New Testament

Croatian Language

Croatian - Bible - New Testament

Mateju	3
Marku	74
Luki	119
Ivanu	195
Djela apostolska	252
Rimljanima	323
1 Korinćanima	352
2. Korinćanima	380
Galaćanima	399
Efežanima	409
Filipljanima	419
Kološanima	426
1 Solunjanima	433
2 Solunjanima	439
1 Timoteju	443
2 Timoteju	451
Titu	457
Filemonu	461
Hebrejima	463
Jakovljeva	484
1 Petrova	492
2 Petrova	500
1 Ivanova	505
2 Ivanova	513
3 Ivanova	514
Judina	515
Apokalipsa	518

Croatian - Bible - New Testament

NOVI ZAVJET

Jevanđelje po Mateju

Mateju 1

1 Rodoslovlje Isusa Krista sina Davidova, sina Abrahamova.

2 Abrahamu se rodi Izak, Izaku se rodi Jakov, Jakovu se rodi Juda i braća njegova,

3 Judi se rodi Peres i Zerah s Tamarom, Peresu se rodi Hesron, Hesronu se rodi Ram,

4 Ramu se rodi Aminadab, Aminadabu se rodi Nahšon, Nahšonu se rodi Salmon,

5 Salmonu se rodi Boaz s Rahabom, Boazu se rodi Obed s Rutom, Obedu se rodu Jesej,

6 Jeseju se rodi kralj David. Davidu se rodi Salomon sa ženom Urijinom,

7 Salomonu se rodi Roboam, Roboamu se rodi Abija, Abiji se rodi Asa,

8 Asi se rodi Jošafat, Jošafatu se rodi Joram, Joramu se rodi Uzija,

9 Uziji se rodi Jotam, Jotamu se rodi Ahaz, Ahazu se rodi Ezekija,

10 Ezekiji se rodi Manaseh, Manasehu se rodi Amon, Amonu se rodi Josija,

11 Josiji se rodi Jehonija i braća njegova u vrijeme odvođenja u Babilon.

12 Poslije odvođenja u Babilon: "Jehoniji se rodi Šealtiel, Šealtielu se rodi Zerubabel,

13 Zerubabelu se rodi Abiud, Abiudu se rodi Elijakim Elijakimu se rodi Azor,

14 Azoru se rodi Sadok, Sadoku se rodi Akim, Akimu se rodi Elijud,

15 Elijudu se rodi Eleazar, Eleazaru se rodi Matan, Matanu se rodi Jakov,

16 Jakovu se rodi Josip, muž Marije. Od nje se rodi Isus, koji se zove Krist.

17 Tako je od Abrahama do Davida svega četrnaest koljena, od Davida do
odvođenja u Babilon četrnaest koljena, i od odvođenja u Babilon do Krista
četrnaest koljena.

18 Rođenje Isusa Krista bilo je ovako: Kad je njegova majka Marija bila
zaručena s Josipom, nađe se, da je bila začela po Duhu Svetom, još prije nego
se sastaše.

19 A Josip, muž njezin, bio je pravedan i nije htio da je sramoti javno, i tako
je namislio da je otpusti tajno.

20 Dok se je on bavio s tom mišlju, javi mu se u snu anđeo Gospodnji i reče:
"Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju; jer što se je
začelo u njoj, od Duha je Svetoga.

21 Ona će roditi sina, kojemu ćeš nadjenuti ime Isus; jer će on izbaviti narod
svoj od grijeha njegovih."

22 Ovo se sve dogodi, da se ispuni, što je rekao Gospodin preko proroka:

23 "Eto, djevica će začeti i roditi sina, i dat će mu se ime Emanuel", to znači
"Bog s nama".

24 Josip ustade od sna i učini, kao što mu je bio zapovjedio anđeo Gospodnji.
On uze k sebi ženu svoju.

25 Ali je ne spoznade, dok ne rodi sina svojega, prvorođenca. I dade mu ime
Isus

Mateju 2

1 Kad se je Isus u dane kralja Heroda bio rodio u Betlehemu u Judeji, dođoše
mudraci od istoka u Jerusalem i upitaše:

2 "Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo njegovu zvijezdu na istoku i
dođosmo da mu se poklonimo."

3 Kad je to čuo kralj Herod, uplaši se on i s njim sav Jerusalem.

4 On skupi sve glavare svećeničke i književnike narodne i upita ih, gdje bi se
imao roditi Krist.

5 Oni mu odgovoriše: "U Betlehemu u Judeji; jer ovako stoji pisano kod
proroka:

6 Ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nipošto nijesi najmanji među kneževskim
gradovima Judinim, jer iz tebe ima izaći knez, koji će vladati narodom mojim
Izraelom."

7 Tada Herod tajno dozva k sebi mudrace i točno ih ispita za vrijeme, kad im
se je pojavila zvijezda.

8 Onda ih uputi u Betlehem i reče: "Idite tamo i raspitajte brižno za dijete.
Čim ga nađete, javite mi; tada ću i ja doći i pokloniti mu se."

9 Oni poslušaše kralja i onda zaputiše. I gle, zvijezda, koju su bili vidjeli na
istoku, išla je pred njima, dok nije napokon stala nad mjestom, gdje je bilo
djetešce.

10 Kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma.

11 Oni stupiše u kuću i vidješe dijete s Marijom, materom njegovom. Oni
padoše ničice i pokloniše mu se. Tada otvoriše blago svoje i prinesoše mu
darove svoje: zlato, tamjan i smirnu.

12 U snu primiše naputak, da se ne vraćaju k Herodu. Zato se vratiše drugim
putom u svoju zemlju.

13 Kad su bili otišli, javi se Josipu u snu anđeo Gospodnji i reče: "Ustani, uzmi
dijete i mater njegovu i bježi u Egipat! Ostani ondje, dok ti ne reknem, jer će
Herod tražiti dijete, da ga pogubi."

14 Tada on ustade, uze još u noći dijete i mater njegovu i ode u Egipat.

15 Ondje ostade do smrti Herodove. Tako se je imalo ispuniti, što je bio rekao
Gospodin preko proroka: "Iz Egipta dozvah sina svojega."

16 Kad je Herod vidio, da je prevaren od mudraca, razgnjevi se vrlo. On dade
u Betlehemu i u svoj okolini njegovoj poubijati sve dječake od dvije godine i
niže - prema vremenu, što ga je bio istražio od mudraca.

17 Tada se ispuni riječ proroka Jeremije, koji govori:

18 "U Rami se čuje tužba, mnogi plač i jauk: Rahela plače za djecom svojom i neće da se utješi, jer ih više nema."

19 Kad je bio umro Herod, javi se anđeo Gospodnji u snu Josipu u Egiptu

20 I reče: "Ustani, uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izraelovu, jer su pomrli, koji su tražili život djeteta."

21 Tada on ustade, uze dijete i mater njegovu i ode u zemlju Izraelovu.

22 Ali kad je čuo, da Arhelaj vlada u Judeji mjesto svojega oca Heroda, Poboja se onamo ići. Po naputku, što ga primi u snu, ode u pokrajinu Galileju

23 I nastani se u gradu, koji se zove Nazaret. Tako se je imala ispuniti riječ proroka: "Zvat će se Nazarećanin."

Mateju 3

1 U one dane pojavi se Ivan Krstitelj, i propovijedao je u pustinji judejskoj:

2 "Obratite se; jer je blizu kraljevstvo nebesko."

3 Na njega naime misli prorok Izaija, kad veli: "Glas onoga, što viče u pustinji: Popravite put Gospodnji! Poravnajte staze njegove!"

4 Ivan je nosio haljinu od dlake devine i pojas kožan oko bedara svojih. Hrana je njegova bila skakavci i med divlji.

5 Tada je izlazio k njemu Jerusalem, sva Judeja i sva okolina jordanska.

6 Ori su se dali u Jordanu krstiti od njega i priznavali su pritom grijehe svoje.

7 Kad je on vidio i mnoge farizeje i saduceje gdje dolaze na njegovo krštenje, reče im: "Vi leglo zmijino! Tko vas je uputio, da biste mogli umaći gnjevu što dolazi?

8 Donesite dakle rod dostojan obraćenja!

9 Jer ne mislite da smijete govoriti: Mi imamo Abrahama sa oca, jer vam kažem: Bog može od kamenja ovoga podignuti djecu Abrahamu.

10 Već je sjekira stavljena na korijen drveću. Svako drvo, koje ne rada dobra roda, siječe se i u oganj se baca.

11 Ja vas krstim samo vodom, da se obratite. A onaj, koji dolazi za mnom, moćniji je od mene. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

12 Vijačom u ruci on će očistiti gumno svoje; skupit će pšenicu u svoju žitnicu, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim."

13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu, da se dadne krstiti od njega.

14 Ali Ivan, htjede da ga odvrati od toga i reče: "Ja bih trebao da budem kršten od tebe, a ti dolaziš k meni?"

15 Isus mu odgovori: "Samo pripusti to! Dolikuje nam, da ispunimo sve, što je pravo." Tada ga pripusti.

16 Kad se je bio Isus pokrstio, izađe odmah iz vode. Tada mu se otvoriše nebesa. On vidje Duha Božjega gdje silazi kao golub i dolazi na njega.

17 I glas s neba povika: "Ovo je Sin moj ljubljeni, koji se dopada meni."

Mateju 4

1 Tada Isusa odvede Duh u pustinju, da ga kuša đavao.

2 Postio je četrdeset dana i četrdeset noći. Tada ogladnje.

3 Onda pristupi k njemu kušač i reče: "Ako si Sin Božji, zapovjedi, da ovo kamenje postane kruh!"

4 On mu odgovori: "Stoji pisano: Čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi, što dolazi iz usta Božjih."

5 Tada ga uze đavao sobom u Sveti grad, postavi ga navrh hrama

6 i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje, jer stoji pisano: Anđelima svojim naložio je za tebe. Oni će te nositi na rukama svojim, da ne zapneš za kamen nogom svojom."

7 Isus mu reče: "Stoji i pisano: "Ne kušaj Gospodina, Boga svojega!"

8 Tada ga uze đavao sobom na goru vrlo visoku. Tamo mu pokaza sva kraljevstva svijeta s krasotom njihovom

9 i reče mu: "Sve ovo dat ću tebi, ako padneš ničice i pokloniš mi se."

10 Tada mu zapovjedi Isus: "Odstupi, sotono! Stoji pisano: "Gospodinu, Bogu svojemu, klanjaj se i njemu jedino služi!"

11 Tada ga ostavi đavao, i gle, anđeli pristupiše, i služili su mu.

12 Kad je čuo Isus, da je Ivan zatvoren, skloni se u Galileju.

13 Ostavi Nazaret i nastani se u Kafarnaumu primorskom, u području Zebulunovu i Naftalijevu.

14 Tako se je imala ispuniti riječ proroka Izaije:

15 "Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, kraj prema moru, s one strane Jordana, pokrajina neznabožačka:

16 Narod, koji sjedi u tami, vidi svjetlost veliku; nad onima koji stoje u zemlji smrtne sjene, sja svjetlost."

17 Otada počne Isus propovijedati. Njegova je vijest bila: "Obratite se; jer je blizu kraljevstvo nebesko."

18 Kad je išao pokraj mora Galilejskoga, vidje, kako dva brata, Simon, koji se zove Petar, i njegov brat Andrija, baciše mrežu svoju u more. Oni su bili ribari.

19 On im reče: "Hajdete za mnom! Učinit ću vas lovcima ljudi."

20 Smjesta ostaviše oni mreže svoje i pođoše za njim.

21 Kad je odatle otišao dalje, vidje druga dva brata, Jakova, sin Zebedejeva, i njegova brata Ivana, kako su svojim ocem Zebedejem popravljali u lađici mreže svoje. I pozva ih.

22 Smjesta ostaviše oni lađicu i oca svojega i pođoše za njim.

23 Isus je prolazio po svoj Galileji. Učio je u sinagogama, navješćivao radosnu vijest o kraljevstvu i liječio svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

24 Glas o njemu raširio se po svoj Siriji. Donosili su mu sve, koji su trpjeli od različitih bolesti i muka, i opsjednute, mjesečnjake i uzete, i on ih je izliječio.

25 Za njim je išlo veliko mnoštvo naroda iz Galileje i Dekapolisa i iz Jerusalema, Judeje i iz zemlje s onu stranu Jordana.

Mateju 5

1 Kad vidje Isus mnoštvo naroda, popne se na goru i sjede. Učenici njegovi pristupiše k njemu.

2 Tada je otvorio usta svoja i učio ih:

3 "Blagoslovljeni su siromašni u duhu! Njihovo je kraljevstvo nebesko.

4 Blagoslovljeni su žalosni! Oni će se utješiti.

5 Blagoslovljeni su krotki! Oni će posjedovati zemlju.

6 Blagoslovljeni su, koji gladuju i žeđaju pravde! Oni će se nasititi.

7 Blagoslovljeni su milosrdni! Oni će postići milosrđe.

8 Blagoslovljeni su koji su čista srca! Oni će Boga gledati.

9 Blagoslovljeni su mirotvorci! Oni će se zvati sinovi Božji.

10 Blagoslovljeni su, koji trpe progonstvo zbog pravde! Njihovo je kraljevstvo nebesko.

11 Blagoslovljeni ste vi kad vas ljudi zbog mene grde i progone i za vama lažno sve zlo govore!

12 Radujte se i veselite se; jer je velika plaća vaša na nebesima, jer su isto tako progonili i proroke prije vas.

13 Vi ste sol zemlji. Ako li sol obljutavi, čim će se onda osoliti? Ne valja više ni za što; izbacuje se i ljudi je pogaze.

14 Vi ste svjetlost svijetu. Grad, koji stoji na gori, ne može se skriti.

15 Niti se užiže svijeća i meće pod sud, nego na svijećnjak. Tada svijetli svima u kući.

16 Tako neka se svijetli svjetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega na nebesima.

17 Ne mislite, da sam došao ukloniti zakon ili proroke. Nijesam došao da ih
uklonim, nego da ih ispunim.

18 Jer zaista, kažem vam: Dok stoji nebo i zemlja, neće nestati nijedne crtice
slova ili točke iz zakona, dok se sve ne ispuni.

19 Tko dakle ukine jednu od ovih zapovijedi, pa bilo i najmanju, i tako uči
ljude, zvat će se najmanji u kraljevstvu nebeskom. A tko ih drži i uči držati,
zvat će se velik u kraljevstvu nebeskom.

20 Jer vam kažem: Ako pravednost vaša ne bude savršenija negoli književnika
i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

21 Čuli ste, da je bilo rečeno starima: Ne ubijaj! Tko ubije, bit će kriv sudu.

22 A ja vam kažem: Svaki, koji se gnjevi na brata svojega, bit će kriv sudu.
Tko rekne bratu svojemu: Budalo! bit će kriv visokomu vijeću. A tko mu
rekne: Bezbožniče! bit će kriv ognju paklenomu.

23 Ako dakle prineseš dar svoj k žrtveniku i ondje se sjetiš, da brat tvoj ima
nešto proti tebi,

24 ostavi ondje dar svoj pred žrtvenikom, otidi prije i pomiri se s bratom
svojim; onda dođi i žrtvuj dar svoj!

25 Sporazumi se bez otezanja s protivnikom svojim, dok si još usput s njim.
Inače mogao bi te protivnik predati sucu i sudac slugi sudskome, i onda bi te
bacili u tamnicu.

26 Zaista, kažem ti, nećeš izaći odanle, dok ne platiš posljednje pare.

27 Čuli ste, da je bilo rečeno: Ne čini preljube!

28 A ja vam kažem: Svaki, koji pogleda na ženu požudno, već je u srcu
svojemu učinio s njom preljubu.

29 Ako te dakle sablažnjava oko tvoje desno, iskopaj ga i baci ga od sebe, jer
je bolje za te, da propadne jedan od udova tvojih, negoli da se sve tijelo tvoje
baci u pakao.

30 I ako te sablažnjava desna tvoja ruka, odsijeci je i baci je od sebe, jer je
bolje za te, da propadne jedan od udova tvojih, negoli da se sve tijelo tvoje
baci u pakao.

31 Nadalje je bilo rečeno: Tko hoće da pusti ženu svoju, neka joj dadne knjigu
raspusnu!

32 A ja vam kažem: Svaki, koji pusti ženu svoju - osim zbog preljube - , navodi
je, da čini preljubu; i tko puštenicu uzme za ženu, čini preljubu.

33 Još ste čuli, da je bilo rečeno: Ne kuni se krivo, i: Drži, što si se zakleo
Gospodinu!

34 A ja vam kažem: Ne kunite se nikako, ni nebom, jer je prijestolje Božje.

35 Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovim, ni Jerusalemom, jer je grad
velikoga kralja.

36 Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne učiniti bijele ili
crne.

37 Nego vaša riječ neka bude: Da, da - ne, ne. Što je više od toga, oda zla je.

38 Čuli ste, da je bilo rečeno: Oko za oko, zub za zub!

39 A ja vam kažem: Ne opirite se zlu, nego ako te tko udari po desnom
obrazu, obrni mu i drugi!

40 Hoće li tko da se pravda s tobom i košulju tvoju da uzme, pusti mu i
kabanicu!

41 Primora li te tko da ideš s njim jednu milju daleko, idi s njim dvije!

42 Tko te moli, podaj mu; tko hoće da uzajmi od tebe, ne odbijaj ga!

43 Čuli ste, da je bilo rečeno: Ljubi bližnjega svojega i mrzi na neprijatelja
svojega!

44 A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje i molite se za one, koji vas
progone!

45 Tada ćete biti djeca Oca svojega nebeskoga, koji pušta da sunce njegovo
izlazi nad dobre i zle i daje da daždi nad pravedne i grješnike.

46 Jer ako ljubite samo one, koji vas ljube, kakvu ćete plaću imati? Ne čine li
to i carinici?

47 I ako pozdravljate samo prijatelje svoje, što osobito činite? Ne čine li to i
neznabošci?

48 Budite dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski!

Mateju 6

1 Pazite, da pravednost svoju ne činite pred ljudima, da vas oni vide; inače
nemate plaće kod Oca svojega na nebesima.

2 Kad dale daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemjeri u
sinagogama i na ulicama, da ih slave ljudi. Zaista, kažem vam: Oni već imaju
plaću svoju.

3 Kad ti daješ milostinju, neka ti ne zna ljevica tvoja, što čini desnica tvoja,

4 da ostane milostinja tvoja u tajnosti. Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, platit će
ti.

5 Kad se molite, ne činite kao licemjeri! Oni se najradije mole u sinagogama i
na uglovima uličnim, da upadnu ljudima u oči. Zaista, kažem vam: Oni su već
primili plaću svoju.

6 Kad ti hoćeš da se moliš, uđi u sobu svoju, zatvori vrata i moli se Ocu
svojemu u tajnosti! Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, platit će ti.

7 Kad se molite, ne brbljajte kao neznabošci! Oni misle, da će biti uslišeni za
mnoge riječi svoje.

8 Ne povodite se za njima, jer zna Otac vaš, što vam treba, prije nego ga
zamolite.

9 Ovako se molite: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje!

10 Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji!

11 Kruh naš svagdanji daj nam danas!

12 I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim!

13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla, jer je tvoje kraljevstvo, sila i slava, zauvijek. Amen.

14 Ako otpuštate ljudima pogrješke njihove, otpustit će i vama Otac vaš nebeski.

15 Ako li ne otpuštate ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti pogrešaka vaših.

16 Kad postite, ne budite lica mrka kao licemjeri! Oni načine sebi mrk pogled, da ih vide ljudi gdje poste. Zaista kažem vam: Oni su već primili plaću svoju.

17 Kad ti postiš, namaži glavu svoju i operi lice svoje,

18 da te ne vide ljudi gdje postiš, nego samo Otac tvoj, koji je u tajnosti. Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, platit će ti.

19 Ne skupljajte sebi blaga na zemlji, gdje ga uništava moljac i rđa, gdje kradljivci obijaju i kradu!

20 Skupljajte sebi blago u nebu, gdje ga ne uništava ni moljac ni rđa, gdje kradljivci ne obijaju i ne kradu!

21 Jer gdje je blago tvoje, ondje je i srce tvoje,

22 Oko je svjetiljka tijelu tvojemu. Ako je oko tvoje zdravo, onda sve tijelo tvoje ima svjetlo.

23 Ako li je oko tvoje bolesno, onda je sve tijelo tvoje u tami. Ako je dakle svjetlo u tebi tama, kako velika bit će onda tama!

24 Nitko ne može dva gospodara služiti. Ili će na jednoga mrziti i drugoga ljubiti, ili će uz jednoga prianjati i drugoga prezirati. Ne možete Bogu služiti i mamoni.

25 Zato vam kažem: Ne budite tjeskobno zabrinuti za život svoj, što ćete jesti i što ćete piti, ni za tijelo svoje, u što ćete se obući. Nije li život više od hrane i tijelo nije li više od odijela?

26 Pogledajte na ptice nebeske! One ne siju, ne žanju, ne skupljaju u žitnice:
Otac ih vas nebeski hrani. Nijeste li vi više vrijedni od njih?

27 Tko od vas može svojim brigama produljiti život svoj i za jedan samo
pedalj?

28 I što ste tako tjeskobno zabrinuti za odijelo? Pogledajte na ljiljane u polju!
Kako rastu! Ne rade i ne predu;

29 A ipak kažem vam: Ni Salomon u svemu svojemu sjaju nije bio tako
odjeven kao jedan jedini od njih.

30 I kad Bog travu, što danas stoji na polju, a sutra se baca u peć, tako
odijeva, koliko će više vas, malovjerni!

31 Ne budite dakle tjeskobno zabrinuti i ne pitajte: Što ćemo jesti? Što ćemo
piti? Čim ćemo se odjenuti?

32 Za sve to brinu se neznabošci. A zna Otac vaš nebeski, da vam to sve treba.

33 Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, i ovo će vam se sve
dodati.

34 Ne budite dakle tjeskobno zabrinuti za sutrašnji dan; jer će se sutrašnji dan
brinuti sam za se. Svaki dan ima dosta svojega vlastitog zla.

Mateju 7

1 Ne sudite! I nećete biti suđeni.

2 Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam se suditi, i kakvom mjerom
mjerite, onakvom će vam se mjeriti.

3 Što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osjećas?

4 Ili kako možeš reći bratu svojemu: "Daj da izvadim trun iz oka tvojega, a eto
brvno u oku tvojemu?

5 Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svojega! Tada ćeš vidjeti, kako da
izvadiš trun iz oka brata svojega.

6 Ne dajte svetinje psima i ne bacajte bisera svojega pred svinje! Inače bi ga
mogle pogaziti nogama svojim, okrenuti se i rastrgati vas.

7 Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se.

8 Jer svaki, koji moli, prima; tko traži, nalazi; tko kuca, otvara mu se.

9 Tko će od vas sinu svojemu dati kamen, ako ga zamoli kruha.

10 Ili tko će mu dati zmiju, ako zamoli ribu?

11 Kad dakle vi, koji ste zli, znate dobre dare davati djeci svojoj, koliko će
više Otac vaš nebeski dati dobra onima, koji ga za to mole!

12 Sve dakle, što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima, jer je to sadržaj
zakona i proroka.

13 Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i širok put, koji vodi u propast, i
vrlo mnogi njim idu.

14 Nasuprot uska su vrata i tijesan put, što vodi u život, i malo ih ga samo
nalazi.

15 Čuvajte se od lažnih proroka! Oni dolaze k vama u odijelu ovčijem, a
unutra su vuci grabljivi.

16 Po rodovima njihovim po znat ćete ih. Bere li se s trnja grožđe ili s drače
smokve?

17 Tako rađa svako dobro drvo rodove dobre, a zlo drvo rađa zle rodove.

18 Drvo dobro ne može rađati zlih rodova, ni drvo zlo rodova dobrih,

19 Svako drvo, koje ne rađa roda dobra, siječe se i u oganj se baca.

20 Dakle po rodovima njihovim poznat ćete ih.

21 Neće svaki, koji mi govori: "Gospodine, Gospodine! ući u kraljevstvo
nebesko, nego samo tko čini volju Oca mojega, koji je na nebesima.

22 U onaj dan mnogi će mi reći: "Gospodine, Gospodine, nijesmo li u ime tvoje
prorokovali? Nijesmo li u ime tvoje đavle izgonili Nijesmo li u ime tvoje
čudesa mnoga činili?

23 Tada ću im izjaviti; Nikad vas nijesam poznavao; idite od mene, zlotvori!

24 Tko sluša ove moje riječi i izvršuje ih, nalik je na razborita čovjeka, koji sagradi kuću svoju na hridini.

25 I udari pljusak, dođoše vode, dunuše vjetrovi i napadoše na kuću onu; ali ona ne pade, jer je bila sagrađena na hridini.

26 Nasuprot tko sluša ove moje riječi, ali ih ne izvršuje, nalik je na luda čovjeka, koji sagradi kuću svoju na pijesku.

27 I udari pljusak, dođoše vode, dunuše vjetrovi i napadoše na kuću onu. Ona pade, i pad je njezin bio velik

28 Sad je bio Isus svršio riječi ove, bilo je mnoštvo naroda zadivljeno naukom njegovom.

29 Jer je učio kao jedan, koji ima moć, a ne kao književnici njihovi.

Mateju 8

1 Kad siđe s gore, išlo je za njim veliko mnoštvo naroda.

2 Tada dođe jedan gubavac, pade pred njega ničice i zamoli: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

3 On pruži ruku svoju, dotače ga se i reče: "Hoću, očisti se! I odmah se očisti od gube svoje.

4 I reče mu Isus: "Pazi, da ne govoriš nikomu! Nego idi, pokaži se svećeniku i žrtvuj dar, što ga je propisao Mojsije! To neka im služi kao svjedočanstvo!"

5 Kad onda dođe u Kafarnaum, pristupi k njemu jedan satnik,

6 I zamoli: "Gospodine, sluga moj leži kod kuće uzet i muči se vrlo,"

7 On mu reče: "Ja ću doći i ozdravit ću ga."

8 Satnik odgovori: "Gospodine, nijesam dostojan, da uđeš pod krov moj; nego samo reci riječ, i ozdravit će sluga moj.

9 I ja, premda samo podložnik, reknem jednome od vojnika, koji su poda
mnom: 'Idi!' i on ide; drugome: 'Dođi!' i on dođe; i slugi svojemu: 'Učini to!' i
on učini!"

10 Kad je to čuo Isus, začudi se i reče onima, koji su išli za njim: "Zaista,
kažem vam, tolike vjere ne nađoh u Izraelu.

11 Ali vam kažem, mnogi će doći od istoka i od zapada i sjedit će za stolom s
Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.

12 A djeca kraljevstva bit će izbačeni u tamu. Ondje će biti jauk i škrgut
zuba."

13 A satniku reče Isus: "Idi; neka ti bude, kako si vjerovao!" U isti čas ozdravi
sluga.

14 Onda dođe Isus u kuću Petrovu. Nađe punicu njegovu gdje leži bolesna od
groznice.

15 Tada je uze za ruku, i pusti je groznica. Ona ustade, i služila mu.

16 Uveče donesoše mu mnoge opsjednute. On istjera duhove svojom riječju i
izliječi sve bolesnike.

17 Tako se je imala ispuniti riječ proroka Izaije, koji veli: "On uzima naše
nemoći i nosi naše boli."

18 Kad vidje Isus veliko mnoštvo naroda oko sebe, dade da se odveze na
drugu obalu.

19 Tada pristupi jedan književnik i reče mu: "Učitelju, hoću da idem za tobom,
kamo god ti pođeš."

20 Isus mu reče: "Lisice imaju svoje jame, ptice nebeske svoja gnijezda, a Sin
čovječji nema gdje da nasloni glavu svoju."

21 Drugi, jedan od učenika njegovih, reče mu: "Gospodine, dopusti mi, da
najprije otidem i pokopam oca svojega.

22 Isus mu reče: "Hajde za mnom i ostavi, neka mrtvi pokapaju svoje
mrtvace!"

23 Tada uđe u lađicu, i pođoše za njim učenici njegovi.

24 I gle, podiže se silna bura na moru, tako da se je lađica pokrila valovima. A on je spavao.

25 Tada pristupiše učenici njegovi k njemu, probudiše ga i povikaše: "Gospodine, izbavi nas, izgibosmo!"

26 A on im reče: "Što ste tako strašljivi, malovjerni?" Tada ustade, zapovjedi vjetru i moru, i postade tišina velika.

27 Puni začudenja rekoše ljudi: "Tko je ipak ovaj? I vjetar i more slušaju ga!"

28 Sad dođe na drugu obalu u gadarenski kraj, dotrčaše mu u susret dva opsjednuta koji su izašli iz grobova kamenitih. Oni su bili tako divlji, da nitko nije mogao ići onim putem.

29 Oni povikaše: "Što mi imamo s tobom, Sine Božji! Jesi li došao ovamo, da nas mučiš prije vremena?"

30 Nedaleko od njih pasao je veliko krdo svinja.

31 Zli dusi zamoliše ga: "Ako nas istjeraš daj nam da idemo u krdo svinja."

32 On im reče: "Idite!" Tada izađoše i uđoše u svinje. I gle, cijelo krdo navali niz obronak u more i izginu u vodi.

33 A Pastiri otrčaše, odoše u grad i propovijedaše sve, i što se je bilo dogodilo opsjednutima

34 Tada izađe sav grad, u susret Isusu. Kad ga vidješe, zamoliše ga, da bi se udaljio iz njihova kraja.

Mateju 9

1 On uđe u lađicu, prijeđe i dođe u svoj grad.

2 Ondje mu donesoše uzeta, koji je ležao na postelji. Kad je Isus vidio vjeru njihovu, reče uzetome: "Utješi se, sinko, oprošteni su ti grijehi tvoji!"

3 Tada su neki od književnika pomislili u sebi: "Ovaj huli na Boga!"

4 Isus prozre pomisli njihove i reče: "Zašto zlo mislite u srcima svojim?

5 Što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijehi tvoji?' ili reći: 'Ustani i hodi?'

6 Ali znajte, da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe!" I tada reče uzetome: "Ustani, uzmi postelju svoju i idi kući!"

7 On ustade i ode kući.

8 A mnoštvo naroda kad to vidje, poboja se i uze slaviti Boga, koji je vlast takvu dao ljudima.

9 Kad je Isus odatle otišao dalje, vidje čovjeka po imenu Mateja gdje sjedi na carini. Reče mu: "Hajde za mnom!" On ustade i ode za njim.

10 Kad je onda u njegovoj kući sjedio za stolom, dođoše mnogi carinici i grješnici i posadiše se za sto s Isusom i s učenicima njegovim.

11 Farizeji vidješe to i rekoše učenicima njegovim: "Zašto jede učitelj vaš s carinicima i grješnicima?"

12 Isus je to čuo i reče: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni.

13 Idite i naučite se što znači: "milosrđe hoću, a ne žrtvu, jer ja nijesam došao da dozovem pravednike, nego grješnike."

14 Tada dođoše k njemu učenici Ivanovi i upitaše: "Zašto postimo mi i farizeji, a učenici tvoji ne poste?"

15 Isus im odgovori: "Mogu li svatovi tugovati, dok je s njima zaručnik? Ali će doći dani, kad će se oteti od njih zaručnik. Onda će postiti.

16 Nitko ne meće zakrpe od nova sukna na staru haljinu; inače se razdere zakrpa od haljine, i rupa bude još veća.

17 Također se ne lijeva vino novo u mjehove stare; inače se prodru mjehovi, vino se prolije, mjehovi se pokvare. Nego se lijeva vino novo u mjehove nove. Tada se sačuva oboje"

18 Dok je tako govorio njima, dođe neki poglavar, baci se pred njega ničice i reče: "Kći je moja upravo sada umrla. Ali dođi i metni na nju ruku svoju! Tada će opet živjeti."

19 Isus ustade i pođe za njim s učenicima svojim.

20 Tada žena, koja je već dvanaest godina bolovala od tečenja krvi, pristupi otraga i dotače se skuta haljine njegove.

21 Jer je rekla u sebi: "Ako se samo dotaknem haljine njegove, ozdravit ću."

22 Isus se obazre, ugleda je i reče: "Utješi se, kćeri, vjera te je tvoja ozdravila." Od toga časa bila je žena zdrava.

23 Kad je onda došao Isus u kuću poglavarevu i ugledao svirače i svijet gdje buči, reče: "

24 "Odstupite, jer djevojka nije mrtva, ona samo spava." Tada su mu se oni podsmijevali.

25 A on istjera ljude van i uđe u sobu. Uhvati djevojku za ruku, i ustade djevojka

26 Glas o tom raširi se po svemu onom kraju.

27 Kad je Isus odatle otišao dalje, išla su za njim dva slijepca. Vikali su: "Sine Davidov, smiluj nam se!"

28 Jedva je došao kući, pristupiše k njemu slijepci. Isus ih upita: "Vjerujete li, da mogu to Učiniti?" Oni mu odgovoriše: "Da, Gospodine!"

29 Tada se dotače očiju njihovih i reče: "Kako vjerujete, tako neka vam bude!"

30 Tada se otvoriše oči njihove. A Isus im dade strogi naputak: "Gledajte, da nitko ne dozna!"

31 Oni odoše i raširiše glas o njemu po svemu onom kraju.

32 Kad su bili otišli, donesoše mu čovjeka nijema, koji je bio opsjednut od đavla.

33 Čim je bio istjeran đavao, mogao je nijemi govoriti. Pun uzbuđenja povika narod: "Još nikada nije se tako što dogodilo u Izraelu l"

34 A farizeji rekoše: "Pomoću poglavice zlih duhova izgoni zle duhove."

35 Isus je prolazio po svim gradovima i selima. Učio je u sinagogama, navješćivao je radosnu vijest o kraljevstvu i liječio svaku bolest i svaku nemoć.

36 A kad je vidio mnoštvo naroda, sažali mu se; jer su bili kao ovce bez pastira, bijedni i zapušteni.

37 I on reče učenicima svojim: "Žetva je velika, a poslenika je malo.

38 Molite zato gospodara žetve, da pošalje poslenike u žetvu svoju!"

Mateju 10

1 On pozva k sebi svojih dvanaest učenika i dade im vlast da izgone duhove nečiste i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

2 Imena dvanaest apostola jesu: "Na prvom mjestu Simon s pridjevkom Petar i njegov brat Andrija; Jakov, sin Zebedejev, i njegov brat Ivan;

3 Filip i Bartolomej; Toma; Matej, carinik; Jakov, sin Alfejev, i Tadej;

4 Simon Revnitelj i Juda Iskariot, koji postade izdajnik njegov.

5 Ovih dvanaest posla Isus i zapovjedi im: "Ne idite k neznabošcima i ne ulazite ni u koji grad samarijski!

6 Nego idite k izgubljenim ovcama kuće Izraelove!

7 Idite i navješćujte: "Blizu je kraljevstvo nebesko.

8 Liječite bolesne, dižite mrtve čistite gubave i izgonite đavle! Zabadava ste dobili, zabadava dajite!

9 Ne uzimajte sobom u pojasima svojim ni zlata ni srebra ni drugoga novca,

10 Ni putne torbe, ni dvoje haljine, ni obuće, ni štapa; jer je poslenik dostojan prehrane svoje.

11 Kad dođete u koji grad ili u koje selo, ispitajte, tko je u njemu dostojan! Ostanite ondje, dok ne pođete dalje!

12 Kad uđete u koju kuću, pozdravite je!

13 Je li kuća dostojna toga, doći će na nju vaš pozdrav mira; nije li dostojna
toga, vaš pozdrav mira vratit će se k vama.

14 A gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, ondje ostavite kuću i grad i
otresite prah s nogu svojih!

15 Zaista, kažem vam: "Zemlji Sodomi i Gomori u dan suda bit će lakše negoli
gradu takvu!

16 Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije i
bezazleni kao golubovi!

17 Čuvajte se od ljudi! Oni će vas predavati sudovima i bičevat će vas u
sinagogama.

18 Jest, zbog mene vodit će vas pred namjesnike i kraljeve, da svjedočanstvo
dadnete pred njima i pred neznabošcima.

19 A kad vas predadu, ne brinite se, kako ili što ćete govoriti! U onaj čas dat
će vam se, što ćete govoriti.

20 Jer nijeste vi, koji govorite, nego Duh Oca vašega govori preko vas.

21 Brat brata, otac sina svojega predavat će na smrt. Djeca će ustajati na
roditelje svoje i dovoditi ih u smrt.

22 Zbog imena mojega bit ćete omraženi svima. Ali tko ustraje do kraja, spasit
će se.

23 Kad vas progone u jednom gradu, bježite u koji drugi! Zaista, kažem vam:
"Nećete još biti pri kraju s gradovima Izraelovim, dok ne dođe Sin čovječji

24 Učenik nije nad učiteljem, ni sluga nad gospodarom svojim.

25 Učenik mora biti zadovoljan, ako mu je kao učitelju njegovu, i sluga, ako
mu je kao gospodaru njegovu. Kad su domaćina grdili kao Beelzebuba, koliko
će više grditi domaće njegove!

26 Ne bojte ih se dakle, jer nema ništa skriveno, što se ne bi otkrilo, ništa
tajno, što se ne bi doznalo

27 Što vam govorim u tami, to navješćujte na svjetlosti; što vam se šapće na
uho, to propovijedajte na krovovima!

28 Ne bojte se onih, koji doduše mogu ubiti tijelo, ali duše ne mogu ubiti!
Nego se bojte onoga, koji može dušu i tijelo pogubiti u paklu!

29 Ne kupuju li se dva vrapca za pet para? A ipak ni jedan od njih ne pada na
zemlju bez Oca vašega.

30 A u vas je dapače izbrojena sva kosa na glavi vašoj.

31 Ne bojte se dakle! Vi ste više vrijedni, negoli mnogi vrapci.

32 Tkogod prizna mene pred ljudima, toga ću i ja priznati pred Ocem svojim
na nebesima

33 A tko zataji mene pred ljudima, toga ću i ja zatajiti pred Ocem svojim na
nebesima.

34 Ne mislite, da sam ja došao da donesem mir na zemlju! Nijesam došao da
donesem mir, nego mač.

35 Jer sam došao da rastavim sina od oca njegova, kćer od matere njezine,
snahu od svekrve njezine.

36 Tako neprijatelji čovjeku postaju njegovi vlastiti domaći.

37 Tko ljubi oca ili mater više nego mene, nije mene dostojan! Tko ljubi sina
ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.

38 Tko ne uzme na se križ svoj i ne pođe za mnom, nije mene dostojan!

39 Tko gleda da dobije život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj zbog
mene, dobit će ga.

40 Tko vas prima; mene prima. Tko prima mene, prima onoga, koji me je
poslao.

41 Tko prima proroka, jer je prorok, primit će plaću proročku. Tko prima
pravednika, jer je pravednik, primit će plaću pravedničku.

42 Tko jednome od ovih malenih ovdje pruži samo čašu hladne vode da se napije, jer je moj učenik, zaista kažem vam: "On neće izgubiti plaću svoju."

Mateju 11

1 Kad je Isus bio svršio ove pouke dvanaestorici učenika svojih, otide odatle dalje, da uči i propovijeda po tamošnjim gradovima.

2 Kad je Ivan u tamnici čuo o djelovanju Kristovu, posla dvojicu učenika svojih

3 I upita ga: "Jesi li ti onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo?"

4 Isus im odgovori: "Idite i javite Ivanu, što čujete i vidite: "

5 Slijepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se navješćuje Radosna vijest.

6 Blagoslovljen je onaj, kome ja nisam povod spoticanja!"

7 Kad oni odoše, reče Isus mnoštvu naroda o Ivanu: "Što ste izašli u pustinju? Da vidite zar trsku, koju ljulja vjetar tamo i vamo?

8 Ili što ste izašli? Da vidite zar čovjeka u mekim haljinama? Ne, ljudi, koji nose meke haljine, na kraljevskim su dvorima

9 Što ste dakle izišli? Da vidite zar proroka? Da, ja vam kažem, više nego proroka.

10 On je onaj, o kojem stoji pisano:, Eto, ja šaljem glasnika svojega pred tobom, da pripravi put tvoj pred tobom.,

11 Zaista, kažem vam: "Između onih, koji su rođeni od žene, nije ustao veći od Ivana Krstitelja. Ipak je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći od njega.

12 Od dana Ivana Krstitelja do sada trpi kraljevstvo nebesko silu, i silnici gledaju da ga ugrabe.

13 Jer su svi proroci i zakon do Ivana proricali o tom.

14 A on je, ako hoćete prihvatiti, Ilija, koji ima doći

15 Tko ima uši, neka čuje!

16 S kim da prispodobim ovaj rod? On je kao djeca, što sjede na trgu i dovikuju drugima: "

17 , Mi smo vam zasvirali, i vi nijeste igrali; mi smo tužaljke zapjevali, i vi nijeste plakali.,

18 Ivan je došao: "on nije jeo i nije pio; i reklo se je: "On je opsjednut od đavla.

19 Sin čovječji došao je, on jede i pije, i kaže se: "Gle izjelice i pijanice, prijatelja carinicima i grješnicima! Ali mudrost opravdaše djela njezina."

20 Tada uze koriti gradove, u kojima su se bila dogodila mnoga čudesa njegova, a koji se ipak nijesu bili obratili.

21 "Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betsaido, jer da bi se bila dogodila u Tiru i Sidonu čudesa, što su se dogodila u vama, oni bi već davno bili činili pokajanje u vreći i pepelu.

22 Ali vam kažem: "Tiru i Sidonu lakše će biti u dan suda negoli vama.

23 I ti, Kafarnaume, zar ćeš se do nebesa podići? U podzemni svijet sići ćeš, jer da bi se bila u Sodomi dogodila čudesa, što su se dogodila u tebi, stajala bi još do današnjega dana.

24 Ali vam kažem: "Zemlji Sodomi lakše će biti u dan suda negoli tebi."

25 U ono vrijeme progovori Isus i reče: "Slavim te, Oče, Gospodine neba i zemlje, što si ovo skrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima.

26 Da, Oče, tako je bilo tebi milo.

27 Sve je meni predano od Oca mojega. Nitko ne pozna Sina, nego jedino Otac, i nitko ne pozna Oca, nego jedino Sin i onaj, kojemu to Sin hoće objaviti.

28 Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, ja ću vas okrijepiti.

29 Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene; jer sam ja krotak i ponizan srcem naći ćete pokoj dušama svojim.

30 Jer je jaram moj blag i breme moje lagano."

Mateju 12

1 U ono vrijeme išao je Isus u subotu kroz usjeve. Učenici njegovi bili su gladni, trgali su klasje i jeli.

2 Farizeji su to vidjeli i rekli mu: "Eto, učenici tvoji čine, što je zabranjeno u subotu."

3 On im reče: "Nijeste li čitali, što je učinio David, kad je ogladnio, on i družina njegova?

4 Kako je ušao u kuću Božju i pojeo kruhove postavljene, kojih on i družina njegova nijesu smjeli jesti, nego samo svećenici?

5 Ili nijeste li čitali u zakonu, da svećenici u hramu u subotu ruše počinak subotni pa su bez krivnje?

6 A ja vam kažem: "Ovdje je više nego hram

7 Kad biste ipak razumjeli riječ: "Milosrđe hoću, a ne žrtvu, onda ne biste osuđivali nedužnih.

8 Jer je Sin čovječji gospodar subote."

9 Odatle otide dalje i dođe u sinagogu njihovu.

10 Tu je bio čovjek s rukom suhom. Zapitaše ga: "Smije li se u subotu liječiti?" Tražili su naime kakav uzrok, da bi ga optužili.

11 On im reče: "Ako jednome od vas u subotu njegova jedina ovca upadne u jamu, neće li je on prihvatiti i izvaditi?

12 A koliko je čovjek vredniji od ovce? Dakle se smije u subotu dobro činiti"

13 Tada reče čovjeku: "Pruži ruku svoju!" On je pruži, i postade opet zdrava kao druga.

14 A farizeji izađoše i među se razmisliše, kako bi ga mogli uništiti.

15 Kada to saznade Isus, ukloni se odatle. Mnogi pođoše za njim, i on Ih sve ozdravi.

16 Ali im zabrani, da ga ne razglašuju.

17 Tako se je imala ispuniti riječ proroka Izaije, koji govori:

18 "Eto, to je sluga moj, koga sam izabrao. Ljubimac moj, na kojem se veseli srce moje. Stavit ću duh svoj na njega, i on će navješćivati pravdu među narodima.

19 Neće se prepirati i neće bučiti, nitko neće po ulicama čuti glasa njegova.

20 Trske stučene neće prelomiti i stijenja što tinja neće ugasiti, dok pravdu ne privede pobjedi.

21 U ime njegovo uzdat će se narodi."

22 Tada mu dovedoše opsjednuta, koji je bio slijep i nijem. On ga iscijeli, tako da je nijemi mogao govoriti i vidjeti!

23 Sav se je narod divio i govorio: "Nije li ovo Sin Davidov?"

24 A farizeji, koji su to čuli, rekoše: "Taj izgoni đavle samo po Beelzebubu, poglavici zlih duhova.

25 Isus prozre misli njihove i reče im: "Svako kraljevstvo, što je u sebi razdijeljeno, raspada se; ni jedan grad, nijedna kuća, što je u sebi razdijeljena, ne može postojati.

26 Ako sotona izgoni sotonu, onda je razdijeljen sam u sebi: "kako će tada postojati kraljevstvo njegovo?

27 I ako ja izgonim đavle po Beelzebubu, po kojemu ih tada izgone sinovi vaši? Oni će vam zato biti suci vaši.

28 Ako li ja izgonim đavle Duhom Božjim, onda je stim došlo k vama kraljevstvo Božje.

29 Ili kako može tko provaliti u kuću jakoga i ugrabiti mu imanje njegovo, ako nije najprije svezao jakoga Istom tada može oplijeniti kuću njegovu.

30 Tko nije s menom, proti meni je; tko ne skuplja s menom, rasipa.

31 Zato vam kažem: "Svaki grijeh i psovka oprostit će se ljudima. Ali psovka
na Duha neće se oprostiti.

32 Tko rekne riječ na Sina čovječjega, oprostit će mu se. A tko rekne riječ na
Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom ni na onom svijetu.

33 Priznate li, da je drvo dobro, onda morate i plod njegov držati dobrim. A
priznate li, da je drvo zlo, onda morate i plod njegov držati zlim, jer se po
plodu poznaje drvo.

34 Vi zmijino leglo, kako možete dobro govoriti, kad ste zli? Jer čega je srce
puno, o tome govore usta.

35 Dobar čovjek iz dobre riznice iznosi dobro, zao čovjek iz zle riznice iznosi
zlo.

36 A ja vam kažem: "Za svaku praznu riječ, koju reknu ljudi, moraju u dan
suda dati račun.

37 Jer ćeš po riječima svojim biti proglašen pravednim, po svojim riječima bit
ćeš osuđen."

38 Neki književnici i farizeji rekoše mu: "Učitelju, htjeli bismo vidjeti od tebe
koji čudesni znak!"

39 On im reče: "Zao i preljubotvoran rod traži znak. Ali mu se neće dati drugi
znak osim znaka proroka Jone.

40 Kao što je Jona bio u utrobi morske nemani tri dana i tri noći, tako će biti i
Sin čovječji u krilu zemlje tri dana i tri noći.

41 Ljudi iz Ninive pojavit će se s tim rodom pred sudom i osudit će ga, jer se
oni obratiše na propovijed Joninu. A ovdje je više nego Jona!

42 Kraljica juga pojavit će se s tim rodom pred sudom i osudit će ga, jer ona
dođe s krajeva svijeta, da čuje mudrost Salomonovu. A ovdje je više nego
Salomon!

43 Kada nečisti duh izađe iz čovjeka, luta kroz pustoši i traži kakvo mjesto
pokoja, ali ga ne nalazi.

44 Onda pomisli: "Vratit ću se u kuću svoju, iz koje sam izašao. I on dođe,
nađe je praznu, lijepo pometenu i ukrašenu.

45 Tada otide i dovede još sedam drugih duhova, koji su gori od njega. Oni
uđu i nastane se u njoj. I potonje čovjeku onome bude gore od prvoga. Isto će
tako biti i ovome rodu zlome.

46 Dok je on još govorio narodu, stajali su vani majka njegova i braća njegova
i htjeli su da govore s njime.

47 Netko mu reče: "Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i hoće da govore s
tobom."

48 A on reče onome, koji mu je to javio: "Tko je moja majka, i tko su braća
moja?"

49 Tada pruži ruku na učenike svoje i reče: "Evo majka moja i braća moja! Jer
tko čini volju Oca mojega na nebesima, taj mi je brat, sestra i majka."

Mateju 13

1 U onaj dan izađe Isus iz kuće i sjede kraj mora.

2 Mnogi se je narod skupio oko njega. Zato je ušao u lađicu i sjeo u njoj, a
narod je sav stajao na obali.

3 On im je govorio mnogo u prispodobama i rekao: "Izađe sijač da sije.

4 I kad je sijao, nekoje zrno pade na put, i dođoše ptice i pozobaše ga.

5 Drugo pade na kamenito tlo, gdje nije imalo mnogo zemlje. Ono brzo
izniknu, jer nije ležalo duboko u zemlji.

6 Ali kad obasja sunce, uvenu, i jer nije imalo korijena usahnu.

7 Opet drugo pade među trnje. Uzraste zajedno trnje i uguši ga.

8 Drugo pade na zemlju dobru, i donosilo je rod stostruk, šezdesetostruk,
tridesetostruk.

9 Tko ima uši, neka čuje!"

10 Tada pristupiše učenici njegovi i upitaše ga: "Zašto im govoriš u
prispodobama?"

11 On odgovori: "Vama je dano, da razumijete tajne kraljevstva nebeskoga a
onima nije dano.

12 Jer tko ima, još će mu se dati i imat će izobilja; a tko nema, i njemu će se
još oduzeti, što ima.

13 Zato im govorim u prispodobama, jer otvorenim očima ne vide i otvorenim
ušima ne čuju i ne razumiju.

14 Tako se ispunja na njima proročanstvo Izaije, koje glasi: "Slušat ćete, a
nećete ipak razumjeti, vidjet ćete, a nećete ipak vidjeti.

15 Otvrdnulo je srce naroda ovoga. Uši su njegove gluhe, oči su njegove
zatvorene. Očima neće da vidi, ušima neće da čuje, srcem neće da razumije,
niti da se obrati, da ga iscijelim.,

16 A blagoslovljene su oči vaše, što vide, i ušima vašim, što čuju!

17 Jer zaista kažem vam: "Mnogi proroci i pravednici željeli su vidjeti, što vi
vidite, i ne vidješe, i čuti, što vi čujete, i ne čuše.

18 Vi dakle shvatite prispodobu o sijaču!

19 Svakome, koji sluša riječ o kraljevstvu, a ne razumije, dolazi zlobni i grabi,
što je bilo posijano u srce njegovo. Njemu je sjeme posijano na put.

20 Što je bilo posijano na kamenito tlo, to je onaj, koji sluša riječ i prima je
odmah s radošću.

21 Ali ne uhvati korijena, nego je nestalan. Kad zbog riječi navali nevolja ili
progonstvo, odmah zaluta.

22 Što je bilo posijano među trnje, to je onaj, koji sluša riječ. Ali brige svjetske
i bogatstvo varavo zaguše riječ, tako te ostane bez roda.

23 Što je bilo posijano na zemlju dobru, to je onaj, koji sluša riječ i razumije,
te donosi rod: "stostruk, šezdesetostruk i tridesetostruk.

24 Drugu prispodobu iznese im: "Kraljevstvo je nebesko kao čovjek, koji posija
dobro sjeme na njivi svojoj.

25 Dok je sve spavao, dođe neprijatelj njegov, posija kukolj po pšenici i otide.

26 Kad onda uzraste usjev i uhvati se rod, pokaza se i kukolj.

27 Tada dođoše sluge domaćinove i rekoše mu: "Gospodaru, nijesi li ti dobro
sjeme posijao na njivu svoju? Odakle joj dakle kukolj?

28 On im odgovori: "Neprijatelj to učini. Tada sluge upitaše: "Moramo li otići i
skupiti ga?

29 On odgovori: "Ne! Inače biste morali skupljajući kukolj počupati zajedno s
njim i pšenicu.

30 Ostavite samo da zajedno oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću tada
žeteocima: "Skupite najprije kukolj i svežite ga u snoplje da se spali. A
pšenicu nosite u žitnicu moju."

31 Drugu im još prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao zrno
gorušično, što ga uze čovjek i posija na njivu svoju.

32 Ono je istina manje od svih drugih sjemena. Ali kad izraste, veće je od
drugoga povrća. Ono bude drvo, tako da ptice nebeske dolaze i stanuju na
njegovim granama."

33 Još im iznese daljnu prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kvasac, što ga
uze žena i pomiješa u tri mjere brašna dok sve ne ukisa."

34 Sve je ovo govorio Isus u prispodobama mnoštvu naroda, i bez prispodoba
nije im govorio.

35 Tako se je imala ispuniti riječ proroka: "Otvorit ću usta svoja u
prispodobama, objavit ću, što je bilo skriveno od postanja svijeta."

36 Tada on otpusti mnoštvo naroda i otide kući. Onda pristupiše k njemu
učenici njegovi i rekoše: "Objasni nam prispodobu o kukolju na njivi!"

37 On reče: "Koji sije dobro sjeme, jest Sin čovječji.

38 Njiva je svijet. Dobro sjeme jesu djeca kraljevstva; kukolj su djeca zloga.

39 Neprijatelj, koji ga je posijao, jest đavao. Žetva je svršetak svijeta. Žeteoci su anđeli.

40 Kao što se dakle kukolj skuplja i u ognju spaljuje, tako će biti i na svršetku svijeta.

41 Sin čovječji izaslat će anđele svoje, i oni će skupiti sve zavoditelje i zlotvore iz kraljevstva njegova

42 I baciti ih u peć ognjenu. Ondje će biti jauk i škrgut zuba.

43 Tada će pravednici sjati kao sunce u kraljevstvu Oca svojega. Tko ima uši, neka čuje!

44 Kraljevstvo je nebesko kao blago, što leži skriveno u polju. Čovjek nađe blago i skrio ga. Tada otide pun radosti za to i prodade sve imanje svoje i kupi polje.

45 Nadalje je kraljevstvo nebesko kao trgovac, koji je tražio plemenite bisere.

46 Kad nađe jedan dragocjen biser, otide, prodade sve imanje svoje i kupi ga.

47 Još je kraljevstvo nebesko kao mreža, što se baci u more i zahvati od svake ruke ribe.

48 Kad se napuni, izvukoše je na obalu, sjedoše i skupiše dobre u posude, a zle baciše.

49 Tako će biti i na svršetku svijeta. Anđeli će izaći i odijelit će zle od pravednih

50 I bacit će ih u peć ognjenu. Ondje će biti jauk i škrgut zuba.

51 Razumjeste li sve ovo? Odgovoriše mu: "Da, Gospodine!"

52 Tada on nastavi: "Zato je svaki učitelj, koji je vješt u nauci kraljevstva nebeskoga, kao domaćin, koji iznosi iz blaga svojega novo i staro."

53 Iza kako je Isus bio svršio prispodobe ove, otide odanle.

54 Dođe u svoj zavičaj, i učio je u sinagogi njihovoj Puni udivljenja pitali su: "Odakle ovome ta mudrost i moć čudesna?

55 Nije li ovo sin tesarov? Ne zove li se majka njegova Marija, i braća njegova Jakov, Josip, Simon i Juda?

56 Sestre njegove nijesu li sve kod nas? Odakle dakle njemu sve to?"

57 Tako su se sablažnjavali o njega Tada im Isus reče: "Prorok ne vrijedi nigdje manje nego u svojemu zavičaju i u domu svojemu."

58 Zbog nevjerstva njihova učinio je ondje samo malo čudesa.

Mateju 14

1 U ono vrijeme začu četverovlasnik Herod glas o Isusu.

2 On reče dvoranima svojim: "To je Ivan Krstitelj. On je uskrsnuo od mrtvih; zato djeluju čudesne sile u njemu."

3 Herod je bio naime dao Ivana uhvatiti, svezati i u tamnicu baciti zbog Herodijade, žene svojega brata Filipa.

4 Jer ga je Ivan bio prekorio: "Nije ti dopušteno da nju imaš."

5 Rado bi ga bio dao ubiti; ali se je bojao naroda, jer su ga držali za proroka.

6 Na dan rođenja Herodova igrala je kći Herodijadina među Gostima. To se je dopalo Herodu tako,

7 Da joj je zakletvom obećao dati štogod zaište.

8 Ona potaknuta od matere svoje reče: "Daj mi ovdje na zdjeli glavu Ivana Krstitelja!"

9 To zabrinu kralja. Ali zbog zakletve i zbog gostiju zapovjedi da joj se dadne.

10 I tako dade odsjeći glavu Ivanu u tamnici.

11 Donesoše glavu njegovu na zdjeli i dadoše je djevojci; ona je odnese materi svojoj.

12 Tada uzeše učenici njegovi mrtvo tijelo i pokopaše ga. Potom odoše i javiše to Isusu.

13 Na ovu vijest otide Isus odanle u lađici na samotno mjesto, da bude sam.
Ali to saznade mnoštvo naroda i pođe za njim pješke iz gradova.

14 Kad on izađe na kopno i vidje veliko mnoštvo, smilova im se i iscijeli
bolesnike njihove.

15 Predveče pristupiše k njemu učenici njegovi i rekoše: "Mjesto je pusto, a
doba je već poodmaklo. Otpusti narod, neka ide u sela da kupi sebi hrane!"

16 Isus im reče: "Ne treba da idu, Podajte im vi da jedu!"

17 Oni mu odgovoriše: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."

18 On reče: "Donesite mi ih ovamo!"

19 I dade da narod posjeda po travi; tada uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda
na nebo i blagoslovi ih. Nato prelomi kruhove i dade ih učenicima svojim, a
učenici ih dadoše narodu.

20 Svi su jeli i nasitili se, dapače su digli od preostalih komada još dvanaest
punih košarica.

21 A broj svih, koji su bili jeli, iznosio je oko pet tisuća muževa, bez žena i
djece.

22 Odmah on natjera učenike svoje da uđu u lađicu i da naprijed idu na drugu
obalu, dok on otpusti narod.

23 Kad je bio otpustio narod, popne se na goru sam, da se moli. Već je bila
nastala večer, a on je još bio ondje sam.

24 Lađica je već bila nasred mora i bila je od valova bacana tamo i vamo; jer
je bio protivan vjetar.

25 U četvrtu stražu noći dođe on k njima idući po moru.

26 Kad ga tako učenici vidješe, gdje ide po moru, povikaše uplašeni: "Sablast!"
i vapili su od straha.

27 A Isus im progovori odmah: "Utješite se! Ja sam. Ne bojte se!"

28 Petar mu odgovori: "Gospodine, ako si ti, reci mi, da dođem k tebi po vodi.

29 On reče: "Dođi!" Petar izađe iz lađice i išao je po vodi, da dođe k Isusu.

30 A kad je vidio jaki vjetar, uplaši se, počne se topiti i povika: "Gospodine, spasi me!"

31 Odmah pruži Isus ruku svoju, uhvati ga i reče mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?"

32 Tada uđoše u lađicu, i presta vjetar.

33 Koji su bili u lađici, baciše se pred njega ničice i rekoše: "Ti si zaista Sin Božji!"

34 Tada prijeđoše i dođoše u pokrajinu Genezareta.

35 Čim ga stanovnici onoga kraja prepoznaše, poslaše glasnike Po svoj onoj okolini i dadoše donijeti k njemu sve bolesnike.

36 Ovi ga zamoliše, da se samo smiju dotaknuti skuta njegove haljine. I svi, koji se dotakoše, ozdraviše.

Mateju 15

1 Tada pristupiše k Isusu farizeji i književnici iz Jerusalema i zapitaše:

2 "Zašto učenici tvoji prestupaju predaju starih? Oni ne peru ruku svojih prije objeda."

3 On im reče: "Zašto vi sami prestupate zapovijed Božju zbog predaje svoje!

4 Bog je zapovjedio: Poštuj oca i majku! i: Tko pogrdi oca ili majku, neka smrću umre!

5 A vi kažete: 'Tko rekne ocu ili majki: Čim bih ti ja imao pomoći, posvetni je dar,

6 Taj ne treba više štovati oca ili majke.' Tako dokinuste zapovijed Božju zbog predaje svoje.

7 Licemjeri! Dobro je o vama prorokovao Izaija:

8 'Narod ovaj štuje me samo usnama, ali srce je njegovo daleko od mene

9 Uzalud me poštuje, nauka je njegova samo ustanova ljudska.'"

10 Tada dozva narod i reče im: "Slušajte i razumijte:

11 Što ulazi u usta, ne čini čovjeka nečistim, nego što izlazi iz usta, to čini čovjeka nečistim."

12 Tada pristupiše učenici njegovi i rekoše mu: "Znaš li, da se farizeji uvrijediše, kad čuše taj govor?"

13 On odgovori: "Svaki nasad, što ga nije zasadio Otac moj nebeski, iskorijenit će se.

14 Ostavite ih! Oni su slijepi vođe slijepcima. A kad slijepac vodi slijepca, oba padnu u jamu."

15 Tada mu reče Petar: "Objasni nam prispodobu ovu!"

16 On reče: "Jeste li i vi još nerazumni?

17 Zar ne uviđate, da sve, što ulazi u usta, ide u želudac i tada se izbacuje?

18 A što dolazi iz usta, izlazi iz srca, i to čini čovjeka nečistim.

19 Jer iz srca dolaze zle misli, ubojstvo, preljuba, bludnost, krađa, lažno svjedočanstvo, hula na Boga.

20 To čini čovjeka nečistim; a i neopranim rukama jesti, to ne čini čovjeka nečistim.

21 Odatle otide Isus dalje i povuče se u kraj Tira i Sidona.

22 Tada dođe žena Kananejka iz onoga kraja i povika: "Smiluj mi se, Gospodine, sine Davidov! Moju kćer vrlo muči đavao."

23 On je ne udostoji nijednom riječi. Tada pristupiše učenici njegovi i zamoliše ga: "Otpusti je, jer viče za nama!"

24 On reče: "Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama kuće Izraelove."

25 Uto dođe ona, pade pred njega ničice i zamoli: "Gospodine, pomozi mi!"

26 On reče: "Nije pravo oduzeti kruh djeci i baciti ga psićima."

27 "Sigurno, Gospodine", odgovori ona, "ali psići dobiju ipak od mrvica, što padnu sa stola njihovih gospodara".

28 Tada joj reče Isus: "O ženo, velika je vjera tvoja, neka ti bude kako želiš!"
Od toga časa bila je zdrava kći njezina.

29 Odatle otide Isus dalje i dođe na Galilejsko more. Popne se na goru i sjede
ondje.

30 Tada se skupi oko njega veliko mnoštvo naroda. Oni donesoše sobom
hrome, kljaste, slijepe, nijeme i druge mnoge i položiše ih k nogama
njegovim. I on ih iscijeli.

31 Kad vidje narod, kako nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju i
slijepi gledaju, divio se je i slavio je Boga Izraelova.

32 Tada Isus dozva učenike svoje k sebi i reče: "Žao mi je naroda. Već tri dana
stoje kod mene i nemaju što jesti. Gladne neću da ih otpustim. Inače bi mogli
klonuti na putu."

33 Učenici mu odgovoriše: "Odakle da dobijemo u pustinji toliki kruh, da se
nasiti tako veliko mnoštvo?"

34 Isus ih upita: "Koliko kruhova imate?" Oni odgovoriše: "Sedam i nekoliko
ribica."

35 Tada zapovjedi da narod posjeda po zemlji

36 Onda uze onih sedam kruhova i ribe, dade hvalu, prelomi ih i dade ih
učenicima svojim, a učenici ih dadoše narodu

37 Svi su jeli i nasitili se, dapače od preostalih komada podigoše još sedam
košarica punih.

38 Bilo je četiri tisuće muževa, koji su jeli, osim žena i djece.

39 Tada otpusti narod, uđe u lađicu i ode u magadanski kraj.

Mateju 16

1 Farizeji i saduceji pristupiše k njemu, da a kušaju. Zatražiše od njega, da im
pokaže znak s neba.

2 A on im reče: "Uveče govorite: "Bit će lijepo vrijeme; jer je nebo crveno.

3 Ujutro: "Danas će biti kišovito vrijeme; jer je nebo crveno i mutno. Lice
nebesko znate protumačiti, a znake vremena ne razumijete?

4 Rod zao i preljubotvoran traži znak. Ali neće mu se dati drugi znak osim
znaka Jone." Stim ih ostavi i otide.

5 Učenici dođoše na drugu obalu, a bili su zaboravili uzeti sobom kruha.

6 Tada im reče Isus: "Pazite i čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!"

7 Oni su razmišljali u sebi i rekoše: "Nijesmo uzeli sobom kruh."

8 Isus opazi to i reče: "Malovjerni, što razmišljate u sebi o tom, što nemate uza
se kruha?

9 Zar još jednako ne shvaćate? Zar više ne mislite na pet kruhova za pet
tisuća, i koliko košarica nakupiste?

10 Ni na sedam kruhova za četiri tisuće, i koliko košarica nakupiste?

11 Zašto ne shvaćate, da vam ne rekoh za kruh? Čuvajte se kvasca farizejskog
i saducejskog!"

12 Tada shvatiše, da nije bio mislio, da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauke
farizejske i saducejske.

13 Kad dođe Isus u okolinu Cezareje Filipove, upita učenike svoje: "Za koga
drže ljudi Sina čovječjega?"

14 Oni odgovoriše: "Jedni za Ivana Krstitelja, drugi za Iliju, opet drugi za
Jeremiju ili za kojega od proroka."

15 On ih upita: "A vi, za koga me vi držite?"

16 Simon Petar odgovori: "Ti si Krist, Sin Boga živoga.

17 Tada mu reče Isus: "Blagoslovljen si ti, Simone, sine Jonin, jer tijelo i krv
nijesu to tebi objavili, nego Otac moj, koji je na nebesima.

18 I ja tebi kažem: "Ti si Petar. Na toj hridini sagradit ću Crkvu svoju, i vrata
paklena neće je nadvladati.

19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga. Štogod svežeš na zemlji, bit će
svezano i na nebesima, i štogod razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na
nebesima."

20 Tada naloži učenicima, da nikomu ne govore, da je on Krist.

21 Otada počne Isus objašnjavati učenicima svojim, da mora ići u Jerusalem,
da će mnogo trpjeti od starješina, glavara svećeničkih i književnika i da će
ubijen biti, ali treći dan da će uskrsnuti.

22 Petar ga uze nasamo, počne ga nagovarati i reče: "Bože sačuvaj, Gospodine!
Daleko neka bude to od tebe!"

23 A on se okrenu i reče Petru: "Idi od mene, sotono! Ti si mi na smetnju. Ne
držiš s Bogom, nego s ljudima."

24 Tada reče Isus učenicima svojim: "Tko hoće da ide za mnom, neka se
odreče sebe, uzme na se križ svoj i tako ide za mnom!

25 Jer tko hoće život svoj da sačuva, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj zbog
mene, naći će ga.

26 Jer što koristi čovjeku, ako dobije sav svijet, a pritom izgubi dušu svoju?
Što može dati čovjek kao otkup za dušu svoju?

27 Jer će doći Sin čovječji s anđelima svojim u slavi Oca svojega i tada će
vratiti svakome po djelima njegovim.

28 Zaista, kažem vam: "Od onih, što stoje ovdje, neće neki okusiti smrti, dok
ne vide Sina čovječjega, gdje dolazi u kraljevstvu svojemu."

Mateju 17

1 Poslije šest dana uze Isus sobom Petra i Jakova i njegova brata Ivana i
izvede ih nasamo na goru visoku.

2 Tada se preobrazi pred njima Lice se njegovo zasja kao sunce, a haljine se
njegove zasvijetliše kao svjetlo.

3 Ukazaše im se Mojsije i Ilija u razgovoru s njime.

4 Tada progovori Petar i reče Isusu: "Gospodine, dobro je, da smo ovdje! Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

5 Dok je on još govorio, zasjeni ih sjajan oblak, i začu se glas iz oblaka: "Ovo je sin moj ljubljeni, koji mi je po volji. Njega slušajte!"

6 Kad to čuše učenici, padoše vrlo uplašeni ničice na svoje lice.

7 Isus pristupi, dotače ih se i reče: "Ustanite, ne bojte se!"

8 Oni podigoše oči svoje, ali ne vidješe više nikoga do Isusa sama.

9 Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne govorite što o viđenju ovom, dok Sin čovječji ne uskrsne od mrtvih!"

10 Tada ga zapitaše učenici: "Zašto kažu književnici, da Ilija najprije mora doći?"

11 On odgovori: "Svakako će doći Ilija i sve će obnoviti.

12 Ali vam kažem: "Ilija je već došao. A oni ga ne spoznaše, nego učiniše s njim, što htjedoše. Tako će i Sin čovječji imati od njih trpjeti"

13 Tada razumješe učenici, da je on mislio Ivana Krstitelja.

14 Kad dođoše k narodu, pristupi k njemu čovjek, baci se pred njega ničice na koljena i zamoli:

15 "Gospodine, smiluj se sinu mojemu! On je mjesečnjak i mora strašno trpjeti. Često pada u oganj i često u vodu.

16 Donesoh ga učenicima tvojim, ali ga oni ne mogoše iscijeliti."

17 Isus reče: "O nevjerni i naopaki rode! Dokle ću još ostati kod vas? Dokle ću vas još podnositi! Donesite ga ovamo k meni!"

18 Isus zapovjedi zlome duhu, i on izađe iz njega, tako da je ozdravio od toga časa.

19 Tada pristupiše učenici k Isusu i upitaše ga nasamo: "Zašto ga mi ne mogosmo istjerati?"

20 On im odgovori: "Jer imate tako malo vjere, jer zaista, kažem vam: "Ako imate vjere kao zrno gorušično, možete reći gori ovoj: "Prijeđi odavde tamo, i prijeći će tamo. Ništa vam neće biti nemoguće.

21 A ova se vrsta izgoni samo molitvom i postom."

22 Dok su hodili naokolo po Galileji, reče im Isus: "Sin čovječji predat će se u ruke ljudima.

23 Ubit će ga; ali će on treći dan uskrsnuti." Tada se oni vrlo ožalostiše.

24 Kad dođoše u Kafarnaum, pristupiše k Petru pobirači hramskoga poreza i zapitaše: "Zar vaš učitelj ne plaća hramskoga poreza?"

25 On odgovori: "Da." Kad onda uđe u kuću, preteče ga Isus pitanjem: "Što misliš, Simone, od koga podižu kraljevi zemaljski daće ili porez? Od svojih sinova ili od podanika?"

26 On odgovori: "Od podanika" Tada mu reče Isus: "Dakle su sinovi slobodni.

27 Ali da ih ne uvrijedimo, idi na more, baci udicu i uzmi prvu ribu, koju uhvatiš! Otvori joj usta i naći ćeš novac. Uzmi ga i podaj im za me i za se!"

Mateju 18

1 U onaj čas pristupiše učenici k Isusu i zapitaše: "Tko je doista najveći u kraljevstvu nebeskom?"

2 Tada on dozva dijete, postavi ga među njih

3 I reče "Zaista, kažem vam: "Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

4 Tko se dakle drži malenim kao dijete ovo, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.

5 Tko primi takvo dijete u ime moje, taj primi mene.

6 Tko zavede jednoga od ovih malenih, koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo, da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da potone u dubinu morsku.

7 Teško svijetu zbog onoga što navodi svijet na grijeh! Mora doduše tako
nešto doći; ali teško onomu čovjeku, po kome to dolazi!

8 Ako te ruka tvoja ili noga tvoja navodi na grijeh, odsijeci je i baci je od
sebe! Bolje ti je ući u život hromu ili kljastu, negoli s dvije ruke i dvije noge
da budeš bačen u oganj vječni.

9 I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci ga od sebe! Bolje ti je s
jednim okom ući u život, negoli s dva oka da budeš bačen u oganj pakleni.

10 Gledajte, da ne prezrete nijednoga od ovih malenih, jer vam kažem:
"Anđeli njihovi na nebesima gledaju uvijek lice Oca mojega, koji je na
nebesima.

11 Jer je Sin čovječji došao da spasi, što je bilo izgubljeno.

12 Što vam se čini? Ako ima jedan što ovaca, i jedna od njih zaluta, ne ostavi
li on devedeset i će vet u gori i ne ide li da traži onu, što je zalutala?

13 I ako mu pođe za rukom da je nađe, zaista, kažem vam: "On se ovoj više
raduje, negoli onima devedeset i devet, što nijesu zalutale.

14 Tako neće ni Otac vaš na nebesima, da se izgubi jedan od ovih malenih.

15 Ako je brat tvoj pogriješio proti tebi, idi i potegni ga na odgovor u četiri
oka! Ako te posluša, dobio si brata svojega.

16 Ako te ne posluša, uzmi sobom još jednoga ili druga dva, da se sve ustanovi
izjavom dvojice ili trojice svjedoka.

17 Ako ni njih ne posluša, kaži crkvi! Ako li ne posluša ni crkve, neka ti bude
kao neznabožac i carinik!

18 Zaista, kažem vam: "Štogod svežete na zemlji, bit će svezano na nebu, i
štogod razriješite na zemlji, bit će razriješeno i na nebu.

19 Nadalje vam kažem: "Ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole što
mu drago, dat će im Otac moj nebeski.

20 Jer gdje su dvojica ili trojica skupljena u ime moje, ondje sam ja među
njima"

21 Tada pristupi k njemu Petar i zapita: "Gospodine, ako brat moj pogriješi
proti meni, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?"

22 Isus mu odgovori: "Velim ti, ne do sedam puta, nego do sedamdeset put
sedam puta.

23 Zato je kraljevstvo nebesko kao kralj, koji htjede da se obračuna sa svojim
slugama.

24 Kad se počne uračunati, dovedoše mu jednoga, koji mu je bio dužan deset
tisuća talenata.

25 A jer nije mogao platiti zapovjedi gospodar, da ga prodadu sa ženom i
djetetom i svim imanjem njegovim i stim da se dug izravna.

26 Tada mu se sluga baci pred noge i zamoli: "Gospodaru ima strpljenja s
menom sve ću ti platiti!

27 Gospodar se smilova slugi pusti ga i dug mu oprosti.

28 A kad izađe sluga nađe jednoga od svojih drugova, koji mu je bio dužan što
denara. Njega uhvati i uze ga daviti govoreći: "Plati, što si dužan!

29 Tada pade pred njega drug njegov i zamoli: "Imaj strpljenja s menom, platit
ću ti!

30 Ali on ne htjede, nego ode i dade ga baciti u tamnicu, dok ne plati svojega
duga.

31 Kad vidješe drugovi njegovi, što se dogodi, vrlo se ožalostiše. Oni odoše i
javiše gospodaru svojemu sav slučaj.

32 Tada ga dozva k sebi gospodar njegov i reče mu: "Zli slugo! Sav sam dug
oprostio tebi, jer si me molio.

33 Nijesi li se i ti morao smilovati drugu svojemu, kako sam se ja smilovao
tebi?

34 Pun gnjeva predade ga gospodar njegov mučiteljima dok ne plati sav dug.

35 Tako će i Otac moj nebeski postupati s vama, ako svaki od vas ne oprosti od srca bratu svojemu."

Mateju 19

1 Kad je Isus bio svršio ove govore, diže se iz Galileje i pođe u područje Judeje, s onu stranu Jordana.

2 Veliko mnoštvo naroda pošlo je za njim, i on ih je iscjeljivao ondje.

3 Tada pristupiše k njemu farizeji, da ga kušaju. Oni zapitaše: "Je li dopušteno čovjeku pustiti ženu svoju iz kojeg mu drago razloga?"

4 On im odgovori: "Nijeste li čitali, da je Stvoritelj u početku stvorio čovjeka kao muža i ženu i rekao:

5 Zato će muž ostaviti oca i majku i prionuti za ženu svoju i dvoje će biti jedno tijelo?

6 Oni dakle nijesu više dvoje nego jedno tijelo. I što je Bog svezao, ne smije čovjek rastavljati."

7 Oni mu odgovoriše "A zašto je Mojsije zapovjedio, da se dadne ženi knjiga raspusna, i da se tada pusti?"

8 On im reče: "Mojsije je dopustio vama samo zbog tvrdoće srca vašega da puštate svoje žene; iz početka nije bilo tako.

9 Ali vam ja kažem: "Tko pusti svoju ženu - osim zbog preljube - i oženi se drugom, čini preljubu. I tko uzme puštenicu, čini preljubu."

10 Tada mu rekoše učenici: "Ako je to tako između muža i žene, onda nije probitačno ženiti se"

11 On im reče: "Ne shvaćaju to svi, nego samo oni, kojima je dano.

12 Ima ljudi, koji su od krila majčina nesposobni za ženidbu; ima takvih, koji su od ljudi učinjeni nesposobnima; i ima takvih, koji sebe same čine nesposobnima za ženidbu, zbog kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati!"

13 Tada mu donesoše djecu, da metne ruke na njih i da se pomoli. Ali su
učenici odbijali ljude.

14 A Isus reče: "Pustite djecu, neka dođu k meni, i ne branite im; jer je takvih
kraljevstvo nebesko."

15 Tada metnu na njih ruke i otide dalje.

16 I gle, tada pristupi jedan k njemu i zapita: "Učitelju, što dobra moram
činiti, da postignem život vječni?"

17 On mu odgovori: "Što me pitaš za dobro? Samo je jedan dobar. A ako hoćeš
ući u život, drži zapovijedi!"

18 Upita ga: "Koje?" Isus odgovori: "Ne ubijaj! Ne čini preljube! Ne kradi! Ne
svjedoči lažno!

19 Poštuj oca i majku, i ljubi bližnjega svojega kao samog sebe!"

20 Mladić mu odgovori: "Sve san to držao. Što mi još fali?"

21 Isus mu odgovori: "Ako hoćeš biti savršen, idi prodaj što imaš, i daj utržak
siromašnima, i imat ćeš blago na nebu. Onda dođi i idi za mnom!"

22 Na ove riječi otide mladić žalostan; jer je posjedovao mnoga dobra.

23 Tada reče Isus učenicima svojim: "Zaista, kažem vam: "Bogataš će teško ući
u kraljevstvo nebesko.

24 Još vam jedanput kažem: "Lakše ide deva kroz iglene uši, negoli bogataš u
kraljevstvo Božje."

25 Kad to čuše učenici, posve se smetoše i upitaše: "Tko se onda može spasiti?"

26 A Isus ih pogleda i reče Im: "Ljudima je to nemoguće, a Bogu je sve
moguće."

27 Tada progovori Petar i reče mu: "Mi smo sve ostavili i pošli smo za tobom.
Što će nam za to dopasti?"

28 Isus im reče: "Zaista, kažem vam: "Vi, koji pođoste za mnom, kod obnove svijeta kad Sin čovječji sjedne na prijestolje slave svoje, isto ćete tako sjesti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih.

29 Jest, svaki, koji ostavi kuću, brata, sestru, oca, majku, dijete i polje zbog imena mojega, primit će stostruko za to i baštinit će život vječni.

30 Mnogi, koji su prvi, bit će posljednji, i mnogi, koji su posljednji, bit će prvi.

Mateju 20

1 Kraljevstvo je nebesko kao domaćin, koji rano ujutro izađe, da naima poslenike za svoj vinograd.

2 On se pogodi s poslenicima po denar na dan i posla ih u svoj vinograd.

3 Oko treće ure izađe on opet. Tada vidje druge gdje stoje na trgu besposleni,

4 I reče im: "Idite i vi u moj vinograd; što bude pravo, dat ću vam.

5 Oni odoše. Oko šeste i devete ure izađe on opet i učini isto tako.

6 Kad je izašao oko jedanaeste ure, nađe opet druge gdje stoje. On ih upita: "Što stojite ovdje cijeli dan besposleni?

7 Oni mu odgovoriše: Nitko nas ne najmi. On im odgovori: "Idite i v u moj vinograd!

8 Uveče reče gospodar vinograda upravitelju svojemu: "Dozovi poslenike i isplati im plaću, od posljednjih do prvih!

9 Tada dođoše oni od jedanaeste ure, i svaki primi po denar.

10 A kad dođoše prvi, pomisliše, da će više primiti. Ali i od njih svaki primi po denar.

11 Kad ga primiše, uzeše mrmljati na domaćina

12 I rekoše: Ovi posljednji radili su samo jednu jedinu uru, i ti si ih izjednačio s nama, koji smo podnosili teret i žegu dana

13 Prijatelju, odgovori on jednome od njih, ja tebi ne činim krivo. Nijesi li se pogodio s menom po denar?

14 Uzmi, što je tvoje, i idi! A ja hoću i ovome posljednjemu dati kao tebi.

15 Ili zar ja ne smijem činiti svojim vlasništvom što hoću? Zar je oko tvoje zavidno, što sam ja dobar?

16 Tako će biti posljednji prvi i prvi posljednji."

17 Isusa pođe gore u Jerusalem. Tada uze nasamo dvanaestoricu i reče im putem:

18 "Idemo gore u Jerusalem Ondje će biti Sin čovječji predan glavarima svećeničkim i književnicima. Oni će ga osuditi na smrt

19 I onda predati neznabošcima, da bude naružen, bičevan i razapet. Ali će on treći dan uskrsnuti."

20 Tada dođe k njemu majka sinova Zebedejevih sa svojim sinovima i pade pred njega ničice, da mu prinese jednu molbu.

21 On je upita: "Što hoćeš?" Ona mu odgovori: "Daj da moja dva sina u kraljevstvu tvojemu sjede jedan s desne tvoje, a drugi s lijeve tvoje!"

22 Isus reče: "Ne znate, što molite. Možete li piti čašu, koju ću ja piti? Odgovoriše mu: "Možemo."

23 Tada im reče: "Čašu ćete moju doduše piti; ali mjesto s moje desne ili lijeve ne mogu ja dati; ono pripada onima, kojima je pripravio Otac moj."

24 Kad čuše ostalih deset, rasrdiše se na dva brata.

25 Isus ih zato dozva k sebi i reče: "Znate, da vladaoci ispovijedaju nad svojim narodima, i velikaši učine, da osjete njihovu moć.

26 Među vama neka ne bude tako! Nego tko među vama hoće da bude velik, taj neka bude vaš sluga,

27 i tko među vama hoće da bude prvi, taj neka bude vaš sluga!

28 Tako ni Sin čovječji nije došao, da mu služe, nego da služi i da život svoj dadne u otkup za mnoge.

29 Kad su oni izlazili iz Jerihona, išlo je za njim veliko mnoštvo naroda.

30 Kraj puta su sjedila dva slijepca. Kad oni čuše, da Isus prolazi, stadoše
vikati: "Gospodine, ti sine Davidov, smiluj nam se!"

31 Narod ih ukori, neka šute. Ali su oni vikali samo još većma: "Gospodine,
sine Davidov, smiluj nam se!"

32 Tada se ustavi Isus, dozva ih i upita: "što hoćete od mene?"

33 Oni odgovoriše: "Gospodine, htjeli bismo, da se otvore oči naše."

34 Pun sažaljenja dotače se Isus očiju njihovih. Odmah progledaše i pođoše, za
njim.

Mateju 21

1 Kad se približiše k Jerusalemu i dođoše u Betfagu na Maslinskoj gori, onda
posla Isus dva učenika

2 I naloži im: "Idite u selo, što je pred vama! Odmah ćete naći magaricu
privezanu i magare s njom. Odvežite je i dovedite je k meni!

3 Ako vam tko rekne što, kažite: "Gospodin ih treba. Odmah će ih pustiti."

4 Stim se imala ispuniti riječ proroka: "

5 Kažite kćeri sionskoj: "kralj tvoj dolazi k tebi pun krotkosti. Sjedi na
magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu."

6 Učenici odoše i učiniše, kako im je bio zapovjedio Isus

7 Dovedoše magaricu i magare, metnuše na njih haljine svoje, i on sjede na
njih.

8 Veoma mnogi iz naroda prostriješe haljine svoje po putu, drugi su rezali
granje od drveća i prostirali po putu.

9 Mnoštvo naroda, što je išlo pred njim i za njim, vikalo je iza glasa: "Hosana
sinu Davidovu! Blagoslovljen je koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana na
visini!"

10 Kad uđe u Jerusalem, uzbuni se sav glad. "Tko je to?" pitali su.

11 Mnoštvo je naroda govorilo: "To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji!"

12 Potom uđe Isus u hram Božji, istjera van sve kupce i prodavce u hramu, isprevrnu stolove mjenjačima i klupe trgovcima golubova

13 I reče im: "Stoji pisano: "Kuća moja neka se zove kuća molitve! A vi načiniste od nje špilju razbojničku."

14 U hramu dođoše k njemu slijepi i hromi, i iscijeli ih

15 Kad vidješe glavari svećenički i književnici čudesa, što ih učini, i djecu, što su vikala u hramu: "Hosana sinu Davidovu!", rasrdiše se

16 I rekoše mu: "Čuješ li, što viču ovi?" Isus im reče: "Da. Zar nijeste nikad čitali: "Iz usta djece i nejačadi navješćuješ hvalu svoju?"

17 Stim ih ostavi, izađe iz grada u Betaniju i ostade ondje.

18 Kad se je rano ujutro vraćao u grad, ogladnje.

19 Tada vidje smokvu jednu kraj puta. Dođe k njoj, ali nađe na njoj samo lišće. Tada joj reče: "Neka nikada na tebi više ne bude roda!" Odmah usahnu smokva.

20 Kad to vidješe učenici, upitaše začuđeni: "Kako je mogla smokva odmah usahnuti?"

21 Isus im odgovori: "Zaista, kažem vam: "Ako imate vjere i ne sumnjate, onda ćete ne samo učiniti, što se je dogodilo smokvi, nego ako reknete onoj gori tamo: "Digni se i baci se u more!, to će se dogoditi.

22 Sve, što zamolite pouzdano u molitvi, dobit ćete."

23 Tada otide u hram i počne učiti. I pristupiše k njemu glavari svećenički i starješine narodne i upitaše: "Kojom vlasti to činiš Tko ti je dao vlast za to?"

24 Isus im reče: "Ja ću vama staviti jedno pitanje. Kad mi odgovorite na, to, reći ću vam, kojom vlasti ja ovo činim.

25 Odakle je bilo krštenje Ivanovo? S neba ili od ljudi?" Oni su razmišljali među se: "

26 Ako reknemo: "S neba, reći će nam: "Zašto mu onda nijeste vjerovali? Ako reknemo: "Od ljudi bojimo se naroda, jer svi Ivana drže za proroka.

27 I odgovoriše Isusu: "Mi to ne znamo." Tada im on reče: "Onda ni ja vama neću reći, kojom vlasti ovo činim.

28 Što vam se čini? Čovjek neki imao je dva sina. On ode k prvome i reče: "Sine, idi i radi danas u vinogradu!

29 On odgovori: "Da, gospodaru, ali ne otide.

30 Tada ode k drugome i reče isto tako. On odgovori: "Neću; ali poslije mu bi žao, i on ipak otide.

31 Tko je od ove dvojice ispunio volju očevu?" Odgovoriše: "Drugi." Tada im reče Isus: "Zaista, kažem vam: Carinici i bludnice dolaze još prije vas u kraljevstvo Božje.

32 Ivan dođe i pokaza vam put pravednosti, ali mu vi nijeste vjerovali Nasuprot carinici i bludnice vjerovali su mu. Vi ste to vidjeli, ali se ipak iza toga nijeste obratili i nijeste mu vjerovali.

33 Čujte još drugu prispodobu: "Jedan domaćin posadi vinograd. Ogradi ga plotom, iskopa u njemu tijesak i sagradi kulu. Tada ga dade u zakup vinogradarima i otide izvan zemlje.

34 Kad dođe vrijeme berbi, posla sluge svoje k vinogradarima, da prime dio roda,

35 A vinogradari napadoše na sluge njegove: "jednoga izbiše, drugoga ubiše, trećega kamenovaše.

36 Tada posla druge sluge, više nego prije. Ovima učiniše isto tako.

37 Naposljetku posla k njima sina svojega rekavši: "Pred sinom mojim imat će strah.

38 Ali kad vinogradari ugledaše sina, rekoše među sobom: "Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baštinu njegovu zaposjednemo!

39 Uhvatiše ga dakle, izbaciše ga iz vinograda i ubiše ga.

40 Kad dođe dakle gospodar vinograda, što će učiniti vinogradarima onim?"

41 Odgovoriše mu: "Zločince će zlom smrti pogubiti i svoj će vinograd dati u zakup drugim vinogradarima, koji će mu davati dio roda u pravo vrijeme."

42 Tada im reče Isus: "Zar nijeste nikad čitali u Pismu: 'Kamen koji odbaciše graditelji, postade kamen ugaoni; to je djelo Gospodnje, kao čudo stoji to pred očima našim?

43 Zato vam kažem: "Kraljevstvo Božje uzet će vam se i dat će se narodu, koji donosi rodove njegove.

44 Tko padne na ovaj kamen, razbit će se; na koga on padne, satrt će ga."

45 Kad čuše glavari svećenički i farizeji priče njegove, opaziše, da misli na njih.

46 Zato su gledali da ga uhvate; ali su se bojali naroda, jer ga je držao za proroka.

Mateju 22

1 Isus uze opet da im govori u prispodobama On reče:

2 "Kraljevstvo je nebesko kao kralj, koji načini svadbu sinu svojemu.

3 On posla sluge svoje, da zovnu uzvanike na svadbu. Ali oni ne htjedoše doći.

4 Opet posla druge sluge s nalogom: "Kažite uzvanicima: "Ugotovio sam gozbu svoju, junci moji i uhranjenici moji poklani su, i sve je gotovo. Dođite na svadbu!

5 Ali oni nijesu marili za to, i odoše, jedan na imanje svoje, drugi k trgovini svojoj.

6 A ostali napadoše na sluge njegove, zlostaviše ih i pobiše ih

7 Tada se razgnjevi kralj. Posla čete svoje, dade pogubiti ubojice i grad njihov zapaliti.

8 Tada reče slugama svojim: "Svadba je doduše ugotovljena, ali uzvanici nijesu bili nje dostojni.

9 Idite dakle na raskršća i pozovite na svadbu, koga samo nađete!

10 Sluge izađoše na putove i dovedoše sve, koje nađoše; dobre i zle. Tako se napuni svadbena dvorana gostiju.

11 Tada uđe kralj, da pogleda goste, Pogled njegov pade na jednoga, koji nije bio obučen u svadbeno ruho.

12 Reče mu: "Prijatelju, kako si ušao vamo bez svadbenoga ruha? On je šutio.

13 Tada zapovjedi kralj slugama: "Svežite mu ruke i noge i bacite ga u tamu! Ondje će biti jauk i škrgut zuba

14 Jer su mnogi zvani ali je malo izabranih."

15 Tada odoše farizeji i posvjetovaše se među sobom, kako bi ga mogli uhvatiti u riječi.

16 Poslaše dakle k njemu učenike svoje zajedno s Herodovcima i rekoše: "Učitelju, znamo, ti si istinit, ti učiš put Božji po istini i ne mariš ni za koga; jer ne gledaš tko je tko.

17 Kaži nam dakle, što misliš ti: "Je li dopušteno plaćati caru porez ili nije?"

18 Isus prozre lukavstvo njihovo i odgovori: "Licemjeri, što me kušate?

19 Pokažite mi novac porezni!" Oni mu pružiše denar.

20 Isus ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?"

21 Odgovoriše mu: "Carev." Tada im reče: "Dajte dakle caru carevo i Bogu Božje!

22 Kad su to čuli, zadiviše se; oni ga ostaviše i odoše.

23 Isti dan dođoše k njemu saduceji, koji tvrde, da nema uskrsnuća. Oni ga zapitaše:

24 "Učitelju, Mojsije je zapovjedio: "Ako tko umre bez djece, neka uzme brat njegov ženu njegovu i neka podigne potomstvo bratu svojemu!

25 A u nas je bilo sedam braće. Prvi se oženi i umrije bez djece, i tako ostavi ženu svoju bratu svojemu.

26 Tako je bilo s drugim i trećim do sedmoga.

27 A poslije sviju umrije i žena.

28 O uskrsnuću dakle čija će od sedmorice biti žena? Jer je za svima bila."

29 Isus im odgovori: "Varate se, ne znate ni Pisma ni moći Božje.

30 Jer o uskrsnuću niti će se ženiti ni udavati, nego će biti kao anđeli Božji na nebu.

31 A za uskrsnuće mrtvih nijeste li čitali, što vam je rekao Bog: "

32 Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev? A Bog nije Bog mrtvih, nego živih."

33 Kad je mnoštvo naroda to čulo, divilo se je nauci njegovoj.

34 Kad doznaše farizeji, da je saduceje prinudio da ušute, skupiše se zajedno.

35 I jedan od njih, učitelj zakona, stavi ga na kušnju i upita: "

36 "Učitelju, koja je zapovijed najveća u zakonu!"

37 On mu odgovori: "Ljubi Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom misli svojom!

38 To je najveća i prva zapovijed.

39 Druga je ovoj jednaka: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe!

40 O ovim dvjema zapovijedima visi sav zakon i proroci."

41 Kad su se bili skupili farizeji, upita ih Isus:

42 "Što držite o Kristu? Čiji je sin?" Odgovoriše mu: "Sin Davidov,"

43 Tada im reče: "Kako ga tada naziva David u duhu, Gospodinom, kad veli:

44 Reče Gospodin Gospodinu mojemu: "Sjedi s moju desnu, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?

45 Kad ga eto David naziva Gospodinom, kako onda može biti sin njegov?"

46 Na to mu nije mogao nitko odgovoriti. I od toga dana nije se više nitko usudio da ga što zapita.

Mateju 23

1 Tada upravi Isus narodu i učenicima svojim ovaj govor:

2 Književnici i farizeji sjede na učiteljskoj stolici Mojsijevoj.

3 Činite i držite sve, što vam kažu; ali se ne ravnajte po njihovim djelima, jer oni rade drukčije, negoli uče.

4 Oni vežu bremena teška i nesnosna i meću ih ljudima na pleća; a sami neće da ih prihvate prstom svojim.

5 Sva djela svoja čine, da ih vide ljudi. Tako raširuju svoje zapise i produljuju rese na haljinama svojim.

6 Vole počasna mjesta na gozbama i prve stolice u sinagogama,

7 Hoće da budu pozdravljani na javnim trgovima, i da ih ljudi zovu učiteljima.

8 Ali vi se ne zovite učiteljima, jer je jedan vaš učitelj, a vi ste svi braća!

9 I ocem svojim ne zovite nikoga na zemlji, jer je jedan otac vaš, koji je na nebesima!

10 I ne dajte da vas zovu učiteljima; jer je jedan učitelj vas, Krist.

11 Tko je najveći među vama, neka bude sluga vas!

12 Jer tko se uzvisuje, ponizit će se; a tko se ponizuje, uzvisit će se.

13 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi zatvarate kraljevstvo nebesko od ljudi, Vi sami ne ulazite, niti date da ulaze, koji bi htjeli,

14 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi rasipate kuće udovičke i govorite za to duge molitve. Stoga vas čeka stroži sud.

15 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi prolazite kopnom i morem, da dobijete jednoga jedinog suvjernika, i je li jedan to postao, učinite ga sinom paklenim, dvaput gorim od sebe.

16 Teško slijepi vođe! Vi kažete: Ako se tko kune hramom, onda to ne vrijedi; ako li se kune zlatom hramskim, onda je vezan.

17 Luđaci i slijepci, što je više: "zlato ili hram, koji zlato istom posvećuje?

18 Nadalje: Ako se tko kune žrtvenikom, onda to ništa ne vrijedi; kune li se žrtvenim darom, koji je na njemu, onda je vezan.

19 Slijepci, što je više: dar žrtveni ili žrtvenik, koji dar žrtveni istom posvećuje?

20 Tko se dakle kune žrtvenikom, kune se njim i svim, što je na njemu.

21 Tko se kune hramom, kune se njim i onim, koji stanuje u njemu.

22 Tko se kune nebom, kune se prijestoljem Božjim i onim, koji sjedi na prijestolju.

23 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi dajete desetinu od metvice, kopra i kima, a zanemarujete najvažnije zahtjeve zakona: "pravednost, milosrđe i vjernost, Ovo se ima činiti, drugo ne popustiti.

24 Vođe slijepi! Cijedite komarca, a devu proždirete.

25 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi držite času i zdjelu izvana čiste, a iznutra su pune grabeža i pohlepe.

26 Farizeju slijepi, očisti najprije nutrinu čaše i zdjele, onda će biti čista i vanjština.

27 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi ste kao okrečeni grobovi. Izvana izgledaju doduše lijepi, a iznutra su puni kostiju mrtvačkih i svakoga smrada.

28 Tako se i vi izvana pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i zloće.

29 Teško vama, književnici i farizeji, licemjeri! Vi gradite grobove prorocima i krasite spomenike pravednicima

30 I govorite: "Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo se s njima ogriješili o krv proroka,

31 Stim sami svjedočite, da ste sinovi onih, koji su pobili proroke.

32 Tako dopunjate mjeru otaca svojih,

33 Zmije i leglo gujino, kako ćete umaći osudi paklenoj?

34 Zato evo, ja šaljem k vama proroke, mudrace i književnike. Jedne ćete pobiti i razapeti, druge u sinagogama svojim bičevati i goniti od grada do grada.

35 Tako neka dođe na VS sva krv pravedna, što je bila prolivena na zemlji, od krvi Abela pravednoga do krvi Zaharije, sina Berekijina, kojega ubiste među hramom i žrtvenikom.

36 Zaista, kažem vam: "Sve će ovo doći na rod ovaj.

37 Jerusaleme, Jerusaleme! Ti ubijaš proroke i kamenuješ, koji su poslani k tebi. Koliko puta htjedoh skupiti djecu tvoju, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila svoja; ali vi ne htjedoste!

38 Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.

39 Jer vam kažem: "Od sada me nećete više vidjeti, dok ne uskliknete: "Blagoslovljen je koji dolazi u ime Gospodnje!"

Mateju 24

1 Isus izađe iz hrama s pođe dalje. Tada mu pristupiše učenici njegovi i upozoriše ga na građevine hramske.

2 On im reče: "Vidite vi to sve ' Zaista, kažem vam: "Ovdje neće ostati kamen na kamenu, koji se neće porušiti."

3 Kad je onda sjedio na Maslinskoj gori, pristupiše samo njegovi učenici k njemu i rekoše: "Kaži nam, kad će se to dogoditi, i koji je znak tvojega dolaska i svršetka svijeta?"

4 Isus im reče: "Gledajte, da vas tko ne zavede!

5 Jer će mnogi doći u ime moje i reći: "Ja sam Krist. I mnoge će zavesti.

6 Čut ćete za ratove i glasove o ratovima. Gledajte, da se ne uplašite! To mora tako doći; ali nije još tada svršetak,

7 Jer će se dignuti narod proti narodu, kraljevstvo protiv kraljevstva. Glad i
kuga i potres bit će posvuda.

8 Ali to je sve istom početak nevoljama.

9 Tada će vas predavati na muke i ubijat će vas; i zbog imena mojega svi će
narodi zamrziti na vas.

10 Tada će mnogi zalutati u vjeri, jedan će drugoga izdati i jedan će na
drugoga zamrziti.

11 lažni će proroci u velikom broju ustati i mnoge zavesti.

12 Jer će bezbožnost uzeti maha, ljubav će ohladnjeti kod mnogih.

13 Ali tko ustraje do kraja, spasit će se.

14 Ovo evanđelje o kraljevstvu navješćivat će se po svemu svijetu za
svjedočanstvo svima narodima. Tada istom dolazi svršetak.

15 Kad dakle vidite na mjestu svetome gnusobu opustošenja, o kojoj je
govorio prorok Daniel - tko čita, neka razumije! -

16 Tada neka ljudi u Judeji bježe u gore!

17 Tko bude na krovu, neka ne silazi, da uzme sobom još što is kuće!

18 Tko bude u polju, neka se ne vraća kući, da uzme haljinu svoju!

19 Teško trudnima i dojiljama u one dane!

20 Molite se, da ne padne bijeg vas u zimu ili u subotu!

21 Tada će biti nevolja velika, kakva nije bila od postanja svijeta do sada, niti
će biti.

22 I kad se ne bi skratili oni dani ni jedan se čovjek ne bi spasio. Ali zbog
izabranih skratit će se dani oni.

23 Ako vam tada tko rekne: "Ovdje je Krist ili ondje, ne vjeruj te!

24 Jer će ustati lažne Kristovi i lažni proroci i činit će velike znake i čudesa,
da zavedu, ako je moguće, iste izabranike.

25 Eto, kažem vam unaprijed.

26 Ako vam se tada rekne: "On je u pustinji, ne izlazite; on je u sobama, ne vjerujte!

27 Jer kao što se munja pomoli na istoku i zasja do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina čovječjega.

28 Gdje je strvina, ondje se skupljaju orlovi,

29 Odmah će po nevolji onih dana sunce pomrčati i mjesec će izgubiti svoju svjetlost, zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske uzdrmati.

30 Tada će se pokazati znak Sina čovječjega na nebu, i svi će narodi na zemlji proplakati. Ugledat će Sina čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moć i slavom.

31 On će poslati anđele svoje s velikim glasom trublje, i oni će skupiti izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja neba do drugoga.

32 Od smokve naučite se prispodobi: "Kad njezine grane postanu sočne i lišće potjera, onda znate, da je blizu ljeto.

33 Tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte, da je pred vratima

34 Zaista, kažem vam: "Ovaj naraštaj neće proći, dok se ovo sve ne zbude.

35 Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje neće proći.

36 A onoga dana i onoga časa ne zna nitko, ni anđeli na nebu, nego samo Otac.

37 Kao u dane Noine, tako će biti kod dolaska, Sina čovječjega.

38 U dane pred potopom gostili su se i pili, ženili su se i udavali do onoga dana, kad Noa uđe u kovčeg;

39 I nijesu došli do uviđavnosti, dok nije provalio potop i sve pograbio. Upravo će tako biti i kod dolaska Sina čovječjega.

40 Tada će biti dva na polju: "jedan će se uzeti, drugi će se ostaviti.

41 Dvije će mljeti u mlinu: "jedna će se uzeti, druga će se ostaviti.

42 Budite dakle budni; jer ne znate dana, u koji dolazi Gospodin vas.

43 Ali ovo znajte: "Kad bi znao domaćin, u koji čas noći dolazi lupež, zacijelo bi bdio i ne bi pustio da provali u kuću njegovu.

44 Zato i vi budite spremni; jer Sin čovječji dolazi u čas, u koji se ne nadate.

45 Tko je dakle vjerni i razumni sluga, koga je postavio gospodar nad svojom družinom, da joj daje hranu u pravo vrijeme.

46 Blagoslovljen je sluga, kojega gospodar njegov, kad se vrati kući, nađe da čini tako.

47 Zaista, kažem vam: "On će ga postaviti nad svim imanjem svojim,

48 Ako li je sluga zao i misli u sebi: "Moj gospodar neće još zadugo doći,

49 I ako on tuče svoje drugove i gosti se i pije s pijanicama,

50 Onda će gospodar toga sluge doći u dan, kad ne očekuje, u čas, kojega ne zna.

51 On će ga sasjeći u komade i odredit će mu mjesto njegovo među licemjerima. Ondje će biti jauk i škrgut zuba.

Mateju 25

1 Tada će biti kraljevstvo nebesko kao deset djevica, koje uzeše svjetiljke svoje i izađoše u susret zaručniku.

2 Pet od njih bile su lude, pet mudre,

3 Lude uzeše svjetiljke svoje, ali ne uzeše sobom ulja.

4 A mudre uzeše sa svjetiljkama i ulje u posudama svojim.

5 Kako se je dolazak zaručnikov otegnuo, zadrijemaše sve i pozaspaše.

6 I ponoći odjeknu poziv: "Zaručnik dolazi! Izlazite mu u susret!

7 Tada se digoše sve djevice one i prirediše svjetiljke svoje.

8 A lude rekoše mudrima: "Dajte nam od ulja svojega! Svjetiljke naše hoće da se ugase.

9 Mudre odvratiše: "Da ne bi možda nedostalo nama i vama, idite radije k
trgovcima i kupite sebi!

10 Dok otidoše da kupe, dođe zaručnik. Koje su bile spremne, uđoše s njim na
svadbu, i zatvoriše se vrata.

11 Napokon dođoše i druge djevice i povikaše: "Gospodaru, Gospodaru, otvori
nam!

12 A on reče: "Zaista, kažem vam, ne poznajem vas.

13 Budite dakle budni; jer ne znate ni dana ni časa!

14 Dogodi se kao čovjeku, koji htjede da ide u tuđinu. On dozva k sebi sluge
svoje i predade im imovinu svoju.

15 Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, trećemu jedan, svakomu prema
njegovoj vrsnoći. Tada otputova odmah.

16 Koji je bio primio pet talenata, otišao je, radio je s njima i dobio još drugih
pet.

17 Isto tako dobio je onaj su dva talenta još druga dva.

18 Koji je bio primio jedan, otide, iskopa zemlju i skrio u nju novac gospodara
svojega.

19 Iza dugog vremena dođe natrag gospodar onih sluga i počne se računati s
njima

20 Koji je bio primio pet talenata pristupi, donese sobom još pet daljnih
talenata i reče: "Gospodaru, predao si mi pet talenata. Evo, dobio sam još pet
daljnih talenata.

21 Tada mu reče gospodar njegov: "Pravo, slugo dobri i vjerni! Nad malim si
bio vjeran, zato ću te postaviti nad mnogim. Uđi u radost gospodara svojega!

22 Tada pristupi onaj su dva talenta i reče: "Gospodaru, predao si mi dva
talenta. Evo, dobio sam još dva daljna talenta."

23 Tada mu reče gospodar njegov: "Pravo, slugo dobri i vjerni! Nad malim si bio vjeran, zato ću te postaviti nad mnogim. Uđi u radost gospodara svojega!

24 Napokon pristupi i onaj s jednim talentom i reče: "Gospodaru, znam te, ti si čovjek tvrd, žanješ, gdje nijesi sijao, i kupiš, gdje nijesi vijao.

25 Zato se pobojah, odoh i zakopah talenat tvoj u zemlju. Ovdje imaš što je tvoje.

26 Tada mu odgovori gospodar: "Zli i lijeni slugo, znao si, da ja žanjem, gdje nijesam sijao, i kupim, gdje nijesam vijao.

27 Tada bi bio morao novac svoj uložiti kod mjenjača, ja bih mogao pri svojemu povratku podignuti svoje s kamatima.

28 Uzmite mu zato talenat i podajte ga onome, koji ima deset talenata!

29 Jer tko ima, njemu će se dati, i obilovat će; a tko nema, njemu će se još uzeti što ima.

30 A nekorisnog slugu bacite u tamu 'Ondje će biti jauk i škrgut zuba.

31 Kad dođe Sin čovječji u slavi svojoj i svi anđeli s njime, onda će sjesti na prijestolje slave svoje.

32 Svi će se narodi pred njim skupiti. On će ih razlučiti jedne od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.

33 Postavit će ovce s desne sebi, jarce s lijeve sebi.

34 Tada će kralj reći onima s desne strane: "Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u posjed kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od stvorenja svijeta!

35 Jer sam bio gladan, i dali ste mi jesti, žedan, i dali ste mi piti. Bio sam stranac, i primili ste me na konak,

36 Go, i zaodjeli ste me. Bio sam bolestan, i pohodili ste me, u tamnici, i došli ste k meni.

37 Tada će ga upitati pravednici: "Gospodine, kad smo te vidjeli gladna, i dali ti jesti, ili žedna, i dali ti piti?

38 Kad smo te vidjeli stranca, i primili te na konak? ili gola, i zaodjeli te?

39 Kad smo te vidjeli bolesna ili u tamnici, i došli k tebi?

40 Kralj će im odgovoriti: "Za "ista, kažem vam: "Što ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, to ste učinili meni.

41 Tada će reći onima na lijevoj strani: "Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim!

42 Bio sam gladan, i nijeste mi dali jesti, žedan, i nijeste mi dali piti.

43 Bio sam stranac, i nijeste me primili na konak, go, i nijeste me zaodjeli. Bio sam bolestan i u tamnici, i nijeste me pohodili.

44 Tada će ga upitati i oni: "Gospodine, kada smo te vidjeli gladna ili žedna ili stranca ili gola ili bolesna ili u tamnici, i nijesmo te poslužili?

45 Ali će im on odgovoriti: "Zaista, kažem vam: "Što nijeste učinili jednomu od ovih najmanjih, to nijeste učinili ni meni.

46 Ovi će ući u muku vječnu, a pravednici u život vječni.

Mateju 26

1 Kad je bio Isus svršio sve govore ove, reče učenicima svojim: "

2 "Znate, da je do dva dana blagdan Pasha. Tada će Sin čovječji biti predan smrti na križu,"

3 Tada se skupiše glavari svećenički i starješine narodne u palači velikoga svećenika po imenu Kaife.

4 Posvjetovaše se, kako bi mogli Isusa lukavštinom uhvatiti i ubiti.

5 Ali rekoše: "Samo ne na blagdan! Inače pobuni se narod."

6 Kad je Isus boravio u Betaniji u kući Simona Gubavca,

7 Dođe k njemu žena s posudom alabastrenom, punom dragocjene pomasti. To izli ona na glavu njegovu, dok je sjedio za stolom.

8 Kad to vidješe učenici, rasrdiše se i rekoše: "Čemu rasipnost ova?

9 Bilo bi se moglo to prodati skupo i dati siromasima."

10 Isus to zapazi i reče im: "Zašto žalostite ženu? Ona učini dobro djelo na meni

11 Siromahe imate svagda među sobom, a mene nemate svagda.

12 Kad je ona ovu pomast izlila na tijelo moje, učinila je to za pokop moj.

13 Zaista, kažem vam: "Svuda po svemu svijetu, gdje se propovijeda ovo evanđelje, govorit će se i za spomen njezin, što je učinila ona."

14 Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariot, otide glavarima svećeničkim

15 I reče: "Što ćete mi dati, da vam ga predam?" Oni mu isplatiše trideset srebrnjaka,

16 Otada je čekao na zgodnu priliku, da ga izda.

17 U prvi dan beskvasnih kruhova pristupiše učenici k Isusu i upitaše: "Gdje da pripravimo za te Pashalno janje?"

18 On odgovori: "Idite u grad k stanovitom čovjeku i recite mu:, Učitelj poručuje: "Vrijeme je moje blizu, kod tebe ću blagovati Pashalnu večeru s učenicima svojim."

19 Učenici učiniše, kako im je bio Isus naložio, i pripraviše Pashalnu večeru.

20 Kad bi uveče, sjede za sto s dvanaestoricom.

21 Dok su jeli, reče: "Zaista, kažem vam: "Jedan između vas izdat će me."

22 To ih vrlo ožalosti, i jedan za drugim pitao ga je: "Da nijesam ja, Gospodine?"

23 On odgovori: "Koji umoči s menom ruku u zdjelu, taj će me izdati.

24 Sin čovječji ide, istina, kao što je pisano za njega; ali teško čovjeku, koji izda Sina čovječjega, Bolje bi bilo tome čovjeku, da se nije rodio."

25 Tada upita Juda, izdajnik njegov: "Jesam li ja, učitelju?" On odgovori: "Ti
kažeš."

26 Dok su blagovali, uze Isus kruh, blagoslovi ga, prelomi ga i dade ga
učenicima svojim i reče: "Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje."

27 Tada uze čašu, zahvali i pruži ga učenicima i reče: "Pijte svi iz njega;

28 Jer je ovo krv moja i Novoga Zavjeta, koja se prolijeva za mnoge na
oproštenje grijeha.

29 Ali vam kažem: Od sada neću više piti od ovoga roda trsova do onog dana,
kad ga budem pio s vama posve novoga u kraljevstvu Oca svojega."

30 Tada izmoliše hvalospjev i izađoše na Maslinsku goru.

31 Onda im reče Isus: "Svi ćete se vi spotaknuti zbog mene ovu noć, jer stoji
pisano: "Udarit ću pastira, i rasbježat će se ovce stada.

32 Ali iza uskrsnuća svojega ići ću pred vama u Galileju."

33 Petar mu odgovori: "Ako se i svi spotaknu zbog tebe, ja se neću nikad
spotaknuti!"

34 Isus mu reče: "Zaista, kažem ti: Još noćas, prije nego pijetao zapjeva, tri
puta ćeš me zatajiti."

35 Petar ga je uvjeravao: "I ako bih morao poći u smrt s tobom, ne bih te ja
zatajio." Tako su tvrdili i svi drugi učenici.

36 Tada dođe Isus s njima u zaselak, koji se zove Getsemani. On reče
učenicima svojim: "Sjedite tu, dok ja idem tamo i pomolim se."

37 Samo Petra i oba sina Zebedejeva uze sobom. Tada se počne žalostiti i
plašiti.

38 On im reče: "Žalosna je duša moja do smrti; ostanite ovdje bdijte s
menom!"

39 I otide malo dalje, pade ničice na svoje lice, i pomoli se: "Oče moj, ako je
moguće, neka me mimoiđe čaša ova! Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš."

40 Tada dođe k učenicima svojim i nađe ih gdje spavaju. Reče Petru: "Zar
nijeste mogli jednu uru probdjeti s menom?
41 Bdijte i molite se, da ne padnete u napast; jer je duh voljan, ali je tijelo
slabo."
42 Udalji se po drugi put i pomoli se: "Oče moj, ako me ne može ova čaša
mimoići, a da ga je pijem, neka bude volja tvoja!"
43 I dođe opet natrag i nađe ih opet gdje spavaju; jer su im bile oči otežale.
44 On ih ostavi, otide opet i pomoli se po treći put onim istim riječima.
45 Tada se vrati natrag k učenicima svojim i reče im: "Jednako spavate i
počivate? Evo se približi čas, i Sin čovječji predat će se u rake grješnicima.
46 Ustanite, hajdemo! Evo, približuje se izdajnik moj."
47 Dok je još govorio, dođe već Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim četa
velika s mačevima i toljagama po nalogu glavara svećeničkih i starješina
narodnih.
48 Izdajnik njegov bio je s njima ugovorio znak i rekao: "Koga ja cjelivam, taj
je, držite ga!"
49 Odmah pristupi k Isusu i reče: "Zdravo, učitelju!" i poljubi ga, tada mu Isus
reče:
50 "Prijatelju, zašto si došao!" Sada stupiše bliže, metnuše ruke na Isusa i
uhvatiše ga.
51 Tada jedan od pratilaca Isusovih maši se rukom za mač i trgnu ga. Udari
slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.
52 Isus mu reče: "Zadjeni mač svoj u korice! Svi, koji se mašaju za mač, ginu
od mača.
53 Ili zar misliš, da mi Otac moj ne bi odmah poslao u pomoć više od dvanaest
legija anđela, kad bih ga zamolio za to?
54 Ali kako bi se onda ispunilo Pismo, po kojemu to mora doći tako?"

55 A u onaj čas reče Isus četi: "Kao na razbojnika izašli ste s mačevima i toljagama, da me uhvatite. Svaki dan sam sjedio u hramu i učio, i nijeste me uhvatili.

56 Ali se sve ovo dogodi, da se ispune Pisma proroka. Tada ga ostaviše svi učenici njegovi i pobjegoše.

57 Oni, koji uhvatiše Isusa, odvedoše ga k velikomu svećeniku Kaifi, kod kojega su se bili skupili književnici i starješine.

58 Petar je išao za njim izdaleka do dvorišta velikoga svećenika. Uđe unutra i sjede sa slugama, da čeka svršetak.

59 Glavari svećenički i sve visoko vijeće tražili su lažno svjedočanstvo protiv Isusa, da ga ubiju.

60 Ali unatoč mnogim lažnim svjedocima, koji pristupiše, ne nađoše nijedno. Najposlije dođoše još dva

61 i rekoše: "On je tvrdio: "Ja mogu porušiti hram Božji i u tri ga dana opet sagraditi."

62 Tada se diže veliki svećenik i reče mu: "Zar ništa nemaš da kažeš na to, što ovi iznose protiv tebe."

63 Isus je šutio. Tada mu reče veliki svećenik: "Zaklinjem te Bogom živim: "Kaži nam, jesi li ti Krist, Sin Božji?"

64 Isus mu odgovori: "Ti kažeš." Ali vam velim: "Od sada ćete vidjeti Sina čovječjega gdje sjedi s desne Svemogućega i dolazi na oblacima nebeskim."

65 Tada veliki svećenik razdera haljinu svoju i reče: "Pohulio je na Boga! Čemu trebamo još svjedoke? Sami ste sad čuli hulu na Boga.

66 Što vam se čini" Oni odgovoriše: "Zaslužio je smrt!"

67 Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga šakama. Drugi su ga udarali po obrazu

68 I rugali se: "Kriste, kaži nam: "Tko te je udario?"

69 Uto je Petar sjedio vani u dvorištu. Tada pristupi k njemu jedna sluškinja i
reče: "I ti si bio s Isusom Galilejcem!"

70 On to zataji pred svima i reče: "Ne znam što govoriš."

71 Kad onda htjede da izađe k vratima ugleda ga druga sluškinja i reče onima,
što su stajali ondje: "I ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom!"

72 On opet zataji i zakle se: "Neznam toga čovjeka."

73 Malo poslije toga pristupiše k Petru oni, što su okolo stajali, i rekoše:
"Doista, i ti si jedan od njih, i govor te tvoj izdaje."

74 Tada se počne kleti i preklinjati: "Neznam toga čovjeka." Odmah zapjeva
pijetao.

75 Petar se sjeti riječi, koju mu je bio rekao Isus: "Prije nego zar pjeva pijetao,
tri puta ćeš me zatajiti." Izađe i proplaka gorko.

Mateju 27

1 Kad je osvanuo dan, zaključiše svi glavari svećenički i starješine narodne da
ubiju Isusa.

2 Odvedoše ga svezana i predadoše ga upravitelju Pilatu.

3 Kad vidje njegov izdajnik Juda, da ga usudiše, pokaja se. Donese natrag
trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama

4 I reče: "Sagriješio sam. Izdao sam krv nedužnu!" Oni odgovoriše: "Što nas je
briga za to? To je tvoja stvar!"

5 Tada baci srebrnjake u hram, otide i objesi se o užetu,

6 Glavari svećenički digoše srebrnjake i rekoše: "Ne smije se metnuti u
hramsko blago; jer je krv.

7 Zaključiše da za njih kupe lončarovu njivu za groblje strancima.

8 Zato se zove ona njiva do današnjega dana krvna njiva.

9 Tako se ispuni riječ proroka Jeremije: "Uzeše trideset srebrnjaka, cijenu
procijenjenoga, koga procijeniše sinovi Izraelovi,

10 I dadoše ih za lončarovu njivu. Tako mi naloži Gospodin."

11 Isus bi predveden upravitelju. Upravitelj ga zapita: "Jesi li ti kralj židovski?" Isus odgovori: "Ti kažeš."

12 Ali na tužbe glavara svećeničkih i starješina ne odvrati ništa.

13 Tada mu reče Pilat: "Ne čuješ li, što sve protiv tebe svjedoče"

14 Ali mu on ne odgovori ni na jedno pitanje, tako da se je upravitelj vrlo čudio.

15 O blagdanu običavao je upravitelj pustiti narodu jednoga sužnja, koga bi oni htjeli.

16 Tada su imali zloglasnoga sužnja po imenu Barabu.

17 Pilat upita skupljeno mnoštvo: "Koga da vam pustim, Barabu ili Isusa, koji se zove Krist."

18 Znao je naime, da su ga bili predali samo iz zavisti.

19 Dok je on sjedio na sudu, poruči mu žena njegova: "Nemoj imati nikakva posla s tim pravednikom, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."

20 Ali glavari svećenički i starješine nagovoriše narod, da traže Barabu, a Isusa da dadne pogubiti.

21 Upravitelj ih dakle zapita: "Koga od ove dvojice da vam pustim?" Oni povikaše: "Barabu!"

22 Pilat im reče: "Što ću tada činiti s Isusom, koji se zove Krist?": "Svi povikaše: "Neka se razapne!"

23 Upravitelj upita: "A što je zlo učinio?" Tada oni povikaše još jače: "Neka se razapne!"

24 Pilat vidje, da ništa ne postiže, i da je buka postajala sve veća. On dade sebi dodati vode i opra ruke svoje pred narodom govoreći: "Ja sam nedužan u krvi ovoga pravednika. Vi ćete vidjeti!"

25 Tada povika sav narod: "Krv njegova neka dođe na nas i na djecu našu!"

26 Sada im pusti Barabu. A Isusa dade bičevati i predade ga onda da se razapne.

27 Potom vojnici upraviteljevi odvedoše Isusa u sudnicu i skupiše oko njega cijelu četu.

28 Svukoše s njega haljine i ogrnuše mu skrletnu kabanicu.

29 Tada opletoše vijenac od trnja, metnuše mu ga na glavu i dadoše mu trsku u desnicu. Onda su pregibali koljeno pred njim i rugali mu se govoreći: "Zdravo, kralju židovski!"

30 Pritom bi pljuvali na njega, uzeli bi trsku i udarali ga njom po glavi.

31 Pošto su mu se bili tako narugali, svukoše s njega kabanicu i obukoše ga opet u haljine njegove. Tada ga izvedoše, da ga razapnu.

32 Dok su izlazili, namjeriše se na čovjeka iz Cirene po imenu Simona. Njega natjeraše, da mu ponese križ.

33 Tako stigoše na mjesto, koje se zove Golgota, kosturnica.

34 Ondje mu dadoše vino pomiješano žučem. On okusi to ali ne htjede piti,

35 Tada ga pribiše na križ i razdijeliše kockom među se haljine njegove.

36 Onda su sjeli i čuvali ga.

37 Više glave njegove pričvrstiše natpis s oznakom krivnje njegove: "Ovo je Isus, kralj židovski."

38 Zajedno s njim bila su razapeta dva razbojnika, jedan s desne njegove, drugi s lijeve njegove.

39 Koji su prolazili, hulili su na njega, mahali glavom svojom

40 I govorili: "Ti si htio hram porušiti i u tri ga dana opet sagraditi; spasi samoga sebe, Ako si Sin Božji, siđi s križa!"

41 Isto su se tako rugali i glavari svećenički s književnicima i starješinama i govorili: "

42 "Drugima je pomogao, sebi samomu ne može pomoći. Ako je kralj Izraelov,
neka siđe sad s križa, i vjerovat ćemo u njega.

43 On se je uzdao u Boga; neka ga sad izbavi, ako mu je po volji, jer je
govorio: "Ja sam Si Božji."

44 Tako isto rugali mu se i razbojnici, koji su bili razapeti s njim.

45 Od šeste do devete ure nastade tama po svoj zemlji.

46 Oko devete ure povika Isus iza glasa: "Eli, Eli, lama sabaktani?" to jest:
"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"

47 Neki od onih, što su stajali ondje, čuli su to i rekli: "Zove Iliju."

48 Odmah otrča jedan od njih napuni spužvu octa, natakne je na trsku i dade
mu da pije.

49 Drugi su rekli: "na vidimo, hoće li doći Ilija, da ga spasi."

50 Opet povika Isus iza glasa; tada ispusti duh svoj.

51 Tada se zavjesa hramska razdera na dvoje odozgo do dolje, zemlja se
potrese, hridine se raspuknuše,

52 Grobovi se otvoriše, i mnoga tjelesa svetih, koji su bili preminuli,
uskrsnuše.

53 Oni izađoše iz grobova po ukrsnuću njegovu, uđoše u Sveti grad i pokazaše
se mnogima.

54 Kad satnik i ljudi njegovi, koji su stražili kod Isusa, vidješe da se zemlja
trese i drugo što se dogodilo, prepadoše se vrlo i rekoše: "Ovaj je zaista bio
Sin Božji."

55 Izdaleka gledale su ondje i mnoge žene. One su već iz Galileje bile Isusa
pratile i brinule se za njega.

56 Među njima nalazile se Marija Magdalena, Marija, majka Jakovljeva i
Josipova, i majka sinova Zebedejevih.

57 Uveče dođe čovjek bogat iz Arimateje po imenu Josip, koji je bio učenik Isusov.

58 On otide k Pilatu i zamoli za tijelo Isusovo, Pilat mu dade predati tijelo,

59 Kad Josip uze tijelo, zavi ga u laneno platno čisto,

60 I položi ga u novi svoj grob, što ga je bio dao sebi isjeći u hridini. Pred ulaz u grob navali velik kremen i otide.

61 A Marija Magdalena i druga Marija ostadoše ondje i sjedoše na prema grobu.

62 Drugi dan, koji je iza priprave, skupiše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata.

63 I rekoše: "Gospodaru, sjećamo se, da je ovaj varalica rekao za života svojega: "Poslije tri dana uskrsnut ću.

64 Zato daj, da se čuva grob do trećega dana. Inače bi mogli doći učenici njegovi ukrasti ga i onda narodu reći: "On je uskrsnuo od mrtvih. Tada bi posljednja prijevara bila još gora od prve."

65 Pilat im reče: "Imate stražu. Idite i čuvajte grob, kako znate!"

66 Oni odoše, osiguraše grob zapečativši kamen i postavivši stražu.

Mateju 28

1 Po suboti, u osvit prvoga daru u sedmici, odoše Marija Magdalena i druga Marija da pogledaj grob.

2 Tada se zemlja potrese silno. Anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, odvali kamen i sjede na njega.

3 Lice je njegovo bilo kao munja, i odijelo njegovo bijelo kao snijeg.

4 Stražari uzdrhtaše od straha pred njim i postadoše kao mrtvi.

5 Anđeo progovori ženama: "Ne bojte se vi! Znam, vi tražite Isusa, Razapetoga.

6 On nije ovdje. Uskrsnuo je, kao što je rekao. Dođite, vidite ovdje mjesto,
gdje je ležao Gospodin.

7 A sad otidite brže i javite učenicima njegovim: "On je uskrsnuo od mrtvih i
ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Eto, ja vam rekoh."

8 Sa strahom i ujedno s radošću velikom odoše brzo od groba i pohitješe da to
dojave učenicima njegovim.

9 Tada im dođe Isus u susret i reče: "Zdravo!" One pristupiše k njemu,
obujmiše noge njegove i pokloniše mu se.

10 Nato im reče Isus: "Ne bojte se! Idite i javite braći mojoj, neka idu u
Galileju! Ondje će me vidjeti."

11 Kad su one bile otišle, odoše neki od straže u grad i javiše glavarima
svećeničkim sve, što se je bilo dogodilo.

12 Ovi se skupiše sa starješinama i održaše vijeće. Dadoše vojnicima mnogo
novaca

13 I rekoše: "Izjavite: "Učenici njegovi dođoše noću i ukradoše ga, dok smo mi
spavali.

14 Ako to dođe upravitelju do ušiju, mi ćemo ga umiriti i za vas se zauzeti."

15 Oni uzeše novac i učiniše, kako im je bilo rečeno. Ovo je govorkanje
raširenо kod Židova do dana današnjega.

16 Jedanaestorica učenika odoše u Galileju na goru, kamo ih je bio Isus
uputio.

17 Kad ga vidješe, pokloniše mu se. A neki posumnjaše.

18 Tada pristupi Isus k njima i reče im: "Dana mi je sva vlast na nebu i na
zemlji.

19 Zato idite i učinite sebi sve narode učenicima krštavajući ih u ime Oca i
Sina i Duha Svetoga.

20 I učeći ih da drže sve, što sam vam zapovjedio. Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." Amen.

Jevanđelje po Marku

Marku 1

1 Evanđelje o Isusu Kristu, Sinu Božjemu, započelo je,

2 kao što stoji pisano u proroka Izaije: "Evo, ja šaljem glasnika svojega pred tobom, koji će ti pripraviti put.

3 Glas onoga, što viče u pustinji: "Pripravite put Gospodnji, poravnajte staze njegove!"

4 Ivan Krstitelj pojavio se je u pustinji i propovijedao je krštenje pokajanje za oproštenje grijeha.

5 Tada je izlazila k njemu sva zemlja Judeja i svi stanovnici Jerusalema. Oni su se dali krstiti od njega u Jordanu i pritom su ispovijedali grijehe svoje.

6 Ivan je bio obučen u devinu dlaku i imao je pojas kožnat oko svojih bokova. Hranio se skakavcima i medom divljim.

7 I propovijedao je: "Moćniji od mene ide za mnom. Ja nijesam dostojan kleknuti i odriješiti mu remena na obući.

8 Ja sam vas krstio vodom, on će vas krstiti Duhom Svetim.

9 U one dane dođe Isus iz Nazareta u Galileji i dade se krstiti od Ivana u Jordanu.

10 Jedva je bio izašao iz vode, vidje, kako se otvori nebo, i Duh kao golub siđe na njega.

11 S neba povika glas: "Ti si Sin moj ljubljeni; ti si po mojoj volji."

12 Odmah ga Duh izvede u pustinju.

13 Četrdeset dana ostao je u pustinji i bio je kušan od sotone, živio je sa životinjama divljim; a služili su mu anđeli.

14 Izakako je Ivan bio bačen u tamnicu, otišao je Isus u Galileju i propovijedao evanđelje kraljevstva Božjega,

15 Govoreći: "Vrijeme se je ispunilo, kraljevstvo je Božje blizu Obratite se i
vjeruj te u evanđelje!"

16 Kad je išao pokraj Galilejskoga mora, vidje, kako Simon i Andrija, brat
Simonov, baciše mreže svoje u more. Oni su bili ribari.

17 Isus im reče: "Hajdete za mnom! Učinit ću vas ribarima ljudi."

18 Odmah ostaviše mreže svoje i pođoše za njim,

19 Kad je otišao malo dalje, vidje Jakova, sina Zebedejeva, i njegova brata
Ivana također u lađici. Oni su popravljali mreže svoje.

20 Odmah ih pozva. Oni ostaviše svojega oca Zebedeja s nadničarima u lađici
i pođoše za njim.

21 Oni dođoše u Kafarnaum. Odmah u subotu pođe u sinagogu i počne učiti.

22 Bili su zaneseni naukom njegovom; jer je učio kao jedan, koji ima moć, a
ne kao književnici.

23 U tamošnjoj sinagogi nalazio se upravo čovjek, koji je bio opsjednut od
nečista duha. On povika: "

24 "Odlazi! Što mi imamo s tobom posla, Isuse Nazarećanine? Ti si došao da
nas upropastiš. Znam, tko si, Svetac Božji."

25 A Isus mu zaprijeti i reče: "Umukni i izađi iz njega!"

26 Nečisti duh prodrma ga i vičući iza glasa izađe iz njega.

27 Puni začuđenja pitali su svi jedan drugoga: "Što je ovo? Jedna nova, silna
nauka! I usto zapovijeda nečistim duhovima, i oni ga slušaju!"

28 Glas o njemu raširi se brzo po svoj zemlji Galileji.

29 Iz sinagoge pođe s Jakovom i Ivanom ravno u kuću Simonovu i Andrijinu.

30 Punica Simonova ležala je od groznice. Odmah mu rekoše za nju.

31 On pristupi k njoj, uze je za ruku i podiže je. Odmah je pusti groznica, i
ona ih posluži.

32 Uveče, pošto sunce zađe, dovodili su k njemu sve bolesnike i opsjednute.

33 Sav se je grad stisnuo pred vratima.

34 On ozdravi mnoge, što su bili mučeni od svakojakih bolesti, i istjera mnoge đavle. Ali ne dade da dođu do riječi, jer su ga poznavali.

35 U rano jutro, kad je još bilo posve tamno, ustade on, otide van na samotno mjesto, i ondje se je molio.

36 Simon i drugovi njegovi pohitješe za njim.

37 Kad su ga bili našli, rekoše mu: "Svi pitaju za te."

38 On im reče: "Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da tamo propovijedam; jer sam ja zato došao."

39 I tako je prošao kroz svu Galileju, propovijedao u sinagogama i đavle izgonio.

40 Jedan gubavac dođe k njemu, baci se pred njega na koljena i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti,"

41 Pun milosrđa pruži Isus svoju ruku, dotače ga se i reče mu: "Hoću, budi čist!"

42 Reče, i odmah guba otide s njega, i bio je čist.

43 Tada ga odmah otpusti

44 I strogo mu reče: "Pazi, da nikome što ne govoriš o tom! Nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za očišćenje svoje žrtvu, koju je propisao Mojsije! Neka im to služi kao svjedočanstvo!"

45 A jedva je on otišao, počne glasno pripovijedati taj događaj i posvuda ga razglasivati. Zato nije mogao Isus više javno ući u grad. Radije se zadržavao u samotnim mjestima. Ali su dolazili ljudi k njemu sa svih strana.

Marku 2

1 Poslije nekoliko dana dođe opet u Kafarnaum.

2 Na vijest, da je kod kuće, skupiše se mnogi, tako da nijesu imali mjesta ni pred vratima. Dok im je navješćivao riječ,

3 Donesoše mu uzetoga, kojega su nosila četvorica.

4 Ali zbog mnoštva naroda nijesu ga mogli donijeti k njemu. Zato otkriše krov nad mjestom, gdje je bio Isus, načiniše otvor i spustiše postelju s uzetom.

5 Kad vidje Isus vjeru njihovu, reče uzetomu: "Sinko, oprošteni su ti grijehi tvoji."

6 A ondje su sjedili neki književnici. Oni pomisliše u sebi: "

7 "Kako može ovaj tako govoriti? Huli na Boga. Tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga?"

8 Isus prozre odmah u svojemu duhu pomisli njihove i reče im: "Što mislite to u srcima svojim?

9 Što je lakše, reći uzetomu: 'Oprošteni su ti grijehi tvoji?' ili reći: 'Ustani, uzmi postelju svoju i hodi?'

10 Ali znajte, da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe!"

11 I tada reče uzetomu: "Zapovijedam ti, ustani, uzmi postelju svoju i idi kući!"

12 On ustade odmah, uze postelju svoju i izađe van pred očima sviju. Svi su bili izvan sebe od čuđenja, slavili su Boga i govorili: "Tako što ne vidjesmo još nikada."

13 Izađe opet k moru. Sav je narod dolazio k njemu, te ih je učio.

14 Prolazeći vidje Levija, sina Alfejeva, gdje sjedi na carini. Reče mu: "Hajde za mnom!" On ustade i otide za njim.

15 Kad je onda u kući njegovoj sjedio za stolom, bili su i mnogi carinici i grješnici s Isusom i učenicima njegovim za stolom, jer ih je bilo mnogo, koji su pristajali uz njega.

16 I kad su književnici među farizejima vidjeli, gdje jede s grješnicima i carinicima, rekoše učenicima njegovim: "Zašto jede i pije s carinicima i grješnicima?"

17 Isus je to čuo i reče im: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Nijesam
došao da dozovem pravednike, nego grješnike."

18 Učenici Ivanovi i farizej i imali su posni dan. Tada dođoše i upitaše ga:
"Zašto poste učenici Ivanovi i učenici farizeja, a tvoji učenici ne poste?"

19 Isus im reče: "Mogu li svatovi postiti, dok boravi kod njih zaručnik? Dok
imaju kod sebe zaručnika, ne mogu postiti.

20 Ali će doći dani, kad će im se oteti zaručnik. Tada će postiti u onaj dan.

21 Nitko ne meće zakrpu od novoga sukna na staru haljinu; inače se nova
zakrpa opet razdere od stare haljine, i rupa bude samo još veća.

22 Nitko ne lijeva novo vino u stare mjehove; inače prodre vino mjehove, i
vino i mjehovi propadnu. Novo vino puni se u nove mjehove."

23 Jedne subote išao je kroz usjeve. Učenici njegovi trgali su putem klasje.

24 Tada ga upitaše farizeji: "Zašto čine u subotu, što je zabranjeno?"

25 On im reče: "Nijeste li nikad čitali, što učini David, kad je bio u nevolji, on
i drugovi njegovi ogladnjeli?

26 Kako je u nijeme velikog svećenika Abiatara ušao u kuću Božju i jeo
kruhove postavljene, koje smiju jesti samo svećenici, i kako ih je dao i
drugovima svojim?

27 Tada nastavi: "Subota je tu zbog čovjeka, a nije čovječji zbog subote.

28 Tako je Sin čovječji i gospodar nad subotom."

Marku 3

1 Dođe opet u sinagogu. Tu je bio čovjek sa suhom rukom.

2 Pazili su na njega, hoće li ga u subotu iscijeliti, da ga mognu optužiti.

3 Tada reče čovjeku sa suhom rukom: "Stani na sredinu!"

4 Onda ih upita: "Treba, li u subotu dobro činiti ili zlo? Život spasiti ili pustiti
da propadne?" Šutjeli su.

5 Ožalošćen zbog tvrdoće njihova srca, pogleda srdito na njih unaokolo i reče čovjeku: "Pruži ruku svoju!" On je pruži, i ruka je njegova bila opet zdrava.

6 Smjesta izađoše farizeji i posvjetovaše se s pristašama Herodovim protiv njega, kako bi ga mogli upropastiti,

7 Isus se povuče s učenicima svojim k moru, Veliko mnoštvo naroda iz Galileje išlo je za njim. I iz Judeje

8 i Jerusalema, iz Edoma, iz okolice s onu stranu Jordana i od Tira i Sidona pridolazili su ljudi k njemu u velikim četama, kad su čuli za sva djela njegova.

9 Tada reče učenicima svojim, neka zbog mnoštva naroda bude uvijek spremna lađica za njega, da ne dođe u tisku.

10 On je naime iscijelio mnoge, te su stoga navaljivali na njega svi bolesni, da ga se dotaknu.

11 Kad su ga vidjeli dusi nečisti, padali su pred njega ničice i vikali: "Ti si Sin Božji."

12 A on im je zabranjivao strogo, da ga ne razglašuju.

13 Tada uziđe na goru i dozva k sebi, koje je htio, i dođoše mu.

14 I postavi dvanaestoricu. Oni bi imali uvijek biti s njime, i njih je htio poslati da propovijedaju.

15 Oni bi morali imati i moć da izgone đavle.

16 Ovu dvanaestoricu postavi: "Simona, kojemu nadjenu ime Petar,

17 Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata Jakovljeva, kojima je dao ime Boanerges, što znači sinovi groma;

18 Nadalje Andriju, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomu, Jakova, sina Alfejeva, Tadeja, Simona Revnitelja

19 I Judu Iskariota, koji je postao izdajnik njegov.

20 Tada otide kući. Opet se skupi narod, tako da nijesu mogli ni ja, ti.

21 Kad su to čuli njegovi, podigoše se da ga odvedu silom, jer se je reklo, da je izvan sebe.

22 A književnici, koji su bili sišli iz Jerusalema, rekoše: "On je opsjednut od Beelzebuba. Pomoću poglavice zlih duhova izgoni zle duhove."

23 Tada ih je dozvao i govorio im u prispodobama: "Kako može sotona izgoniti sotonu?

24 Ako je kraljevstvo u sebi nesložno, onda ne može opstati takvo kraljevstvo.

25 Ako je kuća u samoj sebi nesložna, onda ne može opstati takva kuća.

26 I ako sotona ustane protiv samomu sebi i nesložan je samim sobom, onda ne može opstati, nego će propasti.

27 Nitko ne može provaliti u kuću jakoga i oteti mu imanje njegovo, ako nije najprije svezao jakoga. Istom tada može oplijeniti kuću njegovu.

28 Zaista, kažem vam: "Svi grijehi i huljenja na Boga, što ih počine ljudi, oprostit će se njima.

29 Ali tko pohuli na Duha Svetoga, ne nalazi na vijeke oproštenja, nego ostaje naprćen vječnim grijehom."

30 Oni su bili naime tvrdili: "On ima nečistoga duha."

31 Tada dođoše majka njegova i braća njegova. Ostadoše stojeći vani i dadoše ga pozvati.

32 Mnoštvo ljudi sjedilo je oko njega. Tada mu javiše: "Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i pitaju za te."

33 On im reče: "Tko je majka moja, i tko su braća moja?"

34 Tada pogleda na one, koji su sjedili oko njega, i reče: "Evo majka moja i braća moja!

35 Jer tko čini volju Božju, taj mi je brat, sestra i majka."

Marku 4

1 Opet je učio na moru. Veoma veliko mnoštvo naroda skupilo se oko njega.
Zato uđe u lađicu, i u nju sjede na moru, a sav je narod stajao na obali na
zemlji,

2 Učio ih je mnogo u prispodobama i govorio im u svojemu predavanju: "

3 "Pazite! Sijač izađe da sije.

4 Kad je sijao, jedno pade na put, i dođoše ptice i pozobaše ga.

5 Drugo pade na kamenito tlo, gdje nije bilo mnogo zemlje. Brzo izniče, jer
nije ležalo duboko u zemlji,

6 Ali kad sunce zasja, uvenu, i jer nije imalo korijena, usahnu.

7 Opet drugo Pade među trnje. Trnje uzraste i zaguši ga, tako da ne donese
roda.

8 Drugo napokon pade na zemlju dobru, izniče, uzraste i donese rod:
"tridesetostruk, šezdesetostruk i stostruk."

9 Zaključi riječima: "Tko ima uši, neka čuje!"

10 Kad je bio sam, zapitaše ga učenici s dvanaestoricom za smisao prispodobe.

11 Reče im: "Vama je tajna kraljevstva Božjega povjerena. Onima vani sve se
iznosi u prispodobama.

12 Oni će gledati, a ipak ne vidjeti, slušati, a ipak ne razumjeti, da se kako ne
obrate i oproštenje ne nađu."

13 Tada nastavi: "Ne razumijete li ove prispodobe, kako ćete onda razumjeti
sve druge?

14 Sijač riječ sije.

15 Koji su na putu, na koji je bila posijana riječ, to su oni, koji je čuju. A onda
dolazi odmah sotona i oduzme riječ, koja je bila posijana u srca njihova.

16 Slični su oni, što su posijani na tlo kamenito. Oni čuju riječ i odmah je
primaju s radošću.

17 Ali ne daju da uhvati korijen, nego su nepostojani, Kad zbog riječi provali
nevolja ili progonstvo, onda se odmah spotaknu.

18 Drugi su oni, koji su posijani među trnje. Oni slušaju riječ.

19 Ali brige svjetske, varavo bogatstvo i ostale strasti uvuku se i zaguše riječ,
tako da ostane bez roda.

20 Koji su napokon bili posijani na dobru zemlju, to su oni, koji slušaju riječ,
primaju je u se i donose rod tridesetostruk, šezdesetostruk i stostruk."

21 Dalje im je govorio: "Donosi li se svjetiljka, da se metne pod sud ili pod
postelju! A ne, da se metne na svijećnjak?

22 Jer nije ništa skriveno, što se neće otkriti, nije ništa tajno, što neće doći na
svjetlo.

23 Tko ima uši, neka čuje!"

24 Tada nastavi: "Pazite na to, što čujete! Mjerom, kojom mjerite, vama će se
mjeriti, i još će vam se dometnuti.

25 Jer tko ima, dat će mu se. A tko nema, uzet će mu se i ono, što ima."

26 Dalje je govorio: "Kraljevstvo je Božje kao čovjek, koji baci sjeme u zemlju.

27 Spavao on ili bdio, danju ili noću: "Sjeme niče i raste, a da on to ne zapazi.

28 Samo od sebe donosi zemlja rod, najprije biljku, onda klas, napokon puno
zrno u klasu.

29 Kad se tada pokaže rod, odmah primakne srp; jer je tu žetva."

30 Dalje je govorio: "S čim da prispodobimo kraljevstvo Božje? Kojom
prispodobom da ga prikažemo.

31 Ono je kao zrno gorušično. Kad se sije u zemlju, manje je od svih drugih
sjemena na zemlji.

32 A je li posijano, uzraste i bude veće od svega povrća; Potjera tako velike
grane, da mogu ptice nebeske stanovati u njegovoj sjeni."

33 U mnogim takvim prispodobama navješćivao im je riječ, kako bi je bolje
mogli shvatiti.

34 Bez prispodoba nije im govorio. Je li tada bio sam s učenicima svojim,
onda bi im sve protumačio.

35 Podvečer onoga dana reče im: "Poći ćemo na drugu obalu."

36 Otpustiše narod, i uzeše njega sobom onako kako je bio u lađici. I druge
lađice išle su s njim.

37 Tada se podiže silna bura. Valovi su udarali u lađicu, i ona se je već počela
puniti vodom.

38 A on je spavao otraga u lađici na jastuku. Tada ga probudiše i povikaše:
"Učitelju, zar ti ne mariš, što ginemo?"

39 On ustade, zapovjedi vjetru i reče moru: "Umukni! Mirno budi!" Prestane
vjetar, i postade tišina velika.

40 Tada im reče: "Što ste tako, strašljivi? Zar još uvijek nemate vjere?"

41 Oni se uplašiše vrlo i rekoše jedan drugome: "Tko je ovaj? I vjetar i more
slušaju ga!"

Marku 5

1 Dođoše na drugu obalu mora u kraj gerazenski.

2 Kad izađe iz lađice, poteče mu iz kamenih grobova odmah u susret čovjek s
duhom nečistim.

3 On je stanovao u grobnim špiljama, i nitko ga više nije mogao svezati ni
lancima.

4 Jer su ga već često bili vezali u okove i lance, ali je bio svaki put izlomio
lance i izlomio okove. Nitko ga nije mogao ukrotiti.

5 Neprestano, danju i noću, zadržavao se je u kamenim grobovima i u gorama
i vikao je i udarao se kamenjem.

6 Kad vidje Isusa izdaleka, poteče, baci se pred njega ničice

7 I povika iza glasa: "Što ja imam s tobom posla, Isuse, Sine Boga, Svevišnjega
zaklinjem te Bogom, ne muči me!"

8 Jer mu je govorio: "Duše nečisti, izađi iz čovjeka!"

9 Upita ga: "Kako se zoveš?" "Legija mi je ime", odgovori mu; "jer nas je
mnogo."

10 Molio ga je mnogo, da ih ipak ne protjera iz one zemlje.

11 Na brijegu je ondje pasao veliko krdo svinja.

12 Tada ga zamoliše: "Daj da uđemo u svinje!"

13 On im dopusti. Izađoše dusi nečisti i uđoše u svinje. I krdo, oko dvije tisuće
komada, navali s brijega u more i potopi se u moru.

14 Pastiri pobjegoše odatle i javiše u gradu i po selima. Tada dođoše ljudi da
vide, što se je bilo dogodilo.

15 Kad dođoše k Isusu i vidješe, kako čovjek, koji je upravo bio opsjednut od
legije, sjedi obučen i zdrave pameti, uplašiše se.

16 Očevici im propovijedaše, kako se je bilo dogodilo s opsjednutim i
svinjama.

17 Tada ga zamoliše, da se udalji iz njihova kraja.

18 Kad onda htjede ući u lađicu, zamoli ga ona, koji je bio prije opsjednut, da
smije s njim ići.

19 Ali mu ne dopusti, nego mu reče: "Idi kući k svojima i pripovijedaj im,
kako je veliku stvar učinio Gospodin na tebi i kako se je smilovao tebi.

20 On otide i uze navješćivati u Dekapolisu, kako je veliku stvar bio Isus
učinio na njemu. I svi su se divili.

21 Kad je bio Isus u lađici opet prešao na drugu obalu, skupi se veliko
mnoštvo naroda oko njega. On je bio još kraj mora.

22 Tada dođe jedan predstojnik sinagoge po imenu Jair. Kad ga je vidio, baci
mu se pred noge

23 I vruće ga zamoli: "Kćerka je moja na umoru. Dođi, metni na nju ruke, da ozdravi i ostane na životu!"

24 On pođe s njim. Mnogi ga je narod pratio i tiskao se oko njega

25 Među njima je bila žena, koja je već dvanaest godina bolovala od tečenja krvi,

26 Mnogo je bila podnijela kod mnogih liječnika, potrošila je sve što je imala, a ipak nije našla pomoći; samo joj je još gore bivalo.

27 Kad je čula za Isusa, pristupi u mnoštvu naroda straga njemu i dotače se haljine njegove;

28 Jer je govorila u sebi: "Ako se i samo dotaknem haljine njegove, ozdravit ću."

29 Odmah prestade njezino tečenje krvi, i osjeti u svojemu tijelu, da je ozdravila od svoje bolesti.

30 Isus osjeti, da je sila izašla iz njega, okrenu se odmah u mnoštvu i upita: "Tko se je dotakao moje haljine."

31 Učenici njegovi odgovoriše mu: "Ta vidiš, kako se narod tiska oko tebe, i još pitaš: "Tko se je dotakao mene?"

32 Ali je on pogledao onu, koja je to bila učinila.

33 Tada dođe žena uplašena i dršćući; jer je znala, što se je dogodilo s njom. Pade pred njega ničice i pripovjedi mu sve kako je bilo.

34 A on joj reče: "Kćeri, vjera ti je tvoja pomogla Idi u miru i budi iscijeljena od bolesti svoje!"

35 Dok je još govorio, dođoše ukućani predstojnika sinagoge i javiše: "Kći je tvoja umrla, što još trudiš Učitelja."

36 Isus je čuo tu riječ i rekao je predstojniku sinagoge: "Ne boj se! Samo vjeruj!"

37 I ne dade sobom ići nikome osim Petru, Jakovu i Ivanu, bratu Jakovljevu.

38 Dođoše u kuću predstojnika sinagoge. Tada začu vrevu, plač i jaukanje.

39 Uđe i reče im: "Zašto vičete i plačete? Dijete nije mrtvo; ono samo spava."

40 Tada mu se nasmijaše, a on istjera sve van i s ocem i majkom djeteta i s pratiocima svojim uđe u sobu, u kojoj je ležalo dijete.

41 Uze dijete za ruku i reče mu: "Talita kumi" to znači: "Djevojko, velim ti, ustani!"

42 Odmah je ustala djevojka i hodala. Bilo joj je već dvanaest godina. Tada se začudiše čudom velikim.

43 A on im strogo naloži, da nitko ne dozna za to. Onda reče, neka joj dadnu jesti.

Marku 6

1 Odatle otide i zaputi u svoj rodni grad. Pratili su ga učenici njegovi.

2 I kada dođe subota učio je u sinagogi, Mnogi slušatelji divili su se nauci njegovoj i pitali su: "Odakle njemu to? Kakva li mu je mudrost dana? Kako velika čudesa događaju se po rukama njegovim!

3 Nije li ovo drvodjelja? Sin Marijin i brat Jakovljev, Josipov, Judin i Simonov? Ne stanuju li i sestre njegove ovdje kod nas?" Tako su se sablažnjavali o njega.

4 A Isus im reče: "Prorok ne vrijedi nigdje manje negoli u svojemu rodnom gradu, kod svojih rođaka i u svojemu domu."

5 Nije mogao ondje nijednoga čuda da učini, osim što je metnuo ruke svoje na nekoliko bolesnika i iscijelio ih.

6 Čudio se je nevjerstvu njihovu. Nato je išao po okolnim selima i učio ih.

7 Potom dozva dvanaestoricu k sebi, posla ih dva i dva i dade im moć nad duhovima nečistim.

8 Zapovjedi im, da ništa sobom ne uzimaju na put osim jednoga štapa, ni kruha, ni torbe, ni novaca u pojasu.

9 Sandale su smjeli nositi, ali ne oblačiti dvoje haljine.

10 Nadalje im reče: "Kad gdje uđete u kuću, onda ostanite ondje, dok ne pođete dalje!

11 A gdje vas ne prime i ne poslušaju vas, odanle pođite dalje i otresite prah s nogu svojih, za svjedočanstvo protiv njih!"

12 Tada su zaputili i propovijedali pokajanje.

13 Izgonili su mnoge zle duhove, mazali uljem mnoge bolesnike i iscjeljivali ih.

14 Kralj Herod čuo je za njega; jer je ime njegovo bilo u ustima sviju. On reče: "Ivan Krstitelj ustao je od mrtvih. Zato djeluju čudesne sile u njemu."

15 Drugi su mislili: "To je Ilija." Opet drugi: "To je jedan od proroka."

16 A Herod ostade kod svojega mišljenja: "To je Ivan, kojemu sam dao odsječi glavu. On je ustao od mrtvih."

17 Herod je bio naime dao Ivana uhvatiti, svezati i u tamnicu baciti zbog Herodijade, žene svojega brata Filipa, koju ju je bio uzeo za ženu.

18 Jer je bio Ivan prekorio Heroda: "Nije ti dopušteno imati ženu svojega brata."

19 Zato je Herodijada mrzila na njega. Htjela je da ga ubije, ali nije mogla;

20 Jer se je Herod bojao Ivana. Poznavao ga je kao čovjeka pravedna i sveta i uzimao ga u zaštitu. Kad ga je slušao, vrlo bi se zbunio, ali ga je ipak rado slušao.

21 Tada dođe zgodan dan. Herod na svoj rođendan dade gozbu knezovima svojim, časnicima i prvacima Galileje.

22 Pritom uđe kći Herodijadina, i igrala je. Herodu i gostima njegovim ugodila je. I kralj reče djevojci: "Traži od mene, što hoćeš, i dat ću ti."

23 I zakle joj se: "Dat ću ti štogod zatražiš od mene, i da bi bilo pola kraljevstva mojega."

24 Ona izađe i upita mater svoju: "Što da zatražim?" Ona odgovori: "Glavu
Ivana Krstitelja."

25 Odmah uđe brzo kralju i zatraži: "Hoću, da mi daš odmah na tanjuru glavu
Ivana Krstitelja."

26 To zbuni kralja. Ali zbog zakletve i gostiju ne htjede je odbiti.

27 I odmah posla kralj tjelesnog stražara i zapovjedi, da donesu glavu
njegovu.

28 On otide i odsiječe mu glavu u tamnici. I donese glavu njegovu na tanjuru i
dade je djevojci, a djevojka dade je materi svojoj.

29 Kad to saznaše učenici njegovi, dođoše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga
u grob.

30 Apostoli se opet nađoše kod Isusa i javiše mu sve, što su bili činili i učili.

31 Tada im reče: "Dođite s menom sami na samotno mjesto i otpočinite malo!"
Jer je bilo neprestano dolaziti i odlaziti, i nijesu imali kad ni jesti.

32 Tada otidoše u lađici na samotno mjesto, da budu sami.

33 Ali su ih mnogi bili vidjeli gdje odlaze i pogodili su namjeru njihovu. Tada
pohrliše pješice tamo sviju gradova i još ih prestigoše.

34 Kad izađe na kopno, vidje veliko mnoštvo naroda, i sažali mu se za njih; jer
su bili kao ovce bez pastira, i počne ih učiti mnogo.

35 Kad je bilo već kasno, pristupiše k njemu učenici njegovi i rekoše: "Mjesto
je ovo pusto, i vrijeme je već poodmaklo.

36 Pusti zato da otidu ljudi, neka idu u okolne zaselke i sela, da kupe sebi što
jesti."

37 On im reče: "Podajte im vi da jedu!" Odgovoriše mu: "na idemo i da kupimo
kruha za dvjesta denara i da im damo jesti?"

38 On ih upita: "Koliko imate kruhova" Idite i vidite!" Oni vidješe i rekoše:
"Pet i dvije ribe."

39 Tada im zapovjedi, da ih posade sve na hrpe po zelenoj travi.

40 Posadiše se na hrpe po sto i po pedeset

41 I uze onih pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo i blagoslovi ih. Tada prelomi kruhove i dade ih učenicima da metnu pred njih i dvije ribe dade da se razdijele svima.

42 I svi su jeli i nasitili se,

43 I podigli su još dvanaest košarica punih komada i također nešto od riba.

44 A bilo je pet tisuća ljudi, što su bili jeli od onih kruhova.

45 Odmah primora učenike svoje, da uđu u lađicu i da idu naprijed na drugu obalu prema Betsaidi, dok on otpusti narod.

46 Kad je bio otpustio, uzađe na goru, da se pomoli.

47 Bilo je već uveče. Lađica se je nalazila nasred mora, a on sam na zemlji.

48 Tada vidje, gdje se muče veslajući; jer su imali protivan vjetar. Oko četvrte noćne straže dođe k njima idući po moru, i htio je da ih mimoiđe,

49 Kad ga oni tako vidješe gdje ide po moru, pomisliše, da je sablast, i povikaše;

50 Jer ga svi vidješe i poplašiše se. A on odmah progovori s njima, i reče: "Uzdajte se! Ja sam, ne bojte se!"

51 I uđe k njima u lađicu, i prestane vjetar. Tada su oni bili posve izvan sebe od začuđenja

52 Jer još nijesu bili došli do uviđavnosti kod umnoženja kruhova nego je srce njihovo bilo zaslijepljeno.

53 Prijeđoše prijeko na zemlju i dođoše u Genezaret. Ondje pristadoše.

54 Kad izađoše iz lađice, odmah ga poznaše ljudi.

55 Oni su protrčali sav onaj kraj i donosili su na posteljama bolesnike tamo, gdje bi čuli da je on.

56 I gdje je samo stupio u koje selo, i u koji grad, u koji zaselak, metali bi
tamo bolesnike na slobodna mjesta i molili bi, da se barem skuta haljine
njegove dotaknu. I ozdravljali su svi, koji bi ga se dotakli.

Marku 7

1 Potom se nađoše kod njega farizeji i neki književnici, što su bili došli iz
Jerusalema.

2 Oni opaziše, kako su neki od učenika njegovih objedovali nečistim, to jest
neopranim rukama.

3 A Farizeji i uopće Židovi ne jedu, a da prije ne operu svoje ruke, držeći
običaje starih.

4 Kad dođu s trga ne jedu ako prije ne operu. Tako ima još mnogo drugih
običaja, što su primili te drže: pranje čaša, vrčeva i kotlova.

5 Tada ga upitaše farizeji i književnici: "Zašto se učenici tvoji ne drže predaje
starih, nego jedu nečistim rukama?"

6 On im odgovori: "Zgodno je Izaija rekao o vama licemjerima u Pismu:, Ovaj
me narod štuje samo usnama, a srce je njegovo daleko od mene.

7 Uzalud me poštuje, nauka je njegova samo čovječja ustanova.

8 Zapovijed Božju ostavljate, čvrsto se držite čovječjih ustanova. Pranje
vrčeva, čaša i drugo tako što činite toliko."

9 Tada nastavi: "Dobro razumijete ne osvrtati se na zakon Božji, da očuvate
predaju svoju.

10 Tako Mojsije reče: "Poštuj oca svojega i majku svoju, i: "Tko opsuje oca ili
majku, smrću neka umre!

11 A vi kažete: "Ako jedan rekne ocu ili majci: "Čim bih ja tebi imao pomoći,
jest korban, to znači: "posvetni dar,

12 Onda mu više ne dadoste ništa učiniti za oca ili majku.

13 Stim dokidate zapovijed Božju svojom predajom, koju vi postaviste. I tako
još mnogo koješta činite."

14 Tada dozva opet narod i reče mu: "Poslušajte me svi i razumijte!

15 Što izvana ulazi u čovjeka, ne može ga učiniti nečistim; samo to izlazi iz
čovjeka, to čini čovjeka nečistim.

16 Tko ima uši, neka čuje!"

17 Kad je bio došao od naroda a kuću, upitaše ga učenici njegovi za
prispodobu,

18 Odgovori im: "Tako ste zar i vi još nerazumni" Ne uviđate li, da sve, što
izvana ulazi u čovjeka, ne može ga učiniti nečistim?

19 Jer mu to ne dolazi u srce, nego u želudac i ide svojim naravnim putem,
koji izlučuje sve ostatke.

20 A što," nastavi on, "izlazi iz čovjeka, to čini čovjeka nečistim.

21 Jer iz nutarnjosti, iz srdaca ljudskih, dolaze zle misli, blud, krađa,
umorstvo,

22 Preljuba, lakomost, pakost, lukavstvo, razuzdanost, zavist, psovka, oholost,
bezumlje.

23 Sve to zlo izlazi iznutra i čini čovjeka nečistim."

24 Odatle se podiže i zaputi u područje Tira Sidona, Uđe u je dnu kuću i ne
htjede da bude prepoznat. Ali ipak nije mogao ostati skriven,

25 Jer čim je za njega čula žena, kojoj je kćerka bila opsjednuta od duha
nečistoga, odmah dođe i baci mu se pred noge.

26 Ta je žena bila poganka i rodom iz Sirofenicije. Ona ga zamoli, da istjera
đavla iz kćeri njezine.

27 On joj reče: "Pusti, da se najprije djeca nasite; jer nije pravo uzimati kruh
od djece i bacati ga psićima."

28 "Da, Gospodine", odgovori mu ona; "ali psići pod stolom dobiju ipak od mrvica dječjih."

29 Tada, joj reče: "Zbog te riječi idi; zao duh izašao je iz kćeri tvoje."

30 Ona otide kući i nađe dijete gdje leži na postelji. Zao duh bio je izašao.

31 On otide opet iz područja Tira i dođe preko Sidona na Galilejsko more posred područja Dekapolisa.

32 Tada donesoše k njemu gluhonijema i zamoliše, da metne na njega ruku.

33 On ga uze iz naroda nasamo, stavi mu prste svoje u uši i pljuvačkom se dotače jezika njegova.

34 Tada uzdahnuvši pogleda na nebo i reče mu: "Effata", to jest: "Otvori se!"

35 Odmah se otvoriše uši njegove, Sveza jezika njegova razriješi se, i mogao je lijepo govoriti.

36 A on im zabrani, da nikome ne govore ništa o tom. Ali što im je on strože zabranjivao, to su oni još revnije pripovijedali,

37 Vrlo zadivljeni govorili su: "On čini sve dobro: "gluhe čini da čuju i nijeme da govore."

Marku 8

1 U one dane bilo je opet veliko mnoštvo naroda skupa i nije imalo što jesti. Tada dozva k sebi učenike svoje i reče im:

2 "Žao mi je naroda. Već tri dana stoje kod mene i nemaju što, jesti.

3 Ako ih pustim da idu gladni kući, klonut će na putu; jer su neki od njih došli izdaleka."

4 Učenici njegovi odgovoriše mu:, "Odakle da uzme tko kruha ovdje u pustinji, da ih nasiti?"

5 On ih zapita: "Koliko imate kruhova?" Oni odgovoriše: "Sedam."

6 Tada zapovjedi da narod posjeda po zemlji, onda uze sedam kruhova, zahvali, prelomi ih i dade ih učenicima svojim, neka ih iznesu pred narod, i iznesoše ih.

7 Imali su i nekoliko ribica. On ih blagoslovi i dade ih iznijeti.

8 Jeli su i nasitili se. Od komadića, što su bili preostali, podigoše još sedam košarica.

9 Bilo ih je oko četiri tisuće. I otpusti ih.

10 Odmah uđe u lađicu s učenicima svojim i ode u okolinu Dalmanute.

11 Tada dođoše farizeji i počeše se s njim prepirati, Tražili su od njega znak s neba, da ga kušaju.

12 Tada on uzdahnu u svojoj nutarnjosti i reče: "Čemu rod ovaj traži znak? Zaista, kažem vam: "Rodu ovomu neće se dati znak."

13 Stim ih ostavi, uđe opet u lađicu i otide na drugu obalu.

14 Oni su bili zaboravili uzeti kruha sobom. Samo jedan jedini kruh imali su sobom u lađici.

15 Tada ih je opominjao i rekao: "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskoga i kvasca Herodova!"

16 Mislili su i govorili jedan drugome: "To je što kruha nemamo."

17 Isus to opazi i reče im: "Što mislite o tom, da kruha nemate? Zar još uvijek ne razumijete i ne shvaćate? Zar je otvrdnulo srce vaše?

18 Imate oči i zar ne vidite? Imate uši i zar ne čujete? Zar više ne mislite na ono,

19 Kako sam onda pet kruhova prelomio na pet tisuća? Koliko košarica punih komadića nakupiste tada?" Oni mu odgovoriše: "Dvanaest".

20 I kad prelomi sedam kruhova na četiri tisuće, koliko košarica punih komadića nakupiste?" Oni odgovoriše: "Sedam".

21 Tada im reče: "Zar još uvijek ne razumijete?"

22 Dođoše u Betsaidu. Tada mu donesoše slijepca i zamoliše ga, da ga se dotakne.

23 On uze slijepca za ruku i izvede ga van pred selo. Tada pokvasi oči njegove pljuvačkom, metnu ruke na njega i zapita, ga: "Vidiš li što?"

24 On pogleda i reče: "Vidim ljude, gdje hodaju, kao da bi bili drva"

25 Još jedanput stavi mu ruke na oci, Tada je mogao dobro vidjeti; on je bio iscijeljen i vidio je sve posve bistro.

26 Onda ga posla kući i reče: "Ne ulazi u selo!"

27 Isus otide s učenicima svojim dalje u mjesta kod Cezareje Filipove, Putem upita učenike svoje: "Za koga me drže ljudi?"

28 Odgovoriše mu: "Neki za Ivana Krstitelja, drugi za Iliju, opet drugi za kojega od proroka."

29 On ih upita dalje: "A za koga me vi držite?" Petar mu odgovori: "Ti si Krist."

30 Tada im naloži, da ni s kim ne govore o njemu.

31 I počne ih učiti, da Sin čovječji mora mnogo trpjeti i da će od starješina, glavara svećeničkih i književnika biti zabačen i usmrćen, ali poslije tri dana da će uskrsnuti.

32 Reče to posve otvoreno. Tada ga uze Petar nasamo i počne ga odvraćati.

33 A on se okrenu, pogleda na učenike svoje i ukori Petra rekavši: "Idi od mene, sotono! Ti ne držiš s Bogom, nego s ljudima."

34 Tada dozva narod s učenicima i reče im: "Tko hoće da ide za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme križ svoj na sebe i neka tako ide za mnom!

35 Jer tko hoće da spasi život svoj, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj zbog mene i zbog evanđelja, spasit će ga.

36 Što koristi čovjeku, ako dobije sav svijet, a pritom izgubi dušu svoju?

37 Jer što može čovjek dati kao otkup za dušu svoju?

38 Tko se stidi mene i mojih riječi pred ovim preljubotvornim i grješnim naraštajem, toga će se i Sin čovječji stidjeti, kad dođe u slavi Oca svojega sa svetim anđelima."

Marku 9

1 Nadalje im reče: "Zaista, kažem vam: "Od onih, koji stoje ovdje, nekad neće okusiti smrti, dok ne vide gdje dolazi kraljevstvo Božje sa silom."

2 Poslije šest dana uze Isus sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih same nasamo na goru visoku, Tada se preobrazi pred njima.

3 Haljine njegove postadoše sjajnobijele, kako ih ne može ni jedan bjelilac ubijeliti na zemlji.

4 Ukaza im se Ilija s Mojsijem u razgovoru s Isusom.

5 Tada progovori Petar i reče Isusu: "Učitelju, dobro je, da smo ovdje. Načinit ćemo tri sjenice: "tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

6 On nije znao što govori, tako su bili uplašeni.

7 Tada dođe oblak i zasjeni ih. Iz oblaka povika glas: "Ovo je Sin moj ljubljeni, njega slušajte!"

8 Kad pogledaše oko sebe, najedanput ne vidješe nikoga više sobom osim Isusa sama.

9 Kad su onda silazili s gore, naloži im, da nikome ne pripovijedaju o tom ukazanju, dok Sin čovječji ne uskrsne od mrtvih.

10 Oni zadržaše tu stvar za sebe, ali upitaše jedan drugoga, što ima da znači uskrsnuti od mrtvih.

11 Upitaše ga: "Zašto tvrde književnici, da Ilija treba najprije da dođe?"

12 On im odgovori: "Svakako će doći najprije Ilija i sve će obnoviti. A kako se može u Pismu reći o Sinu Čovječjemu, da će mnogo trpjeti i zabačen biti?

13 Ali vam kažem: "Ilija je već došao. A učiniše s njim, što htjedoše. Tako stoji pisano o njemu."

14 Kad dođoše k učenicima, vidješe veliko mnoštvo naroda oko njih i
književnike u prepirci s njima.

15 Čim ga ugleda sav narod, bio je posve iznenađen, pohrli k njemu i pozdravi
ga.

16 On ih upita: "O čemu se prepirete s njima?"

17 Jedan iz naroda odgovori mu: "Učitelju, dovedoh k tebi sina svojega; on je
opsjednut od duha nijemoga,

18 Kad ga uhvati, baca ga na zemlju, a on se pjeni, škripi zubima i postane
ukočen. Zamolih učenike tvoje, da ga istjeraju; ali oni ne mogoše."

19 On im reče: "O rode nevjerni! Kako ću još dugo biti s vama? Kako ću još
dugo podnositi vas? Dovedite ga k meni!"

20 Dovedoše ga k njemu. Čim ga ugleda duh, počne ga tresti. On pade na
zemlju, počne se valjati i pjeniti.

21 Tada upita oca njegova: "Kako već dugo ima on to?" On odgovori: "Od
djetinjstva.

22 Često ga je već bacao u oganj i u vodu, da ga pogubi. Ako ti što možeš,
smiluj nam se i pomozi nam!"

23 Isus mu reče: "Što se tiče mogućnosti, sve je moguće onome, koji vjeruje."

24 Odmah povika otac dječakov sa suzama: "Vjerujem, pomozi mojemu
nevjeru!"

25 Kad vidje Isus, da se narod sve više stječe, zaprijeti duhu nečistome i reče
mu: "Duše nijemi i gluhi! Ja ti zapovijedam: "Izađi iz njega i ne vraćaj se više
nikada natrag u njega!"

26 Povikavši i izlomivši ga vrlo izađe. On je ležao kao mrtav, tako da su
mnogi rekli: "Mrtav je."

27 Isus ga uhvati za ruku i uspravi ga. Tada on ustade.

28 Kad je došao u kuću, upitaše ga učenici njegovi nasamo: "Zašto ga mi ne mogosmo istjerati?"

29 Odgovori im: "Ova se vrsta može istjerati samo molitvom!"

30 Odatle otidoše dalje, i putovali su kroz Galileju. A nije htio, da tko dozna.

31 Učio je naime učenike svoje i govorio im: "Sin čovječji predat će se u ruke ljudima Oni će ga ubiti, ali tri dana poslije smrti svoje on će uskrsnuti."

32 Oni nijesu razumjeli toga govora; ali su se bojali da ga zapitaju.

33 Dođoše u Kafarnaum. Kad su bili u kući, zapita ih: "O ćemu ste putem govorili?"

34 Oni su šutjeli; jer su se bili putem prepirali među sobom o tom, tko da je među njima najveći.

35 Tada on sjede, dozva k sebi dvanaestoricu i reče im: "Tko hoće da bude prvi, taj neka bude najzadnji i svima sluga."

36 Tada uze dijete, metnu ga u sredinu među njih, zagrli ga i reče im: "

37 "Tko jedno takvo dijete primi u ime moje, mene primi; a tko primi mene, ne primi mene, nego onoga, koji me posla."

38 Ivan mu javi: "Učitelju, vidjesmo jednoga, gdje u ime tvoje izgoni đavle. Mi mu to zabranismo, jer ne ide za nama."

39 Isus reče: "Ne branite mu, jer tko u ime moje čini čudo, ne može me odmah iza toga grditi.

40 Tko nije protiv vas, taj je za vas.

41 Tko vam dadne u ime moje čašu vode da se napijete, jer pripadate Kristu, zaista, kažem vam: "On neće izgubiti plaće svoje.

42 Tko navede jednoga od ovih malenih koji vjeruju, da se spotakne, za njega bi bolje bilo, da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da se baci u more.

43 Ako te ruka tvoja sablažnjava, odsijeci je! Bolje je za tebe, da uđeš sakat u život, negoli da s dvije ruke ideš u pakao, u oganj neugasivi,

44 Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

45 Ako te noga tvoja sablažnjava, odsijeci je! Bolje je za tebe, da uđeš hrom u život, negoli da te s dvije noge bace u pakao, u oganj neugasivi,

46 Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

47 Ako te oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga! Bolje je za tebe, da uđeš s jednim okom u kraljevstvo Božje, negoli da te s dva oka bace u pakao,

48 Gdje crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.

49 Svaki će se ognjem posoliti, kao što se svaka žrtva začinja solju.

50 Dobra je so. Ali ako so postane bljutava, čim ćete je onda začiniti? Imajte so u sebi i držite mir među sobom!"

Marku 10

1 Odatle se podiže i dođe u područje Judeje, s onu stranu Jordana Opet je mnoštvo naroda hrlilo k njemu, i on ga je učio, kao što je imao običaj.

2 Tada pristupiše farizeji k njemu i upitaše ga, dopušteno li je čovjeku otpustiti svoju ženu? Stim ga htjedoše kušati.

3 On im reče: "Što vam je zapovjedio Mojsije?"

4 Oni odgovoriše: "Mojsije je dopustio, da se napiše raspusna knjiga, i onda da se otpusti žena."

5 Isus im reče: "Mojsije vam je dao tu zapovijed zbog tvrdoće vašega srca,

6 U početku stvorenja stvorio je Bog čovjeka kao muža i ženu.

7 Zato će ostaviti muž oca i majku i prionuti za ženu svoju,

8 I bit će oboje jedno tijelo Tako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo.

9 A što je Bog svezao, ne smije čovjek rastavljati."

10 U kući zapitaše ga učenici još jedanput za to.

11 On im objasni: "Tko otpusti ženu svoju i uzme drugu, čini preljubu na njoj.

12 Ako žena ostavi muža svojega i uzme drugoga, čini preljubu."

13 Donosili su njemu djecu, da bi ih se dotaknuo. A učenici su odbijali ljude.

14 Kad to vidje Isus, rasrdi se i reče im: "Pustite djecu, neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je za takve kraljevstvo Božje.

15 Zaista, kažem vam: "Tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće doći u njega."

16 Tada ih zagrli, metnu na njih ruke svoje i blagoslovi ih.

17 Kad pođe dalje svojim putem, pritrča mu netko, pade pred njega na koljena i upita ga: "Učitelju dobri, što moram činiti, da postignem život vječni?"

18 Isus mu reče: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar osim jedinoga Boga.

19 Znaš zapovijedi: "Ne ubijaj! Ne čini preljube! Ne kradi! Ne svjedoči lažno! Ne varaj! Poštuj oca i majku!"

20 On mu reče: "Učitelju, sve sam to obdržavao od mladosti svoje."

21 Tada ga pogleda Isus ljubezno i reče mu: "Jedno ti još fali. Idi, prodaj sve, što imaš, i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Onda dođi, uzmi križ svoj i hajde za mnom!"

22 Na ovu riječ posta on žalostan i otide tužan odatle; jer je posjedovao mnoga dobra.

23 Isus pogleda naokolo i reče učenicima svojim: "Kako je teško bogatima ući u kraljevstvo Božje!"

24 Učenici se uplašiše od riječi njegovih. A Isus im opetova: "Djeco, kako je teško onima, koji se uzdaju u imanje i dobro, ući u kraljevstvo Božje!

25 Lakše deva ide kroz iglene uši, negoli bogataš u kraljevstvo Božje."

26 Sada se oni još više uplašiše i rekoše jedan drugome: "Tlo se onda može spasiti?"

27 Isus pogleda na njih i reče: "U ljudi je nemoguće, ali ne u Boga; jer je u Boga sve moguće."

28 Tada mu reče Petar: "Eto, mi smo sve ostavili i pošli smo za tobom."

29 Isus potvrdi: "Zaista, kažem vam: "Nitko zbog mene i zbog evanđelja ne ostavlja kuće, brata, sestre, majke, oca, djeteta ili polja,

30 A da ne primi sve stostruko: "već sada u ovom svijetu - ako i s progonima - kuću, brata, sestru, majku, dijete i polje, a u budućem svijetu život vječni.

31 Mnogi, koji su prvi, bit će posljednji, i mnogi, koji su posljednji, bit će prvi.

32 Bili su na putu gore u Jerusalem. Isus je išao pred njima. Oni su se čudili tome i za njim su išli sa strahom. Tada on uze opet k sebi dvanaestoricu i reče im, što ga čeka: "

33 "Eto, mi idemo gore u Jerusalem. Tu će se Sin čovječji predati glavarima svećeničkim i književnicima. Oni će ga osuditi na smrt i predati neznabošcima.

34 Tada će mu se narugati, popljuvati ga, bičevati i ubiti. Ali poslije tri dana on će uskrsnuti."

35 Tada pristupiše k njemu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, i zamoliše: "Učitelju, htjeli bismo, da nam ispuniš jednu molbu."

36 On ih upita: "Što želite od mene?"

37 Oni ga zamoliše: "Daj da u slavi tvojoj jedan od nas sjedne s desne tvoje, drugi s lijeve tvoje!"

38 Isus im reče: "Ne znate, što molite. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krštenjem, koje ja primam?"

39 Oni mu odgovoriše: "Možemo". Isus im reče: "Čašu, koju ja pijem, vi ćete piti, i krštenje, koje ja primam, i vi ćete primiti;

40 Ali mjesto s desne moje ili s lijeve ne mogu ja dati; ono pripada onima, za koje je pripravljeno."

41 Kad doznaše to druga desetorica, rasrdiše se na Jakova i Ivana.

42 Isus ih zato dozva k sebi i reče im: "Znate, neznabožački vladaoci izvršuju vlast nad narodima svojim, i velikaši čine, da oni osjete moć njihovu.

43 Među vama neka ne bude tako! Tko hoće da bude velik među vama, taj neka bude sluga vaš;

44 I tko hoće da bude prvi među vama, taj neka bude svima sluga!

45 I Sin čovječji nije došao, da mu služe, nego da služi i da dadne život svoj u otkup za mnoge."

46 Oni dođoše u Jeriho. Kada je izlazio iz Jeriha s učenicima svojim i s velikim mnoštvom naroda, sjedio je na putu prosjak slijepac, Bartimej, sin Timejev.

47 Čim je on čuo, da je tu Isus Nazarećanin, povika iza glasa: "Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!"

48 Mnogi su ga korili, neka šuti. Ali on je vikao još jače: "Sine Davidov, smiluj mi se"

49 Tada stade Isus i reče: "Zovnite ga ovamo!" Zovnuše slijepca i rekoše mu: "Imaj pouzdanje! Ustani, zove te."

50 Tada on zbaci sa sebe haljinu svoju, skoči i pohrli k Isusu.

51 Isus ga upita: "Što hoćeš od mene?" "Učitelju", zamoli slijepac, "učini, da mogu vidjeti!"

52 Isus mu reče: "Idi, vjera te je tvoja ozdravila." Odmah je mogao vidjeti i pošao je putem za njim.

Marku 11

1 Kad se približiše k Jerusalemu, kod Betfage i Betanije na Maslinskoj gori, posla dvojicu svojih učenika

2 I naloži im: "Idite u selo, što je pred vama. Odmah na ulazu naći ćete magare privezano, na kojemu još nitko nije sjedio. Odvežite ga i dovedite!

3 Ako vas tko upita: Što to činite? odgovorite: Gospodinu treba, i odmah će ga poslati ovamo."

4 Oni otidoše i nađoše magare na putu privezano uz vrata i odvezaše ga.

5 Neki, što su stajali ondje, upitaše ih: "Zašto odvezujete magare?"

6 Oni odgovoriše, kao što im je bio Isus zapovjedio. Tada ih ostaviše.

7 Oni dovedoše magare k Isusu, metnuše na njega haljine svoje, i on sjede na njega.

8 Mnogi su prostirali haljine svoje na put, drugi su sterali zelene grane, što su ih bili narezali u Poljima.

9 Koji su išli pred njim i hodili za njim, vikali su: "Hosana! Blagoslovljen je koji dolazi u ime Gospodnje!

10 Blagoslovljeno je kraljevstvo oca našega, Davida, što dolazi! Hosana na visini!"

11 Tako on uđe u Jerusalem i otide u hram. Razgleda sve unaokolo i istom uveče izađe s dvanaestoricom u Betaniju.

12 Kad drugi dan ostaviše Betaniju, ogladnje.

13 Tada vidje izdaleka smokvu s lišćem. Pođe k njoj, ne bi li možda našao što na njoj. Ali kad dođe tamo, ne nađe ništa osim lišća; jer još nije bilo vrijeme smokvama.

14 On joj doviknu: "Dovijeka neka više nitko ne jede roda od tebe!" Čuli su to učenici njegovi.

15 Tako dođoše u Jerusalem. On ode u hram i počne izgoniti prodavce i kupce u hramu. Ispremeta stolove mjenjačima i klupe trgovcima golubova

16 I ne dopusti, da tko pronese i samo jednu posudu kroz hram.

17 On ih potsjeti na ono: "Ne stoji li pisano: "Kuća moja ima biti kuća molitve za sve narode? A vi načiniste od nje špilju razbojničku."

18 Kad to doznaše glavari svećenički i književnici, pomisliše na to, kako bi ga pogubili. Ali su ga se bojali, jer je sav narod bio zanesen naukom njegovom.

19 Uveče ostaviše opet grad.

20 Ujutro prođoše pokraj one smokve i vidješe, kako se je posušila do u korijen.

21 Petar se sjeti i reče mu: "Učitelju, gle, smokva, što si je prokleo, posušila se!"

22 Isus im reče: "Imajte vjeru u Boga!

23 Zaista, kažem vam: Ako tko rekne gori ovoj: Digni se i baci se u more! i ne posumnja u srcu svojemu, nego vjeruje, da će se ispuniti riječ njegova, bit će mu to.

24 Zato vam kažem: U molitvi možete zaželjeti, bilo štogod. Vjerujte samo, da ćete primiti, i bit će vam.

25 I kad se spremate na molitvu, oprostite, ako što imate proti kojemu, da i Otac vaš na nebesima oprosti vama grijehe vaše.

26 Ako li vi ne oprostite, ni Otac vaš na nebesima neće oprostiti vama grijeha vaših."

27 Dođoše opet u Jerusalem. Kad je hodao po hramu, pristupiše k njemu glavari svećenički, književnici i starješine

28 I upitaše ga: "Kojom vlasti to činiš? Tko ti je dao vlast da to činiš?"

29 Isus im reče: "Ja ću na vas staviti jedno pitanje. Ako mi odgovorite, i ja ću vam reći, kojom vlasti to činim.

30 Je li krštenje Ivanovo bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi."

31 Oni su razmišljali u sebi: "Ako reknemo: "S neba, on će odgovoriti: "Zašto mu onda nijeste vjerovali?

32 Ako reknemo: "Od ljudi; bojali su se naroda; jer su svi držali Ivana pravim prorokom,

33 Tako odgovoriše Isusu: "Ne znamo," Isus im reče: "Tada ni ja vama neću reći, kojom vlasti činim ovo."

Marku 12

1 Govorio im je u prispodobama: "Čovjek posadi vinograd. Ogradi ga plotom,
iskopa tijesak i načini kulu. Tada ga dade u zakup vinogradarima i otide
izvan zemlje.

2 Kad je bilo vrijeme, posla k vinogradarima slugu, da primi od vinogradara
svoj dio prihoda vinogradskoga.

3 Ali ga oni uhvatiše, izbiše ga i otjeraše ga praznih ruku,

4 Tada posla k njima drugoga slugu. Ali su i njega zlostavili i pogrdili.

5 Posla još trećega, kojega ubiše. I tako još mnoge druge, koje što izbiše, što
ubiše.

6 I još je imao svojega jedinog, ljubljenog sina. Njega posla najposlije k njima.
Mislio je naime: "Bit će ih strah od sina mojega.

7 Ali vinogradari rekoše među se: "To je baštinik. Hajde, ubijmo ga; tada će
baština pripasti nama!

8 Uhvatiše ga dale, ubiše ga, i izbaciše iz vinograda.

9 Što će sad učiniti gospodar vinograda? Doći će, pogubit će vinogradare i
drugima dati vinograd.

10 Nijeste li nikada čitali u Pismu ovo: "Kamen, koji odbaciše graditelji,
postade kamen ugaoni;

11 To se dogodi od Gospodina, to je čudo pred očima našim?"

12 Tada su gledali da ga uhvate; ali su se pobojali naroda. Bili su naime
opazili, da je on htio njih pogoditi ovom pridom.

13 Onda poslaše k njemu neke farizeje i Herodove, da hi ga uhvatili u jednoj
izjavi.

14 Oni dođoše i rekoše mu: "Učitelju, znamo, ti si istinit i ne pitaš ni za koga;
jer ne gledaš tko je tko, nego učiš put Božji po istini. Je li dopušteno caru
davati porez ili nije? Moramo li ga davati ili ne moramo li ga davati?"

15 On prozre njihovo licemjerje i reče im: "Zašto me kušate? Donesite mi denar, da ga vidim!"

16 Oni mu ga donesoše. On ih upita: "Čiji je ovo lik i natpis?" Odgovoriše mu: "Carev."

17 Isus im reče: "Dajte dakle caru, što pripada caru, a Bogu, što pripada Bogu!" I oni su mu se divili.

18 I dođoše k njemu saduceji, koji tvrde, da nema uskrsnuća. I oni ga upitaše.

19 "Učitelju", rekoše, "Mojsije nam je propisao: "Ako kojemu umre brat i ostavi ženu, a djece ne ostavi, onda ima brat njegov uzeti ženu njegovu i svojemu bratu podići potomka.

20 A bilo je sedam braće. Prvi uze ženu i umrije bez potomka

21 Tada je uze drugi i umrije bez potomka, isto tako i treći,

22 I sva sedmorica ne ostaviše potomka. Poslije sviju umrije i žena.

23 Kojemu će sad od njih pripasti ona kao žena kod uskrsnuća, kad uskrsnu, jer su je sva sedmorica imala za ženu."

24 Isus im reče: "Nijeste li zato u zabludi, jer ne razumijete niti Pisma niti moći Božje?

25 Jer kad uskrsnu od mrtvih, više se ne žene i više se ne udavaju, nego su kao anđeli na nebesima.

26 A što se tiče uskrsnuća od mrtvih, nijeste li čitali u knjizi Mojsijevoj na mjestu o grmu, kako mu Bog reče: "Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev?

27 On ipak nije Bog mrtvih, nego živih. Vi ste dakle vrlo u zabludi."

28 Jedan od književnika bio je slušao prepirku njihovu i opazio, kako im je odgovorio zgodno. I on pristupi i zapita ga: "Koja je prva od svih zapovijedi?"

29 Isus odgovori: "Prva glasi: "Čuj, Izraele, Gospodin, Bog naš, jest jedini Gospodin.

30 Ljubi Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom! Ovo je prva zapovijed.

31 Druga glasi: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe! Važnije zapovijedi od ovih nema."

32 Tada mu reče književnik: "Dobro, učitelju, posve si pravo rekao: "Samo je jedan Bog, i osim njega nema drugoga

33 Njega ljubiti svim srcem, svom dušom, svom pameti kao samoga sebe: "To je vrednije od svih žrtava paljenica i zaklanica."

34 Kad vidje Isus, kako pametno odgovori, reče mu: "Nijesi daleko od kraljevstva Božjega." Otada ne usudi se više nitko da ga što zapita

35 Kad je Isus učio u hramu, zapita: "Kako mogu književnici tvrditi, da je Krist sin Davidov?

36 Ipak sam David kaže u Duhu Svetom: "Reče Gospodin Gospodinu mojemu: "Sjedi mi s desnu moju, dok položim neprijatelje tvoje za: "podnožje nogama tvojim!

37 Sam David naziva ga, Gospodinom, kako može dakle biti sin njegov?" Veliko mnoštvo naroda slušalo ga je rado.

38 Dalje im reče u pouci svojoj: "Čuvajte se književnika! Oni rado idu u dugačkim haljinama, hoće, da ih se pozdravlja na javnim mjestima

39 I da zauzimaju u sinagogama prva mjesta i na gozbama začelja

40 Oni prosipaju kuće udovičke i zato naoči izgovaraju duge molitve. Njih čeka stroži sud."

41 On je sjedio prema blagajni za prinose i vidio, kako narod ubacuje novce u blagajnu. Mnogi su bogataši ubacivali mnogo.

42 Jedna siromašna udovica dođe i metnu dvije lepte, što čini kvadrant.

43 Tada dozva učenike svoje i reče im: "Zaista, kažem vam: "Ova siromašna udovica metnula je više u blagajnu, nego svi drugi.

44 Jer svi drugi ubaciše od viška svojega, a ona metnu od siromaštva svojega
sve, što je imala, svu hranu svoju."

Marku 13

1 Kad je izlazio iz hrama, reče mu jedan od učenika njegovih: "Učitelju, gle
ovo silno kamenje, ove silne građevine!"

2 Isus mu reče: "Vidiš li te sjajne građevine? Ni kamen na kamenu neće ovdje
ostati, koji se neće porušiti."

3 Kad je onda sjedio na Maslinskoj gori prema hramu, upitaše ga nasamo
Petar, Jakov, Ivan i Andrija: "

4 "Kaži nam, kad će se to dogoditi, i koji je znak, kad će se to sve ispuniti?"

5 Isus im odgovori: "Pazite, da vas tko ne zavede!

6 Jer će mnogi doći u moje ime i reći: "Ja sam. I mnoge će zavesti.

7 Kad čujete ratove i glasove o ratovima, nemojte se smesti! To mora tako
doći, ali još nije stim svršetak.

8 Jer će se podići narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će
potresi na sve strane i glad. Ali to je istom početak jadima.

9 Čuvajte se! Predavat će vas zbog mene na sudove, bičevat će vas u
sinagogama i vodit će vas pred namjesnike i kraljeve, da svjedočite pred
njima.

10 Svima narodima mora se najprije navijestiti evanđelje.

11 Kad vas onda povedu i stave pred sud, ne brinite se, što ćete govoriti; nego
recite, što vam se da u onaj čas, jer nijeste vi, koji govorite, nego Duh Sveti.

12 Brat će svojega brata, otac će svojega sina predati na smrt. Djeca će ustati
na svoje roditelje i usmrtit će ih!

13 Zbog imena mojega bit ćete od svih mrženi Ali tko ustraje do kraja, spasit
će se.

14 Kad vidite mrzost opustošenja ondje, gdje ne bi smjela biti - tko čita, neka razumije! - onda neka ljudi u Judeji bježe u gore!

15 Tko je na krovu, neka ne silazi u kuću i neka ne ulazi, da uzme što sobom iz kuće!

16 Tko je u polju, neka se ne vraća natrag da uzme haljinu svoju!

17 Teško trudnima i dojiljama u one dane!

18 Molite se, da se to ne dogodi u zimu!

19 U one dane bit će nevolja, I kakve nije bilo od početka svijeta, što ga je Bog stvorio, do sada, niti će je ikad biti.

20 Kad Gospodin ne bi skratio one dane, ne bi se spasio ni jedan čovjek. Ali zbog izabranih, koje izabra, skratio je dane.

21 Ako vam onda tko rekne: "Ovdje je Krist? Ondje je on! ne vjerujte!

22 Jer će ustati lažni Kristovi i lažni proroci i činit će znake i čudesa, da zavedu, ako je moguće, i izabrane.

23 Budite dakle na oprezu! Eto, sve vam rekoh unaprijed.

24 U dane poslije te nevolje sunce će pomrčati i mjesec svoju svjetlost izgubiti,

25 Zvijezde će padati s neba i sile se nebeske pokrenuti.

26 Tada će se vidjeti gdje dolazi Sin čovječji na oblacima s velikom moći i slavom.

27 On će poslati anđele svoje i skupit će izabrane svoje od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.

28 Od smokve naučite prispodobu: "Kad njezine grane postanu sočne i potjeraju lišće, onda znate, da je blizu ljeto.

29 Tako i vi, kad vidite ovo da nastaje, znajte, da je to pred vratima.

30 Zaista, kažem vam: "Ovaj naraštaj neće proći, dok se ovo sve ne zbude.

31 Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje neće proći.

32 A onaj dan i onaj čas ne zna nitko, ni anđeli na nebu ni Sin, nego samo
Otac.

33 Pazite, bdijte i molite se; jer ne znate, kad je vrijeme.

34 Ono je kao u čovjeka, koji je pošao na put. Kad je ostavljao kuću svoju,
predao je slugama svojim kućanstvo, svakomu je odredio svoj posao, vrataru
je naložio, da bude budan.

35 Budite dakle budni, jer ne znate, kad dolazi gospodar kuće, je li uveče ili u
ponoći ili u pijetle ili ujutro.

36 Mogao bi doći iznenada i naći vas gdje spavate.

37 Što vama kažem, kažem svima: "Budite budni!"

Marku 14

1 Poslije dva dana bio je blagdan Pashe, blagdan beskvasnih kruhova. Tada su
tražili glavari svećenički i književnici priliku, da ga iz prijevare uhvate i
ubiju.

2 Ali rekoše: "Samo ne na blagdan! Inače se pobuni narod."

3 Kad je on boravio u Betaniji u kući Simona Gubavca i bio za stolom, dođe
žena s posudom alabastrenom, punom dragocjenoga čistog nardova ulja. Ona
razbi posudu alabastrenu i izli ulje na glavu njegovu.

4 Na to se neki rasrdiše i rekoše jedan drugome: "Čemu ovo rasipanje
pomasti?

5 Mogla se je ta pomast prodati za više od trista denara i dati ih siromasima."
I mrmljali su na nju.

6 A Isus reče: "Ostavite je! Zašto je žalostite? Ona učini dobro djelo na meni.

7 Jer siromaha imate svagda među sobom i možete im dobro činiti, kadgod
hoćete; a mene nemate svagda.

8 Ona je učinila, što je mogla: "ona pomaza unaprijed tijelo moje za pokop.

9 Zaista, kažem vam: "Svuda po svemu svijetu, gdje se propovijeda evanđelje, govorit će se i za spomen njezin, što je učinila ona."

10 Tada otide Juda Iskariot, jedan od dvanaestorice, k poglavarima svećeničkim, da im ga izda.

11 Oni se obradovaše, kad to čuše, i obećaše mu dati novaca. Sad je tražio zgodu, da, ga izda

12 U prvi dan beskvasnih kruhova, kad se običavalo klati Pashalno janje, upitaše ga učenici njegovi: "Kamo da idemo, da pripravimo za te Pashalno janje?"

13 Tada posla dvojicu svojih učenika i naloži im: "Idite u grad! Tamo će vas sresti čovjek s krčagom. Idite za njim;

14 I gdje uđe, kažite gospodaru one kuće: "Učitelj pita: "Gdje je soba, u kojoj mogu blagovati Pashalnu večeru s učenicima svojim?

15 On će vam pokazati veliku opremljenu dvoranu. Ondje nam zgotovite!

16 Učenici otidoše u grad i nađoše, kao što im je bio rekao, i pripremiše Pashalnu večeru.

17 Kad bi uveče, dođe s dvanaestoricom.

18 Kad su bili za stolom i jeli, reče Isus: "Zaista, kažem vam: "Jedan od vas, koji jede s menom, izdat će me."

19 Ožalošćeni pitali su ga jedan za drugim: "Da nijesam ja?"

20 On im reče: "Jedan je od vas dvanaestorice, jedan, koji umače s menom u zdjelu.

21 Sin čovječji ide, istina, kao što je pisano za njega; ali teško čovjeku, koji izda Sina čovječjega! Bolje bi bilo tomu čovjeku, da se nije rodio."

22 Dok su blagovali, uze Isus kruh, blagoslovi ga, prelomi ga i dade im ga i reče: "Uzmite, ovo je tijelo moje."

23 Tada uze čašu, zahvali i dade im je, i pili su iz nje svi.

24 Pritom im reče: "Ovo je krv moja Novoga Zavjeta, koja se prolijeva za
mnoge.

25 Zaista, kažem vam: "Više neću piti od ovoga roda trsova do onog dana, kad
ga budem pio posve novoga u kraljevstvu Božjem."

26 Tada izmoliše hvalospjev i izađoše na Maslinsku goru.

27 Tada im reče Isus: "Svi ćete se vi spotaknuti zbog mene ovu noć, jer stoji
pisano: "Udarit ću pastira, onda će se razbježati ovce.

28 Ali iza uskrsnuća svojega ići ću pred vama u Galileju."

29 Petar mu odgovori: "Ako se i svi spotaknu, ja se neću."

30 Isus mu reče: "Zaista, kažem ti: "Još noćas, prije nego pijetao dva puta
zapjeva, tri puta ćeš me zatajiti."

31 A on je još revnije uvjeravao: "I ako bi morao poći u smrt s tobom, neću te
zatajiti." Tako su tvrdili i svi drugi.

32 Dođoše u zaselak, koji se zvao Getsemani. On reče učenicima svojim:
"Sjedite ovdje, dok se pomolim!"

33 Samo Petra, Jakova i Ivana uze sobom. Tada počne drhtati i plašiti se.

34 Reče im: "Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovdje i bdijte!"

35 Tada otide malo dalje, baci se na zemlju ničice i molio se je, da bi ga
mimoišao ovaj čas, ako je moguće.

36 "Aba Oče", reče, tebi je sve moguće; uzmi ovu čašu od mene Ali ne kako ja
hoću, nego kako ti hoćeš."

37 Tada dođe opet i nađe ih gdje spavaju. Reče Petru: "Simone, ti spavaš? Zar
nijesi mogao bdjeti ni jednu uru?

38 Bdijte i molite se, da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, ali je tijelo
slabo."

39 Udalji se po drugi put i pomoli se istim riječima.

40 Kad se je vratio, nađe ih opet gdje spavaju. Oči su im bile otežale, i nijesu
znali, što bi mu odgovorili.

41 Dođe po treći put i reče im: "Jednako spavate i počivate? Dosta Došao je
čas. Evo, Sin čovječji predat će se u ruke grješnicima.

42 Ustanite, hajdemo! Evo, izdajnik se moj približuje!"

43 Dok je još govorio, dođe već Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim četa
velika s mačevima i toljagama po nalogu glavara svećeničkih, književnika i
starješina.

44 A izdajnik je bio s njima ugovorio znak: "Koga ja cjelivam, taj je. Uhvatite
ga i odvedite ga oprezno!"

45 Kad dođe, odmah pristupi k njemu poljubi ga i reče: "Učitelju!"

46 Sada metnuše ruke na njega i uhvatiše gas

47 A jedan od onih, što su stajali ondje, potegnu mač, udari njim slugu
velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

48 Isus im reče: "Kao na razbojnika izašli ste s mačevima i toljagama, da me
uhvatite.

49 Svaki dan sam bio među vama u hramu i učio, i nijeste me uhvatili. Ali se
mora ispuniti Pi, smo."

50 Tada ga ostaviše i pobjegoše svi.

51 A jedan mladić, koji je na golu tijelu nosio samo platnenu haljinu, išao je
za njim; i uhvatiše ga.

52 A on ostavi platnenu haljinu i go pobježe od njih.

53 Odvedoše Isusa k velikomu svećeniku. Tamo su se skupili svi glavari
svećenički, starješine i književnici.

54 Petar je išao za njim izdaleka do u dvorište velikoga svećenika. Ondje sjede
sa slugama uz vatru, i grijao se.

55 Glavari svećenički i sve visoko vijeće tražili su svjedočanstvo proti Isusu, da ga ubiju. Ali ne nađoše nijedno.

56 Istina, iznesoše mnoge lažne izjave o njemu, ali izjave njihove nijesu bile suglasne.

57 Neki još ustadoše i lažno izjaviše o njemu:

58 "Mi smo čuli gdje on govori: "Ja ću porušiti ovaj hram, koji je sagrađen čovječjom rukom i u tri dana sagradit ću drugi, koji nije načinjen čovječjom rukom."

59 Ali ni u tom nije se slagala izjava njihova.

60 Tada se diže veliki svećenik, stupi na sredinu i zapita Isusa: "Zar nemaš ništa da odgovoriš na to, što ovi iznose protiv tebe?"

61 On je šutio i nije ništa odgovorio. Opet ga zapita veliki svećenik: "Jesi li ti Krist, Sin Blagoslovljenoga?"

62 A Isus odgovori: "Ja sam; i vidjet ćete Sina čovječjega gdje sjedi s desne Svemogućega i dolazi na oblacima nebeskim."

63 Tada veliki svećenik razdera haljinu svoju i reče: "Čemu trebamo još svjedoke?

64 Čuli ste hulu na Boga; što vam se čini?" Oni jednoglasno izjaviše, da je zaslužio smrt.

65 I neki su pljuvali na njega, pokrivali mu lice, udarali ga rukama i rugali se: "Proreci!" Sluge su ga udarale po obrazu.

66 Dok je Petar bio dolje u dvorištu, dođe jedna od sluškinja velikog svećenika.

67 Kad vidje, kako se grije Petar, pogleda na njega i reče: "I ti si bio s Isusom Nazarećaninom."

68 On zataji i reče: "Ne znam i ne razumijem, što govoriš." Tada izađe u predvorje. I pijetao zapjeva.

69 I kad ga vidje ondje sluškinja, reče onima, što su tu stajali: "Ovaj je jedan od njih."

70 On zataji opet. Malo zatim oni, što su okolo stajali, rekoše Petru: "Doista si ti jedan od njih, jer si Galilejac."

71 Tada se počne kleti i preklinjati: "Ne znam toga čovjeka, o kojem govorite."

72 Odmah zapjeva pijetao po drugi put. I Petar se sjeti riječi, koju mu je bio rekao Isus: "Prije nego zapjeva pijetao dva puta, zatajit ćeš me tri puta." I on proplaka.

Marku 15

1 Odmah u rano jutro održaše vijećanje glavari svećenički sa starješinama i književnicima, cijelo visoko vijeće. Oni dadoše Isusa svezana odvesti i predati Pilatu.

2 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš."

3 I iznesoše glavari svećenički mnoge tužbe protiv njega.

4 Pilat ga upita dalje: "Zar ništa ne odgovaraš? Čuj ipak, što sve iznose protiv tebe!"

5 Ali Isus ne reče više ništa, tako da se je čudio Pilat.

6 O blagdanu običavao im je pustiti jednoga sužnja, kojega su smjeli zamoliti sebi.

7 Tada je ležao u zatvoru čovjek, po imenu Baraba, s drugim buntovnicima. Oni su u buni počinili umorstvo.

8 I tako izađe mnoštvo naroda gore i zamoli ono, što bi mu davao svagda.

9 Pilat ih upita: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?"

10 On je bio dobro zapazio, da su ga glavari svećenički bili predali iz zavisti.

11 Ali glavari svećenički podgovoriše narod, da im radije pusti Barabu.

12 Pilat im reče: "A što da činim s ovim, što ga zovete kraljem židovskim?"

13 Oni povikaše: "Razapni ga!"

14 "A što je zlo učinio?" upita ih Pilat. Oni su samo vikali još jače: "Razapni ga!"

15 Pilat htjede zadovoljiti narodu i pusti mu Barabu. A Isusa dade bičevati i predade da ga razapnu.

16 I vojnici ga odvedoše unutrašnjost dvora, u sudnicu, i sazvaše cijelu četu.

17 Ogrnuše mu skrletnu kabanicu, opletoše vijenac od trnja i metnuše ga na njega.

18 Tada su ga pozdravljali: "Zdravo, kralju židovski!"

19 Pritom su ga udarali trskom po glavi, pljuvali na njega, pregibali svoje koljeno i klanjali mu se.

20 Pošto su mu se bili tako narugali, svukoše mu skrletnu kabanicu i obukoše ga u vlastite haljine njegove. Tada ga izvedoše, da ga razapnu.

21 Natjeraše jednoga, koji je dolazio s polja i upravo prolazio, Simona iz Cirene, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

22 Tako ga dovedoše na mjesto Golgotu, što znači kosturnica.

23 Ondje mu dadoše vino sa smirnom. Ali on ne uze.

24 Tada ga razapeše i razdijeliše haljine njegove među se bacivši kocke za njih, tko će što dobiti.

25 Bila je treća ura, kad ga razapeše,

26 Natpis s oznakom njegove krivnje glasio je: "Kralj židovski."

27 S njim razapeše dva razbojnika, jednoga s desne njegove, drugoga s lijeve njegove,

28 Tako se ispuni riječ Pisma: "Ubrojen je među zločince,"

29 Koji su prolazili, hulili su na njega, mahali glavom i govorili: "Da, ti ćeš hram porušiti i u tri ga dana opet sagraditi!

30 Siđi s križa i spasi samoga sebe!"

31 Isto tako rugali mu se i glavari svećenički s književnicima i govorili jedan
drugome: "Druge je spasavao, samoga sebe ne može spasiti.

32 Krist, kralj Izraelov, neka sad siđe s križa, da vidimo i vjerujemo!" Oni, što
su bili s njim razapeti, rugali mu se,

33 O šestoj uri nastade tama po svoj zemlji, što je potrajala do devete ure.

34 O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi, lama sabaktani", što znači:
"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"

35 Neki od onih, Što su okolo stajali, čuše to i rekoše: "Zove Iliju."

36 Tada otrča jedan, napuni spužvu octa, natakne je na trsku, dade mu da pije
i reče: "Da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga skine!"

37 A Isus još jedanput povika iza glasa i izdahnu.

38 Tada se zavjesa hramska razdera na dvoje odozgo do dolje.

39 Satnik, koji je stajao prema njemu i vidio, gdje izdahnu tako, reče: "Zaista,
ovaj je čovjek bio Sin Božji."

40 Izdaleka su gledale i žene, među njima Marija Magdalena. Marija, majka
Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma.

41 One su ga bile pratile već u Galileji i posluživale ga. I još mnoge druge bile
su tu, koje su bile s njim uzašle u Jerusalem.

42 Već je bila večer, usto priprava, dan uoči subote.

43 Tada dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji je također očekivao
kraljevstvo Božje. On odvažno pođe k Pilatu i zamoli mrtvo tijelo Isusovo.

44 Pilat se začudi, da je već umro. Zato dozva satnika i zapita, je li umro.

45 Kad mu satnik to potvrdi, darova Josipu mrtvo tijelo.

46 Ovaj kupi platno, skinu ga i zavi ga u platno. Tada ga položi u grob, koji je
bio isječen u hridinu. Pred ulaz u grob navali kamen.

47 Marija Magdalena i Marija, majka Josipova, gledale su, gdje je bio položen.

Marku 16

1 Pošto prođe subota, kupiše Marija Magdalena, Marija, majka Jakovljeva, i
Saloma mirisa, da pođu i da ga pomažu.

2 Vrlo rano u prvi dan sedmice dođoše na grob, kad je sunce upravo izašlo.

3 Govorile su među sobom: "Tko će nam odvaliti kamen s grobnoga ulaza?"

4 Kad su pogledale, vidješe, da je kamen bio već odvaljen. Bio je naime vrlo
velik.

5 Uniđoše u grob i vidješe mladića u bijeloj haljini gdje sjedi s desne strane, i
uplašiše se vrlo.

6 A on im reče: "Ne bojte se! Tražite Isus Nazarećanina, Razapetoga, uskrsnuo
je, nije ovdje. Evo, ovdje je mjesto, kamo su ga bili položili.

7 Sad idite i javite učenicima njegovim, posebno Petru: "On ide pred vama u
Galileju. Tamo ćete ga vidjeti, kao što van reče."

8 One izađoše i otrčaše od groba; jer ih obuze strah i trepet. Nikome ništa ne
rekoše o tom, jer su se bojale.

9 Izakako je bio rano u prvi dan sedmice uskrsnuo, javi se najprije Mariji
Magdaleni, iz koje je bio istjerao sedam zlih duhova.

10 Ona otide i javi onima, što su bili s njim, a koji su tugovali i plakali.

11 Kad su oni čuli, da je živ i da se je objavio njoj, nijesu vjerovali.

12 Potom se javi u stranom obličju dvojici od njih na putu, kad su išli u selo.

13 I oni odoše i javiše ostalima. Ali ni njima nijesu vjerovali.

14 Najposlije se javi jedanaestorici, kad su bili za stolom. Prekori ih za njihovo
nevjerje i tvrdoću njihova srca, što nijesu bili vjerovali onima, koji su ga bili
vidjeli, da je uskrsnuo.

15 Tada im reče: "Idite u sav svijet i propovijedajte evanđelje svima
stvorenjima!

16 Tko vjeruje i pokrsti se, spasit će se; a tko ne vjeruje, osudit će se.

17 One, koji vjeruju, pratit će ova čudesa: "U moje ime izgonit će đavle,
govorit će novim jezicima,

18 Uzimat će zmije u ruke. I ako otrov smrtonosan popiju, neće im nauditi. Na
bolesnike metat će ruke, i oni će ozdravljati.

19 Pošto im je Gospodin Isus bio tako izgovorio, bi uzet u nebo, i sjede Bogu s
desne strane.

20 A oni otidoše i počeše propovijedati posvuda. Gospodin je djelovao s njima
i potvrđivao riječ njihovu čudesima, što su slijedila.

Jevanđelje po Luki

Luki 1

1 Već su mnogi preduzeli da napišu izvještaj o događajima, što su se zbili
među nama,

2 Onako, kako nam ih predadoše prvotni očevici i sluge riječi.

3 Tako i ja namislih da pomno ispitam sve događaje od prvih početaka
njihovih i da ih po redu napišem tebi, plemeniti Teofile,

4 Da se mogneš osvjedočiti o pouzdanosti nauka, u kojima si bio poučen.

5 U dane Heroda, kralja Judeje, živio je neki svećenik po imenu Zaharija, iz
svećeničkog reda Abije. Žena je njegova vukla lozu iz roda Aronova i zvala se
Elizabeta.

6 Bili su oboje pravedni pred Bogom i živjeli su besprijekorno u svim
zapovijedima i uredbama Gospodnjim.

7 A bili su bez djece; jer je Elizabeta bila nerotkinja, i oboje su bili već
poodmakli u godinama.

8 Kad je jedanput njegov svećenički red bio na redu i on vršio pred Bogom
svetu službu,

9 Zapadne njega kockom po običaju svećeničkom, da ide u hram Gospodnji i
prinese kad.

10 A sav je narod u vrijeme kađenja stajao vani i molio se.

11 Tada mu se ukaza anđeo Gospodnji s desne strane žrtvenika kadionoga.

12 Kad ga vidje Zaharija, uplaši se i strah ga spopadne.

13 A anđeo mu reče: "Ne boj se, Zaharija! Molitva je tvoja uslišena: "Elizabeta,
žena tvoja, rodit će ti sina; nadjeni mu ime Ivan!

14 Imat ćeš radost i veselje, i mnogi će se obradovati njegovu rođenju.

15 Jer će biti velik pred Gospodinom Vina i jaka pića neće piti, i već u utrobi
majčinoj napunit će se Duha Svetoga.

16 Mnoge od djece Izraelove obratit će Gospodinu, Bogu njihovu.

17 On će doći pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da opet obrati srca otaca k djeci, nepokorne da privede k mišljenju pravednika i tako učini Gospodinu narod spreman."

18 Zaharija odgovori anđelu: "Po čemu da ja to spoznam? Jer sam ja star, i žena je moja poodmakla u godinama."

19 Anđeo mu reče: "Ja sam Gabriel, koji stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu vijest.

20 A jer nijesi vjerovao mojim riječima, što će se ispuniti u svoje vrijeme, ti ćeš onijemiti i nećeš moći govoriti do onoga dana, dok se to ne zbude."

21 Narod je čekao na Zahariju, i čudio se, što se je tako dugo zabavio u hramu.

22 Kad je izašao, nije im mogao riječi progovoriti. Tada upoznaše, da je morao imati u hramu kakvo prikazanje. On im je namigivao, i ostade nijem.

23 Čim se dovršiše dani njegove službe, vrati se kući.

24 Poslije ovih dana zače njegova žena Elizabeta. Krila se je pet mjeseci i govorila:

25 "Tako mi učini Gospodin: "On u ove dane milostivo skide s mene sramotu moju pred ljudima."

26 U šestom mjesecu poslan bi anđeo Gabriel u grad galilejski, koji se zove Nazaret,

27 K djevici zaručenoj mužu, kojemu je bilo ime Josip, iz kuće Davidove. Ime je djevici bilo Marija.

28 Anđeo uniđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin je s tobom. Blagoslovljena si ti među ženama."

29 Na ove riječi uplaši se ona i pomisli, što ima da znači ovaj pozdrav.

30 Anđeo joj reče: "Ne boj se. Marija; jer si našla milost u Boga!

31 Ti ćeš začeti i roditi sina. Nadjeni mu ime Isus.

32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova oca Davida.

33 On će vladati nad kućom Jakovljevom u vijeke, i kraljevstvu njegovu neće biti kraja.

34 Marija reče anđelu: "Kako će se to dogoditi, kad ja ne poznajem muža?"

35 Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti doći će na tebe, i sila Svevišnjega osjenit će te. Zato će se i Sveto, što će se roditi od tebe, zvati Sin Božji.

36 I Elizabeta, rođakinja tvoja, u starosti svojoj zače sina, i ona, koju zovu nerotkinjom, broji već šesti mjesec.

37 Jer u Boga nije nemoguća nijedna stvar."

38 Tada reče Marija: "Evo, ja sam službenica Gospodnja; neka mi bude po riječi tvojoj!" I anđeo otide od nje.

39 U one dane ustade Marija i otide brzo u planinu u grad u Judi.

40 Uniđe u kuću Zahariju i pozdravi Elizabetu.

41 Čim je Elizabeta čula pozdrav Marijin, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Elizabeta se napuni Duha Svetoga.

42 Ona povika iza glasa: "Blagoslovljena si ti među ženama, i blagoslovljen je plod utrobe tvoje!

43 Odakle meni ta milost, da majka Gospodina mojega dolazi k meni?

44 Jer evo, čim pozdrav tvoj dođe u uši moje, zaigra dijete od radosti u utrobi mojoj.

45 Blagoslovljena je koja je vjerovala, da će se ispuniti, što joj je rekao Gospodin."

46 Tada reče Marija: "Veliča duša moja Gospodina.

47 I duh se moj raduje u Bogu, Spasitelju mojemu.

48 Pogledao je on u milosti na neznatnu službenicu svoju. Gle, od sada će me
zvati Blagoslovljenom svi naraštaji.

49 Velike je stvari učinio na meni Moćni. Ime je njegovo sveto,

50 Milosrđe njegovo traje kroz sve naraštaje onima, koji ga se boje.

51 Moćno upravlja ruka njegova. Uništi srca puna oholosti.

52 Silnike sruši s prijestolja, neznatne podiže gore.

53 Gladne napuni dobara, bogate otpusti prazne.

54 Zauzeo se je za Izraela, slugu svojega, sjećajući se milosrđa svojega

55 S Abrahamom i potomcima njegovim dovijeka kao što je obećao ocima
našim."

56 Marija ostade kod nje jedno mjesec dana. Tada se vrati kući.

57 Elizabeti se navršiše njezini dani, i rodi sina.

58 Njezini susjedi i rođaci čuli su, da joj je Gospodin iskazao veliku milost, i
radovali su se s njom.

59 U osmi dan dođoše da obrežu dijete i htjedoše ga nazvati imenom njegova
oca Zaharije.

60 Ali majka njegova odgovori: "Ne, Ivan neka se zove!"

61 Rekoše joj: "Ali nitko u rodbini tvojoj nema toga imena."

62 I namigivali su ocu njegovu, kako bi on htio da ga nazovu.

63 On zatraži pisaću tablicu i napisa na njoj riječi: "Ivan je njegovo ime." Svi
se tomu začudiše.

64 U isti čas otvoriše mu se usta i jezik se njegov razriješi. Mogao je govoriti i
slavio je Boga.

65 Tada dođe strah na sve, koji su stanovali u blizini, i po svoj planini
judejskoj govorilo se o svim ovim događajima.

66 Svi, koji su čuli to, razmišljali su o tom u srcu i govorili: "Što će biti iz ovoga djeteta?" Jer je ruka Gospodnja bila s njim.

67 Zaharija, otac njegov, napuni se Duha Svetoga i reče proročke riječi:

68 "Blagoslovljen neka je Gospodin, Bog Izraelov! On pohodi narod svoj, pripravi mu otkup.

69 Bog spasenja podiže za nas u kući svojega sluge Davida: "

70 Spasenje od neprijatelja naših i iz ruke svih mrzitelja naših,

71 Kao što je od davnine obećao na usta svetih proroka;

72 Tako htjede smilovati se ocima našim i spomenuti se svetoga zavjeta svojega

73 Zakletve, kojom se zakle Abrahamu, ocu našemu: "da će nam dati,

74 Da se izbavimo iz ruke neprijatelja, da mu služimo bez straha

75 U svetosti i pravednosti sve dane života svojega

76 Dijete moje, ti ćeš se zvati prorok Svevišnjega. Ići ćeš naprijed pred Gospodinom, da mu pripraviš putove,

77 Da doneseš vijest spasenja narodu njegovu u oproštenju grijeha njegovih

78 Po dubokom milosrđu Boga našega. Pohodio nas je istok s visine,

79 Da obasja one, koji sjede u noći i u sjeni smrtnoj, da uputi korake naše na put mira."

80 Dječak je rastao i jačao u duhu. Živio je u pustinji do onoga dana, kad se je pokazao pred Izraelom.

Luki 2

1 U one dane izađe zapovijed od cara Augusta, da se popiše sav svijet.

2 Ovo je bio prvi popis. Bio je pod Kvirinijem, namjesnikom Sirije.

3 Svi su išli, da se upišu, svaki u svoj rodni grad.

4 Josip je bio iz kuće i porodice Davidove. Tako uziđe on iz grada Nazareta u
Galileji u Judeju u grad Davidov, koji se zove Betlehem,

5 Da se upiše s Marijom, zaručenom svojom ženom, koja je bila trudna.

6 Kad su bili ondje, ispuniše se njezini dani.

7 Ona rodi svojega prvorođenog Sina, povi ga u pelenice i položi ga u jasle. U
gostioni nije bilo mjesta za njih.

8 U onom kraju imali su pastiri u polju noćnu stražu kod stada svojega.

9 Tada stupi anđeo Gospodnji k njima, i slava ih Gospodnja obasja. I uplašiše
se vrlo.

10 A anđeo im reče: "Ne bojte se! Evo, javljam vam veliku radost, koja će biti
svemu narodu:

11 Danas vam se u gradu Davidovu rodi Spasitelj, Krist i Gospodin.

12 I ovo neka vam je zna: "Naći ćete dijete, što je povito u pelenice i leži u
jaslama."

13 Ujedanput pridruži se anđelu velika vojska nebeska, koja je hvalila Boga i
pjevala:

14 "Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje."

15 Tada otidoše anđeli od njih na nebo. A pastiri su govorili jeda drugome:
"Poći ćemo tamo u Betlehem i vidjet ćemo, što se je dogodilo i što nam je
Gospodin obznanio!" Otidoše brzo tamo i nađoše

16 Mariju i Josipa i dijete, što je ležalo u jaslama.

17 Pošto su bili to vidjeli, pripovjediše, što im je bilo rečeno za ovo dijete.

18 Svi, koji su to čuli, divili su se tome, što im pripovjediše pastiri.

19 A Marija je čuvala sve riječi ove i razmišljala o njima u srcu svojemu.

20 Pastiri se vratiše natrag, i hvalili su i slavili Boga za sve, što su bili čuli i
vidjeli, kao što im je bilo rečeno.

21 Kad se navrši osam dana da bude obrezano dijete, nadjenuše mu ime Isus,
kao što bi nazvano od anđela, prije nego se začе u utrobi.

22 Pošto se svršiše dani čišćenja, što ih je propisivao zakon Mojsijev, donesoše
ga u Jerusalem, da ga prikazu Gospodinu.

23 Jer ovako stoji napisano u zakonu Gospodnjem: "Svako muško prvorođeno
ima se posvetiti Gospodinu."

24 I oni htjedoše prinijeti žrtvu, kao što je propisano u zakonu Gospodnjem:
"dvije grlice ili dva golubića.

25 Tada je bio u Jerusalemu čovjek po imenu Simeon. On je bio pravedan,
koji se bojao Boga i čekao je utjehu Izraelovu, i Duh Sveti bio je u njemu.

26 Njemu je bio objavio Duh Sveti, da neće vidjeti smrti, dok ne vidi
Pomazanika Gospodnjega.

27 Ponukan od Duha dođe u hram, kad upravo donesoše roditelji dijete Isusa,
da izvrše na njemu propis zakona.

28 Tada ga on primi na ruke svoje, uze slaviti Boga i reče:

29 "Sada možeš, Gospodine, po riječi svojoj u miru otpustiti slugu svojega.

30 Oči moje vidješe spasenje,

31 Koje si pripravio pred svima narodima:

32 Svjetlost, da prosvijetli neznabošce, slavu naroda Izraelova."

33 Otac njegov i majka njegova vrlo su se čudili tome, što se govorilo za
njega.

34 Simeon ih je blagoslovio. Tada reče Mariji, majki njegovoj: "Ovaj je
određen na propast i na uskrsnuće mnogima u Izraelu i za znak, kojemu će se
protiviti.

35 I također će dušu tvoju probosti mač. Tako će se otkriti misli mnogih
srdaca."

36 Tada je bila i proročica Ana, kći Penuelova iz plemena Ašerova. Ona je bila
poodmakla u godinama. Nakon djevojaštva svojega živjela je sedam godina sa
svojim mužem

37 I sad je bila udovica od osamdeset i četiri godine. Nikad nije odlazila od
hrama i služila je Bogu postom i molitvom dan i noć.

38 I ona je došla u isto vrijeme, slavila je Boga i govorila za njega svima, koji
su čekali otkup Jerusalema.

39 Izakako su bili izvršili sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju u
grad svoj Nazaret.

40 Dijete je raslo i jačalo. Bilo je puno mudrosti, i milost je Božja počivala na
njemu.

41 Roditelji njegovi išli bi svake godine u Jerusalem o blagdanu Pashe.

42 Kad mu je bilo dvanaest godina, uzašli su u Jerusalem po običaju blagdana.

43 Kad prođoše ovi dani, zaputiše kući. A dječak Isus zaostade u Jerusalemu, a
da ne opaziše roditelji njegovi.

44 Misleći, da je s putnom družinom, otidoše dan hoda i stadoše ga tražiti po
rodbini i po znancima.

45 Ali ga ne nađoše. Zato se vratiše u Jerusalem, i tražili su ga.

46 Poslije tri dana nađoše ga u hramu. Sjedio je među učiteljima, slušao ih i
pitao ih.

47 Svi, koji su ga slušali, divili su se njegovu razumu i njegovim odgovorima.

48 Kad ga ugledaše, začudiše se. Majka njegova reče mu: "Dijete, što nam to
učini? Evo, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili!"

49 On im reče: "Zašto ste me tražili? Zar nijeste znali, da ja moram biti u kući
Oca svojega?"

50 A oni ne razumješe, što im on stim htjede reci.

51 Tada siđe s njima i dođe u Nazaret, i bio im je poslušan. Majka je njegova
čuvala sve riječi ove u srcu svojemu.

52 I Isus je napredovao u mudrosti, u dobi i u milosti kod Boga i kod ljudi.

Luki 3

1 Bilo je u petnaestoj godini vladanja cara Tiberija. Poncije Pilat bio je
upravitelj u Judeji, Herod četverovlasnik u Galileji, njegov brat Filip
četverovlasnik u Itureji i u pokrajini Trahonitskoj, Lizanija četverovlasnik u
Abileni.

2 Veliki svećenici bili su Ana i Kaifa. Tada dođe riječ Božja Ivanu, sinu
Zaharijinu u pustinji.

3 On prođe svu okolinu na Jordanu, i propovijedao je krštenje pokajanja za
oproštenje grijeha.

4 Kako stoji napisano u knjizi govora proroka Izaije: "Glas onoga, što viče u
pustinji: "Pripravite put Gospodnji, poravnajte staze njegove!

5 Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne; što je
krivo, neka bude pravo, što je neravno, neka bude ravan put!

6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje."

7 A ovako je on govorio narodu, što je izlazio krštenje: "Leglo zmijino, tko
vam je rekao, da biste mogli umaći gnjevu, što dolazi?

8 Rodite rodove obraćenja! Ne govorite u sebi: "Bog može Abrahamu podići
djecu iz ovoga kamenja!

9 Već je sjekira položena na korijen drveću. Svako drvo, koje ne rađa dobra
roda, siječe se i u oganj se baca."

10 Tada ga upitaše ljudi: "Što da činimo?"

11 On im odgovori: "Tko ima dvoje haljine, neka da jednu onome, koji nema
nijednu; i tko ima hrane, neka čini isto tako!"

12 I carinici dođoše, da ih krsti. Upitaše ga: "Učitelju, što da činimo?"

13 On im odgovori: "Ne tražite više, nego što vam je određeno!"

14 Isto tako upitaše ga vojnici: "Što da činimo?" Odgovori im: "Nikomu ne činite sile i prijevare, i budite zadovoljni svojom plaćom!

15 Narod je bio u napetosti. Svi su mislili u sebi, da nije Ivan možda Krist?

16 A Ivan izjavi svima: "Ja vas krstim samo vodom. Ali dolazi jedan, koji je moćniji od mene. Ja nijesam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

17 Vijačom u ruci očistit će gumno svoje; pšenicu će skupiti u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti u ognju neugasivu."

18 Još mnoge druge opomene dao je narodu i navješćivao mu radosnu vijest.

19 Četverovlasnik Herod, kojega je bio ukorio zbog Herodijade, žene brata njegova, i zbog svih drugih sramota,

20 Dade još povrh svega baciti Ivana u tamnicu.

21 Kad se je krstio sav narod, primi krštenje također Isus. Dok se je molio, otvori se nebo.

22 Duh Sveti siđe na njega u tjelesnom obliku kao golub. I viknu glas s neba: "Ti si moj ljubljeni Sin, koji mi se je dopao."

23 Kad je Isus započeo, imao je oko trideset godina. Držali su ga za sina Josipova. Ovaj je bio sin Helijev, sin Matatov.

24 Sin Levijev, sin Melkijev, sin Janajev, sin Josipov,

25 Sin Matatijin, sin Amosov, sin Nahumov, sin Heslijev, sin Nagajev,

26 Sin Mahatov, sin Matatijin, sin Semejev, sin Josipov, sin Judin,

27 Sin Joanasov, sin Resin, sin Zerubabelov, sin Šealtielov, sin Nerijev,

28 Sin Melkijev, sin Adijev, sin Kosamov, sin Elmadamov, sin Erov,

29 Sin Jošuin, sin Eliezerov, sin Jorimov, sin Matatov, sin Levijev,

30 Sin Simeonov, sin Judin, sin Josipov, sin Jonin, sin Eliakimov,

31 Sin Melejin, sin Menin, sin Matatin, Sin Natanov, sin Davidov,

32 Sin Jesejev, sin Obedov, sin Boazov, sin Salmonov, sin Nahšonov,

33 Sin Aminadabov, sin Adminov, sin Arnijev, sin Hesronov, sin Peresov, sin Judin,

34 Sin Jakovljev, sin Izakov, sin Abrahamov, sin Terahov, sin Nahorov,

35 Sin Serugov, sin Reuov, sin Pelegov, sin Eberov, sin Salin,

36 Sin Kainanov, sin Arfaksadov, sin Šemov, sin Noin, sin Lamekov,

37 Sin Metuselahov, sin Henokov, sin Jaredov, sin Mahalalelov, sin Kainanov,

38 Sin Enosov, sin Setov, sin Adamov, sin Božji.

Luki 4

1 Pun Duha Svetoga vrati se Isus od Jordana i bi od Duha odveden u pustinju.

2 Ondje ostade četrdeset dana i bi kušan od đavla. Onih dana nije jeo ništa. Kad se oni navršiše, ogladnje.

3 Tada mu reče davao: "Ako si Sin Božji, zapovjedi ovome kamenu, da postane kruh

4 Isus mu reče: "Stoji pisano: "Čovjek ne živi samo o kruhu."

5 Tada ga odvede đavao na goru visoku, pokaza mu u trenut oka sva kraljevstva svijeta.

6 I reče mu: "Svu ovu moć i slavu dat ću tebi; jer je predana meni i dajem je kojemu hoću.

7 Ako se pokloniš meni, bit će sve tvoje."

8 Isus mu reče: "Stoji pisano: "Gospodinu, Bogu svojemu, klanjaj se i njemu jedino služi!"

9 Tada ga odvede u Jerusalem, postavi ga navrh hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje!

10 Jer stoji pisano: "Anđelima svojim naložio je za tebe, da te čuvaju.

11 Oni će te nositi na rukama svojim, da ne zapneš za kamen nogom svojom."

12 Isus mu reče: "Kazano je: "Ne kušaj Gospodina, Boga svojega!"

13 Kad svrši đavao sve kušnje svoje, otide od njega za neko vrijeme.

14 U sili Duha vrati se Isus u Galileju. Njegov se je glas raširio po svoj okolini.

15 Učio je u tamošnjim sinagogama, i svi su ga slavili.

16 Tako dođe i u Nazaret, gdje je bio odrastao. Po običaju svojemu otide u subotu u sinagogu. Ustade da čita.

17 pružiše mu knjigu proroka Izaije. On otvori knjigu i namjeri se na mjesto, gdje je bilo napisano: "

18 "Duh Gospodnji počiva na meni. On me pomaza, da nosim radosnu vijest siromasima. Posla me, da navješćujem zarobljenima oslobođenje, slijepima vid, da oslobodim potlačene,

19 Da proglasim milosnu godinu Gospodnju."

20 Tada zatvori knjigu, dade je natrag slugi i sjede. Oči sviju u sinagogi bile su uprte u njega.

21 On im počne govoriti: "Danas se ispuni ova riječ Pisma, koju ste upravo čuli."

22 Svi su mu odobravali i divili se milosnim riječima, što su tekle iz usta njegovih. Rekoše: "Nije li ovo sin Josipov?"

23 On im reče: "Vi ćete meni bez sumnje reći ovu poslovicu: Liječniče, izliječi sam sebe! Učini i ovdje u svojemu zavičaju velika djela, što su se, kako čujemo, dogodila Kafarnaumu!"

24 Onda nastavi: "Zaista, kažem vam Ni jedan prorok ne vrijedi što u svojemu zavičaju.

25 Kažem vam u istinu: "Kad se je u dane Ilijine bilo zatvorilo nebo tri godine i šest mjeseci i po svoj zemlji vladala velika glad, tada je bilo mnogo udovica u Izraelu.

26 Ali ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do k udovici u Sarfatu u području
Sidona.

27 Tako je bilo i u vrijeme proroka Elišeja mnogo gubavih u Izraelu. Ali se ni
jedan od njih ne očisti do Sirijca Naamana."

28 Na ove riječi svi se u sinagogi napuniše gnjeva.

29 Ustadoše, istjeraše ga iz grada i odvedoše do na rub gore, na kojoj je bio
sagrađen njihov grad, da ga bace dolje.

30 Ali on prođe između njih i otide dalje,

31 Siđe u Kafarnaum, grad u Galileji, i učio je ondje u subotu.

32 Čudili su se nauci njegovoj, jer je riječ njegova bila puna moći.

33 U sinagogi je bio čovjek, koji je bio apsjednut od nečistog duha. On povika
iza glasa:

34 "Odlazi! Što mi imamo s tobom posla, Isuse Nazarećanine! Jesi li došao da
nas upropastiš? Znam, tko si, Svetac Božji."

35 Isus mu zapovjedi: "Umukni i izađi iz njega!" Tada se baci zli duh na
sredinu i izađe iz njega, a da mu nije naudio.

36 Svi su se začudili i govorili jedan drugome: "Kakva je to riječ! Silnom moći
zapovijeda on nečistim duhovima, i oni izlaze!"

37 Glas o njemu raširi se po svoj okolini

38 Iz sinagoge pođe u kuću Simonovu. Punica Simonova ležala je od teške
groznice. Zamoliše ga, da Joj pomogne.

39 On se prignu k njoj, zapovjedi groznici, i ona je pusti. Odmah ustade i
posluži ih.

40 Kad sunce zađe, dovodili su svi k njemu svoje bolesnike, koji su trpjeli od
raznih bolesti. On je stavljao na svakoga od njih ruke i iscjeljivao ih.

41 Iz mnogih su izašli zli dusi, koji su vikali iza glasa: "Ti si Sin Božji!" A on
im je prijetio i nije im dao reci, da znadu da je Krist.

42 Kad nastade dan, iziđe na samotno mjesto. Ali ga je tražio narod, pa ga i
našao. Htjeli su ga zadržati i ne dati mu da otide.

43 A on im reče: "I drugim gradovima moram navijestiti radosnu vijest o
kraljevstvu Božjem; jer sam za to poslan."

44 I tako je propovijedao po sinagogama galilejskim.

Luki 5

1 On je stajao kod Genezaretskoga jezera. Narod se nakupio oko njega, da
sluša riječ Božju.

2 Tada vidje dvije lađice, gdje stoje na obali. Ribari su bili izašli iz njih i čistili
mreže svoje.

3 On uzađe u jednu od lađica, koja je pripadala Simonu, i zamoli ga, da malo
otisne od kopna. Tada sjede i uze učiti narod iz lađice.

4 Kad je bio svršio svoj govor, reče Simonu: "Izvezi na pučinu, i bacite mreže
svoje, te lovite!"

5 "Učitelju," odgovori Simon, svu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo. Ali
na tvoju riječ bacit ću mreže.

6 Učiniše to i uhvatiše tako mnogo riba, da su im se razdirale mreže.

7 Zato mahnuše drugovima svojim u drugoj lađici, da dođu i da im pomognu.
I dođoše. Napuniše obje lađe, tako da su se gotovo potopile.

8 Kad to vidje Simon Petar, pade Isusu pred noge i reče: "Gospodine, otidi od
mene; jer sam čovjek griješan!"

9 Jer je bilo obuzelo udivljenje njega i sve drugove njegove zbog ribolova, što
su ga bili učinili;

10 Isto tako i Jakova i Ivana, sinove Zebedejeve, koji su bili drugovi Simonovi.
Tada reče Isus Simonu: "Ne boj se! Od sad ćeš ljude loviti."

11 Tada izvukoše lađice na zemlju, ostaviše sve i otidoše za njim.

12 On je boravio u jednom gradu. Ondje je bio čovjek sav u gubi. Čim je vidio
Isusa, baci se pred njega na lice ničice i zamoli: "Gospodine, ako hoćeš, možeš
me očistiti."

13 On pruži ruku svoju, dotaknu ga se i reče: "Hoću; očisti se!" Odmah guba
pade s njega.

14 A on mu zabranili da nikomu ne govori, i reče: "Nego idi, pokaži se
svećeniku i prinesi žrtvu za očišćenje svoje, kako je propisao Mojsije; neka im
to služi za svjedočanstvo!"

15 Glas o njemu širio se sve dalje. U četama stjecali su se ljudi, da ga slušaju i
da se iscjeljuju od svojih bolesti.

16 A on je odlazio na samotna mjesta i molio se.

17 Jednoga je dana učio, a sjedili su pritom farizeji i književnici, koji su bili
došli iz svih sela galilejskih i judejskih i iz Jerusalema. Tada ga natjera sila
Gospodnja na jedno iscjeljenje.

18 Ljudi donesoše na nosiljkama čovjeka uzeta. Kušali su da ga unesu u kuću i
postave pred njega.

19 Ali zbog mnoštva naroda nijesu ga mogli unijeti. Zato se popeše na krov i
kroz crepove spustiše ga s posteljom na sredinu pred Isusa.

20 Kad vidje vjeru njihovu, reče: "Čovječe, oprošteni su ti grijehi tvoji."

21 Tada su pomislili u sebi književnici i farizeji: "Tko je ovaj, što huli na
Boga? Tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga?"

22 Isus prozre pomisli njihove i reče im: "Što mislite u srcima svojim?

23 Što je lakše reći: "Oprošteni su ti grijehi tvoji? ili reći: "Ustani i hodaj?

24 Ali znajte, da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe!" I tada reče
uzetome: "Zapovijedam ti, ustani, uzmi postelju svoju i idi kući!"

25 Odmah ustade on pred očima njihovim, uze postelju, na kojoj je bio ležao, i
otide kući slaveći Boga.

26 Svi su bili obuzeti udivljenjem i hvalili su Boga. Puni straha rekoše: "Danas smo vidjeli čudo."

27 Potom otide i vidje carinika po imenu Levija, gdje sjedi na carini. Reče mu: "Hajde za mnom!"

28 On ustade, ostavi sve i pođe za njim.

29 I dade mu Levije u kući svojoj veliku gozbu. Veliko mnoštvo carinika i drugi ljudi bili su s njim za stolom.

30 Zbog toga su mrmljali farizeji i književnici. Rekoše učenicima njegovim: "Zašto s carinicima i grješnicima jedete i pijete?"

31 Isus im reče: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni.

32 Nijesam došao da zovem na pokajanje pravednike nego grješnike."

33 Oni mu rekoše: "Učenici Ivanovi kao i farizejski poste često i mole se, a tvoji jedu i piju."

34 Isus im reče: "Možete li svatove natjerati da poste, dok je zaručnik među njima?

35 Ali će doći dani, kad će im se ugrabiti zaručnik. Onda će postiti u one dane."

36 A pripovijedao im i prispodobu: "Nitko ne reže krpe od nove haljine i ne prišiva je na staru haljinu; inače razdere ova novu, i staroj ne pristaje krpa od nove.

37 Nitko ne lijeva vina novoga u mjehove stare; inače prodre novo vino mjehove. Ono se prolije, i mjehovi propadnu.

38 Nego vino novo mora se lijevati u mjehove nove

39 Nitko, koji je pio staro vino, neće odmah novoga. Veli: "Staro je bolje."

Luki 6

1 Jedne subote išao je kroz usjeve. Učenici njegovi trgali su klasje, trli ga ruka na te jeli.

2 Tada rekoše neki farizeji: "Zašto činite, što je zabranjeno u subotu?

3 Isus im reče: "Zar nijeste čitali, što učini David, kad ogladnje, on i pratioci njegovi?

4 Kako uđe u kuću Božju, uze kruhove postavljene, što ih smiju jesti samo svećenici, i jede i dade od njih također pratiocima svojim?"

5 Tada nastavi: "Sin je čovječji gospodar i od subote."

6 Jedne druge subote posao je u sinagogu i učio. Bio je ondje čovjek, kojemu je desna ruka bila suha.

7 Književnici i farizeji pazili su, neće li u subotu iscijeliti, da nađu, zašto da ga okrive.

8 A on je znao pomisli njihove, i reče čovjeku sa suhom rukom: "i "Ustani i na sredinu stani!" On ustade i tamo stade.

9 Tada im reče Isus: "Pitam vas: "Ima li se u subotu činiti dobro ili zlo? Život spasiti ili pogubiti?"

10 On ih pogleda sve unaokolo, i onda reče čovjeku: "Pruži ruku svoju!" On to učini, i ozdravi ruka njegova.

11 Tada dođoše od bijesa, posve izvan sebe i posvjetovaše se među sobom, što bi mogli učiniti Isusu.

12 U one dane otide on na goru, da se pomoli. Svu noć provede s Bogom u molitvi.

13 Kad bi dan, dozva učenike svoje k sebi i izabra od njih dvanaestoricu, koje nazva apostolima:

14 Simona, koga prozva Petrom, i njegova brata Andriju; nadalje Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja,

15 Mateja i Tomu, Jakova, sina Alfejeva, i Simona prozvanoga "Revnitelja",

16 Judu, brata Jakovljeva, i Judu Iskariota, koji postade njegov Izdajnik.

17 S njima siđe i stade na mjestu ravnu. Velika četa učenika njegovih i
mnogobrojno mnoštvo naroda iz sve Judeje, Jerusalema i primorja od Tira i
Sidona

18 Dođoše da ga slušaju i da se iscijele od svojih bolesti. Koji su bili mučeni
od nečistih duhova, bili su iscijeljeni.

19 Sav je narod tražio da ga se dotakne; jer je od njega izlazila sila, i sve je
ozdravljao.

20 Tada on upravi oči svoje na učenike svoje i progovori: "Blagoslovljeni ste vi
siromašni! Vaše je kraljevstvo Božje,

21 Blagoslovljeni ste, koji gladujete sada! Vi ćete se nasititi Blagoslovljeni ste,
koji plačete sada! Vi ćete se smijati!

22 Blagoslovljeni ste, kad ljudi mrze na vas, kad vas odbacuju i sramote i
ozloglašuju ime vaše zbog Sina čovječjega!

23 Radujte se u onaj dan i veselite se; jer gle, velika je plaća vaša na nebu, jer
su isto tako činili prorocima oci njihovi.

24 Ali teško vama, bogati, Vi već imate utjehu svoju.

25 Teško vama, koji ste sada siti! Vi ćete gladovati. Teško vama, koji se sada
smijete! Vi ćete tugovati i plakati.

26 Teško vama, kad vam laska sav svijet, jer su isto tako činili lažnim
prorocima oci njihovi.

27 Ali kažem vama, svojim slušateljima: "Ljubite neprijatelje svoje, dobro
činite onima, koji mrze na vas,

28 Blagoslivljajte one, koji vas proklinju, i molite se za one, koji vas kleveću!

29 Udari li te tko po obrazu, okreni mu i drugi! Uzme li ti tko kabanicu, podaj
mu i haljinu!

30 Tko te moli, daj mu! Tko ti uzme tvoje, ne traži od njega natrag!

31 Kako hoćete da čine vama ljudi, tako činite i vi njima!

32 Ako ljubite samo one, koji vas ljube, kakvu hvalu očekujete za to i grješnici
ljube one, koji njih ljube.

33 Ako činite dobro samo onima, koji vama čine dobro, kakvu hvalu očekujete
za to? Jer isto čine i grješnici.

34 Ako posuđujete samo onima, od kojih se nadate što dobiti, kakvu hvalu
očekujete za to? I grješnici posuđuju jedni drugima, da opet dobiju jednako
za to.

35 Nego ljubite neprijatelje svoje, činite dobro i posuđujte, a da ne očekujete
što natrag! Tada će biti vaša plaća velika, i bit ćete djeca Svevišnjega; jer je
on dobrostiv prema nezahvalnima i zlima.

36 Budite dakle milosrdni, kao što je milosrdan Otac vaš.

37 Ne sudite! Tada nećete biti suđeni. Ne osuđujte, i nećete biti osuđeni!
Opraštajte, i bit će vam oprošteno.

38 Dajite, i dat će vam se: mjeru dobru, punu, stresenu i preobilatu dat će vam
u krilo, jer će vam se odmjeriti istom mjerom, kojom vi mjerite."

39 A rekoše im i prispodobu: "Može li slijepac voditi slijepca? Neće li obadva
pasti u jamu?

40 Učenik ne stoji nad učiteljem. Svaki, koji se izuči, jest kao učitelj njegov.

41 Što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u svojemu oku ne opažaš?

42 Kako možeš reći bratu svojemu: "Brate, daj da izvadim trun iz oka tvojega,
kad sam ne vidiš brvna u oku svojemu? Licemjere, izvadi najprije brvno iz
oka svojega, onda ćeš vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega!

43 Drvo dobro ne rađa zla roda, i drvo zlo ne rada dobra roda.

44 Svako se drvo poznaje po rodu svojemu. S trnja se ne beru smokve, i
grožđe se ne bere s kupine,

45 Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro; a zao čovjek iz zla
blaga iznosi zlo, jer čega je srce puno, o tom govore usta.

46 Što me zovete: Gospodine, Gospodine! a ne činite, što govorim?

47 Pokazat ću vam, na koga je nalik onaj, koji dolazi k meni, sluša riječi moje i izvršuje ih.

48 On je nalik na čovjeka, koji je sagradio kuću, duboko kopao i stavio temelj na kamen. Dođe poplava, navali bujica na tu kuću. Ali je nije mogla potresti, jer je bila dobro sagrađena

49 A tko sluša riječi moje, ali ih ne izvršuje, nalik je na čovjeka, koji sazida kuću svoju na zemlji bez temelja. Kad navali na nju bujica, odmah pade, i velika je bila ruševina kuće one."

Luki 7

1 Pošto je bio svršio sve govore svoje pred narodom, pođe u Kafarnaum.

2 Ondje je u jednog satnika ležao na umoru sluga, koji mu je bio vrlo drag.

3 Kad je čuo za Isusa, dade ga po starješinama židovskim zamoliti, da bi došao i ozdravio slugu njegova.

4 Ovi dođoše k Isusu i zamoliše ga usrdno: "On zaslužuje, da mu to učiniš;

5 Jer ljubi narod naš i sagradio nam je sinagogu."

6 Isus pođe s njima. Kad više nije bio daleko od kuće, poruči mu satnik po prijateljima: "Gospodine, ne trudi se; jer nijesam dostojan, da uđeš pod krov moj.

7 Zato i nijesam držao sebe dostojnim, da dođem k tebi. Reci samo riječ, i ozdravit će sluga moj.

8 I ja, ako sam i podložnik, reknem jednomu od vojnika, što su poda mnom: 'Idi!' i ide; k jednomu drugom: 'Dođi'! i dođe; i slugi svojemu. 'Učini to!' i učini."

9 Kad je to čuo Isus, začudi mu se. Okrenu se i reče narodu, koji ga je pratio: "Kažem vam, tako velike vjere ne nađoh u Izraelu!"

10 Kad se poslani vratiše kući, nađoše zdrava slugu, koji je bio bolestan.

11 Potom otide u grad po imenu Nain. S njim su išli učenici njegovi i mnogobrojan narod.

12 Kad se približi k vratima gradskim, iznosili su mrtvaca, jedinca sina majke njegove, koja je bila udovica. Mnogo je naroda iz grada išlo za njim.

13 Kad je vidje Gospodin, sažali mu se za njom, i reče joj: "Ne plači!"

14 Tada pristupi i dotaknu se lijesa. Nosioci stadoše. I on reče: "Mladiću, velim ti, ustani!"

15 Tada se uspravi mrtvac i počne govoriti. I dade ga majki njegovoj.

16 Strah obuze sve. Slavili Boga i govorili: "Velik prorok ustade među nama. Bog pohodi narod svoj."

17 Glas o tom raširi se po svoj Judeji i po svoj okolini.

18 Za sve ovo javiše Ivanu učenici njegovi.

19 Tada dozva Ivan k sebi dvojicu učenika svojih, posla ih Gospodinu i dade ga upitati: "Jesi li ti onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo?"

20 Ljudi dođoše k njemu i rekoše: "Ivan Krstitelj šalje nas k tebi, da te upitamo: "Jesi li ti onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo?"

21 U onaj upravo čas iscijeli mnoge od bolesti, od muke i od zlih duhova i mnogima slijepima darova vid očni.

22 I odgovori im: "Idite i javite Ivanu, što ste vidjeli i čuli: Slijepi vide, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propovijeda radosna vijest.

23 Blagoslovljen je onaj, komu ja nisam povod spoticanja!"

24 Kad su bili otišli poslanici Ivanovi, počne mnoštvu naroda govoriti za Ivana: "Što ste izašli u pustinju? Da vidite trsku, koju ljulja vjetar?

25 Ili što ste izašli? Da vidite čovjeka u mekanim haljinama? Ne, ljudi koji nose fine haljine i žive raskošno, na dvorima su kraljeva.

26 Što ste izašli? Da vidite proroka? Da, kažem vam, još više nego proroka.

27 On je onaj, o kojem stoji pisano: Eto, šaljem glasnika svojega pred tobom,
da pripravi put pred tobom.

28 Kažem vam: Između rođenih od žene nema većega od Ivana. Ipak najmanji
u kraljevstvu Božjem veći je od njega."

29 Sav narod, koji ga je slušao, i carinici upoznaše pravednost Božju i primiše
krštenje Ivanovo.

30 A farizeji i književnici prezreše odluku Božju i ne dadoše se krstiti od
njega.

31 "S kim da prispodobim ljude ovoga roda? Na koga su nalik?

32 Oni su kao djeca, što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima: Mi smo vam
zasvirali, i vi nijeste igrali; mi smo tužaljke zapjevali, i vi nijeste plakali.

33 Ivan Krstitelj došao je; on nije jeo kruha i nije pio vina. Tada ste rekli: Od
đavla je opsjednut.

34 Sin čovječji došao je; on jede i pije. A vi kažete: Gle izjelice i pijanice,
prijatelja carinicima i grješnicima!

35 Ali mudrost spoznadoše kao pravednu sva djeca njezina."

36 Jedan farizej zamoli ga, da bi objedovao kod njega. Pođe u kuću farizejevu
i sjede za stol.

37 U gradu je živjela žena kao grješnica. Kad doznade, da je on za stolom u
kući farizejevoj, donese posudicu od alabastera s pomasti.

38 Ona se plačući postavi odostraga nogu njegovih i uze noge njegove kvasiti
suzama svojim i otirati kosom glave svoje. Tada je cjelivala noge njegove i
mazala ih pomašću.

39 Kad to vidje farizej, koji ga je bio pozvao, pomisli u sebi: "Kad bi ovaj bio
prorok, znao bi tko i kakva je to žena, koja ga se dotiče - jedna grješnica."

40 Isus mu reče: "Simone, imam ti nešto reći." On reče: "Kaži, učitelju!"

41 Reče: "Jedan vjerovnik imao je dva dužnika. Jedan mu je bio dužan pet
stotina denara, drugi pedeset.

42 Jer nijesu mogli platiti svojega duga, otpusti ga obojici. Koji će ga sad od
njih više ljubiti?"

43 Simon odgovori: "Mislim onaj, kojemu je više poklonio." Isus mu reče:
"Pravo si sudio."

44 Tada okrenuvši se k ženi reče Simonu: "Vidiš li ovu ženu? Dođoh u tvoju
kuću, a ti mi ne dade vode za noge moje; a ona suzama svojim okvasi noge
moje i kosom svojom otre.

45 Ti mi ne dade cjelova; a ona, otkako uđe, ne prestade cjelivati nogu mojih.

46 Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona pomašću pomaza noge moje.

47 Zato kažem ti: Njoj su oprošteni mnogi grijehi njezini, jer je pokazala
mnogu ljubav. A kojemu se oprašta manje, taj ima također samo malo
ljubavi."

48 Tada reče njoj: "Tvoji su ti grijehi oprošteni."

49 Onda oni, koji su bili za stolom, pomisliše u sebi: "Tko je ovaj, da i grijehe
oprašta?"

50 A on reče ženi: "Vjera te je tvoja spasila. Idi u miru!"

Luki 8

1 Potom je putovao od grada do grada, od sela do sela, propovijedao je i
navješćivao radosnu vijest o kraljevstvu Božjemu. S njim su dvanaestorica

2 I neke žene, koje je On bio iscijelio od zlih duhova i od bolesti: "Marija po
imenu Magdalena, iz koje je bilo izašlo sedam zlih duhova.

3 I Ivana, žena Huze, upravitelja Herodova, i Suzana i još mnoge druge, koje
su služile njima imanjem svojim.

4 Kad se skupilo veliko mnoštvo naroda i ljudi dolazili k njemu iz svih
gradova, rekoše prispodobu ovu:

5 "Izađe sijač da sije sjeme svoje. Kad je sijao, nekoje pade na put, pogazi se, i
ptice nebeske pozobaše ga.

6 Drugo pade na kamenito tlo. Ono doduše izniknu, ali se osuši, jer nije imalo
vlage,

7 Opet drugo pade među trnje. Uzraste trnje zajedno i uguši ga.

8 Drugo napokon pade na zemlju dobru, izniknu i donese rod stostruk." Kad
ovo reče, povika: "Tko ima uši, neka čuje!"

9 Tada ga upitaše učenici njegovi, što znači prispodoba ova.

10 On odgovori: "Vama je dano, da razumijete tajne kraljevstva Božjega.
Drugima se daju u prispodobama, da vide, a ipak ne vide, da čuju, a ipak ne
razumiju.

11 Prispodoba znači ovo: "Sjeme je riječ Božja.

12 Koji su na putu, to su oni, koji slušaju; a onda dolazi đavao i uzima riječ iz
srca njihova, da ne vjeruju i da se ne spase.

13 Koji su na kamenitu tlu, to su oni, koji doduše riječ slušaju i s radošću
primaju, ali ne uhvate korijena. Vjeruju za neko vrijeme, ali u vrijeme napasti
otpadnu.

14 Što pade među trnje, to su oni, koji doduše riječ slušaju, ali onda zapadnu
u brige, bogatstvo i uživanje života i uguše se i tako roda ne donose.

15 Što napokon pade na zemlju dobru, to su oni, koji riječ slušaju, u dobru je i
poslušnu srcu čuvaju i tako rod stalno donose.

16 Nitko ne upali svjetiljke i ne poklapa je posudom, niti je meće pod postelju,
nego je stavlja na svijećnjak, da vide svjetlo svi, koji ulaze.

17 Jer ništa nije skriveno, što se ne bi otkrilo, ništa tajno, što se ne bi saznalo i
na svjetlo izašlo.

18 Pazite zato, kako slušate, jer tko ima, dat će mu se. A tko nema, još će mu
se uzeti, što misli da ima."

19 Majka njegova i braća njegova dođoše k njemu, ali nijesu mogli do njega od naroda.

20 Javiše mu: "Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele da to vide."

21 On im reče: "Majka moja i braća moja jesu oni, koji slušaju riječ Božju i vrše je."

22 Jednoga dana uzađe On s učenicima svojim u lađicu i reče im: "Prijeći ćemo na drugu obalu jezera. I odrinuše od zemlje.

23 Dok su se vozili tamo, on zaspa. Tada se podiže bura na jezeru. Valovi su ih pokrivali, i bili su u pogibli

24 Onda pristupiše k njemu, probudiše ga i povikaše: "Učitelju, učitelju, izgibosmo!" On se diže i zapovjedi vjetru i bijesnoj vodi. Oni se smiriše, i nastade tišina.

25 Tada im reče: "Gdje je vjera vaša?" Puni straha i začudenja rekoše jedan drugome: "Tko je ovaj? Jer on zapovijeda i vjetrovima i vodi, i slušaju ga!"

26 Odvezoše se u kraj Gadarenski, što leži prema Galileji.

27 Jedva je bio izašao na zemlju, dođe mu u susret iz grada jedan čovjek, koji je bio opsjednut od zlih duhova. Već dugo vremena nije više nosio haljina i nije stanovao u kući, nego u kamenitim grobovima.

28 Čim je ugledao Isusa, baci se vičući pred njega ničice i povika iza glasa: "Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Boga, Svevišnjega? Molim te, ne muči me!"

29 Jer on zapovjedi nečistome duhu, da izađe iz čovjeka. Već dugo imao ga je on u svojoj vlasti. Vezali su ga u lance i okove, da a čuvaju; ali on istrga okove, i zao duh potjerao ga u pustinju.

30 Isus ga zapita: "Kako se zoveš?" On odgovori: "Legija". Ser su mnogi zli dusi bili ušli u njega.

31 Ovi zamoliše, da ih ipak ne otputi u pakao.

32 A pasao je u blizini na obronku gore veliko krdo svinja. Zamoliše ga, da bi im dopustio da uđu u svinje. On im to dopusti.

33 I tako izađoše zli duhovi iz čovjeka i uđoše u svinje. Krdo navali niz obronak u jezero i utopi se.

34 Kad vidješe pastiri, što se dogodi, pobjegoše odatle i javiše to u gradu i po selima.

35 Tada izađoše ljudi da vide, što se to dogodilo. Dođoše k Isusu i nađoše čovjeka, iz kojega su bili izašli zli dusi, gdje sjedi kod nogu Isusovih obučen i pametan. Uplašiše se.

36 Očevici pripovjediše im, kako je opsjednuti bio iscijeljen.

37 Tada ga zamoli sve pučanstvo okoline Gadarenske, da otide od njih; jer ih je bio obuzeo velik strah, A on uđe u lađicu i otide natrag.

38 Čovjek, iz kojega su bili izašli zli dusi, zamoli ga, da smije s njim ići. Ali ga Isus otpusti i reče:

39 "Vrati se kući natrag i pripovijedaj, što ti učini Bog!" On otide i navješćivao je po svem gradu, što mu je bio učinio Isus.

40 Kad se vrati Isus, radosno ga primi mnoštvo naroda; jer su ga svi očekivali.

41 Tada dođe čovjek po imenu Jair, predstojnik sinagoge. On pade Isusu pred noge i zamoli ga, da dođe u kuću njegovu;

42 Jer je njegova jedina kći, u dobi od kojih dvanaest godina, ležala na umoru. Na putu tamo tiskao se narod oko njega.

43 Tu je bila jedna žena, koja je već dvanaest godina trpjela od tečenja krvi. Bila je sve svoje imanje potrošila na liječnike, i ni jedan je nije mogao izliječiti.

44 Ona pristupi straga i dotače se skuta haljine njegove, i odmah joj prestade tečenje krvi.

45 Isus zapita: "Tko me se dotače?" Kad su svi to nijekali, rekoše Petar i
njegovi drugovi: "Učitelju, mnoštvo naroda gura te i tiska a veliš: "Tko me se
dotače?"

46 A Isus reče: "Netko me se dotače; jer ja opazih, kako je sila izašla iz mene."

47 I kad vidje žena, da je otkrivena, pristupi dršćući, pade pred njega ničice i
pripovjedi pred svim narodom, zašto ga se dotače i kako odmah ozdravi.

48 On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja ozdravi. Idi u miru!"

49 Dok je on još govorio dođe netko iz kuće predstojnika sinagoge i javi: "Kći
je tvoja umrla, ne trudi dalje učitelja!"

50 Isus je to čuo i rekao mu: "Ne boj se! Samo vjeruj! Ona će se spasiti!

51 Kad dođe u kuću, pusti unutra samo Petra, Ivana i Jakova i oca i majku
djevojke.

52 Svi su plakali i naricali za njom. A on reče: "Ne plačite; ona nije mrtva,
nego samo spava;

53 Tada su mu se podsmijevali; jer su znali, da je bila mrtva.

54 On je uze za ruku i povika: "Djevojko, ustani!

55 Tada se povrati duh njezin, i ustade odmah. Onda zapovjedi, da joj dadu
neka jede.

56 Roditelji njezini bili su izvan sebe od začudenja. A on im zapovjedi, da ni s
kim ne govore o tom.

Luki 9

1 On sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad svima zlim duhovima i da
iscjeljuju od bolest;.

2 Tada ih posla da navješćuju kraljevstvo Božje i da iscjeljuju bolesnike.

3 Reče im: "Ne uzimajte ništa na put, ni štapa ni torbe ni kruha ni novaca; ni
dvoje haljine da imate!

4 Kad dođete u koju kuću, onda ostanite, dok odatle ne pođete dalje.

5 A gdje vas ne prime, ostavite taj grad i otresite prah s nogu svojih za
svjedočanstvo protiv njih!

6 Oni zaputiše, i išli su od mjesta do mjesta, posvuda navješćivali evanđelje i
iscjeljivali bolesnike.

7 Četverovlasnik Herod čuo je o svima ovim događajima i pao je u nemir, jer
neki rekoše "Ivan je uskrsnuo od mrtvih."

8 Drugi: "Ilija se pojavio." Opet drugi: Jedan je od starih proroka uskrsnuo."

9 Herod reče: "Ali ja sam dao Ivanu odsjeći glavu! A tko je taj, o kojemu
čujem takve stvari?" I želio ga je vidjeti.

10 Apostoli se vratiše i pripovjediše mu sve, Što su bili učinili. Tada se povuče
s njima na samotno I mjesto u području grada Betsaide.

11 , A narod to opazi i pođe za njim. On ih je primio prijazno, govorio im o
kraljevstvu Božjem i iscjeljivao sve, koji su trebali iscjeljivanja.

12 Već se je dan stao naginjati. Tada dođoše dvanaestorica k njemu i rekoše:
"Otpusti narod! Neka idu u okolna sela i zaselke, da potraže stan i hranu; jer
smo ovdje u pustom kraju."

13 On im reče: "Podajte in vi neka jedu!" Oni odgovoriše: "Imamo samo pet
kruhova i dvije ribe; i morali bismo poći i kupiti hrane za sve ovo mnoštvo."

14 Bilo je naime oko pet tisuća ljudi. Tada on reče učenicima svojim: "Posadite
ih u hrpe po pedeset!"

15 Učiniše tako i sve ih posadiše.

16 Tada uze onih pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo i blagoslovi ih.
Onda ih prelomi i dade ih učenicima, da razdaju narodu.

17 Svi su jeli i nasitili se. I nakupiše još dvanaest punih košarica od komada,
što pretekoše.

18 Kad se je jedanput sam molio, i samo učenici njegovi bili s njim, zapita ih:
"Za koga me drže ljudi?"

19 Oni odgovoriše: "Jedni za Ivana Krstitelja, drugi za Iliju. Još drugi misle, da je koji uskrsnuo od starih proroka."

20 Tada ih upita dalje: "A za koga me vi držite?" Petar odgovori: "Za pomazanika Božjega."

21 A on im zabrani strogo, da nigdje nikome to ne govore.

22 Pridodade: "Sin čovječji mora trpjeti mnogo, bit će od starješina, glavara svećeničkih i književnika odbačen i ubijen, ali će treći dan uskrsnuti,"

23 A svima reče: "Tko hoće da ide za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme na sebe križ svoj svaki dan i neka tako ide za mnom!

24 Jer tko hoće život svoj da spasi, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj zbog mene, spasit će ga.

25 Jer što koristi čovjeku, ako dobije sav svijet, a izgubi samoga sebe i propadne?

26 Jer tko se stidi mene i mojih riječi, toga će se stidjeti i Sin čovječji, kad dođe u slavi svojoj, Očevoj i svetih anđela.

27 Kažem vam zaista: "Od onih, koji stoje ovdje, neki neće okusiti smrti, dok ne vide kraljevstva Božjega."

28 Jedno osam dana iza ovih govora uze Petra, Ivana i Jakova sobom i uzađe na goru, da se pomoli.

29 Dok se je molio, promijeni se lice njegovo, i odjeća njegova postade sjajnobijela.

30 I dva su čovjeka govorila s njim: "Mojsije i Ilija.

31 Pokazaše se u slavi i govorili su o svršetku njegovu, što ga je imao naći u Jerusalemu.

32 Petar i drugovi njegovi bili su svladani od sna. Kad se probudiše, vidješe slavu njegovu i obadva čovjeka, koji su stajali s njime.

33 Kad su se ovi htjeli od njega rastati, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro je, da smo ovdje. Načinit ćemo tri sjenice: "tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu," Nije znao što govori.

34 Dok je još govorio, dođe oblak i zakloni ih. Uplašiše se, kad oni zađoše u oblak.

35 A iz oblaka povika glas: "Ovo je Sin moj izabrani, njega slušajte!

36 Kad je bio glas prestao, bio je Isus opet sam. Oni su šutjeli i u one dane nijesu nikome ništa pripovijedali o tom, što su bili vidjeli.

37 Kad su drugi dan silazili s gore, dođe mu u susret veliko mnoštvo naroda.

38 Tada povika jedan čovjek iz naroda: "Učitelju, molim te, pogledaj na sina mojega; jedinac mi

39 Zao duh hvata ga, tada najedanput zaviče. On ga drma tako da se pjeni. Samo teško odstupi od njega i još ga izlomi svega.

40 Molio sam učenike tvoje, da ga istjeraju; ali ne mogoše."

41 Isus reče: "O nevjerni i naopaki rode! Dokle ću još ostati kod vas i podnositi vas? Donesi ovamo sina svojega!"

42 Dok se je još približavao, trgao ga je i drmao zao duh. Isus zaprijeti nečistome duhu, iscijeli dječaka i dade ga natrag ocu njegovu.

43 Sve se je divilo veličini Božjoj. Dok su se svi čudili svemu, što je on činio, reče učenicima svojim: "

44 "Upamtite dobro riječi ove: "Sin čovječji bit će predan u ruke čovječje."

45 Ali oni ne razumješe riječi ove, ostade im tamna; ne mogoše je shvatiti. Ali su se bojali da ga zapitaju za nju.

46 Dođe im misao u pamet, tko je od njih najveći.

47 Jer je Isus poznavao pomisli srdaca njihovih, uze dijete, stavi ga uza se i reče im:

48 Tko primi ovo dijete u ime moje, mene prima; a tko mene prima, prima onoga, koji me je poslao, jer tko je najmanji među vama svima, on je velik."

49 Ivan izvijesti: "Učitelju, vidjesmo, kako jedan u ime tvoje izgoni đavle. Zabranismo mu, jer ne pripada našemu učeničkom zboru."

50 Isus mu reče: "Ne branite mu; jer tko nije protiv vas, za vas Je."

51 Približavali se dani uzeća njegova. Tada on čvrsto nakani da ide u Jerusalem.

52 I posla glasnike pred sobom. Oni otidoše i dođoše u jedno mjesto Samarije, da mu priprave gdje će prenoćiti,

53 Ali ga ne primiše, jer je bio na putu u Jerusalem.

54 Kad to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da zazovemo oganj s neba, da ih uništi?"

55 A on se okrenu i ukori ih rekavši: "Ne znate, čijega ste duha.

56 Sin čovječji nije došao da upropasti duše, nego da ih spasi". I tako otidoše u drugo mjesto.

57 Kad su išli dalje putem, reče mu jedan: "Ići ću za tobom, kamo god pođeš."

58 Isus mu reče: "Lisice imaju svoje jame, ptice nebeske svoja gnijezda. A Sin čovječji nema mjesta, gdje bi mogao nasloniti glavu svoju."

59 Drugoga pozva: "Hajde za mnom!" On odgovori: "Gospodine, pusti me da najprije otidem i pokopam oca svojega."

60 Isus mu reče: "Pusti neka mrtvi pokopavaju svoje mrtvace; a ti hajde i navješćuj kraljevstvo Božje!"

61 Opet drugi reče: "Ja ću ići za tobom, Gospodine, ali me najprije pusti da se oprostim s porodicom svojom."

62 Isus mu reče: "Ni jedan, koji metne ruku svoju na plug i opet se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

Luki 10

1 Potom odredi Gospodin još drugih sedamdeset i dva, i posla ih po dva i dva
pred sobom u sve gradove i mjesta, kada je mislio sam doći.

2 On im reče: "Žetva je velika, a poslenika je malo. Molite se zato gospodaru
žetve, da pošalje poslenike u žetvu svoju!

3 Idite! Eto, ja vas šaljem kao jaganjce među vukove.

4 Ne uzimajte sobom kese za novac ni torbe ni obuće i nikoga ne
pozdravljajte na putu!

5 Kad dođete u koju kuću, najprije recite: "Mir kući ovoj!

6 Prebiva li ondje sin mira, počinut će na njemu mir vaš; inače vratit će se k
vama.

7 Ostanite u toj kući, jedite pijte; što imaju; jer je poslenik dostojan svoje
plaće. Ne prelazite iz jedne kuće u drugu!

8 Kad dođete u koji grad, i prime vas, jedite, što se iznese pred vas.

9 Iscjeljujte bolesnike, što su ondje, i navijestite; Kraljevstvo Božje približilo
se vama.

10 Ako li dođete u koji grad i ne prime vas, izađite na ulice njegove i recite:

11 I prah vašega grada, što je prionuo za noge naše, otresamo na vas. Ali ovo
znajte: Kraljevstvo se je Božje približilo.

12 Kažem vam: Sodomi će biti lakše u onaj dan, negoli gradu onome.

13 Teško tebi, Korozaine! Teško tebi Betsaido! Jer kad bi se bila u Tiru i
Sidonu dogodila čudesa, što su se dogodila u vama, davno bi već činili
pokajanje u vreći i pepelu.

14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na sudu nego vama.

15 I ti, Kafarnaume, zar ćeš se dići do nebesa? Do pakla ćeš biti srušen!

16 Tko vas sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire; a tko prezire
mene, prezire onoga koji je mene poslao."

17 Puni radosti vratiše se sedamdeset i dvojica i izvijestiše: "Gospodine, i zli
dusi pokoravaju nam se u ime tvoje."

18 On im reče: "Vidjeh sotonu, gdje spade s neba kao munja.

19 Eto, dadoh vam vlast da stupate preko zmija i skorpiona i preko svake
neprijateljske sile; ništa vam neće moći nauditi.

20 Ali se ne radujte tomu, što vam se dusi pokoravaju; nego se radujte, što su
vaša imena zapisana na nebesima."

21 U onaj dan obradova se on u Duhu Svetome i reče: "Slavim te, Ode,
Gospodine neba i zemlje, što si ovo skrio od mudrih i razumnih, a objavio
malenima. Da, Oče, tako se je dopalo tebi.

22 Sve je meni predano od Oca mojega. Nitko ne zna, tko je Sin, osim
jedinoga Oca, i nitko, tko je Otac, osim jedinoga Sina, i kojemu I Sin hoće da
objavi."

23 Tada se okrenu napose učenicima svojim i reče: "Blagoslovljene oči, koje
vide ono što vi vidite!

24 Jer vam kažem: "Mnogi proroci i kraljevi htjedoše vidjeti, što vi vidite, i ne
vidješe, htjedoše čuti, što vi čujete, i ne čuše."

25 Tada se diže neki zakonodavac, da ga kuša. On zapita: "Učitelju, što moram
činiti, da postignem život vječni?"

26 On mu reče: "Što stoji pisano u zakonu? Kako čitaš?"

27 On odgovori: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom
dušom svojom, svom snagom svojom i svom misli svojom, i bližnjega svojega
kao samoga sebe!"

28 Reče mu: "Pravo si odgovorio, čini to, i imat ćeš život!"

29 A on se htjede opravdati i zapita Isusa: "A tko je moj bližnji?"

30 Tada odgovori Isus i reče: "Jedan je čovjek silazio iz Jerusalema u Jeriho i
pade među razbojnike. Oni ga oplijeniše, izraniše, ostaviše ga pola mrtva i
otidoše.

31 Slučajno je istim putem silazio neki svećenik, i on ga vidje i prođe.

32 Isto tako dođe tamo neki Levit, vidje ga i prođe.

33 I neki Samarijanac na svom putu dođe u njegovu blizinu, i kad ga vidje, sažali mu se.

34 Pristupi k njemu, zali uljem i vinom rane njegove i zavi ih, Tada ga podiže na svoje živinče, dovede ga u gostionicu i pobrinu se za njega.

35 Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče mu: "Brini se za njega, i što više potrošiš, platit ću ti, kad se vratim.

36 Tko je od ove trojice bio bližnji onome, koji je bio pao među razbojnike?"

37 On odgovori: "Onaj, koji mu je iskazao milosrđe." I Isus mu reče: "Idi, i ti čini tako"

38 Na putu se uvrati u jedno selo. Žena neka, po imenu Marta, primi ga u svoju kuću.

39 I u nje je bila sestra, po imenu Marija. Ova sjede do nogu Gospodnjih i slušala je besjedu njegovu.

40 A Marta je prionula za posao, da ga podvori. Ona pristupi i reče: "Gospodine, zar ti ne mariš, što me sestra moja ostavi samu da dvorim. Reci joj dakle, da mi pomogne!"

41 Gospodin joj odgovori: "Marta, Marta, brineš se i skrbiš za mnogo.

42 Samo je jedno potrebno. Marija je najbolji dio izabrala, koji joj se neće oduzeti."

Luki 11

1 Jednoć se je molio na jednom mjestu. Kad je svršio, zamoli ga jedan od učenika njegovih: "Gospodine, uči nas moliti se, kao što je i Ivan učio učenike svoje moliti se."

2 Tada im on reče: "Kad se molite, govorite: "Oče, neka se sveti ime tvoje! Neka dođe kraljevstvo tvoje!

3 Kruh nas svagdanji daj nam danas!

4 Oprosti nam grijehe naše; jer i mi opraštamo dužnicima svojim! I ne uvedi
nas u napast!"

5 Tada nastavi: "Jedan od vas ima prijatelja. K njemu on ode u ponoći; rekne
mu: "Prijatelju, uzajmi mi kruha!"

6 Došao mi je prijatelj moj s puta, i nemam mu što postaviti.

7 A on mu iznutra odgovori: "Ne uznemiruj me! Već su vrata zatvorena, i
djeca su moja s menom u postelji. Ne mogu ustati da ti dam.

8 Kažem vam: "Ako i ne ustane, da mu dadne zato, što mu je prijatelj, ali zbog
dosađivanja njegova ustat će i dat će mu, što treba.

9 I ja vama kažem: "Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i
otvorit će vam se.

10 Jer svaki, koji moli, prima; tko traži, nalazi; tko kuca, otvara mu se.

11 Ako jedan od vas zamoli oca svojega za kruh, dadne li mu možda onda
kamen? I ako zamoli ribu, dadne li mu mjesto ribe zmiju?

12 Ili ako zamoli jaje, dadne li mu onda skorpije?

13 Kad dakle vi, koji ste zli, znate djeci svojoj davati dobre dare, koliko će
više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima, koji ga mole za to!"

14 On istjera đavla, koji je bio nijem. Kad je bio davao izašao, mogao je nijemi
govoriti. Svijet se je tomu divio.

15 A neki od njih rekoše: "Izgoni zle duhove samo po Beelzebubu, poglavici
zlih duhova.

16 Drugi su ga kušali i tražili od njega znak s neba.

17 A on je prozreo pomisli njihove i rekao im: "Svako kraljevstvo, koje je samo
u sebi nesložno, raspadne se, i kuća se sruši na drugu.

18 I ako je sotona nesložan sam sobom, kako da postoji kraljevstvo njegovo?
Jer kažete, da ja po Beelzebubu izgonim đavle.

19 Ako ja po Beelzebubu izgonim đavle, po kojemu ih onda izgone sinovi
vaši? Zato će vam oni biti suci.

20 A ako ja prstom Božjim izgonim đavle, onda je stim došlo k vama
kraljevstvo Božje.

21 Ako jaki naoružan čuva svoj dvor, onda je imanje njegovo u sigurnosti.

22 Ako li ga jači napadne i nadvlada ga, onda mu uzme oružje, u koje se je
uzdao, i razdijeli što je zaplijenio,

23 Tko nije s menom, proti meni je; tko ne skuplja s menom, rasipa.

24 Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, luta kroz puste goleti i traži sobi
počivalište. Ne nađe li ga, rekne: "Vratit ću se u kuću svoju, iz koje sam
izašao.

25 I dođe i nade je lijepo pometenu i ukrašenu.

26 Tada otide i dovede još sedam drugih duhova, koji su gori od njega. Oni
uđu i nastane se ondje. I potonje takvu čovjeku bude gore od prvoga."

27 Dok je tako govorio, povika mu jedra žena iz naroda: "Blagoslovljena
utroba, Koja te je nosila, i prsa, koja su te dojila!"

28 A on reče: "Jest, Blagoslovljeni oni, koji slušaju riječ Božju i drže je!"

29 Kad se je mnoštvo naroda skupljalo, reče: "Rod je ovaj zao rod. Traži znak,
ali mu se neće dati drugi znak osim znaka Jone.

30 Kao što je naime Jona postao znak Ninivljanima, tako će i Sin čovječji biti
rodu ovome.

31 Kraljica juga dignut će se na sudu s ljudima roda ovoga i osudit će ih, jer je
došla s kraja svijeta, da sluša mudrost Salomonovu, a ovdje je više nego
Salomon!

32 Ninivljani dignut će se na sudu s rodom ovim i osudit će ga, jer su se
obratili na propovijedanje Jonino, a ovdje je više nego Jona!

33 Nitko ne zapali svjetiljke i ne meće je u kut ili pod sud. Nego je meće na svijećnjak, da svi, koji ulaze, vide svjetlo.

34 Oko je tvoje svjetiljka tijelu tvojemu. Je li oko tvoje zdravo, sve tijelo tvoje ima svjetlo. A je li bolesno, tijelo je troje u tami.

35 Pripazi dakle, da svjetlo u tebi ne bude tama!

36 Ako je sve tijelo tvoje svjetlo i ni jedan dio nije u tami, onda je sve posve svjetlo, kao kad te svjetiljka obasjava svojim sjajem."

37 Dok je još govorio, zamoli ga neki farizej, da objeduje u njega. Ode tamo i sjede za stol.

38 Kad vidje farizej, da se on ne opra prije objeda, začudi se.

39 Tada mu reče Gospodin: "Vi farizeji držite čašu i zdjelu izvana čistu, a iznutra ste puni grabežljivosti i nepravednosti,

40 Bezumni, nije li onaj, koji je stvorio vanjštinu, stvorio i nutrinu '?

41 Dajte radije ono, što je unutra, kao milostinju, onda vam je sve čisto.

42 Ali teško vama, farizeji! Vi dajete desetinu od metvice, od rutvice i od svakoga povrća, a ne marite za pravdu i ljubav Božju. Jedno treba činiti, a drugo ne propustiti.

43 Teško vama, farizeji! Vi volite počasno mjesto u sinagogama i hoćete da vas pozdravljaju na javnim mjestima.

44 Teško vama, vi ste kao grobovi, što se ne raspoznaju, preko kojih se ide, a da se ne zna!"

45 Neki zakonoznanac odgovori mu: "Učitelju, tim riječima sramotiš i nas."

46 Tada on reče: "Teško i vama, zakonoznanci! Vi tovarite na ljude bremena preteška za nošenje, a sami se prstom ne dotaknete tih bremena.

47 Teško vama! Vi gradite nadgrobne spomenike prorocima, a vaši su ih oci poubijali.

48 Tako svjedočite i odobravate djela otaca svojih. Oni ih poubijaše, a vi im
podižete spomenike.

49 Zato i reče mudrost Božja: "Poslat ću im proroke i vjesnike; od njih će
jedne pobiti druge progoniti.

50 Tako će se na ovom rodu osvetiti krv svih proroka, što je bila prolivena od
postanja svijeta: "

51 Od krvi Abelove počevši do krvi Zaharijine, koji je bio smaknut među
žrtvenikom i hramom. Da, kažem vam: "Osvetit će se na ovom rodu!

52 Teško vama, zakonoznanci! Vi oduzeste ključ spoznanja. Sami ne uđoste, a
spriječiste onima, koji htjedoše ući."

53 Kad je on odanle odlazio, navališe na njega žestoko književnici i farizeji i
obasuše ga svakojakim pitanjima.

54 Pritom su vrebali na njega, da uhvate koju izjavu iz usta njegovih, pa da ga
onda mognu optužiti.

Luki 12

1 Uto se je bilo skupilo toliko mnoštvo naroda, da su jedan drugome stupali
na noge. Tada reče najprije učenicima svojim: "Čuvajte se kvasca farizejskoga,
to jest licemjerja!

2 Jer ništa nije skriveno, što se ne bi otkrilo, ništa tajno, što se ne bi doznalo.

3 Zato će se sve, što ste rekli u tmini, objaviti na svjetlosti; što ste šaptali na
uho u sobama, oglasit će se s krovova.

4 Kažem vam, prijatelji moji: Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a dalje ne
mogu ništa učiniti.

5 Pokazat ću vam, koga da se bojite: Bojte se onoga, koji nakon smrti ima moć
baciti u pakao. Da, kažem vam: Njega se bojte!

6 Ne kupuje li se pet vrabaca za deset novčića? A ipak ni jedan od njih nije
zaboravljen kod Boga.

7 Tako je i kosa na vašoj glavi sva izbrojena. Ne bojte se dakle, vi ste vredniji od mnogo vrabaca.

8 Kažem vam: Tko prizna mene pred ljudima, njega će i Sin čovječji priznati pred anđelima Božjim..

9 A tko se odreče mene, njega će se odreći pred anđelima Božjim.

10 Tko rekne riječ protiv Sina čovječjega, oprostit će mu se; a tko pohuli na Duha Svetoga, neće mu se oprostiti.

11 Ako vas povuku pred sinagoge i pred poglavarstva i vladaoce, ne brinite se, kako i čim ćete se braniti ili što ćete reći,

12 Jer u onaj čas Duh Sveti stavit će vam u usta prave riječi."

13 Jedan iz naroda reče mu: "Učitelju, reci bratu mojemu, da podijeli s menom baštinu!"

14 On mu reče: "Čovječe, tko je mene postavio sucem i djeliteljem baštine nad vama"

15 Onda nastavi: "Pazite i čuvajte se od svake lakomosti! Ako tko i obiluje, njegov život nije ipak osiguran njegovim imanjem."

16 Tada im pridometnu još jednu prispodobu: "Jedan bogat čovjek imao je njivu, koja mu je nosila bogat prihod.

17 Tada je mislio u sebi: Što da činim? Nemam u što skupiti svoju ljetinu.

18 Ovako ću činiti, reče:, Srušit ću žitnice svoje i sagradit ću veće. U njih ću skupiti sav prihod svoj i sva dobra svoja.

19 Onda ću reći duši svojoj: "Dušo moja, imaš veliko imanje na mnogo godina. Otpočini, jedi, pij i uživaj!

20 Ali Bog mu reče: "Luđače, još ove noći potražit će dušu tvoju od tebe! Kojemu će tada pripasti, što si nakupio.

21 Tako biva onome, koji sebi zgrće blago, mjesto da bude bogat u Boga."

22 Tada reče učenicima svojim: "Zato vam kažem: "Ne brinite se tjeskobno za
život, što ćete jesti, ni za tijelo, u što ćete se obući.

23 Jer je život vredniji od jela, i tijelo od odijela.

24 Pogledajte gavrane! Ne siju, ne žanju, nemaju spremnica ni žitnica: "Bog ih
hrani, a koliko ste vi vredniji od ptica!

25 Tko od vas brigama svojim može produljiti život svoj i za jedan samo
pedalj?

26 Ako dakle ne možete ni najmanje, zašto ste tako tjeskobno zabrinuti za
ostalo?

27 Pogledajte ljiljane! Kako rastu! Ne rade, ne predu, a ipak vam kažem: Ni
Salomon u svemu svojemu sjaju nije bio tako odjeven kao jedan jedini od
njih.

28 I kad Bog travu, koja danas stoji na polju, a sutra se u peć baca, tako
odijeva, koliko će više vas, malovjerni!

29 I zato ne pitajte, što ćete jesti i što ćete piti, i ne uznemirujte se!

30 Za sve se to brinu neznabošci. I Otac vaš zna, da vam to treba.

31 Nego tražite kraljevstvo njegovo, i to će vam se dodati.

32 Ne boj se, malo stado; jer je bila volja Oca vašega, da vam dadne
kraljevstvo.

33 Prodajite, što imate, i dajite od toga milostinju! Pribavite sebi torbe, što ne
stariju, neprolazno blago u nebu, kojemu se tat ne približuje, niti ga moljac
ne razjeda!

34 Jer gdje je vaše blago, ondje je i srce vaše.

35 Neka budu vaša bedra pripasana i svjetiljke pripaljene u rukama vašim:

36 Tako ćete biti kao ljudi, koji čekaju gospodara svojega, dok se vrati sa
svadbe, da mu odmah otvore, kad dođe i pokuca.

37 Blagoslovljene su one sluge, koje gospodar nađe budne, kad dođe! Zaista,
kažem vam: "On će se pripasati i posadit će ih i obilazit će, da ih posluži.

38 I ako dođe u drugu ili u treću noćnu stražu, i nađe ih tako: "onda
blagoslovljene su te sluge!

39 A ovo znajte: "Kad bi znao domaćin, u koji će čas doći tat, ostao bi budan i
ne bi dao provaliti u kuću svoju.

40 Tako i vi budite spremni; jer u koji čas ne mislite, doći će Sin čovječji."

41 Tada upita Petar: "Gospodine, namjenjuješ li ovu prispodobu samo na nas
ili na sve?"

42 Gospodin odgovori: "Tko je dakle taj vjerni i mudri upravitelj, kojega
postavlja gospodar nad svojom družinom, da im u pravo vrijeme daje hranu?

43 Blagoslovljen je onaj sluga, kojega gospodar, kad se vrati kući, nade da radi
tako!

44 Zaista, kažem vam: "On će ga postaviti nad svim svojim dobrima.

45 Ako li onaj sluga misli u sebi: "Neće moj gospodar još zadugo doći; ako
zlostavlja sluge i sluškinje, jede i pije i opija se,

46 Doći će gospodar toga sluge u dan, kad se ne nada, u čas, koji ne zna. Tada
će ga sasjeći u komade i odredit će mu mjesto njegovo kod nevjernika.

47 A onaj sluga, koji zna volju gospodara svojega, ali ne radi i ne upravlja po
volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca.

48 A koji ga ne zna i radi što zaslužuje kaznu, dobit će malo udaraca. Kojemu
je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti; kojemu je mnogo povjereno, od
njega će se još više iskati.

49 Došao sam da bacim oganj na zemlju, i kako bih htio, da je već planuo!

50 Ali ja prije imam da uzmem na sebe krštenje, i kako me to muči, dok se ne
svrši!

51 Mislite li, da sam došao donijeti mir na zemlju? Ne, kažem vam, nego razdor.

52 Od sada će pet u jednoj kući biti razdijeljeni: tri na dva i dva na tri:

53 Ustat će otac na sina, i sin na oca, majka na kćer, i kći na majku, svekrva na snahu, i snaha na svekrvu."

54 Onda je progovorio mnoštvu naroda: "Kad vidite oblak gdje se diže na zapadu, odmah kažete: Bit će dažd, i bude tako.

55 Opazite li, da puše jug, kažete: Bit će vrućina, i bude.

56 Licemjeri! Znakove na nebu i zemlji znate tumačiti. Kako to, da ne razumijete sadašnjega vremena?

57 Zašto sami od sebe ne spoznajete, što je pravo?

58 Kad ideš sa svojim protivnikom k poglavarstvu, još na putu gledaj da ga se oslobodiš! Inače mogao bi te odvući pred suca, a sudac be predati sudbenom podvorniku, i sudbeni podvornik u tamnicu te baciti.

59 Kažem ti: Nećeš iz nje izaći, dok ne platiš posljednjega novčića."

Luki 13

1 U to vrijeme dođoše neki k Isusu i pripovjediše mu za Galilejce, kojih je krv bio Pilat prolio, dok su upravo žrtvovali.

2 On im reče Mislite li, da su ti Galilejci bili veći grješnici od svih drugih Galilejaca, jer tako postradaše

3 Ne, kažem vam, ali ako se ne obratite, svi ćete tako izginuti.

4 Ili mislite li, da su onih osamnaest, na koje pade kula u Siloamu i pobi ih, bili više krivi od svih ostalih stanovnika Jerusalema?

5 Ne, kažem vam Ali ako se ne obratite, svi ćete tako izginuti."

6 Onda im rekoše ovu prispodobu "Netko je bio zasadio smokvu u svojemu vinogradu On dođe i potraži roda na njoj, ali ga ne nađe.

7 Tada reče vinogradaru Evo, tri već godine dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci je čemu da još zaprema tlo?

8 On mu odgovori, Gospodaru, pusti je, da još stoji ovu godinu. Okopat ću oko nje i pognojiti je.

9 Može biti da onda ubuduće urodi, inače možeš je dati posjeći."

10 Jedne subote učio je u jednoj sinagogi.

11 Tu je bila jedna žena, koja je već osamnaest godina bila bolesna cd duha bila je sasvim zgrčena i nije se mogla nikako ispraviti.

12 Kad je ugleda Isus, dozva je k sebi i reče joj ženo, izbavljena si od bolesti svoje!"

13 Pritom metnu na nju ruke, i ona se odmah ispravi i poče slaviti Boga.

14 Pun gnjeva zbog toga, što je Isus iscijelio u subotu, reče predstojnik sinagoge narodu: "Šest je dana za rad, u te dane dolazite i dajte se icjeljivati, a ne u subotu"

15 Gospodin mu reče. Licemjeri! Ne odvezuje li svaki od vas u subotu svojega vola ili magarca od jasala i ne vodi li ga, da ga napoji"

16 A ovu kćer Abrahamovu, koju je držao sotona već punih osamnaest godina svezanu, nije li trebalo odvezati od ove veze u subotu?"

17 Na ove riječi postidjeli su se svi protivnici njegovi A sav se je narod radovao za sva slavna djela što su se dogodila po njemu.

18 Tada reče: "Čemu je slično kraljevstvo Božje čemu da ga prispodobim?

19 Ono je kao zrno gorušično, koji uze čovjek i posija u svojemu vrtu. Ono uzraste i postade drvo veliko, i ptice nebeske gnijezdiše se na granama njegovim"

20 Dalje reče: "Čemu da prispodobim kraljevstvo Božje?

21 Ono je kao kvasac, koji uze žena i pomiješa u tri mjere brašna, dok sve ne ukisne."

22 Tako je prolazio učeći po gradovima i selima, i išao je dalje u Jerusalem.

23 Tada ga upita netko: "Gospodine, je li samo malo onih, koji se spasavaju?" On im reče:

24 "Trudite se da uđete na uska vrata, jer vam kažem: "Mnogi će tražiti da uđu, a neće moći.

25 Je li se jedanput digao domaćin i zatvorio vrata, tada ćete stajati vani, kucati na vrata i zvati: Gospodine, otvori nam! A on će vam odgovoriti: Ne znam vas, odakle ste.

26 Tada ćete odgovoriti: Ali mi smo s tobom jeli i pili; po ulicama našim ti si učio.

27 A on će reći: "Kažem vam, ne znam, odakle ste. Odstupite od mene svi, koji činite nepravdu!

28 Ondje će biti jauk i škrgut zuba, kad vidite Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjemu, dok ste vi istjerani van.

29 Od istoka i zapada, od sjevera i juga doći će i sjest će za stol u kraljevstvu Božjemu.

30 Tako ima posljednjih, koji će biti prvi, i ima prvih, koji će biti posljednji."

31 U isti dan pristupiše neki farizeji i rekoše mu: "Otidi i udalji se odavde; jer Herod hoće da te

32 A on im reče: "Idite i kažite onoj lisici: "Evo, izgonim đavle i iscjeljujem danas i sutra; istom sam treći dan s time gotov.

33 Ali danas, sutra i preksutra moram putovati; jer ne ide, da prorok drugdje nađe smrt negoli u Jerusalemu.

34 Jerusaleme, Jerusaleme! Ti ubijaš proroke i kamenuješ one, koji su poslani k tebi! Koliko puta htjedoh da skupim djecu tvoju kao kvočka piliće svoje pod krila, ali ne htjedoste!

35 Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta! Kažem vam, nećete me više vidjeti, dok ne dođe čas da uskliknete: 'Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!'"

Luki 14

1 Kad on jedne subote dođe u kuću nekoga ugledna farizeja, da Jede, promatrali su ga pozorno.

2 Tada stade pred njega neki čovjek, koji je imao vodenu bolest.

3 Isus upita zakonoznance i farizeje: "Je li dopušteno u subotu iscjeljivati ili nije?"

4 Oni su šutjeli. Tada ga se do hvati, iscijeli ga i otpusti.

5 Onda im reče: "Jednome od vas padne njegov sin ili vol u jamu. Ne izvadi li ga odmah, i u subotu?"

6 Na to mu ne mogoše ništa odgovoriti.

7 Kad je opazio, kako su pozvani izbirali sebi prva mjesta, rekoše im prispodobu ovu:

8 "Kad te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto, mogao bi koji odličniji od tebe biti među pozvanima.

9 I tvoj i njegov gostoprimac mogao bi doći i reći tebi: 'Podaj mjesto ovome.' Tada bi postiđen morao zauzeti posljednje mjesto.

10 Nego kad te tko pozove, idi i sjedi na posljednje mjesto! Tada će doći tvoj gostoprimac i reci tebi: 'Prijatelju, pomakni se više!' To će ti biti na čast pred svima, koji sjede s tobom za stolom.

11 Jer svaki, koji se povisi, ponizit će se, a tko se ponizi, povisit će se."

12 A gostoprimcu reče: "Kad daješ objed ili večeru, onda ne zovi svojih prijatelja ni svoje brade, rođaka ili bogatih susjeda; inače pozovu i oni tebe i vrate ti!

13 Nego kad daješ gozbu, pozovi prosjake, sakate, hrome i slijepe!

14 Blagoslovljen si onda ti, jer ti ovi ne mogu vratiti, ali će ti se vratiti o uskrsnuću pravednih."

15 Kad je to čuo jedan od onih, što su bili zajedno za stolom, reče mu: "Blagoslovljen je onaj, koji blaguje u kraljevstvu Božjemu!"

16 Tada mu on reče: "Jedan čovjek zgotovi veliku gozbu i pozva na nju mnoge.

17 Kad bi vrijeme gozbi, posla slugu svojega, da kaže pozvanima: 'Dođite, sve je već gotovo!'

18 Tada se počeše izgovarati svi redom. Prvi mu reče: 'Kupio sam polje i moram poći da ga vidim. Molim te, ispričaj me!'

19 Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova i idem da ih ogledam. Molim te, ispričaj me!'

20 Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'

21 Sluga dođe natrag i reče to gospodaru svojemu. Tada se rasrdi domaćin i zapovjedi slugi svojemu: 'Idi brzo van na ceste i ulice gradske i dovedi ovamo prosjake i sakate, slijepe i hrome!'

22 Sluga javi: 'Gospodaru, zapovijed je tvoja izvršena, ali još ima mjesta.'

23 Tada reče gospodar slugi: 'Izađi na seoske putove i među ograde, te natjeraj sve da dođu, da mi se napuni kuća.'

24 A kažem vam, od onih ljudi, koji su bili pozvani, neće ni jedan okusiti moje gozbe."

25 Veliko mnoštvo naroda išlo je za njim. Tada se on obazre i reče im:

26 "Ako tko dođe k meni, a ne mrzi na oca i na majku i na ženu i na dijete i na brata i na sestru, da, i na samoga sebe, ne može biti moj učenik.

27 Tko ne nosi križa svojega i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.

28 Kad jedan od vas hoće da gradi kulu, ne sjedne li najprije i ne proračuna li troškove, ima li i sredstava da dovrši?

29 Kad bi naime postavio temelj; a ne bi mogao kasnije dovršiti gradnje, svi, koji gledaju, rugali bi mu se

30 I govorili: 'Ovaj je čovjek počeo gaditi i nije mogao da dovrši.'

31 Ili kad koji kralj hoće da se zarati s drugim kraljem, ne sjedne li najprije i ne promisli, može li s deset tisuća ljudi izaći protiv njega?

32 Ako li ne može, onda pošlje poslanike, dok je onaj još daleko, i moli, da se nagode mirno.

33 Tako i ni jedan od vas, koji se ne odreče svega, što ima, ne može biti moj učenik.

34 Sol je nešto dobro, ali ako so obljutavi, čim da se onda osoli?

35 Niti se može upotrijebiti za zemlju niti za gnoj; nego se izbacuje. Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

Luki 15

1 Svakojaki carinici i grješnici približavali su se k njemu, da ga čuju.

2 Na to su mrmljali farizeji i književnici i govorili. "Ovaj prima grješnike i jede s njima."

3 Tada im rekoše ovu prispodobu:

4 "Ako jedan od vas ima sto i ovaca i izgubi jednu od njih, ne ostavi li devedeset i devet u pustinji i ne ide li za izgubljenom, dok je ne nađe?

5 Je li je našao, uzme je pun radosti na ramena svoja.

6 I kad dođe kući, sazove svoje prijatelje i susjede i govori im: 'Radujte se s menom! Nađoh svoju ovcu, koja je bila izgubljena.'

7 Kažem vam, isto tako bit će u nebu veća radost za jednoga jedinoga grješnika, koji se obrati, negoli za devedeset i devet pravednika, koji ne trebaju obraćenja.

8 Ili kad koja žena ima deset drahma i od njih izgubi jednu, ne zapali li tada ona svjetiljku, ne pomete li kuću i ne traži li brižljivo, dok ne nađe drahmu?

9 Je li našla drahmu, sazove svoje prijateljice i susjede i govori: 'Radujte se s menom! Nađoh drahmu, koja je bila izgubljena.'

10 Isto tako, kažem vam, kod anđela je Božjih radost za jednoga grješnika, koji se obrati."

11 Tada nastavi: "Jedan je čovjek imao dva sina.

12 Mlađi od njih reče ocu: 'Oče, daj mi dio od imanja, što pripada meni.' On im dakle podijeli imanje.

13 Nekoliko dana kasnije, pokupi mlađi sin sve i ode u daleku zemlju. Ondje prosu imanje svoje živeći raspušteno.

14 Kad je bio sve potrošio, nastade u onoj zemlji velika glad, i on počne stradati.

15 Tada otide i najmi se kod jednoga građanina one zemlje. Ovaj ga posla u polja svoja, da čuva svinje.

16 Rado bi bio utišao glad svoju mahunama, što su jele svinje; ali mu ih nitko nije davao.

17 Tada dođe k sebi i reče: 'Koliko najamnika u oca mojega ima, ju kruha izobilja, a ja ovdje umirem od gladi!

18 Ustat ću, poći ću k ocu svojemu i reći ću mu: "Oče, sagriješih nebu i tebi,

19 Nijesam više dostojan zvati se sin tvoj; primi me kao jednoga od svojih najamnika!'

20 Ustade dakle i otide k ocu svojemu. Već izdaleka ugleda ga otac njegov, i sažali mu se. Potrča mu u susret, pade mu oko vrata i poljubi ga.

21 A sin mu reče: 'Oče, sagriješih nebu i tebi nijesam više dostojan zvati se sin tvoj.'

22 A otac zapovjedi slugama svojim: 'Donesite brzo najbolju haljinu i obucite mu je! Podajte mu prsten na ruku i obuću na noge!

23 Onda dovedite tele ugojeno i zakoljite ga! Održat ćemo radosnu gozbu i proveselit ćemo se.

24 Jer ovaj moj sin bio je mrtav i živi opet bio je izgubljen i nađe se.' I stadoše
držati radosnu gozbu.

25 Sin njegov stariji bio je upravo u polju. Kad dođe i približi se kući, začu
glazbu i igru.

26 Dozva jednoga od sluga i zapita, što je to?

27 Brat je tvoj došao, odgovori mu on. I otac je tvoj dao zaklati tele ugojeno,
jer ga je opet dobio zdrava.

28 Tada se on rasrdi i ne htjede da uđe. Otac njegov izađe i počne ga
nagovarati.

29 A on odgovori ocu: 'Već tolike godine služim ti, i nikada još ne prestupih
tvoje zapovijedi. A meni još nikada nijesi dao jareta, da bih se proveselio sa
svojim prijateljima.

30 A sad, kad dođe taj tvoj sin, koji ti je imanje prosuo s bludnicama, dao si
mu zaklati tele ugojeno.'

31 On mu reče: 'Sine, ti si uvijek s menom, i sve je moje tvoje.

32 A trebalo je održati radosnu gozbu i proveseliti se; jer ovaj brat tvoj bio je
mrtav i živi opet; bio je izgubljen, i nađe se.'"

Luki 16

1 Dalje reče učenicima svojim: "Bio je jedan čovjek bogat, koji je imao
upravitelja. Ovaj je bio optužen kod njega, da mu prosipa imanje.

2 On ga dade dozvati i reče mu: 'Što to čujem za tebe? Daj račun o svom
upravljanju! Ne možeš dulje ostati moj upravitelj.'

3 Tada upravitelj pomisli u sebi: 'Što da počnem, kad mi gospodar moj
oduzima upravljanje? Kopati ne mogu, prositi stidim se.

4 Znam što ću činiti, da me prime u kuće svoje, kad me se digne s uprave.'

5 I dozva redom dužnike gospodara svojega. Prvoga zapita: 'Koliko si dužan
gospodaru mojemu?'

6 Od odgovori: 'Što bata ulja.' Reče mu: 'Uzmi pismo svoje, sjedi i piši brzo pedeset!'

7 Drugoga zapita: 'Koliko Bi ti dužan?' On odgovori: 'Što korova pšenice.' Reče mu: 'Uzmi pismo svoje i piši osamdeset!'

8 Gospodar pohvali nepravednog upravitelja, što je radio mudro, jer su djeca ovoga svijeta u svojem naraštaju mudrija od djece svjetlosti.

9 I ja vama kažem: Načinite sebi prijatelje nepravednim bogatstvom, da vas, kad jedanput dođe do kraja, prime u vječne stanove!

10 Tko je vjeran u najmanjoj stvari, taj je vjeran i u velikoj; tko, je nevjeran u najmanjoj stvari, taj je nevjeran i u velikoj.

11 Ako vjerno ne upravljate nepravedno bogatstvo, tko će vam onda povjeriti istinito dobro?

12 I ako vjerno ne upravljate tuđe dobro, tko će vam onda dati, što je vaše?

13 Ni jedan sluga ne može dva gospodara služiti: ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga prianjati, a drugoga zanemariti. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

14 Sve su ovo slušali lakomi farizeji i rugali mu se.

15 Tada im reče: "Vi ste oni, koji se gradite pravedni pred ljudima, ali Bog zna srca vaša, jer što se pred ljudima pokazuje veliko, pred Bogom je gadno.

16 Zakon i proroci dosežu do Ivana. Otada se navješuje radosna vijest o kraljevstvu Božjemu, i svaki prodire silom u njega.

17 Ali je lakše da prođu nebo i zemlja, da propadne i jedna crtica od zakona.

18 Tko pusti ženu svoju i oženi se drugom, preljubu čini; i tko se oženi otpuštenicom, isto tako preljubu čini.

19 Bio je neki čovjek bogat; oblačio se u skerlet, u fini lan i gostio se sjajno svaki dan.

20 Pred njegovim vratima ležao je jedan siromah po imenu Lazar sav u čirovima.

21 Rado bi se bio on nasitio mrvicama, što su padale sa stola bogataševa. I psi su dolazili i lizali čirove njegove.

22 Tada umrije siromah. On bi od anđela odnesen u krilo Abrahamovo. I bogataš umrije i bi pokopan.

23 Kad u paklu usred muka svojih podiže oči svoje, vidje izdaleka Abrahama i u krilu njegovu Lazara.

24 Tada povika: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošlji Lazara, neka umoči u vodu vrh prsta svojega i rashladi moj jezik; jer trpim veliku muku u ovom plamenu.'

25 Abraham reče: 'Sjeti se, sinko, tebi je u životu tvojemu bilo dobro, a Lazaru zlo. Sad se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

26 Povrh svega toga zja među nama i vama širok jaz, tako da ni jedan ne moje odavde k vama prijeći, i ni jedan odatle ovamo doći, i ako bi htio.'

27 Onaj nastavi: 'Onda te molim, oče, pošlji ga u moju očinsku kuću!

28 Imam još pet braće, i neka Ih opomene, da ne dođu i oni na ovo mjesto muke!'

29 Abraham reče: 'Imaju Mojsija i proroke: neka njih slušaju!'

30 'Ne, oče Abrahame', odgovori onaj. 'Ali ako im dođe tko od mrtvih, onda će se obratiti.'

31 A on mu reče: 'Ako ne slušaju Mojsija i proroka, neće vjerovati, da tko ustane i od mrtvih.'"

Luki 17

1 I reče učenicima svojim: "Ono što navodi ljude na grijeh ne može izostati. Ali teško onome, po kome to dolazi!

2 Bolje bi mu bilo, da mu se mlinski kamen objesi o vratu, da ga bace u more,
nego da navede na grijeh jednoga od ovih malih.

3 Pazite jedan na drugoga! Ako se brat tvoj ogriješi, pouči ga, bude li mu žao,
oprosti mu!

4 I ako se sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam puta opet dođe k tebi i
rekne: 'Žao mi je', oprosti mu!"

5 Apostoli zamoliše Gospodina: "Umnoži vjeru našu!"

6 Gospodin reče: "Ako imate vjeru kao zrno gorušično i kažete ovome dudu:
'Izađi s korijenom van i presadi se u more!' poslušat će vas.

7 Tko od vas svojemu slugi, što ore ili čuva stoku, kad se vrati iz polja, kaže:
'Dođi odmah i sjedi za stol?'

8 Nego neće li mu reći: "Pripravi mi večeru, pripaši se i posluži mi, dok jedem
i pijem? onda možeš ti jesti i piti?

9 Hoće li on zahvaliti slugi na tom, što je izvršio zapovijedi njegove? Ne
mislim.

10 Tako i vi, kad učinite sve, što vam je naloženo, kažite: 'Sluge smo neznatne,
učinismo samo dužnost svoju.'"

11 Na putu u Jerusalem prolazio je između Samarije i Galileje.

12 Kad htjede ući u jedno selo, dođe mu u susret deset gubavaca, koji su
stajali izdaleka

13 I počeše vikati: "Isuse, učitelju, smiluj nam se!"

14 Kad ih vidje, reče im: "Idite i pokažite se svećenicima!" Dok su išli, očistiše
se.

15 A samo jedan od njih dođe natrag, kad vidje, da je iscijeljen, hvalio je Boga
iza glasa.

16 Bacio se pred njega ničice na svoje lice i zahvalio mu. I to je bio
Samarijanac.

17 Tada reče Isus: "Ne očistiše li se desetorica, a gdje su devetorica?

18 Zar se ni jedan ne nađe, da se vrati i slavu dadne Bogu, nego ovaj tuđin?"

19 I reče mu: "Ustani i idi, vjera te je tvoja ozdravila."

20 Farizeji ga upitaše: "Kad se doći kraljevstvo Božje?" On im odgovori: "Kraljevstvo Božje neće doći sa sjajem vanjskim.

21 Neće se govoriti: 'Ovdje je ili ondje.' Kraljevstvo je Božje među vama."

22 Dalje reče učenicima svojim: "Doći će dani, kad ćete željeti da vidite samo jedan od dana Sina čovječjega, ali ga nećete vidjeti.

23 I reći će vam: "Ovdje je on, ondje je on! Ne idite tamo i ne trčite za njima!

24 Jer kao što svjetlica munje sijevne od jednoga kraja neba do drugoga, tako će biti i sa Sinom čovječjim u njegov dan.

25 Ali najprije još mora on mnogo pretrpjeti i odbačen biti od roda ovoga.

26 Kako je bilo u dane Noine, tako će biti i u dane Sina čovječjega:

27 Jelo se i pilo, ženilo se i udavalo sve do dana, kad Noa uđe u kovčeg. Tada dođe potop i uništi sve.

28 Isto tako bilo je u dane Lotove, Jelo se i pilo, kupovalo se i prodavalo, sadilo se i gradilo.

29 A u dan, kad izađe Lot iz Sodome, udari oganj i sumpor iz neba i uništi sve.

30 Upravo će tako biti u onaj dan, kad se objavi Sin čovječji.

31 Tko je u onaj dan na krovu i stvari svoje ima još u kući, neka ne silazi da ih uzme! Tko je u polju, neka se također ne vrača natrag!

32 Sjetite se žene Lotove!

33 Koji gleda da uzdrži živo svoj, izgubit će ga; tko ga izgubi, uzdržat će ga.

34 Kažem vam, u onu noć počivat će dva na jednoj postelji: jedan će se uzeti, drugi će se ostaviti.

35 Dvije će žene mljeti na jednom mlinu: jedna će se uzeti, druga će se ostaviti.

36 Dva će biti u polju: jedan će se uzeti, drugi će se ostaviti."

37 Upitaše ga: "Gdje, Gospodine?" Odgovori im: "Gdje je strvina, ondje se skupljaju orlovi."

Luki 18

1 On im pokaza u prispodobi, da se mora svagda moliti i ne sustajati.

2 Recite im: "U jednom gradu bio je jedan sudac, koji se nije bojao Boga i nije mario za ljude.

3 A u onom gradu bila je jedna udovica. Ona je dolazila k njemu i molila: 'Pribavi mi pravo protiv mojega protivnika!'

4 On nije htio zadugo. A najposlije reče u sebi: 'Ne bojim se doduše Boga i ne marim za ljude.

5 Ali jer mi dodijava ova udovica, pomoći ću joj do njezina prava; inače doći će mi napokon i udarit će me po licu.'"

6 Gospodin nastavi: "Čujte, što govori nepravedni sudac!

7 A Bog izabranima svojim, koji dan i noć vapiju k njemu, da ne pomogne do njihovih prava, da ih pusti čekati?

8 Kažem vam, brzo će im pribaviti pravo. Ali Sin čovječji, kad dođe, hoće li naći vjeru na zemlji?"

9 Nekima, koji su se puni pouzdanja u sebe držali pravednima i druge prezirali, rekoše prispodobu ovu:

10 "Dva čovjeka uzađoše u hram, da se pomole. Jedan je bio farizej, drugi carinik.

11 Farizej stade i počne se moliti u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti, što nijesam kao ostali ljudi, kao razbojnici, varalice, preljubočinci ili kao ovaj carinik.

12 Postim dvaput u tjednu i dajem desetinu od svega, što stečem.'

13 A carinik je stajao izdaleka i nije se usudio ni očiju svojih podignuti k
nebu, nego se je udarao u prsa svoja i molio se: 'Bože, milostiv budi meni
grješniku!'

14 Kažem vam: Onaj otide opravdan kući, a ne onaj, jer tko se povisi, ponizi
se, tko se ponizi, povisi se."

15 Donosili su k njemu djecu, da ih se dotakne. Kad to vidješe učenici počeše
odbijati ljude.

16 A Isus dozva k sebi djecu i reče: Pustite djecu, neka dolaze k meni, i ne
branite im; jer je takvih kraljevstvo Božje.

17 Zaista, kažem vam: "Tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće ući u
njega."

18 Jedan predstojnik zapita ga: "Učitelju dobri, što moram činiti, da
postignem život vječni?"

19 Isus mu odgovori: "Što me zoveš dobrim; samo je Bog dobar.

20 Zapovijedi znaš: Ne čini preljube! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne svjedoči lažno!
Poštuj oca i majku!"

21 On odgovori: "Sve sam to držao od mladosti svoje"

22 Kad je to čuo Isus, reče mu: "Još ti jedno fali: Prodaj sve, što imaš, i podaj
siromasima, i imat ćeš blago u nebu. Tada dođi i idi za mnom!

23 Na ove riječi veoma se on ražalosti; jer je bio vrlo bogat.

24 Kad ga vidje Isus tako žalosna, reče: "Kako je teško imućnima ući u
kraljevstvo Božje!

25 Lakše je devi proći kroz iglene uši, nego li bogatašu ući u kraljevstvo
Božje."

26 Tada upitaše slušatelji: "Tko se onda može spasiti?"

27 On odgovori: "Što je u ljudi nemoguće, u Boga je moguće."

28 Tada reče Petar: "Mi ostavismo svoje imanje i pođosmo za tobom."

29 On im reče: "Zaista, kažem vam: "Nitko ne ostavi zbog kraljevstva Božjega
kuću, roditelje, brata, ženu ili djecu,

30 A da ne primi za to na ovom svijetu mnogo više i na drugom svijetu život
vječni."

31 On uze dvanaestoricu nasamo i reče im: "Evo idemo gore u Jerusalem.
Ondje će se sve ispuniti, što su proroci pisali za Sina čovječjega.

32 On će biti predan neznabošcima; ismijan, zlostavljan i popljuvan.

33 Bičevat će ga i ubiti, ali treći će dan uskrsnuti."

34 A oni ništa od toga ne razumješe. Govor je ovaj bio za, njih taman, i oni ne
shvatiše, što je on stim mislio.

35 Kad se je približio k Jerihu, Jedan je slijepac sjedio kraj puta i prosio.

36 Čuo je, kako prolazi narod, i zapitao je, što je to.

37 rekoše mu, da prolazi Isus Nazarećanin.

38 Tada povika: "Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!"

39 Oni, što su išli naprijed, korili sa, neka šuti, ali je on samo još jače vikao:
"Sine Davidov, smiluj mi se!"

40 Tada Isus stade i dade ga dovesti. Kad je bio došao,

41 Zapita ga: "Što hoćeš od mene?" On zamoli: "Gospodine, učini, da
progledam!"

42 Isus mu reče: Progledaj! Vjera te je tvoja spasila."

43 Odmah progleda, i poče slaviti Boga i pođe za Isusom. I sav narod, koji je
bio to vidio, hvalio je Boga.

Luki 19

1 On dođe u Jeriho i prolazio je kroz mjesto.

2 Tu je bio čovjek po imenu Zakej. Bio je starješina carinički, i bio je bogat.

3 Želio je da vidi Isusa, tko je, ali nije mogao od mnoštva naroda; jer je bio
maloga rasta;

4 to potrča naprijed i pope se na divlju smokvu, da ga mogne vidjeti; jer je
onuda morao proći.

5 Kad dođe Isus na ono mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, siđi brzo; jer
danas moram proboraviti u kući tvojoj."

6 I siđe brzo, i primi ga s radošću.

7 Svi, koji to vidješe, mrmljali su i govorili: "Svratio se u kuću jednome
grješniku."

8 A Zakej stupi pred Gospodina i reče: "Gospodine, pola imanja svojega dajem
siromasima; i ako sam koga prevario, vraćam četverostruko."

9 Isus mu reče: "Danas dođe spasenje kući ovoj, jer je i on sin Abrahamov.

10 Jer je Sin čovječji došao da potraži i spasi, što je bilo izgubljeno."

11 Kako su to oni slušali, rekoše im još jednu prispodobu. Zato jer je bio blizu
Jerusalema, i jer su mislili ljudi, da se sad odmah mora javiti kraljevstvo
Božje.

12 Zato reče: "Jedan čovjek plemenita roda otide u daleku zemlju, da primi
sebi kraljevstvo, i da se vrati.

13 Zato dozva k sebi deset svojih sluga, predade im deset mina i reče im:
'Trgujte s tim, dok se ja vratim.'

14 A sugrađani njegovi mrzili su na njega; oni poslaše za njim poslanike i
rekoše: 'Nećemo da on kraljuje nad nama.'

15 A kad se on vrati, pošto primi kraljevstvo, dade dozvati k sebi sluge,
kojima je bio dao novac, da vidi, koliko je svaki stekao.

16 Prvi dođe i reče: 'Gospodaru, mina tvoja donese deset mina.'

17 On mu odgovori: 'Dobro, dobri slugo: jer si mi u malom bio vjeran, imat
ćeš vlast nad deset gradova.'

18 Drugi dođe i reče: 'Gospodaru, mina tvoja donese pet mina.'

19 Ovomu reče: 'Ti ćeš vladati nad pet gradova.'

20 Treći dođe i reče: 'Gospodaru, evo tvoja mina! Zavezao sam je u rupcu.

21 Bojao sam se naime tebe, jer si čovjek strog. Uzima, Što nijesi uložio, i žanješ, što nijesi sijao.'

22 On mu odgovori: 'Iz tvojih ću ti usta suditi, nevrijedni slugo! Znao si, da sam strog čovjek, da uzimam, što nijesam uložio, i žanjem, što nijesam sijao.

23 Pa zašto nijesi dao mojega novca u novčaru, da bih ga ja došavši mogao primiti s dobitkom.'

24 Tada reče onima, što su ondje stajali: 'Uzmite mu minu i podajte je onome, koji ima deset mina!'

25 Odgovoriše mu: 'Gospodaru, on već ima deset mina.'

26 Kažem vam: svakome, koji ima, dat će se; a tko nema, njemu će se oduzeti, i ono što ima.

27 A one moje neprijatelje, koji ne htjedoše, da ja kraljujem nad njima, dovedite ovamo i pogubite ih pred očima mojim!"

28 Iza ovih riječi pođe dalje na putu gore u Jerusalem.

29 Kad dođe u blizinu Betfage i Betanije na goru, što se zove Maslinska gora, posla dva od učenika svojih

30 I naloži im: "Idite u selo, što je pred vama! Ondje ćete na ulazu naći magare privezano, na kojemu još nitko nije sjedio. Odvežite ga i dovedite!

31 Upita li vas tko: 'Zašto ga odvezujete?' odgovorite ovako: 'Gospodin ga treba.'"

32 Poslani otiđoše i nađoše, kako im je bio rekao.

33 Kad su odvezivali magare, upitaše ih njegovi gospodari: "Zašto odvezujete magare?"

34 Oni odgovoriše: "Gospodin ga treba."

35 Tako dovedoše magare k Isusu, metnuše haljine svoje na njega i podigoše Isusa na njega.

36 Kad je išao tako, prostirali su haljine svoje po putu.

37 I kad se približi već da siđe s gore Maslinske, počne sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga iza glasa za sva čudesna djela, što su ih bili vidjeli:

38 Govorili su: "Blagoslove kralj, koji dolazi u ime Gospodnje! Mir na nebu i slava na visini!"

39 Tada mu rekoše neki farizeji: "Učitelju, zabrani to učenicima svojim!"

40 On im reče: "Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati."

41 Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim i reče:

42 "Kad bi i ti u ovaj svoj dan upoznao, što ti je za mir! Ali je sad skriveno od očiju tvojih.

43 Doći će dani na tebe, kad će te neprijatelji tvoji okružiti opkopom, unaokolo te zatvoriti i sa svih te strana pritisnuti.

44 Oni će tebe i djecu tvoju, što su u tebi, lupiti o zemlju i neće ostati u tebi kamena na kamenu, jer nijesi upoznao vremena pohođenja svojega."

45 Tada pođe u hram i potjera van prodavce.

46 Dovikivao im je: "Stoji pisano: Kuća moja kuća je molitve. A vi načiniste od nje špilju razbojničku."

47 Svaki dan učio je u hramu. Glavari svećenički, književnici i vode naroda gledali su da ga pogube.

48 Ali mu nijesu mogli ništa učiniti; jer je sav narod prianjao za usta njegova da ga čuje.

Luki 20

1 Kad je on jednoga dana učio narod u hramu i navješćivao vijest spasenja, pristupiše k njemu glavari svećenički i književnici sa starješinama

2 I zapitaše ga: "Reci nam: "Kojom vlasti to činiš, ili tko ti je dao vlast za to?"

3 On im odgovori: "I ja ću vas nešto upitati. Kažite mi:

4 Krštenje Ivanovo bijaše li je od neba ili od ljudi?"

5 Oni su razmišljali među se: "Reknemo li 'od neba', odgovorit će nam: 'Zašto mu onda ne vjerovaste?'

6 Reknemo li: 'Od ljudi', sav će nas narod kamenovati; jer je uvjeren, da je Ivan prorok."

7 Tako odgovoriše, da ne znaju, odakle je.

8 Isus im reče: "Onda ni ja vama neću reći, kojom vlašću ovo činim."

9 On izreče narodu ovu prispodobu: "Jedan čovjek posadi vinograd, dade ga u zakup vinogradarima, pa otide izvan zemlje na dulje vrijeme.

10 Kad je bilo vrijeme, posla slugu k vinogradarima, da bi mu dali dio od roda vinogradskoga. Ali vinogradari izbiše ga i protjeraše ga praznih ruku.

11 Posla još drugoga slugu. I ovoga istukoše, izgrdiše i protjeraše ga praznih ruku.

12 Posla još trećega. A oni i toga izbiše do krvi i izbaciše ga van.

13 Onda reče gospodar vinograda: 'Što da počnem? Poslat ću svojega sina ljubljenoga; njega će se možda pobojati.'

14 Ali kad ga ugledaše vinogradari, posvjetovaše se među se: 'To je baštinik; ubit ćemo ga, tada je baština naša.'

15 Izbaciše ga dakle iz vinograda van i ubiše ga. Što će sad gospodar vinograda s njina započeti?

16 Doći će, pogubit će te vinogradare i dat će vinograd drugima." Kad oni to čuše, rekoše: "Da se tako što ne dogodi!"

17 A on pogleda na njih i reče: "Pa što znači ona riječ u Pismu: "Kamen, koji odbaciše graditelji, postade kamen ugaoni?

18 Tko padne na ovaj kamen, razbit će se; a na koga on padne, satrt će ga."

19 Još u onaj dan gledali su književnici i glavari svećenički da stave ruku na njega; ali se pobojaše naroda. Bili su naime opazili, da je on htio njih pogoditi ovom prispodobom.

20 Pazili su oštro na njega, i poslaše uhode, koji su se imali napraviti kao ljudi pravedni, da ga uhvate u riječi. Oni su ga tada htjeli predati poglavarstvu, vlasti namjesnika.

21 Upitaše ga: "Učitelju, znamo, da pravo govoriš i učiš, i ne gledaš na osobu ljudi, nego zaista učiš putu Božjemu.

22 Je li nam je dopušteno plaćati caru porez ili ne?"

23 On prozre njihovo lukavstvo i reče im: "Što me kušate?

24 Pokažite mi denar! "Čiji je na njemu lik i natpis?" "Carev", odgovoriše.

25 Tada im reče: "Podajte dakle caru, što pripada caru, i Bogu, što pripada Bogu!"

26 Ne pođe im za rukom da ga uhvate u riječi pred narodom. Zadiviše se odgovoru njegovu i zašutješe.

27 Tada dođoše neki saduceji, koji tvrde, da nema uskrsnuća. Oni ga upitaše

28 I rekoše: "Učitelju, Mojsije nam propisa: Ako kojemu umre brat i ostavi ženu, a djece nikakve, onda ima brat oženiti ženu i podignuti potomstvo bratu svojemu.

29 A bilo je sedam braće. Prvi uze ženu i umrije bez djece.

30 Tada je uze drugi za ženu, a umrije bez djece,

31 Onda je uze treći, i tako svih sedam pomriješe, a da ne ostaviše potomaka.

32 Najposlije umre i žena.

33 Kojemu će sad od njih pripasti žena o uskrsnuću? Jer je ona svoj sedmorici bila žena."

34 Isus im odgovori: "Djeca ovoga svijeta žene se i udaju.

35 A koji se budu našli vrijednima biti dionici onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih, neće se više ženiti, niti će se udavati.

36 Oni ne mogu onda više ni umrijeti; oni su kao anđeli i djeca Božja, jer su djeca uskrsnuća.

37 A da će mrtvi uskrsnuti, i Mojsije pokaza na mjestu o grmu, gdje naziva Gospodina Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim.

38 On ipak nije Bog mrtvih, nego živih. Njemu svi žive."

39 Tada rekne neki od književnika: "Učitelju, dobro si rekao."

40 I nijesu se više usudili da ga što zapitaju.

41 Tada ih on zapita: "Kako se može tvrditi, da je Krist sin Davidov?

42 David ipak sam govori u knjigi psalama: Reče Gospodin Gospodinu mojemu: 'Sjedi ob desnu moju,

43 Dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.'

44 David dakle njega naziva Gospodinom, kako onda može biti sin njegov?"

45 Dok je slušao sav narod, reče učenicima svojim:

46 "Čuvajte se književnika! Oni rado idu u dugačkim haljinama, hoće da ih se pozdravlja na javnim mjestima i da zauzimaju prva mjesta u sinagogama i začelja na gozbama.

47 Oni jedu kuće udovicama i izgovaraju za to na oko duge molitve. Njih čeka stroži sud."

Luki 21

1 Kad on pogleda gore, vidje, kako bogati bacaju darove svoje u žrtvenu blagajnu.

2 Vidje također, kao jedna siromašna udovica ubaci tamo dvije lepte.

3 Tada reče: "Zaista, kažem vam: ova siromašna udovica metnu više nego svi drugi.

4 Jer svi baciše od viška svojega u darove Božje, a ona metnu od sirotinje
svoje sve, što je služilo za njezin živež."

5 Kad su neki govorili za hram, da je ukrašen sjajnim kamenjem i posvetnim
darovima, reče:

6 "Doći će dani, kad od svega, što vidite ovdje, neće ostati ni kamen na
kamenu, koji se neće porušiti."

7 Zapitaše ga: "Učitelju, kad će se to dogoditi, i koji je znak, kad će se to
zbiti?"

8 On odgovori: "Pripazite, da se ne dadnete zavesti, jer će se mnogi pojaviti u
ime moje i reći: 'Ja sam', i: 'Vrijeme je došlo.' Ne trčite za njima!

9 Kad čujete za ratove i bune, ne dajte se stim uplašiti! To mora najprije doći,
ali još nije odmah svršetak."

10 On nastavi: "Ustat će narod na narod, kraljevstvo na kraljevstvo

11 Jaki potresi bit će posvuda, bit će glad i kuga. Strahote i veliki znači
pojavit će se na nebu.

12 Prije svega toga metnut će na vas ruku i progonit će vas Predavat će vas u
sinagoge i u tamnice i voditi vas pred kraljeve i namjesnike zbog imena
mojega.

13 Tu će vam se dati prilika, da položite svjedočanstvo.

14 Nemajte dakle nikakve unaprijed brige, kako ćete odgovarati!

15 Jer ću vam ja dati rječitost i mudrost, kojoj se neće moći oprijeti ni odoljeti
svi vaši protivnici.

16 Dapače predavat će vas roditelji, braća, rođaci i prijatelji, i pobit će neke
od vas.

17 Svi će zamrziti na vas zbog imena mojega.

18 Ali ni vlas s glave vaše neće propasti.

19 Postojanom ustrajnošću spasit ćete dušu svoju.

20 Kad vidite, da je Jerusalem opkoljen od vojske, onda znajte, da je blizu razorenje njegovo.

21 Tada neka ljudi u Judeji bježe u gore! Oni u gradu neka izađu van; koji su na polju, neka ne ulaze u grad!

22 Jer to su dani osvete, kad će se sve ispuniti, što stoji u Pismu.

23 Teško trudnima i dojiljama u one dane, jer će doći velika tjeskoba na zemlju i sud gnjeva na ovaj narod.

24 Jedni će pasti od oštrice mača, drugi zarobljeni bit će odvedeni među sve narode, Jerusalem će biti gažen od neznabožaca, dok ne prođu vremena neznabožaca.

25 Bit će znaci na suncu, mjesecu i zvjezdama. Na zemlji će među narodima vladati strašno očajanje od buke i huke mora.

26 Ljudi će ginuti od straha i čekanja onoga, što će doći na zemlju, jer će se sile nebeske uzdrmati.

27 Tada će ugledati, gdje Sin čovječji dolazi na oblaku s velikom moći i slavom.

28 Kad to nastane, onda se uspravite i podignite glavu svoju! Otkupljenje se vaše približuje.": "

29 Reče im prispodobu: "Promatrajte smokvu i sva druga drveta!

30 Kad vidite, da već tjeraju, znate, da je blizu ljeto.

31 Tako i vi, kad vidite, da se zbiva ovo, znajte, da je blizu kraljevstvo Božje!

32 Zaista, kažem vam: ovaj naraštaj neće proći, dok se sve to ne zbude.

33 Nebo i zemlja proći će, a riječi moje neće proći.

34 Pazite, da svoja srca ne otežate raspuštenošću i pijanstvom i brigama zemaljskim, i da vam onaj dan ne dođe iznenada.

35 Kao zamka doći će na sve, koji stanuju po svoj zemlji.

36 Pa zato budite uvijek budni i molite se, da uzmognete umaći svemu tome,
što će doći, i da opstanete pred Sinom čovječjim!"

37 Preko dana učio je u hramu, a noću je izlazio van i boravio na gori, koja se
zove Maslinska gora.

38 Ujutro je hrlio sav narod k njemu u hram, da ga sluša.

Luki 22

1 Približavao se blagdan beskvasnih kruhova, koji se zove Pasha.

2 Glavari svećenički i književnici mislili su o tom, kako bi ga mogli ubiti, jer
su se bojali naroda.

3 Tada uđe sotona u Judu, koji se zvao Iskariot, i koji je bio jedan iz broja
dvanaestorice.

4 On ode i uze pregovarati s glavarima svećeničkim i nadstojnicima, kako da
im ga mogne izdati.

5 Oni se obradovaše tomu i obećaše, da će mu dati novaca.

6 On obeća i stade tražiti zgodnu priliku, da im ga preda, a da ne upadne u
oči narodu.

7 Dođe dan beskvasnih kruhova, u koji se je moralo klati Pashalno janje.

8 Tada posla Isus Petra i Ivana i naloži im: "Idite i pripravite nam Pashalno
janje, da ga jedemo!"

9 Oni ga upitaše: "Gdje da ga pripravimo?"

10 On im odgovori: "Kad dođete u grad, srest će vas čovjek, koji nosi vodu u
krčagu. Idite za njim u kuću, u koju on uđe,

11 I kažite domaćinu: 'Učitelj te pita: gdje je soba, u kojoj mogu blagovati
Pashalnu večeru s učenicima svojim?'

12 On će vam pokazati prostranu, sagovima prostrtu dvoranu. Ondje
pripravite!"

13 Oni odoše i nađoše, kako im je bio rekao, i pripraviše Pashalnu večeru.

14 U određeni čas sjede za stol i dvanaest apostola s njim.

15 On im reče: "Vrlo san želio da ovu Pashalnu večeru održim s vama, prije nego muku podnesem.

16 Jer vam kažem: "Neću je od sada više jesti, dok se ne svrši u kraljevstvu Božjem."

17 Tada uze čašu, zahvali i reče: "Uzmite je i razdijelite među se!

18 Jer vam kažem: "Od sada neću više piti od roda trsova, dok ne dođe kraljevstvo Božje."

19 Onda uze kruh, zahvali, prelomi ga i dade im ga govoreći: "Ovo je tijelo moje, koje se daje za vas. Ovo činite na moju uspomenu!"

20 isto tako uze poslije gozbe čašu i reče: "Ova je čaša Novi Zavjet s mojom krvi, koja se prolijeva za vas.

21 Ali evo, ruka izdajnika mojega s menom je na stolu.

22 Sin čovječji ide doduše, kao što je određeno; ali teško čovjeku, koji ga izdaje!"

23 Tada oni stadoše jedan drugoga pitati, tko da je od njih, koji bi mogao to učiniti.

24 Nastade također prepirka među njima, tko da je od njih najveći.

25 On im reče: "Kraljevi neznabožačkih naroda njihovi su gospodari, i njihovi vladaoci nazivaju se dobrotvori.

26 U vas ne smije biti tako! Nego tko je najveći među vama, neka bude kao najmanji, starješina kao sluga.

27 Jer tko je veći: Koji sjedi za stolom, ili koji služi? Nije li onaj, koji sjedi za stolom? A ja sam među vama kao sluga.

28 Vi ste u mojim kušnjama ustrajali s menom.

29 Zato ostavljam vama kraljevstvo, kao što je Otac moj ostavio meni.

30 Vi ćete u kraljevstvu mojemu za stolom mojim jesti i piti i na prijestoljima
sjediti i dvanaest plemena Izraelovih suditi."

31 Reče pak Gospodin: "Simone, Simone! Evo, sotona zatraži, da vas smije
rešetati kao pšenicu.

32 A ja sam se molio za tebe, da se vjera tvoja ne popusti. Zato podupri i
utvrdi jednoć braću svoju!"

33 On mu odgovori: "Gospodine, spreman sam s tobom ići u tamnicu i u smrt."

34 A on reče: "Petre, kažem ti, još danas, prije nego zapjeva pijetao, triput ćeš
zanijekati, da me poznaješ."

35 Dalje im reče: "Kad vas poslah bez kese za novac, bez torbe, bez obuće, je li
vam što uzmanjkalo?" "Nije", odgovoriše oni.

36 "Ali sad," nastavi on, "koji ima kesu za novac, neka je uzme sobom, isto
tako torbu svoju. Tko to nama, neka proda svoj plašt i kupi za to mač!

37 Jer vam kažem: Na meni se još mora ispuniti riječ Pisma: 'On je ubrojen
među zločince'. Tako se svršuje sve, što se odnosi na mene."

38 Tada viknuše oni: "Gospodine, evo, ovdje dva mača" A on im reče: "Dosta
je."

39 Tada izađe i otide po svojemu običaju na Maslinsku goru. Za njim otiđoše
učenici njegovi.

40 Kad dođe tamo, reče im: "Molite se, da ne padnete u napast!"

41 Udalji se od njih kako se može kamenom dobaciti, klekne na koljena i
pomoli se:

42 "Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od mene! Ali ne moja, nego neka bude
volja tvoja!"

43 Tada mu se javi anđeo s neba i okrijepi ga.

44 I napade ga smrtna tjeskoba, i molio se je još usrdnije. Znoj je njegov bio
kao kaplje krvi, što su tekle na zemlju.

45 Diže se od molitve i pođe k učenicima svojim, ali ih nađe gdje spavaju od
žalosti.

46 Tada im reče: "Što spavate? Ustanite i molite se, da ne padnete u napast!"

47 Dok je još govorio, pojavi se četa. Juda, jedan od dvanaestorice, išao je
pred njom. On pristupi k Isusu i poljubi ga.

48 Isus mu reče: "Juda, poljupcem i izdaješ Sina čovječjega?"

49 Kad pratioci njegovi vidješe, što će biti, viknuše: "Gospodine, nećemo li
udariti mačem?"

50 I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho.

51 A Isus reče: "Pustite! Ne dalje!" Tada se dotače uha i iscijeli ga.

52 A glavarima svećeničkim, nadstojnicima hramske straže i Starješinama, što
su bili došli na njega, reče Isus: "Kao na razbojnika izađoste s mačevima i
toljagama.

53 Dan na dan bio sam kod vas u hramu, i ne staviste ruke na mene. Ali je ovo
vaš čas i vlast tame."

54 Tada ga uhvatiše i odvedoše u kuću velikoga svećenika. Petar je išao za
njim izdaleka.

55 Nasred dvorišta bili su naložili oganj i posjedali okolo. I Petar sjede među
njih.

56 Kako je on tako sjedio u svijetlu ognja, vidje ga jedna sluškinja, uprije oči u
njega, i reče: "l ovaj je bio s njim."

57 On zanijeka i reče: "Ženo, ne poznajem ga."

58 Malo zatim ugleda ga drugi i reče: "I ti si jedan od njih." Petar odgovori:
"Čovječe, nijesam."

59 Oko jednu uru kasnije ustvrdi opet drugi: "Zaista i ovaj je bio s njim, jer je
Galilejac."

60 Petar odgovori: "Čovječe, ne znam, što govoriš." Odmah, dok je on još
govorio, zapjeva pijetao.

61 Tada se obazre Gospodin i pogleda na Petra. I Petar se sjeti riječi
Gospodinove, koju mu je bio rekao: Još pri se nego danas zapjeva pijetao,
triput ćeš me zatajiti."

62 Izađe van i počne gorko plakati.

63 Ljudi, koji su ga držali zarobljena, rugali su mu se i zlostavili ga.

64 Pokrili su mu oči tukli su ga po obrazu i govorili: "Proreci, tko je, koji te
udari?"

65 Još mnoge druge psovke izgovorili su protiv njega.

66 Kad osvanu dan, skupiše se starješine narodne, glavari svećenički i
književnici i dadoše ga odvesti u svoju skupštinu. Oni rekoše: "Ako si ti Krist,
reci nam!: "

67 On im reče: "Ako vam kažem, ne vjerujete mi;

68 Ako vas upitam, ne odgovarate mi i ne puštate me na slobodu.

69 Ali od sada će Sin čovječji sjediti s desne strane svemogućega Boga."

70 Tada rekoše svi: "Ti si dakle Sin Božji?" On odgovori: "Da, ja sam to!"

71 Tada povikaše: "Što trebamo još svjedočanstvo? Jer sami čusmo iz vlastitih
usta njegovih."

Luki 23

1 Tada se diže sva skupština i dade ga odvesti k Pilatu.

2 Ondje ga počeše tužiti: "Nađosmo, da ovaj buni narod naš, da zabranjuje
plaćati porez caru, i izdaje se za Krista kralja."

3 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš."

4 Pilat izjavi glavarima svećeničkim i narodu: "Ja ne nalazim nikakve krivnje
na ovome čovjeku."

5 Ali oni ostadoše pri tom: "On buni svojom naukom narod po svoj zemlji
judejskoj, počevši od Galileje do ovdje."

6 Kad je to čuo Pilat, raspita se, je li on Galilejac.

7 Kad doznade, da je iz područja Herodova, posla ga k Herodu, koji je onih
dana također boravio u Jerusalemu.

8 Herod se vrlo obradova, kad vidje Isusa, jer je odavno želio da ga vidi, jer je
bio mnogo čuo za njega, i nadao se da će vidjeti od njega kakvo čudo.

9 I tako ga stade pitati za mnogo što. Ali mu Isus ništa ne odgovori.

10 Glavari svećenički i književnici stajali su pritom i tužili ga jednako.

11 Tada mu se naruga Herod sa svojom pratnjom. Za porugu dade mu obući
bijelu haljinu i posla ga tako natrag Pilatu.

12 U taj se dan sprijateljiše Herod i Pilat, dok su prije bili neprijatelji.

13 I Pilat sazva glavare svećeničke, članove visokoga vijeća i narod

14 I reče im: "Dovedoste preda me ovoga čovjeka, jer da bun narod, Ja sam ga
pred vama saslušao, ali nijesam dokazano našao nijedne od tužbi, što ih vi
iznosite protiv ovoga čovjeka.

15 isto tako ni Herod jer ga posla natrag nama. Eto, on nije ništa učinio, što
zaslužuje smrt.

16 Kaznit ću ga dakle i onda pustiti."

17 O blagdanu morao im je pustiti jednoga uznika.

18 Tada svi povikaše zajedno: "Uzmi ovoga! Pusti nam Barabu!"

19 Ovaj je ležao u tamnici za nekakvu bunu u gradu i za neko umorstvo.

20 A Pilat im opet progovori, je je htio pustiti Isusa.

21 Ali su oni vikali: "Raspni ga, raspni!"

22 On ih upita po treći put: "Pa što je on počinio zlo? Ja ne nalazim na njemu
ništa, što bi zasluživalo smrt. Kaznit ću ga i onda pustiti."

23 Ali su oni zahtijevali samo još žešće i glasnije, da se on raspne, i vika je
njihova prodrla.

24 Pilat odluči, da se udovolji i njihovu zahtjevu.

25 Pusti im, koji je ležao a tamnici za bunu i za umorstvo, i koga su tražili. A
Isusa žrtvova njihovoj volji,

26 Dok su ga vodili, zaustaviše nekoga Simona iz Cirene, koji je dolazio iz
polja i metnuše na njega križ, da ga nosi za Isusom.

27 Veliko mnoštvo naroda išlo je za njim, i žene, koje su za njim plakale i
naricale.

28 Isus se obazre na njih i reče: "Kćeri jerusalemske, ne plačite za mnom, nego
plačite za sobom i za djecom svojom!

29 Jer eto, doći će dani, kada će se reci: 'Blagoslovljene su nerotkinje, žene,
koje ne rodiše i ne dojiše!'

30 Tada će se dovikivati gorama: 'Padnite na nas!' i brežuljcima: 'Pokrijte nas!'

31 Jer kad je tako zelenu drvetu, što će onda biti od suha?"

32 S njim su vodili van još dva zločinca, da ih pogube.

33 Kad dođoše na mjesto, koje se zove Lubanja, raspeše ga ondje. Isto tako
zločince, jednoga s desne njegove, drugoga s lijeve njegove.

34 A Isus se je molio: "Oče, oprosti im; jer ne znadu, što čine!" Zatim
razdijeliše haljine njegove bacivši na njih kocku.

35 Narod je tu stajao i gledao. A članovi visokoga vijeća rugali su se: "Druge je
spasio; neka sad spasi samoga sebe, ako je Pomazanik Božji, Izabranik."

36 I vojnici mu se rugali, pristupali su k njemu i pružali mu ocat

37 I govorili: "Ako si kralj židovski, spasi samoga sebe!"

38 Nad njim je bio natpis napisan pismom grčkim, latinskim i hebrejskim:
"Ovo je Kralj židovski."

39 Jedan od zločinaca, što su visjeli na križu, hulio je na njega govoreći: "Zar
nijesi ti Krist? Onda spasi samoga sebe i nas!"

40 A drugi ga je korio i govorio: "Zar se ne bojiš Boga, kad i sam trpiš jednaku
kaznu?

41 Mi dakako s pravom; jer primamo pravednu kaznu za svoja djela, a ovaj
nije ništa zlo počinio."

42 Onda nastavi: "Isuse, spomeni me se, kad dođeš u kraljevstvo svoje!"

43 On mu reče: "Zaista, kažem ti: Danas još bit ćeš s menom u raju!"

44 Bilo je oko šeste ure, kad na svu zemlju pade tama, koja potraja do devete
ure.

45 Sunce pomrča, i zavjes hramski razdera se na dvoje.

46 Tada povika Isus iza glasa: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" Ovo reče
i izdahnu.

47 Kad vidje satnik, što se dogodi, poče slaviti Boga i reče: "Zaista, ovaj je
čovjek bio pravedan!"

48 Sav narod, koji je došao ovome prizoru i vidio, što se zbilo udarao se u prsa
i vraćao se kući.

49 Svi znanci njegovi i žene, koje su išle za njim iz Galileje, stajali su u nekoj
udaljenosti i gledali ovo.

50 I bio je vijećnik po imenu Josip, plemenit i pravedan čovjek, koji je bio
rodom iz Arimateje, grada u Judeji, i očekivao kraljevstvo Božje.

51 On nije bio pristao na njihov zaključak i postupak.

52 On ode k Pilatu i zamoli za tijelo Isusovo.

53 Tada ga skide, obavi ga platnom i položi ga u grob u hridini, u koji još
nitko nije bio položen.

54 Bio je dan priprave, i subota je već osvitala.

55 žene, koje su bile s njim došle iz Galileje, išle su zajedno i vidjele su grob i sahranu njegova tijela.

56 Potom se vratiše i pripraviše mirise i pomasti. A subotu provedoše u miru po zakonu.

Luki 24

1 U prvi dan sedmice otidoše one vrlo rano grobu s mirisima, što su ih bile pripravile.

2 Nađoše kamen odvaljen od groba

3 I uniđoše unutra. Ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa.

4 Dok su one zbog toga bile posve zbunjene, gle, dva čovjeka stadoše pred njima u sjajnim haljinama.

5 Od straha srušiše pogled na tlo. A oni im rekoše: "Što tražite živoga među mrtvima?

6 On nije ovdje, on je uskrsnuo. Sjetite se, kako vam reče, kad je još bio u Galileji:

7 Sin čovječji mora biti predan u ruke grješnika i raspet, ali će treći dan uskrsnuti.

8 Tada se sjetiše riječi njegovih.

9 Vratiše se od groba i javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalim.

10 Bile su Marija Magdalena, Ivana, Marija, majka Jakovljeva, i još druge s njima, koje ovu vijest donesoše apostolima.

11 A njihove riječi učiniše se ovima kao tlapnja i ne povjerovaše im.

12 Ali Petar ustade i pohrli grobu. Kad se je prignuo, vidje samo plahte gdje leže. Pun čuđenja nad tim otide kući.

13 Još isti dan putovala su dvojica od njih u selo po imenu Emaus, koje je bilo udaljeno od Jerusalema šezdeset stadija.

14 Oni su se razgovarali među sobom o svemu, što se je bilo dogodilo.

15 Dok su se tako razgovarali i raspravljali među sobom, približi im se sam
Isus, i išao je s njima.

16 Ali oči su njihove bile držane, te ga ne poznaše.

17 On im reče: "Kakav je to razgovor, što ga imate među sobom na putu?"
Tada se žalosni zaustaviše.

18 Jedan, po imenu Kleofa, odgovori mu: "Zar si ti jedini stranac u
Jerusalemu, koji ne zna, što se je ondje dogodilo ovih dana?"

19 On ih upita "Što?" Odgovoriše mu: "To za Isusa Nazarećanina. On je bio
prorok, silan u djelu i u riječi pred Bogom i svim narodom.

20 Naši glavari svećenički i prvaci predadoše ga, te se osudi na smrt, i raspeše
ga.

21 A mi, smo se bili nadali, da će on izbaviti Izraela. I nakon svega toga ovo je
danas treći dan, kako se je to dogodilo.

22 I neke su nas od naših žena uzbunile. One su bile rano ujutro na grobu,

23 Ali ne nađoše tijela njegova. Dođoše govoreći da su im se ukazali anđeli,
koji da su rekli, da on živi.

24 Neki od naših otidoše tada na grob i nađoše tako, kako su bile rekle žene;
ali njega samoga ne vidješe."

25 Tada im on reče: "O bezumni i sporoga srca za vjerovanje sve što su
navješćivali proroci!

26 Zar nije morao Krist to trpjeti i tako unići u slavu svoju?"

27 I poče od Mojsija i svih proroka i tumačio im, što pisano stoji o njemu u
svim Pismima.

28 Tako se približiše k selu, u koje su išli. On se učinio, kao da hoće dalje ići.

29 A oni ga nukali i govorili: " Ostani s nama! Brzo će večer. Dan se je već
nagnuo." Tada se svrati s njima.

30 Dok je s njima sjedio za stolom, uze kruh, blagoslovi ga, prelomi ga i pruži
im ga.

31 Tada im se otvoriše oči, i poznaše ga. A njega nestade ispred očiju njihovih.

32 I oni rekoše jedan drugome: "Nije li gorjelo naše srce u nama, kad je
govorio s nama putem i tumačio nam Pismo?"

33 Još u isti čas ustadoše, vratiše se u Jerusalem i nađoše jedanaestoricu
skupa sa svojim drugovima.

34 Oni rekoše: "Gospodin je zaista uskrsnuo i javio se Simonu."

35 I pripovjediše, što se je bilo dogodilo na putu, i kako su ga poznali u
lomljenju kruha.

36 Dok su oni još govorili o tom, stade Isus među njih i reče im: "Mir vam! (Ja
sam, ne bojte se!)"

37 Od tjeskobe i straha oni su mislili, da vide duha.

38 On im reče: "Zašto ste se ustrašili i zašto se sumnje porađaju u srcima
vašim?

39 Vidite ruke moje i noge moje! Ja sam glavom. Opipajte me i vidite! Duh
nema mesa i kostiju, kako to vidite na meni."

40 Iza ovih riječi pokaza im ruke i noge.

41 Ali od radosti i začuđenja nijesu oni još uvijek mogli vjerovati. Zato ih
upita: "Imate li ovdje što jesti?"

42 Oni mu dadoše komad ribe pečene i nešto meda.

43 On uze, i jeo je pred njihovim očima što preostade, dade njima.

44 On im reče: "Ovo je ono, što sam vam govorio, dok sam još bio s vama:
"Sve se mora ispuniti, što stoji napisano o meni u zakonu Mojsijevu, kod
proroka i u psalmima."

45 Tada im otvori um, da razumiju Pismo,

46 I nastavi: "Tako stoji pisano: Krist mora trpjeti i treći da uskrsnuti od mrtvih.

47 U ime njegovo ima se propovijedati pokajanje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jerusalema.

48 Vi ste svjedoci ovome.

49 Evo, ja ću poslati obećanje Oca svojega na vas. Ostanite u gradu, dok ne budete opremljeni snagom odozgo!"

50 On ih izvede prema Betaniji, podiže ruke svoje i blagoslovi ih.

51 I blagoslivljajući ih rastade se od njih i uzađe na nebo.

52 Oni padoše ničice i pokloniše se.

53 Tada se s velikom radošću vratiše u Jerusalem. Bili su uvijek u hramu i slavili su Boga. Amen.

Jevanđelje po Ivanu

Ivanu 1

1 U početku bijaše Riječ, i Riječ, bijaše u Boga, i Bog bijaše Riječ.

2 Ova bijaše u početku u Boga

3 Sve je po njoj postalo, i bez nje ništa nije postalo, što je postalo.

4 U njoj bijaše život, i život bijaše Svjetlost ljudima.

5 Svjetlost zasvijetli u tami; ali tama ga ne obuze.

6 Poslan je bio čovjek od Boga, kojemu bijaše ime Ivan.

7 Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči za Svjetlost, da svi vjeruju po njemu.

8 On ne bijaše Svjetlost, nego da svjedoči za Svjetlost.

9 Svjetlost istinita, koje prosvjetljuje svakoga čovjeka, dođe na svijet.

10 Na svijetu bijaše, svijet je po njemu postao; i svijet ga nije spoznao.

11 K svojima dođe, i svoji ga ne primiše.

12 A svima, koji ga primiše, dade vlast, da budu djeca Božja. Onima, koji vjeruju u ime njegovo,

13 Koji nijesu rođeni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

14 I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

15 Ivan svjedoči za njega i viče: "Ovaj bijaše, za koga rekoh: "Koji dolazi za mnom, preda mnom je; jer bijaše prije nego ja."

16 Od punine njegove mi svi primismo milost za milošću.

17 Po Mojsiju bio je dan zakon, po Isusu Kristu dođe milost i is

18 Boga nitko nije vidio nikada. Jedinorođeni, koji je Bog, koji počiva na srcu Očevu, on je donio vijest,

19 Ovako glasi svjedočanstvo Ivanovo, kad Židovi iz Jerusalema poslaše k njemu svećenike i Levite, da ga zapitaju: "tko si ti?"

20 On priznade i ne zataji. Priznade: "Ja nijesam Krist."

21 Tada ga upitaše: "Što dakle? Jesi li možda Ilija?" On odgovori: "Nijesam." "Jesi li prorok?" On odgovori: "Nijesam."

22 Onda mu rekoše: "Tko si dakle? Mi ipak moramo donijeti odgovor onima, koji nas poslaše. Za koga se ti izdaješ?"

23 On odgovori: "Ja sam glas onoga, što viče u pustinji: "Poravnite put Gospodnji, kao što reče prorok Izaija."

24 A oni poslanici bili su od farizeja.

25 Zapitaše ga dalje, govoreći"Zašto dakle krstiš, kad ti nijesi Krist, ni Ilija, ni prorok?"

26 Ivan im odgovori: "Ja krstim samo vodom. A među vama već stoji, koga vi ne poznate,

27 On je onaj, koji dolazi za mnom a ipak je preda mnom. Ja nijesam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj."

28 Ovo se dogodi u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

29 Sutradan vidje on Isusa, gdje dolazi k njemu. Tada reče: "Evo Janje Božje, koje oduzima grijeh svijeta!

30 Ovo je onaj, za koga sam rekao: "Za mnom dolazi čovjek, koji je preda mnom; jer je bio prije nego ja.

31 Ja ga nijesam poznavao. Ali da se on objavi u Izraelu, došao sam ja da krstim vodom."

32 Dalje je svjedočio Ivan, govoreći"Vidio sam Duha, gdje silazi s neba kao golub i lebdi nad njim.

33 Ja ga nijesam poznavao. Ali onaj, koji me je poslao, da krstim vodom, reče
mi: "Na koga vidiš da silazi Duh i nad kim da lebdi, to je onaj, koji krsti
Duhom Svetim.

34 Ja sam to vidio i postao sam svjedok za to: On je Sin Božji."

35 Sutradan je opet stajao Ivan s dvojicom svojih učenika.

36 Kad je vidio Isusa gdje prolazi, reče: "Evo Janje Božje!"

37 Čim su ga oba učenika čula da govori tako, pođoše za Isusom.

38 Isus se obazre i vidje ih gdje idu za njim. Tada ih upita: "Što vi tražite?"
Oni mu odgovoriše: "Rabi," - to jest: "Učitelju, - "gdje stanuješ?"

39 On im odgovori: "Dođite i vidite!" Otiđoše s njim i vidješe, gdje je stanovao,
i ostadoše kod njega onaj dan. Bilo je to oko desete ure.

40 Jedan od dvojice, koji na riječ Ivanovu pođoše za njim, bio je Andrija, brat
Simona Petra.

41 Ovaj se sastade najprije sa svojim bratom Simonom i reče mu: "Nađosmo
Krista - to jest Pomazanika."

42 I dovede ga k Isusu. Isus pogleda na njega i reče: "Ti si Simon, sin Jonin; ti
ćeš se zvati Kefa - to jest Kamen."

43 Sutradan htjede poći u Galileju. Tada sastade Filipa i reče mu: "Hajde za
mnom!"

44 Filip je bio iz Betsaide, zavičaja Andrijina i Petrova.

45 Filip nađe Natanaela i javi mu: "Nađosmo onoga, o kojem su pisali Mojsije
u zakonu i proroci: "Isusa, sina Josipova iz Nazareta."

46 Natanael mu odgovori: "Iz Nazareta može li doći što dobro?" Filip mu reče:
"Dođi i vidi!"

47 Kad Isus vidje Natanaela gdje dolazi k njemu, reče za njega: "Evo pravoga
Izraelca, u kojem nema lukavstva!"

48 Natanael ga upita: "Odakle me poznaješ?" Isus mu odgovori: "Još prije nego te pozva Filip, vidio sam te pod smokvom."

49 Natanael mu odgovori: "Učitelju, ti si Sin Božji, ti si kralj Izraelov!"

50 Isus mu reče: "Vjeruješ, jer ti rekoh, da sam te vidio pod smokvom. Vidjet ćeš još više od toga"

51 Tada nastavi: "Zaista, zaista, kažem vam: vidjet ćete nebo otvoreno i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom čovječjim."

Ivanu 2

1 Treći dan iza toga bila je svadba u Kani Galilejskoj. Majka Isusova bila je ondje.

2 I Isus i učenici njegovi bili su pozvani na svadbu.

3 Kad je nestalo vina, reče majka Isusova njemu: "Nemaju više vina."

4 Isus joj reče: "Što ja imam s tobom, ženo? Moj čas nije još došao."

5 Tada reče majka njegova slugama: "Učinite, što vam kaže!"

6 A bilo je ondje šest kamenitih posuda, kako je to tražio običaj židovskoga čišćenja. Svaka je od njih obuhvatala dvije do tri mjere.

7 Isus im zapovjedi: "Napunite posude vodom!" Napuniše ih do vrha

8 Tada im reče: "Zagrabite sad od toga i nosite ravnatelju stola!" Oni odnesoše.

9 I ravnatelj stola okusi vodu, što je bila postala vino. A nije znao, odakle je bilo vino. Samo su to znale sluge, koje su bile zagrabile vodu. Tada zovnu ravnatelj stola mladoženju

10 I reče mu: "Svatko iznosi najprije dobro vino, a istom, kad se ponapiju gosti, lošije. Ti si čuvao dobro vino do sada."

11 Tako učini Isus u Kani u Galileji početak čudesima svojim. Stim objavi slavu svoju, i učenici njegovi vjerovaše u njega.

12 Potom siđe u Kafarnaum s majkom svojom, s braćom svojom i učenicima
svojim. Ondje ostadoše nekoliko dana.

13 A blizu je bio židovski blagdan Pashe, i uzađe Isus u Jerusalem.

14 U hramu zateče trgovce, što su prodavali volove, ovce i golubove, i
mjenjače, što su bili ondje posjedali.

15 Tada on splete od užeta bič i istjera iz hrama sve zajedno s ovcama i
volovima. Mjenjačima prosu novce i isprevrnu stolove njihove.

16 Onima, što su prodavali golubove, reče: "Nosite to odavde i ne činite od
kuće Oca mojega kuće trgovačke!"

17 Tada se sjetiše učenici njegovi riječi Pisma: "Revnost za kuću tvoju izjede
me."

18 A Židovi mu prigovoriše: "Kojim nam čudesnim znakom dokazuješ, da to
smiješ činiti?"

19 Isus im reče: "Razvalite ovaj hram, i za tri ću ga dana opet sagraditi."

20 Tada rekoše Židovi: "Četrdeset i šest godina gradilo se na ovom hramu, i ti
da ga u tri dana sagradiš?"

21 A on je mislio na hram tijela svojega.

22 Kad je onda bio uskrsnuo od mrtvih, sjetiše se učenici njegovi ove riječi i
vjerovaše Pismu i riječi, koju je bio rekao Isus.

23 Dok je Isus boravio u Jerusalemu na blagdan Pashe, mnogi vjerovaše u ime
njegovo, jer vidješe čudesa, što ih je činio.

24 Ali im se Isus nije povjeravao; jer ih je sve poznavao,

25 I nije mu trebalo, da tko svjedoči za čovjeka. On je sam znao, što je bilo u
čovjeku.

Ivanu 3

1 Među farizejima bio je vijećnik židovski po imenu Nikodem.

2 Ovaj dođe noću k njemu i reče mu: "Učitelju, znamo, da si ti učitelj, koji je
došao od Boga, jer nitko ne može čudesa ovih činiti, što ih ti činiš, osim ako
nije Bog s njim."

3 Isus mu reče: "Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ponovo ne rodi, ne može
vidjeti kraljevstva Božjega."

4 Nikodem ga upita: "Kako se može čovjek ponovo roditi, kad je već star.
Može li po drugi put ući u utrobu majke svoje i opet se roditi?"

5 Isus odgovori: "Zaista, zaista kažem ti: ako se tko ponovo ne rodi vodom i
Duhom (Svetim), ne može ući u kraljevstvo Božje.

6 Ono što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.

7 Ne čudi se, što ti rekoh: "Morate se ponovo roditi.

8 Vjetar puše, gdje hoće; čuješ šum njegov, ali ne znaš, odakle dolazi i kamo
ide. Tako je kod svakoga, koji je rođen od Duha."

9 Nikodem upita: "Kako može to biti?"

10 Isus mu odgovori: "Ti si učitelj u Izraelu i to ne razumiješ?

11 Zaista, zaista, kažem ti: mi govorimo, što znamo, i mi svjedočimo, što
vidjesmo; ali vi ne primate svjedočanstva našega.

12 Ako ne vjerujete, kad vam govorim o zemaljskim stvarima, kako ćete
vjerovati, kad vam govorim o nebeskim?

13 Nitko nije uzašao na nebo osim koji siđe s neba, Sin čovječji koji je na
nebu.

14 Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako se mora podići i Sin
čovječji,

15 Da svaki, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego ima život vječni.

16 Jer je Bog tako ljubio svijet, da je predao svojega jedinorođenog Sina, da
svaki, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego ima život vječni.

17 Jer Bog nije poslao Sina svojega na svijet zato, da sudi svijet, nego da se
svijet spasi po njemu.

18 Tko vjeruje u njega, ne sudi se: tko ne vjeruje, taj je već suđen, jer ne
vjeruje u ime jedinorođenoga Sina Božjega.

19 A sud stoji u tom: Svjetlost je došla na svijet, ali su ljudi radije imaju tamu
negoli svjetlost; jer su njihova djela bila zla.

20 Jer svaki, koji čini zlo, mrzi na svjetlost i ne dolazi k svijetlu, da ne dođu
na vidjelo njegova djela.

21 A tko čini istinu, dolazi k svijetlu, da se vide djela njegova, jer su u Bogu
učinjena."

22 Potom dođe Isus sa svojim učenicima u pokrajinu Judeju. Ondje je boravio
s njima i krstio.

23 I Ivan je krstio još u Enonu kraj Salima, jer je ondje bilo mnogo vode. Ljudi
su dolazili tamo i dali su se krstiti.

24 Jer Ivan nije još bio bačen u tamnicu.

25 Tada nastade prepirka među učenicima Ivanovim i nekim Židovom o
čišćenju.

26 Oni otidoše k Ivanu i rekoše mu: "Učitelju, onaj, koji je na drugoj obali
Jordana bio kod tebe i za koga si ti svjedočio, evo on krsti, i svi idu k njemu."

27 Ivan odgovori: "Ne može čovjek ništa primati, ako mu nije dano s neba.

28 Vi mi sami morate posvjedočiti da sam rekao: 'Ja nijesam Krist, ja sam
poslan samo pred njim.'

29 Tko ima zaručnicu, zaručnik je. Prijatelj zaručnikov, koji stoji i sluša ga,
radošću se raduje glasu zaručnikovu. Tako se je sada i moja radost ispunila.

30 On se mora uvećati, a ja se umanjiti,

31 Tko dolazi odozgo, stoji nad svima; tko je sa zemlje, zemaljski je i govori
zemaljski. Tko dolazi s neba, stoji nad svima.

32 On svjedoči, što je vidio i čuo, a nitko ne prima svjedočanstva njegova.

33 Nasuprot tko prima svjedočanstvo njegovo, stim potvrđuje, da je Bog istinit.

34 Jer od Boga poslani govori riječi Božje, jer Bog ne daje Duha na mjeru.

35 Otac ljubi Sina i dao mu je sve u ruke njegove.

36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njemu."

Ivanu 4

1 Gospodin je bio doznao, da je farizejima bilo dočuli, da on, Isus, dobiva više učenika i krsti više nego Ivan.

2 - Uostalom Isus sam nije krstio, nego učenici njegovi. -

3 Zato ostavi Judeju i otide opet u Galileju.

4 A morao je proći kroz Samariju.

5 Tako dođe u grad samarijski, koji se zove Sihar, blizu zemljišta, što ga je bio darovao Jakov svojemu sinu Josipu.

6 Ondje je bio studenac Jakovljev. Umoran od puta sjeo je Isus kraj studenca. Bilo je oko šeste ure.

7 Tada dođe žena iz Samarije I da zahvati vode. Isus je zamoli: "Daj mi da se napijem!"

8 Učenici njegovi naime bili su otišli u grad da kupe jela.

9 Žena mu Samarijanka odgovori "Kako? Ti, Židov, možeš iskati od mene, žene Samarijanke, da se napiješ?" - Židovi naime nijesu družili sa Samarijancima.

10 Isus joj odgovori: "Kad bi ti znala dar Božji i onoga, koji ti govori: 'Daj mi da se napijem', ti bi ga zamolila, i on bi ti dao vodu živu."

11 žena mu odgovori: "Gospodine, ni zahvatiti nemaš čim, a studenac je dubok. Odakle ćeš uzeti vodu živa?

12 Jesi li ti veći od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i sam je
pio iz njega, i sinovi njegovi, i stoka njegova?"

13 Isus joj odgovori: "Svaki, koji pije od ove vode, opet će ožednjeti.

14 A koji pije od vode, koju ću mu ja dati, neće ožednjeti dovijeka. Nego
voda, što ću mu ja dati, bit će u njemu izvor vode, što teče u život vječni."

15 Tada ga zamoli žena: "Gospodine, daj mi te vode, da ne žednim više i da ne
dolazim ovamo po vodu."

16 Isus još reče: "Idi, zovni muža svojega i dođi onda opet ovamo!"

17 Žena odgovori: "Nemam muža." Isus joj reče: "Pravo si rekla: 'Nemam
muža.'

18 Jer si imala pet muževa, i sad koga imaš, nije ti muž. To si pravo rekla."

19 Reče mu žena: "Gospodine, vidim, da si ti prorok.

20 Oci su se naši klanjali Bogu tamo na gori, a vi kažete, da je u Jerusalemu
mjesto, gdje se mora klanjati Bogu."

21 Isus joj reče: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas, kad se nećete klanjati Ocu ni na
onoj gori tamo ni u Jerusalemu.

22 Vi ne znate, čemu se klanjate; mi znamo, čemu se klanjamo jer spasenje
dolazi od Židova.

23 Ali dolazi čas, i već je tu, kad će se pravi klanjaoci klanjati Ocu u duhu i u
istini; jer takve klanjaoce traži Otac.

24 Bog je duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i u istini."

25 Žena mu odgovori: "Znam, da dolazi Krist - to jest Pomazanik. Kad on
dođe, sve će nam reći."

26 Tada joj reče Isus: "Ja, koji govorim s tobom, sam On."

27 U taj čas dođoše učenici njegovi. Oni su se čudili, što je govorio sa ženom.
Ali ni jedan ne upita: "što tražiš od nje?" ili: "Što govoriš s njom?"

28 Žena ostavi svoj krčag, otide u grad i reče ljudima:

29 "Dođite! Vidite čovjeka, koji mi reče sve, što sam učinila! Da nije to Krist?"

30 Tada izađoše iz grada i dođoše k njemu.

31 Uto su ga molili učenici: "Učitelju, jedi!"

32 A on im reče: "Ja imam da jedem jelo, za koje vi ne znate."

33 Tada učenici rekoše jedan drugome: "Da mu tko nije donio da jede?"

34 Isus im reče: "Jelo i moje, da činim volju onoga, koji me je poslao, i da izvršim djelo njegovo.

35 Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca, i dolazi žetva?' Eto, velim vam, podignite oči svoje i promatrajte njive! One su već bijele za žetvu.

36 I koji žanje, prima plaću i skuplja plod za život vječni, da se raduju zajedno koji sije i koji žanje.

37 Jer ovdje pristaje poslovica: 'Jedan sije, drugi žanje.'

38 Ja vas poslah da žanjete, gdje se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov uđoste."

39 Mnogi Samarijanci iz onoga grada vjerovaše u njega, jer je svjedočila žena: "On mi reče sve, što sam učinila."

40 Samarijanci izađoše dakle k njemu i zamoliše ga, da ostane kod njih. Tako osta ondje dva dana.

41 I mnogo ih više vjerova zbog nauke njegove.

42 Oni rekoše ženi:, "Sad ne vjerujemo više zbog izjave tvoje; jer sami čusmo i znamo: "Ovaj je zaista Spasitelj svijeta."

43 Poslije dva dana otide odatle u Galileju.

44 Jer je sam Isus posvjedočio, da prorok ne vrijedi u svojemu zavičaju.

45 A kad dođe u Galileju, primiše ga radosno Galilejci, jer su bili vidjeli sve, što je bio učinio na blagdan u Jerusalemu, jer su i oni bili došli na blagdan.

46 Tako dođe opet u Kanu u Galileji, gdje je bio pretvorio vodu u vino. I bio je neki kraljevski činovnik, čiji je sin bolovao u Kafarnaumu.

47 Kad je on čuo, da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otide k njemu i zamoli
ga, neka bi sišao i sina mu iscijelio; jer je ležao na umoru.

48 Isus mu reče: "Ako ne vidite znakova i čudesa, ne vjerujete.

49 Reče mu kraljevski činovnik: "Gospodine, siđi, dok nije umrlo dijete moje!"

50 Isus mu reče: "Idi! Sin tvoj živi," Vjerova čovjek riječi, koju mu reče Isus, i
ode.

51 A već na putu dođoše mu u susret sluge njegove i javiše, da njegov sin živi.

52 Upita ih za uru, u koju mu je bilo lakše. Rekoše mu: "Jučer o sedmoj uri
pusti ga groznica."

53 Tada razumje otac, da je to bila ona ura, u koju mu reče Isus: "Sin tvoj
živi." I vjerova on i sva kuća njegova.

54 To je bilo drugo čudo, koje učini Isus iza svojega povratka iz Judeje u
Galileju. Iscjeljenje bolesnika kod kupelji. Isus pravi Sin Božji.

Ivanu 5

1 Potom je bio blagdan židovski, i uzađe Isus u Jerusalem.

2 U Jerusalemu je kod Ovčjih vrata kupelj, koja se zove hebrejski Betsaida, i
ina pet trijemova.

3 U njima je ležalo veliko mnoštvo bolesnih, slijepih, hromih i sušičavih. Oni
su čekali, da se zaljulja voda.

4 Jer je anđeo Gospodnji silazio u određeno vrijeme u kupelj i zaljuljao vodu.
Tko je tada najprije sišao u zaljuljanu vodu, ozdravio bi makar kakva bolest
bila na njemu.

5 A ondje je bio jedan čovjek, koji je trideset i osam godina bio bolestan.

6 Kad ga vidje Isus gdje leži i doznade, da je već odavno bolestan, upita ga:
"Hoćeš li da ozdraviš?"

7 Bolesnik mu odgovori: "Gospodine, nemam čovjeka, da me spusti u kupelj,
kad se zaljulja voda. Dok ja dođem, drugi siđe prije mene."

8 Tada mu reče Isus: "Ustani, uzmi postelju svoju i hodi!"

9 Odmah ozdravi taj čovjek, uze postelju svoju, i hodao je naokolo. A taj je dan bila subota.

10 Zato rekoše Židovi onome, što ozdravi: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju."

11 On im odgovori: "Koji me iscijeli, reče mi: 'Uzmi postelju svoju i hodi!'"

12 A Oni ga zapitaše: "Tko je taj čovjek, koji ti reče: "Uzmi postelju svoju i hodi"

13 Iscijeljeni nije znao, tko je bio; jer se je Isus bio uklonio, jer je bilo ondje veliko mnoštvo ljudi.

14 Kasnije ga zateče Isus u hramu i reče mu: "Eto si ozdravio. Ne griješi više, da ti se ne dogodi što gore!"

15 Tada otide čovjek i javi Židovima, da je Isus, koji ga iscijeli.

16 Zato su Židovi progonili Isusa, jer je to bio činio u subotu.

17 Isus im izjavi: "Otac moj do sada djeluje, i ja djelujem."

18 Zato su još više gledah zidovi da ga ubiju, jer je ne samo prestupao subotu, nego je i Boga nazivao Ocem svojim i stim se gradio jednak Bogu.

19 Isus im reče: "Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da čini Otac. Što on čini, ono i Sin čini jednako.

20 Jer Otac ljubi Sina i sve mu pokazuje, što sam čini. I pokazat će mu veća djela od ovih, da se vi čudite.

21 Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoće oživljuje.

22 I ne sudi Otac nikome; nego sav sud dade Sinu,

23 Da svi poštuju Sina kao što poštuju Oca. Tko ne poštuje Sina, ne poštuje Oca, koji ga je poslao.

24 Zaista, zaista, kažem vam: Tko sluša moju riječ i vjeruje onome, koji je
poslao mene, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego se prešao iz smrti u
život.

25 Zaista, zaista, kažem vam: Dolazi čas, i već je tu, kad će mrtvi čuti glas
Sina Božjega, i koji ga budu čuli, živjet će.

26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu, da ima život u sebi.

27 On mu dade i vlast, da drži sud, jer je Sin čovječji.

28 Ne čudite se tomu! Dolazi čas, kad će svi u grobovima čuti glas njegov.

29 Tada će oni, koji su činili dobro, izaći na uskrsnuće života, a koji su činili
zlo, na uskrsnuće suda.

30 Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe. Sudim, kako čujem. Moj je sud
pravedan; jer ne tražim volje svoje, nego volju onoga, koji me je poslao.

31 Ako ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito.

32 Drugi je, koji svjedoči za mene, i znam, da je istinito svjedočanstvo, kojim
svjedoči za mene.

33 Vi poslaste k Ivanu, i on posvjedoči za istinu.

34 Ali ja ne trebam svjedočanstva od čovjeka. Ja govorim samo o tom, da se
vi spasite.

35 On je bio svjetiljka, koja gori i svijetli. A vi se htjedoste samo za čas
radovati u svijetlu njezinu.

36 Ja imam svjedočanstvo veće od Ivana: Djela, koja mi dade Otac da ih
izvršim, ta djela, koja ja činim, svjedoče za mene, da me posla Otac.

37 Tako Otac, koji me posla, sam posvjedoči za mene. Ali glasa njegova niti
ste kad čuli, ni lica njegova nijeste vidjeli;

38 I riječi njegove nijeste spremili u sebi, jer ne vjerujete onome, koga on
posla.

39 Istražujete Pisma jer mislite, da imate u njima život vječni! Upravo su ona,
koja svjedoče za mene.

40 Ipak vi nećete da dođete k meni, da imate život.

41 Ja ne primam časti od ljudi.

42 Ali vas poznajem, da nemate u sebi ljubavi Božje.

43 Ja dođoh u ime Oca svojega, ali me vi ne primate. Ako li drugi dođe u ime
svoje, njega primate.

44 Kako vi možete vjerovati, kad primate slavu jedan od drugoga, a slave,
koja je od jedinoga Boga, ne tražite?

45 Ne mislite, da ću vas ja tužiti Ocu! Vaš je tužitelj Mojsije, u koga se vi
uzdate.

46 Jer kad biste vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali; jer je on pisao o
meni.

47 A kad njegovim Pismima ne vjerujete, kako ćete vjerovati mojim riječima?"

Ivanu 6

1 Potom otide Isus preko Galilejskoga mora, naime Tiberijadskoga.

2 Veliko mnoštvo naroda išlo je za njim, jer su vidjeli čudesa, koja je činio na
bolesnicima.

3 Tada uzađe Isus na goru i sjede ondje s učenicima svojim.

4 A bio je blizu židovski blagdan Pashe.

5 I kad Isus podiže oči i vidje, da mnoštvo naroda dolazi k njemu, reče Filipu:
"Odakle ćemo kupiti kruha, da ovi jedu?"

6 - A ovo reče, da ga kuša; jer je sam znao, što će činiti. -

7 Filip mu odgovori: "Dvjesta denara kruha nije dosta, da svaki od njih samo
malo dobije."

8 Jedan od učenika njegovih, Andrija, brat Simona Petra, reče mu:

9 "Ovdje je jedan dječak, koji ima pet kruhova ječmenih i dvije ribe. Ali što je
to za tolike?"

10 Isus reče: "Učinite da ljudi posjedaju!" Bilo je naime trave mnogo na onom
mjestu. Posadi se dakle muževa na broj oko pet tisuća.

11 A Isus uze kruhove, dade hvalu i razdijeli onima, koji su se bili posadili;
tako i od riba, koliko htjedoše.

12 Kad su se bili nasitili, reče učenicima svojim: "Skupite komade, što
preostaše, da ne propadnu!"

13 Skupiše dakle i napuniše dvanaest košari komada od pet kruhova ječmenih,
što preteče iza onih, što su jeli.

14 Kad ljudi vidješe čudo, što ga je bio učinio Isus, rekoše: "Ovo je zaista
prorok, koji ima doći na svijet."

15 Isus doznade, da hoće da dođu, te ga silom učine kraljem. Zato otide opet u
goru - posve sam.

16 Kad bi uveče, siđoše učenici njegovi na more,

17 Uđoše u lađicu i zaploviše preko mora u Kafarnaum. Već se je bilo smrklo,
a Isus još nije bio došao k njima.

18 Puhao je jak vjetar, i more se podizalo.

19 Bili su otplovili daleko jedno dvadeset i pet ili trideset stadija, (potrkališta)
kad ugledaše Isusa, gdje ide po moru i približuje se k lađici. Oni se uplašiše.

20 A On im reče: "Ja sam. Ne bojte se!"

21 I htjedoše ga primiti u lađicu, ali je za čas bila lađica na obali, na koju su
išli.

22 Sutradan mnoštvo naroda, što je bilo ostalo preko mora, opazi, da je ondje
bila samo još jedna lađica, i da Isus nije bio ušao u lađicu s učenicima svojim,
nego da su učenici njegovi bili otišli sami,

23 Uto iz Tiberijade dođoše druge lađe u blizinu mjesta, gdje je bio Isus rekao
zahvalnu molitvu i oni bili jeli kruh.

24 Sad dakle vidje narod, da ondje više nema Isusa ni učenika njegovih, uđoše
u lađe i dođoše a Kafarnaum, da traže Isusa.

25 Nađoše ga preko mora i upitaše ga: "Učitelju, kad si došao ovamo?"

26 Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam, tražite me, ne što čudesa
vidjeste, nego što jedoste kruha i nasitiste se.

27 Starajte se ne a jelo, što prolazi, nego za jelo, što ostaje za život vječni, koje
će vam dati Sin čovječji; jer njega potvrdi Bog Otac."

28 Tada ga upitaše: "Što moramo činiti, da izvršimo djela Božja?"

29 Isus im odgovori: "Ovo je djelo Božje, da vjerujete u onoga, koga on posla."

30 Oni mu odgovoriše: "Koji dakle ti činiš znak, da vidimo i da i vjerujemo?
Što radiš?

31 Oci su naši jeli manu u pustinji, kao što je pisano: 'Kruh s neba dade im da
jedu.'"

32 Isus im reče: "Zaista, zaista, kažem vam: ne dade vam Mojsije kruha s neba,
nego vam Otac moj daje kruh istiniti s neba.

33 Jer je kruh Božji onaj, koji silazi s neba i daje život svijetu."

34 Tada mu rekoše: "Gospodine, daj nam svagda taj kruh!"

35 Isus im reče: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; i tko
vjeruje u mene, neće nikad ožednjeti.

36 Ali vam rekoh: vi me vidjeste, a ipak ne vjerujete.

37 Sve, što meni daje Otac, k meni će doći, i onoga, koji dolazi k meni, neću
istjerati van.

38 Jer siđoh s neba, ne da činim volju svoju, nego volju onoga, koji me posla.

39 A ovo je volja onoga, koji me posla, da od svega, što mi dade, ništa ne
izgubim, nego da ih uskrsnem u posljednji dan.

40 A ovo je volja Oca mojega, koji me posla, da svaki, koji vidi Sina i vjeruje u
njega, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan."

41 Tada su mrmljali Židovi na njega, što reče: "Ja sam kruh (živi), koji siđe s
neba."

42 Rekoše: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, kojemu mi znamo oca i majku? Kako
dakle on veli: 'Ja siđoh s neba?'"

43 Isus im reče: "Ne mrmljajte među sobom!

44 Nitko ne može doći k meni, ako ga ne povuče Otac, koji me posla. I ja ću
ga uskrsnuti u posljednji dan.

45 U prorocima stoji pisano: "Svi će biti naučeni od Boga. Svaki, koji čuje od
Oca i nauči, dolazi k meni.

46 Ne kao da bi tko vidio Oca. Samo koji je od Boga, vidio je Oca.

47 Zaista, zaista, kažem vam: "Tko vjeruje u mene, ima život vječni.

48 Ja sam kruh života.

49 Oci su vaši jeli manu u pustinji, i pomriješe.

50 Ovo je kruh, koji silazi s neba, da tko jede od njega, ne umre.

51 Ja sam kruh živi, koji siđoh s neba. Tko jede od ovoga kruha, živjet će
dovijeka. Kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta."

52 Tada su se prepirali Židovi među sobom, i rekoše: "Kako nam može ovaj
dati tijelo svoje da jedemo?"

53 Isus im reče: "Zaista zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina čovječjega
i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi.

54 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u
posljednji dan.

55 Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo piće.

56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ostaje u meni i ja u njemu.

57 Kao što mene posla živi Otac, i ja živim zbog Oca, tako će i onaj, koji jede
mene, živjeti zbog mene.

58 Ovo je kruh, koji siđe s neba, ne kao što vaši oci jedoše manu, i pomriješe.
Tko jede ovaj kruh, živjet će dovijeka."

59 Tako je on učio u sinagogi u Kafarnaumu.

60 Mnogi od učenika njegovih, koji su to čuli, rekoše: "Ovo je tvrd govor! Tko
ga može slušati?"

61 Isus je znao, da učenici njegovi mrmljaju na to, i reče im: "Zar vas ovo
sablažnjava?

62 A kad vidite Sina čovječjega da uzlazi gore, gdje je prije bio?

63 Duh je ono, što oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi, koje vam ja rekoh,
jesu duh i život.

64 Ali imaju neki među vama, koji ne vjeruju." - Jer je znao Isus od početka,
tko ne vjeruje i tko će ga izdati. -

65 "Zato", nastavi on, "rekoh vam: "Nitko ne može doći k meni, ako mu nije
dano od Oca mojega."

66 Otada mnogi od učenika njegovih odstupiše, i nijesu više išli s njim.

67 Tada upita Isus dvanaestoricu: "Hoćete li i vi otići?"

68 Simon Petar odgovori mu: "Gospodine, kojemu ćemo ići? Ti imaš riječi
vječnoga života.

69 I mi vjerovasmo i spoznasmo, da si ti Svetac Božji."

70 Isus im reče: "Ne izabrah li ja vas dvanaestoricu? A ipak je jedan od vas
đavao!"

71 A govorio je za Judu, sina Simona Iskariota. Ovaj, jedan od dvanaestorice,
imao ga je izdati.

Ivanu 7

1 Pošto je bio svršio sve govore svoje pred narodom, pođe u Kafarnaum.

2 Ondje je u jednog satnika ležao na umoru sluga, koji mu je bio vrlo drag.

3 Kad je čuo za Isusa, dade ga po starješinama židovskim zamoliti, da bi
došao i ozdravio slugu njegova.

4 Ovi dođoše k Isusu i zamoliše ga usrdno: "On zaslužuje, da mu to učiniš;

5 Jer ljubi narod naš i sagradio nam je sinagogu."

6 Isus pođe s njima. Kad više nije bio daleko od kuće, poruči mu satnik po
prijateljima: "Gospodine, ne trudi se; jer nijesam dostojan, da uđeš pod krov
moj.

7 Zato i nijesam držao sebe dostojnim, da dođem k tebi. Reci samo riječ, i
ozdravit će sluga moj.

8 I ja, ako sam i podložnik, reknem jednomu od vojnika, što su poda mnom:
'Idi!' i ide; k jednomu drugom: 'Dođi'! i dođe; i slugi svojemu. 'Učini to!' i
učini."

9 Kad je to čuo Isus, začudi mu se. Okrenu se i reče narodu, koji ga je pratio:
"Kažem vam, tako velike vjere ne nađoh u Izraelu!"

10 Kad se poslani vratiše kući, nađoše zdrava slugu, koji je bio bolestan.

11 Potom otide u grad po imenu Nain. S njim su išli učenici njegovi i
mnogobrojan narod.

12 Kad se približi k vratima gradskim, iznosili su mrtvaca, jedinca sina majke
njegove, koja je bila udovica. Mnogo je naroda iz grada išlo za njim.

13 Kad je vidje Gospodin, sažali mu se za njom, i reče joj: "Ne plači!"

14 Tada pristupi i dotaknu se lijesa. Nosioci stadoše. I on reče: "Mladiću, velim
ti, ustani!"

15 Tada se uspravi mrtvac i počne govoriti. I dade ga majki njegovoj.

16 Strah obuze sve. Slavili Boga i govorili: "Velik prorok ustade među nama.
Bog pohodi narod svoj."

17 Glas o tom raširi se po svoj Judeji i po svoj okolini.

18 Za sve ovo javiše Ivanu učenici njegovi.

19 Tada dozva Ivan k sebi dvojicu učenika svojih, posla ih Gospodinu i dade ga upitati: "Jesi li ti onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo?"

20 Ljudi dođoše k njemu i rekoše: "Ivan Krstitelj šalje nas k tebi, da te upitamo: "Jesi li ti onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo?"

21 U onaj upravo čas iscijeli mnoge od bolesti, od muke i od zlih duhova i mnogima slijepima darova vid očni.

22 I odgovori im: "Idite i javite Ivanu, što ste vidjeli i čuli: Slijepi vide, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propovijeda radosna vijest.

23 Blagoslovljen je onaj, komu ja nisam povod spoticanja!"

24 Kad su bili otišli poslanici Ivanovi, počne mnoštvu naroda govoriti za Ivana: "Što ste izašli u pustinju? Da vidite trsku, koju ljulja vjetar?

25 Ili što ste izašli? Da vidite čovjeka u mekanim haljinama? Ne, ljudi koji nose fine haljine i žive raskošno, na dvorima su kraljeva.

26 Što ste izašli? Da vidite proroka? Da, kažem vam, još više nego proroka.

27 On je onaj, o kojem stoji pisano: Eto, šaljem glasnika svojega pred tobom, da pripravi put pred tobom.

28 Kažem vam: Između rođenih od žene nema većega od Ivana. Ipak najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega."

29 Sav narod, koji ga je slušao, i carinici upoznaše pravednost Božju i primiše krštenje Ivanovo.

30 A farizeji i književnici prezreše odluku Božju i ne dadoše se krstiti od njega.

31 "S kim da prispodobim ljude ovoga roda? Na koga su nalik?

32 Oni su kao djeca, što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima: Mi smo vam zasvirali, i vi nijeste igrali; mi smo tužaljke zapjevali, i vi nijeste plakali.

33 Ivan Krstitelj došao je; on nije jeo kruha i nije pio vina. Tada ste rekli: Od đavla je opsjednut.

34 Sin čovječji došao je; on jede i pije. A vi kažete: Gle izjelice i pijanice, prijatelja carinicima i grješnicima!

35 Ali mudrost spoznadoše kao pravednu sva djeca njezina."

36 Jedan farizej zamoli ga, da bi objedovao kod njega. Pođe u kuću farizejevu i sjede za stol.

37 U gradu je živjela žena kao grješnica. Kad doznade, da je on za stolom u kući farizejevoj, donese posudicu od alabastera s pomasti.

38 Ona se plačući postavi odostraga nogu njegovih i uze noge njegove kvasiti suzama svojim i otirati kosom glave svoje. Tada je cjelivala noge njegove i mazala ih pomašću.

39 Kad to vidje farizej, koji ga je bio pozvao, pomisli u sebi: "Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko i kakva je to žena, koja ga se dotiče - jedna grješnica."

40 Isus mu reče: "Simone, imam ti nešto reći." On reče: "Kaži, učitelju!"

41 Reče: "Jedan vjerovnik imao je dva dužnika. Jedan mu je bio dužan pet stotina denara, drugi pedeset.

42 Jer nijesu mogli platiti svojega duga, otpusti ga obojici. Koji će ga sad od njih više ljubiti?"

43 Simon odgovori: "Mislim onaj, kojemu je više poklonio." Isus mu reče: "Pravo si sudio."

44 Tada okrenuvši se k ženi reče Simonu: "Vidiš li ovu ženu? Dođoh u tvoju kuću, a ti mi ne dade vode za noge moje; a ona suzama svojim okvasi noge moje i kosom svojom otre.

45 Ti mi ne dade cjelova; a ona, otkako uđe, ne prestade cjelivati nogu mojih.

46 Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona pomašću pomaza noge moje.

47 Zato kažem ti: Njoj su oprošteni mnogi grijehi njezini, jer je pokazala mnogu ljubav. A kojemu se oprašta manje, taj ima također samo malo ljubavi."

48 Tada reče njoj: "Tvoji su ti grijehi oprošteni."

49 Onda oni, koji su bili za stolom, pomisliše u sebi: "Tko je ovaj, da i grijehe oprašta?"

50 A on reče ženi: "Vjera te je tvoja spasila. Idi u miru!"

Ivanu 8

1 A Isus otide na Maslinsku goru.

2 Rano ujutro dođe opet u hram. Sav narod pohrli k njemu. On sjede i uze ih učiti.

3 Tada književnici i farizeji dovedoše ženu zatečenu u preljubi, postaviše je na sredinu

4 I rekoše mu: "Učitelju, ova je žena sada zatečena u preljubi.

5 Mojsije nam je zapovjedio u zakonu, da takve kamenujemo. A ti što veliš?"

6 Ovim pitanjem htjedoše ga, kušati, da bi ga mogli optužiti. Isus se nagnu dolje i uze pisati prstom po zemlji.

7 Kad su ga jednako pitali, uspravi se i reče im: "Tko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju!"

8 I opet se sagnu i pisao je po zemlji.

9 Kad su čuli odgovor, stadoše izlaziti jedan za drugim počevši d starješina. I ostade Isus sam sa ženom, koja je stajala na sredini.

10 Isus se uspravi i upita: "Ženo, gdje su oni koji su te tužili? Nitko te ne osudi?"

11 Ona odgovori: "Nitko, Gospodine!" Tada reče Isus: "Ni ja te neću osuditi. Idi, i od sada više ne griješi!"

12 Isus im dalje reče: "Ja sam svjetlost svijeta. Tko ide za mnom, ne hoda u tmini, nego će imati svjetlost života."

13 Tada mu rekoše farizeji: "Ti sam za sebe svjedočiš. Svjedočanstvo tvoje nije istinito."

14 Isus im reče: "Ako ja i svjedočim sam za sebe, istinito je svjedočanstvo moje, jer znam, odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate, odakle dolazim i kamo idem.

15 Vi sudite po vanjštini, ja ne sudim nikome.

16 I ako sudim ja, sud je moj istinit, jer nijesam sam, nego ja i Otac, koji me posla.

17 U zakonu vašem stoji pisano, da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.

18 Ja sam, koji svjedočim sam za sebe, i Otac, koji me posla, svjedoči za mene."

19 Tada ga upitaše: "Gdje je Otac tvoj?" Isus odgovori: "Vi ne poznajete ni mene ni Oca mojega. Kad biste poznavali mene, poznavali biste i Oca mojega."

20 Ove riječi reče on kod riznice, kad je učio u hramu. I nitko ga ne uhvati; jer još nije bio došao čas njegov.

21 Nadalje im On reče: "Ja idem. Tražit ćete me i umrijet ćete u svojemu grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći."

22 Tada rekoše Židovi: "Da se neće sam ubiti, jer reče: "Kamo ja idem, vi ne možete doći?"

23 On im reče: "Vi ste odozdo, ja sam odozgo; vi ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta.

24 Rekoh vam: "Umrijet ćete u grijehima svojim, jer ako ne uzvjerujete, da sam ja, umrijet ćete u grijehima svojim."

25 Tada ga upitaše: "Tko si ti?" Isus im odgovori: "Početak, koji vam i govorim.

26 Mnogo imam o vama govoriti i suditi, ali onaj, koji me posla, istinit je, i ja
ono govorim svijetu, što sam čuo od njega."

27 Oni ne opaziše, da im je govorio o Ocu.

28 Isus nastavi: "Kad podignete Sina čovječjega, onda ćete upoznati, da sam ja,
i da ništa sam od sebe ne činim, nego onako govorim, kako me nauči Otac
moj.

29 Onaj, koji me posla, s menom je. On me ne ostavi sama, jer ja svagda
činim, što je njemu ugodno."

30 Kad je ovo govorio, mnogi vjerovaše u njega.

31 Tada Isus reče onim zidovima, koji vjerovaše u njega: "Ako vi ustrajete u
mojoj nauci, zaista ćete biti učenici moji.

32 Tada ćete upoznati istinu, i istina će vas osloboditi."

33 Odgovoriše mu: "Mi smo djeca Abrahamova i nikome nijesmo robovali
nikad. Kako ti veliš: "Bit ćete slobodni?"

34 Isus im reče: "Zaista, zaista, kažem vam: "Tko čini grijeh, rob je grijehu.

35 Rob ne ostaje zauvijek u kući, sin ostaje zauvijek.

36 Ako vas dakle Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.

37 Znam, da ste djeca Abrahamova. Ali gledate da me ubijete; jer se moja riječ
vas ne prima,

38 Ja govorim, što sam vidio u Oca svojega; i vi činite, što ste čuli od oca
svojega."

39 Odgovoriše mu: "Otac je naš Abraham." Isus im reče: "Ako ste djeca
Abrahamova, onda činite i djela Abrahamova!

40 Ali vi sad gledate da ubijete mene, čovjeka, koji sam vam govorio istinu,
koju sam čuo od Boga. Tako Abraham nije činio.

41 Vi činite djela oca svojega." Tada mu rekoše: "Mi nijesmo rođeni od
preljubočinstva, jednoga oca imamo, Boga."

42 Isus im reče: "Kad bi Bog bio vas otac, vi biste ljubili mene; jer ja od Boga
izađoh i dođoh. Ne dođoh sam od sebe, nego me on posla.

43 Zašto ne razumijete govora mojega? Jer ne možete riječi moje da slušate.

44 Vi imate đavla za oca i hoćete da činite po željama oca svojega, On je bio
krvnik ljudi od početka. On nije bio utvrđen u istini jer nema istine u njemu.
Kad govori laž, od svojega govori, jer je lažac i otac laži.

45 Jer ja istinu govorim, ne vjerujete mi.

46 Tko će me od vas prekoriti za kakav grijeh? Ako vam kažem istinu, zašto
mi ne vjerujete '

47 Tko je od Boga, riječi Božje sluša. Zato vi ne slušate, jer nijeste od Boga."

48 Tada mu odgovoriše Židovi: "Ne velimo li mi pravo, da si Samarijanac i da
imaš đavla?"

49 Isus reče: "Ja nemam đavla, nego poštujem Oca svojega, a vi mene
sramotite

50 A ja ne tražim slave svoje; ima, koji traži i sudi.

51 Zaista, zaista, kažem vam: ako tko bude držao riječ moju, neće vidjeti smrti
dovijeka."

52 Tada mu rekoše Židovi: "Sad znamo, da imaš đavla. Abraham umrije, i
proroci, a ti kažeš: 'Ako tko bude držao riječ moju, neće okusiti smrti
dovijeka.'

53 Jesi li ti veći od oca našega Abrahama, koji umrije? I proroci pomriješe.
Kime se to praviš biti?"

54 Isus reče: "Ako se ja, sam slavim, slava je moja ništa. Otac je moj, koji me
slavi, za kojega vi kažete, da je vaš Bog.

55 Ali vi ga ne poznajete, a ja ga znam; i ako reknem, da ga ne znam, bit ću
kao i vi lažac. Ali ga znam i riječ njegovu držim.

56 Abraham, otac vaš, kliktao je, da bi vidio dan moj. Vidio je i obradovao se je."

57 Tada mu rekoše Židovi: "Još ti nema pedeset godina, i Abrahama si zar vidio?"

58 Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam: "Prije nego je postao Abraham, ja sam."

59 Tada uzeše kamenje, da bace na njega. Ali se On skrije, izađe iz hrana, idući između njih, i tako prođe.

Ivanu 9

1 I prolazeći vidje čovjeka slijepa od rođenja.

2 Učenici njegovi zapitaše ga: "Učitelju, tko sagriješi, ovaj ili roditelji njegovi, te se rodio slijep?"

3 Isus odgovori: "Ni on ne sagriješi, ni roditelji njegovi, nego da se objave djela Božja na njemu.

4 Meni valja raditi djela onoga, koji me posla, dok je dan. Dolazi noć, kada nitko ne može raditi.

5 Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta."

6 Kad reče ovo, pljunu na zemlju, načini blato od sline, pomaza blatom oči slijepčeve

7 I reče mu: "Idi, operi se u kupelji Siloamu - što prevedeno znači Poslan. - Otide dakle, opra se i dođe videći.

8 A susjedi i koji su ga prije bili vidjeli kao prosjaka, rekoše: "Nije li ovo onaj, što je sjedio i prosio?"

9 Jedni rekoše: "Jest, on je!" A drugi: "Nije, nego mu je sličan." A on je govorio: "Ja sam."

10 Tada ga upitaše: "Kako ti se otvoriše oči?"

11 On odgovori: "Onaj čovjek, koji se zove Isus, načini blato i pomaza oči
moje i reče mi: "Idi u kupelj Siloam i operi se, Otidoh, oprah se, i vidim."

12 Upitaše ga dalje: "Gdje je on?" Odgovori: "Ne znam."

13 Dovedoše k farizejima onoga, koji je bio prije slijep.

14 A bila je subota, kad načini Isus blato i otvori mu oči.

15 Opet ga dakle upitaše farizeji, kako je progledao. A on im reče: "Blato
metnu mi na oči, i oprah se, i vidim."

16 Tada rekoše neki od farizeja: "Nije ovaj čovjek od Boga, jer ne svetkuje
subote." A drugi rekoše: "Kako može čovjek grješnik činiti takve znakove?" I
bio je razdor među njima.

17 Rekoše dakle opet slijepcu: "Što veliš ti za njega, koji ti otvori oči" On
odgovori:, "Prorok je."

18 I ne povjerovaše Židovi za njega, da je bio slijep i da je progledao, dok ne
dozvaše roditelje onoga, što je progledao;

19 I zapitaše ih: "Je li ovo vaš sin, za koga vi kažete, da se je rodio slijep?
Kako dakle sad vidi?"

20 Odgovoriše im roditelji njegovi: "Znamo, da je ovo sin naš i da se je rodio
slijep.

21 A kako sad vidi, ne znamo, ili tko mu otvori oči, ne znamo. Pitajte njega!
On je velik, neka sam govori, za sebe!"

22 Ovo rekoše roditelji njegovi, jer su se bojali Židova, jer su se već bili
dogovorili Židovi, da se svaki, koji bi ga priznao za Krista, izopći iz sinagoge.

23 Zato rekoše roditelji njegovi: "On je veliki. Pitajte njega!"

24 Tada dozvaše opet čovjeka, koji je bio slijep, i rekoše mu: "Podaj Bogu
slavu! Mi znamo, da je ovaj čovjek grješnik."

25 A on im odgovori: "Je li grješnik, ne znam. Jedno znam, da sam bio slijep,
a sad vidim."

26 Upitaše ga: "Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?"

27 Odgovori im: "Već sam vam rekao, a nijeste slušali. Što ćete opet slušati? Nećete li i vi postati učenici njegovi?"

28 Tada ga izgrdiše i rekoše: "Ti budi učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi!

29 Mi znamo, da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo, odakle je."

30 Odgovori im onaj čovjek: "To i jest čudnovato, što vi ne znate, odakle je, a on otvori oči moje.

31 A znamo, da Bog ne sluša grješnika, nego ako tko poštuje Boga i čini volju njegovu, onoga usliši.

32 Otkako je svijeta, nije se čulo, da je tko otvorio oči rođenom slijepcu.

33 Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa činiti."

34 Odgovoriše mu: "U grijesima si se rodio sav, i ti da nas učiš?" I izbaciše ga van.

35 Čuo je Isus, da ga izbaciše, i kad ga nađe, upita ga: "Vjeruješ li ti u Sina čovječjega?"

36 On odgovori: "Tko je, Gospodine, da vjerujem u njega!"

37 Isus mu reče: "l vidio si ga, i koji govori s tobom, on je taj."

38 A on reče: "Vjerujem, Gospodine", i baci se pred njega ničice.

39 Isus nastavi: "Ja dođoh na sud na ovaj svijet, da vide, koji ne vide, i koji vide, da postanu slijepi."

40 To su čuli neki od farizeja, koji su bili s njim, i upitaše ga: "Jesmo li i mi slijepi?"

41 Isus im odgovori: "Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. A sad velite: 'Vidimo', zato vaš grijeh ostaje."

Ivanu 10

1 "Zaista, zaista, kažem vam: tko ne ulazi na vrata u ovčinjak nego prelazi na
drugom mjestu, on je tat i razbojnik.

2 A tko ulazi na vrata, pasti je ovcama.

3 Njemu vratar otvara, i ovce slušaju glas njegov. On zove svoje ovce po
imenu i izvodi ih.

4 I kad ispusti svoje ovce, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas
njegov.

5 A za tuđinom ne idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuđega."

6 Ovu prispodobu reče im Isus. Ali oni ne razumješe, što im htjede stim reći.

7 Tada im reče Isus opet: "Zaista, zaista, kažem vam: "Ja sam vrata k ovcama.

8 Svi koji dođoše prije mene, tati su i razbojnici, i ovce ih nijesu slušale.

9 Ja sam vrata. Tko uđe kroza me, spasit će se. On će ulaziti i izlaziti i pašu
nalaziti.

10 Tat ne dolazi, nego da krade, ubija i upropašćuje. Ja dođoh, da imaju život
i obilatije imaju.

11 Ja sam pastir dobri, Pastir dobri daje život svoj za ovce.

12 A najamnik i koji nije pastir, kojemu nijesu ovce njegove, vidi vuka gdje
dolazi, i ostavlja ovce, i bježi, a vuk grabi ih i razgoni.

13 A najamni bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce.

14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje (ovce), i mene poznaju moje.

15 Kao što mene poznaje Otac, i ja poznajem Oca, i život svoj polažem za ovce
svoje.

16 I druge ovce imam, koje nijesu iz ovoga ovčinjaka, i one mi valja dovesti, i
čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

17 Zato me ljubi Otac, jer ja život svoj polažem, da ga opet uzmem.

18 Nitko ga ne otima od mene, nego ga ja sam od sebe polažem, i vlast imam položiti ga, i vlast imam uzeti ga opet. Ovu sam zapovijed primio od Oca svojega."

19 Opet nastade razdor među Židovima zbog ovih riječi.

20 Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima i luduje. Što ga slušate?"

21 Drugi su govorili: "Ove riječi nijesu opsjednutoga. Zar može đavao slijepima oči otvarati"

22 A bila je tada u Jerusalemu svetkovina posvećenja hrama. I bila je zima.

23 Isus je hodao u hramu po trijemu Salomonovu.

24 Tada ga opkoliše Židovi i upitaše: "Dokle ćeš mučiti dušu našu? Ako si ti Krist, kaži nam otvoreno!"

25 Isus im odgovori: "Ja vam rekoh, i ne vjerujete. Djela, koja činim u ime Oca svojega, ona svjedoče za me.

26 Ali vi se vjerujete, jer nijeste od mojih ovaca.

27 Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznam njih, i za mnom idu.

28 I ja im dajem život vječni, i neće propasti dovijeka, i nitko ih neće oteti iz ruke moje.

29 Otac moj, koji mi ih dade, veći je od sviju, i nitko ih ne može oteti iz ruke Oca mojega.

30 Ja i Otac jedno smo."

31 A Židovi opet uzeše kamenje, da ga kamenuju.

32 Isus im reče: "Mnoga vam dobra djela pokazah od Oca svojega. Za koje me od ovih djela kamenujete?"

33 Židovi mu odgovoriše: "Za dobro te djelo ne kamenujemo, nego za hulu na Boga, i što ti, premda si čovjek, praviš se Bogom."

34 Isus im reče: "Ne stoji li pisano u zakonu vašemu: Ja rekoh: bogovi ste?

35 Ako one nazva bogovima, na koje dođe riječ Božja, a Pismo se ne može
dokinuti.

36 Smijete li vi onda za onoga, kojega Otac posveti i posla na svijet, tvrditi:
'Huliš na Boga,' što rekoh: 'Sin sam Božji!'

37 Ako ne činim djela Oca svojega, ne vjerujte mi!

38 Ako li činim, i ako meni nećete vjerovati, djelima vjerujte, da poznate i
vjerujete, da je Otac u meni i ja u Ocu."

39 Tada su opet gledali da ga uhvate, ali im se izmače iz ruku.

40 I otide opet preko Jordana na ono mjesto, gdje je Ivan prije krstio, i osta
ondje.

41 Mnogi dođoše k njemu i rekoše: "Ivan, istina, ne učini nijednoga čuda; ali
sve, što reče Ivan za ovoga, bilo je istinito."

42 I mnogi ondje vjerovaše u njega.

Ivanu 11

1 A bio je jedan bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i njezine sestre
Marte.

2 - A Marija, kojoj je brat Lazar bolovao, bila je ona, što pomaza Gospodina
pomašću i otrla noge njegove svojom kosom. -

3 Tada mu poručiše sestre njegove: "Gospodine, evo, koga ljubiš, bolestan je."

4 Kad je to čuo Isus reče: "Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se
po njoj proslavi Sin Božji."

5 A Isus je ljubio Martu i sestru njezinu Mariju i Lazara.

6 Kad je dakle čuo, da je bolestan, tada ostade još dva dana na mjestu, gdje je
bio.

7 Istom tada reče učenicima svojim: "Hajdemo opet u Judeju!"

8 Učenici mu odgovoriše: "Učitelju, sad su Židovi gledali da te kamenuju, pa
opet hoćeš da ideš onamo?"

9 Isus reče: "Nije li dvanaest sati u danu? Tko danju ide, ne spotiče se, jer vidi
svjetlost ovoga svijeta.

10 A tko ide noću, spotiče se, jer mu fali svjetlost."

11 Tako reče. Onda nastavi: "Lazar, naš prijatelj, spava. Ali idem da ga
probudim od sna."

12 Učenici mu odgovoriše: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."

13 A Isus im reče za smrt njegovu; a oni su mislili, da govori za spavanje sna.

14 Tada im Isus reče otvorene: "Lazar je umro,

15 I radujem se zbog vas, što nijesam bio ondje, da vjerujete. Nego hajdemo k
njemu!"

16 Onda Toma, koji se zove Didim, (znači blizanac) reče suučenicima:
"Hajdemo i mi, da umremo s njim!"

17 Kad dođe Isus, nađe ga, da je već četiri dana u grobu.

18 Betanija je bila blizu Jerusalema, jedno petnaest stadija, (potrkališta)
udaljena od njega.

19 I mnogi od Židova bili su došli k Marti i Mariji da ih tješe za bratom
njihovim.

20 Kad je Marta čula, da dolazi Isus, izađe mu u susret. A Marija je sjedila kod
kuće.

21 Onda reče Marta Isusu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat.

22 Ali i sad znam, da štogod zaišteš od Boga, dat će li Bog."

23 Isus joj reče: "Brat će tvoj uskrsnuti."

24 Marta mu odgovori: "Znam, da će uskrsnuti o uskrsnuću u posljednji dan."

25 Isus joj reče: "Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre,
živjet će.

26 I ni jedan, koji živi i vjeruje u mene, neće umrijeti dovijeka. Vjeruješ li to?"

27 Ona mu odgovori: "Da, Gospodine, ja vjerujem, da si ti Krist, Sin Božji, koji je imao doći na ovaj svijet."

28 I kad to reče, otide, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj tiho: "Učitelj je ovdje i zove te."

29 Jedva je ona bila to čula, ustade brzo i ode k njenu.

30 Isus naime nije još, bio došao u selo, nego se je još nalazio na onom mjestu, gdje ga je bila susrela Marta.

31 Kad Židovi, što su bili kod nje u kući, vidješe, gdje Marija brzo ustade i izađe, pođoše za njom; jer su mislili, da ide na grob, da plaće ondje.

32 "Čim Marija dođe na mjesto, gdje je bio Isus i kad ga vidje, pade k njegovim nogama i reče mu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, ne bi bio umro moj brat."

33 Kad Isus vidje, gdje ona plače i gdje plaču Židovi, što su bili došli s njom, u duhu se potrese i uzbudi se.

34 I upita: "Gdje ga metnuste?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i vidi!"

35 Udariše suze Isusu.

36 Tada rekoše Židovi "Vidite, kako ga ljubio!"

37 A neki od njih rekoše: "Zar nije mogao on, koji otvori oči slijepcu, učiniti, da onaj ne umre?"

38 Opet duboko potresen dođe Isus na grob. Bila je pećina, i kamen ležao na njoj.

39 Isus zapovjedi: "Odvaljajte kamen!" Marta, sestra pokojnoga, odgovori mu: "Gospodine, već zaudara, jer već leži četiri dana."

40 Isus joj reče: "Ne rekoh li ti: "Ako vjeruješ, vidjet ćeš slavu Božju?"

41 Tada odvaljaše kamen. Isus podiže oči gore i reče: "Oče, zahvaljujem ti, što si me uslišio.

42 Ja sam, istina, znao, da me svagda uslišiš. Ali rekoh zbog naroda, koji
ovdje stoji, da vjeruju, da si me ti poslao."

43 Iza ovih riječi povika iza glasa: "Lazare, izađi van!"

44 I odmah izađe pokojni, obavit povojima po rukama, nogama i lice mu
povezano ručnikom. Isus im reče: "Razvežite ga i pustite da ide!"

45 Mnogi zidovi, što su bili došli k Mariji i Marti i vidjeli što učini Isus,
vjerovaše u njega.

46 A neki od njih otidoše k farizejima i rekoše im, što učini Isus,

47 Tada glavari svećenički i farizej sazvaše visoko vijeće i rekoše: "Što da
činimo, jer čovjek ovaj čini mnoga čudesa?

48 Ako ga ostavimo tako, svi će vjerovati u njega, i doći će Rimljani i uzet će
nam zemlju i narod."

49 A jedan od njih, Kaifa, koji je one godine bio veliki svećenik, odgovori im:
"Vi ne znate ništa,

50 I ne mislite, da je bolje za vas, da jedan čovjek umre za narod, negoli da
narod sav propadne."

51 A ovo ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine proreče,
da Isusu valja umrijeti za narod.

52 I ne samo za narod, nego da i razasutu djecu Božju skupi u i jedno.

53 Od toga dakle dana bili su nakanili da ga ubiju.

54 Zato se Isus nije više kretao javno među Židovima, nego odanle otide u kraj
blizu pustinje, u grad po imenu Efraim. Ondje je boravio s učenicima svojim.

55 A bio je blizu židovski blagdan Pashe. Mnogi iz onoga kraja uzađoše u
Jerusalem prije blagdana Pashe, da se posvete.

56 Tada su tražili Isusa, i dok su zajedno stajali u hramu, govorili su među
sobom: "Što mislite, neće li doći na blagdan?"

57 A glavari svećenički i farizeji bili su izdali zapovijed, ako tko dozna, gdje je, da javi, da ga uhvate.

Ivanu 12

1 Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju, gdje je bio Lazar koji bijaše mrtav, kojega je bio Isus uskrsnuo iz mrtvih.

2 Ondje mu zgotoviše večeru. Marta je služila, a Lazar je bio jedan od onih, što su sjedili s njim za stolom.

3 Tada Marija uze litru prave, dragocjene nardove pomasti, pomaza noge Isusove i otre kosom svojom noge njegove. Miris pomasti napuni svu kuću.

4 Onda jedan od učenika njegovih, Juda Iskariot, koji ga je imao izdati, reče:

5 "Zašto se ova pomast nje prodala za trista denara i dalo to siromasima?"

6 A ovo ne reče, što bi se starao za siromahe, nego što je bio tat, i imao torbu, i nosio, što se metalo u, nju.

7 Isus reče: "Pustite je! Ona je sačuvala to za dan mojega pokopa!

8 Siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda."

9 Mnogi narod židovski bio je doznao, da je on ondje, i dođoše ne samo zbog Isusa, nego i da vide Lazara, kojega je bio podigao iz mrtvih.

10 A glavari svećenički naumiše da ubiju i Lazara,

11 Jer su mnogi Židovi dolazili zbog njega i vjerovali u Isusa.

12 Sutradan je veoma veliko mnoštvo došlo na blagdan. Bili su čuli, da Isus dolazi u Jerusalem.

13 Tada uzeše grane palmove i izađoše mu u susret, i vikali su "Hosana! Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje, kralj Izraelov!"

14 Isus nađe magare i sjede a njega, kao što je pisano:

15 "Ne boj se, kćeri sionska! Evo, kralj tvoj dolazi, sjedi na mladetu magaričinu."

16 Ovo učenici njegovi ne razumješe prije. Ali kad je Isus bio proslavljen, tada
se sjetiše, da je to bilo za njega pisano, i da mu ovo učiniše.

17 Svjedočio je dakle narod, koji je bio s njim, kad je Lazara izazvao iz groba i
podigao ga iz mrtvih.

18 Zato mu narod izađe u susret. Bio je naime čuo, da je učinio ovo čudo.

19 A farizeji rekoše jedan drugome: "Vidite, da ništa ne postižete. Eto sav
svijet ode za njim!"

20 Među onima, što su bili uzašli da se klanjaju na blagdan, nalazili se i neki
neznabošci.

21 Ovi pristupiše k Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, i zamoliše ga:
"Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

22 Dođe Filip i reče Andriji. Andrija i Filip opet reče Isusu.

23 Isus im reče: "Dođe čas, da se proslavi Sin čovječji.

24 Zaista, zaista, kažem vam: "Ako zrno pšenično ne padne u zemlju i ne
umre, ostane za se samo. Ako li umre, mnogo roda rodi.

25 Tko ljubi život svoj, izgubit će ga; a tko mrzi na život svoj na ovom svijetu,
sačuvat će ga za život vječni.

26 Tko mi hoće služiti, neka ide za mnom! Gdje sam ja, ondje i sluga moj neka
bude! Tko tko meni proslavit će ga Otac moj.

27 Sad je duša moja duboko potresena. Što da kažem? Oče, sačuvaj me od
ovoga časa? Ali zato dođoh u čas ovaj.

28 Oče, proslavi ime svoje!". Tada glas dođe s neba: "I proslavio sam ga, i opet
ću ga proslaviti."

29 Narod, koji je stajao i čuo, pomisli, da je zagrmjelo. Drugi rekoše: "Anđeo
mu govorio."

30 A Isus reče: "Nije došao ovaj glas zbog mene, nego zbog vas.

31 Sad je sud ovome svijetu, sad će biti istjeran knez ovoga svijeta.

32 A kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi."

33 Ovim riječima htjede navijestiti, kojom će smrti umrijeti.

34 Narod mu odgovori: "Mi smo čuli iz zakona, da Krist ostaje dovijeka. Kako ti možeš reći, da se Sin čovječji mora podignuti? Tko je taj Sin čovječji?"

35 Isus im reče: "Samo još malo vremena svjetlost je među vama. Hodite, dok imate svjetlost, da vas tama ne obuzme! Tko hodi u tami, ne zna kamo ide.

36 Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost, da budete sinovi svijetla!" To reče Isus, i otide, i skrio se od njih.

37 Premda je bio tolika čudesa učinio pred njima, nijesu vjerovali u njega.

38 Tako se je imala ispuniti riječ proroka Izaije: "Gospodine, tko je vjerovao vijesti našoj? Kojemu se je otkrila ruka Gospodnja."

39 Zato nijesu mogli vjerovati, jer opet reče Izaija:

40 Zaslijepio je oči njihove i otvrdio srce njihovo, da ne vide očima i ne razumiju srcem, i da se ne obrate, da ih ne iscijelim."

41 Tako reče Izaija, kad je vidio slavu njegovu i govorio o njemu.

42 Ipak i mnogi od poglavica vjerovaše u njega. Ali ga nijesu javno priznavali zbog farizeja, da ne budu izgnani iz sinagoge.

43 Čast kod ljudi vrijedila im je više, negoli čast kod Boga.

44 Isus povika iza glasa: "Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga, koji me posla;

45 I tko vidi mene, vidi onoga, koji me posla.

46 Ja kao svjetlost dođoh na svijet, da ni jedan, koji vjeruje u mene, ne ostane u tami.

47 Tko čuje moje riječi, ali ih ne drži, ja mu neću suditi, jer ne dođoh da sudim, nego da spasim svijet.

48 Tko prezire mene i ne prima riječi mojih, ima već suca svojega: Riječ, koju sam ja navijestio, ona će mu suditi u posljednji dan.

49 Jer ja nijesam govorio sam od sebe, nego Otac, koji me posla, on mi dade
zapovijed, što da kažem i što da govorim.

50 I znam, da je zapovijed njegova život vječni. Što ja dakle govorim, onako
govorim, kako mi reče Otac."

Ivanu 13

1 Bilo je pred blagdan Pashe. Isus je znao, da mu je došao čas, da ide s ovoga
svijeta k Ocu. Tada on, koji je ljubio svoje, što su bili na svijetu, izrazi svoju
ljubav do kraja.

2 Bilo je za večerom, Već je bio đavao metnuo u srce Judi, sinu Simona
Iskariota, da ga izda.

3 Premda je Isus znao, da mu je Otac sve dao u ruke, i da je od Boga izišao i k
Bogu da ide,

4 Ustade od večere, skide svoju gornju haljinu, uze otirač i njim se opasa.

5 Tada uli vodu u umivaonicu i počne prati noge učenicima i otirati otiračem,
kojim je bio opasan.

6 Tako dođe k Simonu Petru. On mu reče: "Gospodine, zar ti da mi pereš
noge?"

7 Isus mu odgovori: "Što ja činim, ti ne znaš sada, ali ćeš poslije razumjeti."

8 Petar mu odgovori: "Nikad mi ti nećeš oprati nogu!" Isus mu odgovori: "Ako
te ne operem, nećeš imati dijela s menom."

9 Reče mu Simon Petar: "Onda, Gospodine, ne samo noge moje, nego i ruke i
glavu."

10 Isus mu reče: "Tko je opran, ne treba nego da samo noge opere, onda je sav
čist. I vi ste čisti, ali ne svi."

11 Jer je znao izdajnika svojega, zato reče: "Nijeste svi čisti."

12 A kad im je bio oprao noge, svoju gornju haljinu uzeo i opet sjeo za stol,
reče im: "Znate li, što ja učinih vama?

13 Vi zovete mene Učiteljem i Gospodinom, i pravo velite, jer jesam.

14 Kad dakle ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi morate jedan drugome prati noge.

15 Jer vam dadoh primjer, da i vi tako činite, kao što ja učinih vama.

16 Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga, koji ga je poslao.

17 Kad ovo znate, bit ćete Blagoslovljeni, ako to činite.

18 Ne kažem za sve vas. Ja znam, koje izabrah. Ali se Pismo mora ispuniti: Koji s menom jede kruh, podiže petu svoju na me.

19 Već sada kažem vam, prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujete, da sam ja.

20 Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi onoga, koga ja pošljem, mene primi; a tko primi mene, primi onoga, koji me posla."

21 Iza ovih riječi bi Isus potresen u duhu i posvjedoči: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan između vas izdat će me."

22 Tada su učenici pogledali jedan drugoga, jer nijesu znali, za koga govori.

23 A jedan od učenika njegovih, kojega je Isus ljubio, počivao je na grudima Isusovim.

24 Njemu namignu Simon Petar i reče mu: "Upitaj, za koga to govori."

25 A on naslonjen na grudi Isusove upita: "Gospodine, tko je to?"

26 Isus odgovori: "Onaj je, kojemu ja pružim zalogaj kad ga umočim." I umoči zalogaj i dade ga Judi Simona Iskariota.

27 I po zalogaju uđe u njega sotona. Isus mu još reče: "Što činiš, čini brže!"

28 Nitko od onih, što su sjedili za stolom, nije razumio, zašto mu to reče.

29 Neki su mislili, jer je u Jude bila kesa za novac, da mu Isus reče: "Kupi, što nam treba za blagdan," ili da dadne što siromasima.

30 Kad je on bio uzeo zalogaj, odmah izađe. Bila je noć.

31 Kad je bio izašao, reče Isus: "Sad je proslavljen Sin čovječji, i Bog je
proslavljen u njemu.

32 Ako je Bog proslavljen u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi i odmah će
ga proslaviti.

33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me; ali kako već rekoh Židovima:
kamo ja idem, vi ne možete doći, i vama govorim sada.

34 Novu zapovijed dajem vam: ljubite jedan drugoga! Kao što sam ja ljubio
vas, tako i vi ljubite jedan drugoga!

35 Po tom će svi spoznati, da ste moji učenici, ako ljubite jedan drugoga"

36 Tada ga upita Simon Petar: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu odgovori:
"Kamo ja idem, ne možeš sad ići za mnom, ali ćeš poslije poći za mnom."

37 Petar mu odgovori: "Gospodine, zašto ne mogu sad ići za tobom? Život ću
svoj položiti za te."

38 Isus mu reče: "Život li ćeš svoj položiti za me? Zaista, zaista, kažem ti: Još
prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me zatajiti."

Ivanu 14

1 "Neka se ne plaši srce vaše! Vjerujte u Boga, i u mene vjerujte!

2 U kući Oca mojega mnogi su stanovi. Kad ne bi bilo tako, bio bih vam
rekao, jer idem da vam pripravim mjesto.

3 I kad otidem i pripravim mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi
budete, gdje sam ja.

4 I kamo ja idem vi znate i put znate."

5 Toma mu odgovori: "Gospodine, ne znamo, kamo ideš; i kako možemo put
znati?"

6 Isus mu reče: "Ja sam put i istina i život: nitko ne dolazi k Ocu, osim po
meni.

7 Kad biste poznavali mene, onda biste poznavali i Oca mojega. Od sada
poznajete ga, i vidjeste ga."

8 Tada mu reče Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca, i to nam je dosta."

9 Isus mu reče: "Tako sam već dugo s vama, i nijesi me upoznao, Filipe? Tko
je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti veliš: 'Pokaži nam Oca'?

10 Zar ne vjeruješ, da sam ja u Ocu, i da je Otac u meni? Riječi, koje vam ja
govorim, ne govorim od sebe samoga, i djela čini Otac, koji ostaje u meni.

11 Vjerujte mi, da sam ja u Ocu, i da je Otac u meni. Ako li ne, vjerujte mi
zbog samih djela!

12 Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, djela, koja ja činim, i on će
činiti, i veća će od ovih činiti, jer ja idem k Ocu.

13 Sve, što onda zamolite (Oca) u ime moje, učinit ću, da se proslavi Otac u
Sinu.

14 Ako me za što zamolite u ime moje, ja ću to učiniti.

15 Ako me ljubite, držite zapovijedi moje!

16 I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Utješitelja, da ostane s vama
dovijeka,

17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi, niti ga poznaje; a
vi ga poznajete, jer ostaje kod vas i u vama je.

18 Neću vas ostaviti sirote, doći ću k vama.

19 Još malo, i svijet me neće više vidjeti. A vi me vidite, jer ja živim, a i vi
ćete živjeti.

20 U onaj dan spoznat ćete, da sam ja u Ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama.

21 Tko ima zapovijedi moje i drži ih, on je onaj, koji me ljubi. A tko ljubi
mene, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i objavit ću mu sebe
samoga."

22 Tada ga upita Juda, ne onaj Iskariot: "Gospodine, kako to, da ćeš se objaviti
nama, a ne svijetu?"

23 Isus mu odgovori: "Tko ljubi mene, držat će riječ moju, i Otac moj ljubit će
njega, i k njemu ćemo doći i u njega ćemo se nastaniti.

24 Tko ne ljubi mene, ne drži mojih riječi. A riječ, koju ste čuli od mene, nije
moja, nego Oca, koji me posla.

25 Ovo vam rekoh, dok sam s vama.

26 A Utješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime moje, on će vas naučiti
svemu i napomenut će vam sve, što vam rekoh.

27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam. Ne dajem vam ga, kao što svijet
daje. Neka se ne plaši srce vaše i neka se ne boji!

28 Čuli ste, da vam ja rekoh: 'Ja odlazim, i doći ću k vama. Kad biste me
ljubili, onda biste se radovali, što idem k Ocu, jer je Otac veći od mene.

29 I sad vam rekoh, prije nego se zbude, da vjerujete, kad se zbude.

30 Više neću mnogo govoriti s vama; jer dolazi knez ovoga svijeta, ali na meni
nema ništa.

31 Nego da spozna svijet, da ljubim Oca, i kako mi je zapovjedio Otac, onako
činim. Ustanite, hajdemo odavde!"

Ivanu 15

1 Ja sam pravi čokot, i Otac je moj vinogradar.

2 Svaku lozu na meni, koja ne rađa roda, on odsiječe, i svaku, koja rada rod,
očisti da rodi više roda.

3 Vi ste već čisti zbog riječi, koju vam rekoh.

4 Ostanite u meni, i ja u vama, Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe,
ako ne ostane na čokotu, tako i vi, ako ne ostanete u meni.

5 Ja sam čokot, vi loze. Tko ostaje u meni, i ja u njemu, on rodi mnogi rod,
jer bez mene ne možete učiniti ništa.

6 Tko u meni ne ostane, izbacit će se kao loza, i osušit će se, i skupit će je, i u
oganj baciti, i gorjet će.

7 Ako ostanete u meni, i riječi moje ostanu u vama, štogod hoćete, tražite, i
bit će vam.

8 Stim se proslavlja Otac moj, da rodite rod mnogi i budete moji učenici.

9 Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas. Ostanite u ljubavi
mojoj!

10 Ako zapovijedi moje uzdržite, ostat ćete u ljubavi mojoj, kao što sam i ja
održao zapovijedi Oca svojega, i ostajem u ljubavi njegovoj.

11 Ovo vam rekoh, da bude radost moja u vama, i radost vaša da se ispuni.

12 Ovo je zapovijed moja: ljubite se među sobom, kao što sam ja ljubio vas!

13 Od ove ljubavi nitko veće nema, da tko život svoj položi za prijatelje svoje.

14 Vi ste prijatelji moji, ako činite, što vam ja zapovijedam.

15 Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna, što radi gospodar njegov;
nego vas nazvah prijateljima, jer vam sve objavih, što sam čuo od Oca
svojega.

16 Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas, i postavih vas, da vi idete i rod
rodite, i da vaš rod ostane, da štogod zamolite u Oca u ime moje, da vam
dadne.

17 Ovo vam zapovijedam: ljubite se među sobom!

18 Ako svijet mrzi na vas, znajte, da je mrzio na mene prije vas!

19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; a kako nijeste od svijeta,
nego vas ja izabrah od svijeta, zato mrzi na vas svijet.

20 Sjetite se riječi, koju vam ja rekoh: 'Nije sluga veći od gospodara svojega.'
Ako su progonili mene, i vas će progoniti; ako su držali riječ moju, i vašu će
držati.

21 Ali sve će vam ovo činiti zbog imena mojega, jer ne poznaju onoga, koji me posla.

22 Da nijesam bio došao i govorio im, ne bi imali grijeha; a sad nemaju izgovora za grijeh svoj.

23 Tko mrzi na mene, mrzi i na Oca mojega.

24 Da nijesam bio djela činio među njima, kojih nitko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali sad i vidješe, i zamrziše na mene i na Oca mojega.

25 Ali se je morala ispuniti riječ, što stoji napisana u zakonu njihovu: 'Mrzili su na mene ni za što.'

26 A kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svjedočiti za mene.

27 A i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka s menom.

Ivanu 16

1 Ovo vam rekoh, da se ne spotaknete.

2 Izgonit će vas iz sinagoga. A dolazi vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti, da Bogu čini službu.

3 I ovo će vam činiti, jer ne poznaju ni Oca ni mene.

4 Nego vam ovo rekoh, da, kad dođe vrijeme, sjetite se ovoga, da vam ja rekoh. A isprva ne rekoh vam ovo, jer sam bio s vama.

5 A sad idem k onome, koji me posla, i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?'

6 Nego, jer vam rekoh ovo, žalosti napuni se srce vaše.

7 Ali ja vam istinu govorim: "Bolje je za vas, da ja idem; jer ako ne otidem, Utješitelj neće doći k vama; ako li otidem, poslat ću ga k vama

8 I kad on dođe, dokazat će svijetu što je grijeh, i o pravdi, i o sudu.

9 O grijehu, jer ne vjeruju u mene;

10 O pravdi, jer idem k Ocu svojemu, i više me nećete vidjeti;

11 O sudu, jer je knez ovoga svijeta osuđen.

12 Još bih vam imao mnogo da kažem, ali sad ne možete podnijeti.

13 Ali kad dođe on, Duh istine, uvest će vas u svu istinu, jer neće od sebe
govoriti, nego će govoriti što čuje, i javit će vam buduće stvari.

14 On će me proslaviti, jer će od mojega uzeti, i javit će vam.

15 Sve, štogod ima Otac, moje je. Zato rekoh: On će od mojega uzeti i javit će
vama.

16 Malo, i više me nećete vidjeti, i opet malo, i vidjet ćete me jer idem k Ocu."

17 A neki od učenika njegovih rekoše među sobom: "Što je to, što nam kaže:
'Malo', i nećete me vidjeti, i opet malo, i vidjet ćete me,' i: 'Idem k Ocu?'"

18 Rekoše dakle: "Što je to, što kaže: 'Malo'? Ne znamo, što govori.

19 Isus opazi, da su ga htjeli upitati, i reče im: "Za to li se zapitujete među
sobom, što rekoh: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, i vidjet ćete me?'

20 Zaista, zaista, kažem vam: "Vi ćete plakati i tugovati, a svijet će se
radovati; vi ćete se žalostiti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost.

21 Žena kad rađa, ima žalost, jer dođe čas njezin. Ali kad rodi dijete, više se
ne sjeća muke zbog radosti, jer se rodi čovjek na svijet.

22 Tako i vi sad imate žalost, ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše, i
vaše radosti nitko neće uzeti od vas.

23 I u onaj dan nećete me pitati ni za što. Zaista, zaista, kažem vam: Ako što
zamolite Oca, dat će vam u ime moje.

24 Do sada ne moliste ništa u ime moje. Molite i primit ćete, da radost vaša
bude potpuna.

25 Ovo sam vam govorio u prispodobama. Dolazi čas, kad vam više neću
govoriti u prispodobama, nego ću vam otvoreno javiti za Oca.

26 U onaj ćete dan u ime moje moliti, i ne velim vam, da ću ja moliti Oca za
vas.

27 Jer sam Otac ljubi vas, jer vi mene ljubiste i vjerovaste, da ja od Boga izađoh

28 Izađoh od Oca i dođoh na svijet; opet ostavljam svijet, i idem k Ocu."

29 Rekoše učenici njegovi: "Eto sad otvoreno govoriš i prispodobe nikakve ne govoriš.

30 Sad znamo, da sve znaš, i ne treba ti, da te tko pita. Zato vjerujemo, da si izašao od Boga."

31 Isus im reče: "Sad zar vjerujete?

32 Evo dolazi čas, i već je došao, da se razbjegnete svaki na svoje mjesto i mene sama ostavite. Ali nijesam sam, jer je Otac s menom.

33 Ovo vam rekoh, da u meni mir imate. U svijetu imate tjeskobu; ali se radujte: Ja sam nadvladao svijet."

Ivanu 17

1 Ovo reče Isus i podiže oči svoje na nebo i reče: "Oče, dođe čas, proslavi Sina svojega, da Sin tvoj proslavi tebe!

2 Jer ti si mu dao vlast nad svakim tijelom, da svima, koje si mu dao, dadne život vječni.

3 A ovo je život vječni, da spoznaju tebe, jedino pravoga Boga, i koga si poslao, Isusa Krista.

4 Ja tebe proslavih na zemlji, djelo svrših, koje si mi dao da činim.

5 I sad proslavi ti mene, Oče, u tebe samoga slavom, koju imadoh u tebe, prije nego postade svijet.

6 Ja objavih ime tvoje ljudima, koje si mi dao od svijeta. Tvoji su bili i Ti si ih dao meni, i riječ su tvoju održali.

7 Sad znaj u, da i e sve, što si mi dao, od tebe.

8 Jer riječi, koje si dao meni, dadoh njima. Oni ih primiše i spoznaše istinito, da od tebe izađoh, i vjerovaše, da si me ti poslao.

9 Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one, koje si mi dao, jer su
tvoji.

10 Sve, što je moje, jest tvoje, i što je tvoje, jest moje, i ja se proslavih u
njima.

11 I više nijesam na svijetu - ali su oni na svijetu. Ja dolazim k tebi. Oče sveti,
sačuvaj ih u ime svoje, koje si mi dao, da budu jedno kao mi!

12 Dok sam bio s njima, čuvao sam ih u ime tvoje, koje si mi dao, i sačuvah
ih, i nitko od njih ne pogibe, osim sina propasti, da se ispuni Pismo.

13 A sad k tebi dolazim, i ovo govorim, dok sam još na svijetu, da imaju
radost moju ispunjenu u sebi.

14 Ja im dadoh riječ tvoju. A svijet zamrzi na njih, jer nijesu od svijeta, kao
što ni ja nijesam od svijeta.

15 Ne molim, da ih uzmeš sa svijeta nego da ih sačuvaš oda zla.

16 Od svijeta nijesu, kao što ni ja nijesam od svijeta.

17 Posveti ih u istini! Riječ je tvoja istina.

18 Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet.

19 I za njih ja posvećujem sebe, da i oni budu posvećeni u istini.

20 A ne molim samo za njih, nego i za one, koji na riječ njihovu vjeruju u
mene,

21 Da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni u nama
budu jedno, da vjeruje svijet, da si me ti poslao.

22 I slavu, koju si mi dao, ja dadoh njima, da budu jedno, kao što smo i mi
jedno:

23 Ja u njima i ti u meni; da budu sasvim u jedno, i da spozna svijet, da si me
ti poslao i da si ih ljubio, kao što si mene ljubio.

24 Oče, hoću, da oni, koje si mi dao, budu s menom, gdje sam ja, da vide
slavu moju, koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanja svijeta.

25 Oče pravedni, svijet tebe ne spoznade, a ja te spoznadoh, i ovi spoznadoše,
da si me ti poslao.

26 I obznanih im ime tvoje, i obznanit ću, da ljubav, kojom si mene ljubio,
bude u njima, i ja u njima.

Ivanu 18

1 Kad je Isus bio ovo izrekao, izađe s učenicima svojim preko potoka Kidrona,
gdje je bio vrt, u koji uđe on, i učenici njegovi.

2 A Juda, izdajnik njegov, znao je ono mjesto, jer se je Isus često sastajao
ondje s učenicima svojim.

3 Onda Juda uze četu vojnika i sluge od glavara svećeničkih i farizeja i dođe
onamo s zubljama i sa svjetiljkama i s oružjem.

4 A Isus, koji je znao sve, što će biti od njega, stupi naprijed i upita ih: "Koga
tražite"

5 Odgovoriše mu: "Isusa Nazarećanina." Isus im reče: "Ja sam." A s njima je
stajao i Juda, izdajnik njegov.

6 A kad im reče: "Ja sam, ustuknuše natrag i popadoše na zemlju.

7 Onda ih opet zapita: "Koga tražite?" A oni rekoše: "Isusa Nazarećanina."

8 Odgovori Isus: "Rekoh vam, da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove
nek idu!"

9 Tako se je imala ispuniti riječ, koju reče: "Ne izgubih nijednoga od onih,
koje si mi dao."

10 A Simon Petar izvadi mač, što ga je imao sa sobom, i udari slugu velikoga
svećenika, i odsiječe mu desno uho. A slugi je bilo ime Malho.

11 Onda reče Isus Petru: "Zadjeni mač svoj u korice! Čašu što mi je dade Otac,
zar da je ne pijem?"

12 A četa, zapovjednik i sluge židovske uhvatiše Isusa i svezaše ga;

13 I odvedoše ga najprije k Ani, jer je bio tast Kaifi, koji je bio veliki svećenik
one godine.

14 A Kaifa je bio onaj, koji je bio dao savjet Židovima: "Bolje je, da umre
jedan čovjek za narod."

15 Za Isusom je išao Simon Petar i drugi učenik. Ovaj je učenik bio poznat
velikomu svećeniku, i uđe s Isusom u dvorište velikoga svećenika;

16 A Petar je stajao vani kod vrata. Onda izađe drugi učenik, koji je bio
poznat velikomu svećeniku, i reče vratarici, te uvede Petra.

17 Onda reče sluškinja vratarica Petru: "Nijesi li i ti od učenika ovoga
čovjeka?" On reče: "Nijesam."

18 A sluge su i podvornici stajali kod žeravice, jer je bila zima, i grijali se. A i
Petar je stajao s njima i grijao se.

19 A veliki svećenik zapita Isusa za učenike njegove i za njegovu nauku.

20 Isus mu odgovori: "Ja sam govorio javno svijetu. Ja sam svagda učio u
sinagogi i u hramu, gdje se svi Židovi skupljaju, i ništa nije bio govorio u
potaji.

21 Što pita s mene? Pitaj one, koji su slušali, što sam im govorio. Evo, ovi
znadu, što sam ja govorio."

22 A kad ovo reče, jedan od sluga, koji su, stajali ondje, udari Isusa po obrazu
i reče: "Zar tako odgovaraš velikomu svećeniku?"

23 Isus mu reče: "Ako zlo rekoh, dokaži, da je zlo; ako li dobro, što me biješ?"

24 I Ana ga posla svezana velikomu svećeniku Kaifi.

25 A Simon Petar stajao je i grijao se. Onda mu rekoše: "Nijesi li i ti od
učenika njegovih?" On zataji i reče: "Nijesam."

26 Jedan od sluga velikoga svećenika, rođak onome, kojemu je Petar bio
odsjekao uho, reče mu: "Nijesam li te ja vidio u vrtu s njim?"

27 Onda Petar opet zataji, i odmah pijetao zapjeva.

28 Od Kaife povedoše Isusa u sudnicu. A bilo je jutro; i oni ne uđoše u
sudnicu, da se ne bi onečistili, nego da bi mogli jesti Pashalnu večeru.

29 Tako Pilat izađe k njima i reče: "Koju tužbu iznosite na ovoga čovjeka!"

30 Odgovoriše mu: "Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga bili predali tebi."

31 A Pilat im reče: "Uzmite ga vi i po zakonu svojemu sudite mu!" A Židovi
mu rekoše: "Mi ne smijemo nikoga pogubiti."

32 Tako se je imala ispuniti riječ Isusova, kojom je označio, kakvom će smrću
umrijeti.

33 Onda uđe Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reče mu: "Jesi li ti kralj
židovski?"

34 Isus odgovori: "Govoriš li to sam od sebe, ili ti drugi rekoše za mene?"

35 Pilat odgovori: "Zar sam ja Židov? Narod tvoj i glavari svećenički
predadoše te meni. Što si učinio?"

36 Isus odgovori: "Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo od ovoga
svijeta kraljevstvo moje, onda bi se sluge moje borile, da ne budem predan
Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde."

37 Onda mu reče Pilat: "Dakle ti si kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš, da sam ja
kralj. Ja sam zato rođen i zato dođoh na svijet, da svjedočim istinu. Svaki,
koji je od istine, sluša glas moj."

38 Reče mu Pilat: "Što je istina?" I kad to reče, izađe opet Židovima i reče im:
"Ja nikakve krivnje ne nalazim na njemu.

39 A u vas je običaj, da vam jednoga pustim za blagdan Pashe. Hoćete li
dakle, da vam pustim kralja židovskoga!"

40 Onda povikaše svi: "Ne ovoga, nego Barabu!" A Baraba je bio razbojnik.

Ivanu 19

1 Tada dakle Pilat uze Isusa i bičeva ga.

2 Vojnici spletoše vijenac od trnja, metnuše mu ga na glavu i obukoše mu
skrletnu haljinu.

3 I pristupali su k njemu i govorili: "Zdravo, kralju židovski!" i udarali su ga
po obrazima.

4 Onda Pilat izađe opet i reče im: "Evo, izvodim ga k vama, da vidite, da na
njemu ne nalazim nikakve krivnje."

5 A Isus izađe pod vijencem od trnja i u skrletnoj haljini. Pilat im reče: "Evo
čovjeka!"

6 A kad ga vidješe glavari svećenički i sluge, povikaše: "Raspni, raspni ga!"
Pilat im odgovori: "Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu
krivnje."

7 Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo zakon, i po zakonu mora umrijeti, jer se
je gradio Sinom Božjim."

8 Kad je dakle čuo Pilat ovu riječ, poboja se većma.

9 I opet uđe u sudnicu i upita Isusa: "Odakle si ti?" A Isus mu ne dade
odgovora.

10 Tada mu reče Pilat: "Zar meni ne govoriš? Ne znaš li, da imam vlast raspeti
tebe, i vlast imam pustiti tebe?"

11 Isus reče: "Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom, kad ti ne bi bilo dano
odozgo. Zato onaj ima veći grijeh, koji me predade tebi."

12 Otada je gledao Pilat da ga pusti. Ali su Židovi vikali. "Ako ovoga pustiš,
nijesi prijatelj caru. Svaki, koji sebe gradi kraljem, protivi se caru."

13 A kad je Pilat čuo ove riječi izvede Isusa, i sjede na sudačku stolicu na
mjestu, koje se zove Litostrotos, a hebrejski Gabata.

14 A bila je priprava Blagdana Pashe, oko šeste ure, i reče Židovima: "Evo
kralj vaš!"

15 A oni su vikali: "Uzmi, uzmi, raspni ga! Pilat im reče: "Zar kralja vašega da
raspnem?" Odgovoriše glavari svećenički: "Nemamo kralja osim cara."

16 Tada im ga predade, da se raspne. A oni uzeše Isusa i odvedoše ga.

17 Nosio je križ svoj, i izađe na mjesto, koje se zove Lubanja, (košturnica) a hebrejski Golgota.

18 Ondje ga raspeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sredini.

19 A Pilat napisa i natpis i metnu na križ. A bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj židovski."

20 I ovaj su natpis čitali mnogi od Židova; jer je mjesto, gdje je bio raspet Isus, bilo blizu grada; i bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki.

21 A židovski su glavari svećenički govorili Pilatu: "Ne piši: 'kralj židovski', nego da je on rekao: 'kralj sam židovski.'"

22 Pilat reče: "Što pisah, pisah."

23 Kad su bili vojnici raspeli Isusa, uzeše njegove haljine i načiniše četiri dijela, svakome vojniku po dio, i donju haljinu; a donja haljina nije bila šivana, nego izatkana sva u jednom komadu od vrha do dna.

24 Onda rekoše među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo kocke za nju, kojemu će dopasti!" Tako se imala ispuniti riječ Pisma: "Razdijeliše među se haljine moje i za odjeću moju baciše kocke." I vojnici tako učiniše.

25 A stajala je kod križa Isusova majka njegova i sestra majke njegove, Marija Kleofa, i Marija Magdalena.

26 Kad vidje Isus majku i učenika, koga je ljubio, pokraj nje, reče majki svojoj: ženo evo ti sina!"

27 Potom reče učeniku: "Evo ti majke!" I od onoga časa uze je učenik k sebi.

28 Isus je znao, da se je već sve svršilo. Zato reče, da se ispuni Pismo: "Žedan sam."

29 Ondje je stajala posuda puna octa. I napuniše spužvu octa, nataknuše je na stabljiku isopovu i prinesoše je k ustima njegovim.

30 A kad je bio Isus primio ocat, reče: "Svršeno je." Tada nakloni glavu i
predade duh.

31 Bila je priprava. I Židovi zamoliše Pilata, da hi se raspetima prebile
golijeni, i da bi se skinuli, da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu. Ona
subota bila je name veliki dan.

32 Dođoše dakle vojnici, i prvome prebiše golijeni i drugome raspetomu s
njim.

33 A kad dođoše k Isusu, vidješe, da je već umro, i ne prebiše mu golijeni.

34 Nego jedan od vojnika probode mu bok kopljem, i odmah izađe krv i voda.

35 I onaj, koji vidje, posvjedoči, i svjedočanstvo je njegovo istinito. I on zna,
da govori istinu, da i vi vjerujete.

36 Jer se ovo dogodi, da se ispuni Pismo: "Nijedna kost neće mu se slomiti."

37 I opet drugo Pismo veli: "Vidjet će, koga probodoše."

38 A potom Josip iz Arimateje, koji je bio učenik Isusov, ali tajni od straha
pred zidovima, zamoli Pilata, da uzme tijelo Isusovo. I dopusti Pilat. Dođe
dakle i uze tijelo njegovo.

39 A dođe i Nikodem, koji je prije bio došao k Isusu po noći, i donese
pomiješane smirne i aloja, oko sto libara

40 I uzeše tijelo Isusovo i obaviše ga platnom mirisima, kao što je običaj u
Židova da pokopavaju.

41 A bio je na mjestu, gdje je bio raspet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji još nitko
nije bio položen.

42 Ondje dakle zbog priprave židovske, jer je bio blizu grob, položiše Isusa.

Ivanu 20

1 A u prvi dan sedmice dođe Marija Magdalena na grob rano, dok je još bila
tama, i vidje, da je kamen odvaljen od groba.

2 Onda otrča, i dođe k Simonu Petru i k drugom učeniku, koga je ljubio Isus, i
reče im: "Uzeše Gospodina iz groba, i ne znamo, gdje ga položiše."

3 Izađe dakle Petar i drugi učenik, i pođoše na grob.

4 Trčala su obojica zajedno. Drugi učenik trčao je brže od Petra i dođe prije
na grob.

5 On se sagne i vidje plahte gdje leže, ali ne uđe.

6 Onda dođe i Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje plahte gdje leže,

7 I otirač, koji je bio na glavi njegovoj, ali nije ležao zajedno s drugim
plahtama, nego posebno savit na jednom mjestu.

8 Tada uđe i drugi učenik, koji je bio prvi došao na grob, i vidje i vjerova;

9 Jer još nijesu razumjeli Pisma, da je trebalo njemu uskrsnuti od mrtvih.

10 Onda odoše opet učenici kući.

11 A Marija je stajala vani kod groba i plakala. Dok je dakle plakala, sagne se
nad grob,

12 I vidje dva anđela gdje sjede u bijelim haljinama, jedan pokraj glave, a
jedan pokraj nogu, gdje je bilo položeno tijelo Isusovo.

13 Oni joj rekoše: "Ženo, što plačeš!" Reče im: "Uzeše Gospodina mojega, i ne
znam, gdje ga položiše,

14 Kad je bila ovo rekla, obazre se natrag i vidje Isusa gdje stoji, ali nije znala,
da je Isus.

15 Isus joj reče: "Ženo, što plačeš? Koga tražiš?" Ona misleći, da je vrtlar, reče
mu: "Gospodine, ako si ga ti odnio, kaži mi, gdje si ga položio, i ja ću ga
uzeti."

16 Reče joj Isus: "Marija!" Ona se obazre i reče mu hebrejski "Rabbuni", to
znači: "Učitelju".

17 Reče joj Isus: "Nemoj me se dodirnuti, jer još nijesam uzašao k Ocu
svojemu. Nego idi k braći mojoj i kaži im: "Uzlazim k Ocu svojemu i Ocu
vašemu, Bogu svojemu i Bogu vašemu."

18 Marija Magdalena otide i javi učenicima: "Vidjela sam Gospodina, i ovo mi
je rekao."

19 A kad bi uveče onaj prvi dan sedmice, i vrata bila zatvorena, gdje se bili
učenici skupili od straha pred Židovima, dođe Isus, i stade na sredinu, i reče
im: "Mir vam!"

20 I kad je bio ovo rekao, pokaza im ruke i bok. Tada se obradovaše učenici,
što vidješe Gospodina.

21 I reče im opet: "Mir vam! Kao što Otac posla mene, i ja šaljem vas."

22 Kad je bio ovo rekao, dahnu u njih i reče: "Primite Duha Svetoga!

23 Kojima oprostite grijehe, oprostit će im se, i kojima zadržite, zadržat će se."

24 A Toma, jedan od dvanaestorice, nije bio s njima, kad je došao Isus.

25 I rekoše mu drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina," A on im reče: "Dok ne
vidim na rukama njegovim znaka od čavala, i ne metnem prsta svojega u
mjesto od čavla, i ne metnem ruke svoje u bok njegov, neću vjerovati."

26 I poslije osam dana bili su opet učenici njegovi unutra, i Toma s njima.
Dođe Isus, kad su bila vrata zatvorena, i stade na sredinu, i reče: "Mir vam!"

27 Potom reče Tomi: "Metni prst svoj ovamo, i vidi ruke moje, i pruži ruku
svoju, i metni u bok moj, i ne budi nevjeran, nego vjeran!"

28 Tada mu reče: "Gospodin moj i Bog moj!"

29 Reče mu Isus: "Jer si me vidio, Toma, vjerovao si. Blagoslovljeni su, koji ne
vidješe i vjerovaše!"

30 I mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima svojim; koja nijesu
napisana u knjizi ovoj.

31 A ova su zapisana, da vjerujete, da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u ime njegovo.

Ivanu 21

1 Poslije toga opet se javi Isus na Tiberijadskome moru. A javi se ovako:

2 Bili su zajedno Simon Petar i Toma, koji se zove Blizanac, i Natanael, koji je bio iz Kane galilejske, i sinovi Zebedejevi, i druga dvojica od učenika njegovih.

3 Reče im Simon Petar: "Idem da hvatam ribe." Rekoše mu: "Idemo i ml s tobom. Izađoše i uđoše u lađicu; ali onu noć ne uhvatiše ništa.

4 A kad bi jutro, stajao je Isus na obali; ali učenici ne poznaše, da je Isus.

5 Tada im reče Isus: "Djeco, imate li što za jelo?" odgovoriše mu: "Nemamo."

6 A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađice, i naći ćete." Onda baciše, i već je nijesu mogli vući od mnoštva riba.

7 Tada učenik onaj, koga je ljubio Isus, reče Petru: "Gospodin je!" A Simon Petar kad je čuo da je Gospodin, baci na se košulju - jer je bio go - i skoči u more.

8 Drugi učenici dođoše na lađici, jer nijesu bili daleko od zemlje, nego oko dvjesta lakata, a vukli su mrežu s ribama.

9 A kad izađoše na zemlju, vidješe žeravicu postavljenu, i ribu na njoj, i kruh.

10 Isus im reče: "Donesite od riba, što ih sad uhvatiste!"

11 Ode Simon Petar i izvuče na zemlju mrežu, punu velikih riba sto i pedeset i tri; i premda ih je bilo toliko, mreža se nije prodrla.

12 Isus im reče: "Dođite, objedujte!" I ni jedan se od učenika ne usudi da ga upita: "Tko si ti?" Znali su, da je Gospodin.

13 Dođe Isus i uze kruh, i dade im, tako i ribu.

14 Ovo se već treći put javi Isus učenicima svojim, pošto je bio uskrsnuo od mrtvih.

15 Iza objeda reče Isus Simonu Petru: "Simone Jonin, ljubiš li me više nego
ovi?" Reče mu: "Da, Gospodine, ti znaš, da te ljubim." Reče mu: "Pasi jaganjce
moje!"

16 Reče mu opet drugi put: "Simone Jonin, ljubiš li me?" Reče mu: "Da,
Gospodine, ti znaš, da te ljubim." Reče mu: "Pasi jaganjce moje!"

17 Reče mu treći put: "Simone Jonin, ljubiš li me?" Ožalosti se Petar, što mu
reče po treći put: "Ljubiš li me?" i reče mu: "Gospodine, ti sve znaš, ti znaš, da
te ljubim." Reče mu Isus: "Pasi ovce moje!

18 Zaista, zaista, kažem ti: "Kad si bio mlađi, opasivao si se sam, i hodio si,
kamo si htio; a kad ostariš, raširit ćeš ruke svoje, i drugi će te opasivati i
odvesti, kamo nećeš."

19 A ovim riječima htjede označiti, kakvom će smrti proslaviti Boga. Nato mu
reče: "Hajde za mnom!"

20 Petar se obazre i vidje, gdje za njim ide onaj učenik, koga je Isus ljubio,
koji se je i na večeri naslonio na grudi njegove i rekao: "Gospodine, tko je taj,
koji će te izdati?"

21 Kad ga ugleda Petar, reče Isusu: "Gospodine, a što će ovaj?"

22 Reče mu Isus: "Ako hoću, da on ostane, dok ne dođem, što je tebi do toga.
Ti hajde za mnom!"

23 Tako izađe među braćom ova riječ, da onaj učenik neće umrijeti. A Isus mu
ne reče, da neće umrijeti, nego: "Ako hoću, da on ostane, dok ne dođem, što
je tebi do toga?"

24 Ovo je onaj učenik, koji svjedoči za ovo, i koji napisa ovo; i znamo, da je
istinito svjedočanstvo njegovo.

25 A ima i drugo mnogo, što učini Isus. I kad bi se to pojedince popisalo,
mislim, da ni sav svijet ne bi mogao obuhvatiti knjige, koje bi se napisale.

Djela apostolska

Djela apostolska 1

1 U mojemu prvom djelu, o Teofile, izvijestio sam o svemu, što je Isus činio i
učio

2 Do dana, kad je apostolima Duhom Svetim izabranima dao naloge i onda
bio uzet u nebo.

3 Poslije muke svoje dao im je mnoge dokaže za to, da je on živ. Kroz
četrdeset dana on im se je javljao i govorio im o kraljevstvu Božjem.

4 Kad je bio s njima zajedno, zapovjedi im, da ne idu iz Jerusalema, nego da
čekaju obećanje Očevo, "koje": (reče) "čuli ste od mene.

5 Ivan je krstio vodom, a vi ćete za malo dana krstiti Duhom Svetim."

6 Bili su dakle s njim zajedno. Tada ga upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo
vrijeme podignuti kraljevstvo Izraelovo?"

7 On im odgovori: "Nije vaše znati vremena ili časove, što ih je Otac zadržao u
svojoj vlasti.

8 Nego ćete primiti jakost Duha Svetoga, kad siđe na vas i bit ćete mi onda
svjedoci u Jerusalemu i po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje."

9 I kad to reče, bi podignut pred očima njihovim. Uze ga oblak iz očiju
njihovih.

10 I dok su gledali za njim gdje ide na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih
u bijelim haljinama.

11 Oni rekoše: "Ljudi Galilejci, što stojite i gledate na nebo! Ovaj Isus, koji je
od vas uzet na nebo, tako će doći, kao što vidjeste da ide u nebo."

12 Tada se vratiše u Jerusalem s gore, koja se zove Maslinska. Ona je blizu
Jerusalema, jedan subotni dan hoda.

13 Kad dođoše tamo, uzađoše u gornju dvoranu, gdje su obično stajali, i to
Petar i Ivan, Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov, sin
Alfejev, Simon Revnitelj i Juda, brat Jakovljev.

14 Ovi su svi ustrajali jednodušno u molitvi zajedno sa ženama, s Marijom, majkom Isusovom, i s braćom njegovom.

15 I u dane one ustade Petar između braće - bilo je ljudi zajedno oko sto i dvadeset - i reče:

16 "Ljudi braćo, trebalo je da se ispuni Pismo, koje proreče Duh Sveti na usta Davidova za Judu, koji je bio vođa onima, što uhvatiše Isusa.

17 On se je brojio s nama, i primio je dio ove službe.

18 Od plaće nepravedne on steče njivu, ali se objesi i puče po sredini, i izli se sva utroba njegova.

19 To postade poznato svima stanovnicima Jerusalema, i prozva se ona njiva njihovim jezikom Akeldama, što znači krvna njiva.

20 U knjizi psalama stoji naime pisano: Stan njegov neka bude pust, i neka ne bude nikoga, koji bi stanovao u njemu, i službu njegovu neka primi drugi!

21 Treba dakle od ovih ljudi, koji su bili, s nama za sve vrijeme, kako među nas uđe i izađe Gospodin Isus,

22 Počevši od krštenja Ivanova do dana, kad bi uzet od nas, da bude s nama svjedok njegova uskrsnuća jedan od njih.

23 I postaviše dvojicu: Josipa, koji se zvao Barsaba, prezimenom Just, i Matiju.

24 Tada su molili: "Ti, Gospodine, koji poznaješ srca sviju, pokaži, koga si od ove dvojice izabrao,

25 Da primi mjesto službe ove i apostolstva, iz kojega ispade Juda, da ode na mjesto svoje."

26 I baciše kocke za njih. I pade kocka na Matiju, i bi on pribrojen jedanaestorici apostola.

Djela apostolska 2

1 I kad se navrši pedeset dana, bili su svi zajedno na istom mjestu.

2 I ujedanput postade šum s neba, kao kad dolazi silan vjetar, i napuni svu
kuću, gdje su sjedili,

3 I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao od ognja, i sjede po jedan na svakoga
od njih.

4 I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti raznim jezicima, kao što
im je Duh (Sveti) davao da govore.

5 A u Jerusalemu su stanovali Židovi, ljudi pobožni iz svakoga naroda pod
nebom.

6 A kad postade ovaj glas, skupi se mnoštvo i smete se, jer je svaki od njih
slušao, gdje oni govore njegovim jezikom.

7 Svi su se divili i čudili i govorili su: "Nijesu li svi ovi, što govore, Galilejci,

8 Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik, u kojem smo se rodili?

9 Parćani i Međani, i Elamljani, i stanovnici iz Mezopotamije, iz Judeje i
Kapadocije, iz Ponta i Azije.

10 Iz Frigije i Pamfilije, iz Egipta i krajeva Libije, što su oko Cirene, i
pridošlice Rimljani i Židovi i došljaci,

11 Krećani i Arapi; čujemo ih gdje govore našim jezicima veličine Božje."

12 Svi su se divili i čudili, i jedan su drugome govorili: "Što li će ovo biti?"

13 A drugi su se podsmijevali i govorili su: "Napili su se slatkoga vina."

14 Tada Petar stade s jedanaestoricom i podiže glas svoj, i progovori im:
"Ljudi Židovi i vi svi, koji stanujete u Jerusalemu! Ovo neka vam je na znanje,
i poslušajte riječi moje!

15 Nijesu ovi pijani, kao što vi mislite, jer je istom treća ura dana;

16 Nego je ovo, što reče prorok Joel:

17 I bit će u posljednje dane, govori Bog: "izlit ću od Duha svojega na svako
tijelo, i prorokovat će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši vidjet će viđenja,
i starci vaši sanjat će sve.

18 I na sluge svoje i na sluškinje svoje u one dare izlit ću od Duha svojega, i
prorokovat će.

19 I dat ću čudesa gore na nebu i znake dolje na zemlji: krv i oganj, i sukljanje
dima.

20 Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv, prije nego dođe dan
Gospodnji veliki i strašni.

21 I bit će: svaki, koji zazove ime Gospodnje, spasit će se.

22 Ljudi Izraelci, poslušajte riječi ove! Isus Nazarećanin bio je od Boga među
vama potvrđen silama, i čudesima, i znacima, koje učini Bog preko njega
među vama, kao što i sami znate.

23 Njega ste određenom odlukom i predznanju Božjem predali i rukama
bezbožnika pribili ga križ i ubili.

24 Ali ga Bog odriješio veze smrti, i njega je oživio, jer je bilo nemoguće, da
ona njim vlada.

25 David naime govori za njega: Uvijek imam Gospodina pred očima. On mi
stoji zdesna, da se ne pomaknem.

26 Zato se raduje srce moje, i veseli se jezik moj. I tijelo će moje počivati u
sigurnosti,

27 Jer nećeš ostaviti duše moje u podzemnom svijetu, niti ćeš dati, da Svetac
tvoj vidi truhlosti.

28 Pokazao si mi putove života i napunit ćeš me veselja s licem svojim.

29 Ljudi braćo, neka je slobodno reći vam za patrijarha Davida. On je umro i
pokopan, i grob je njegov među nama do današnjega dana.

30 Jer je dakle bio prorok i znao, da mu je Bog bio zakletvom potvrdio, da će
jednoga od njegovih tjelesnih potomaka podignuti na prijestolje njegovo.

31 To je on, gledajući proročki, govorio za uskrsnuće Kristovo, da se on neće
ostaviti u podzemnom svijetu, i da tijelo njegovo neće vidjeti truhlosti.

32 Ovoga je Isusa oživio Bog, čemu smo svi mi svjedoči.

33 Desnicom dakle Božjom podignut primio je od Oca obećanoga Duha Svetoga, i sad ga je izlio, kako vidite i čujete.

34 David naime nije uzašao na nebo, nego sam govori: Reče Gospodin Gospodinu mojemu: 'Sjedi s desnu moju,'

35 Dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.

36 Tvrdo dakle neka zna sva kuća Izraelova: Ovoga Isusa, kojega vi pribiste na križ, učinio je Bog Gospodinom i Kristom."

37 Kad su to čuli, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolima: "Što da činimo, ljudi braćo?"

38 Petar im reče: "Obratite se, i svaki od vas neka se krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha svojih, i primit ćete dar Duha Svetoga;

39 Jer je za vas obećanje i za djecu vašu i za sve daljne, koje će god dozvati Gospodin Bog naš."

40 I drugim mnogim riječima svjedočio je i opominjao ih; "Spasite se od ovoga pokvarenoga roda!"

41 Koji dakle primiše riječ njegovu, krstiše se; i pristade u onaj dan oko tri tisuće duša.

42 A bili su postojani u nauci apostoli, u zajednici, u lomljenju kruha i u molitvama.

43 A uđe strah u svaku dušu, jer su apostoli činili mnoga čudesa, i znake u Jerusalemu; i veliki je strah bio u svima.

44 I svi, koji su vjerovali, bili su zajedno, i imali su sve zajedno.

45 Prodavali bi svoje imanje i dobro, i dijelili svima, kako bi koji trebao.

46 I svaki dan bili su jednako jednodušno u hramu, i lomili su kruh po kućama i primali hranu s radošću i priprosta srca.

47 Hvalili su Boga i imali milost u svega naroda. A Gospodin je svaki dan
umnožavao broj onih, koji su bili na putu spasenja.

Djela apostolska 3

1 A Petar i Ivan išli su gore u hram na molitvu o devetoj uri.

2 I bio je jedan čovjek hrom od rođenja svoga, kojega su nosili i svaki dar,
metali pred vrata hramska koja se zovu Krasna, da prosi milostinju od onih,
koji ulaze u hram.

3 Kad je on vidio Petra i Ivana gdje hoće da uđu u hram, zamoli milostinju.

4 A Petar pogleda na njega s Ivanom i reče: "Pogledaj na nas!"

5 On pogleda na njih nadajući se, da će što dobiti od njih.

6 A Petar reče: "Srebra i zlata nema u mene; ali što imam, ovo ti dajem: "U
ime Isusa Krista Nazarećanina ustani, i hodi!"

7 I uze ga za desnicu i podiže ga. Odmah se utvrdiše njegova stopala i gležnji.

8 I skoči, i mogao je stajati i hodati. I uđe s njima u hram idući i skačući i
hvaleći Boga.

9 Sav je narod vidio, gdje ide i hvali Boga.

10 Upoznaše u njemu čovjeka, koji je bio zbog milostinje sjedio kod krasnih
vrata hramskih, i napuniše se čuda i udivljenja za ovo, što mu se dogodilo.

11 A jer se je on držao Petra i Ivana, navali k njima sav narod u trijem, koji se
zove Salomonov, i čudili su se.

12 A kad to vidje Petar, progovori narodu: Ljudi Izrael, što se čudite ovome, ili
što gledate na nas, kao da smo mi svojom moću ili pobožnošću učinili, da on
hoda?

13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi Slugu
svojega Isusa, kojega vi predadoste i odrekoste ga se pred licem Pilatovim,
kad je on bio odlučio da ga pusti.

14 A vi se sveca i pravednika odrekoste i zaprosiste čovjeka ubojicu da vam se
pokloni.

15 Vi ubiste početnika života, kojega Bog oživi od mrtvih, čemu smo mi
svjedoči.

16 I zbog vjere u ime njegovo I ovoga, koga vidite i poznajete, utvrdi ime
njegovo; i vjera, koja je po njemu, dade mu cijelo zdravlje pred svima vama.

17 I sad, braćo, znam, da iz neznanja ono učiniste, kao i glavari vaši.

18 A Bog je tako dao, da se ispuni ono, što je unaprijed javio na usta sviju
proroka, da će trpjeti Krist.

19 Činite dakle pokajanje i obratite se, da se unište grijehi vaši, da dođu
vremena okrepe od lica Gospodnjega,

20 I da pošlje Krista, kojega vam je odredio, Isusa.

21 Njega dakle ima da nebo primi do vremena, kad se sve obnovi, kao što je
Bog od početka navijestio na usta svetih proroka svojih.

22 Tako reče Mojsije očevima: Proroka kao mene podignut će vam Gospodin
Bog vaš iz vaše braće; njega slušajte u svemu, štogod vam kaže!

23 A bit će, da će se svaka duša, koja ne posluša onoga proroka, istrijebiti iz
naroda.

24 I svi proroci od Samuela i potom, koji su govorili, navješćivali su ove dane.

25 Vi ste sinovi proroka i zavjeta, što ga učini Bog s ocima vašim, kad reče
Abrahamu: 'Po tvojim potomcima bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji.'

26 Vama najprije Bog podiže Slugu svojega i posla ga, da vas blagosliva, da se
svaki od vas obrati od pakosti svojih."

Djela apostolska 4

1 Dok su oni govorili narodu, naiđoše na njih svećenici, zapovjednik hrama i
saduceji.

2 Bili su ogorčeni, što oni uče narod i navješćuju u Isusu uskrsnuće od mrtvih.

3 I digoše na njih ruke i metnuše ih u zatvor do ujutro, jer je već bila večer.

4 Mnogi od onih, koji su bili slušali propovijed, vjerovaše; i postade broj muškaraca oko pet tisuća.

5 A kad bi ujutro, skupiše se glavari njihovi, i starješine, i književnici u Jerusalemu,

6 I Ana, veli svećenik, i Kaifa i Ivan i Aleksandar, i kolikogod ih je bilo od roda svećeničkoga.

7 I metnuše ih na sredinu i upitaše ih: "Kakvom moćju ili u čije ime učiniste vi ovo?"

8 Tada im Petar napunivši se Duha Svetoga reče: "Glavari narodni i starješine čujte!

9 Ako danas bivamo istraživani za dobro djelo, koje učinismo bolesnu čovjeku, te on ozdravi,

10 To neka je na znanje svima vama i svemu narodu Izraelovu: U ime Isusa Krista Nazarećanina, kojega vi raspeste, kojega Bog oživi od mrtvih, po njemu stoji ovaj pred vama zdrav.

11 Ovo je kamen, koji vi graditelji odbaciste, a koji postade kamen ugaoni.

12 I nema ni u jednom drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima, u kojem treba da se spasimo."

13 A kad vidješe smjelost Petrovu i Ivanovu i razabraše, da su ljudi neškolovani i prosti, divili su se, a znali su ih, da su bili s Isusom.

14 Jer vidješe i iscijeljenoga čovjeka, gdje stoji s njima, nijesu mogli ništa da odvrate.

15 Onda im zapovjediše, da izađu iz vijeća, i stadoše vijećati jedan s drugim,

16 Govorili su: "Što da učinimo ovim ljudima? Jer da su očito čudo učinili, poznato je svima, koji stanuju u Jerusalemu, i ne možemo tajiti.

17 Ali da se dalje ne raširi po narodu, oštro im zaprijetimo, da više ne govore
za ime ovo nikome!"

18 Dozvaše ih i zapovjediše im, da ništa ne govore niti uče u ime Isusovo.

19 Petar i Ivan odgovoriše Im: "Je li pravo pred Bogom, da vas većma slušamo
negoli Boga, sudite!

20 Jer ne možemo ne govoriti, što vidjesmo i čusmo."

21 A oni im zaprijetiše i pustiše ih, ne našavši ništa, kako bi ih kaznili zbog
naroda, jer su svi slavili Boga za ono, što se je bilo dogodilo.

22 Jer onome čovjeku, koji je tako čudesno ozdravio, bilo je više od četrdeset
godina.

23 A kad su bili otpušteni dođoše k svojima i javiše im, što su im bili sve rekli
glavari svećenički i starješine.

24 A oni kad čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: "Gospodine,
Stvoritelju neba i zemlje, mora i svega, što je u njima!

25 Ti si Duhom Svetim na usta našega oca Davida, sluge svojega, rekao: 'Zašto
se bune neznabošci, i narodi smišljaju prazne osnove?

26 Dižu se kraljevi zemaljski, i skupljaju se knezovi protiv Gospodina i
Pomazanika njegova.'

27 Jer se zaista ujediniše u ovome gradu Herod i Poncije Pilat s neznabošcima
i sa plemenima Izraelovim protiv tvojega svetoga Sluge Isusa, tvojega
pomazanika.

28 Oni učiniše, što su bile unaprijed odredile ruka tvoja i odluka tvoja.

29 I sad, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje, i daj slugama svojim, da
govore sa svom smjelošću riječ tvoju!

30 Pružaj ruku svoju, da se po imenu tvojega svetoga Sluge Isusa događaju
iscijeljena, znaci i čudesa!"

31 Iza ove molitve potrese se mjesto, gdje su bili skupljeni. Svi se napuniše
Duha Svetoga, i navješćivali su riječ Božju sa smjelošću.

32 A mnoštvo vjernika bilo je jedno srce i jedna duša. I ni jedan nije govorio
za imanje svoje da je njegovo, nego im je sve bilo zajedničko.

33 I apostoli su s velikom silom svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa
Krista, i velika je milost bila na svima njima.

34 Jer ni jedan među njima nije bio siromašan. Tko je posjedovao njive ili
kuće, prodavao bi ih i donosio novce, što su uzimali za to,

35 I stavljali su pred noge apostolima, A davalo se svakome, koliko je tko
trebao.

36 Tako je Levit Josip iz Cipra, koji je od apostola bio prozvan Barnaba, što
znači sin utjehe",

37 Imao njivu, prodao ju i donio novce i stavio ih apostolima pred noge.

Djela apostolska 5

1 A neki čovjek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Safirom predade njivu.

2 Ali sa znanjem žene svoje zadrži za sebe od novaca jedan dio, a drugi dio
donese i stavi apostolima pred noge.

3 Tada reče Petar: "Ananija, zašto napuni sotona srce tvoje, te si slagao Duhu
Svetome i zadržao za sebe jedan dio od novaca, što si dobio za njivu?

4 Zar ne bi ostala tvoja, da nije prodana? I kad je prodade, nije li bila u tvojoj
vlasti? Kako si samo mogao tako što metnuti u srce svoje? Ljudima nijesi
slagao, nego Bogu."

5 A kad je čuo Ananija riječi ove, pade, i izdahnu. Velik strah obuze sve, koji
to čuše.

6 A mladići ustadoše, zamotaše ga, iznesoše i zakopaše.

7 Prođe oko tri ure. Tada uđe i žena njegova, ne znajući, što se dogodilo.

8 Petar joj reče: "Kaži mi, ženo, nijeste li za toliko prodali njivu?" A ona reče:
"Da, za toliko."

9 Tada joj reče Petar: "Zašto se dogovoriste, da iskušate Duha Gospodnjega?
Gle, noge onih, koji zakopaše muža tvojega, pred vratima su, i iznijet će te."

10 I odmah pade pred nogama njegovim, i izdahnu. A mladići ušavši nađoše je
mrtvu, iznesoše je i zakopaše uz muža njezina.

11 Velik strah dođe na svu crkvu i na sve, koji čuše ovo.

12 A po rukama apostola dogodiše se mnogi znaci i čudesa u narodu. I bili su
jednodušno svi u trijemu Salomonovu.

13 A od ostalih nitko se nije smio pridružiti njima; ali ih je narod veličao.

14 I sve se više množio broj muževa i žena, koji su vjerovali u Gospodina,

15 Tako da su na ulice iznosili bolesnike i stavljali ih na posteljama i nosilima,
da bi, kad dođe Petar, barem sjena njegova osjenila koga od njih (i oni bili
iscijeljeni od svojih bolesti).

16 A dolazili su mnogi iz okolnih gradova u Jerusalem i donosili bolesnike i
mučene od nečistih duhova. I svi bi ozdravljali.

17 Puni zavisti ustade veliki svećenik, i svi, koji su bili s njim, stranka
saducejska.

18 Oni digoše ruke na apostole i baciše ih u javnu tamnicu.

19 Ali anđeo Gospodnji otvori noću vrata tamnice, izvede ih i reče:

20 "Idite i ustanite u hramu i govorite sve riječi ovoga života!"

21 Čuvši to uđoše ujutro u hram, i učili su. Tada dođe veliki svećenik, i
pristaše njegove. Oni sazvaše visoko vijeće i sve starješine sinova Izraelovih, i
poslaše u tamnicu, da ih dovedu.

22 Sluge otidoše i otvoriše tamnu, ali ih ne nađoše u tamnici. Vratiše se i
javiše:

23 "Nađosmo tamnicu tvrdo zaključanu i stražu na svojemu mjestu pred vratima. Otvorismo, ali ne nađosmo nikoga unutra"

24 A kad čuše ove riječi, pitali su se zapovjednik hrama i glavari svećenički, kako li se je to dogodilo.

25 Tada dođe netko i javi im: "Eno oni ljudi, što ih baciste l tamnicu, stoje u hramu i uče narod!"

26 Onda otide zapovjednik hrama sa slugama i dovede ih, ali ne na silu; jer su se bojali, da ih ne kamenuje narod.

27 Dovedoše ih dakle i staviše ih pred visoko vijeće. Veliki ih svećenik zapita:

28 "Nijesmo li vam zapovjedili strogo, da ne učite u ovo ime? A eto, vi napuniste Jerusalem svojom naukom i hoćete da bacite na nas krv ovoga čovjeka."

29 A Petar i apostoli odgovoriše: "Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.

30 Bog otaca naših podiže Isusa, kojega vi ubiste objesivši ga na drvo.

31 Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za vladaoca i spasitelja, da dadne Izraelu pokajanje i oproštenje grijeha.

32 Za to smo mi svjedoci i Duh Sveti, kojega Bog dade svima, koji se pokoravaju njemu."

33 Kad oni ovo čuše, vrlo se rasrdiše, i mislili su da ih ubiju.

34 Ali ustade u visokom vijeću jedan farizej, po imenu Gamaliel, učitelj zakona, poštovan od svega naroda, i zapovjedi, da ljudi malo izađu van.

35 Tada im reče: "Ljudi Izraelci, promislite dobro za ove ljude, što ćete učiniti!

36 Jer prije ovih dana ustade Teuda govoreći, da je on nešto, i za njim pristade ljudi na broj oko četiri stotine. I on bi ubijen, i svi, koji su ga slušali, raspršiše se i propadoše.

37 Poslije ovoga ustade Juda Galilejac u dane popisa i odvuče dosta ljudi za
sobom. I on pogibe, i svi, koji su pristajali uz njega, razasuše se.

38 I zato vam sad kažem: Prođite se ovih ljudi i pustite ih! Jer ako je od ljudi
ovaj naum ili pothvat, propast će.

39 Ako li je od Boga, nećete ga moći uništiti, dapaće mogli biste se naći i kao
protivnici Božji."

40 I poslušaše ga. I dozvavši apostole izbiše ih i zaprijetiše im, da ne govore u
ime Isusovo, i otpustiše ih.

41 A oni otidoše od visokoga vijeća radujući se, što su bili smatrani dostojni,
da pretrpe sramotu za ime Isusovo.

42 I svaki dan u hramu i po kućama nijesu prestajali učiti i propovijedati
evanđelje o Kristu Isusu.

Djela apostolska 6

1 A u one dane, kad je rastao broj učenika, podigoše Grci viku na Hebreje, što
su se njihove udovice zapostavljale, kad se dijelila hrana svaki dan.

2 Tada dvanaestorica dozvaše mnoštvo učenika i rekoše: "Nije pravo, da mi
zanemarujemo riječ Božju i da služimo oko stolova.

3 Nađite dalje, braćo, među sobom sedam poštenih ljudi, punih Duha Svetoga
i mudrosti! Njih ćemo postaviti nad ovim poslom.

4 A mi ćemo nastojati oko molitve i službe riječi."

5 I dopade se ovaj prijedlog cijeloj skupštini. I izabraše Stjepana, čovjeka
puna vjere i Duha Svetoga, i Filipa i Prokora, i Nikanora i Timona, i Parmenu
i Nikolu, došljake iz Antiohije.

6 Ove postaviše pred apostole, i oni moleći se položiše ruke na njih.

7 I riječ je Božja rasla, i broj se je učenika vrlo množio u Jerusalemu, i veliko
je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru.

8 A Stjepan, pun milosti i jakosti, činio je velika čudesa i znake u narodu.

9 Tada ustadoše neki iz sinagoge, koja se zove Oslobođenika, Cirenaca i Aleksandrinaca, i onih, koji su bili iz Cilicije i Azije, i stadoše se prepirati sa Stjepanom.

10 Ali nijesu mogli odoljeti mudrosti i Duhu, kojim je govorio.

11 Tada podgovoriše ljude, koji rekoše: "Čuli smo ga, gdje huli na Mojsija i na Boga."

12 I pobuniše narod i starješine i književnike. Tada ga napadoše, uhvatiše ga i dovedoše pred visoko vijeće.

13 I izvedoše lažne svjedoke, koji rekoše: "Ovaj čovjek ne prestaje držati govore protiv svetoga mjesta i zakona.

14 Tako smo ga čuli gdje govori: Isus Nazarećanin razorit će ovo mjesto i izmijenit će običaje, koje nam predade Mojsije."

15 Svi, koji su sjedili u visokom vijeću, upriješe oči u njega, vidješe lice njegovo kao lice anđela.

Djela apostolska 7

1 A veliki svećenik reče: "Je li to tako?"

2 A on reče: "Ljudi braćo i oci, poslušajte! Bog slave javi se ocu našemu Abrahamu, kad je bio u Mezopotamiji, prije nego se doseli u Haran.

3 I reče mu: "Izađi iz zemlje svoje i od roda svojega, i dođi u zemlju, koju ću ti pokazati!

4 Tada izađe iz zemlje Kaldejaca, i naseli se u Haranu. Odatle, po smrti oca njegova, preseli ga u ovu, zemlju, u kojoj vi sad stanujete.

5 A ne dade mu baštine u njoj ni stope, nego mu je obeća dati u posjed, i potomstvu njegovu poslije njega, dok još nije imao djeteta.

6 A Bog mu reče ovako: "Potomci njegovi bit će došljaci u zemlji tuđoj. Stavit će ih u ropstvo i tlačit će ih četiri stotine godina.

7 I narodu, kojemu će služiti, ja ću suditi, reče Bog, i potom će izaći, i služit
će meni na ovome mjestu.

8 I dade mu zavjet obrezanja. I tako mu se rodi Izak, i obreza ga u osmi dan, i
Izaku se rodi Jakov, i Jakovu dvanaest patrijarha.

9 I patrijarsi su zavidjeli Josipu, i prodadoše ga u Egipat, ali je Bog bio s njim.

10 I izbavi ga od svih njegovih nevolja, i dade mu milost i mudrost pred
Faraonom, kraljem egipatskim. On ga postavi poglavarom nad Egiptom i nad
svom kućom svojom.

11 A dođe glad na sav Egipat i Kanaan i nevolja velika, i nijesu nalazili hrane
oci naši.

12 A kad je čuo Jakov, da ima žita u Egiptu, posla najprije oce naše.

13 Drugi put upoznaše Josipa brata njegova, i rod Josipov otkri se Faraonu.

14 A Josip posla i dozva oca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i
pet duša.

15 I siđe Jakov u Egipat, i umrije on, i oci naši.

16 I prenesoše ih u Sihem i položiše ih u grob, koji kupi Abraham za novce od
sinova Hamorovih u Sihemu.

17 A kad se približi vrijeme obećanja što ga je bio obećao Bog Abrahamu,
naraste narod i umnoži se u Egiptu.

18 Tada ustade drugi kralj u Egiptu, koji nije znao Josipa.

19 Ova je lukavo postupao s narodom našim. Silio je oce naše, da izlažu djecu
svoju, da ne ostanu na životu.

20 U to se je vrijeme r odio Mojsije, i bio je mio Bogu. Odgajao se tri mjeseca
u kući oca svojega.

21 A kad ga izložiše, uze ga kći Faraonova, i odgoji ga sebi za sina.

22 I pouči se Mojsije u svoj mudrosti egipatskoj, i bio je silan u riječima i u
djelima svojim.

23 Kad mu je bilo četrdeset godina, dođe mu na um, da obiđe i braću svoju, sinove Izraelove.

24 I kad je vidio, gdje se jednome čini nepravda, obrani ga i osveti ga, što mu se je činila nepravda, i ubi Egipćanina.

25 A mislio je, da braća njegova razumiju, da im Bog daje spasenje rukom njegovom; ali oni nijesu razumjeli.

26 A sutradan dođe među one koji su se svađali. Htjede ih pomiriti i reče: Ljudi, braća ste, zašto činite nepravdu jedan drugome?

27 A onaj, što je činio nepravdu bližnjemu, odbi ga i reče: "Tko je tebe postavio glavarom i sucem nad nama?

28 Hoćeš li da ubiješ i mene, kao što si jučer ubio Egipćanina?

29 Čuvši Mojsije ovu riječ pobježe, i posta došljak u zemlji Midjanskoj, gdje mu se rode dva sina.

30 I kad se navrši četrdeset godina, javi mu se u pustinji gore Sinajske anđeo u ognjenom plamenu grma.

31 A kad Mojsije vidje, divio se je viđenju. I kad pristupi da promotri, progovori mu glas Gospodnji:

32 'Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev'. A Mojsije uzdrhtao je i nije se usudio pogledati.

33 A Gospodin mu reče: "Izuj obuću sa svojih nogu, jer je mjesto, na kojem stojiš, zemlja sveta.

34 Dobro sam vidio nevolju svojega naroda, koji je u Egiptu, i čuo sam njihovo uzdisanje, i sišao sam da ih izbavim. I sad hajde, da te pošljem u Egipat!

35 Ovoga Mojsija, kojega odbiše rekavši: 'Tko te postavi glavarom i sucem?' Njega posla Bog kao glavara i izbavitelja rukom anđela, koji mu se javi a grmu.

36 On ih izvede uz čudesa i znake, što ih, je činio u zemlji Egipatskoj i u
Crvenom moru i u pustinji četrdeset, godina.

37 Ovo je Mojsije, koji reče sinovima Izraelovim: 'Proroka će vam podignuti
Bog iz vaše braće, kao mene njega slušajte.'

38 Ovo je onaj, što je bio u zajednici u pustinji s anđelom, koji mu je govorio
na gori Sinajskoj, i s ocima našim, koji je primio riječi života, da ih dadne
nama.

39 Ali oci naši ne htjedoše ga poslušati, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem
svojim u Egipat.

40 I rekoše Aronu: 'Napravi nam bogove, koji će ići pred nama; jer ne znamo,
što se dogodilo ovome Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje Egipatske'.

41 I napraviše tele u one dane, i prinesoše žrtvu idolu, i radovali su se djelima
ruku svojih.

42 A Bog se okrenu od njih, i predade ih da služe vojsci nebeskoj, kao što je
pisano u knjizi proroka: "Jeste li mi prinosili žrtve zaklanice i prinose u
pustinji četrdeset godina, kućo Izraelova?

43 Šator Molohov nosili ste sa sobom i zvijezdu boga Remfana, slike, što ih
načiniste, da im se klanjate. Zato ću vas prognati dalje od Babilona.

44 U pustinji su imali oci naši šator svjedočanstva. Tako je bio naredio onaj,
koji je zapovjedio Mojsiju, da ga načini po slici, koju je bio vidio.

45 Naši ga oci primiše i donesoše pod Jošuom u zemlju neznabožaca, koje
odagna Bog ispred lica naših otaca. Tako je bilo do dana Davidovih.

46 Ovaj nađe milost u Boga, i izmoli, da nađe stan Bogu Jakovljevu.

47 A Salomon mu sagradi kuću.

48 Ali Svevišnji ne stanuje u rukotvorinama, kao što govori prorok:

49 Prijestolje je moje nebo, i zemlja je podnožje nogama mojim. Kakvu ćete
mi kuću graditi? govori Gospodin. Ili koje je mjesto za moje počivanje?

50 Ne načini li sve ovo ruka moja?

51 Tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci, tako i vi.

52 Kojega od proroka ne progoniše oci vaši? I ubiše one, koji su naprijed javljali dolazak Pravednika, kojemu sad vi postadoste izdajnici i ubojice.

53 Vi, koji primiste zakon odredbom anđela, ali ne držaste."

54 Kad ovo čuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojim, i škrgutali su zubima na njega.

55 A on pun Duha Svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Božju i Isusa gdje stoji s desne strane Bogu,

56 I reče: "Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovječjega gdje stoji s desne strane Bogu."

57 A oni vičući iza glasa ztisnuše uši svoje i navališe jednodušno na njega.

58 Izbaciše ga iz grada i kamenovaše ga. Svjedoci odložiše haljine svoje kod nogu mladića, koji se je zvao Savao.

59 Tako kamenovaše Stjepana. A on se je molio i govorio: " Gospodine Isuse, primi duh moj!"

60 Onda klekne na koljena i povika iza glasa: "Gospodine, ne uzimaj im ovo za grijeh!" To rekavši usnu.

Djela apostolska 8

1 A Savao je bio pristao na ubojstvo njegovo. U onaj dan nastade veliko progonstvo Crkve u Jerusalemu. Svi se razasuše po krajevima judejskim i samarijskim osim apostola.

2 A ljudi pobožni sahraniše Stjepana i učiniše nad njim velik plač.

3 A Savao je pustošio Crkvu, i ulazio u kuće, i vukao muževe i žene, i bacao ih u tamnicu.

4 Oni, što su se bili razasuli, prolazili su i propovijedali riječ Božju.

5 Tada Filip siđe u grad Samariju, i propovijedao im je Krista.

6 Narod je pazio jednodušno na ono, što je govorio Filip, slušajući i gledajući znake, što ih je činio,

7 Jer su nečisti dusi izlazili s velikom vikom iz mnogih opsjednutih i mnogi su uzeti i hromi ozdravili.

8 I bila je velika radost u gradu onome.

9 A bio je neki čovjek, po imenu Simon, koji se prije bavio čaranjem u gradu i zavodio narod samarijski govoreći, da je on nešto veliko.

10 Sve, veliko i malo, pristajalo je uz njega i govorilo: "Ovo je velika sila Božja."

11 A pristajali su uz njega, jer ih je dugo vremena zaluđivao svojim čaranjem.

12 Ali kad je Flip naviješćivao radosnu vijest o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, primiše muževi i žene vjeru i dadoše se krstiti.

13 I Simon vjerova i pokrsti se. Priključi se Filipu, i divio se je vrlo videći znake i velika čudesa što su se događala.

14 A kad čuše apostoli, koji su bili u Jerusalemu, da je Samarija primila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana.

15 Ovi siđoše i pomoliše se za njih, da prime Duha Svetoga.

16 Jer još ni na jednoga od njih nije bio došao. Oni su bili samo kršteni u ime Gospodina Isusa.

17 Tada položiše ruke na njih, i oni primiše Duha Svetoga.

18 A kad vidje Simon, da se Polaganjem ruku apostola dijeli Duh Sveti, donese im novaca

19 I reče: "Dajte i meni tu vlast, da kad položim ruke na koga, primi Duha Svetoga."

20 A Petar mu reče: "Novci tvoji neka budu s tobom na propast, što si pomislio, da se dar Božji može dobiti za novce.

21 Nema tebi dijela ni zajednice u ovoj stvari, jer srce tvoje nije pravo pred
Bogom.

22 Okani se pakosti svoje i moli se Gospodinu! Možda će ti on tada još
oprostiti pakost srca tvojega.

23 Jer, kako vidim, ti si pun gorke žuči i uhvaćen si od zloće."

24 Simon reče: "Molite se za mene Gospodinu, da me ne snađe ništa, od toga,
što rekoste!"

25 Oni su svjedočili i navješćivali riječ Gospodnju. Nato su se vratili u
Jerusalem i navješćivali su još u mnogim mjestima samarijskim radosnu
vijest.

26 A anđeo Gospodnji reče Filipu: "Ustani i idi prema jugu na put, koji vodi od
Jerusalema u Gazu! Put je pust."

27 On ustade i pođe. I gle, čovjek Etiopljanin, dvoranin i dostojanstvenik
Kandake, kraljice Etiopije, koji je bio nad svim riznicama njezinim, a bio je
došao u Jerusalem, da se Pokloni Bogu.

28 Sad se je on vraćao kući. Sjedio je na kolima svojim i čitao proroka Izaiju.

29 Tada reče Duh Filipu: "Idi i pristupi tim kolima!"

30 Filip pritrča i čuje, gdje čita proroka Izaiju. Upita ga: "Razumiješ li, što
čitaš?"

31 A on odgovori: "Kako bih mogao, ako me tko ne uputi" zamoli Filipa, te se
pope i sjede s njim.

32 A mjesto iz Pisma, što ga je čitao, bilo je ovo: "Kao ovca, što se vodi na
zaklanje, i kao janje, što je nijemo pred onim, koji ga striže, ne otvori on usta
svojih.

33 U njegovu poniženju bila je uzeta osuda njegova. Tko da opiše naraštaj
njegov, jer se njegov život uzima sa zemlje."

34 Dvoranin upita Filipa: "Molim te, za koga ovo govori prorok? Za sebe ili za
koga drugoga?"

35 Tada uze Filip riječ i počne mu navješćivati radosnu vijest o Isusu, počevši od ovoga mjesta u Pismu.

36 Kad su išli tako putem, dođoše do neke vode, "Evo voda", reče dvoranin. "Što brani, da budem kršten?"

37 Filip reče: "Ako vjeruješ od svega srca, može to biti." On reče: "Vjerujem, da je Isus Krist Sin Božji."

38 I zapovjedi, da stanu kola. Oba, Filip i dvoranin, siđoše na vodu, i on ga pokrsti.

39 A kad izađoše iz vode, Duh Gospodnji uze Filipa, Dvoranin ga više ne vidje i pun radosti otide putem svojim.

40 A Filip se nađe u Azotu. I prolazeći propovijedao je evanđelje u svim gradovima, dok ne dođe u Cezareju.

Djela apostolska 9

1 Još je uvijek gorio Savao bjesnio prijetnjom i ubistvom protiv učenika Gospodnjim. On pristupi k velikomu svećeniku

2 I zamoli od njega poslanice na sinagoge u Damasku. Ako tamo nađe pristaše ove nauke, da bi ih, muškarce i žene, doveo svezane u Jerusalem.

3 I kad je na svojemu putu došao u blizinu Damaska, ujedanput obasja ga svjetlost s neba.

4 On pade na zemlju, i začu glas gdje mu govori: "Savle, Savle, zašto me progoniš?"

5 On reče: "Tko si ti, Gospodine? A on će: "Ja sam Isus, koga ti progoniš. "Teško ti je proti ostanu praćati se."

6 A on dršćući i strepeći reče: "Gospodine, što hoćeš, da činim?" I Gospodin mu reče: "Ustani i idi u grad! Ondje će ti se reći, što ti treba činiti."

7 A ljudi, što su putovali s njim, stajali su začuđeni, jer su doduše razabirali zvuk glasa, ali nijesu vidjeli nikoga.

8 A Savao ustade sa zemlje, i otvorenim očima svojim nije vidio ništa. Tada ga
uzeše za ruke i uvedoše u Damask.

9 I bio je ondje tri dana slijep, niti je jeo, niti pio.

10 A u Damasku je bio jedan učenik, po imenu Ananija. Njemu reče Gospodin
u viđenju: "Ananija!" On odgovori: "Evo me, Gospodine!"

11 A Gospodin mu reče: "Ustani i idi u ulicu, koja se zove Prava, i potraži u
kući Judinoj Taržanina po imenu Savla! On se moli.

12 U viđenju vidje čovjeka po imenu Ananiju, gdje uđe i stavi ruke na njega,
da progleda."

13 A Ananija odgovori: "Gospodine, čuo sam od mnogih za toga čovjeka,
kolika zla počini svetima tvojim u Jerusalemu.

14 I ovdje ima vlast od glavara svećeničkih, da veže sve, koji zazivaju ime
tvoje."

15 A Gospodin mu reče: "Idi, jer mi je on posuda izabrana. On ima da nosi ime
moje pred neznabošce i kraljeve i pred sinove Izraelove.

16 A ja ću mu pokazati, koliko mu valja trpjeti za ime moje."

17 I pođe Ananija i uđe u kuću, i metnuvši ruke na njega i reče: "Savle brate,
Gospodin Isus, koji ti se javi na putu, kojim si išao, posla me, da progledaš i
da se napuniš Duha Svetoga."

18 I odmah spadoše s očiju njegovih kao ljuske, i progleda, i ustavši pokrsti se.

19 Tada je jeo i okrijepio se. Onda ostade još nekoliko dana s učenicima, koji
su hili u Damasku.

20 I odmah je po sinagogama propovijedao Isusa, da je on Sin Božji.

21 A svi, koji su slušali, čudili su se i govorili: "Nije li ovo onaj, koji je gonio u
Jerusalemu one, što su zazivali ime ovo, i ovamo je došao zato, da ih svezane
vodi glavarima svećeničkim?"

22 A Savao je bio sve silniji i zbunjivao je Židove, koji su stanovali u Damasku, dokazujući, da je Isus Krist.

23 A kad se navrši podosta dana, dogovoriše se Židovi, da ga ubiju.

24 Ali Savao doznade tu zasjedu njihovu; a oni su čuvali vrata dan i noć, da bi ga ubili.

25 A učenici ga uzeše noću i spustiše ga preko zida u košari.

26 A kad dođe Savao u Jerusalem, gledao je da se pridruži učenicima; i svi su ga se bojali, jer nijesu vjerovali, da je učenik.

27 Tada se Barnaba zauze za njega i dovede ga k apostolima, i pripovjedi im, kako je na putu vidio Gospodina, i kako mu, je govorio, i kako je u Damasku slobodno propovijedao u ime Isusovo.

28 I tako je on s njima u Jerusalemu izlazio i ulazio, i slobodno je propovijedao u ime Gospodnje.

29 I govorio je i raspravljao s Helenistima; a oni su gledali da ga ubiju.

30 Kad to doznaše braća, odvedoše ga u Cezareju i otpustiše u Tarz.

31 A Crkva je po svoj Judeji i Galileji i Samariji bila u miru, i napredovala je, i hodila je u strahu Gospodnjem, i umnožavala pomoću Duha Svetoga.

32 I dogodi se, kad je Petar obilazio sve, da dođe i k svetima, što su stanovali u Lidi.

33 I nađe tamo jednoga čovjeka po imenu Eneju, koji je već osam godina ležao na postelji, jer je bio uzet.

34 I reče mu Petar: "Eneja, iscjeljuje te Isus Krist ustani, i prostri sam sebi!" I odmah ustade.

35 I vidješe ga svi, koji su stanovali u Lidi i Šaroni, i obratiše se Gospodinu.

36 A u Jopi je bila jedna učenica po imenu Tabita, što znači Srna. I ona je bila puna dobrih djela i milostinja, što ih je činila.

37 I dogodi se u one dane, da ona oboli i umrije. Onda je okupaše i metnuše u
gornju sobu.

38 A jer je Lida blizu Jope, učenici čuvši, da je Petar u njoj, poslaše dva
čovjeka k njemu moleći: "Ne oklijevaj da dođeš k nama!"

39 I ustade Petar i pođe s njima. I kad dođe, odvedoše ga u gornju sobu, i
skupiše se oko njega sve udovice plačući i pokazujući mu suknje i haljine, što
ih je bila izradila Srna, dok je bila s njima.

40 A Petar istjeravši sve van klekne na koljena, pomoli se i okrenuvši se k
tijelu reče: "Tabita, ustani!" A ona otvori oči svoje, pogleda Petra i sjede.

41 On joj pruži ruku i podiže je. Tada dozva svete i udovice i pokaza je živu,

42 I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi vjerovaše u Gospodina.

43 I dogodi se, da on ostade mnogo dana u Jopi u nekoga Simona kožara.

Djela apostolska 10

1 A u Cezareji bio je jedan čovjek po imenu Kornelije, satnik čete, što se je
zvala Italska

2 On je bio a cijelom kućom svojom pobožan i bogobojazan, davao je mnoge
milostinje narodu i molio se Bogu bez prestanka.

3 On vidje jasno u viđenju oko devete ure dana anđela Božjega gdje uđe k
njemu i reče mu: "Kornelije!"

4 A on pogledavši na njega uplaši se i reče: "Što je, Gospodine?" I on mu
odgovori: "Molitve tvoje i milostinje tvoje uzišle su k Bogu kao žrtveni dar.

5 I sad pošlji u Jopu ljude i dozovi nekoga Simona, koji se zove Petar!

6 On je gost jednoga kožara Simona, čija je kuća kod mora. On će ti reći, što ti
je činiti."

7 I kad otide anđeo, koji mu je bio govorio, dozva dvojicu sluga svojih i
jednoga bogobojazna vojnika od onih, koji su mu služili.

8 Njima sve iskaza i posla ih u Jopu.

9 Sutradan, kad su oni putovali i približili se gradu, uziđe Petar na krov, da se
pomoli oko šeste ure.

10 I ogladnje, i htjede da jede. I dok su mu pripravljali, zanese se,

11 I vidje nebo otvoreno i posudu nekakvu gdje silazi kao veliko platno, što se
na četiri ugla spušta na zemlju.

12 I u njoj su bile svakovrsne četveronožne životinje i gmazovi zemaljski i
ptice nebeske.

13 I dođe glas k njemu: "Ustani, Petre, pokolji i jedi!"

14 A Petar reče: "Nipošto, Gospodine, jer nikada ne jedoh što okaljano i
nečisto."

15 I glas opet k njemu po drugi put: "Što je Bog očistio, ti ne zovi nečistim!"

16 I ovo bi triput, i odmah se posuda opet uze na nebo.

17 I dok je Petar razmišljao u sebi, što znači to viđenje, koje vidje, eto ljudi,
što ih posla Kornelije, raspitavši kuću Simonovu, stadoše pred vratima.

18 Pitali su glasno, stoji li ovdje Simon, koji se zove Petar.

19 A dok je Petar još jednako razmišljao o viđenju, reče mu Duh: "Evo tri
čovjeka traže te.

20 Ustani dakle, siđi i idi s njima ne sumnjajući ništa, jer ih ja poslah."

21 A Petar sišavši k ljudima reče: "Evo, ja sam, koga tražite; što ste došli?"

22 A oni rekoše: "Satnik Kornelije, čovjek pravedan i bogobojazan, za koga
svjedoči sav narod židovski, primio je zapovijed od anđela svetoga, da dozove
tebe u svoju kuću i da čuje riječi od tebe."

23 Onda ih pozva unutra i pogosti. A sutradan ustade i pođe s njima. Neka
braća iz Jope pratila su ga.

24 I sutradan stiže u Cezareju. A Kornelije ih čekao i bio je sazvao rodbinu
svoju i vjerne prijatelje.

25 A kad je Petar htio da uđe, izađe mu Kornelije u susret, pade k nogama
njegovim i pokloni mu se.

26 A Petar ga podiže i reče: "Ustani, i ja sam samo čovjek."

27 I s njim govoreći uđe i nađe mnoge, koji su se bili skupili.

28 Tada im reče: "Kako znate, čovjeku Židovu nije dopušteno družiti se ili
dolaziti k tuđinu. Ali Bog meni pokaza, da nijednoga čovjeka ne zovem
okaljanim ili nečistim.

29 Zato bez oklijevanja dođoh pozvan. Pitam vas dakle, zašto poslaste po
mene?"

30 I Kornelije reče: Upravo prije četiri dana molio sam se o devetoj uri u
svojoj kući. I eto, čovjek stade preda mnom u haljini sjajnoj.

31 i reče: Kornelije, uslišena je molitva tvoja, i milostinje tvoje spomenule se
pred Bogom.

32 Pošlji dakle u Jopu i dozovi Simona, koji se zove Petar; on je gost u kući
Simona kožara kod mora.

33 Onda ja odmah poslah k tebi, i ti si dobro učinio, što si došao. Sad dakle mi
svi stojimo pred tobom, da čujemo sve, što je tebi od Gospodina
zapovjeđeno."

34 A Petar otvorivši usta svoja reče: "Sad zaista razumijem, da Bog ne gleda,
tko je tko.

35 Nego u svakom narodu onaj, koji se boji njega i čini pravdu, mio je njemu.

36 Riječ posla Bog sinovima Izraelovim, navješćujući mir po Isusu Kristu, ovaj
je Gospodin svima.

37 Vi znate, što se je dogodilo u cijeloj Judeji, počevši od Galileje poslije
krštenja, koje je propovijedao Ivan;

38 Kako je Bog pomazao Isusa iz Nazareta Duhom Svetim i silom, da je
prolazio čineći dobro i iscjeljujući sve, koje je bio nadvladao đavao, jer je Bog
bio s njim.

39 I mi smo svjedoči svemu, što je učinio u zemlji Judejskoj i u Jerusalemu. Ali njega ubiše objesivši ga na drvo.

40 Njega je Bog oživio treći dan, i dao mu je, da se pokaže,

41 Ne svemu narodu, nego nama, naprijed određenim svjedocima od Boga, koji smo s njim jeli i pili po uskrsnuću njegovu od mrtvih.

42 I zapovjedio nam je, da propovijedamo narodu i da svjedočimo, da je on određen od Boga za suca živima i mrtvima.

43 Za ovoga svjedoče svi proroci, da imenom njegovim primaju oproštenje grijeha svi, koji vjeruju u njega."

44 Dok je još govorio Petar ove riječi, siđe Duh Sveti na sve, koji su slušali riječ.

45 Vjernici iz obrezanja, što su bili došli s Petrom, divili su se, što se i na neznabošce izli dar Duha Svetoga.

46 Jer su ih slušali gdje govore jezike i veličaju Boga. Tada progovori Petar:

47 "Može li tko vodu zabraniti, da se ne krste ovi, koji primiše Duha Svetoga kao i mi?"

48 I dade ih krstiti u ime Isusa Krista. Tada ga zamoliše, da ostane kod njih nekoliko dana.

Djela apostolska 11

1 A čuli su apostoli i braća, što su bili u Judeji, da su i neznabošci primili riječ Božju.

2 I kad uzađe Petar u Jerusalem, prigovoriše mu oni iz obrezanja

3 I rekoše: "Zašto si ušao k ljudima neobrezanim i jeo s njima?"

4 A Petar počevši izlagati im redom govoreći:

5 "Ja sam bio u gradu Jopi i molio se. I u zanosu vidio sam viđenje, gdje silazi posuda nekakva kao veliko platno, što se na četiri ugla spušta s neba, i dođe do preda me.

6 Kad sam to dobro pogledao, vidjeh unutra četveronožne životinje zemaljske
i zvijeri i gmazove i ptice nebeske.

7 A čuo sam i glas, što mi je govorio: 'Ustani, Petre, pokolji i jedi!'

8 A ja rekoh: 'Nipošto, Gospodine, jer ništa okaljano i nečisto nikada ne uđe u
usta moja.'

9 Ali glas s neba progovori i po drugi put: 'Ne zovi nečistim, što je Bog
očistio!'

10 A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo.

11 I gle, odmah tri Čovjeka stadoše pred kućom, u kojoj sam bio ja, poslani k
meni iz Cezareje.

12 A duh mi reče, da idem s njima ne oklijevajući ništa. A dođoše s menom i
ovo šest braće, i uđosmo u kuću čovjeka.

13 I on nam pripovjedi, kako je vidio anđela u kući svojoj, koji je stao i rekao
mu: "Pošlji u Jopu i dozovi Simona, koji se zove Petar!

14 On će ti reći riječi, kojima ćeš se spasiti ti i sva kuća tvoja.

15 A kada ja počeh govoriti, siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.

16 Onda se sjetih riječi Gospodinove, kako je govorio: 'Ivan je krstio vodom, a
vi ćete se krstiti Duhom Svetim.'

17 Kad im dakle Bog dade isti dar kao i nama, koji vjerovasmo u Gospodina
Isusa Krista: tko, sam ja da bih mogao zabraniti Bogu?"

18 A kad čuše ovo, umiriše se, i slavili su Boga i govorili: "Dakle i
neznabošcima dade Bog pokajanje za život."

19 A oni, što se razišli zbog progonstva, koje nastade za Stjepana, prođoše do
Fenicije Cipra i Antiohije nikomu ne propovijedajući riječi Božje do samim
Židovima.

20 A neki od njih bili su Ciprani i Cirenci, koji su došavši u Antiohiju
propovijedali i Helenistima navješćujući, Gospodina Isusa.

21 I bila je ruka Božja s njima, i velik ih je broj vjerovao i obratio se
Gospodinu.

22 Vijest o tome dođe do ušiju Crkvi u Jerusalemu. I poslaše Barnabu u
Antiohiju.

23 Kad on dođe tamo i vidje milost Božju, obradova se i opomenu sve, da
svim srcem ostanu vjerni Gospodinu.

24 A bio je on vrli čovjek, pun Duha Svetoga i vjere. Tako se mnogi narod
pridruži Gospodinu.

25 Tada on zaputi u Tarz, da potraži Savla. Nađe ga i uze ga sa sobom u
Antiohiju.

26 I oni se cijelu godinu zadržaše u toj crkvi, i učili su mnogi narod. U
Antiohiji se najprije učenici nazvaše kršćani.

27 A u one dane siđoše iz Jerusalema proroci u Antiohiju.

28 Jedan od njih po imenu Agab ustade i ponukan Duhom proreče glad veliki,
što će biti po svemu svijetu. I bio je za Klaudija.

29 Tada zaključiše učenici, da svaki prema mogućnosti pošlje nešto u pomoć
braći u Judeji.

30 To i učiniše poslavši prinose starješinama po Barnabi i Savlu.

Djela apostolska 12

1 A u ono vrijeme podiže Herod kralj ruke, da muči neke od crkve,

2 I pogubi Jakova, brata Ivanova, mačem.

3 I vidjevši, da je to po volji Židovima, uhvati još i Petra. - A bili su dani
beskvasnih kruhova. -

4 Njega dakle uhvati, baci u tamnicu i predade ga četvorim stražama, svaka
od četiri vojnika, da ga čuvaju. Po blagdanu Pashe htio ga je onda izvesti pled
narod.

5 I tako su Petra čuvali u tamnici. A crkva se je molila za njega Bogu bez
prestanka.

6 U noći, prije nego ga je htio Herod izvesti, spavao je Petar među dvojicom
vojnika, okovan u dvoje lance, a stražari su pred vratima čuvali tamnicu.

7 I gle, anđeo Gospodnji pristupi, i svjetlost obasja po sobi, i gurnuvši Petra u
bok probudi ga i reče: "Ustani brže!" I spadoše mu lance s ruku.

8 A anđeo mu reče: "Opaši se i obuj svoju obuću!" I učini tako. I reče mu:
"Obuci haljinu svoju i hajde za mnom!"

9 I izišavši išao je za njim i nije znao, da je to istina, što je učinio anđeo, nego
je mislio, da vidi viđenje.

10 A kad prođoše prvu i drug stražu, dođoše k vratima gvozdenim, što vode u
grad; ona im se sama otvoriše. I izišavši prođoše, jednu ulicu, i anđeo odmah
odstupi od njega.

11 I kad dođe Petar k sebi, reče: "Sad zaista znam, da Gospodin posla anđela
svojega, te me izbavi iz ruke Herodove i od svega čekanja naroda
židovskoga."

12 I to razabravši dođe kući Marije, matere Ivana, koji se je zvao Marko, gdje
su bili mnogi skupljeni, te se molili.

13 kad on pokuca na vrata od dvora, pristupi djevojka po imenu Roda, da
čuje.

14 I poznavši glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utrča i reče, da Petar
stoji pred vratima.

15 A oni joj rekoše: "Ti si luda!" Ali je ona odlučno tvrdila, da je tako, a oni su
govorili: "Anđeo je njegov."

16 A Petar je jednako kucao. A kad otvoriše, vidješe ga i začudiše se.

17 A on mahnuvši na njih rukom, da šute, ispripovjedi im, kako ga Gospodin
izvede iz tamnice, i reče: "Javite ovo Jakovu i braći!" I izišavši otide na drugo
mjesto.

18 A kad je bio dan, bila je ne mala zabuna među vojnicima, što je to bilo od Petra.

19 Herod ga dade tražiti. Ali ga ne nađoše. Tada ispita stražare i zapovjedi, da ih odvedu. Nato zaputi iz Judeje u Cezareju, i ondje je boravio.

20 A veoma se je ljutio na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodušno dođoše k njemu i predobivši Blasta, komornika kraljeva, zamoliše za mir, jer je njihovu zemlju hranila kraljeva.

21 A u određeni dan obuče se Herod u kraljevsko odijelo, sjede na prijestolje i progovori im:

22 A narod je vikao: "Ovo je glas Božji, a ne čovječji!"

23 Ali ga odmah udari anđeo Gospodnji, jer ne dade slave Bogu. Izjeden od crvi izdahnu.

24 A riječ je Gospodnja rasla i množila se.

25 A Barnaba i Savao, izvršivši svoju zadaću, vratiše se iz Jerusalema i uzeše sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.

Djela apostolska 13

1 A u crkvi, koja je bila u Antiohiji, bili su proroci i učitelji: "Barnaba i Simeon, koji se zvao Niger i Lucije Cirenac i Manahen, koji je bio zajedno odgojen s Herodom četverovlasnikom, i Savao.

2 A kad su oni služili Gospodinu i postili, reče Duh Sveti: "Odvojite mi Barnabu i Savla na djelo, na koje ih pozvah."

3 Tada postivši i pomolivši se položiše ruke na njih i otpustiše ih.

4 Oni dakle poslani od Duha Svetoga otidoše u Seleuciju, i odanle otploviše u Cipar,

5 I došavši u Salaminu propovijedali su riječ Božju u sinagogama židovskim, A imali su i Ivana u službi.

6 Oni prođoše sav otok do Pafa. Tamo nađoše nekog čovjeka vračara, lažna
proroka, Židova, kome je bilo ime Barjesu.

7 On je bio s namjesnikom Sergijem Pavlom, čovjekom razumnim. Ovaj dozva
Barnabu i Savla i zaiska, da čuje riječ Božju.

8 Ali Elimas vračar - jer to znači ime njegovo - protivio im se i gledao je da
odvrati namjesnika a od vjere.

9 A Savao, koji se zove i Pavao, pun Duha Svetoga pogledavši na njega

10 Reče: "O puni svakoga lukavstva i svake pakosti, sine đavolski, neprijatelju
svake pravde, zar ne prestaješ kvariti pravih putova Gospodnjih?

11 I sad eto ruke Gospodnje na te: "Bit ćeš slijep i nećeš vidjeti sunca za neko
vrijeme. I ujedanput pade na njega mrak i tama. Stade pipati naokolo i tražiti,
tko da ga povede.

12 Tada namjesnik, kad vidje što bi, vjerova diveći se nauci Gospodnjoj.

13 A kad se Pavao i drugovi njegovi odvezoše iz Pafa, dođoše u Pergu u
Pamfiliji. A Ivan se odvoji od njih, i vrati se u Jerusalem.

14 A oni otišavši iz Perge dođoše u Antiohiju u Pisidiji. Tu u dan subotni
uđoše u sinagogu i sjedoše.

15 A po čitanju zakona i proroka poslaše glavari sinagoge k njima i rekoše:
"Ljudi braćo, ako je u vama riječ utjehe za narod, govorite!"

16 Tada ustade Pavao i mahnuvši rukom reče: "Ljudi Izraelci i koji se bojite
Boga, čujte.

17 Bog naroda ovoga izabra oce naše i podiže narod, kad su bili u tuđini, u
zemlji egipatskoj, i rukom ih jakom izvede iz nje.

18 I do četrdeset godina hranio ih je u pustinji.

19 I uništivši sedam naroda u zemlji kanaanskoj dade im u posjed zemlju
njihovu.

20 Za četiri stotine i pedeset godina. Potom im dade suce do proroka Samuela.

21 I otada su tražili kralja, i dade im Bog Saula, sina Kišova, čovjeka od
plemena Benjaminova, za četrdeset godina.

22 I uklonivši njega podiže im Davida za kralja. Njemu dade svjedočanstvo:
'Nađoh Davida, sina Jesejeva, čovjeka po srcu mojemu, koji će ispuniti u
svemu volju moju.'

23 Od njegova roda podiže Bog po obećanju Izraelu Spasitelja Isusa.

24 Kad je Ivan pred njegovim dolaskom propovijedao krštenje pokajanja
svemu narodu Izraelovu.

25 I kad je Ivan svršavao trku svoju, govorio je: "Ja nijesam onaj, za koga me
držite. Ali on dolazi za mnom, kojemu ja nijesam dostojan odvezati obuću na
nogama.

26 Ljudi braćo, sinovi roda Abrahamova, i koji se među vama boje Boga!
Nama je poslana riječ ovoga spasenja.

27 Jer oni, što stanuju u Jerusalemu, i glavari njihovi nijesu poznali ovoga, i
osudivši ga ispunili su riječi proroka, koje se čitaju svake subote.

28 I premda nijesu našli nijedne krivnje na njemu, što bi zaslužila smrt,
zahtijevali su od Pilata, da ga pogubi.

29 I kad svršiše sve, što je pisano za njega, skinuše ga s drveta i položiše u
grob.

30 Ali Bog ga uskrsnu od mrtvih treći dan.

31 I pokazivao se je mnogo dana onima, što su bili uzašli s njim iz Galileje u
Jerusalem, koji su sada svjedoci njegovi pred narodom.

32 I mi vam navješćujemo radosnu vijest, da je Bog obećanje, što ga je dao
ocima našim, ispunio djeci našoj uskrsnuvši Isusa;

33 Kao što, je i u drugom psalmu napisano: "Ti si sin moj, ja sam te danas
rodio.

34 A da ga je uskrsnuo od mrtvih, i da se on nije imao više vratiti u truhlost,
izreče ovako: "Udijelit ću vama, milosti pouzdane, što sam svečano obećao
Davidu.

35 Zato i na drugom mjestu govori: "Nećeš dati, da tvoj Svetac vidi truhlosti.

36 Ali je David usnuo, izakako je bio u naraštaju svojemu služio volji Božjoj.
On se je pridružio ocima svojim i vidio je truhlosti.

37 A kojega je Bog uskrsnuo, nije vidio truhlosti.

38 Neka vam je dakle na znanje, ljudi braćo, da se po njemu vama
propovijeda oproštenje grijeha.

39 I od svega, oda što se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevu, opravdava
se u njemu svaki, koji vjeruje.

40 Gledajte dakle, da ne dođe na vas ono, što proroci kažu:

41 'Vidite, preziratelji, i čudite se, i nestanite! Jer ja činim djelo u dane vaše,
djelo, koje nećete vjerovati, ako vam tko ispriča.'"

42 A kad su izlazili oni, molili su ih, da im se ove riječi govore u drugu
subotu.

43 Kad se je skupština razišla, pođoše za Pavlom i Barnabom mnogi od Židova
i pobožnih došljaka. A oni su ih u razgovoru svjetovali, da ustraju u milosti
Božjoj.

44 A iduće subote skupi se gotovo sav grad, da čuje riječ

45 A kad vidješe Židovi narod, napuniše se zavisti, i govorili su protiv riječi
Pavlovih i psovali su.

46 A Pavao i Barnaba rekoše posve smjelo: "Vama je najprije trebalo da se
propovijeda riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sebe držite da nije ste vrijedni
vječnoga života, evo se obraćamo k neznabošcima.

47 Jer nam tako zapovjedi Gospodin: 'Postavljam te za svjetlost neznabošcima,
da budeš na spasenje do kraja zemlje.'"

48 A kad čuše neznabošci, radovali su se i slavili riječ Božju, i vjerovaše,
koliko ih je bilo određeno za život vječni.

49 I riječ se je Božja raznosila po svoj okolini.

50 Ali Židovi podgovoriše pobožne i poštene žene i prvake gradske, te
podigoše progonstvo na Pavla i Barnabu, i istjeraše ih iz svoje zemlje.

51 A oni otresoše na njih prah sa svojih nogu i dođoše u Ikonij.

52 A učenici su bili puni radosti i Duha Svetoga.

Djela apostolska 14

1 A u Ikoniju se dogodi, da isto tako oni uđoše u sinagogu židovsku, i govorili
su tako, da je vjerovalo veliko mnoštvo Židova i Grka.

2 Ali Židovi, koji nijesu vjerovali, podbuniše i razdražiše duše neznabožaca na
braću.

3 Oni ipak ostadoše dulje vremena propovijedajući odvažno u Gospodinu, koji
je svjedočio riječ milosti svoje i davao, da su se činili znaci i čudesa po
rukama njihovim.

4 A mnoštvo gradsko razdijeli se, i jedni su bili sa Židovima, a drugi s
apostolima.

5 A kad navališe neznabošci i Židovi sa svojim glavarima, da ih pogrde i
kamenuju.

6 Oni doznavši pobjegoše u gradove u Likaoniji, u Listru i u Derbu i u okolinu.

7 I ondje su propovijedali evanđelje.

8 U Listri je sjedio jedan čovjek nemoćan u nogama, hrom od utrobe majke
svoje, koji nije nikada hodao.

9 Ovaj je slušao Pavla gdje govori. A on pogledavši na njega i vidjevši, da
vjeruje, da će ozdraviti,

10 Reče velikim glasom: "Ustani na svoje noge uspravo!" I skoči, i hodao je.

11 A kad vidje narod, što učini Pavao, podigoše glas svoj govoreći likaonski:
"Bogovi siđoše k nama u čovječjoj prilici!"

12 I nazivali su Barnabu Zeusom, a Pavla Hermesom, jer je on vodio riječ.

13 I svećenik Zeusa, koji je bio pred gradom, dovede junce i donese vijence
pred vrata, i htjede s narodom da im prinese žrtvu.

14 A kad to čuše apostoli Barnaba i Pavao, razdriješe haljine svoje i skočiše
među narod vičući

15 I govoreći: "Ljudi, što to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam
propovijedamo, da se od ovih ništavih stvari obratite k Bogu živome, koji je
stvorio nebo i zemlju i more i sve, što je u njima.

16 On je u prošlim naraštajima pustio sve narode, da idu svojim putovima.

17 Ali opet nije ostavio sebe neposvjedočena čineći dobro, dajući vam s neba
kišu i godine rodne i puneći srca vaša jelom i veseljem."

18 I ovo govoreći jedva zaustaviše narod, da im ne prinesu žrtve.

19 Ali dođoše Židovi iz Antiohije i Ikonija i nagovoriše narod, te kamenovaše
Pavla i izvukoše ga iz grada misleći, da je mrtav.

20 A kad ga opkoliše učenici, ustade i uđe u grad, i sutradan otide s Barnabom
u Derbu.

21 Propovijedali su u ovome gradu evanđelje i predobili mnoge učenike. Onda
se vratiše u Listru, Ikonij i Antiohiju.

22 Utvrđivali su učenike i opominjali ih, da ustraju u vjeri, jer nam valja kroz
mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje.

23 U svakoj crkvi postaviše im, pomolivši se s postom, starješine i preporučiše
ih Gospodinu, u koga vjerovaše.

24 I prošavši Pisidiji dođoše u Pamfiliju.

25 I pošto su rekli riječ Gospodnju u Pergi, siđoše u Ataliju.

26 I odanle otploviše u Antiohiju, odakle su bili predani milosti Božjoj na
djelo, koje svršiše.

27 A kad dođoše i skupiše crkvu, izvijestiše o svemu, što je bio učinio Bog s
njima, i da je otvorio neznabošcima vrata vjere.

28 A ostadoše ne malo vremena s učenicima.

Djela apostolska 15

1 I došli su neki iz Judeje i učili bradu: "Ako se ne obrežete po običaju
Mojsijevu, ne možete se spasiti."

2 A kad su Pavao i Barnaba živo raspravljali i prepirali se s njima, odrediše,
da Pavao i Barnaba i drugi neki od njih uzađu k apostolima i starješinama u
Jerusalem za ovo pitanje.

3 Oni dakle otpraćeni od crkve prolazili su kroz Feniciju i Samariju
objavljujući o obraćenju neznabožaca i vrlo su obradovali svu braću.

4 A kad dođoše u Jerusalem, bili su primljeni od crkve, i od apostola i
starješina, i sve su pripovijedali, što je Bog učinio s njima.

5 Onda ustadoše neki od sljedbe farizejske, koji su bili vjerovali, i rekoše:
"Valja ih obrezati i zapovjediti, da drže zakon Mojsijev."

6 I skupiše se apostoli i starješine, da izvide ovu stvar.

7 Po mnogom raspravljanju ustade Petar i reče im: "Ljudi braćo, vi znate, da
je Bog od prvih dana izabrao između vas, da iz mojih usta čuju neznabošci
riječ evanđelja i da vjeruju.

8 I Bog, koji poznaje srca, posvjedočio je za njih, kad im dade Duha Svetoga
kao i nama.

9 I ne postavi nikakve razlike među nama i njima, očistivši vjerom srca
njihova.

10 Sad dakle što kušate Boga, i hoćete da metnete učenicima na vrat jaram,
kojega ni oci naši ni mi ne mogosmo nositi?

11 Nego vjerujemo, da ćemo se spasiti milošću Gospodina Isusa Krista, kao i oni."

12 Onda ušuti sve mnoštvo, i slušali su Barnabu i Pavla, koji su pripovijedali, kolike je znake i čudesa učinio Bog preko njih među neznabošcima.

13 A kad oni umukoše, progovori Jakov: "Ljudi braćo, poslušajte mene!

14 Simon reče, kako je Bog učinio prvi korak da iz neznabožaca primi narod k imenu svojemu.

15 I s ovim se podudaraju riječi proroka, kao što je napisano:

16 'Potom ću Be vratiti i opet ću sagraditi dom Davidov, što je pao, i njegove ću ruševine popraviti, i podignut ću ga.

17 Da potraže Gospodina ostali ljudi i svi narodi, nad kojima se je prizvalo ime Gospodnje, govori Gospodin, koji čini ovo.'

18 Gospodinu je poznato odvijeka djelo njegovo.

19 I zato ja mislim, da se ne dira u one, koji se od neznabožaca obraćaju k Bogu,

20 Nego da im se piše, neka paze, da se ne okaljaju idolima, i da se uzdržavaju od bluda, od udavljenoga i od krvi.

21 Jer Mojsije ima od starih vremena u svakom gradu svoje propovjednike u sinagogama, gdje se čita svake subote."

22 Tada nađoše za dobro apostoli i starješine sa svom crkvom, da izaberu ljude između sebe, i da ih pošlju u Antiohiju s Pavlom i Barnabom: Judu, koji se je zvao Barsaba, i Silu, ljude veoma ugledne među braćom.

23 I napisaše rukom svojom: "Apostoli i starješine braća pozdravljaju braću od neznabožaca, što su u Antiohiji, Siriji i Ciliciji.

24 Čuli smo, da su neki, od nas izišavši, smeli vas svojim govorima i uznemirili duše vaše, a mi im ne zapovjedismo.

25 Zato nađosmo za dobro mi jednodušno skupljeni izabrane ljude poslati k
vama s dragim našima Barnabom i Pavlom.

26 S ljudima, koji su predali duše svoje za ime Gospodina našega Isusa Krista.

27 Poslasmo dakle Judu i Silu, koji će vam i sami to riječima govoriti.

28 Jer nađe za dobro Duh Sveti i mi, da ne mećemo više nikakva tereta na vas
osim ovoga potrebnoga:

29 Da se čuvate od žrtava idolskih i od krvi i od udavljenoga; od bluda. Ako se
budete čuvali od toga, bit će vam dobro. Budite zdravi!"

30 Oni dakle poslani siđoše u Antiohiju, i skupivši narod predadoše poslanicu.

31 I kad pročitaše, obradovaše se zbog te utjehe.

32 A Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, mnogim riječima utješiše braću i
utvrdiše.

33 I pošto proboraviše ondje neko vrijeme, otputiše ih braća s mirom k onima,
koji su ih bili poslali.

34 Ali Sila nade za dobro da ostane ondje.

35 A Pavao i Barnaba boravili su u Antiohiji i učili i propovijedali riječ
Gospodnju s mnogima

36 A poslije nekoliko dana reče Pavao Barnabi: "Vratimo se i obiđimo braću,
da vidimo, kako im je po svim gradovima, u kojima smo propovijedali riječ
Gospodnju!"

37 A Barnaba je htio da uzme sa sobom i Ivana, koji se zvao Marko.

38 Ali je Pavao držao, da ne treba uzimati sa sobom onoga, koji se je od njih
odijelio u Pamfiliji i nije išao s njima na djelo.

39 Tako dođe do raspre, te se jedan s drugim rastadoše. I Barnaba uze Marka i
otplovi u Cipar.

40 A Pavao izabravši Silu pođe na put predan milosti Gospodnjoj od braće.

41 I prolazio je kroz Siriju i Ciliciju i utvrđivao crkve.

Djela apostolska 16

1 Tada dođe u Derbu i Listru, i gle, ondje je bio neki učenik, po imenu
Timotej, sin žene Židovke, koja je vjerovala, i oca neznabošca.

2 Za njega su dobro svjedočila braća, što su bila u Listri i Ikoniju.

3 Ovoga htjede Pavao da uzme sa sobom na put; i uze ga i obreza zbog
Židova, koji su bili u onim mjestima; jer su svi znali, da je otac njegov bio
neznabožac.

4 A kad su prolazili po gradovima, predavaše im, da drže odluke, koje
ustanoviše apostoli i starješine u Jerusalemu.

5 Tako su se crkve utvrđivale u vjeri, i svaki dan bivalo ih je više.

6 A kad prođoše Frigiju i Galaciju, zabrani im Duh Sveti propovijedati riječ u
Aziji.

7 Kad dođoše u Miziju, pokušali su da idu u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh
Isusov.

8 A kad prođoše Miziju, siđoše u Troadu.

9 I Pavlu se javi viđenje noću: Jedan čovjek Makedonac stajao, i molio ga, i
rekao: "Prijeđi u Makedoniju i pomozi nam!"

10 A kad vidje viđenje, odmah gledasmo da otputujemo u Makedoniju
uvjereni, da nas je pozvao Bog, da im propovijedamo evanđelje.

11 A kad otplovismo iz Troade, dođosmo ravno u Samotraku, a sutradan u
Neapol.

12 A odanle u Filipe, u prvi grad onoga dijela Makedonije, naseobinu. I u
ovom gradu ostadosmo nekoliko dana.

13 A u dan subotni izađosmo izvan gradskih vrata k rijeci, gdje smo mislili da
je bogomolja. Sjedosmo i govorismo ženama, koje su se bile, skupile.

14 A sIušala je jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, prodavačica skerleta
iz grada Tijatire. I Gospodin otvori srce njezino, da pazi na riječi Pavlove.

15 A kad se pokrsti ona i kuća njezina, zamoli govoreći: "Ako mislite, da sam
vjerna Gospodinu, uđite u moju kuću i ostanite! I natjera nas.

16 I dogodi se, kad smo išli u bogomolju, da nas srete jedna ropkinja, koja je
imala duha vračarskoga, i vračajući donosila velik dobitak svojim
gospodarima.

17 Ona pođe za Pavlom i za nama, i vikala je "Ovi su ljudi sluge Boga
svevišnjega, koji vam javljaju put spasenja."

18 I to je činila mnogo dana. A Pavlu to dodija, okrenu se i reče duhu:
"Zapovijedam ti u ime Isusa Krista, da izađeš iz nje." I izađe u taj čas.

19 A kad vidješe njezini gospodari, da izađe nada njihova dobitka, uhvatiše
Pavla i Silu i odvukoše ih na trg pred poglavarstvo.

20 I dovedoše ih gradskim poglavarima i rekoše: "Ovi ljudi, koji su Židovi,
bune naš grad,

21 I propovijedaju običaje, kojih mi ne smijemo ni primiti ni vršiti, jer smo
Rimljani."

22 I sleže se narod na njih, i glavari im strgaše haljine i zapovjediše, da ih
išibaju.

23 I pošto ih živo izbiše, baciše ih u tamnicu i zapovjediše tamničaru, da ih
dobro čuva.

24 Primivši takvu zapovijed on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u
klade.

25 A u ponoći Pavao i Sila molili su se i slavili pjesmom Boga; a sužnji su ih
slušali.

26 A najedanput tako se vrlo potrese zemlja, da se uzdrmaše temelji tamnice. I
odmah se otvoriše sva vrata, i svima spadoše okovi.

27 A kad se probudi tamničar i vidje otvorena vrata tamnice, izvadi mač i
htjede da se ubije, misleći, da su pobjegli sužnji.

28 A Pavao povika iza glasa: "Ne čini sebi zla nikakva, jer smo mi svi ovdje!"

29 A on zaiska luč, i uleti, drščući pripade k nogama Pavla i Sile.

30 Izvede ih van i reče: "Gospodo, što mi treba činiti, da se spasim?"

31 A oni rekoše: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se ti i kuća tvoja."

32 I propovijedali su riječ Gospodnju njemu i svima, koji su bili u kući njegovoj.

33 I on ih uze k sebi u onaj čas noći, i opra im rane; i pokrsti se odmah on i sva kuća njegova.

34 Tada ih uvede u kuću svoju, postavi im stol, i radovao se je sa svom kućom svojom, što vjerova u Boga.

35 A kad bi dan, poslaše glavari sluge govoreći: "Pusti one ljude!"

36 Tamničar reče to Pavlu: "Poslaše glavari, da budete pušteni; sad dakle izađite, i idite s mirom!"

37 Ali im Pavao reče: "Pošto su nas, ljude Rimljane, izbili javno bez istrage, i u tamnicu nas bacili, sada hoće tajno da nas protjeraju. Ne tako, nego sami neka dođu i neka nas izvedu!"

38 Kad sluge javiše ove riječi glavarima, uplašiše se čuvši, da su Rimljani.

39 I dođoše, i umoliše ih, i izvedoše ih moleći, da izađu iz grada,

40 A kad izađoše iz tamnice, dođoše k Lidiji, i vidjevši braću utješiše ih, i odoše.

Djela apostolska 17

1 Preko Amfipola i Apolonije stigoše u Solun, gdje je bila sinagoga židovska.

2 I Pavao po običaju uđe k njima, i tri im je subote govorio o Pismima

3 Pokazujući i dokazujući, da je trebalo da Krist trpi i uskrsne od mrtvih, i da ovaj Isus, kojega ja propovijedam vama, jest Krist.

4 I neki od njih vjerovaše i pridružiše se Pavlu i Sili, i od bogobojaznih neznabošca mnoštvo veliko, i od žena plemenitih ne malo!

5 A Židovi zavidni uzeše neke zle ljude od prostoga svijeta i skupivši četu
uzbuniše grad i napadoše na kuću Jasonovu i stadoše tražiti, da ih izvedu
pred narod.

6 A kad njih ne nađoše, povukoše Jasona i neku braću pred gradske poglavare
vičući: "Ovi, što zamutiše sav svijet, dođoše i ovamo.

7 Jason ih primio, i ovi svi rade protiv carskih odredaba govoreći, da ima
drugi kralj, Isus."

8 I uznemiriše narod i gradske poglavare, kad ovo čuše.

9 Ali ih pustiše, kad ih Jason i ostali zadovoljiše odgovorom.

10 A braća odmah noću otpraviše Pavla i Silu u Bereju. Došavši onamo uđoše
u sinagogu židovsku.

11 A ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, jer primiše riječ sa svim srcem, i
svaki su dan ispitivali Pisma, je li to tako.

12 I vjerovaše mnogi od njih, i od poštenih neznabožačkih žena, i od muževa
ne malo.

13 A kad doznaše Židovi u Solunu, da je Pavao i u Bereji propovijedao riječ
Božju, dođoše i onamo, te podigoše i pobuniše mnoštvo.

14 A braća onda odmah otpraviše Pavla, da ide k moru, a Sila i Timotej
ostadoše ondje.

15 A pratioci dovedoše Pavla do Atene, i primivši zapovijed od njega na Silu i
Timoteja, da dođu k njemu što brže, odoše.

16 A kad ih je Pavao čekao u Ateni, uzruja se duh njegov u njemu gledajući
grad pun idola.

17 I raspravljao je u sinagogi sa Židovima i s bogobojaznima, i na trgu svaki
dan s onima, što su bili ondje.

18 A neki od epikurejskih i stoičkih mudraca prepirali su se s njim; i jedni su
govorili: "Što hoće ovaj brbljavac da kaže?" A drugi: "Čini se, da propovijeda
tuđe bogove." Jer je propovijedao Isusa i uskrsnuće.

19 Pa ga uzeše i odvedoše na Areopag govoreći: "Možemo li znati, kakva je ta
nova nauka, što je ti propovijedaš?

20 Jer nešto novo mećeš u naše uši; hoćemo dakle da znamo, što to znači."

21 Svi naime Atenjani i tuđinci došljaci nemaju ni za što drugo vremena, nego
da što novo govore ili slušaju.

22 A Pavao stavši nasred Areopaga reče: "Ljudi Atenjani! Po svemu vas vidim,
da ste vrlo pobožni,

23 Jer prolazeći i motreći vaše svetinje nađoh i žrtvenik, na kojem je bilo
napisano: "Bogu nepoznatomu. Što dakle ne znajući štujete, to vam ja
propovijedam.

24 Bog, koji je stvorio svijet i sve, što je u njemu, on, jer gospodar neba i
zemlje, ne stanuje u rukotvorenim hramovima,

25 Niti prima službe od ruku čovječjih, kao da bi što trebao, kad on sam daje
svima život i dihanje i sve.

26 I učinio je da od jednoga sav rod ljudski stanuje po svemu lica zemaljskom,
i postavio je određena vremena i međe stanovanja njihova.

27 Da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli, premda nije daleko ni od
jednoga od nas.

28 Jer u njemu živimo, i mičemo se, i jesmo, kao što i neki od vaših pjesnika
rekoše: 'Njegov smo i rod.'

29 Kad smo dakle rod Božji, ne treba da mislimo, da je Božanstvo kao zlato ili
srebro ili kamen, kao tvorevina umjetnosti i mišljenja ljudskoga.

30 Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja, sad navješćuje ljudima, da
svi svuda čine pokajanje.

31 Jer je postavio dan, u koji će suditi čitavome svijetu po pravdi preko
čovjeka, koga je odredio i pred svima potvrdio uskrsnuvši ga od mrtvih."

32 A kad čuše za uskrsnuće od mrtvih, jedni se narugaše, a drugi rekoše: "O
tom ćemo te slušati drugi put."

33 Tako Pavao otide između njih.

34 A neki ljudi pristadoše uz njega i vjerovaše, među kojima je i Dionizije Areopagit, i žena po imenu Damara, i drugi s njima.

Djela apostolska 18

1 Potom ode iz Atene i dođe u Korint.

2 i nađe jednoga zidova, po imenu Akvilu, rodom iz Ponta, koji je bio skoro došao iz Italije, i njegovu ženu Priscilu, jer je bio zapovjedio Klaudije, da svi Židovi sele iz Rima. On dođe k njima.

3 I jer su se bavili istim zanatom, ostade kod njih, i radio je. A bili su šatorskog zanata.

4 I svake je subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i neznabošce.

5 A kad dođoše iz Makedonije Sila i Timotej, predade se Pavao sasvim propovijedanju svjedočeći Židovima da je Isus Krist.

6 Ali kad su se oni protivili i hulili, otrese haljine svoje i reče: "Krv vaša na vašu glavu, ja sam čist, od sad idem k neznabošcima."

7 I otide odanle i dođe u kuću nekoga Ticija Justa, koji se je bojao Boga, i čija je kuća bila uz sinagogu.

8 A Krisp, predstojnik sinagoge, vjerova u Gospodina sa svom kućom svojom, i od Korinćana mnogi, koji su slušali, vjerovaše i krstiše se.

9 A Gospodin reče Pavlu noću u viđenju: "Ne boj se, nego govori, i da ne ušutiš!

10 Jer sam ja s tobom, i nitko ti se neće primaći, da ti naudi, jer ja imam mnogi narod u ovome gradu."

11 Tako proboravi ondje godinu i šest mjeseci učeći kod njih riječ Božju.

12 A kad je bio Galion namjesnik u Ahaji, ustadoše Židovi jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud

13 Govoreći: "Ovaj protiv zakona nagovara ljude, da poštuju Boga."

14 A kad je Pavao htio da otvori usta; reče Galion Židovima: "Kad bi se radilo
o kakvoj nepravdi ili zločinu, o Židovi, po dužnosti poslušao bih vas.

15 Ali kad su prepiranja o nauci i o imenima i o zakonu vašem, gledajte sami,
jer ja neću da budem sudac o tome."

16 I otjera ih iz sudnice.

17 Onda svi neznabošci uhvatiše Sostena, predstojnika sinagoge, i izbiše ga
pred sudnicom. I Galion nije za to ništa mario.

18 A Pavao ostade još podosta dugo, i oprostivši se s braćom otplovi u Siriju, i
s njime Priscila i Akvila. U Kenhreji ošiša glavu, jer se je bio zavjetovao.

19 I dođe u Efez; i njih ostavi ondje, a on uđe u sinagogu, i raspravljao je sa
Židovima.

20 A kad su ga oni molili, da ostane dulje vremena, ne htjede,

21 Nego se oprosti s njima i reče: "Opet ću se vratiti k vama, ako Bog da;" i
otide iz Efeza.

22 I sišavši u Cezareju, uziđe i pozdravi crkvu, i siđe u Antiohiju.

23 I provede ondje nekoliko vremena, zaputi i prođe redom Galaciju i Frigiju,
utvrđujući sve učenike.

24 A dođe u Efez jedan Židov, po imenu Apolon, rodom Aleksandrinac, čovjek
rječit, silan u Pismu.

25 Ovaj je bio upućen na put Gospodnji, i goreći duhom govorio je i učio je
marljivo o Isusu, a znao je samo krštenje Ivanovo.

26 Ovaj dakle počne odvažno propovijedati u sinagogi. I kad ga čuše Priscila i
Akvila, primiše ga k sebi i izložiše mu točnije put Gospodnji.

27 A kad je htio poći u Ahaju, ohrabriše ga braća i pisaše učenicima, da bi ga
primili. I kad dođe, pomože mnogo onima, koji su bili vjerovali milošću.

28 Jer je silno pobijao Židove javno, dokazujući iz Pisma, da je Isus Krist.

Djela apostolska 19

1 A dogodi se, kad je bio Apolon u Korintu, da je Pavao, prošavši gornje
krajeve, došao u Efez i našao neke učenike;

2 I reče im: "Jeste li primili Duha Svetoga, kad ste postali vjernici?" A oni mu
rekoše: "Nijesmo ni čuli, da ima Duh Sveti."

3 A on reče: "Koje krštenje primiste?" I oni rekoše: "Krštenje Ivanovo,"

4 A Pavao reče: "Ivan je krstio krštenjem pokajanja govoreći narodu, da
vjeruju u onoga, koji će za njim doći, to jest u Isusa."

5 Čuvši to krstiše se u ime Gospodina Isusa.

6 I kad Pavao položi ruke na njih, dođe Duh Sveti na njih, i govorili su
jezicima i proricali.

7 A bilo je ljudi svega oko dvanaest.

8 I ušavši u sinagogu govorio je odvažno tri mjeseca, raspravljajući i
uvjeravajući za kraljevstvo Božje.

9 Kad su neki bili otvrdnuli, i nijesu vjerovali, i proklinjali put Gospodnji pred
narodom, odstupi od njih i odijeli učenike, pa je raspravljao svaki dan u školi
nekoga Tirana,

10 I ovo je bivalo dvije godine, tako da su svi, koji su stanovali u Aziji, Židovi
i neznabošci, čuli riječ Gospodnju.

11 I Bog je činio ne mala čudesa po rukama Pavlovim,

12 Tako da bi i rupce za znoj i pojase od tijela njegova nosili na bolesnike, i
ostavljale su ih bolesti, i zli su dusi izlazili iz njih.

13 Kušali su i neki od Židova, koji su naokolo obilazili i zaklinjali đavle,
zazivati nad opsjednutima ime Gospodina Isusa govoreći: "Zaklinjem vas
Isusom, koga propovijeda Pavao."

14 A bilo je sedam sinova Skeve Židova, poglavara svećeničkoga, koji su to
činili.

15 A zao im duh odgovori: "Isusa poznajem, i Pavla znam, ali vi tko ste?"

16 I skočivši na njih čovjek, u kojemu je bio zao duh, nadvlada njih dvojicu, i pritište ih tako, da su goli i izranjeni utekli iz one kuće.

17 I ovo doznadoše svi Židovi i neznabošci, koji su stanovali u Efezu, i uđe strah u sve njih, i veličalo se je ime Gospodina Isusa.

18 I mnogi od onih, što vjerovaše, dolazili su ispovijedajući i govoreći djela svoja.

19 A mnogi od onih, koji su se bavili čarolijama, skupiše knjige i spališe ih pred svima; i proračunaše, i nađoše, da su vrijedne pedeset tisuća srebrnjaka.

20 Tako je silno rasla riječ Gospodnja, i utvrđivala se.

21 I kad se ovo svršilo, namisli Pavao u Duhu da prođe preko Makedonije i Ahaje, i da ide u Jerusalem govoreći: "Pošto budem tamo, valja mi i Rim vidjeti."

22 I posla u Makedoniju dvojicu svojih pomoćnika, Timoteja i Erasta, a sam ostade neko vrijeme u Aziji.

23 A u ono vrijeme podiže se ne mala buna zbog puta Gospodnjega.

24 Neki naime srebrnar, po imenu Demetrije, koji je pravio srebrne hramiće Dijanine, pribavljao je zanatlijama ne malu zaradu.

25 On skupi ove i drugih ovakvih stvari majstore, i reče: "Ljudi, vi znate, da od ovoga posla imamo mi zaradu.

26 A vidite i čujete, da ne samo u Efezu, nego gotovo po svoj Aziji taj Pavao nagovara i odvraća narod mnogi, govoreći, da to nijesu bogovi, što se prave rukama.

27 I ne samo što će ta nesreća doći na naš zanat da ne prolazi, nego se neće mariti ni za hram velike božice Dijane, i propadat će veličanstvo one, koju poštuje sva Azija i čitav svijet."

28 Kad oni ovo čuše, napuniše se gnjeva i stadoše vikati: "Velika je Dijana Efeška!"

29 I sav se grad napuni pobune, i navalivši jednodušno na kazalište uhvatiše
Gaja i Aristarha Makedonce, drugove Pavlove.

30 A kad je Pavao htio da ide među narod, ne dadoše mu učenici.

31 A neki i od azijskih poglavara, koji su mu bili prijatelji, poslaše k njemu
moleći ga, da ne ide u kazalište.

32 A jedni su vikali jedno, a drugi drugo; jer je bila skupština smetena, i
najviše ih nije znalo, zašto su se skupili.

33 A jedni iz mnoštva izvukoše Aleksandra, kad su ga Židovi gurali naprijed.
A Aleksandar, mahnuvši rukom, htjede da progovori narodu zbog obrane.

34 Ali kad ga upoznaše, da je Židov, povikaše svi u glas, i vikali su oko dva
sata: "Velika je Dijana Efeška!"

35 A gradski tajnik, utišavši narod, reče: "Ljudi Efežani! Tko je taj čovjek, koji
ne zna, da grad Efez ne časti veliku Dijanu i njezin kip što je pao s neba?

36 Kad dakle to ne može nitko poreći, valja da budete mirni, i da ništa ne
činite nepromišljeno.

37 Jer dovedoste ove ljude, koji niti su hram pokrali, niti hule na vašu božicu.

38 A Demetrije i umjetnici, koji su s njim, ako imaju kakvu tužbu protiv koga,
imaju sudovi, i imaju namjesnici, pa neka tuže jedan drugoga!

39 Ako li što drugo tražite, neka se riješi na zakonitoj skupštini!

40 Jer prijeti opasnost, da budemo tuženi za današnju bunu, a nema nikakva
razloga, kojim bismo se mogli opravdati za ovu pobunu." I kad reče ovo,
raspusti skupštinu.

Djela apostolska 20

1 A pošto se stišala buna, dozva Pavao učenike i opomenuvši ih oprosti se, i
zaputi, da ide u Makedoniju.

2 I kad je prošao one krajeve i opominjao ih mnogim riječima, dođe u Grčku.

3 Proboravio je tamo tri mjeseca. Kad je htio da otplovi u Siriju, stadoše mu
Židovi raditi o glavi, te namisli da se vrati preko Makedonije.

4 A pratio ga je Sopater Pirov iz Bereje, Aristarh, i Sekund IZ Soluna, i Gaj iz
Derbe, i Timotej i Tihik, i Trofim iz Azije.

5 Ovi odoše naprijed i čekali su nas u Troadi.

6 A mi otplovismo poslije dana beskvasnih kruhova iz Filipa, i dođosmo k
njima u Troadu za pet dana, i ondje ostadosmo sedam dana.

7 A u prvi dan sedmice, kad se skupismo da lomimo kruh, govorio im je
Pavao, jer je htio sutradan da otputuje, i produljio je govor do ponoći.

8 I bile su mnoge svjetiljke u gornjoj sobi, gdje smo se bili skupili.

9 A sjedio je na prozoru jedan mladić po imenu Eutih, nadvladan od tvrdoga
sna; i kad je Pavao govorio dugo, nagnu se u snu i pade dolje s trećega kata, i
digoše ga mrtva.

10 A Pavao sišavši pade na njega, i zagrlivši ga reče: "Ne uznemirujte se, jer je
duša njegova u njemu!"

11 Onda uzađe, i prelomivši kruh okusi i govorio je još dugo sve do zore, i
onda je otputovao.

12 A mladića dovedoše živa, i utješiše se ne malo.

13 A mi ušavši u lađu otplovismo u Asos, da odanle uzmemo Pavla, jer je bio
tako odredio, hoteći sam da ide kopnom.

14 I kad se sastade s nama u Asosu, uzesmo ga i dođosmo u Mitilenu.

15 I odanle otplovivši dođosmo sutradan prema Hiosu, a drugi dan
pristadosmo u Samosu i sutradan dođosmo u Milet,

16 Jer je bio Pavao odlučio, da prođemo mimo Efez, da se ne bi zadržao u
Aziji; jer je htio, ako mu bude moguće, da bude na Duhove u Jerusalemu.

17 A iz Mileta posla u Efez i dozva starješine crkve.

18 I kad dođoše k njemu, i kad su bili skupa, reče im: "Vi znate, od pravoga
dana, kad dođoh u Aziju, kako sam bio s vama jednako,

19 Služeći Gospodinu sa svom poniznosti i sa suzama i kušnjama, koje me
snađoše od zasjeda židovskih;

20 Kako nijesam ništa propustio reći, što je korisno, nego sam javno i po
kućama učio,

21 Zaklinjući Židove i neznabošce, da se obrate k Bogu i vjeruju u Gospodina
našeg Isusa Krista.

22 I sada evo sili me duh, da idem u Jerusalem, ne znajući što će mi se u
njemu dogoditi,

23 Osim da mi Duh Sveti po svim gradovima svjedoči, da me u Jerusalemu
čekaju okovi i nevolje.

24 Ali ja svega se toga ne bojim i ne marim za svoj život, samo da svršim trku
svoju i službu, koju primih od Gospodina Isusa, da posvjedočim evanđelje
milosti Božje.

25 I evo sad znam, da više nećete vidjeti mojega lica vi svi, kroz koje sam
prolazio propovijedajući kraljevstvo Božje.

26 Zato vam svjedočim na današnji dan, da sam čist od krvi sviju;

27 Jer nijesam propustio da vam javim svu odluku Božju.

28 Pazite na sebe i na sve stado, u kojem vas Duh Sveti postavi
predstojnicima, da upravljate crkvom Božjom, koju je stekao krvlju svojom.

29 Ja znam, da će poslije odlaska mojega ući među vas vuci grabežljivi, koji
neće štedjeti stada.

30 I između vas samih ustat će ljudi, koji će govoriti iskrivljenu nauku, da
povuku učenike za sobom.

31 Zato bdijte sjećajući se, da tri godine noć i dan nijesam prestajao sa suzama
opominjati svakoga od vas.

32 I sad vas preporučujem Gospodinu i riječi milosti njegove, koji može
izgraditi i dati baštinu među svima posvećenima.

33 Srebra i zlata ili ruha nijesam poželio ni od koga.

34 Sami znate, što je trebalo meni i onima, koji su bili sa mnom da su
priskrbile ove ruke.

35 Sve vam pokazah, da se tako valja truditi i zauzimati za nemoćne i sjećati
se riječi Gospodina Isus, jer on reče: 'Mnogo je više blagoslovljeno davati,
negoli primati.'

36 I kad je ovo rekao, klekne na koljena svoja i pomoli se sa svima njima.

37 A sviju stade velik plač; i pali su oko vrata Pavlova i cjelivali ga.

38 Žalosni najviše za riječ, koju reče, da više neće vidjeti lica njegova, I
otpratiše ga do na lađu.

Djela apostolska 21

1 I kad bi tako, te otplovismo otrgnuvši se od njih, idući pravo dođosmo u
Kos, i drugi dan u Rod, i odanle u Pataru.

2 I našavši lađu, što polazi u Feniciju, uđosmo i otplovismo.

3 A kad nam se ukaza Cipar ostavismo ga nalijevo, i plovili smo prema Siriji, i
dođosmo u Tir, jer je ondje valjalo da se istovari lađa.

4 I našavši učenike ostadosmo ondje sedam dana; a oni su Pavlu govorili
Duhom, da ne ide gore u Jerusalem.

5 I kad se izvršiše dani, izađosmo i krenusmo na put, a pratili su nas svi sa
ženama i djecom do iza grada; i kleknuvši na obali pomolismo se.

6 I oprostivši se jedni s drugima uđosmo u lađu, a oni se vratiše svojim
kućama.

7 I mi svršismo plovljenje i dođosmo od Tira u Ptolemaidu, i pozdravivši se s
braćom ostadosmo kod njih jedan dan.

8 A sutradan otputovasmo i dođosmo u Cezareju. I ušavši u kuću Filipa
evanđelista, koji je bio jedan od sedmorice, ostadosmo u njega.

9 On je imao četiri kćeri djevice, koje su proricale.

10 Kad smo boravili ondje nekoliko dana, dođe iz Judeje jedan prorok, po
imenu Agab.

11 I došavši k nama uze pojas Pavlov, sveza sebi noge i ruke i reče: "Ovo
govori Duh Sveti: Čovjeka, čiji je ovo pojas, ovako će svezati zidovi u
Jerusalemu i predat će ga u ruke neznabošcima."

12 I kad čusmo ovo, zamolismo ga mi i oni, koji su bili iz onoga mjesta, da ne
ide gore u Jerusalem.

13 A Pavao odgovori: "Što činite, te plačete i cijepate srce moje! Jer ja sam
pripravan za ime Gospodina Isusa ne samo svezan biti, nego i umrijeti u
Jerusalemu."

14 A kad ga ne mogosmo nagovoriti, primirismo se rekavši: "Volja Gospodnja
neka bude!"

15 A poslije tih dana spremismo se i pođosmo gol e u Jerusalem.

16 A pođoše s nama i neki učenici iz Cezareje vodeći nas nekomu Mnasonu iz
Cipra, starome učeniku, da budemo njegovi gosti.

17 I kad dođosmo u Jerusalem, primiše nas braća radosno.

18 A sutradan otide Pavao s nama k Jakovu, i skupiše se sve starješine.

19 I kad ih pozdravi, počne im redom izlagati, što učini Bog među
neznabošcima po službi njegovoj.

20 A oni čuvši slavili su Boga, i rekoše: "Vidiš, brate, koliko je tisuća Židova,
koji vjerovaše, i svi revnuju za zakon.

21 A doznali su za tebe, da ti Židove, koji su među neznabošcima, učiš
odmetnuću od Mojsija učeći, da im ne treba obrezivati djece svoje, niti držati
običaje.

22 Što ćemo dakle sada? Svakako će se narod skupiti, jer će čuti da si došao.

23 Učini dakle ovo, što ti reknemo: U nas imaju četiri čovjeka, koji su se zavjetovali.

24 Ove uzmi i očisti se s njima, i potroši na njih, neka ošišaj glavu, i svi će doznati, da ono, što su čuli za tebe, ništa nije, nego da i sam živiš po zakonu i da ga držiš.

25 A za neznabošce, koji vjerovaše, mi poslasmo odlučivši, da se čuvaju od žrtava idolskih, i od krvi, i od udavljenoga, i od bluda."

26 Tada Pavao uze ljude, i sutradan očistivši se s njima uđe u hram, i najavi, kako izvršuje dane očišćenja, dok se ne prinese žrtva za svakoga od njih.

27 Kad je bilo sedam dana pri kraju, vidješe ga u hramu oni Židovi, što su bili iz Azije, i pobuniše sav narod, i metnuše ruke na njega

28 Vičući: "Ljudi Izrael, pomozite! Ovo je čovjek, koji proti narodu i zakonu i ovomu mjestu uči sve svuda; pa još i neznabošce uvede u hram, i onečisti sveto mjesto ovo.

29 Jer su bili vidjeli s njim v gradu Trofima iz Efeza, i mislili su, da ga je Pavao uveo u hram.

30 I uzbuni se sav grad, i nasta strka naroda. I uhvatiše Pavla i stadoše ga vući iz hrama. I odmah se zatvoriše vrata.

31 A kad, su htjeli da ga ubiju, dođe glas k zapovjedniku čete, da je pobunjen sav Jerusalem.

32 A on odmah uze vojnike i satnike i dotrča dolje k njima. A oni vidjevši zapovjednika i vojnike prestadoše tući Pavla.

33 Tada zapovjednik pristupi, uze ga i zapovjedi, da ga okuju u dvoje okove; zatim je ispitivao, tko je i što je učinio.

34 A jedni su vikali u narodu jedno, a drugi drugo. I kad nije mogao od buke ništa sigurno da sazna, zapovjedi, da ga odvedu vojarnu.

35 I kad dođe do stuba, moradoše ga vojnici nositi zbog sile naroda.

36 Jer je za njim išlo mnoštvo naroda vičući: "Dolje s njim"

37 I kad je Pavao bio uveden u vojarnu, reče zapovjedniku: "Smijem li ti ja jednu reći" A on reče: "Zar govoriš grčki"

38 Nijesi li ti Egipćanin, koji si prije ovih dana podigao bunu i izveo u pustinju četiri tisuće razbojnika?"

39 A Pavao reče: "Ja sam čovjek Židov iz Tarza, građanin znamenitoga grada u Ciliciji. Molim te, dopusti mi, da progovorim narodu!"

40 A kad mu dopusti, počne Pavao na stubama, mahnu rukom na narod, i kad nastade velika tišina progovori hebrejskim jezikom i reče:

Djela apostolska 22

1 "Ljudi, braćo i oci, čujte, što ću vam sad reći u svoju obranu!"

2 A kad čuše, da im govori hebrejskim jezikom, nastade još veća tišina. I on reče: "

3 "Ja sam čovjek Židov, rođen u Tarzu u Ciliciji, a odgojen u ovome gradu, kod nogu Gamalielovih strogo poučen u zakonu naših otaca, revnitelj Božji, kao što ste vi svi danas.

4 Ja sam ovaj put gonio do smrti, vežući i predajući u tamnice i muževe i žene;

5 Kao što mi svjedoči i veliki svećenik, i sve starješine, od kojih sam primio i poslanice na braću, kad sam pošao u Damask, da dovedem odanle svezane u Jerusalem, da se kazne.

6 A kad sam išao i približio se Damasku, dogodi mi se oko podne, da me ujedanput obasja velika svjetlost s neba.

7 I padoh na zemlju i začuh glas, koji mi je govorio: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?'

8 A ja odgovorih: 'Tko si, Gospodine?' I reče mi: "Ja sam Isus Nazarećanin, koga ti progoniš.'

9 I koji su bili s menom, vidješe doduše svjetlost, ali ne čuše glas onoga, koji
mi je govorio.

10 I rekoh: 'Što da činim, Gospodine!' A Gospodin mi reče: 'Ustani i idi u
Damask, i ondje će ti se reći za sve, što ti valja činiti.'

11 I kad obnevidjeh od sjaja svjetlosti one, povedoše me za ruku pratioci, i
dođoh u Damask.

12 A neki Ananija, čovjek, koji se vjerno držao zakona, za koga su svjedočili
svi Židovi, što ondje stanuju.

13 Dođe k meni i stade i reče mi: 'Savle brate, progledaj!' I ja u taj čas
pogledah na njega.

14 A on reče: 'Bog otaca naših izabra te, da upoznaš volju njegovu, i da vidiš
Pravednika, i da čuješ glas iz usta njegovih:

15 Da mu budeš svjedok pred svim ljudima za ono, što si vidio i čuo.

16 I sad što oklijevaš? Ustani i krsti se, i operi se od grijeha svojih prizvavši
ime Gospodnje!'"

17 A dogodi se, kad sam se vratio u Jerusalem i molio se u hramu, da se
zanesoh,

18 I vidjeh ga, gdje nai govori: 'Pohiti i izađi brzo iz Jerusalema, jer neće
primiti svjedočanstva tvojega za mene!'

19 I ja rekoh: 'Gospodine, sami znadu, da sam ja zatvarao u tamnicu i tukao
po sinagogama one, koji vjeruju u tebe.

20 I kad se je prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvojega, bio sam i ja ondje, i
pristajao sam, i čuvao sam haljine onih, koji su ga ubijali.'

21 I reče mi: 'Idi, jer ću ja daleko da te pošljem među neznabošce.'

22 A oni su ga slušali do ove riječi, ali sad podigoše glas svoj govoreći: "Uzmi
sa zemlje takva, jer ne smije da živi!"

23 I kad su oni vikali i zbacivali haljine svoje i bacali prah u zrak,

24 Naloži zapovjednik, da ga uvedu vojarnu i da ga bičevanjem ispitaju, da dozna, zašto su tako vikali na njega.

25 I kad ga pritegoše uzicama, reče Pavao satniku, koji je stajao uz njega: "Smijete li bičevati čovjeka Rimljanina, a da nije osuđen?"

26 Čuvši to satnik pristupi k zapovjedniku i javi mu: "Što hoćeš da činiš? Ovaj je čovjek rimski građanin!"

27 A zapovjednik ptistupivši reče mu: "Kaži mi, jesi li ti Rimljanin! A on reče: "Da".

28 I zapovjednik reče: "Ja sam za veliku svotu stekao to građanstvo." A Pavao reče: "Ja ga imam već od rođenja."

29 Onda odstupiše odmah od njega oni, koji su ga imali mučiti. A zapovjednik se uplašio, kad je doznao, da je Rimljanin, i što ga je bio svezao.

30 A sutradan hoteći doznati istinu, zašto ga tuže Židovi, pusti ga iz okova, i zapovjedi, da dođu glavari svećenički i sve visoko vijeće. Tada dovede Pavla i postavi ga pred njih.

Djela apostolska 23

1 A Pavao pogledavši na visoko vijeće reče: "Ljudi braćo, ja sam sa svom dobrom savjesti živio pred Bogom sve do današnjega dana."

2 A veliki svećenik Ananija i zapovjedi onima, što su stajali kod njega, da ga udare po ustima.

3 Tada mu reče Pavao: "Udarit će tebe Bog, zide obijeljeni! I ti sjediš, te mi sudiš po zakonu, a protiv zakona zapovijedaš, da me biju?"

4 A oni, što su stajali ondje, rekoše: "Što, ti grdiš velikog svećenika Božjega?"

5 A Pavao reče: "Nijesam znao, braćo, da je veliki svećenik, jer je pisano: "Ne grdi poglavara naroda svojega!"

6 A znajući Pavao, da je jedan dio saduceja, a drugi farizeja, povika u visokom vijeću: "Ljudi braćo, ja sam farizej, sin farizeja; zbog nade i uskrsnuća od mrtvih doveden sam na sud."

7 T kad on ovo reče, nastade raspra među farizejima i saducejima, i razdijeli
se mnoštvo.

8 Jer saduceji govore, da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji
priznaju oboje.

9 Tada nastade velika vika. I ustadoše neki književnici od strane farizejske, te
su se prepirali govoreći: "Ništa zlo ne nalazimo na ovome čovjeku. Što, ako
mu je govorio duh ili anđeo?"

10 I kad nastade raspra velika, poboja se zapovjednik, da Pavla ne rastrgaju, i
zapovjedi, da siđu vojnici i da ga otmu između njih, i da ga odvedu u
vojarnu.

11 Iduće noći stade Gospodin pred njega i reče: "Budi hrabar! Kao što si
svjedočio za mene u Jerusalemu, tako ti valja i u Rimu svjedočiti."

12 A kad bi dan, skupiše se neki od Židova i zakleše se govoreći, da neće ni
jesti ni piti, dok ne ubiju Pavla.

13 A bilo ih je više od četrdeset, koji se ovako zakleše.

14 I oni pristupiše glavarima svećeničkim i starješinama i rekoše: "Sveto se
zaklesmo, da nećemo ništa okusiti, dok ne ubijemo Pavla.

15 Sad dakle vi s visokim vijećem javite zapovjedniku, da ga dovede k vama,
kao da biste htjeli doznati bolje za njega, a mi smo spremni da ga ubijemo,
prije nego se on približi:

16 A sin sestre Pavlove čuvši za zasjedu dođe i uđe u vojarnu i javi Pavlu.

17 A Pavao dozva k sebi jednoga od satnika i reče: "Ovoga mladića odvedi k
zapovjedniku, jer ima nešto da mu javi!"

18 I on ga uze i dovede k zapovjedniku i reče: "Sužanj Pavao dozva me i
zamoli, da dovedem k tebi ovoga mladića, koji ima nešto da ti kaže."

19 A zapovjednik uzevši ga za ruku i otišavši nasamo upita ga: "Što imaš da mi
javiš!"

20 A on reče: "Židovi se dogovoriše, da te zamole, da sutra dovedeš Pavla u
visoko vijeće, kao da bi htjeli bolje ispitati za njega;

21 Ali ih ti nemoj poslušati, jer ga čeka u zasjedi više od četrdeset ljudi
njihovih, koji su se zakleli, da neće ni jesti ni piti, dok ga ne ubiju. I sad su
spremni, i čekaju tvoje obećanje."

22 Tada zapovjednik otpusti mladica zapovjedivši: "Ne govori nikomu, da si
mi ovo javio!"

23 I dozvavši dvojicu od satnika reče: "Pripravile dvjesta vojnika, da idu do
Cezareje, i sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca, po trećoj uri noći;

24 I priredite konje, da posade Pavla i da ga zdrava doprate do namjesnika
Feliksa.

25 I napisa poslanicu ovog sadržaja:

26 "Klaudije Lizija pozdravlja čestitog namjesnika Feliksa.

27 Čovjeka ovoga uhvatiše Židovi i htjedoše da ga ubiju; a ja dođoh s
vojnicima i oteh ga doznavši da je Rimljanin.

28 I želeći doznati uzrok, za koji ga krive, dovedoh ga u njihovo visoko vijeće.

29 I nađoh, da ga tuže za pitanja zakona njihova, a da nema nikakve krivnje,
koja zaslužuje smrt ili okove.

30 A kad mi dojaviše, da se sprema zasjeda protiv njega, poslah ga k tebi
zapovjedivši i tužiteljima, da pred tobom kažu što imaju proti njemu.
Zdravstvuj!"

31 A vojnici onda, kao što im se zapovjedilo, uzeše Pavla i odvedoše ga noću u
Antipatridu.

32 I sutradan ostavivši konjanike; da idu dalje s njim, vratiše se u vojarnu.

33 I oni došavši u Cezareju, predadoše poslanicu namjesniku i izvedoše Pavla
pred njega.

34 A kad je pročitao, zapita, iz koje je pokrajine, i doznavši, da je iz Cilicije,

35 Reče: "Saslušat ću te, kad dođu tvoji tužitelji." I zapovjedi, da ga čuvaju u
dvoru Herodovu.

Djela apostolska 24

1 A poslije pet dana siđe veliki svećenik Ananija s nekoliko starješina i s
nekim govornikom Tertulom, koji izađoše pred namjesnika proti Pavlu.

2 I kad njega dozvaše, počne Tertul tužiti ga govoreći: "Što živimo pod tobom
u velikom miru, i što se je tvojom brižljivosti mnogo toga popravilo u ovom
narodu,

3 Uvijek i svuda, čestiti Felikse, primamo sa svakom zahvalnosti.

4 Ali da ti dulje ne dosađujem, molim, da nas ukratko poslušaš sa svojom
blagosti.

5 Nađosmo ovoga čovjeka da je kuga, i podiže bune protiv svih Židova po
svemu svijetu, i da je kolovođa sljedbi nazaretskoj.

6 On je pokušao i hram oskvrniti, a mi ga uhvatismo, i htjedosmo da mu
sudimo po zakonu svojemu.

7 Ali dođe zapovjednik Lizija i ote ga iz naših ruku na veliku silu,

8 I zapovjedi, da tužitelji njegovi dođu k tebi, a od njega možeš sam ispitavši
doznati za sve ovo, za što ga mi tužimo."

9 A i Židovi se složiše govoreći, da je ovo tako.

10 A Pavao odgovori, kad mu namignu namjesnik da govori: "Znam, da si već
od mnogo godina sudac ovome narodu. Zato ću se mirne duše braniti.

11 Ti možeš doznati, da nema više od dvanaest dana, kako uzađoh u
Jerusalem, da se poklonim Bogu.

12 I niti me u hramu nađoše da s kim raspravljam, ili bunu da činim u narodu,
ni u sinagogama, ni u gradu,

13 Niti mogu tebi dokazati, za što me sad tuže.

14 A ovo ti priznajem: Ja služim Bogu otaca svojih po nauci, koju oni nazivaju
sljedbom. Ja vjerujem sve, što je pisano u zakonu i u prorocima.

15 Ja imam nadu u Boga, koju i oni sami očekuju, da će biti uskrsnuće
pravednih i nepravednih.

16 Zato se ja trudim, da imam čistu savjest svagda pred Bogom i pred ljudima,

17 Poslije više godina dođoh, da donesem milostinju narodu svome i prinose i
zavjete.

18 U tome me nađoše, gdje sam vršio zavjet u hramu, bez strke naroda i bez
buke.

19 A bili su ondje neki Židovi iz Azije, koji bi trebali da dođu preda te i da
tuže, ako imaju što proti meni.

20 Ili ovi sami neka kažu, kakvu su krivnju našli na meni, kad sam stajao pred
visokim vijećem,

21 Osim jednoga ovoga glasa, kojim povikah stojeći među njima: 'Zbog
uskrsnuća mrtvih sudite vi meni danas.'"

22 A Feliks odgodi njihovu parnicu, jer je znao vrlo dobro za ovu nauku, i
reče: "Kad dođe zapovjednik Lizija, izvidjet ću vašu stvar."

23 A satniku zapovjedi, da ga čuva u lakom zatvoru i da nikome od njegovih
ne brani da ga poslužuju.

24 A poslije nekoliko dana dođe Feliks s Druzilom ženom svojom, koja je bila
Židovka, i dozva Pavla, i slušao ga je o vjeri u Krista Isusa.

25 A kad je raspravljao o pravdi i o čistoći i o budućem sudu, uplaši se Feliks i
odgovori: "Idi za sad, kad imadnem vremena, dozvat ću te."

26 A usto se je i nadao, da će mu Pavao dati novaca, zato ga je češće dozivao i
s njim se razgovarao.

27 A kad se navršiše dvije godine, izmijeni Feliksa Porcije Festo. A Feliks
hoteći ugoditi Židovima, ostavi Pavla u sužanjstvu.

Djela apostolska 25

1 Kad dakle dođe I Festo u pokrajinu, poslije tri dana uzađe iz Cezareje u
Jerusalem.

2 Onda glavari svećenički i prvaci židovski pristupiše k njemu, i podigoše
tužbu proti Pavlu, i zamoliše ga,

3 Da im učini uslugu, te da ga pošlje u Jerusalem. A na putu htjeli su ga tada
napasti i ubiti.

4 I Festo reče, da Pavao ostaje u tamnici u Cezareji, a on da će naskoro otići.

5 "Onda mogu", reče, "ovlašteni od vas poči s menom i tužiti ga, ako je taj
čovjek što kriv."

6 Pošto je proboravio među njima ne više od osam ili deset dana, siđe u
Cezareju. Sutradan sjede na sudačku stolicu i zapovjedi, da dovedu Pavla.

7 A kad ga dovedoše, stadoše oko njega Židovi, koji su bili došli iz
Jerusalema, i mnoge i teške tužbe iznosili su, kojih nijesu mogli dokazati.

8 Pavao se je branio: "Niti sam što skrivio protiv zakona židovskoga, ni protiv
hrama, ni protiv cara."

9 A Festo, hoteći ugoditi Židovima, upita Pavla: "Hoćeš li da ideš gore u
Jerusalem, i ondje da ti preda mnom sude za to?"

10 A Pavao reče: "Ja stojim na sudu carevu. Ovdje treba da mi se sudi.
Židovima ništa nijesam skrivio, kao što ti najbolje znaš.

11 Ako li sam skrivio, ili učinio što, što zaslužuje smrt, ne marim umrijeti. Ako
li ništa nema na meni, za što me ovi tuže, nitko me ne može njima predati.
Prizivam se na cara."

12 Tada Festo, posvjetovavši se sa savjetnicima, odgovori: "Na cara si prizvao,
k caru ćeš poći."

13 A pošto prođe nekoliko dana, kralj Agripa i Berenika dođoše u Cezareju, da
pozdrave Festa.

14 T kad su ondje boravili više dana, reče Festo kralju za Pavla govoreći:
"Feliks je ostavio u tamnici jednoga čovjeka.

15 Kad sam bio ti Jerusalemu, izađoše preda me glavari svećenički i starješine
židovske tražeći, da ga osudim.

16 Ja im odgovorih, da nije običaj u Rimljana, da se tko osudi, prije nego se
optuženi ne suoči s tužiteljima i ne primi mjesto, da se brani od onoga, za što
je okrivljen.

17 Kad se dakle oni ovdje sastadoše, bez ikakva odgađanja sutradan sjedoh na
sudačku stolicu i zapovjedih, da dovedu čovjeka.

18 Ali tužitelji, koji su stajali oko njega, ne iznesoše nijedne krivnje za zla
djela, koja sam ja naslućivao;

19 Nego su se prepirali s njim o nekim pitanjima svoje vjere i o nekakvu Isusu,
koji je umro, a Pavao je tvrdio, da živi.

20 Kako ja nijesam ništa razumio od te prepirke, rekoh, bi li htio ići u
Jerusalem, i ondje da mu se sudi za ovo.

21 A kad Pavao prizva, da ga se čuva do suda Augustova, zapovjedio sam, da
ga čuvaju, dok ga ne pošljem k caru."

22 A Agripa reče Festu: "l ja bih htio čuti toga čovjeka." A on reče: "Sutra ćeš
ga čuti."

23 I kad sutradan Agripa i Berenika dođoše s velikim sjajem i uđoše u sudnicu
sa zapovjednicima i najuglednijim ljudima gradskim, dovedoše Pavla na,
zapovijed Festovu.

24 I reče Festo: "Kralju Agripa i vi svi nazočni! Vidite ovoga, zbog kojega je
navaljivalo na mene sve mnoštvo Židova u Jerusalemu i ovdje vičući, da ne
smije dulje da živi.

25 A ja razabravši, da nije ništa učinio, što zaslužuje smrt, a i on sam prizva
na Augusta, namislih da ga pošljem.

26 Samo ne znam, što da sigurno za njega pišem mojem gospodinu. Zato ga i
dovedoh pred vas, a osobito preda te, kralju Agripa, da bih, pošto bude
ispitan, imao što pisati.

27 Jer mi se čini bezrazložno sužnja poslati, a krivnje njegove ne naznačiti."

Djela apostolska 26

1 A Agripa reče Pavlu: "Dopušta ti se, da govoriš za sebe." Onda Pavao
pruživši ruku počne se braniti:

2 "Sretnim se smatram, kralju Agripa, što se danas mogu pred tobom braniti
za sve, za što me tuže Židovi,

3 A najviše što znam, da ti poznaješ sve židovske običaje i prepiranja. Zato te
molim, da me poslušaš strpljivo.

4 Moje dakle življenje od mladosti, što je isprva bilo među narodom mojim u
Jerusalemu, znadu svi Židovi,

5 Kako me znadu otprije, mogu ako hoće, posvjedočiti, da sam živio kao
farizej po najstrožoj sljedbi naše vjere.

6 I sad stojim pred sudom zbog nade u obećanje, koje Bog obeća ocima našim.

7 Nadajući se, da će ono doći, služi dvanaest plemena naših jednako Bogu noć
i dan. Za ovu nadu, kralju, optužen sam od Židova.

8 Što? Zar vi držite za nevjerojatno, da Bog oživljava mrtve?

9 I ja sam nekoć mislio, da mi valja mnoga zla činiti protiv imena Isusa
Nazarećanina.

10 To sam i činio u Jerusalemu. I mnoge sam od svetih pozatvarao u tamnice
dobivši vlast od glavara svećeničkih, i odobravao sam, kad bi ih ubijali.

11 I kaznio sam ih često po svim sinagogama, i nagonio sam ih, da hule, i
bjesneći preko svake mjere progonio sam ih sve do tuđih gradova.

12 Kad sam u tom poslu išao u Damask s vlašću i dopuštenjem glavara
svećeničkih,

13 Vidjeh, kralju, na putu, opodne svjetlost s neba veću od sjaja sunčanoga,
koja obasja mene i one, što su bili zajedno s menom.

14 I kad mi svi popadasmo na zemlju, čuo sam glas, gdje mi govori hebrejskim
jezikom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti je proti ostanu praćati se.'

15 A ja rekoh: 'Tko si ti, Gospodine?' A Gospodin reče: 'Ja sam Isus, kojega ti
progoniš.

16 Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se zato javih, da te postavim
slugom i svjedokom ovome, što si vidio, i onome, što ću ti objaviti.

17 Izbavljat ću te od naroda i od neznabožaca, kojima te sada šaljem,

18 Da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlosti i od vlasti sotonine k
Bogu, da prime oproštenje grijeha i baštinu među svetima po vjeri u mene.'

19 Zato, kralju Agripa, nijesam bio nepokoran nebeskome viđenju,

20 Nego sam propovijedao najprije onima, koji su u Damasku i u Jerusalemu,
potom i po svoj zemlji židovskoj, i neznabošcima, da čine pokajanje i da se
obrate k Bogu čineći djela dostojna pokajanja.

21 Zato me Židovi uhvatiše u hramu i htjedoše da me ubiju.

22 Ali uz pomoć Božju stojim do dana današnjega i svjedočim i malom i
velikom, ništa drugo ne govoreći, osim što su govorili proroci, da će biti, i
Mojsije:

23 Da će Krist trpjeti, da će prvi od mrtvih uskrsnuti, da će navijestiti svjetlost
narodu i neznabošcima."

24 Kad je on ovako govorio i obrazložio, reče Festo velikim glasom: "Luduješ,
Pavle! Mnoge su te knjige dovele do ludosti."

25 A Pavao reče: "Ne ludujem, čestiti Feste, nego govorim riječi istine i
razboritosti.

26 Jer za ovo zna kralj, kojemu i govorim otvoreno; jer ne vjerujem, da mu je
što od ovoga skriveno; jer se ništa od ovoga, nije događalo u kutu.

27 Vjeruješ li, kralju Agripa, prorocima? Znam, da vjeruješ."

28 A Agripa će Pavlu: "Za malo, pa me nagovori, da budem kršćanin."

29 A Pavao reče: "Želim od Boga, i za malo i za mnogo, da bi ne samo ti, nego i svi, koji slušaju, postali danas takvi, kao i ja što sam, osim ovih okova."

30 I ustade kralj, i namjesnik, i Berenika, i koji su sjedili s njima.

31 I otišavši razgovarali su se među sobom govoreći: "Ovaj čovjek nije učinio ništa, što zaslužuje smrt ili okove."

32 A Agripa reče Festu: "Ovaj bi čovjek mogao biti pušten, da se nije prizvao na cara."

Djela apostolska 27

1 I kao što je bilo određeno, da otplovimo u Italiju, predadoše i Pavla i druge neke sužnje satniku, po imenu Juliju, od čete careve.

2 I kad uđosmo u lađu Adramitsku, koja je imala da plovi u azijska mjesta, otplovismo se; a s nama je bio Aristarh Makedonac iz Soluna.

3 I drugi dan dođosmo u Sidon. A Julije postupao je blago s Pavlom i dopustio, da ide k prijateljima, i da se brinu za njega.

4 I kad se odvezosmo odanle, plovismo ispod Cipra, jer su vjetrovi bili protivni

5 I preplovivši pučinu Cilicijsku i Pamfilijsku dođosmo u Miru Licijsku.

6 I ondje našavši satnik lađu Aleksandrijsku, što plovi u Italiju, premjesti nas u nju.

7 I plovivši mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu, jer nas je priječio vjetar, doplovismo pod Kretu kod Salmone.

8 I mučno ploveći uz obalu dođosmo na jedno mjesto, koje se zove Dobra pristaništa, kod kojega blizu bio je grad Laseja.

9 A pošto prođe mnogo vremena, i kad već plovidba nije bila bez straha, jer je i post već bio prošao, opominjao ih je Pavao

10 Govoreći im: "Ljudi, vidim, da će plovidba biti s mukom i mnogom štetom
ne samo tovara i lađe, nego i duša naših."

11 Ali satnik povjerova većma kormilaru i gospodaru lađe, negoli riječima
Pavlovim.

12 A kako luka nije bila zgodna za zimovanje, većina ih je svjetovala, da
otplove odanle, ne bi li kako mogli doći do Feniksa, luke Kretske, što gleda k
jugoistoku i k sjeverozapadu, i ondje prezimiti.

13 I kad duhnu jug, mislili su, da mogu sigurno izvesti svoju namjeru, i
dignuvši sidra plovili su duž Krete.

14 Ali ne zadugo po tom udari na nju buran vjetar, što se zove
sjeveroistočnjak.

15 Kad zahvati lađu, koja se nije mogla opirati vjetru, predadosmo je
valovima, i oni nas ponesoše.

16 Prolazeći pokraj jednoga otoka, što se zove Kauda, jedva mogosmo uhvatiti
čamac.

17 I izvukavši ga upotrebiše pomagala i privezaše ga za lađu; a bojeći se, da
ne udare na Sirtu, spustiše jedra, i tako se je plovilo dalje.

18 A jer nas je bacala silna bura, sutradan stadoše izbacivati tovare.

19 I treći dan svojim rukama izbaciše lađarsku opremu.

20 A kad se ni sunce ni zvijezde za mnogo dana ne pokazaše, i bura
svejednako navaljivala, bila nam je propala sva nada, da ćemo se spasiti.

21 I kad se zadugo nije jelo, onda Pavao stade među njih i reče: "Ljudi, trebalo
je poslušati mene; ne otiskivati se od Krete; tada ne biste imali ove muke i
štete.

22 A sad vas opominjem: budite dobre volje, jer nijedna duša od vas neće
propasti osim lađe.

23 Jet ove noći stade preda me anđeo Boga, čiji jesam i kojemu služim,

24 Govoreći: "Ne boj se, Pavle valja ti doći pred cara. I evo ti darova Bog sve,
koji plove s tobom.

25 Zato, ljudi, budite dobre volje, jer vjerujem Bogu, da će tako biti, kao što
mi je rečeno.

26 Ali nam valja udariti na jedan otok."

27 A kad bi četrnaesta noć, i mi, o ponoći plovismo po Adriji, pomisliše
mornari, da se primiču nekakvoj zemlji.

28 I bacivši olovnicu nađoše dvadeset hvati dubine; i prošavši malo nađoše
petnaest hvati.

29 I bojeći se, da ne udarimo na grebene, baciše s krme četiri sidra, pa su
željeli, da svane.

30 Ali kad su mornari gledali da pobjegnu iz lađe, i kad spustiše čamac u more
izgovarajući se, kao da hoće s prove spustiti sidra,

31 Reče Pavao satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu u lađi, vi se ne možete
spasiti."

32 Tada vojnici presjekoše uža na čamcu i spustiše ga, te pade u more.

33 I kad stade svitati, molio je Pavao sve da jedu, govoreći: "Četrnaesti je dan
danas, kako čekate i bez jela provodite ništa ne okusivši.

34 Zato vas molim, da jedete, jer je to za vaše zdravlje. A nijednome od vas
dlaka s glave neće pasti."

35 I rekavši ovo uze kruh, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomivši počne
jesti.

36 Onda se svi ohrabriše i stadoše jesti.

37 A bilo nas je u lađi duša svega dvjesta i sedamdeset i šest.

38 I nasitivši se jela, rasterete lađu izbacivši pšenicu u more.

39 A kad bi dan, nijesu poznavali zemlje, ali ugledaše nekakav I zaljev s
obalom, u koji odlučiše, ako bude moguće, da zatjeraju lađu.

40 I podigavši sidra plovili su morem, i odriješivši spone kormila, i raširivši
prednje jedro prema vjetru, plovili su prema obali.

41 A kad dođosmo kao na jedan jezik, gdje se more kao razdjeljuje, nasuka se
lađa; i prednji kraj, što se nasuka, ostade tvrd i nepomičan, a krma se
razbijala od sile, mora.

42 A vojnici su namjeravali da poubijaju sužnje, da koji ne ispliva i ne uteče.

43 Ali satnik hoteći da spasi Pavla zabrani njihovu namjeru i zapovjedi onima,
koji znadu plivati, da poskaču najprije u vodu i da izađu na zemlju;

44 A ostali jedni na daskama, a jedni na čemu od lađe. I tako izađoše svi živi
na zemlju.

Djela apostolska 28

1 Kad se izbavismo, tada doznasmo, da se otok zove Malta.

2 A domoroci su se ponijeli prema nama vanredno čovječno, jer naložiše
oganj i primiše nas sve zbog dažda, što se je srušio, i zbog zime.

3 A kad Pavao skupi svežanj granja i naloži na oganj, izađe zmija od vrućine i
ujede ga za ruku.

4 I kad vidješe barbari zmija, gdje visi o ruci njegovoj, počeše govoriti jedan
drugome: "Jamačno je ovaj čovjek krvnik, kojega izbavljena od mora pravda
ne ostavi da živi."

5 A on otrese zmiju u oganj, i ne bi mu ništa zlo.

6 A oni su čekali, da on oteče, ili ujedanput da padne mrtav. A kad su zadugo
čekali i vidjeli, da mu ništa zlo ne bi, promijeniše se i rekoše, da je on bog.

7 A u onoj okolini bilo je imanje poglavara otoka po imenu Publija, koji nas
primi i pogosti ljubezno tri dana.

8 A dogodi se, da je otac Publijev ležao od groznice i od srdobolje. K njemu
uđe Pavao, pomoli se, stavi ruke na njega i ozdravi ga.

9 A kad to bi, dolazili su i drugi, koji su bili bolesni na otoku, i iscjeljivali se.

10 I počastili su nas mnogim častima, i kad smo odlazili, spremiše nam, što
nam je trebalo.

11 A poslije tri mjeseca otplovismo na lađi Aleksandrijskoj, koja je bila
prezimila na otoku, a imala je kao znak Dioskure.

12 I doplovivši u Sirakuzu ostadosmo ondje tri dana.

13 A odanle otplovivši dođosmo u Regij; i poslije jednoga dana, kad duhnu
jug, dođosmo drugi dan u Puteole.

14 Ondje nađosmo braću, i oni nas zamoliše, da ostanemo kod njih sedam
dana; i tako mi odosmo u Rim.

15 I odanle čuvši braća za nas izađoše nam u susret do Apijeva trga i Tri
krčme. I kad ih vidje Pavao, dade hvalu Bogu i ohrabri se.

16 A kad dođosmo u Rim, Pavlu bi dopušteno da živi napose u svom stanu s
vojnikom, koji ga je čuvao.

17 A poslije tri dana sazva prvake židovske. I kad se skupiše, poče im govoriti:
"Ljudi braćo, Ja nijesam ništa učinio protiv naroda ili protiv običaja otaca
naših, a Jerusalem predade me kao sužnja u ruke Rimljanima.

18 I kad su oni izvidjeli za mene, htjeli su da me puste, jer nije bilo na meni
nikakve smrtne krivnje.

19 A kad se Židovi usprotiviše bio sam prisiljen da se prizovem na cara, a ne
kao da bih svoj narod imao što tužiti.

20 Radi toga uzroka zamolio sam vas, da vas vidim i da progovorim s vama;
jer zbog nade Izraelove okovan sam ovim lancem,"

21 A Oni mu rekoše: "Mi niti smo primili pisma za te iz Judeje, niti je došao
tko od braće, da javi ili da govori što zlo za tebe.

22 Nego molimo da čujemo od tebe što misliš; jer nam je poznato za ovu
sljedbu, da joj se protive svuda."

23 U određeni dan dođe k njemu još ih više u stan. On im je razlagao
svjedočeći kraljevstvo Božje i uvjeravajući ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i
proroka od jutra do mraka.

24 I jedni su vjerovali njegovim riječima, a drugi nijesu vjerovali.

25 k kako su bili nesložni među sobom, stadoše se razilaziti, kad reče Pavao
jednu riječ: "Dobro je rekao Duh Sveti preko proroka Izaije ocima vašim

26 Govoreći: 'Idi k narodu tome i reci: Slušat ćete, a nećete razumjeti; i gledat
ćete, a nećete vidjeti.

27 Jer je otvrdnulo srce naroda ovoga, i ušima teško čuju, i oči svoje
zatisnuše, da kako ne vide očima, i ušima ne čuju, i srcem ne razumiju, i da
se ne obrate, da Ih no ozdravim.'

28 Neka vam je dakle na znanje, da je ovo spasenje Božje poslano
neznabošcima, i oni će čuti,"

29 I kad on reče ovo, odoše Židovi žestoko se prepirući među sobom.

30 A on ostade pune dvije godine u svojemu najmljenom stanu, i primao je
sve, koji su mu dolazili,

31 Propovijedajući kraljevstvo Božje, i učeći o Gospodinu Isusu Kristu sa svom
slobodom, bez zabrane.

Poslanica Rimljanima

Rimljanima 1

1 Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan apostol, Izabran za evanđelje Božje,

2 Koje je Bog unaprijed obećao preko proroka svojih u Svetim Pismima,

3 O Sinu svojemu, koji je po tijelu od roda Davidova,

4 A određen, da bude silan Sin Božji duhom svetosti po uskrsnuću od mrtvih, o Isusu Kristu, Gospodinu našemu,

5 Preko kojega primismo milost i apostolstvo, da pokorimo vjeri sve narode na čast imena njegova;

6 Među kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista,

7 Svima, koji su u Rimu, ljubimcima Božjim, pozvanima svetima. Milost vama i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista

8 Najprije dakle zahvaljujem Bogu svojemu po Isusu Kristu za sve vas, što se vjera vaša glasi po svemu svijetu.

9 Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojim u evanđelju Sina njegova, da vas spominjem bez prestanka,

10 Moleći se svagda u molitvama svojim, da bi mi napokon jednom pošlo za rukom, da dođem k vama, ako je volja Božja.

11 Jer želim vidjeti vas, da vam udijelim nešto duhovne milosti za vaše utvrđenje,

12 To jest, da se zajedno s vama utješim zajedničkom vjerom vašom i mojom,

13 Ali vam neću zatajiti, braćo, da sam mnogo puta namislio da dođem k vama, no bio sam spriječen do sada, da i među vama imadnem kakav plod, kao i među ostalim neznabošcima.

14 Dužnik sam Grcima i barbarima, mudrima i nerazumnima.

15 Zato, što je do mene, gotov sam i vama, koji ste u Rimu, propovijedati evanđelje.

16 Jer se ne stidim evanđelja, jer je sila Božja na spasenje svakome, koji vjeruje, najprije Židovu, pa Grku.

17 Jer se u njemu otkriva pravda Božja iz vjere u vjeru, kao što je pisano: "Pravednik živi od vjere."

18 Jer se otkriva gnjev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi, koji drže istinu u nepravdi,

19 Jer što se može doznati o Bogu, očito je u njima; jer im je Bog objavio.

20 Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se je spoznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, te nemaju izgovora.

21 Jer kad spoznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga, niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojim mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo.

22 Kad su govorili da su mudri, postadoše ludi.

23 I pretvoriše slavu besmrtnoga Boga u obličje smrtnoga čovjeka i ptica i četveronožaca i gmazova.

24 I zato ih predade Bog u željama njihovih srdaca u nečistoću, da sramote sami tjelesa svoja,

25 Koji pretvoriše istinu Božju u laž, i većma iskazivaše čast i služiše stvorenju nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen u vijeke. Amen.

26 Zato ih predade Bog sramotnim strastima, jer žene njihove pretvoriše naravno općenje u ono, što je protiv naravi.

27 A tako se i muškarci, ostavivši naravno općenje sa ženom, raspališe željama svojim jedan na drugoga, i muškarci su s muškarcima činili sram, i sami su na sebi primali zasluženu plaću za svoju zabludu.

28 I kako nijesu marili da spoznaju Boga, zato ih Bog predade pokvarenom mišljenju, da čine, što ne valja,

29 Da budu napunjeni svake nepravde, zloće, bludnosti, lakomstva, pakosti, puni zavisti, ubojstva, svađe, lukavstva, podmuklosti, doušnici,

30 Klevetnici, bogomrsci, uvredljivci, oholice, naduti, izmišljači zala, nepokorni roditeljima,

31 Nerazumni, nevjere, bez srca, nepomirljivi nemilostivi.

32 Oni, istina, znadu odredbu Božju, da oni, koji to čine, zaslužuju smrt; ipak oni to čine, dapače i odobravaju onima koji to čine.

Rimljanima 2

1 Zato se ne možeš izgovoriti, o čovječe, kojigod sudiš; jer u čemu sudiš drugome, samoga sebe osuđuješ; jer to činiš, što osuđuješ.

2 A znamo, da je sud Božji istinit nad onima, koji tako čine.

3 Misliš li, o čovječe, koji sudiš onima, koji to čine, i sam činiš to, da ćeš izbjeći sudu Božjemu.

4 Ili prezireš li bogatstvo njegove dobrote, i strpljivosti i dugotrpnosti? Ne znaš li, da ta dobrota Božja dovodi k pokajanju?

5 Ali svojom tvrdokornošću i neskrušenim srcem skupljaš sebi gnjev za dan gnjeva i objavljenja pravednog suda Božjega.

6 On će dati svakome po djelima njegovim: "

7 Vječni život onima, koji ustraju u dobrim djelima i teže za slavom i čašću i neraspadljivošću;

8 A gnjev i nemilost onima koji prkose i protive se istini i pokoravaju se nepravdi.

9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovjeka, koji čini zlo, najprije na Židova, onda i na Grka;

10 A slava i čast i mir svakome, koji čini dobro, najprije Židovu, onda i Grku.

11 Jer Bog ne gleda, tko je tko.

12 Kojigod bez zakona sagriješiše, bez zakona će i propasti, i kojigod sagriješiše pod zakonom, po zakonu će se suditi.

13 Jer pred Bogom nijesu pravedni oni, koji slušaju zakon, nego će se oni
proglasiti pravedni, koji vrše zakon.

14 Jer kad neznabošci, koji nemaju zakona, po naravi čine ono, što je po
zakonu, onda su oni, koji nemaju zakona, sami sebi zakon.

15 Oni dokazuju, da je ono, što zakon zapovijeda, napisano u srcima njihovim.
Savjest njihova svjedoči im, i misli, koje se među sobom tuže ili i brane,

16 Na dan, kad Bog bude sudio tajne ljudske prema evanđelju mojemu po
Isusu Kristu.

17 Ti se zoveš Židov, oslanjaš se na zakon, hvališ se Bogom,

18 I poznaješ njegovu volju. U zakonu poučen znaš, što je dobro i zlo;

19 I misliš, da si vođa slijepima, svjetlost onima, koji su u tami,

20 Odgojitelj nerazumnima, učitelj djeci, koji u zakonu ima pravilo spoznanje
i istine;

21 Drugoga učiš, a samoga sebe ne učiš;

22 Propovijedaš, da se ne smije krasti, a kradeš. Veliš, da se ne čini preljuba, a
činiš preljubu. Odurni su ti idoli, a kradeš iz hrama;

23 Hvali; se zakonom, a sramotiš Boga prijestupom zakona,

24 Jer se krivnjom vašom grdi ime Božje među neznabošcima, kako je pisano.

25 Obrezanje koristi, ako zakon držiš. Ako li si prestupnik zakona, obrezanje
je tvoje postalo neobrezanje.

26 Ako dakle neobrezanik vrši propise zakona, neće li mu se onda neobrezanje
smatrati za obrezanje?

27 I onaj koji je od roda neobrezan i vrši zakon, osudit će tebe, koji si sa
slovima i obrezanjem prestupnik zakona.

28 Jer nije onaj Židov, koji je to samo izvana, i nije ono obrezanje, koje biva
samo izvana, na tijelu;

29 Nego je ono Židov, koji je to iznutra, i obrezanje je obrezanje srca, duhom,
a ne slovom. Tu je priznanje, ne od ljudi, nego od Boga.

Rimljanima 3

1 U čemu je dakle prednost Židova? Ili što koristi obrezanje?

2 Mnogo na svaki način. Prvo, što su im povjerena obećanja Božja.

3 A što neki od njih ne vjerovaše, što je za to? Zar će njihovo nevjerstvo
vjernost Božju poništiti? Bože sačuvaj!

4 Nego je Bog istinit, a čovjek svaki lažac, kao što je pisano: "Da se opravdaš u
svojim riječima, i da pobijediš, kad ti stanu suditi."

5 Ako li nepravda naša Božju pravdu rasvjetljuje, što ćemo reći? Je li Bog
nepravedan, kad u srdžbi kazni? kao čovjek govorim.

6 Bože sačuvaj! Kako bi inače mogao Bog suditi svijetu?

7 Jer ako je istina Božja po mojoj laži još većma zasjala na slavu njegovu,
zašto još i ja kao grješnik da budem osuđen?

8 I zašto da ne činimo zla, da dođe dobro, kao što nas neki kleveću, da mi to
činimo? Njih čeka pravedna kazna.

9 što dakle? Nadvisujemo li ih? Nipošto, jer prije kazasmo, da su Židovi i Grci
svi pod grijehom,

10 Kao što je pisano: "Nema pravedna, nema nijednoga;

11 Nema razumna; nema ga koji traži Boga.

12 Svi zastraniše, svi se pokvariše; nema ga, koji čini dobro, nema nijednoga.

13 Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojim varaju; otrov je zmijski pod
usnama njihovim,

14 Njihova su usta puna kletve i gorčine.

15 Njihove su noge brze da prolijevaju krv.

16 Na putovima je njihovim zator i nevolja;

17 I puta mira ne poznaše.

18 Nema straha Božjega pred očima njihovim."

19 A znamo, da štogod zakon govori, govori onima, koji su pod zakonom, da se svaka usta zatisnu, i sav svijet da bude podvrgnut Bogu;

20 Jer se djelima zakona neće opravdati ni jedan čovjek pred njim, jer po zakonu dolazi poznanje grijeha.

21 A sad se bez zakona očitova pravda Božja, posvjedočena od zakona i od proroka;

22 A pravda Božja po vjeri u Isusa Krista za sve i na sve, koji vjeruju, jer nema razlike;

23 Jer svi sagriješiše i nemaju slave Božje.

24 I opravdavaju se zabadava milošću njegovom po otkupu, koji je u Kristu Isusu.

25 Njega Bog izloži kao pomirnu žrtvu po vjeri u krvi njegovoj, da pokaže pravdu svoju.

26 U svojoj dugotrpnosti bio je naime Bog propustio prije počinjene grijehe, da pokaže pravdu svoju u sadašnje vrijeme. Tako htjede sam biti pravedan i učiniti pravednim onoga, koji vjeruje u Isusa Krista.

27 Gdje je dakle hvalisanje? Isključeno je. Kojim zakonom? Je li onim djela? Ne, nego zakonom vjere.

28 Jer sudimo, da se čovjek opravdava vjerom bez djela zakona.

29 Ili je Bog samo za Židove? Nije li i za neznabošce Da, i za neznabošce.

30 Jer je samo jedan Bog, koji opravdava obrezane iz vjere i neobrezane po vjeri.

31 Poništavamo li dakle zakon vjere? Bože sačuvaj! Nego zakon utvrđujemo.

Rimljanima 4

1 Što ćemo dakle reći za Abrahama, oca svojega, da je postigao po tijelu 'l

2 Jer ako se je Abraham opravdan djelima, može se hvaliti, ali ne pred
Bogom.

3 Jer što kaže pismo? Vjerova Abraham Bogu, i uračuna mu se u pravdu."

4 Ali onome, koji radi, ne računa se plaća po milosti, nego po duga.

5 A onome, koji ne radi, a vjeruje u onoga, koji opravdava bezbožnika, računa
se vjera njegova u pravdu.

6 Kao što i David veli da je blagoslovljen čovjek, kojemu Bog računa pravdu
bez djela:

7 "Blagoslovljeni, kojima se oprostiše bezakonja, i kojima se grijehi pokriše!

8 Blagoslovljen čovjek, kojemu Gospodin ne računa grijeha!"

9 Ovo dakle blaženstvo je li za obrezane ili za neobrezane? Jer kažemo, da se
Abrahamu vjera uračuna u pravdu.

10 Kako se dakle uračuna? Ili kad je bio obrezan ili neobrezan? Ne, kad je bio
obrezan, nego kad je bio neobrezan.

11 I primi znak obrezanja kao pečat pravde, koju je bio postigao vjerom, kad
je još bio neobrezan, da bude otac sviju, koji vjeruju, iako nijesu obrezani, da
se i njima uračuna u pravdu,

12 I da bude otac obrezanih, koji ne samo imaju obrezanje, nego i stupaju
stazom vjere, koju je imao otac naš Abraham još prije obrezanja.

13 Jer obećanje, da bude baštinik svijeta, nije dano Abrahamu ili potomstvu
njegovu zakonom, nego pravdom iz vjere.

14 Jer ako bi bili baštinici samo oni, koji su od zakona, to bi bila vjera bez
vrijednosti i obećanje ništavo,

15 Jer zakon dovodi samo gnjev: "gdje nema zakona, nema ni prijestupa,

16 Dakle od vjere i stim po milosti. Tako je obećanje tvrdo za sve potomke, ne
samo za one, koji imaju zakon, nego i za one, koji imaju vjeru Abrahamovu.

17 On je svima narodima otac pred Bogom po riječi Pisma: "Postavio sam te
ocem mnogim narodima: "Ili njega, koji oživljuje mrtve i zove ono, što nije,
kao ono, što jest, on je vjerovao.

18 On je protiv nade vjerovao u nadu, da će biti otac mnogim narodima, kao
što mu je bilo rečeno: "Tako će biti potomstvo tvoje."

19 On nije oslabio u vjeri, makar je razabirao, da mu je bilo tijelo već obamrlo
- bilo mu je blizu što godina - i da je bilo obamrlo i krilo Sarino.

20 U obećanje Božje ne posumnja nevjerovanjem, nego ojača u vjeri i dade
slavu Bogu,

21 I bio je tvrdo osvjedočen, da Bog može i učiniti, što je obećao.

22 Zato se i uračuna njemu u pravdu.

23 A nije pisano samo zbog njega, da mu se uračuna u pravdu,

24 Nego i zbog nas, kojima će se uračunati, ako vjerujemo u onoga, koji je
uskrsnuo od mrtvih Isusa Krista. Gospodina našega,

25 Koji je predan zbog grijeha naših i uskrsnuo zbog opravdanja našega,

Rimljanima 5

1 Opravdani dakle vjerom imamo mir s Bogom po Gospodinu našemu Isusu
Kristu.

2 Po njemu smo i pristup imali vjerom k ovoj milosti, u kojoj stojimo, i
hvalimo se nadom slave Božje.

3 A ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama znajući, da nevolja vodi k
strpljivosti;

4 A strpljivost k iskustvu, a iskustvo k nadi;

5 A nada se ne sramoti, jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom Svetim, koji
je dat nama.

6 Jer Krist, kad smo još bili slabi, umrije u pravo vrijeme za bezbožnike.

7 Jer jedva tko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se tko usudio
umrijeti.

8 A Bog pokazuje svoju ljubav k nama, što Krist, kad smo bili još grješnici,
umrije za nas.

9 Mnogo ćemo dakle većma biti po njemu spašeni od gnjeva, kad smo sad
opravdani krvlju njegovom.

10 Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina njegova, dok smo još bili
neprijatelji, mnogo ćemo se većma kao pomireni spasiti u životu njegovu.

11 A ne samo to, nego se hvalimo u Bogu po Gospodinu svojemu Isusu Kristu,
po kojemu sad primismo pomirenje.

12 Zato kao što po jednome čovjeku uđe u svijet grijeh, i po grijehu smrt, i
tako smrt prijeđe na sve ljude, jer svi sagriješiše,

13 Jer je grijeh bio u svijetu do zakona; ali se grijeh ne računa, kad nema
zakona.

14 Nego je vladala smrt od Adama sve do Moj sija i nad onima, koji ne
sagriješiše prijestupom sličnim kao Adam, koji je prilika onoga, koji je imao
doći.

15 Ali dar nije tako kao prijestup; jer ako prijestupom jednoga pomriješe
mnogi, mnogo se veća milost Božja i dar izli izobilno na mnoge milošću
jednoga čovjeka Isusa Krista.

16 I dar nije kao grijeh jednoga: "jer je za grijeh jednoga bio sud na osuđenje,
a dar od mnogih prijestupa vodi k opravdanju.

17 Jer ako je zbog prijestupa jednoga vladala smrt po jednome, mnogo će više
oni, koji primaju izobilje milosti i dar pravde, u životu vladati po jednome
Isusu Kristu.

18 Zato dakle kao što po grijehu jednoga dođe osuđenje na sve ljude, tako i po
pravdi jednoga dođe na sve ljude opravdanje život

19 Jer kao što nepokornošću jednoga čovjeka mnogi postadoše grješnici, tako
će i pokornošću Jednoga mnogi postati pravednici.

20 A zakon dođe uz to, da se umnoži prijestup; jer gdje se je umnožio grijeh,
ondje se je još većma umnožila milost,

21 Da kao što je vladao grijeh za smrt, tako i milost da vlada pravdom za život
vječni, po Isusu Kristu, Gospodinu našemu.

Rimljanima 6

1 Što ćemo dakle reci! Zar da ostanemo u grijehu, da se milost umnoži? Bože
sačuvaj!

2 Jer koji umrijesmo grijehu, kako ćemo još živjeti u njemu?

3 Ili zar ne znate, da smo svi mi, koji smo kršteni u Kristu Isusu, u smrt
njegovu kršteni?

4 S njim smo dakle pokopani krštenjem u smrt, da kao što uskrsnu Krist od
mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom životu da hodimo.

5 Jer kad smo s njim najbliže združeni sličnosću smrti njegove, bit ćemo i
uskrsnućem;

6 Znajući ovo, da je stari naš čovjek raspet s njime, da se uništi griješno tijelo,
te mi ne robujemo grijehu.

7 Jer koji umrije, oslobodi se od grijeha.

8 A ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo, da ćemo i živjeti s njim,

9 Znajući da Krist uskrsnuvši od mrtvih više ne umire, smrt više ne vlada
njime.

10 Jer što umrije, grijehu umrije jedanput, a što živi, Bogu živi.

11 Tako i vi držite sebe, da ste mrtvi grijehu, a živi Bogu, u Kristu Isusu
Gospodinu našemu.

12 Neka ne vlada dakle grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da slušate požude
njegove.

13 Niti dajite udova svojih grijehu za oružje nepravde, nego dajite sebe Bogu, kao koji ste uskrsnuli na život od mrtvih, i udove svoje Bogu za oružje pravde.

14 Jer grijeh neće vama ovladati, jer nijeste pod zakonom, nego pod milošću.

15 Što dakle? Zar ćemo griješiti, kad nijesmo pod zakonom, nego pod milošću? Bože sačuvaj!

16 Ne znate li, da kojemu dajete sebe za sluge u pokornost, sluge ste onoga, kojemu se pokoravate, ili grijeha za smrt, ili pokornosti za pravdu?

17 A hvala Bogu, što ste bili robovi grijehu, ali poslušaste od srca ono pravilo nauke, kojemu ste predani.

18 A oslobodivši se od grijeha postadoste sluge pravdi.

19 Kao čovjek govorim zbog vašega tijela, jer kao što dadoste udove svoje u službu nečistoći i bezakonju na bezakonje, tako sad dajite udove svoje u službu pravdi na posvećenje!

20 Jer kad ste bili sluge grijehu, bili ste slobodni od pravde.

21 Kakav dakle onda imadoste plod od onoga, za što se sad stidite? Jer je onome kraj smrt.

22 A sad oslobođeni od grijeha i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život vječni.

23 Jer je plača za grijeh smrt; a milost Božja: "Život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našemu.

Rimljanima 7

1 Ili ne znate, braćo, - jer govorim onima, koji znadu zakon - da zakon vlada nad čovjekom, dok je živ?

2 Jer je udata žena privezana zakonom za muža, dok on živi; a ako li je umro muž njezin, razriješena je od zakona muževljega.

3 Zato, dok joj je muž živ, zvat će se preljubočinica, ako pođe za drugoga
muža; a ako joj umre muž, prosta je od zakona, da ne bude preljubočinica,
ako pođe za drugoga muža.

4 Dakle, braćo moja, i vi umrijeste zakonu tijelom Kristovim, da budete
drugoga, onoga, što uskrsnu od mrtvih, da plod donesemo Bogu.

5 Jer kad smo bili u tijelu, strasti griješne, što ih je upaljivao zakon, djelovale
su u udima našim, da se donosi plod smrti.

6 A sad se oslobodismo od zakona, koji nas je držao, da služimo u novome
duhu, a ne u starini slova.

7 Što ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj! Nego ja grijeha
nijesam poznao osim po zakonu; jer nijesam znao za požudu, da zakon nije
govorio: "Ne želi!"

8 A grijeh uze prigodu po zapovijedi i načini u meni svaku želju; jer je grijeh
bez zakona mrtav.

9 A ja sam živio nekad bez zakona; a kad dođe zapovijed, grijeh oživje.

10 A ja umrijeh; i nađe se, da mi je zapovijed bila za smrt, a trebala me je
voditi k životu.

11 Jer grijeh uzevši prigodu po zapovijedi prevari me, i ubi me njome.

12 Tako je dakle zakon svet, i zapovijed sveta i pravedna i dobra.

13 što je dakle dobro meni zar postade smrt? Bože sačuvaj! Nego grijeh, da se
pokaže grijeh, dobrom učini nu smrt, da bude grijeh odviše griješan
zapovijeđu.

14 Jer znamo, da je zakon duhovan a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh.

15 Jer ne znam, što činim, jer ne činim ono, što hoću, nego na što mrzim, ono
činim.

16 Ako li ono činim, što neću, hvalim zakon, da je dobar.

17 A to ja sad više ne činim, nego grijeh, koji stanuje u meni.

18 Jer znam, da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojemu, jer htjeti imam
u sebi, ali učiniti dobro, ne nalazim.

19 Jer dobro, što hoću, ne činim, nego zlo, što neću, ono činim.

20 A kad činim ono, što neću, već ja to ne činim, nego grijeh, koji stanuje u
meni.

21 Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni.

22 Jer imam radost u zakonu Božjemu po unutrašnjem čovjeku,

23 Ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se protivi zakonu uma mojega i
zarobljava me zakonom grijeha, koji je u udima mojim.

24 Ja nesretni čovjek! Tko će me izbaviti od tijela smrti ove?

25 Hvala Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našemu! Tako dakle ja sam umom
služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

Rimljanima 8

1 Nikakve dakle sad nema osude onima, koji su u Kristu Isusu i ne hode po
tijelu.

2 Jer zakon Duha, koji daje život u Kristu Isusu, oslobodio me je od zakona
grijeha i smrti.

3 Jer što je bilo zakonu nemoguće, jer je bio oslabljen zbog tijela, posla Bog
Sina svojega u obličju tijela grješnoga, i zbog grijeha osudi grijeh u tijelu,

4 Da se pravda zakona ispuni u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu.

5 Jer koji su po tijelu, tjelesno misle, a koji su po Duhu, duhovno misle.

6 Jer mudrost tijela smrt je, a mudrost Duha život je i mir.

7 Jer mudrost tijela neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu
Božjemu, a niti može.

8 A koji su u tijelu, ne mogu ugoditi Bogu.

9 A vi nijeste u tijelu, nego u Duhu, ako doista Duh Božji stanuje u vama. A
ako tko nema Duha Kristova, on nije njegov.

10 A ako je Krist u vama, tijelo je mrtvo zbog grijeha, a duh živi zbog pravde.

11 A ako li stanuje u vama Duh onoga, koji je uskrsnuo Isusa, onaj, koji je uskrsnuo Isusa Krista od mrtvih, oživjet će i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim, koji stanuje u vama.

12 Tako dakle, braćo, nijesmo dužnici tijelu, da po tijelu živimo.

13 Jer ako živite po tijelu, umrijet ćete; ako li Duhom djela tjelesna umrtvite, živjet ćete.

14 Jer koji se god vladaju po Duhu Božjemu, oni su sinovi Božji.

15 Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite, nego primiste Duha posinjenja, u kojem vapijemo: "Aba, Oče!"

16 Ovaj Duh svjedoči našemu duhu, da smo djeca Božja.

17 A kad smo djeca, i baštinici smo: "baštinici, a subaštinici Kristovi, jer ako s njim trpimo, da se s njim i proslavimo.

18 Jer mislim, da trpljenja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi, koja će se objaviti na nama.

19 Jer čekanje stvorenja jedva čeka na objavljenje sinova Božjih.

20 Jer je stvorenje podvrgnuto prolaznosti, ne od svoje volje, nego zbog onoga, koji ga podvrgnu nadi,

21 Da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božje.

22 Jer znamo, da sve stvorenje uzdiše, i tuži s nama do sada.

23 A ne samo ono, nego i mi sami, koji imamo prvine Duha, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenje, otkupljenje tijela svojega

24 Jer se nadom spasismo. A nada, koja se vidi, nije nada; jer što tko vidi, kako će se tome nadati?

25 Ako li se nadamo onome, što ne vidimo, čekamo sa strpljivošću.

26 A tako i Duh pomaže nam u našoj slabosti; jer ne znamo, za što ćemo se
moliti, kao što treba, nego sun Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.

27 A onaj, koji ispituje srca zna, što je želja Duha, jer po volji Božjoj moli se
za svete.

28 A znamo, da onima, koji ljube Boga, sve okreće Bog na dobro, onima, koji
su pozvani po odluci.

29 Jer koje naprijed poznade, one i predodredi, da budu jednaki obličju Sina
njegova, da on bude prvorođeni među mnogom braćom.

30 A koje predodredi, one i pozva; a koje pozva, one i opravda; a koje
opravda, one i proslavi.

31 Što ćemo dakle reći na ovo? Ako je Bog za nas, tko će na nas?

32 Koji dakle svojega vlastitog Sina nije sačuvao, nego ga je predao za sve nas,
kako dakle da nam s njim sve ne daruje!

33 Tko će optužiti izabrane Božje? Bog je, koji ih opravdava.

34 Tko će osuditi? Krist Isus, koji je umro, pa još i uskrsnuo, koji je s desne
strane Bogu, koji nas i zagovara.

35 Tko će nas rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu? Nevolja? ili tjeskoba?
ili progonstvo? ili glad? ili golotinja? ili pogibao? ili mač?

36 Kao što je pisano: "Zbog tebe nas ubijaju po cijeli dan; drže nas kao ovce,
koje su za klanje."

37 Ali u svemu ovome pobjeđujemo zbog onoga, koji nas je ljubio.

38 Jer sam uvjeren, da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni
sadašnjost, ni budućnost, ni sila,

39 Ni visina, ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može nas rastaviti od
ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu.

Rimljanima 9

1 Istinu govorim u Kristu, ne lažem, savjest moja to mi svjedoči u Duhu Svetom:

2 Da mi je vrlo žao, i srce me boli bez prestanka.

3 Jer bih želio da ja sam budem odvučen od Krista za braću svoju, što su mi rod po tijelu.

4 Oni su Izraelci, imaju posinjenje i slavu, i zavjete i zakonodavstvo, i bogoštovlje i obećanja;

5 Njihovi su oci, i od njih je Krist po tijelu, koji je nada sve Bog blagoslovljen u vijeke. Amen.

6 A ne kao da bi bila propala Riječ Božja, jer nijesu svi Izraelci, koji su od Izraela.

7 Niti su svi djeca, koji su potomci Abrahamovi, nego: "U Izaku zvat će se potomstvo tvoje."

8 To jest, nijesu ono djeca Božja, što su po tijelu djeca, nego djeca obećanja računaju se u potomstvo,

9 Jer je ovo riječ obećanja: "U ovo vrijeme doći ću, i Sara imat će sina."

10 A ne samo ona, nego i Rebeka, koja je začela od jednoga, Izaka oca našega.

11 Jer dok se još nijesu bili rodili, ni učinili ni dobra ni zla, da ostane Božja odluka po izboru,

12 Koja nije zbog djela, nego zbog onoga, koji poziva, bilo joj se reklo: "Veći će služiti manjemu."

13 Kao što je pisano: "Jakova sam ljubio, a na Ezava zamrzio."

14 što ćemo dakle reći: "Zar je nepravda u Boga? Bože sačuvaj.

15 Jer Mojsiju govori: "Koga ću pomilovati, pomilovat ću, i kojemu ću se smilovati, smilovat ću se."

16 Tako dakle niti stoji do onoga, koji hoće, niti do onoga, koji trči, nego do Boga, koji se smiluje.

17 Jer Pismo govori Faraonu: "Zato sam te upravo podigao, da na tebi
pokažem silu svoju, da se razglasi ime moje po svoj zemlji."

18 Tako dakle kojemu hoće, smiluje se, a koga hoće, učini otvrdnutim,

19 Reći ćeš mi dakle: "Što onda još kori? Jer tko se može protiviti volji
njegovoj?

20 O čovječe, tko si ti, da pregovaraš Bogu Zar da rukotvorina govori majstoru
svojemu: "Što si me tako načinio?"

21 Ili zar lončar nema vlasti nad glinom, da od iste tvari načini jednu posudu
za čast, a drugu za sramotu 'S

22 Što dakle ako je Bog posude gnjeva, što su pripravljene za propast, podnio
s mnogom strpljivošću, da pokaže na njima gnjev SVOJ i objavi silu svoju?

23 I ako na posudama milosrđa, Što ih je predodredio za slavu, hoće da
pokaže bogatstvo milosti svoje?

24 K ovima on nas zove, ne samo od Židova, nego i od neznabožaca.

25 Kod Hosea govori: "Nazvat ću narodom svojim koji nije narod moj; i
neljubljenu ljubljenom, i nepomilovanu pomilovanom.

26 I dogodit će se na mjestu gdje im je rečeno: "Vi nijeste narod moj, kamo će
se nazvati sinovi Boga živoga."

27 A Izaija viče za Izraela: "Ako bi bio broj sinova Izraelovih poput pijeska
morskoga, samo će ostatak spasiti.

28 Jer će potpuno i brzo riječ svoju ispuniti Gospodin u pravdi; jest, brzo će je
izvršiti na zemlji."

29 Isto je tako prorekao Izaija: "Da nam nije Gospodin nad vojskama ostavio
ostatka, bili bismo kao Sodoma i slični Gomori."

30 Što ćemo dakle reći? Da su neznabošci, koji nijesu išli za pravdom, postigli
pravdu, i to pravdu od vjere.

31 A Izrael, koji je išao za zakonom pravde, nije dostigao Zakona.

32 Zašto? Jer nije tražio pravde iz vjere, nego iz djela. Zato se spotakoše na
kamen spoticanja.

33 Kao što je pisano: "Evo mećem u Sionu kamen da se spotaknu hridinu da
padnu; ali tko vjeruje u njega, neće se postidjeti."

Rimljanima 10

1 Braćo, želja je mojega srca i molitva Bogu za spasenje njihovo.

2 Jer im svjedočim, da imaju i revnost za Boga, ali ne po pravom po
razumijevanju.

3 Jer ne poznajući pravde Božje i gledajući da svoju pravdu utvrde, ne
pokoriše se pravdi Božjoj.

4 Jer je Krist svršetak zakona za opravdanje svakomu, koji vjeruje.

5 Jer Mojsije piše za pravdu, koja je od zakona: "Tko je čini, živjet će u njoj."

6 A pravda, koja je od vjere, ovako govori: "Nemoj reći u srcu svojemu: Tko će
uzići na nebo?" to jest, da svede Krista;

7 Ili: "Tko će ući U bezdan?" to jest, da izvede Krista iz mrtvih.

8 Ali što govori" "Blizu ti je riječ, u ustima tvojim i u srcu tvojemu," to jest
riječ vjere, koju propovijedamo.

9 Jer ako priznaješ ustima svojim, da je Isus Gospodin, i vjeruješ u srcu
svojemu, da ga je Bog uskrsnuo od mrtvih, bit će spašen.

10 Jer se srcem vjeruje za opravdanje, a ustima se priznaje za spasenje.

11 Jer kaže Pismo: "Svaki, koji vjeruje u njega, neće se postidjeti."

12 Jer nema razlike među Židovom i Grkom; jer je isti Gospodin sviju, bogat
za sve, koji ga zazivaju.

13 Jer "kojigod bude zazivao ime Gospodnje, spasit će se."

14 Kako će dakle zazivati onoga, u koga ne vjeruju? Ili kako će vjerovati u
onoga, koga nijesu čuli. A kako će čuti bez propovjednika?

15 A kako će propovijedati, ako ne budu poslani? Kao što je pisano: "Kako su
krasne na noge glasnika radosti, koji navješćuju mir, koji donose radosnu
vijest dobra!"

16 Ali svi ne poslušaše evanđelja; jer Izaija govori: "Gospodine, tko vjerova
našemu propovijedanju?"

17 Dakle vjera je od propovijedanja, a propovijedanje riječju Kristovom.

18 Nego velim: "Zar nijesu čuli" Dapače po svoj zemlji otide glas njihov, i do
granica čitavoga svijeta riječi njihove."

19 Nego velim: Zar nije razumio Izrael? Prvi Mojsije govori: "Ja ću izazvati
vaš ljubomor proti narodu, koji nije narod, nerazumnim narodom razdražit ću
vas."

20 A Izaija govori smjelo: "Nađoše me oni, koji me nijesu tražili, i javih se
onima, koji za mene nijesu pitali."

21 A Izraelu govori: "Cijeli dan sam pružao ruke svoje k narodu, koji je
tvrdokoran i nepokoran."

Rimljanima 11

1 Velim dakle: "Zar je Bog odbacio narod svoj Bože sačuvaj, jer sam i ja
Izraelac, potomak Abrahamov, od koljena Benjaminova.

2 Nije odbacio Bog naroda svojega, što ga je naprijed izabrao. Ili ne znate, što
veli Pismo o Iliji, kako se tuži Bogu na, Izraela?

3 "Gospodine, proroke tvoje pobiše, žrtvenike tvoje porušiše, i ja ostadoh sam,
i traže dušu moju."

4 A što mu veli Božji odgovor? "Ostavio sam sebi sedam tisuća ljudi, koji ne
prignuše koljena pred Baalom."

5 Tako se je dakle i u sadašnje vrijeme ostatak spasio po izboru milosti.

6 A ako je po milosti, onda nije više od djela, inače milost ne bi više bila
milost.

7 Što dakle? Što je tražio Izrael, ono nije dobio, a izabrani su dobili; a ostali
su zaslijepili,

8 Kao što je pisano: "Dade im Bog duha nesvjestice, oči, da ne vide, uši, da ne
čuju, sve do današnjega dana."

9 I David veli: "Neka bude stol njihov zamka i mreža, i spotaknuće i odmazda
njima.

10 Neka potamne oči njihove, da ne vide, i leđa njihova jednako neka su
pognuta!"

11 Velim dakle: Spotakoše li se da padnu? Bože sačuvaj! Nego njihovim
padom postade spasenje neznabošcima, da ih potakne na natjecanje.

12 A ako je pad njihov postao bogatstvo svijetu, i gubitak njihov bogatstvo
neznabošcima, koliko onda više njihov puni broj!

13 A vama velim neznabošcima: Dok sam ja apostol neznabožaca, hoću da
slavim svoju službu;

14 Ne bih li kako izazvao na natjecanje svoje suplemenike i spasio nekoje od
njih.

15 Jer ako je odbačenje njihovo izmirenje svijeta, što će istom biti njihovo
primanje, negoli život od mrtvih?

16 Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen svet, to su i grane.

17 Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se
na njih; i postao si zajedničar u korijenu i u masnoči masline;

18 Ne hvali se proti granama; a ako li se hvališ, ne nosiš ti korijena, nego
korijen tebe.

19 Reći ćeš dakle: Odlomiše se grane, da se ja pricijepim.

20 Dobro. Zbog nevjerstva odlomiše se, a ti stojiš zbog vjere. Ne ponosi se,
nego se boj!

21 Jer kad Bog nije rođenih grana sačuvao, da i tebe kako ne sačuva.

22 Gledaj dakle dobrotu i strogost Božju: strogost proti onima koji padoše, a
prema sebi dobrotu Božju, ako ostaneš u dobroti; inače i ti ćeš biti odsječen.

23 A i oni, ako ne ostanu u nevjerstvu, pricijepit će se, jer ih Bog može opet
pricijepiti,

24 Jer ako si ti odsječen od rođene divlje masline i pricijepio se na nerođenu
pitomu maslinu, a kamoli oni, koji će se pricijepiti na rođenu svoju maslinu!

25 Jer vam, braćo, neću zatajiti tajne ove, da sami sebe smatrate mudrima, jer
sljepoća pade na jedan dio Izraela, dok ne uđu neznabošci u punom broju.

26 I tako će se spasiti sav Izrael, kao što je pisano: "Doći će od Siona Spasitelj i
odvratit će bezbožnost od Jakova.

27 I ovo im je od mene zavjet, kad oduzmem njihove grijehe."

28 Po evanđelju dakle neprijatelji su zbog vas; a po izboru ljubimci zbog
otaca.

29 Jer se Bog ne kaje za svoje darove i poziv.

30 Jer kao što ste i vi nekada bili nepokorni Bogu, a sad ste postigli milosrđe
zbog njihove nepokornosti.

31 Tako se i ovi sad ne pokoriše zbog vašega pomilovanja, da i oni postignu
milosrđe.

32 Jer je Bog zatvorio sve u nepokornost, da se smiluje svima.

33 O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučivi
njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!

34 Jer tko upoznade misao Gospodnju? Ili tko mu bi savjetnik?

35 Ili tko mu unaprijed što dade da mu se vrati?

36 Jer je od njega i po njemu i u njemu sve. Njemu slava u vijeke! Amen.

Rimljanima 12

1 Zaklinjem vas dakle, braćo, milosrđem Božjim, da prikažete tjelesa svoja za
žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; tako da vaša služba Božja bude duhovna.

2 Ne izjednačujte se s ovim svijetom, nego se promijenite obnovljenjem
mišljenja svojega, da kušate, što je volja Božja, što je dobro, ugodno i
savršeno.

3 Jer po milosti, koja je meni dana, kažem svakome, koji je među vama, da ne
misli o sebi više, nego što valja misliti, nego da misli o sebi čedno, svaki po
onoj mjeri vjere, koju mu je Bog udijelio.

4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnoge udove, a udovi svi nemaju isti
posao,

5 Tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a pojedini udovi jedan drugome.

6 A imamo različite darove po milosti, koja nam je dana: ako proročanstvo,
neka bude po mjeri vjere;

7 Ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči;

8 Ako opominje, neka opominje, koji daje, neka daje pošteno, koji upravlja,
neka se brine; koji čini milosrđe, neka čini radosno!

9 Ljubav neka je bez pretvaranja; mrzeći na zlo prianjajte uz dobro;

10 Bratskom ljubavi ljubite jedan drugoga; poštovanjem jedan drugoga
pretječite;

11 U revnosti ne budite lijeni; u duhu budite ognjeni; Gospodinu služite;

12 Nadom se veselite; u nevolji budite strpljivi; u molitvi budite postojani;

13 Potrebe sa svetima dijelite; gostoljubivost revno njegujte!

14 blagoslivljajte one, koji vas progone: blagoslivljajte, a ne kunite!

15 Radujte se s onima, koji se raduju, plačite s onima, koji plaču;

16 Budite jedne misli među sobom; ne mislite o visokim stvarima, nego se
držite niskih! Ne držite sami sebe mudrima!

17 Nikome ne vraćajte zla za zlo; nastojte oko dobra ne samo pred Bogom,
nego i pred svim ljudima;

18 Ako je moguće, koliko je do vas, imajte mir sa svim ljudima;

19 Ne osvećujte se sami, ljubljeni, nego podajte mjesto gnjevu, jer je pisano:
"Moja je osveta, ja ću vratiti", govori Gospodin.

20 Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer
čineći to, ugljevlje ognjeno skupit ćeš na glavu njegovu.

21 Ne daj, da te zlo nadvlada, nego nadvladaj zlo dobrim!

Rimljanima 13

1 Svaka duša neka se pokorava višim vlastima, jer nema vlasti, da nije od
Boga; a što su, od Boga su postavljene.

2 Tko se dakle protivi vlasti, protivi se naredbi Božjoj. A koji se protive,
navući će osudu na sebe;

3 Jer vladaoci nijesu strah dobru djelu, nego zlu. A hoćeš li da se ne bojiš
vlasti: čini dobro, i imat ćeš hvalu od nje;

4 Jer je sluga Božji tebi za dobro. Ako li zlo činiš, boj se; jer uzalud ne nosi
mača, jer je sluga Božji, i kazni onoga, koji zlo čini.

5 Zato se valja pokoravati ne samo rali kazne, nego i zbog savjesti.

6 Jer zato i poreze plaćate; jer su sluge Božje, koje se time bave.

7 Podajte dakle svima što ste dužni: komu porez, porez; kojemu carinu,
carinu; kojemu strah, strah; kojemu čast, čast.

8 Ne budite nikome ništa dužni, osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi
bližnjega, ispunio je zakon.

9 Jer zapovijedi: "Ne čini preljube! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne svjedoči lažno! Ne
želi požudno! I svaka druga zapovijed u ovoj se riječi sadrži: Ljubi bližnjega
svojega kao samoga sebe!"

10 Ljubav ne čini zla bližnjemu. Ljubav je dakle izvršenje zakona.

11 I znajući ovo vrijeme, da je već čas, te mi ustanemo od sna; jer je sad bliže
naše spasenje, negoli kad vjerovasmo.

12 Noć prođe, a dan se približi. Odbacimo dakle djela tmine, a obucimo se u
oružje svijetla!

13 Hodimo pošteno kao po danu, ne u raskošnim gozbama i pijankama, e u
nečistoći i raspuštenosti, ne u svađi i zavisti;

14 Nego se obucite u Gospodina Isusa Krista, i ne brinite se za tijelo, da
ugodite njegovim požudama!

Rimljanima 14

1 A slaboga u vjeri primajte lijepo, a da ne sudite o mišljenju njegovu.

2 Jer jedan vjeruje, da smije sve jesti, a koji je slab, jede zelje.

3 Koji jede, neka ne prezire onoga, koji ne jede, i koji ne jede, neka ne
osuđuje onoga, koji jede, jer ga je Bog primio,

4 Tko si ti, koji sudiš tuđemu slugi? On svojemu gospodaru stoji ni pada; a
stajat će, jer ga može Gospodin podignuti.

5 Jer jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki
neka je uvjeren za svoju misao!

6 Koji na dan pazi, zbog Gospodina pazi; i koji jede, zbog Gospodina jede, jer
zahvaljuje Bogu. I koji ne jede, zbog Gospodina ne jede, i zahvaljuje Bogu.

7 Jer ni jedan od nas ne živi samomu sebi, i ni jedan ne umire samomu sebi.

8 Jer ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo.
Ako dakle živimo, ili ako umiremo, Gospodnji smo.

9 Jer zato Krist umrije i oživje, da zavlada i mrtvima i živima.

10 A ti zašto sudiš brata svojega ni ti zašto prezireš brata svojega? Jer svi
ćemo stajati pred sudom Božjim.

11 Jer je pisano: "Tako živ ja, govori Gospodin, meni će se pokloniti svako
koljeno, i svaki će jezik slaviti Boga."

12 Tako će dakle svaki od nas dati Bogu račun za sebe.

13 Zato ne sudimo više jedan drugoga; nego ovo većma mislite, da ne postavljate bratu spoticanja ili biti uzrok povoda za zlo!

14 Znam i uvjeren sam u Gospodinu Isusu, da ništa nije nečisto po sebi, osim onomu, koji misli, da je što nečisto, onomu je nečisto.

15 A ako je brat tvoj zbog jela žalostan, već ne postupaš po ljubavi. Ne upropašćuj jelom svojim onoga, za kojega je Krist umro!

16 Dakle neka se ne psuje vaše dobro!

17 Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetome.

18 Jer tko u ovome služi Kristu, ugodan je Bogu i mio ljudima.

19 Tako dakle starajmo se za ono, što promiče mir, i potičimo jedan drugoga na dobro!

20 Ne ruši djela Božjega zbog jela; jer je sve čisto; nego je zlo za čovjeka, koji jede sa spoticanjem.

21 Dobro je ne jesti mesa, i vina ne niti, i ono ne činiti, na što se tvoj brat spotiče, ili se smučuje, ili slabi.

22 Imaš vjere? Imaj je sam za sebe pred Bogom! Blagoslovljen je, koji sam sebe ne sudi za ono, što nađe za pravo!

23 A koji sumnja, ako jede, osuđen je, jer ne radi po vjeri. A sve, što ne biva po vjeri, jest grijeh.

Rimljanima 15

1 A dužni smo mi jaki slabosti slabih nositi, i ne sebi ugađati.

2 Svaki od nas neka ugađa bližnjemu, da napreduje u dobru.

3 Jer i Krist nije ugađao sebi, nego kao što je pisano: "Pogrde onih, koji tebe grde, padoše na me."

4 Jer štogod je pisano, pisano je za našu nauku, da strpljivošću i utjehom Pisma nadu imamo.

5 A Bog strpljivosti i utjehe neka vam dadne, da složno mislite među sobom
po Kristu Isusu,

6 Da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa
Krista.

7 Zato primajte jedan drugoga, kao što je i Krist primio vas na slavu Božju.

8 Jer kažem, da je Krist Isus bio sluga obrezanja zbog istinitosti Božje, da
potvrdi obećanje ocima;

9 A neznabošci da slave Boga zbog milosrđa, kao što je pisano: "Zato ću te
slaviti među narodima Gospodine, i pjevat ću imenu tvojemu."

10 I opet govori: "Veselite se, narodi, s narodom njegovim!"

11 I opet: "Hvalite Gospodina, svi narodi, i neka ga slave svi puci!"

12 I opet Izaija govori: "Bit će korijen Jesejev, i koji će ustati da vlada nad
narodima, u njega će se uzdati narodi."

13 A Bog nade neka vas napuni svake radosti i mira u vjeri, da obilujete u
nadi jakošću Duha Svetoga!

14 A ja sam i sam uvjeren za vas, braćo moja, da ste i sami puni dobrote,
napunjeni svakoga znanja, da možete jedan drugoga opominjati.

15 A pisao sam vam braćo dijelom slobodnije, da vam napomenem zbog
milosti, koja mi je dana od Boga,

16 Da budem sluga Krista Isusa za narode, izvršujući svetu službu evanđelja
Božjega, da bude prinos naroda ugodan i posvećen u Duhu Svetome.

17 Imam dakle slavu u Kristu Isusu kod Boga.

18 Jer ne smijem govoriti što o onome, što Krist nije učinio po meni, da
obratim narode riječju i djelom,

19 U sili znaka i čudesa, u sili Duha Svetoga, tako da sam od Jerusalema i
naokolo sve do Ilirika napunio evanđeljem Kristovim.

20 I tako sam se trudio, da ne propovijedam evanđelja ondje, gdje se je već
spominjao Krist, da ne gradim na tuđemu temelju,
21 Nego kao što je pisano: "Kojima nije javljeno za njega vidjet će; i koji nijesu
čuli, razumjet će."
22 Zbog čega sam mnogo puta bio spriječen da dođem k vama.
23 A sad više ne imajući mjesta u ovim krajevima, a imajući želju već od
mnogo godina da dođem k vama.
24 Kad pođem u Španjolsku, nadam se, da ću prolazeći vidjeti vas, i vi ćete me
otpratiti onamo, kad se najprije ponešto naužijem vas.
25 A sad idem u Jerusalem, da poslužim svetima.
26 Jer Makedonija i Ahaja nađoše za dobro da skupe neki prinos za siromahe
svetih, koji su u Jerusalemu.
27 Oni nađoše to za dobro, i dužnici su njihovi, jer kad neznabošci dobiše dio
njihovih duhovnih dobara, dužni su njima i svojim zemaljskim poslužiti.
28 Kad ovo dakle svršim i ovaj im plod izručim, zaputit ću preko vas u
Španjolsku.
29 A znam, da kad dođem k vama, doći ću s obiljem blagoslova evanđelja
Kristova.
30 Molim vas dakle, braćo, zaradi Gospodina našega Isusa Krista i zaradi
ljubavi Duha Svetoga: Pomozite mi u borbi molitvama za me k Bogu.
31 Da se izbavim od nevjernika u Judeji, i da služba moja u Jerusalemu bude
ugodna svetima;
32 Da s radošću dođem k vama po volji Božjoj, i okrijepim se s vama.
33 A sada Bog mira neka bude s svima vama! Amen.

Rimljanima 16

1 A preporučujem vam Febu, sestru našu, koja je u službi crkve u Kenhreji,

2 Da i e primite u Gospodinu, kako dolikuje svetima, i da joj budete u pomoći
u svemu, što od vas zatreba; jer je i ona pomogla mnogima i samome meni.

3 Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu,

4 Koji za dušu moju vrat svoj položiše, kojima ne ja jedini zahvaljujem, nego i
sve crkve neznabožačke,

5 I domaću crkvu njihovu. Pozdravite mojega ljubljenoga Epeneta, koji je
prvenac Azije za Krista!

6 Pozdravite Mariju, koja se je mnogo trudila za vas!

7 Pozdravite Andronika i Juniju, moje rođake i moje drugove u sužanjstvu,
koji su ugledni među apostolima, koji i prije mene vjerovaše u Krista!

8 Pozdravite mojega u Gospodinu ljubljenog Amplijata!

9 Pozdravite Urbana, pomoćnika našega u Kristu, i mojega ljubljenog Stahisa!

10 Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu! Pozdravite ukućane Aristobulove!

11 Pozdravite Herodiona, rođaka mojega! Pozdravite ukućane Narcisove, koji
su u Gospodinu!

12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje se trude u Gospodinu! Pozdravite Persidu
ljubeznu, koja se je mnogo trudila u Gospodinu!

13 Pozdravite Rufa, izabranoga u Gospodinu, i majku njegovu i moju!

14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Hermasa, Patrobu, Hermesa i braću, koja su
s njima!

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i sestru njegovu, i Olimpu, i sve svete,
koji su s njima!

16 Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim! Pozdravljaju vas sve crkve
Kristove.

17 A molim vas, braćo, da pazite na one, koji čine razmirice i smutnje protiv
nauka, koji vi naučiste, i klonite se njih!

18 Jer ovakvi ne služe Gospodinu našemu Kristu, nego svojemu trbuhu; i
slatkim riječima i blagoslovima zavode srca bezazlenih.

19 Vaša se je poslušnost razglasila posvuda; zato se radujem za vas; ali želim,
da ste vi mudri na dobro, a bezazleni za zlo.

20 A Bog mira satrt će skoro sotonu pod nogama vašim. Milost Gospodina
našega Isusa Krista s vama!

21 Pozdravlja vas Timotej, suradnik moj, i Lucije, i Jason i Sosipater, rođaci
moji.

22 Pozdravljam vas ja Tercije, koji napisa ovu poslanicu, u Gospodinu.

23 Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cijele crkve. Pozdravlja vas Erast,
blagajnik gradski, i brat Kvart.

24 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen.

25 A onome, koji vas može utvrditi po evanđelju mojemu i propovijedanju
Isusa Krista, po objavljenju tajne, koja je bila skrivena od vječnih vremena,

26 A sad se javila i kroz Pisma proročka upoznala, po zapovijedi vječnoga
Boga, da se pokore vjeri svi narodi,

27 Jedinome mudrome Bogu, po Isusu Kristu, njemu čast i slava u vijeke
vjekova! Amen.

1. Korinćanima Poslanica

1 Korinćanima 1

1 Pavao, voljom Božjom pozvani apostol Isusa Krista, i brat Sosten,

2 crkvi Božjoj u Korintu, posvećenima u Kristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima, koji zazivaju ime Gospodina našega Isusa Krista na svakome mjestu, njihovu i našemu.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

4 Zahvaljujem svagda Bogu svojemu za vas, što vam je dana milost Božja u Kristu Isusu,

5 Te se u svemu obogatiste u njemu, u svakoj riječi i svakomu znanju,

6 Kao što se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama;

7 Tako da nemate nedostatka ni u jednoj milosti vi, koji čekate objavljenje Gospodina našega Isusa Krista,

8 Koji će vas i utvrditi sve do kraja, da budete bez krivnje na dan Gospodina našega Isusa Krista.

9 Vjeran je Bog, koji vas pozva u zajednicu Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

10 A molim vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista, da svi jednako govorite, i da ne budu među vama razdor, nego da budete savršeni u istom osjećanju i u istom mišljenju.

11 Jer mi je javljeno za vas, braćo moja, od Klojinih ukućana, da su prepiranja među vama.

12 A to kažem, da svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", "a ja sam Apolov", "a ja sam Kefin", "a ja sam Kristov."

13 Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u ime Pavlovo kršteni?

14 Hvala Bogu, što nikoga od vas nijesam krstio, osim Krispa i Gaja,

15 Da ne rekne tko, da ste kršteni u moje ime.

16 A krstio sam i Stefaninu kuću; dalje ne znam, jesam li koga drugoga krstio.

17 Jer Krist nije poslao mene da krstim, nego da propovijedam evanđelje ne mudrim riječima, da ne izgubi silu križ Kristov.

18 Jer je riječ o križu ludost onima, koji propadaju, a nama, koji se spasavamo, sila Božja.

19 Jer je pisano: "Uništit ću mudrost mudrih i odbacit ću razum razumnih."

20 Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje je istraživač ovoga svijeta? Nije li učinio Bog mudrost ovoga svijeta ludošću?

21 Jer, kako u mudrosti Božjoj ne upozna svijet mudrošću Boga, bila je Božja volja, da ludošću propovijedanja spasi one, koji vjeruju.

22 Jer i Židovi traže znake, i Grci traže mudrost;

23 A mi propovijedamo Krista raspetoga, Židovima spotaknuće, a neznabošcima ludost,

24 A onima, koji su pozvani, i Židovima i Grcima, Krista, Božju silu i Božju mudrost.

25 Jer je "ludost" Božja mudrija od ljudi,! "Slabost" je Božja jača od ljudi.

26 Jer gledajte zvanje svoje, braćo, da nema ni mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo silnih, ni mnogo plemenitih;

27 Nego što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre, i što je slabo pred svijetom, otkupi Bog, da posrami jako;

28 I što je neplemenito pred svijetom i prezreno, izabra Bog, i ono, što nije, da uništi ono, što jest,

29 Da se ne hvali ni jedan čovjek pred Bogom.

30 Od njega ste vi u Kristu Isusu, koji nam posta mudrost od Boga i pravda i posvećenje i otkup,

31 Da, kao što je pisano: "Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali!"

1 Korinćanima 2

1 I ja, kad dođoh k vama, braćo, ne dođoh s visokim govorom ili mudrošću,
da vam navješćujem svjedočanstvo Božje.

2 Jer nijesam mislio, da znam što među vama, osim Isusa Krista, i to
raspetoga.

3 I ja sam bio među vama u slabosti i u strahu i u mnogom drhtanju.

4 I govor moj i propovijedanje moje nije bilo u uvjerljivim riječima ljudske
mudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile,

5 Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj, nego u sili Božjoj.

6 Ali mudrost govorimo među savršenima, a ne mudrost ovoga svijeta, ni
knezova ovoga svijeta, koji prolaze,

7 Nego govorimo mudrost Božju u tajnosti skrivenu, koju predodredi Bog prije
vjekova za slavu našu.

8 Ove ni jedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao, jer da su je upoznali,
ne bi Gospodina slave raspeli.

9 Nego kao što je pisano: "Što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, ni u srce
čovječje nije unišlo, to je pripravio Bog onima, koji ga ljube";

10 A nama je Bog objavio Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božje.

11 Jer tko od ljudi zna, što je u čovjeku, osim duha čovječjega koji je u
njemu? Tako i u Bogu što je, nitko ne zna, osim Duha Božjega.

12 A mi ne primismo duha ovoga svijeta, nego Duha, koji je iz Boga, da
znamo, što nam le darovano od Boga.

13 To i govorimo, ne riječima, što uči čovječja mudrost, nego što uči Duh,
duhovno duhovnim tumačeći.

14 Tjelesni čovjek ne prima što je od Duha Božjega; jer mu je ludost, i ne
može da razumije, jer treba da se duhovno prosuđuje.

15 A onaj duhovni sve prosuđuje, i njega nitko ne prosuđuje.

16 "Jer tko je upoznao misao Gospodnju, da ga pouči?" A mi imamo misao Kristovu.

1 Korinćanima 3

1 I ja, braćo, nijesam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao maloj djeci u Kristu.

2 Mlijeko sam vam davao da pijete, a ne jelo; jer još nijeste mogli, a ni sad još ne možete,

3 Jer ste još tjelesni, jer kad je među vama zavist i prepiranje, nijeste li tjelesni, i ne živite li po čovjeku?

4 Jer kad govori tko: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja Apolov", nijeste li ljudi?

5 Tko je dakle Apolo, a tko je Pavao? Sluge, po kojima vjerovaste, svaki, kako mu je Gospodin dao.

6 Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.

7 Tako niti je onaj što, koji sadi, ni onaj, koji zalijeva, nego Bog koji daje te raste.

8 A onaj, koji sadi i koji zalijeva, jedno su, a svaki će primiti svoju plaću no svojemu trudu.

9 Jer mi smo Božji pomagači, a vi ste Božja njiva, Božja građevina.

10 Po milosti Božjoj, koja mi je dana, ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka gleda, kako naziđuje.

11 Jer temelja drugoga nitko ne može postaviti, osim onoga, koji je postavljen, koji je Isus Krist.

12 Ako li tko naziđuje na ovome temelju, zlato, srebro, drago, kamenje, drva, sijeno, strnjiku.

13 Svačije će djelo izaći na vidjelo; jer će dan Gospodin pokazati, jer će se ognjem otkriti, i oganj će iskušati, kakvo je čije djelo.

14 Ako ostane čije djelo, što je nazidao, primit će plaću.

15 A čije djelo izgori, bit će mu na štetu, a sam će se spasiti, ali tako kao kroz
oganj.

16 Ne znate li, da ste hram Božji, i Duh Božji da stanuje u vama?

17 Ako li tko oskvrni hram Božji, upropastit će njega Bog; jer je hram Božji
svet, a to ste vi.

18 Nitko neka se ne vara! Ako tko među vama misli, da je mudar na ovome
svijetu, neka bude lud, da hude mudar!

19 Jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom; jer je pisano: "On hvata
mudre u njihovu lukavstvu."

20 opet: "Gospodin zna misli mudrih, da su ništave."

21 Zato nitko neka se ne hvali ljudima, jer je sve vaše:

22 Bio Pavao, ili Apolo, ili Kefa, ili svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili
buduće: sve je vaše;

23 A vi ste Kristovi, a Krist je Božji.

1 Korinćanima 4

1 Tako neka nas smatra čovjek kao sluge Kristove i upravitelje tajna Božjih.

2 I ovdje se od upravitelja traži, da se tko vjeran nađe.

3 A ja nimalo ne marim, da me sudite vi ili čovječji dan; a i sam sebe ne
sudim.

4 Jer ničemu nijesam svijestan, no u tom nijesam opravdan; a koji mene sudi,
Gospodin je.

5 Zato ne sudite ništa prije vremena, dok ne dođe Gospodin, koji će osvijetliti,
što je u tami skriveno, i objavit će namjere srdaca; i tada će pohvala biti
svakome od Boga.

6 A ovo, braćo, primijenih na sebe i Apola zbog vas, da se naučite od nas: ne
preko onoga, što je napisano, da se ni za koga ne nadimate jedan na drugoga.

7 Jer tko tebe odlikuje? Što li imaš, što nijesi primio? A ako si primio, što se
hvališ, kao da nijesi primio?

8 Već ste zasićeni, već se obogatiste, bez nas vladate kao kraljevi. O da biste
kraljevali, da bismo i mi s vama kraljevali!

9 Jer mislim, da je Bog nas apostole najzadnje postavio, kao one, koji su na
smrt osuđeni, jer smo postali asa gledanje svijetu i anđelima i ljudima.

10 Mi smo lude zbog Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi slabi, a vi jaki; vi
štovani, a mi prezreni.

11 Do ovoga časa i gladujemo, I žeđamo, i goli smo, i biju nas, i potucamo se,

12 I trudimo se radeći svojim rukama. Psuju nas, a mi blagoslivljamo; progone
nas, a mi trpimo;

13 Hule na nas, a mi molimo; postadosmo kao smeće svijeta, izmet svima sve
do sada.

14 Ne pišem ovo, da vas posramim, nego da vas opomenem kao svoju
ljubljenu djecu.

15 Jer ako imate i deset tisuća odgojitelja u Kristu, ali nemate mnogo otaca,
jer vas ja u Kristu Isusu rodih evanđeljem.

16 Molim vas dakle, ugledajte se na mene kao i ja na Krista.

17 Zato poslah k vama Timoteja, koji mi je sin ljubljeni i vjerni u Gospodinu;
on će vam napomenuti putove moje u Kristu Isusu, kao što učim svuda u
svakoj crkvi.

18 Neki se naduše, kao da ja neću doći k vama.

19 Ali ću vam doći skoro, ako Gospodin htjedne, i neću gledati na riječi onih,
što su se naduli, nego na silu.

20 Jer kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u sili.

21 Što hoćete, da dođem k vama sa šibom, ili s ljubavi i duhom blagosti?

1 Korinćanima 5

1 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to o takvoj bludnosti kakve nema
ni među neznabošcima, da naime neki ima ženu očevu.

2 I vi ste naduti, mjesto da žalite, da se ukloni između vas, koji je učinio to
djelo.

3 Jer ja, ako i nenazočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam odsudio, kao da
bih bio nazočan, onoga, koji je tako učinio:

4 U ime Gospodina našega Isusa Krista, kad se skupite vi i moj duh sa silom
Gospodina našega Isusa,

5 Da se takav preda sotoni na propast tijela, da se duh spasi u dan Gospodina
našega Isusa Krista.

6 Nije dobra hvalidba vaša. Ne znate li, da malo kvasca ukiseli sve tijesto?

7 Očistite stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste beskvasni; jer je
žrtvovan naš Pasha, Krist.

8 Zato svetkujmo ne u starome kvascu, ni u kvascu zloće i pakosti, nego u
beskvasnom kruhu čistoće i istine!

9 Pisao sam vam u poslanici, da se ne miješate s bludnicima;

10 A to ne rekoh za bludnike ovoga svijeta, ili lakomce, ili razbojnike, ili
idolopoklonike; jer biste morali izaći iz ovoga svijeta.

11 A sad vam napisan, da se ne miješate, ako je jedan, koji se brat zove,
bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili psovač, ili pijanica, ili razbojnik; s
takvima da i ne jedete!

12 Jer što je meni stalo da sudim one, koji su izvan Ne sudite li vi one, koji su
unutra?

13 A one, koji su izvan, sudit će Bog. Uklonite zločinca između sebe!

1 Korinćanima 6

1 Usuđuje li se tko od vas, koji ima tužbu na drugoga, ići na sud
nepravednima, a ne svetima?

2 Ne znate li, da će sveti suditi svijetu? I ako ćete vi suditi svijetu, nijeste li
vrijedni suditi najneznatnijim stvarima?

3 Ne znate li, da ćemo anđelima suditi, a kamoli više svjetovnim stvarima?

4 Ako dakle imate tužbe za svjetovne stvari, uzmite za suce one, koji su
neznatni u crkvi!

5 Na sramotu vašu govorim. Zar nema među vama nijednoga mudra, koji
može rasuditi među braćom svojom?

6 Nego se brat s bratom sudi, i to pred nevjernicima!

7 I to je već svakako prekršaj u vas, što imate tužbe među sobom. Zašto radije
ne trpite nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu?

8 Nego vi činite nepravdu i štetu, i to braći!

9 Ili ne znate, da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte
se: "ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni mekoputnici, ni
muželožnici,

10 Ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti
kraljevstva Božjega.

11 I takvi ste bili neki; ali se opraste, ali se posvetiste, ali se opravdaste u
imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega.

12 Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali neću da
me što zarobi.

13 Jelo je za trbuh, i trbuh za jelo. A Bog će oboje uništiti. Ali tijelo nije za
bludnost, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo.

14 A Bog je i Gospodina uskrsnuo, i nas će uskrsnuti silom svojom.

15 Ne znate li, da su tjelesa vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove
Kristove i od njih načiniti udove bludničine? Bože sačuvaj!

16 Ili ne znate, da tko se s bludnicom združi, jedno postane tijelo? "Jer bit će",
veli, "dvoje jedno tijelo."

17 A tko se združi s Gospodinom, jedan je duh.

18 Bježite od bludnosti! Svaki grijeh, koji učini čovjek, izvan je tijela; a koji
čini blud, griješi protiv tijela svojega.

19 Ili ne znate, da je tijelo vaše hram Duha Svetoga, koji je u vama, kojega
imate od Boga, i ni jeste svoji?

20 Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tijelu svojemu!

1 Korinćanima 7

1 A za ono, što ste mi pisali: dobro je čovjeku, da se ne dotiče žene;

2 Ali zbog bludnosti neka svaki ima svoju ženu, i svaka neka ima svojega
muža!

3 Muž neka čini ženi dužnost, a isto tako i žena mužu!

4 Žena nije gospodar svojega tijela, nego muž; tako i muž nije gospodar
svojega tijela, nego žena.

5 Ne uskraćujte jedan drugomu, osim ako se dogovorite za vrijeme, da se
posvetite molitvi, i opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša zbog vaše
neuzdržljivosti!

6 Ali ovo razumijevam kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.

7 Jer bih htio, da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga, ovaj
ovako, a onaj onako.

8 A neoženjenim i udovicama velim: dobro im je, ako ostanu, kao i ja.

9 Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se, negoli
upaljivati se.

10 A oženjenim zapovijedam, ne ja, nego Gospodin, da se žena od muža ne
rastavlja.

11 Ako li se i rastavi, neka se više ne udaje, ili neka se pomiri sa svojim
mužem, i muž neka ne otpušta žene!

12 A ostalima kažem ja, ne Gospodin: "Ako koji brat ima nevjernicu ženu, i
ona pristane da živi s njim, neka je ne otpušta!
13 I žena, koja ima muža nevjernika, i on pristane da živi s njom, neka muža
ne otpušta!
14 Jer je posvećen muž nevjernik ženom, i posvećena je žena nevjernica
bratom; jer inače djeca vaša bila bi nečista, a sad su sveta.
15 Ako li se nevjernik rastavlja, neka se rastavi, jer se tada brat ili sestra nisu
vezani, jer nas u miru pozva Bog.
16 Jer odakle znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili odakle znaš, mužu, hoćeš li
spasiti ženu?
17 Svaki neka samo živi, kako mu je Gospodin odredio, kako ga je Bog
pozvao. I tako zapovijedam po svim crkvama.
18 Je li tko pozvan kao obrezan, neka se ne gradi kao neobrezan; ako li je tko
pozvan neobrezan, neka se ne obrezuje!
19 Obrezanje je ništa, i neobrezanje je ništa; nego držanje zapovijedi Božjih.
20 Svaki neka ostane u onome zvanju, u kojemu je pozvan!
21 Jesi li pozvan kao rob, ne brini se; nego, ako i možeš slobodan postati,
ostani radije!
22 Jer koji je pozvan u Gospodinu kao rob, slobodnjak je Gospodnji; tako i
koji je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov.
23 Kupljeni ste skupo, ne budite robovi ljudima!
24 Svaki, braćo, u čemu je tko pozvan, u onome neka ostane pred
Gospodinom!
25 A za djevice nemam zapovijedi Gospodnje, nego dajem savjet, kao koji sam
milost dobio od Gospodina, da budem vjeran.
26 Mislim dakle, da je ovo dobro za sadašnju nevolju, da je čovjeku dobro
tako biti.

27 Jesi li vezan za ženu, ne traži rastave; jesi li slobodan, ne traži žene!

28 A ako li se oženiš, nijesi sagriješio, i ako se uda djevica, nije sagriješila; ali
će imati takvi nevolju tjelesnu, a ja bih vas rado sačuvao od nje,

29 A ovo kažem, braćo: Vrijeme je kratko; preostaje, da i oni, koji imaju žene,
budu, kao da ih nemaju.

30 I koji plaču, kao da ne plaču; i koji se raduju, kao da se ne raduju; i koji
kupuju, kao da ne posjeduju;

31 I koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju; jer prolazi obličje ovoga
svijeta.

32 A hoću, da ste vi bezbrižni. Tko je neoženjen, brine se za Gospodnje, kako
će ugoditi Gospodinu.

33 A koji je oženjen, brine se za svjetsko, kako će ugoditi ženi.

34 I žena neudata i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta tijelom i
duhom; a udata brine se za svjetsko, kako će ugoditi mužu.

35 A ovo govorim na korist vama samim, ne da vam nametnem zamku na
vrat, nego da bude što časno, i da ustrajno služite Gospodinu bez smetnje.

36 A ako li tko misli, da se ne ponaša pošteno prema svojoj djevici (zaručnici),
s jakim osjećajima, i tako mora biti, neka čini, što hoće; ne griješi, neka se
žene!

37 A koji je tvrdo odlučio u srcu svojemu, i nije primoran, a ima vlast da izvrši
svoju volju, i ovo je rasudio u srcu svojemu, da sačuva svoju djevicu, dobro
čini.

38 Tako i onaj, koji udaje svoju djevicu, dobro čini; a onaj, koji je ne udaje,
bolje čini.

39 Žena je vezana zakonom, dok joj živi muž; a ako joj umre muž, slobodna
je. Neka se uda, za koga hoće, samo u Gospodinu!

40 Ali je blagoslovljenija ako ostane tako po mojemu savjetu; a mislim, da i ja
imam Duha Božjega.

1 Korinćanima 8

1 A za ono, što se žrtvuje idolima, znamo, jer svi imamo znanje. Znanje
nadima, a ljubav izgrađuje.

2 Ako li tko misli, da što zna, još nije upoznao, kako treba znati.

3 A ako tko ljubi Boga, ovoga je on upoznao.

4 A za jelo idolskih žrtava znamo, da idol nije ništa na svijetu, i da nema
drugoga Boga osim jednoga.

5 Jer ako bih i bilo takozvanih bogova, ili na nebu ili na zemlji, - kao što ima
mnogo bogova i mnogo gospoda, -

6 Ali mi imamo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi za njega, i jednoga
Gospodina Isusa Krista, po kojemu je sve, i mi po njemu.

7 Ali nemaju svi znanja. Neki naime, jer su navikli na idole sve do sada, jedu
meso kao idolske žrtve, i savjest njihova, jer je slaba, kalja se.

8 A jelo nas ne preporučuje Bogu, jer niti što gubimo, ako ne jedemo, niti što
dobijemo, ako jedemo,

9 A gledajte, da kako ova sloboda vaša ne navodi na spoticanje slabima!

10 Jer ako tko tebe, koji imaš znanje, vidi u idolskom hramu gdje sjediš za
stolom, neće li njegova savjest, budući da je slaba, navesti da jede idolske
žrtve?

11 I zbog tvojega znanja poginut će slabi brat, za kojega je Krist umro.

12 A tako kad se griješite o braću, i bijete njihovu slabu savjest, protiv Krista
se griješite.

13 Zato ako jelo navodi brata mojega na slabost, neću jesti mesa dovijeka, da
se brat moj ne spotakne (i sagriješi).

1 Korinćanima 9

1 Nijesam li ja slobodan: Nijesam li ja apostol? Nijesam li ja vidio Gospodina
našega Isusa Krista? Nijeste li vi djelo moje u Gospodinu?

2 Ako drugima nijesam apostol, ali vama doista jesam, jer ste vi pečat mojega
apostolstva u Gospodinu,

3 Ovo je moja obrana pred onima, koji me ispituju:

4 Zar nemamo prava jesti i piti?

5 Zar nemamo prava sestru ženu voditi sa sobom, kao i ostali apostoli i braća
Gospodnja, i Kefa?

6 Ili jedini ja i Barnaba nemamo prava ovo činiti?

7 Tko vojuje kad o svojemu trošku? Tko sadi vinograd, a od roda, njegova da
ne jede? Tko pase stado, i od mlijeka stada ne jede?

8 Govorim li ja ovo po čovjeku? Ne govori li ovo i zakon?

9 Jer je u Mojsijevu zakonu napisano: "Ne zavezuj usta volu, koji vrši!" Zar se
Bog brine za volove?

10 Ili govori jamačno za nas? Jer je za nas napisano: Jer tko ore, treba u nadi
da ore, i tko vrši, u nadi će dobiti dio.

11 Ako smo mi vama duhovna dobra sijali, je li što veliko, ako mi vaša
tjelesna požanjemo?

12 Ako drugi imaju pravo na vas, zašto ne mi više. Ali se ne po služismo ovim
pravom, nego sve podnosimo, da ne postavimo kakve zapreke evanđelju
Kristovu.

13 Ne znate li, da oni, koji vrše svetu službu, od svetinje se hrane, i koji
žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele?

14 Tako je i Gospodin zapovjedio, da oni, koji evanđelje propovijedaju, od
evanđelja trebaju i živjeti.

15 A ja nijesam ništa od toga uporabio. A ovo ne napisah, da tako bude meni;
jer bi za mene bilo bolje umrijeti, nego dopustiti da tko slavu moju poništi.

16 Jer ako propovijedam evanđelje, nema mi hvale, jer mi je dužnost. Teško
meni, ako evanđelja ne propovijedam!

17 Jer ako ovo činim od svoje volje, plaću imam; a činim li pozvan, služba mi
je povjerena.

18 Kakva mi je dakle plaća? Da propovijedajući evanđelje bez plaće
propovijedam, tako da ne upotrijebim svojega prava u evanđelju.

19 Jer premda sam slobodan od sviju, svima sam sebe učinio slugom, da ih
više pridobijem.

20 Židovima sam bio kao Židov, da Židove pridobijem; onima, koji su pod
zakonom, bio sam kao pod zakonom, premda sam nijesam pod zakonom, da
pridobijem one, koji su pod zakonom;

21 Onima, koji su bez zakona, kao da sam bez zakona, premda nijesam bez
zakona Božjega, nego sam u zakonu Kristovu, da pridobijem one, koji su bez
zakona.

22 Slabima bio sam slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da svakako
nekoje spasim.

23 A sve činim zbog evanđelja, da bih imao dio u njemu.

24 Ne znate li, da oni, što trče u trkalištu, svi trče, ali jedan prima nagradu?
Tako trčite da dobijete!

25 A svaki, koji se natječe za nagradu, od svega se uzdržava: oni dakle da
dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.

26 Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdano; tako se borim, ne kao onaj,
koji bije vjetar,

27 Nego krotim tijelo svoje i zarobljavam, da kako, pošto sam drugima
propovijedao, sam ne budem zabačen.

1 Korinćanima 10

1 Neću vam naime zatajiti, braćo, da su oci naši svi bili pod oblakom, i svi su
kroz more prošli;

2 I svi su se u Mojsija krstili u oblaku i u moru;

3 I svi su isto duhovno jelo i jeli,

4 I svi su pili isto duhovno piće, jer su pili od duhovne hridi, koja ih je pratila, a hrid je bila Krist.

5 Ali većina od njih nije bila po volji Bogu, jer su bili pobijeni u pustinji,

6 A ovo se je zbilo nama za primjer, da mi ne žudimo zla, kao što su oni žudjeli.

7 Niti budite idolopoklonici, kao neki od njih, kao što je pisano: "Sjede narod da jede i pije, i ustadoše da igraju."

8 Niti da griješimo bludno, kao što su neki od njih griješili bludno, i palo ih je u jedan dan dvadeset i tri tisuće.

9 Niti da kušamo Gospodina, kao što su neki od njih kušali, i od zmija su poizginuli.

10 Niti da mrmljate, kao što su neki od njih mrmljali, i izginuli su od anđela pogubitelja.

11 A ovo se sve u slici događalo njima, a napisano je za opomenu nama, koji živimo u posljednja vremena.

12 Tko dakle misli, da stoji, neka gleda, da ne padne!

13 Kušanje nije došlo na vas osim čovječjega. Ali je vjeran Bog, koji vas neće pustiti, da se iskušate većma, nego što možete, nego će učiniti s kušanjem povoljan izlaz, da mognete podnijeti.

14 Zato, ljubljeni, bježite od idolopoklonstva!

15 Kao mudrima govorim: "udite vi sami, što govorim!

16 Čaša blagoslova, koji blagoslivljamo, nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh, koji lomimo, nije li zajedništvo tijela Kristova?

17 Jer jedan kruh, jedno smo tijelo mnogi, jer svi smo dionici jednoga kruha.

18 Gledajte Izraela po tijelu: koji jedu žrtve, nijesu li zajedničari žrtvenika?

19 Što dakle govorim? idolska žrtva da je što? ili idol da je što?

20 Ali što žrtvuju neznabošci, zlim duhovima žrtvuju, a ne Bogu. A ja neću, da
vi budete zajedničari s zlim duhovnima.

21 Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu zlih duhova; ne možete biti
zajedničari stola Gospodnjega i stola zlih duhova.

22 Ili da izazivamo Gospodina? Zar smo jači od njega?

23 Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; sve mi je slobodno, ali sve ne ide
na dobro.

24 Nitko neka ne traži, što je njegovo, nego što je drugoga!

25 Sve, što se prodaje na trgu, jedite, i ništa ne ispitujte zbog savjesti;

26 Jer je Gospodnja zemlja i sve, što je na njoj,

27 Ako li vas tko od nevjernika pozove, i hoćete ići, jedite sve, što se donese
pred vas, i ništa ne ispitujte zbog savjesti!

28 A ako li vam tko rekne: "Ovo je idolska žrtva", ne jedite zbog onoga, koji je
rekao, i zbog savjesti;

29 Ali ne velim zbog savjesti tvoje, nego drugoga; jer zašto da moju slobodu
sudi savjest drugoga?

30 Ako ja sa zahvalom uživam, zašto da me psuju za ono, za što ja
zahvaljujem?

31 Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li drugo što činite, sve na slavu Božju
činite!

32 Ne budite povodom spoticanja ni Židovima, ni neznabošcima, ni crkvi
Božjoj.

33 Kao što i ja u svemu svima ugađam, ne tražeći svoje koristi, nego mnogih,
da se spase.

1 Korinćanima 11

1 Ugledajte se na mene, kao i ja na Krista!

2 A hvalim vas, braćo, što se u svemu mene spominjete i držite propise, kao
što vam predadoh.

3 Ali hoću, da vi znate, da je svakome mužu glava Krist, a muž je glava ženi, a
Bog je glava Kristu.

4 Svaki muž, koji se moli ili prorokuje s pokrivenom glavom, sramoti glavu
svoju.

5 A svaka žena, koja se moli ili prorokuje gologlava, sramoti glavu svoju, jer
je svejedno, kao da je ošišana.

6 Jer ako se ne pokriva žena, neka se šiša: ako li je ružno ženi šišati se ili
glavu brijati, neka se pokriva!

7 Ali muž ne treba pokrivati glave, jer je slika i slava Božja, a žena je slava
muževlja.

8 Jer nije muž od žene, nego žena od muža.

9 Jer muž nije stvoren zbog žene, nego žena zbog muža.

10 Zato žena treba da ima znak vlasti na glavi zbog anđela.

11 Ipak niti je žena bez muža, niti muž bez žene u Gospodinu.

12 Jer kako je žena od muža, tako je i muž po ženi; a sve je od Boga.

13 Sami među sobom sudite: je li lijepo, da se žena gologlava moli Bogu?

14 Ne uči li vas i sama priroda, da je mužu sramota, ako nosi dugu kosu?

15 A ženi je ures, ako nosi dugu kosu, jer joj je kosa dana mjesto pokrivala.

16 Ako li tko misli, da se može prepirati, neka zna, mi takva običaja nemamo,
niti crkve Božje.

17 A kad ovo određujem, ne hvalim, što se ne sastajete na bolje, nego na gore.

18 Prvo naime, kad se sastajete na sastanak, čujem, da imaju razdori među
vama; i nešto vjerujem od toga.

19 Jer treba da budu i krive nauke, da se pokažu, koji su prokušani među
vama.

20 Kad se dakle sastajete zajedno, da se ne jede večera Gospodnja.

21 Jer svaki svoju večeru uzme najprije da jede; i jedan gladuje, a drugi se opija.

22 Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili prezirete crkvu Božju, i sramotite one, koji nemaju. Što ću vam reći? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim.

23 Jer ja primih od Gospodina, što vam i predadoh, da Gospodin Isus onu noć, u koju je bio izdan, uze kruh,

24 I zahvalivši prelomi i reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje koje se predaje za vas; ovo činite na moju uspomenu!"

25 Tako i čašu po večeri, govoreći: "Ovo je čaša Novoga Zavjeta u mojoj krvi; ovo činite, kadgod pijete, na moju uspomenu!"

26 Jer kadgod jedete kruh ovaj i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete, dok ne dođe.

27 Tko dakle nedostojno jede kruh ovaj ili pije čašu Gospodnju, kriv je tijelu i krvi Gospodnjoj.

28 Zato neka čovjek ispituje sam sebe, i onda od kruha neka jede i od čaše neka pije!

29 Jer tko jede i pije nedostojno, sud sebi jede i pije, ne razlikujući tijela Gospodnjega.

30 Zato su među vama mnogi slabi i bolesni, i preminuše mnogi.

31 Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni.

32 Ali kad nas sudi Gospodin, kazni nas, da se ne osudimo sa svijetom.

33 Zato, braćo moja, kad se sastajete da jedete, pričekajte jedan drugoga!

34 Ako li je tko gladan, neka jede kod kuće, da se na sud ne sastajete. A ostalo ću urediti, kad dođem.

1 Korinćanima 12

1 A za duhovne darove neću, braćo, da vi ne znate.

2 Znate, kad ste bili, neznabošci, dadoste se slijepo voditi k nijemim idolima.

3 Zato vam dajem na znanje, da nitko, koji govori u Duhu Božjem, ne kaže: "Proklet Isus"; i nitko ne može reći: "Gospodin Isus", osim u Duhu Svetom.

4 Milosni su darovi različni, ali je isti Duh.

5 I različne su službe, ali je isti Gospodin.

6 I različna su djelovanja, ali je isti Bog, koji djeluje sve u svima.

7 A svakomu se daje objava Duha na korist.

8 Jer jednomu se daje po Duhu riječ mudrosti, drugomu riječ znanja po istom Duhu;

9 Drugomu vjera u istom Duhu, drugomu milosni dar liječenja u jednom Duhu;

10 Drugomu, da čini čudesa, drugomu proročanstvo, drugomu, da razlikuje duhove, drugomu različni jezici, drugomu, da tumače jezike,

11 A ovo sve čini jedan i isti Duh, koji razdjeljuje svakome, kako hoće.

12 Jer kao što je tijelo jedno i udove ima mnoge, a svi udovi tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo, tako i Krist.

13 Jer jednim Duhom mi se svi krstimo u jedno tijelo, bili Židovi ili neznabošci, ili robovi ili slobodni; i svi se jednim Duhom napojismo.

14 Jer i tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

15 Ako reče noga: Jer nijesam ruka, nijesam od tijela, zar zato nije od tijela?

16 I ako reče uho: "Jer nijesam oko, nijesam od tijela", zar zato nije od tijela:

17 Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje hi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh?

18 Ali eto Bog postavi udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio.

19 A kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo.

20 A sad su mnogi udovi, ali jedno tijelo.

21 A oko ne može reći ruci: "Ne trebam te"; ili opet glava nogama: "Ne trebate mi".

22 Nego, mnogo su više potrebni udovi tijela, koji izgledaju slabiji.

23 I s većim poštovanjem pazimo na one udove tijela, koje smatramo kao manje ugledne. I nepristojne svoje udove pokrivamo s većom pristojnošću.

24 A pristojni udovi naši ne trebaju ništa. Ali Bog složi tijelo i slabijemu udu više dade časti,

25 Da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedan za drugoga.

26 I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udovi; ili ako se slavi jedan ud, s njim se raduju svi udovi.

27 A vi ste tijelo Kristovo, i pojedini udovi.

28 I jedne postavi Bog u crkvi, prvo kao apostole, drugo kao proroke, treće kao učitelje, onda sile čudesne, zatim darove liječenja, pomaganja, upravljanja, različne jezike.

29 Zar su svi apostoli? Zar su svi proroci! Zar su svi učitelji? Zar su svi čudotvorci?

30 Zar svi imaju darove liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače?

31 A trsite se za najveće darove! I pokazat ću vam još izvrsniji put.

1 Korinćanima 13

1 Ako jezike ljudske i anđeoske govorim, a ljubavi nemam, onda sam kao mjed, koja ječi, ili cimbal, koji zveči.

2 I ako imam dar proročanstva i znam sve tajne i sve znanje, i ako imam svu vjeru, da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam.

3 I kad bih razdao sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje, da se spali, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi.

4 Ljubav dugo trpi, dobrostiva je; ljubav ne zavidi, ne ponosi se, ne nadima
se.

5 Ne čini što ne valja, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu,

6 Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini,

7 Sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.

8 Ljubav nikad ne prestaje, a proročanstva ako će i prestati, ili Jezici ako će
umuknuti, ili znanje ako će proći.

9 Jer dijelom znamo i dijelom prorokujemo.

10 A kad dođe, što je savršeno, prestat će, što je djelomično.

11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mislio sam kao dijete, sudio
sam kao dijete. Kad sam postao muž, odbacio sam, što je bilo djetinje.

12 Jer sada u ogledalu slabo vidimo, a tada ćemo licem u lice. Sad poznajem
dijelom, a tada ću poznati, kao što sam i poznat.

13 A sad ostaje vjera, ufanje, ljubav, ovo troje, ali je najveća među njima
ljubav.

1 Korinćanima 14

1 Težite za ljubavlju! Revnujte za duhovne darove, a osobito, da prorokujete!

2 Jer koji govori jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu, je nitko ne razumije,
a Duhom govor tajne.

3 A koji prorokuje, govori ljudima za popravljanje i opomenu i utjehu.

4 Koji govori jezike, sam sebe podiže, a koji prorokuje, crkvu Božju podiže.

5 A želim, da vi svi govorite jezike, a još više da prorokujete; jer je veći onaj,
koji prorokuje, negoli onaj, koji govori jezike, osim ako tumači, da se crkva
podiže.

6 A sad, braćo, ako dođem k vama jezike govoreći, što ću vam koristiti, ako
vam ne govorim ni u otkrivenju, ili u znanju, ili u proročanstvu, ili u nauci"

7 Već je tako kod neživih stvari, koje jedan glas daju od sebe, kod svirale ili citare. Ako one različna glasa ne daju, kako će se razumjeti, što se svira na fruli ili na citri?

8 Jer ako truba dadne nejasan glas, tko će se spremiti na boj?

9 Tako i vi, ako nerazumljiva riječ reknete jezikom, kako će se razumjeti, što se govori? Jer ćete govoriti u vjetar.

10 Tolike su vrste jezika na savjetu, i ni jedan nije bez glasa.

11 Ako dakle ne znam sile glasa bit ću tuđinac onome, kojemu govorim, i onaj, koji govori, bit će meni tuđinac.

12 Tako i vi, jer revnujete za duhovne darove, gledajte da obilujete onima, koji su na uzdizanje crkve!

13 Zato, koji govori jezikom, neka se moli, da protumači.

14 Jer ako se jezikom molim, moj se duh moli, a um je moj bez ploda.

15 Što dakle? Molit ću se duhom, a molit ću se i umom; pjevat ću hvalu duhom, a pjevat ću i umom.

16 Inače, ako blagoslivljaš duhom, kako će onaj, koji zauzima mjesto neupućen, reći Amen na tvoju zahvalu, kad ne zna, što govoriš?

17 Jer ti doduše dobro zahvaljuješ, ali drugi ne napreduje.

18 Hvala Bogu, govorim jezicima većma od sviju vas.

19 Ali na sastanku crkve volim pet riječi umom svojim reći, da i druge poučim, negoli deset tisuća riječi jezikom.

20 Braćo, ne budite djeca umom, nego pakošću budite djeca, a razboritošću budite savršeni!

21 U zakonu je pisano: "Tuđim jezicima i tuđim usnama govorit ću narodu ovome, i ni tako me neće poslušati, govori Gospodin."

22 Dakle Su jezici za znak ne onima, koji vjeruju, nego onima, koji ne vjeruju; a proročanstvo ne onima, koji ne vjeruju, nego onima, koji vjeruju.

23 Ako se dakle skupi sva crkva zajedno, i svi govore jezicima, a uniđu
neupućeni ili nevjernici, neće li reći, da ludujete?

24 A ako svi prorokuju, a uđe kakav nevjernik ili neupućen, bude pokaran od
sviju i suđen od sviju.

25 Tajne srca njegova bivaju očitovane, i tako će pasti ničice i poklonit će se
Bogu, priznajući, da je zaista Bog u vama.

26 Što će se dakle činiti, braćo? Kad se sastajete, svaki Vs ima hvalospjev, ima
nauku, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje; sve neka bude za
napredovanje!

27 Ako govori tko jezikom, po dvojica, ili najviše po trojica i po redu, a jedan
neka tumači!

28 Ako li nema tumača, neka šuti na sastanku crkve, a sebi neka govori i
Bogu!

29 A proroci dva ili tri neka govore, i drugi neka rasuđuju!

30 Ako li se otkrije što drugome, koji sjedi, prvi neka šuti!

31 Jer možete prorokovali svi, jedan po jedan, da se svi uče, i svi da se tješe.

32 I duhovi proročki pokoravaju se prorocima;

33 Jer Bog nije Bog nesloge, nego mira. Tako je u svima crkvama svetih.

34 Žene neka šute na sastancima, jer se njima ne dopušta da govore, nego da
budu pokorne, kao što i zakon govori.

35 Ako li hoće ćemu da se nauče, kod kuće muževe svoje neka pitaju, jer je
loše ženi da govori na sastanku.

36 Je li od vas izašla riječ Božja? ili je k vama samima došla?

37 Ako tko misli, da je prorok ili duhovan, neka zna: Što vam pišem,
Gospodnja je zapovijed.

38 Ako li tko ne zna, neće biti priznat.

39 Dakle, braćo, nastojte da prorokujete, i ne zabranjujte govoriti jezicima!

40 A sve neka bude pošteno i uredno!

1 Korinćanima 15

1 A obznanjujem vam, braćo evanđelje, koje sam vans propovijedao, koje ste i primili, u kojemu i stojite,

2 Po kojemu se i spasavate, ako držite, kako sam vam propovijedao osim ako uzalud vjerovaste.

3 Jer sam vam najprije predao što sam i primio, da je Krist umro za grijehe naše po Pismima;

4 I da je pokopan, i da je uskrsnuo treći dan po Pismima;

5 I da se je javio Kefi, potom dvanaestorici;

6 A zatim se je javio braći, kojih je bilo više od pet stotina zajedno. Od njih mnogi žive i sad, a neki usnuše;

7 A potom se je javio Jakovu, onda svima apostolima;

8 A poslije sviju javio se i meni kao kakvu nedonoščetu.

9 Jer sam ja najmanji među apostolima, koji nijesam dostojan zvati se apostol, jer sam progonio crkvu Božju.

10 Ali po milosti Božjoj jesam, što Jesam, i milost njegova prema meni nije bila prazna, nego sam radio više od svilu njih, ali ne ja, nego milost Božja, koja je s menom.

11 Bio dakle ja, bili oni, tako propovijedamo, i tako vjerovaste.

12 A ako se Krist propovijeda, da je uskrsnuo od mrtvih, kako govore neki među vama, da nema uskrsnuća mrtvih?

13 A ako nema uskrsnuća mrtvih, to onda nije ni Krist uskrsnuo.

14 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je dakle propovijedanje naše, a uzalud je i vjera vaša.

15 A nalazimo se i lažni svjedoci Božji, što smo svjedočili protiv Boga, da je uskrsnuo Krista, kojega nije uskrsnuo, ako doista mrtvi ne uskršavaju.

16 Jer ako mrtvi ne uskršavaju ni Krist onda nije uskrsnuo.

17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vjera naša, jer ste u grijehima svojim.

18 Dakle tako i oni, koji usnuše u Kristu, izgiboše.

19 Ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista, bjedniji smo od sviju ljudi.

20 A sad je Krist uskrsnuo od mrtvih, prvenac onima, koji usnuše.

21 Jer kako po čovjeku smrt, tako dođe i uskrsnuće mrtvih po čovjeku.

22 Jer kako u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.

23 Ali svaki u svojemu redu: prvenac Krist; potom oni, koji su Kristovi, i koji vjerovaše u njegov dolazak.

24 Onda svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu, i kad dokine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu.

25 Jer njemu valja kraljevati, dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje.

26 A kao posljednji će se neprijatelj uništiti smrt;

27 "Jer je sve pokorio pod noge njegove." A kad veli, da je sve njemu pokoreno, jasno je, da je osim onoga, koji je njemu sve pokorio.

28 A kad mu bude sve pokoreno, tada će se i sam Sin pokoriti onome, koji mu je sve pokorio, da bude Bog sve u svemu.

29 Inače, što čine oni, koji se krste za mrtve! Ako mrtvi uopće ne uskršavaju, što se i krste za njih.

30 Zašto i mi podnosimo pogibli svaki čas.

31 Svaki dan umirem, tako mi, braćo, vaše slave, koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našemu!

32 Jer ako sam se po čovjeku borio sa zvjeradi u Efezu, kakva mi je korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, "jedimo i pijmo, jer ćemo sutra umrijeti."

33 Ne dajte se zavesti: zli razgovori kvare dobro ćudoređe.

34 Otrijeznite se kako treba, i ne griješite, jer neki ne znadu za Boga; na
sramotu vam kažem.

35 Ali će reći tko: "Kako će uskrsnuti mrtvi? i u kakvu će tijelu doći?

36 Bezumniče, ono što siješ, neće oživjeti, ako ne umre.

37 Što siješ, ne siješ tijelo, koje će biti, nego golo zrno, bilo pšenično ili drugo
kakvo.

38 A Bog mu daje tijelo, kako hoće, i svakom sjemenu svoje tijelo.

39 Nije svako tijelo isto tijelo, nego je drugo čovječje, a drugo je stoke, drugo
ptičje, a drugo riblje.

40 I imaju tjelesa nebeska, i tjelesa zemaljska; ali je druga slava nebeskima, a
druga zemaljskima.

41 Druga je slava suncu, i druga slava mjesecu, i druga slava zvjezdama; jer se
zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.

42 Tako i uskrsnuće mrtvih. Sije se u raspadljivosti, ustaje u neraspadljivosti.

43 Sije se u sramoti, ustaje u slavi; sije se u slabosti, ustaje u sili;

44 Sije se tijelo tjelesno, ustaje tijelo duhovno. Ako ima tjelesno, ima i
duhovno.

45 Tako je i pisano: Prvi čovjek Adam postade duša živa", posljednji Adam
duh, koji oživljuje.

46 Ali nije prvo duhovno, nego tjelesno, pa onda duhovno.

47 Prvi je čovjek od zemlje, zemljan, drugi čovjek s neba.

48 Kakav je zemljani, takvi su i zemljani; i kakav je nebeski, takvi su i
nebeski.

49 I kako smo nosili sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga.

50 A ovo kažem, braćo, da tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega,
niti raspadljivost baštini neraspadljivost,

51 Evo vam govorim tajnu: Svi nećemo usnuti, ali svi ćemo se promijeniti;

52 Iznenada, u trenutku oka, u posljednjoj trubi; jer će zatrubiti, i mrtvi će
uskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se promijeniti,

53 Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se
obuče u besmrtnost.

54 A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u
besmrtnost, onda će se ispuniti riječ, što je napisana: "Pobjeda proguta smrt.

55 Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?"

56 A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon.

57 A Bogu hvala, koji nam dade pobjedu po Gospodinu našemu Isusu Kristu.

58 Zato, braćo moja ljubljena, budite stalni i nepokolebljivi, puni revnosti u
djelu Gospodnjem svagda, znajući, da rad vaš nije uzaludan u Gospodinu!

1 Korinćanima 16

1 A za skupljanje svetima, kao što sam uredio za crkve galacijske, tako i vi
činite!

2 Svaki prvi dan sedmice neka svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja, koliko
može, da ne bivaju skupljanja tada, kad dođem.

3 . A kad dođem, koje nađete za sposobne, one ću s poslanicima poslati, da
odnesu vaš dar u Jerusalem.

4 A ako bude vrijedno, da i ja idem, poći će s menom.

5 A k vama ću doći, kad prođem u Makedoniju, jer ću proći kroz Makedoniju.

6 A u vas može biti da ću se zadržati, ili i zimovati, da me vi otpratite,
kamogod pođem.

7 Neću naime, da vas sad u prolaženju vidim, jer se nadam neko vrijeme
ostati kod vas, ako Gospodin dopusti.

8 A u Efezu ću ostali do Pedesetnice;

9 Jer mi se otvoriše velika i širom otvorena vrata, i protivnika ima mnogo.

10 A ako dođe Timotej, gledajte, da bude kod vas bez straha, jer on radi djelo
Gospodnje, kao i ja.

11 Da ga nitko dakle ne prezre, nego ga ispratite s mirom, da dođe k meni, jer
ga čekam s braćom.

12 A za brata Apola javljam vam: Mnogo sam ga molio, da dođe k vama s
braćom. I nikako mu nije bila volja, da sad dođe; ali će doći, kad imadne kad.

13 Bdijte, stojte u vjeri, držite se muževno, budite jaki!

14 Sve neka vam bude u ljubavi!

15 A opominjem vas, braćo, znate kuću Stefaninu, da je prvi plod Ahaje, i da
se staviše na službu svetima,

16 Da se i vi pokoravate takvima i svakome, koji surađuje i trudi se.

17 A radujem se dolasku Stefaninu i Fortunatovu i Ahajikovu, jer mi oni
naknadiše, što sam bio bez vas;

18 Oni okrijepiše duh moj i vaš. Cijenite dakle takve!

19 Pozdravljaju vas crkve u Aziji, pozdravljaju vas u Gospodinu mnogo Akvila
i Priska sa svojom domaćom crkvom kod kojih sam i gost.

20 Pozdravljaju vas braća sva. Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim!

21 Ovdje je moj pozdrav vlastitom rukom: Pavao.

22 Ako tko ne ljubi Gospodina našega Isusa Krista, neka bude proklet!
Maranatha!

23 Milost Gospodina Isusa Krista neka je s vama!

24 Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu! Amen.

2. Korinćanima Poslanica

2. Korinćanima 1

1 Pavao, apostol Krista Isusa po volji Božjoj, i brat Timotej crkvi Božjoj u
Korintu sa svima svetima, koji su u svoj Ahaji.

2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.

3 Blagoslovljen neka je Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac
milosrđa i Bog sve utjehe,

4 Koji nas tješi u svakoj nevolji, da bismo mogli utješiti one, koji su u svakoj
nevolji, utjehom, kojom nas same Bog tješi.

5 Jer kao što obiluju patnje Kristove u nama, tako i po Kristu obiluje utjeha
naša.

6 Ako li smo u nevolji, za vašu je utjehu i spasenje, ili se tješimo, za vašu je
utjehu, koja djeluje, da podnosite postojano iste patnje, što ih i mi
podnosimo.

7 I naša je nada čvrsta za vas znajući, da kao što ste zajedničari u patnjama,
tako ste i u utjehi.

8 Jer vam nećemo, braćo, zatajiti nevolje naše, koja nam se dogodi u Aziji,
kad smo bili preko mjere i preko snage opterećeni, tako da nam je bio već
dodijao život.

9 Nego sami u sebi osudismo, da nam valja umrijeti, da se ne uzdamo sami u
sebe, nego u Boga, koji podiže mrtve,

10 Koji nas je od tolike smrti izbavio i izbavit će nas; u njega se uzdamo, da će
nas i još izbaviti,

11 Jer nas i vi pomažete molitvom, da mnogi zahvale Bogu za milost, koja je
nama udijeljena po mnogima zbog vas.

12 Jer je naša slava ovo, svjedočanstvo savjesti naše, da smo u svetosti i
iskrenosti pred Bogom, a ne u mudrosti tjelesnoj, nego u milosti Božjoj živjeli
u svijetu, a osobito među vama.

13 Jer vam drugo ne pišemo, nego što čitate i razumijevate, A nadam se, da
ćete i do kraja razumjeti,

14 Kao što nas dijelom i upozna ste, da smo vaša slava, kao što i vi naša u dan
našega Isusa Krista.

15 I u ovom pouzdanju htjedoh da vam dođem prije, da drugu milost imate.

16 I od vas da idem u Makedoniju, i opet iz Makedonije da dođem k vama, i vi
da me pratite u Judeju.

17 Kad sam dakle to htio, zar sam što lakomisleno činio? ili što namjeravam,
namjeravam li po tijelu, tako da bude na mene zajedno da, da, i ne, ne?

18 Ali je Bog vjeran, te riječ na k vama nije zajedno da i ne.

19 Jer Sin Božji, Isus Krist, kojega mi, ja i Silvan i Timotej, vama
propovijedasmo, nije bio zajedno da i ne, nego je bio u njega samo da.

20 Jer koliko je obećanja Božjih, našlo je u njemu svoj da, i u njemu je Amen
Bogu na slavu po nama.

21 Bog je, koji nas utvrđuje s vama za Krista, i pomaza nas,

22 Koji nas i zapečati i dade zalog Duha u srca naša.

23 A ja za svjedoka Boga prizivam na svoju dušu, da štedeći vas ne dođoh više
u Korint.

24 Ne kao da mi vladamo vjerom vašom, nego smo pomagači vaše radosti, jer
u vjeri stojite čvrsto.

2. Korinćanima 2

1 A ovo odlučih u sebi, da opet ne dođem k vama žalosti.

2 Jer ako vas ja žalostim, a tko je, koji će me razveseliti, ako ne onaj, kojega
ja žalostim?

3 I pisah vam upravo ovo, da kad dođem, nemam žalosti od onih, za koje bi
valjalo da se veselim uzdajući se u sve vas, da je moja radost sviju vas.

4 Jer sam od brige mnoge i tjeskobe srca pisao vam s mnogim suzama, ne da
biste se ožalostili, nego da biste upoznali ljubav, koju imam izobilno za vas.

5 Ali ako je tko ražalio, nije mene ražalio, nego barem dijelom, da ne
uvećavam, sve vas.

6 Jer je takvome dovoljna ova kazna od većine.

7 Tako nasuprot treba da mu radije oprostite i tješite ga, da dotični kako ne
padne u preveliku žalost.

8 Zato vas molim, da utvrdite ljubav prema njemu.

9 Jer sam vam zato i pisao, da upoznam vašu krepost, jeste li u svemu
poslušni.

10 A kome vi što oprostite, onome opraštam i ja; jer i ja, što sam oprostio, ako
sam imao što oprostiti činim zbog vas pred Kristom.

11 Da nas ne prevari sotona, jer znamo, što on misli

12 A kad dođoh u Troadu, da propovijedam evanđelje Kristovo, i otvoriše mi
se vrata u Gospodinu.

13 Ne imadoh mira u duhu svojemu, ne našavši Tita, brata svojega, nego
oprostivši se s njima zaputili u Makedoniju.

14 A hvala Bogu, koji nam svagda daje pobjedu u Kristu Isusu, i po nama
javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu.

15 Jer smo mi Kristov ugodan miris Bogu i među onima, koji se spasavaju, i
među onima, koji ginu.

16 Jednima dakle miris od smrti za smrt, a drugima miris od života za život. I
za ovo tko je sposoban?

17 Jer nijesmo kao mnogi, koji iskrivljuju riječ Božju, nego iskreno, kao iz
Boga, pred Bogom, u Kristu govorimo.

2. Korinćanima 3

1 Počijemo li opet sami sebe preporučivati? ili trebamo li kao neki
preporučnih poslanica na vas i i od vas?

2 Vi ste naša poslanica napisana u srcima našim, koju poznaju i čitaju svi
ljudi;

3 Koji ste se pokazali, da ste poslanica Kristova od nas izrađena i napisana ne
crnilom, nego Duhom Boga živoga, ne na kamenim pločama, nego na
tjelesnim pločama srca.

4 A takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga.

5 Ne da smo sposobni od sebe pomisliti što kao od sebe, nego je naša
sposobnost od Boga,

6 Koji i učini nas sposobne da budemo sluge Novoga Zavjeta, ne slova, nego
Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

7 Ako li je služba smrti koja je u kamenje urezana slovima, bila u slavi, tako
da sinovi Izraelovi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevo od slave lica
njegova, koja prestaje:

8 Kamo li neće mnogo većma služba Duha biti u slavi?

9 Jer ako je služba osude slava, mnogo većma izobiluje služba pravde u slavi.

10 Jer i nije slavno, što se je proslavilo s ove strane, zbog prevelike slave.

11 Jer ako je slavno, što prestaje, mnogo je većma slavno ono, što ostaje.

12 Imajući dakle takvu nadu s velikom smjelošću radimo;

13 I ne kao što je Mojsije metao pokrivalo na lice svoje, da ne bi sinovi
Izraelovi gledali svršetka onome, što prestaje.

14 Ali otvrdnuše misli njihove; jer današnjega dana stoji isto pokrivalo
neotkriveno u čitanju Staroga Zavjeta, jer u Kristu prestaje.

15 Nego do danas, kad se čita Mojsije, pokrivalo stoji na srcu njihovu.

16 A kad se obrati Gospodinu, oduzima se pokrivalo.

17 A Gospodin je Duh; a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.

18 A mi svi, koji otkrivenim licem i gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo
se u istu sliku iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

2. Korinćanima 4

1 Zato, jer imamo ovu službu zbog milosrđa, koje smo postigli, ne sustajemo,

2 Nego se odričemo tajnoga srama, ne živimo u lukavstvu, niti iskrivljujemo
riječ Božju, nego se navješćivanjem istine preporučujemo svakoj savjesti
ljudskoj pred Bogom.

3 A ako li je i pokriveno evanđelje naše, u onima je pokriveno, koji ginu,

4 U kojima bog ovoga svijeta oslijepi mišljenje nevjernika, da im ne zasvijetli
svjetlost evanđelja slave Kristove, koji je slika Božja.

5 Jer sami sebe ne propovijedamo, nego Krista Isusa Gospodina, a sebe vaše
sluge zbog Isusa.

6 Jer Bog, koji reče: "Iz tame neka zasvijetli svjetlost", zasvijetlio je u srcima
našim, da svijetli poznanje slave Božje u lieu Isusa Krista.

7 Ali ovo blago imamo u zemljanim posudama, da obilje sile bude od Boga, a
ne od nas.

8 U svemu trpimo nevolje, ali nijesmo potišteni; zbunjeni smo, ali ne
očajavamo;

9 Progone nas, ali nijesmo ostavljeni; pritiskuju nas, ali ne ginemo;

10 Uvijek nosimo naokolo smrt Isusovu na tijelu, da se i život Isusov na tijelu
našemu očituje.

11 Jer se mi uvijek, dok smo živi, predajemo na smrt zbog Isusa, da se i život
Isusov očituje na smrtnome tijelu našemu.

12 Dakle smrt djeluje u nama, a život u vama

13 A imajući isti duh vjere, kao što je pisano: "Vjerovao sam, zato govorio
sam"; i mi vjerujemo, zato i govorimo;

14 Znajući, da će onaj, koji uskrsnu Isusa, i nas s Isusom uskrsnuti, i postaviti
s vama.

15 Jer je sve zbog vas, da milost, rastući zahvalom mnogih, služi na što veću
slavu Božju.

16 Zato ne sustajemo, nego ako se naš vanjski čovjek i raspada, ipak se naš
unutrašnji obnavlja iz dana u dan.

17 Jer naša sadašnja i časovita lagana nevolja donosi nam izobilnu vječnu
slavu, koja sve nadvisuje,

18 Nama, koji ne gledamo na ovo, što se vidi, nego na ono, što se ne vidi, jer
je ovo, što se vidi, za vrijeme, a ono, što se ne vidi, vječno.

2. Korinćanima 5

1 Jer znamo, da kad se ova zemaljska naša kuća ili šator rastoči, imamo
zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima.

2 Jer za tim uzdišemo, želeći obući se u svoj nebeski stan;

3 Samo da se nađemo obučeni, a ne goli!

4 Jer dok smo u ovom šatoru, uzdišemo pritisnuti, jer nećemo da se svučemo,
nego da se na to obučemo, tako da život proguta, što je smrtno.

5 A koji nas za to pripravlja, Bog je, koji nam dade zalog Duha.

6 Zato se jednako uzdamo čvrsto, jer znamo, da, dok smo u tijelu, u tuđini
smo, daleko od Gospodina;

7 Jer putujemo u vjeri, a ne u gledanju.

8 Ali se čvrsto uzdamo i volimo većma otići od tijela i unići Gospodinu

9 Zato se i trsimo, da mu se dopadnemo, ili odlazili ili ulazili.

10 Jer nam se svima valja javiti na sudu Kristovu, da primi svaki prema tome,
kako je činio u tijelu svojemu dobro ili zlo.

11 Znajući dakle strah Gospodnji ljude svjetujemo, a Bogu smo poznati; a
nadam se, da smo i u vašim savjestima poznati.

12 Jer se ne preporučujemo opet vama, nego vam dajemo prigodu, da se
ponosite s nama, da imate što odgovoriti onima, koji se diče onim, što je na
licu, a ne u srcu.

13 Jer bilo da se odviše hvalimo, zbog Boga je, bilo da smo smjerni, zbog vas
je.

14 Jer ljubav Kristova nagoni nas, kad ovako sudimo: ako je jedan za sve
umro, to su svi umrli;

15 I za sve je umro, da i oni, koji žive, ne žive više sebi, nego onome, koji je
za njih umro i uskrsnuo.

16 Zato mi od sada nikoga ne poznajemo po tijelu; i ako Krista poznajemo po
tijelu, ali ga sad više ne poznajemo.

17 Ako je dakle tko u Kristu, to je on novo stvorenje, to je staro prošlo, gle,
sve je novo postalo.

18 Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom po Kristu i dade nam službu
pomirenja.

19 Jer je Bog bio, koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, ne računajući im
prestupaka njihovih i metnuvši u nas riječ pomirenja

20 Za Krista smo dakle poslanici, jer Bog kao da opominje po nama. Molimo
mjesto Krista: Pomirite se s Bogom!

21 Njega, koji nije poznao grijeha, učini za nas grijehom, da mi postanemo
pravda Božja u njemu.

2. Korinćanima 6

1 A kao suradnici njegovi opominjemo vas, da ne primite uzalud milosti
Božje.

2 Jer govori: "U pravo vrijeme usliših te, i u dan spasenja pomogoh ti." Evo,
sad je "pravo vrijeme"! Evo, sad je "dan spasenja"!

3 Ne dajmo nikakve ni u čemu smutnje, da se služba ne kudi!

4 Nego u svemu pokažimo se kao sluge Božje u mnogoj strpljivosti, u
nevoljama, u potrebama, u tjeskobama,

5 U ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u nespavanju, u postu;

6 U čistoći, u spoznaji, u dugotrpnosti, u dobroti, u Duhu Svetom, u ljubavi
iskrenoj;

7 U riječi istine, u sili Božjoj, s oružjem pravde zdesna i slijeva;

8 Slavom i sramotom, zlim i dobrim glasom; kao zavodnici i istiniti,

9 Kao nepoznati i poznati, kao oni, koji umiru, i evo živimo, kao kažnjeni, a
ne ubijeni,

10 Kao žalosni, a jednako veseli, kao siromašni, a koji mnoge obogaćavaju,
kao oni, koji ništa nemaju, a sve posjeduju.

11 Usta naša otvoriše se k vama, Korinćani, i srce se naše rasprostrani.

12 Vama nije tijesno u nana, ali vam je tijesno u srcima vašim.

13 A da isto vratite, kao djeci govorim: Rasprostranite se i vi!

14 Ne budite ujarmljeni s nevjernicima! Jer što ima pravednost s
nepravednošću ili kakvu zajedništvo ima svjetlo s tamom?

15 Kako li se slaže Krist s Belijalom? Ili kakav dio ima vjernik s nevjernikom?

16 Kakav li sporazum ima hram Božji s idolima? Jer smo mi hram Boga
živoga, kao što reče Bog: "Stanovat ću u njima, i među njima ću hodati, i bit
ću im Bog, i oni će biti moj narod.

17 Zato iziđite između njih i odvojite se, govori Gospodin, i ne dotičite se
nečista, i ja ću vas primiti.

18 I bit ću vam otac, i vi ćete biti koji sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemoćni."

2. Korinćanima 7

1 Imajući dakle ova obećanja, ljubljeni, očistimo se od svake ljage tijela i
duha, te izvršimo posvećenje u strahu Božjemu!

2 Osvojite nas! Nikome ne učinismo nažao, nikoga ne pokvarismo, nikoga ne
prevarismo.

3 Ne govorim da vas osudim, jer prije rekoh, da ste u srcima našim, da s vama
umremo s vama živimo.

4 Veliko je moje pouzdanje u vas, velik je moj ponos s vama, pun sam utjehe,
obilna je moja radost pored sve nevolje naše.

5 Jer i kad dođosmo u Makedoniju, nikakva mira nije imalo tijelo naše nego
smo u svemu bili u nevolji; izvana borbe, iznutra strahovi

6 Ali onaj, koji tješi poniženog, utješi nas dolaskom Titovim.

7 A ne samo dolaskom njegovim, nego i utjehom, kojom se utješi kod vas,
javljajući nam vašu čežnju, vaše plakanje, vaše staranje za mene, tako se ja
većma obradovah.

8 Jer ako sam vas i ožalostio poslanicom, ne kajem se; iako sam se kajao kad
vidjeh, da vas je ona poslanica ožalostila, makar i za čas.

9 Sad se radujem, ne što ste bili žalosni, nego što se ožalostiste na pokajanje;
jer se ožalostiste po Bogu, da od nas ni u čemu ne štetujete.

10 Jer žalost, koja je po Bogu, rađa stalno spasonosno pokajanje, a žalost
svijeta rada smrt.

11 Jer, gle, upravo to, što se po Bogu ožalostiste, koliko učini staranje među
vama, pa opravdanje, pa Žaljenje, pa strah, pa čežnju, pa revnost, pa
pomirenje: u svemu pokazaste, da ste čisti u toj stvari.

12 Ako sam vam dakle i pisao, nije to bilo zbog onoga, koji je skrivio, niti
zbog onoga, kojemu je krivo učinjeno, nego da se očituje kod vas revnost
vaša za nas pred Bogom.

13 Zato se utješismo. A u našoj utjehi još se većma obradovasmo radosti
Titovoj, jer vi svi okrijepiste duh njegov.

14 Jer ako sam mu se što s vama pohvalio, nijesam se posramio, nego kako je
sve istinito, što govorismo vama, tako je i pohvala naša pred Titom bila
istinita.

15 I srce njegovo još vas više ljubi, kad se spominje pokornosti sviju vas, kako
ste ga primili sa strahom i drhtanjem.

16 Radujem se, što se u svemu mogu osloniti na vas.

2. Korinćanima 8

1 A javljamo vam, braćo, milost Božju, koja je dana u crkvama Makedonije.

2 Premda su bile kušane teškom nevoljom, ipak je tekla iz punine njihove
radosti i iz dubine njihova siromaštva obilna rijeka dobrotvornosti.

3 Svjedočim za njih, da su po mogućnostima i preko mogućnosti dragovoljno
davali.

4 I usrdno su nas molili za milost, da i oni smiju pomagati svete.

5 Preko svakoga očekivanja predadoše sami sebe najprije Gospodinu, a onda
nama po volji Božjoj.

6 Zato zamolismo Tita, da kao što je počeo, onako i svrši i među vama ovu
milostinju.

7 A vi kako ste u svemu izobilni, u vjeri i u riječi, i u znanju i u svakoj
revnosti, povrh toga i u ljubavi svojoj prema nama, neka izobilujete i u ovoj
milosti!

8 Ne govorim, kao da zapovijedam, nego kad se drugi staraju, da kušam i
vašu ljubav, je li istinita.

9 Jer znate milost Gospodina našega Isusa Krista, da je, premda je bio bogat,
zbog vas postao siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

10 I savjet dajem u tom; jer je ovo na korist vama, koji ne samo činiti, nego i
htjeti počeste od lanjske godine.

11 A sad i dovršite to djelo, da kao što je bila spremna volja htjeti, tako da
bude i izvršiti od toga, što imate.

12 Jer ako je spremna volja, mila je po onome, što ima, a ne po onome, što
nema.

13 Ali ne tako, da drugima bude olakšica, a vama potreba, nego neka bude
jednakost.

14 U sadašnje vrijeme vaš suvišak neka pomogne njihovoj oskudici, da i
njihov suvišak pomogne vašoj oskudici, da bude jednakost;

15 Kao što je pisano: "Tko je mnogo skupio, nije mu preteklo, i tko je malo,
nije mu nedostalo."

16 A hvala Bogu, koji je dao takvo staranje za vas u srce Titovo!

17 Jer primi doduše molbu, ali kako je ali revnosti, svojevoljno otide k vama.

18 A poslasmo s njim i brat, kojega je pohvala u evanđelju po svim crkvama.

19 A ne samo to, nego je i izabran od crkve, da ide s nama i obavi ovo djelo
ljubavi, za koje mi služimo na slavu Gospodina, i po našoj spremnoj volji;

20 Čuvajući se toga, da nas tko ne pokudi za ovo obilje, u kojemu mi služimo;

21 Jer nastojimo o dobru ne samo pred Gospodinom, nego i pred ljudima.

22 A poslasmo s njima i brata našega, kojega revnost često iskušasmo u
mnogim stvarima, a sad je još mnogo revniji zbog velikoga pouzdanja u vas.

23 A za Tita, on je moj drug i pomagao za vas, a za braću našu, oni su
poslanici crkveni, slava Kristova.

24 Pokažite dakle na njima svjedočanstvo svoje ljubavi i našega ponosa s
vama pred crkvama!

2. Korinćanima 9

1 O milostinji, koja se kupi za svete, suvišno je da vam pišem.

2 Jer poznajem vašu dobru volju, za koju se s vama ponosim kod
Makedonaca, da je i Ahaja spremna od lanjske godine, i vaša je revnost
potaknula mnoge.

3 A braću poslah, da hvala naša vama ne bude prazna u ovoj stvari, nego da
budete spremni, kao što sam govorio;

4 Da se, ako dođu sa mnom Makedonci i nađu vas nespremne, ne osramotimo
mi, da ne kažemo vi, u toj stvari.

5 Smatrao sam dakle potrebnim umoliti braću, da prije idu k vama i da
priprave obećani blagoslov, da taj stoji gotov, i to kao blagoslov, a ne kao
lakomstvo

6 A ovo velim: Tko oskudno sije, oskudno će i žeti; a tko u blagoslovima sije,
u blagoslovima će i žeti.

7 Svaki, kako je odlučio u srcu, a ne sa žalošću ili od nevolje, jer Bog ljubi
vesela darovatelja.

8 A Bog može učiniti, da je među vama izobilna, svaka milost, da u svemu
svagda svega dovoljno imajući izobilujete za svako dobro djelo;

9 Kao što je pisano: "Prosu, dade siromasima, pravda njegova ostaje dovijeka."

10 A koji daje sjeme sijaču, dat će i kruh za jelo i umnožit će sjeme vaše i dat
će da uzrastu plodovi pravde vaše,

11 Da se u svemu obogatite za svaku darežljivost, koja po nama čini hvalu
Bogu!

12 Jer vršenje ove milostinje ne podmiruje samo oskudicu svetih, nego donosi
i obilat plod po mnogim hvalama u Gospodinu.

13 Kad zbog ove prokušane službe ljubavi oni slave Boga za vaše pokorno
priznaje evanđelja Kristova i za darežljivost, kojom dijelite njima i svima.

14 I u svojoj molitvi za vas kad čeznu za vama zbog preobilate milosti Božje u
vama.

15 Hvala Bogu na njegovu neiskazanom daru!

2. Korinćanima 10

1 A sam ja, Pavao, molim vas zbog krotkosti i blagosti Kristove, koji sam
naoči doduše neznatan među vama, a nenazočan da sam odvažan prema
vama.

2 Ali molim, da mi ne ustreba, kad budem kod vas, odvažan biti s onim
pouzdanjem, kojim mislim smjelo postupati protiv nekih koji misle, da mi po
tijelu živimo.

3 Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po tijelu.

4 Jer oružje naše borbe nije tjelesno nego silno po Bogu za rušenje utvrda, da
odbacujemo mudrovanje,

5 I svaku visost, koja se podiže proti spoznaji Božjoj, i zarobljujemo svaki
razum za pokornost Kristu;

6 I pripravni smo kazniti svaku nepokornost, kad se izvrši vaša, pokornost.

7 Gledajte, što je pred očima! Ako se tko uzda u sebe, da je Kristov, neka misli
opet u sebi, da kako je on Kristov, tako smo i mi.

8 Jer ako se što i više pohvalim vlašću našom, koju nam dade Gospodin za
popravljanje, a ne na rušenje vaše, neću se postidjeti.

9 Ali da ne mislite, da vas htjedoh plašiti poslanicama,

10 "Jer su poslanice", kažu, "stroge i žestoke, a kad je tijelom pred nama, slab
je, i riječ njegova ne valja ništa".

11 Ovo neka pomisli takav, da kakvi smo nazočni u riječima po poslanicama,
takvi ćemo biti i nazočni u djelu.

12 Jer se ne usuđujemo sebe pribrojiti ili usporediti s nekima, koji sami sebe
preporučuju; ali kad sami po sebi sebe mjere i uspoređuju sami sebe sa
sobom, nerazumni su.

13 A mi se nećemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri pravila, koje nam Bog
odmjeri kao mjeru, da dopremo i do vas.

14 Jer se mi ne prostiremo predaleko, kao da nijesmo stigli do vas; jer
doprijesmo i do vas s evanđeljem Kristovim.

15 Niti se hvalimo preko mjere tuđim poslovima, nego imamo nadu, kad
uzraste vjera vaša, da ćemo se u vama veličati po pravilu svojemu izobilno.

16 Tako da i preko vaših granica propovijedamo evanđelje, i da se ne
pohvalimo onim, što je po tuđemu pravilu učinjeno.

17 A tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali!

18 Jer nije onaj prokušan, koji sun sebe preporučuje, nego onaj, kojega
Gospodin preporučuje.

2. Korinćanima 11

1 O da biste malo potrpjeli moje bezumlje! No i potrpite me!

2 Jer revnujem za vas Božjom revnosti; jer vas zaručih mužu jednome, da
djevicu čistu privedem Kristu.

3 Ali se bojim, da kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojim, tako i misli
vaše da se ne pokvare i odmetnu od iskrene odanosti prema Kristu.

4 Jer ako tko dođe i drugoga Isusa propovijeda, kojega mi ne propovijedasmo,
ili drugoga Duha primite, kojega ne primiste, ili drugo evanđelje, koje ne
prihvatiste, lijepo podnosite.

5 Jer mislim, da ni u čemu nijesam manji od prevelikih apostola.

6 Jer ako sam i nevješt u govoru, a u znanju nijesam. A u svemu se
očitovasmo vama

7 Ili sam počinio grijeh ponizujući sebe, da se vi povisite, jer sam vam
zabadava propovijedao i Božje evanđelje?

8 Druge sam crkve oplijenio i uzeo potporu od njih, da služim vama. I kad
sam bio kod vas i bio u potrebi, nikomu nijesam bio na teret.

9 Jer meni u oskudici pomogoše braća, koja dođoše iz Makedonije, i u svemu
sam se čuvao, da vam ne budem na teret, i čuvat ću se.

10 Kao što je istina Kristova u meni, za ovo hvaljenje nitko me neće se
zaustaviti u zemlji Ahaji.

11 Zašto? Što vas ne ljubim? Bog zna. A što činim, i činit ću,

12 Da uklonim prigodu onima, koji traže prigodu, da bi se našli kao i mi u
onome, čim se hvale.

13 Jer takvi ljudi lažni su apostoli, prevarljivi poslenici, koji se pretvaraju u
apostole Kristove.

14 I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla.

15 Nije dakle ništa osobito, ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge
pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovim.

16 Opet velim; nitko neka me ne drži bezumnim! Ali ako ipak, kao bezumna
primite me, da se i ja za malo što pohvalim.

17 Što govorim, ne govorim po Gospodinu, nego kao u bezumlju, u ovom
predmetu hvaljenja.

18 Jer se mnogi hvale po tijelu, i la ću se pohvaliti.

19 Jer rado podnosite bezumne, kad ste sami mudri.

20 Jer podnosite, ako vas tko robi, ako vas tko izjeda, ako vam tko vaše
uzima, ako se tko veliča, ako vas tko po obrazu udara.

21 Na sramotu govorim, kao da smo u tome bili slabi. Čim se tko ponosi, u
bezumlju govorim, ponosim se i ja.

22 Hebreji su, i ja; Izrael su, i ja; potomci su Abrahamovi, i ja;

23 Sluge su Kristove, da reknem kao lud, ja još više, više sam se trudio, više
po tamnicama bio, preko mjere izbijen bio, mnogo puta u pogibli smrtnoj bio

24 Od Židova primio sam pet puta četrdeset manje jedan udarac.

25 Tri puta sam bio šiban, Jedanput kamenovan, tri puta san doživio
brodolom, noć i dan proveo sam u dubini morskoj.

26 Često na putovanjima, u pogiblima od rijeka, u pogiblima od razbojnika, u pogiblima od zemljaka, u pogiblima od neznabožaca, u pogiblima u gradu, u pogiblima u pustinji, u pogiblima na moru, u pogiblima od lažne braće,

27 U trudu i muci, u mnogom nespavanju, u gladu i žeđi, u mnogom postu, u zimi i golotinji,

28 Osim, što inače bude navaljivanje ljudi k meni svaki dan, briga za sve crkve.

29 Tko oslabi, i ja da ne oslabim? tko se spotiče, i ja da se ne raspalim?

30 Ako se valja hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti.

31 Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagoslovljen na vijeke, zna da ne lažem.

32 U Damasku namjesnik kralja Arete čuvao je grad Damaščana, da me uhvati; I kroz prozor spustiše me u košari preko zida, i tako izbjegoh iz njegovih ruku.

2. Korinćanima 12

1 Ako se moram hvaliti, ne koristi doduše, doći ću na viđenja i otkrivenja Gospodnja.

2 Znam čovjeka u Kristu, koji je prije četrnaest godina - ili u tijelu, ne znam, ili izvan tijeka, ne znam, Bog zna - bio odnesen do u treće nebo.

3 I znam da je taj čovjek, - ili u tijelu, ili izvan tijeka, ne znam, Bog zna, -

4 Bio odnesen u raj, i čuo neiskazane riječi, kojih čovjeku nije slobodno govoriti.

5 Tim ću se hvaliti, a sobom se neću hvaliti, osim slabostima svojim.

6 Jer kad bih se htio i hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu rekao; ali se uzdržavam od toga, da ne bi tko više pomislio za mene, nego što vidi na meni ili čuje što od mene.

7 I da se ne bih prekomjerno ponio zbog veličine otkrivenja, dade mi se trn u tijelo, anđeo sotonin, da me bije, da se ne ponosim.

8 Zato sam molio triput Gospodina, da odstupi od mene.

9 I reče mi: "Dosta ti je milost moja, jer se sila u slabosti usavršava." Rado ću se dakle hvaliti svojim slabostima, da se nastani u meni sila Kristova.

10 Zato su mi ugodne slabosti, pogrde, nevolje, progonstva, tjeskobe zbog Krista, jer kad sam slab, onda sam jak.

11 Postadoh bezuman, vi me natjeraste, jer je trebalo da me vi preporučite; jer ni u čemu nijesam manji od prevelikih apostola, ako i jesam ništa.

12 Dokazi apostolstva mojega učinjeni su među vama u svakoj strpljivosti, u znacima i čudesima i silama.

13 Jer što je, u čemu ste manji od ostalih crkvi, osim što vam nijesam bio na teret. Oprostite mi ovu krivnju!

14 Evo, po treći put sam spreman da vam dođem, i neću vam biti na teret, jer ne tražim što je vaše, nego vas Jer djeca nijesu dužna roditeljima blago teći, nego roditelji djeci.

15 A ja ću veoma rado sve žrtvovati, i sama ću sebe žrtvovati za duše vaše. Kad vas ljubim tako žarko, zar ćete vi mene manje ljubiti ?

16 Ali neka bude, ja vam nijesam bio na teret, nego hitar budući uhvatio sam vas prijevarom.

17 Jesam li vas što zakinuo po kojemu od onih, koje poslah k vama?

18 Zamolio sam Tita i s njim sam poslao brata. Je li vas Tito što zakinuo. Nijesmo li hodili jednim duhom, jednim stopama?

19 Mislite li opet, da se mi pred vama branimo? Pred Bogom u Kristu mi govorimo. A sve je, ljubljeni, za vaš napredak.

20 Jer se bojim, da kad dođem, da vas ne nađem, kakve hoću, i da vi nađete mene, kakva nećete: da kako ne budu kod vas svađe, zavisti, srdžbe, prkosi, opadanja, šaptanja, nadimanja, bune;

21 Da me opet, kad dođem, ne ponizi Bog moj kod vas i ne zaplačem za
mnogima, koji su prije sagriješili, a nijesu se pokajali za nečistoću i bludnost i
raspuštenost, što poučiše.

2. Korinćanima 13

1 Ovo po treći put idem k vama. "U ustima dvojice ili trojice svjedoka stajat
će svaka riječ."

2 Naprijed rekoh, i naprijed kažem, kao kad sam bio drugi put nazočan, i sada
nenazočan, onima, koji su prije sagriješili, i svima ostalima, da ako dođem
opet, neću štedjeti.

3 Jer tražite dokaz, da u meni govori Krist, koji među vama nije slab, nego je
silan među vama?

4 Jer ako je i raspet bio po slabosti, ali živi po sili Božjoj; jer smo i mi slabi u
njemu, ali ćemo živjeti s njim silom Božjom među vama.

5 Sami sebe okušajte, jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte! Ili ne poznajete
sebe, da je Isus Krist u vama? osim ako nijeste možda neprokušani.

6 A nadam se, da ćete poznati, da mi nijesmo neprokušani.

7 A molimo se Bogu, da vi ne činite nikakva zla, ne da se mi prokušani
pokažemo, nego da vi dobro činite, a mi da smo kao neprokušani.

8 Jer ništa ne možemo protiv istine, nego za istinu.

9 Jer se radujemo, kad smo mi slabi, a vi jaki; zato se i molimo za vaše
savršenstvo.

10 Zato vam pišem ovo nenazočan, da nazočan ne moradnem po stupati
strogo po vlasti, koju mi je dao Gospodin, da gradim, a ne da rušim.

11 Uostalom, braćo, radujte se, budite savršeni, tješite jedni druge, jednako
mislite, živite u miru, i Bog ljubavi i mira bit će s vama.

12 Pozdravite jedan drugoga cjelovom svetim! Pozdravljaju vas svi sveti.

13 Milost Gospodina Isusa Krista, i ljubav Boga, i zajedništvo Duha Svetoga
neka je sa svima vama! Amen!

Poslanica Galaćanima

Galaćanima 1

1 Pavao apostol, ne od ljudi, ni po čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu, koji ga uskrsnu od mrtvih.

2 I sva braća, koja su s menom, crkvama Galacije.

3 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina našega Isusa Krista,

4 Koji dade sebe za grijehe naše, da nas izbavi od sadašnjega zla svijeta, po volji Boga i Oca na

5 Kojemu je slova u vijeke vjekova! Amen.

6 Čudim se, da se tako brzo od i vraćate od onoga, koji vas pozva milošću Kristovom, na drugo evanđelje;

7 A drugoga ipak nema; samo što su neki, koji vas zbunjuju i hoće da iskrive evanđelje Kristovo.

8 Ali ako i mi, ili anđeo s neba navijesti vam evanđelje drukčije, nego što vam navijestismo, neka bude proklet!

9 Kao što prije rekosmo, i sad opet velim: "Ako vam tko navijesti evanđelje drukčije, nego što primiste, neka bude proklet!

10 Jer zar ja sad gledam da dobijem naklonost kod ljudi, ili mi je do toga, da se dopadnem Bogu? Ili zar nastojim da ugađam ljudima? Kad bih još ljudima ugađao, ne bih bio sluga Kristov

11 Ali vam dajem na znanje, braćo, da evanđelje, koje sam ja propovijedao, nije po čovjeku.

12 Jer ga ne primih od čovjeka, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Krista.

13 Jer ste čuli moje življenje nekad u Židovstvu, da sam odviše progonio crkvu Božju i rušio je.

14 I napredovao sam u židovstvu većma od mnogih vršnjaka svojih u narodu svojemu, i više sam revnovao za predaje otaca svojih.

15 A kad se svidjelo Bogu, koji me izabra od krila majke moje i pozva milošću
svojom,

16 Da objavi Sina svojega u meni, da ga propovijedam među neznabošcima, ni
za čas se ne obratih tijelu i krvi.

17 Niti pođoh u Jerusalem k starijim apostolima od sebe, nego odoh u
Arabiju, i opet se vratih u Damask.

18 Zatim poslije tri godine pođoh u Jerusalem, da vidim Kefu, i ostadoh u
njega petnaest dana.

19 A drugoga od apostola ne vidjeh, osim Jakova, brata Gospodnjega,

20 A što vam pišem, evo, pred Bogom, da ne lažem.

21 Onda dođoh u krajeve Sirije i Cilicije,

22 A bio sam licem nepoznat crkvama Kristovim u Judeji.

23 A samo su bili čuli, da onaj, koji nas je nekad progonio, sad propovijeda
vjeru, na koju je nekoć napadao.

24 I slavili su Boga zbog mene.

Galaćanima 2

1 Zatim, nakon četrnaest godina, opet uziđoh u Jerusalem s Barnabom, uzevši
sa sobom i Tita,

2 A uziđoh, po otkrivenju, i predložih im evanđelje, koje propovijedam među
neznabošcima, a osobito onima, koji su bili ugledni, da ne bih možda, ili da
nijesam trčao uzalud.

3 Ali ni Tito, koji je bio s menom, premda je bio neznabožac, nije bio
primoran da se obreže.

4 A to zbog lažne braće, koja se nametnuše i ušuljaše, da uhode slobodu našu,
koju imamo u Kristu Isusu, da nas zarobe,

5 Ovima ne popustismo nimalo, ni za čas, da istina evanđelja ostane kod vas.

6 Oni nasuprot, koji su bili ugledni, tko su inače oni bili, ne marim ništa, jer
Bog ne gleda, tko je tko, i ovi, koji su bili ugledni, ništa me novo ne naučiše,

7 Nego nasuprot, kad vidješe, da je meni povjereno evanđelje među
neobrezanima, kao Petru među obrezanima;

8 Jer onaj, koji pomože Petru u apostolstvu među obrezanima, pomože i meni
među neznabošcima;

9 I jer upoznaše milost, koja je meni dana, dadoše Jakov i Kefa i Ivan, koji su
se brojili kao stupovi, meni i Barnabi ruku u znak zajednice, da mi idemo k
neznabošcima, a oni k obrezanima;

10 Samo da bismo se spominjali siromaha, a to sam doista i revno nastojao
činiti.

11 A kad dođe Kefa u Antiohiju, ja sam mu se u lice usprotivio, jer je bio
zavrijedio ukor.

12 Jer prije, dok ne dođoše neki od Jakova, jeo je s neznabošcima; a kad
dođoše, povukao se i odvajao bojeći se onih, koji su bili iz obrezanja.

13 I pretvaranju njegovu priključili se ostali Židovi, tako da je i Barnaba bio
od njih zaveden u isto pretvaranje.

14 A kad vidjeh, da ne idu pravo prema istini evanđelja, rekoh Kefi pred
svima: "Kad ti, koji si Židov, živiš neznabožački, a ne židovski, zašto
neznabošce siliš, da drže običaje židovske?

15 Mi smo od rođenja Židovi, a ne grješnici od neznabošca.

16 A jer znamo, da se čovjek ne opravdava djelima zakona, nego samo vjerom
u Isusa Krista, i mi vjerovasmo u Krista Isusa, da se opravdamo vjerom u
Krista, a ne djelima zakona, jer se djelima zakona neće opravdati ni jedan
čovjek.

17 Ako li se mi, koji tražimo da se opravdamo u Kristu, nađosmo i sami
grješnici, je li tada po čemu Krist grijehu sluga? Bože sačuvaj!

18 Jer ako opet gradim ono, što sam porušio, dokazujem, da sam prestupnik.

19 Jer ja sam po zakonu umro zakonu, da živim Bogu; s Kristom sam pribijen
na križ.

20 A ja živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sad živim u tijelu,
živim u vjeri u Sina Božjega, koji me je ljubio, i predao samoga sebe za mene.

21 Ne odbacujem milosti Božje! Doista, ako opravdanje po zakonu dolazi,
onda je Krist uzalud umro.

Galaćanima 3

1 O nerazumni Galaćani! Tko vas je opčarao da se ne pokoravate istini, vas,
kojima je bio pred očima naslikan Isus, kao da bi bio među vama raspet.

2 Ovo jedno hoću od vas da doznam: Jeste li primili Duha po djelima zakona
ili slušanjem propovijedanja vjere?

3 Tako li ste nerazumni, da počevši Duhom, sad tijelom dovršujete?

4 Toliko li uzalud pretrpjeste? Kad bi bilo samo uzalud!

5 Koji vam dakle daje Duha i čini čudesa među vama, čini li to djelima zakona
ili slušanjem propovijedi vjere?

6 Kao što Abraham vjerova Bogu, i uračuna mu se u pravdu.

7 Poznajte dakle, da su oni sinovi Abrahamovi, koji su od vjere.

8 A jer je Pismo predvidjelo, da Bog po vjeri opravdava neznabošce, naprijed
navijesti Abrahamu: "U tebi će biti blagoslovljeni svi narodi."

9 Tako oni, koji su od vjere blagoslovljeni su vjernim Abrahamom.

10 Jer svi, koji se oslanjaju na djela zakona, pod kletvom su; jer je pisano:
"Proklet svaki, koji ne ostaje u svemu, što je napisano u knjizi zakona, da to
čini,"

11 A da se zakonom nitko ne opravdava kod Boga, očito je, jer "pravednik će
živjeti od vjere".

12 A zakon nije od vjere, nego "onaj tko čini, živjet će u njima".

13 Krist nas je otkupio od prokletstva zakona, jer je za nas postao prokletstvo;
jer je pisano: "Proklet svaki, koji visi na drvetu."

14 Da bi na neznabošce došao blagoslov Abrahamov u Isusu Kristu, tako da
obećanje Duha primimo po vjeri.

15 Braćo, govorim po čovjeku, nitko ipak čovječje potvrđene oporuke ne
odbacuje, niti joj što dodaje.

16 A Abrahamu su rečena obećanja i potomku njegovu. Ne veli: "I potomcima,
kao za mnoge, nego kao za jednoga: "I potomku tvojemu, koji je Krist.

17 A ovo velim: "Zavjeta, koji je od Boga potvrđen, ne dokida zakon, koji je
postao poslije četiri stotine i trideset godina, tako da se poruši obećanje.

18 Jer ako je baština od zakona, onda nije od obećanja; a Abrahamu se je Bog
milostiv iskazao obećanjem.

19 Što će dakle zakon? Zbog prestupaka bio je postavljen, doli dođe potomak,
kojemu je bilo dano obećanje, određen po anđelima, rukom posrednika,

20 A posrednik nije jednoga, a Bog je jedan.

21 Je li dakle zakon protivan obećanjima Božjim? Bože sačuvaj, jer kad bi bio
dan zakon, tako da bi mogao život dati, zaista bi od zakona bila pravda.

22 Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh, da se obećanje dadne po vjeri u Isusa
Krista onima, koji vjeruju.

23 A prije nego je došla vjera, bili smo pod zakonom čuvani i zatvoreni za
vjeru, koja se je imala objaviti.

24 Tako je zakon bio čuvar naš do Krista, da se vjerom opravdamo.

25 A kad je došla vjera, nijesmo više pod čuvarom.

26 Jer ste svi sinovi Božji po vjeri u Kristu Isusu.

27 Jer koliko vas se god u Kristu krstiste, Krista obukoste.

28 Nema tu više ni Židova ni Grka, nema više ni roba ni slobodnjaka, nema
više ni muškoga roda ni ženskoga, jer sve vi svi jedno u Kristu Isusu.

29 A kad ste vi Kristovi, onda ste potomci Abrahamovi, po obećanju baštinici.

Galaćanima 4

1 Ali velim: Dok je baštinik malodoban, ne razlikuje se ništa od roba, premda
i je gospodar svega,

2 Nego je pod skrbnicima i upraviteljima sve do vremena od oca određena.

3 Tako smo bili i mi, kad bijasmo malodobni, počelima svijeta podložni.

4 Ali kad dođe punina vremena, posla Bog Sina svojega, rođena od žene,
postavljena pod zakon,

5 Da otkupi one, koji su bili pod zakonom, da primimo posinjenje.

6 A jer ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega u srca vaša, koji vapije: "Aba,
Oče!"

7 Tako više nijesi rob, nego sin; a ako si sin i baštinik po Bogu.

8 Ali tada jer nijeste znali Boga, služili ste bogovima, koji nijesu uistinu.

9 A sada kad ste upoznali Boga, ili ste dapače upoznati od Boga, kako se
obraćate opet na slaba i jadna počela, kojima opet iznova hoćete da služite?

10 Obdržavate dane i mjesece i vremena i godine.

11 Bojim se za vas, da nijesam možda uzalud radio među vama.

12 Budite kao ja; jer i ja sam kao vi. Braćo, molim vas, ništa mi ne učiniste na
žao.

13 A znate, da sam vam prvi put u slabosti tijela propovijedao evanđelje.

14 I u kušnji vašoj, koja je bila zbog tijela mojega, nijeste me prezreli ni
odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Isusa Krista.

15 Gdje je dakle vaše Blagoslovljeno oduševljenje? Jer vam svjedočim, da
biste bili kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni.

16 Jesam li vam dakle postao neprijatelj, što sam vam govorio istinu?

17 Oni ne revnuju za vas, kako je pravo, nego dapače hoće da vas odvoje, da revnujete za njih.

18 A dobro je, da uvijek zbog dobra revnuju za vas, a ne samo, kad sam ja kod vas.

19 Dječice moja, koju opet s mukom rađam, dokle Kristovo obličje ne postane u vama!

20 A htio bih sad da sam kod vas i da izmijenim glas svoj, jer sam zbunjen za vas.

21 Kažite mi, koji hoćete da budete pod zakonom, ne slušate li zakona?

22 Jer je pisano, da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne.

23 Ali koji je bio od ropkinje, po tijelu je rođen, a koji od slobodne, po obećanju.

24 A to je u slici rečeno, jer ovo su dva zavjeta: jedan od gore Sinajske, koji rada za robovanje, i to je Agara.

25 Jer Agara znači Sinaj goru u Arabiji, a odgovara sadašnjemu Jerusalemu, koji robuje s djecom svojom.

26 A onaj Jerusalem, koji je gore, slobodan je, i taj je mati na

27 Jer je pisano: "Razveseli se, nerotkinjo, koja ne rađaš; klikni i poviči, koja ne trpiš muke porođaja; jer ostavljena ima mnogo više djece, negoli ona, koja ima muža."

28 A vi ste, braćo, po Izaku djeca obećanja.

29 Ali kako je onda onaj, koji se rodio po tijelu, progonio onoga, koji se rodio po Duhu, tako i sad.

30 Ali što kaže Pismo: "Istjeraj ropkinju i sina njezina; jer sin ropkinje neće biti baštinik sa sinom slobodne!"

31 Tako, braćo, nijesmo djeca ropkinje, nego slobodne.

Galaćanima 5

1 K slobodi nas je vodio Krist. Stojte dakle čvrsto i ne dajte se opet u jaram
ropstva uhvatiti!

2 Evo, ja, Pavao, kažem vam: "Ako se obrežete, Krist vam neće ništa koristiti.

3 A opet svjedočim svakome čovjeku, koji se obreže, da je dužan izvršiti sav
zakon.

4 Rastavljeni ste od Krista, koji hoćete zakonom da se opravdate, izgubiste
milost.

5 Jer mi iščekujemo u Duhu iz vjere radu opravdanja.

6 Jer u Kristu Isusu niti što pomaže obrezanje, ni neobrezanje, nego vjera,
koja radi po ljubavi.

7 Trčali ste dobro; tko vam je branio, da se ne pokoravate istini?

8 Ovo odvraćanje nije od onoga, koji vas je pozvao.

9 Malo kvasca ukiseli sve tijesto.

10 Ja se uzdam u vas u Gospodinu, da ništa drukčije nećete misliti. A tko vas
buni, podnijet će osudu, makar tko bio.

11 A ako ja, braćo, još obrezanje propovijedam, zašto još trpim progone?
Onda je uklonjeno spoticanje križa!

12 O da bi odsječeni bili oni, koji vas bune!

13 Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani; samo ne dajte, da sloboda bude na
službu tijelu, nego ljubavlju služite jedan drugome!

14 Jer se sav zakon izvršuje u jednoj riječi: "Ljubi bližnjega svojega kao
samoga sebe!"

15 Ali ako jedan drugoga grizete i izjedate, gledajte, da jedan drugoga ne
istrijebite!

16 A velim: "U duhu živite, i želja tjelesnih nećete izvršiti!

17 Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno
drugome, da ne činite ono, što hoćete.

18 Ako li vas duh vodi, nijeste pod zakonom.

19 Očita su djela tjelesna, a ova su: "preljubočinstvo, nečistoća, besramnost,
razuzdanost,

20 Idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svađe, ljubomor, srdžbe, spletke,
razdori, sljedbe,

21 Zavisti, ubojstva, pijanstva, razuzdane gozbe i ovim slična, za koja vam
unaprijed kažem, kao što sam i prije rekao, da oni, koji tako što čine, neće
postići kraljevstva Božjega.

22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost,

23 Krotkost, umjerenost; protiv ovakvih nema zakona.

24 A koji su Kristovi, raspeli su tijelo sa strastima i požudama.

25 Ako u duhu živimo, i hodajmo u duhu!

26 Ne tražimo tašte slave, tako da izazivamo jedan drugoga i zavidimo jedan
drugome.

Galaćanima 6

1 Braćo, ako i upadne čovjek u kakav prekršaj, vi duhovni ispravljajte takvoga
duhom krotkosti; a pazi na sebe, da i ti ne budeš iskušan!

2 Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Kristov!

3 Jer ako tko misli, da je što, a nije ništa, vara sam sebe.

4 A svaki neka ispita svoje djelo, i tada će on samo u sebi imati slavu, a ne u
drugome,

5 Jer će svaki svoje breme nositi.

6 A koji se uči riječi, neka dijeli od svakoga dobra onome, koji ga uči!

7 Ne varajte se: "Bog se ne da ružiti, jer što čovjek posije, ono će i požeti.

8 Jer koji sije u tijelo svoje, od tijela će požeti propast; a koji sije u duh, od
duha će požeti život vječni.

9 A dobro činiti, neka nam ne dodija, jer ćemo u svoje vrijeme požeti, ako ne
sustanemo.

10 Zato dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, a osobito onima,
koji su s nama u vjeri!

11 Vidite, kakvim sam slovima pisao vam rukom svojom!

12 Jer svi, koji hoće da se svide tijelom, oni vas sile, da se obrežete, samo da
ne budu progonjeni zbog križa Kristova.

13 Jer ni oni sami, koji se obrezuju, ne drže zakona, nego hoće, da se vi
obrežete, da se hvale vašim tijelom.

14 A ja, Bože sačuvaj, da se čim drugim hvalim, osim križem Gospodina
našega Isusa Krista, po kojemu je meni svijet raspet, i ja svijetu.

15 Jer u Kristu Isusu niti što pomaže obrezanje, ni neobrezanje, nego novi
stvor.

16 I svi, koji po ovome pravilu žive, na njih mir i milosrđe, i na Izraela
Božjega!

17 Od sada neka mi nitko ne dosađuje, jer ja nosim na tijelu svojemu znakove
Gospodina Isusa!

18 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen.

Poslanica Efežanima

Efežanima 1

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, svetima, koji su u Efezu, i
vjernima u Kristu Isusu.

2 Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista!

3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je
blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima u Kristu.

4 U njemu nas je izabrao prije Postanja svijeta, da budemo sveti i neokaljani
pred njim,

5 U ljubavi nas je predodredio po Isusu Kristu za svoje sinove po slobodnoj
odluci volje svoje,

6 Da slavimo slavnu milost njegovu, kojom nas je obdario u ljubljenome Sinu
svojemu,

7 U kojemu imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha po
bogatstvu milosti njegove,

8 Koju je obilno udijelio nama u svakoj mudrosti i razboritosti,

9 Očitovavši nam tajnu volje svoje po svojoj slobodnoj odluci, koju je
predodredio u njemu;

10 Da je izvrši u punini vremena: da sve sjedini u Kristu kao glavi, što je na,
nebesima i na zemlji.

11 U njemu i mi postadosmo baštinici predodređeni po odredbi onoga, koji
sve čini po odluci volje svoje,

12 Da bismo bili na hvalu slave njegove, koji smo se prije uzdali u Krista.

13 U njemu se i vi, čuvši riječ istine, evanđelje spasenja svojega, i vjerovavši
zapečatiste Svetim Duhom obećanja,

14 Koji je zalog baštine naše za otkupljenje stečevine na hvalu slave njegove.

15 Zato i ja čuvši za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i ljubav k svima svetima,

16 Ne prestajem zahvaljivati za vas i spominjati se vas u svojim molitvama,

17 Da Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac slave, dadne vama duha mudrosti i otkrivenja, da ga poznate.

18 Neka rasvijetli oči srca vašega, da biste znali, koja je nada njegova zvanja, i koje je bogatstvo slave baštine njegove u svetima;

19 I koja je izobilna veličina sile njegove prema nam koji vjerujemo po djelovanju jake sile njegove,

20 Koju je učinio u Kristu, kad ga uskrsnu od mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima,

21 Nad svako poglavarstvo i vlast, i silu, i gospodstvo, i nad svako ime, što se naziva ne samo na ovome svijetu, nego i u budućemu.

22 I sve podloži pod noge njegove, i njega dade za glavu nad svom crkvom,

23 Koja je tijelo njegovo, punina onoga, koji sve ispunjava u svemu.

Efežanima 2

1 I vas, koji ste bili mrtvi zbog prestupaka i grijeha svojih,

2 U kojima ste nekad hodili po vijeku ovoga svijeta, po knezu, koji vlada u zraku, po duhu, koji sad radi u sinovima nepokornosti,

3 U kojima smo i mi svi nekad živjeli po željama tijela svojega, čineći volju tijela i pomisli, i bili smo po naravi djeca srdžbe, kao i ostali;

4 Ali Bog, koji je bogat u milosrđu, zbog velike ljubavi svoje, kojom nas je ljubio,

5 I nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, oživi s Kristom milošću ste spašeni,

6 I s njim uskrsnu i s njim posadi na nebesima u Kristu Isusu,

7 Da pokaže u budućim vjekovima preveliko bogatstvo milosti svoje dobrotom prema nama u Kristu Isusu.

8 Jer ste milošću spašeni po vjeri, i to nije od vas, to je dar Božji,

9 Ne od djela, da se tko ne pohvali.

10 Jer smo njegovo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za djela dobra, koja Bog
unaprijed pripravi, da u njima hodimo.

11 Zato se spominjite, da vi, koji ste nekad po tijelu bili neznabošci i nazivani
neobrezani od onih, na kojima se je učinilo rukom obrezanje na tijelu.

12 Da ste bili u ono vrijeme bez Krista, isključeni od zajednice Izraelove i bez
dijela u zavjetima obećanja, nade nemajući i bez Boga na svijetu.

13 A sad u Kristu Isusu, vi koji ste nekad bili daleko, blizu postadoste krvlju
Kristovom.

14 Jer je on mir naš, koji oboje sastavi u jedno, i poruši zid, koji nas je
rastavljao,

15 Tijelom svojim poništi protivnost, i zakon zapovijedi u propisima, da iz
obojega načini u sebi jednoga novog čovjeka, čineći mir,

16 I da pomiri s Bogom oboje u jednom tijelu križem, ubivši neprijateljstvo na
njemu,

17 On je došao i propovijedao je mir vama, koji ste bili daleko, i mir onima,
koji su bili blizu;

18 Jer po njemu imamo oba pristup k Ocu u jednom Duhu.

19 Tako dakle više nijeste tuđinci i došljaci, nego ste sugrađani svetih i
ukućani Božji,

20 Nazidani na temelju apostola i proroka, a ugaoni je kamen sam Krist Isus,

21 Na kojemu je sva građevina složena i raste za sveti hrani u Gospodinu,

22 Na kojemu se i vi naziđujete za stan Božji u Duhu.

Efežanima 3

1 Zato sam ja Pavao sužanj Krista Isusa za vas neznabošce.

2 Jer čuli ste službu milosti Božje, koja je meni dana za vas,

3 Da se meni po otkrivenju očitova tajna, kao što gore opisah ukratko.

4 Odakle možete čitajući razabrati moje razumijevanje u tajni Kristovoj,

5 Koja se u drugim vremenima ne očitova sinovima čovječjim, kako se je sad
otkrila svetim njegovim apostolima i prorocima u Duhu,

6 Da su neznabošci subaštinici i sutjelesnici i zajedničari obećanja u Kristu
Isusu po evanđelju.

7 Njegov postadoh sluga po daru milosti Božje, koja mi je dana po djelovanju
sile njegove.

8 Meni, najmanjemu od sviju svetih dana je ova milost, da navijestim među
neznabošcima neistražljivo bogatstvo Kristovo,

9 I da otkrijem svima, kako se je ostvarila tajna od vjekova skrivena u Bogu,
koji je sve stvorio;

10 Da se po crkvi sad obznani poglavarstvima i vlastima na nebu mnogolika
mudrost Božja,

11 Po odredbi vjekova, koju izvrši u Kristu Isusu, Gospodinu našemu,

12 U kojemu imamo smjelost i pristup u nadi po vjeri u njega.

13 Zato vas molim, da ne klonete zbog nevolja mojih za vas, koje su slava
vaša.

14 Zbog toga pregibam koljena svoja pred Ocem Gospodina našega Isusa
Krista,

15 Od koga se zove svako zajedništvo na nebesima i na zemlji,

16 Da vam dadne po bogatstvu slave svoje, da se silom utvrdite po Duhu
njegovu u nutarnjem čovjeku,

17 Da Krist stanuje vjerom u srcima vašim, da budete u ljubavi ukorijenjeni i
utemeljeni;

18 Da biste mogli razumjeti sa svima svetima, koja je širina i dužina, i visina i
dubina;

19 I poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svaku spoznaju, da se ispunite svom
puninom Božjom.

20 A onome, koji može sve učiniti izobilnije nego što molimo ili mislimo, po
sili, koja djeluje u nama,

21 Njemu slava u crkvi i u Kristu Isusu u sva pokoljenja odvijeka dovijeka!
Amen.

Efežanima 4

1 Molim vas dakle ja, sužanj u Gospodinu, da se vladate dostojno zvanja, u
koje ste pozvani,

2 Sa svom poniznošću i krotkošću, sa strpljivošću podnoseći jedan drugoga u
ljubavi,

3 Starajući se, da čuvate jedinstvo duha u vezi mira

4 Jedno tijelo i jedan duh, kao što ste i pozvani u jednoj nadi zvanja svojega,

5 Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje.

6 Jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima.

7 A svakomu je od nas dana milost po mjeri, kako ju je Krist darovao.

8 I zato govori "Uzađe na visinu, odvede zarobljene i porazdijeli darove
ljudima."

9 A "uzađe" što je, nego da najprije i siđe u donje dijelove zemlje?

10 Koji sade, to je onaj, koji i uzađe više sviju nebesa, da ispuni sve.

11 I on je dao jedne za apostole, a jedne za proroke, a jedne za evanđeliste, a
jedne za pastire i učitelje,

12 Da se sveti usavrše za djelo službe, na sazidanje tijela Kristova;

13 Dok ne stignemo svi u jedinstvo vjere i poznanja Sina Božjega u čovjeka
savršena, u mjeru dobi punine Kristove;

14 Da ne budemo više mala djeca, koju ljulja i zanosi svaki vjetar nauke po
zloći ljudi, po lukavstvu, da zavede u zabludu;

15 Nego držeći se istine u ljubavi da u svemu uzrastemo u onome, koji je
glava, Krist,

16 Iz kojega je sve tijelo sastavljeno i sklopljeno svakim vezom, da jedan
drugome pomaže silom, što je odmjerena svakome pojedinom udu, i čini, da
raste tijelo i usavršuje se u ljubavi.

17 Ovo dakle kažem i zaklinjem vas u Gospodinu, da više ne hodite, kao što
hode i neznabošci u taštini mišljenja svojega,

18 Koji imaju razum tamom pokriven i otuđeni su životu Božjemu zbog
neznanja, što je u njima, zbog sljepoće srca njihova;

19 Kojim, bez višega osjećaja, predadoše se razuzdanosti, da čine svaku
nečistoću u lakomstvu.

20 Ali vi tako ne upoznaste Krista;

21 Jer ste ga čuli i u njemu ste poučeni, kao što je istina u Isusu,

22 Da iza prijašnjega života odložite staroga čovjeka, koji se raspada u
željama prevarljivim,

23 I da se obnovite duhom uma svojega;

24 I obučete novoga čovjeka, koji je stvoren po Bogu, u pravdi i svetosti istine.

25 Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svojim bližnjim, jer smo udovi
jedan drugome!

26 Srdite se, a ne griješite, sunce neka ne zađe nad srdžbom vašom!

27 Niti dajite mjesta đavolu!

28 Tko je krao, više neka ne krade, nego neka se radije trudi čineći dobro
rukama svojim, da ima što davati potrebnima!

29 Nikakva loša riječ neka ne izlazi iz usta vaših, nego samo dobra, koja
pobuđuje na dobro prema potrebi, da dadne milost onima, koji slušaju!

30 I ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan
otkupljenja!

31 Svaka gorčina, i gnjev i ljutina, i vika i psovka neka se ukloni od vas sa
svakom pakošću!

32 A budite jedan drugome blagi, milosrdni, opraštajući jedan drugome kao
što je i Bog u Kristu oprostio vama!

Efežanima 5

1 Budite dakle nasljedovatelji Boga, kao ljubljena djeca,

2 I živite u ljubavi kao što je i Krist ljubio nas i predao sebe za nas kao prinos
i žrtvu Bogu na ugodni miris!

3 A bludnost i svaka nečistoća i lakomstvo neka se ni ne spominje među
vama, kao što se pristoji svetima!

4 Tako i besramnost, i ludi govor, ili nepristojne šale, što ne dolikuju, nego
radije zahvaljivanje.

5 Jer ovo neka znate, da ni jedan bludnik, ili nečist, ili lakomac, a to je
idolopoklonik, nema dijela u kraljevstvu Krista i Boga!

6 Nitko neka vas ne vara praznim riječima, jer zbog ovih dolazi gnjev Božji na
sinove nepokornosti!

7 Nemojte dakle postati zajedničari njihovi!

8 Jer ste bili nekada tama, a sad ste svjetlost u Gospodinu. Kao djeca svijetla
živite!

9 Jer je rod svijetla u svakoj dobroti i pravdi i istini.

10 Istražujte, što je Gospodinu ugodno!

11 I ne pristajte na nerodna djela tame, nego ih radije karajte!

12 Jer je sramotno i govoriti, što oni tajno čine.

13 A sve, za što se kara, svjetlost objavljuje; jer sve, što se objavljuje, svjetlost
je.

14 Zato se kaže: "Ustani, koji spavaš, i uskrsni od mrtvih, i obasjat će te Krist!"

15 Gledajte dakle pomno, kako ćete živjeti; ne kao nemudri, nego kao mudri,

16 I dobro iskoristite vrijeme, jer su dari loši!

17 Zato ne budite nerazumni, nego uvidite, što je volja Gospodina našega!

18 I ne opijajte se vinom, u kojemu je raspuštenost, nego se napunite Duhom,

19 Govoreći među sobom u psalmima i hvalospjevima i duhovnim pjesmama, pjevajući i kličući u srcu svojem Gospodinu

20 Zahvaljujući svagda za sve u ime Gospodina našega Isusa Krista Bogu i Ocu!

21 Pokoravajte se jedan drugome u strahu Kristovu!

22 Žene neka se pokoravaju svojim muževima kao Gospodinu,

23 Jer je muž glava ženi, kao što je i Krist glava crkvi; on je spasitelj tijela.

24 Ali kao što se crkva pokorava Kristu, tako i žene svojim muževima u svemu.

25 Muževi, ljubite svoje žene, kao što je i Krist ljubio crkvu i sebe samoga predao za nju,

26 Da je posveti, očistivši je kupelju vodenom u riječi,

27 Da on prikaže sebi slavnu crkvu, koja nema ljage ni nabora, ili što slično, nego da bude sveta i neokaljana.

28 Tako su dužni i muževi ljubiti svoje žene kao svoja tjelesa. Tko ljubi svoju ženu, sebe samoga ljubi.

29 Jer nitko nije nikad zamrzio na svoje tijelo, nego ga hrani i grije kao i Krist crkvu,

30 Jer smo udovi tijela njegova od mesa njegova i od kostiju njegovih.

31 Zato će ostaviti čovjek oca svojega i majku, i prionut će uz ženu svoju, i bit će dvoje jedno tijelo.

32 Tajna je ovo velika; a ja velim obzirom na Krista i na crkvu.

33 Ali i vi svaki pojedini neka ljubi onako svoju ženu kao sebe samoga; a žena neka poštiva svojega muža!

Efežanima 6

1 Djeco! Slušajte svoje roditelje u Gospodinu, jer je ovo pravo!

2 "Poštuj oca svojega i majku; ovo je prva zapovijed s pečaćenjem,

3 Da ti dobro bude, i da živiš dugo na zemlji."

4 I vi, oci! Ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte stegom i naukom Gospodnjim!

5 Sluge! Slušajte gospodare svoje po tijelu sa strahom i drhtanjem, u iskrenosti srca svojega, kao Krista!

6 Ne služite na oko, kao ljudima da ugađate, nego kao sluge Kristove, čineći volju Božju od srca!

7 Dragovoljno služite kao Gospodinu, a ne ljudima,

8 Znajući, da svaki što učini dobro, ono će i primiti od Gospodina, bio rob ili slobodnjak.

9 I vi, gospodari! Isto činite njima, a da ne prijetite, znajući, da je i njima i vama Gospodar na nebesima, i on ne gleda, tko je tko.

10 Uostalom braćo budite jaki u Gospodinu i u moći sile njegove!

11 Obucite se u svu ratnu opremu Božju, da biste se mogli održati zasjedama đavla!

12 Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstva, protiv vlastima, protiv upravitelja tame ovoga svijeta, protiv duhova pakosti u zračnim visinama.

13 Zato uzmite sve oružje Božje, da biste se mogli oduprijeti u zao dan, i svršivši sve održati se!

14 Stojte dakle opasavši bokove svoje istinom, i obukavši se u oklop pravde,

15 I obuvši noge, da budete spremni za evanđelje mira!

16 A povrh svega uzmite štit vjere, kojim ćete moći pogasiti sve ognjene strijele đavola!

17 I kacigu spasenja uzmite, i mač Duha, koji je riječ Božja!

18 Svakom molitvom i prošnjom molite se u Duhu u svako vrijeme, i uz to
bdijte sa svom ustrajnosti i molitvom za sve svete,

19 I za mene, da mi se dadne riječ, kad otvorim usta svoja, da navješćujem sa
slobodom tajnu evanđelja,

20 Za koje sam poslanik u okovima, da u njemu govorim slobodno, kao što mi
treba govoriti,

21 A da i vi znate, kako mi je i što radim, sve će vam javiti Tihik, ljubljeni
brat i vjerni sluga u Gospodinu.

22 Njega šaljem k vama upravo za to, da znate, kako nam je, i da utješi srca
vaša.

23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

24 Milost neka je sa svima, koji ljube Gospodina našega Isusa Krista u
besmrtnost! Amen.

Poslanica Filipljanima

Filipljanima 1

1 Pavao i Timotej, sluge Isusa Krista, svima svetima u Kristu Isusu, koji su u
Filipima, s predstojnicima (gr. biskup) i poslužiteljima (gr. đakon).

2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina I Isusa Krista!

3 Zahvaljujem Bogu svojemu, kad se god spomenem vas,

4 Svagda u svakoj molitvi svojoj za sve vas s radošću moleći se,

5 Za vaše sudjelovanje u evanđelju od prvoga dana do danas,

6 Uzdam se upravo u to, da će onaj, koji je počeo dobro djelo u vama, dovršiti
ga do dana Krista Isusa.

7 Kao što je pravedno, da ja ovo mislim za sve vas, jer vas nosim u srcu,
budući da ste svi sudionici moje milosti i u okovima mojim i u obrani i
utvrđivanju evanđelja.

8 Jer Bog mi je svjedok, kako čeznem za svima vama najnježnijom ljubavlju
Krista Isusa.

9 I zato se molim, da ljubav vaša sve više i više izobiluje u spoznaji i u
svakom razumijevanju,

10 Da iskusite bolje, da budete čisti i bez spoticanja na dan Kristov,

11 Napunjeni plodom pravde po Isusu Kristu na slavu i hvalu Božju.

12 A hoću, da vi znate, braćo, da je moje sadašnje stanje dapače pomoglo
napretku evanđelja,

13 Tako da se je razglasilo kod sve tjelesne straže i kod svih ostalih, da ja
nosim okove zbog Krista.

14 I većina braće u Gospodinu, ohrabrena okovima mojim, usuđujem se još
revnije, bez straha navješćivati riječ Božju.

15 Jedni doduše iz zavisti i svađe, ali drugi od dobre volje propovijedaju
Krista.

16 Ovi iz ljubavi znajući, da sam postavljen za obranu evanđelja.

17 A oni iz prkosa navješćuju Krista, neiskreno, da jače pritegnu okove moje.

18 što dakle? Dok se na svaki način propovijeda Krist, bilo izlikom, bilo iskreno, ja se za to i radujem, a i radovat ću se;

19 Jer će mi ovo izaći na spasenje vašom molitvom i pomoću Duha Isusa Krista.

20 Očekujem i nadam se, da se ni u čemu neću postidjeti, nego da će se i sada, kao svagda, sa svom smjelošću Krista proslaviti u tijelu mojemu, bilo životom, bilo smrću.

21 Jer je meni život Krist, a smrt dobitak.

22 A ako mi život u tijelu plod donosi, to ne znam, što ću izabrati.

23 Jer sam pritisnut s obje strane: imam želju umrijeti i biti s Kristom, što bi bilo mnogo bolje.

24 Ali ostati u tijelu, potrebnije je zbog vas.

25 I ovo znam pouzdano, da ću ostati i ustrajati kod sviju vas na vaš napredak i radost vjere.

26 Da se vi s menom što više ponosite u Kristu Isusu, kad opet dođem k vama.

27 Samo živite dostojno evanđelja Kristova, da ili dođem i vidim vas, ili sam nenazočan, čujem za vas, da stojite u jednome duhu, i da se jednodušno zajedno borite za vjeru u evanđelje.

28 I ni u čemu da se ne plašite od protivnika; jer je to za njih znak propasti, a za vas spasenja, i to od Boga;

29 Jer je vama dana milost za Krista, da ne samo vjerujete u njega, nego da i trpite za njega,

30 Imajući istu borbu, kakvu vidjeste na meni i sad čujete za mene.

Filipljanima 2

1 Ako vrijedi dakle koja opomena u Kristu, ako koja utjeha ljubavi, ako koje
zajedništvo duha, ako što ljubezno i milosrdno srce,

2 Ispunite moju radost, da isto mislite, imajući istu ljubav, jednodušni i
jednomisleni!

3 Ništa ne činite uz prkos ili za ispraznu slavu, nego u poniznosti neka jedan
drugoga smatra većim od sebe!

4 Ne gledajte svaki na svoje, nego i na ono, što je drugih!

5 Jer ovo mišljenje treba da je u vama, kakvo je i u Kristu Isusu,

6 Koji kad je bio u obličju Božjemu, nije držao za otimačinu, da bude jednak
Bogu,

7 Nego je sebe poništio uzevši obličje sluge, i postao je sličan ljudima, i
vanjštinom je bio nađen kao čovjek.

8 Ponizio je sam sebe postavši poslušan do smrti, do smrti na križu.

9 A zato i Bog njega povisi i darova mu ime, koje je nad svako ime,

10 Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu i na zemlji
i pod zemljom,

11 I svaki jezik da prizna, da je Gospodin Isus Krist na slavu Boga Oca.

12 Tako, ljubljeni moji, kao što svagda slušaste, ne samo kad sam kod vas,
nego i sad mnogo većma, kad nijesam kod vas, radite o spasenju svojemu sa
strahom i drhtanjem!

13 Jer Bog je, koji čini u vama, da hoćete i izvršite, kako mu je ugodno.

14 Sve činite bez mrmljanja i oklijevanja,

15 Da budete besprijekorni i bezazleni, djeca Božja bez mane usred roda
nevaljaloga i pokvare noga, u kojemu svijetlite kao zvijezde u svijetu,

16 Držeći se riječi života na moju slavu na dan Kristov, da, nije sam uzalud
trčao, niti se uzalud trudio.

17 Ali ako i žrtvovan budem za žrtvu i službu vjere vaše, radujem se i veselim
se sa svima vama.

18 Tako se i vi radujte i veselite se s menom!

19 A nadam se u Gospodinu Isusu, da ću skoro poslati k vama Timoteja, da se
i ja ohrabrim saznavši, kako je vama.

20 Jer nijednoga nemam jednake misli sa sobom, koji bi se tako iskreno
brinuo za vaše stvari.

21 Jer svi traže, što je njihovo, a ne što je Krista Isusa.

22 A znate, da je prokušan, da je, kao dijete ocu, služio s menom u službi
evanđelja.

23 Njega dakle nadam se da ću poslati odmah, kako razaberem, što će biti s
menom.

24 A uzdam se u Gospodina, da ću i sam skoro doći k vama.

25 A nađoh za potrebno, da pošljem k vama brata Epafrodita, suradnika i
suborca svojega, kojega vi poslaste, da mi posluži u mojoj potrebi,

26 Jer je čeznuo za svima vama i bilo mu je žao, što ste čuli, da je bolovao.

27 Jer, zaista, bio je blizu smrti, ali Bog mu se je smilovao, ne samo njemu,
nego i meni, da mi ne dođe žalost na žalost.

28 Zato ga šaljem brze, da se obradujete, kad ga opet vidite, a ja da budem
manje žalostan.

29 Primite ga dakle u Gospodinu sa svom radošću, i takve poštujte!

30 Jer zbog djela Kristova došao je blizu smrti, ne marivši za svoj život, da
naknadi u službi mojoj, što vas nemam.

Filipljanima 3

1 Uostalom, braćo, moja, radujte se u Gospodinu! Da vam isto pišem, meni
nije dosadno, a vama je potrebno.

2 Čuvajte se od pasa, čuvajte se od zlih poslenika, čuvajte se od osakačenja!

3 Jer mi smo obrezani, koji duhom Bogu služimo i hvalimo se u Kristu Isusu, a
ne uzdamo se u tijelo,

4 Premda bih se i ja mogao uzdati u tijelo. Ako tko drugi misli, da se može
uzdati u tijelo, ja još većma,

5 Koji sam obrezan osmi dan, od roda Izraelova, od plemena Benjaminova,
Hebrejin od Hebreja, na zakonu farizej,

6 Po revnosti progonio sam crkvu, po pravdi zakonskoj bio sam besprijekoran,

7 Ipak što mi je bio dobitak, sve sam to smatrao za štetu zbog Krista.

8 Jer sve držim za štetu prema prevažnoj spoznaji Isusa Krista, Gospodina
svojega, zbog kojega sve izgubih i smatram za blato, da Krista stečem,

9 I da se nađem u njemu, nemajući svoje pravde, koja je od zakona, nego onu,
koja je po vjeri u Krista, pravdu, koja je od Boga po vjeri,

10 Da spoznam njega i silu uskrsnuća njegova i zajednicu njegovih muka, da
mu budem sličan u smrti,

11 Ne bih li kako dostigao uskrsnuće od mrtvih.

12 Ne kao da bih već bio postigao, ili već savršen bio; ali nastojim, ne bih li ga
uhvatio, jer je i mene uhvatio Krist Isus.

13 Braćo, ja ne umišljam sebi, da sam uhvatio, ali jedno činim: To, što je za
mnom, zaboravljam, a za onim, što je preda mnom, posežem,

14 Trčim k biljezi cilja, k nagradi nebeskoj, kojoj me Bog zove u Kristu Isusu.

15 Koji smo god dakle savršeni, mislimo ovo, i ako što drukčije mislite, i ovo
će vam Bog otkriti.

16 Ali što dostigosmo, toga se držimo!

17 Ugledajte se na mene, braćo, i gledajte na one, koji tako žive, kao što nas
imate za ugled!

18 Jer mnogi žive, za koje sam vam mnogo puta govorio, a sad i plačući
govorim, kao neprijatelji križa Kristova;

19 Kojima je svršetak propast, kojima je Bog trbuh, i slava u sramoti njihovoj,
koji zemaljski misle.

20 Ali naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja očekujemo,
Gospodina Isusa Krista,

21 Koji će preobraziti tijelo poniznosti naše, da bude jednako tijelu slave
njegove, po sili, kojom može i sve sebi pokoriti.

Filipljanima 4

1 Zato, braćo moja ljubljena i poželjena, radosti i kruno moja, tako stojte u
Gospodinu, ljubljeni!

2 Evodiju opominjem i Sintihu molim, da jedno misle u Gospodinu.

3 Da, molim i tebe, vjerni druže, zauzmi se za njih, koji se u evanđelju trudiše
s menom i s Klementom i s ostalim suradnicima mojim, kojih su imena u
knjizi života!

4 Radujte se svagda u Gospodinu; opet velim, radujte se!

5 Blagost vaša neka bude poznata svim ljudima!

6 Gospodin je blizu. Ne brinite se tjeskobno ni za što, nego u svemu molitvom
i prošnjom sa zahvalom neka se javljaju Bogu potrebe vaše!

7 I mir Božji, koji nadilazi svaki um, čuvat će srca vaša i misli vaše u Kristu
Isusu.

8 Uostalom, braćo, što je god istinito, što je časno, što je pravedno, što je
sveto, što je ljubezno, što je slavno, što je god kreposno, i što je god hvale
vrijedno, to mislite!

9 što i naučiste, i primiste, i čuli ste, i vidjeste u meni ono činite, i Bog mira
bit će s vama!

10 A obradovah se vrlo u Gospodinu, što je opet procvalo staranje vaše za
mene, kao što se i staraste; ali su vas bile spriječile prilike.

11 Ne govorim zbog oskudice, jer se ja navikoh biti zadovoljan onim, što imam.

12 Znam i oskudijevati, znam i obilovati; u svemu i u sve sam se uputio, i sit biti, i gladovati, i izobilovati i nemati!

13 Sve mogu u onome, koji me krijepi.

14 Ali dobro učiniste, što ste dionici u mojoj nevolji.

15 A znate i vi, Filipljani, da u početku evanđelja, kad izađoh iz Makedonije, nijedna mi crkva ne otvori račun davanja i primanja, osim vas jedinih.

16 Jer i u Solun i jedanput i opet poslaste, što mi je bilo potrebno.

17 Ne kao da tražim dara, nego tražim ploda, koji se množi na korist vašu.

18 A ja sam primio sve i imam izobilja. Obogatio sam se primivši od Epafrodita, što ste mi poslali, sladak miris, žrtvu prijatnu, ugodnu Boga.

19 A Bog moj ispunit će svaku potrebu vašu po bogatstvu svojemu, u slavi, u Kristu Isusu.

20 A Bogu i Ocu našemu slava u vijeke vijeka! Amen.

21 Pozdravite svakoga svetoga u Kristu Isusu! Pozdravljaju vas braća, što su s menom.

22 Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito koji su iz domaćinstva careve.

23 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim! Amen.

Poslanica Kološanima

Kološanima 1

1 Pavao, apostol Krista Isusa po volji Božjoj, i Timotej, brat,

2 Svetima i braći vjernicima, u Kristu Isusu, koji su u Kolosu. Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista.

3 Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista, moleći se svagda za vas.

4 Čuvši za vjeru vašu u Kristu Isusu i za ljubav koju imate k svima svetima,

5 Zbog nade, koja vam je pohranjena na nebesima, za koju ste naprijed čuli u riječi istine evanđelja,

6 Koje je došlo k vama, kao i u svemu svijetu, i plodno je i raste, kao i u vama, od onoga dana, kad ste čuli i upoznali milost Božju u istini.

7 Kao što naučiste od Epafre, našega ljubljenog druga u službi, koji je za vas vjerni sluga Kristov,

8 Koji nam i javi vašu ljubav u duhu.

9 Zato i mi od onoga dana, kako čusmo, ne prestajemo za vas moliti se i prositi, da se ispunite spoznajom volje njegove u svakoj mudrosti i duhovnoj razboritosti.

10 Da živite dostojno Gospodina, te mu u svemu omilite, da budete plodni u svakom dobrom djelu i rastete u spoznaji Božjoj,

11 Ojačali svakom snagom po sili slave njegove, da sve podnesete u strpljivosti i ustrajnosti s radošću;

12 Zahvaljujući Bogu Ocu, koji nas čini sposobnima, da budemo subaštinici svetih u svijetlu;

13 Koji nas izbavi od vlasti tame i premjesti u kraljevstvo Sina ljubavi svoje,

14 U kojemu imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha;

15 Koji je slika Boga nevidljivoga, prvorođeni prije svakoga stvorenja;

16 Jer je u njemu sve stvoreno, što je na nebu i na zemlji, vidljivo i nevidljivo,
bilo prijestolja, ili gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti: sve je po njemu i za
njega stvoreno.

17 I on je prije svega, i sve postoji u njemu.

18 I on je glava tijelu crkve, koji je početak, prvorođeni od mrtvih, da bude on
u svemu prvi;

19 Jer se je dopalo Bogu, da u njemu stanuje sva punina,

20 I po njemu da pomiri sve sa sobom, učinivši mir krvlju križa njegova, bilo
što je na zemlji ili na nebesima.

21 I vas, koji ste nekad bili otuđeni i neprijatelji mišljenjem u zlim djelima.

22 Sad pomiri smrću čovječjeg tijela njegova, da vas njemu prikaže svete i bez
mane i krivnje.

23 Ako samo ostanete u vjeri utemeljeni i tvrdi, i nepokolebljivi u nadi
evanđelja, koje ste čuli, koje je propovijedano u svemu stvorenju pod nebom,
kojemu ja Pavao postadoh sluga.

24 I sad se radujem u patnjama za vas, i dopunjujem na svome tijelu
nedostatak Kristovih muka za tijelo njegovo, koje je crkva,

25 Kojoj ja postadoh sluga po odredbi Božjoj, koja mi je dana za vas, da
ispunim riječ Božju,

26 Tajnu, koja je bila skrivena od vjekova i pokoljenja, a sad se javi svetima
njegovim,

27 Kojima Bog htjede objaviti, kako je bogata slava tajne ove među
neznabošcima, a ta je Krist u vama, nada u slavu,

28 Kojega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka i učeći svakoga
čovjeka u svoj mudrosti, da prikažemo svakoga čovjeka savršena u Kristu
Isusu;

29 Za što se i trudim, boreći se po njegovoj moći, koja silno radi u meni.

Kološanima 2

1 Jer hoću da vi znate, koliku borbu imam za vas i za one, što su u Laodiceji, i
za sve, koji ne vidješe lica mojega u tijelu,

2 Da se utješe srca njihova, da sjedinjeni u ljubavi dođu do svega bogatstva
punine razboritosti, te upoznaju tajnu Boga Oca i Isusa Krista,

3 U kojemu je sve blago mudrosti i znanja skriveno.

4 A ovo govorim, da vas nitko ne prevari zamamljivim riječima.

5 Jer ako tijelom i nijesam kod vas, ali sam duhom s vama, radujući se i
videći vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista.

6 Kako dakle primiste Krista Isusa Gospodina, onako živite u njemu,

7 Ukorijenjeni i nazidani u njemu i utvrđeni vjerom, kao što naučiste, obilujte
u njoj zahvalnošću.

8 Pazite, da vas tko ne pokvari mudrovanjem i ispraznom prijevarom po
predaji ljudi, po počelima svijeta, a ne po Kristu,

9 Jer u njemu stanuje sva punina Božanstva bivstveno;

10 I u njemu ste ispunjeni, koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti;

11 U kojemu ste bili i obrezani obrezanjem nerukotvorenim, svukoste tjelesnu
put, obrezanjem Kristovim,

12 Zakopani s njim u krštenju, u kojemu s njim i uskrsnuste po vjeri u silu
Boga, koji ga uskrsnu od mrtvih.

13 I vas, koji ste bili mrtvi u prestupcima i u neobrezanju tijela svojega, oživio
je s njim, oprostivši nam sve prestupke,

14 Izbrisavši zadužnicu, koja je bila svojom odredbom protiv nas, i to
uklonivši prikova je na križ;

15 I razoružavši poglavarstva i vlasti, izvede ih smjelo na ugled, pobijedivši ih
u njemu.

16 Neka vas dakle nitko ne osuđuje za jelo, ili za piće, ili za kakav blagdan, ili
za mlađak, ili za subote;

17 što je sjena budućih stvari; a tijelo je Kristovo.

18 Neka vas nitko ne liši nagrade, koji uživa u postu i službi anđela ponoseći
se stvarima, što ih je tobože vidio, uzalud nadimajući se mišljenjem tijela
svojega,

19 A ne držeći se glave, iz koje je sve tijelo pomoću zglavaka i sveza složeno i
sastavljeno, i raste za rast u Bogu,

20 Ako dakle umrijeste s Kristom počelima svijeta, zašto vas, kao da još živite
u svijetu, vežu propisima:

21 "Ne dotakni se!" Ne okusi!" "Ne opipaj!"? Sve to propada s upotrebom,

22 To su zapovijedi i nauke i ljudske.

23 Imaju doduše priliku mudrosti po umišljenoj pobožnosti, postu i trapljenju
tijela, ali u njima nema ništa časno, nego da se zasiti tijelo.

Kološanima 3

1 Ako dakle uskrsnuste s Kristom, tražite ono, što je gore, gdje Krist sjedi s
desne strane Boga!

2 Težite za onim, što je gore, a ne što je na zemlji!

3 Jer umrijeste, i vaš je život skriven s Kristom u Bogu.

4 Kad se pojavi Krist, život naš, onda ćete se i vi s njim pojaviti u slavi.

5 Umrtvite dakle udove svoje, koji su na zemlji: bludnost, nečistoću, požudu,
zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo,

6 Zbog kojih dolazi gnjev Božji na sinove neposluha,

7 U kojima ste i vi negda hodili kad ste živjeli među njima.

8 A sad odbacite i vi sve to: srdžbu, ljutinu, zloću, psovanje, sramotne riječi iz
usta svojih!

9 Ne lažite jedan na drugoga, svucite staroga čovjeka s djelima njegovim,

10 I obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje po slici onoga, koji ga je
stvorio;

11 Gdje nema Grka ni Židova, obrezanja ni neobrezanja, barbara ni Skita,
roba ni slobodnjaka, nego sve i u svima Krist.

12 Obucite se dakle kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u srdačno milosrđe,
dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost;

13 Podnosite jedan drugoga i opraštajte jedan drugome, ako ima tko tužbu na
koga; kao što le i Gospodin vama oprostio, tako i vi.

14 A povrh svega toga imajte ljubav, koja je veza savršenstva!

15 I mir Kristov neka vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednome
tijelu, i zahvalni budite!

16 Riječ Kristova neka stanuje u vama obilato, u svakoj mudrosti učeći i
opominjući jedan drugoga, sa psalmima, hvalospjevima i pjesmama
duhovnim u milosti pjevajući u srcima svojim Bogu.

17 I sve štogod činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospodina Isusa
Krista, zahvaljuj ući Bogu Ocu po njemu.

18 Žene, pokoravajte se muževima, kao što treba u Gospodinu!

19 Muževi, ljubite žene svoje i ne budite osorni prema njima!

20 Djeco, slušajte roditelje svoje u svemu, jer je to ugodno u Gospodinu!

21 Oci, ne razdražujte djece svoje, da ne budu malodušna!

22 Sluge, pokoravajte se u svemu svojim tjelesnim gospodarima, ne služeći im
na oko, kao da ljudima ugađate, nego u priprosta srce, bojeći se Gospodina!

23 Štogod činite, od srca činite kao Gospodinu, a ne kao ljudima;

24 Znajući, da ćete od Gospodina primiti plaću baštine. Gospodinu Kristu
služite!

25 Jer koji krivdu čini, primit će, što je skrivio, i nema gledanja tko je tko.

Kološanima 4

1 Gospodari, što je pravo i pravedno, činite slugama, znajući, da i vi imate
gospodara na nebu!

2 Ustrajte u molitvi, bdijte u njoj sa zahvaljivanjem!

3 Molite se ujedno i za nas, a nam Bog otvori vrata riječi, da propovijedamo
tajnu Kristovu, za koju sam i svezan,

4 Da je javim, kao što mi treba govoriti!

5 Mudro živite prema onima, koji su vani, vrijeme iskupljujući!

6 Riječ vaša neka je svagda u milosti solju začinjena, da znate, kako vam
treba svakome odgovarati!

7 Kako je meni, javit će vam sve Tihik, ljubljeni brat i vjerni sluga i drugar u
Gospodinu.

8 Njega šaljem k vama upravo zato, da upoznate, kako je nama, i da utješi
srca vaša,

9 S Onezimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji je od vas. Oni će vam sve
javiti, kako je ovdje.

10 Pozdravlja vas Aristarh, koji je s menom u sužanjstvu, i Marko, nećak
Barnabin, za kojega primiste zapovijedi ako dođe k vama, primite ga;

11 I Isus, prozvan Just, koji su iz obrezanja. Ovo su jedini moji pomagači za
kraljevstvo Božje, koji su mi bili za utjehu.

12 Pozdravlja vas Epafra, koji je od vas, sluga Krista Isusa; on se jednako bori
za vas u molitvama, da stojite savršeni i ispunite sve, što je volja Božja.

13 Jer svjedočim za njega, da se mnogo trudi za vas i za braću u Laodiceji i
Hierapolu.

14 Pozdravlja vas Luka, liječnik, ljubljeni, i Dema

15 Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu, i crkvu, koja je u kući njegovoj!

16 I kad se pročita ova poslanica kod vas, učinite, da se pročita i u
Laodicejskoj crkvi, i onu, iz Laodiceje, da i vi pročitate.

17 I kažite Arhipu: "Gledaj na službu, koju si primio u Gospodinu, da je
ispuniš!

18 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Spominjite se mojih okova! Milost s
vama! Amen.

1 Solunjanima Poslanica

1 Solunjanima 1

1 Pavao i Silvan i Timotej crkvi Solunjana u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu
Kristu. Milost vam i mir!

2 Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas spominjući se vas u molitvama
svojim,

3 Sjećajući se bez prestanka vašega djela vjere i truda, i ljubavi i ustrajnosti u
nadi u Gospodina našega Isusa Krista pred Bogom i Ocem našim,

4 Znajući, braćo, ljubljena od Boga, za izbor vaš,

5 Jer evanđelje naše nije došlo k vama samo u riječi, nego i u sili i u Duhu
Svetome, i u punini mnogoj, kao što znate, kakvi smo bili među vama zbog
vas.

6 I vi se ugledaste na nas i na Gospodina, primivši riječ u velikoj nevolji s
radošću Duha Svetoga,

7 Tako da vi postadoste izgled svima vjernicima u Makedoniji i Ahaji.

8 Jer je od vas odjeknula riječ Gospodnja, ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego
se je po svakom mjestu razglasila vjera vaša u Boga, tako da nam ne treba što
govoriti.

9 Jer oni obznanjuju za nas, kakav smo ulazak imali k vama, i kako ste se
obratili k Bogu od idola, da služite Bogu živomu i Istinitomu,

10 I da čekate Sina njegova s nebesa, kojega uskrsnu od mrtvih, Isusa, koji nas
izbavlja od budućega gnjeva.

1 Solunjanima 2

1 Jer sami znate, braćo, ulazak naš k vama da ne bi uzalud.

2 Nego nastradavši prije i pretrpjevši pogrde, kao što znate, u Filipima,
ohrabrismo se u Bogu svojemu, da propovijedamo vama evanđelje Božje s
velikom borbom.

3 Jer propovijedanje naše nije od prijevare, ni od nečistoće, ni u lukavstvu,

4 Nego kako nas je okušao Bog za dostojne, da nam povjeri evanđelje, tako govorimo, ne da ljudima ugađamo, nego Bogu, koji kuša srca naša.

5 Jer nijesmo nikada govorili vama laskavim riječima, kao što znate, niti pod izlikom lakomstva, Bog je svjedok;

6 Niti tražeći od ljudi slave, ni od vas, ni od drugih.

7 Premda smo mogli pokazati svoju vlast kao apostoli Kristovi, bili smo ipak krotki među vama, kao što dojilja njeguje djecu svoju.

8 Tako smo čeznuli za vama, da smo bili spremni dati vam ne samo evanđelje Božje, nego i Život svoj, jer ste nam omiljeli.

9 Jer se spominjete, braćo, truda našeg i umora, kako smo noć i dan radili, da ne budemo na teret nijednome od vas; tako smo vam propovijedali evanđelje Božje.

10 Vi ste svjedoči, i Bog, kako smo se sveto, pravedno i besprijekorno vladali prema vama, koji vjerujete.

11 Znate, kako smo svakoga vas kao otac djecu svoju

12 Molili, bodrili i zaklinjali, da živite dostojno Boga, koji vas je pozvao u svoje kraljevstvo i slavu.

13 Zato i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka, što vi, primivši od nas propovijedanu riječ Božju, primiste je ne kao riječ čovječju, nego, kao što zaista jest, riječ Boga, koji i djeluje u vama, koji vjerujete.

14 Jer vi postadoste, braćo, nasljedovatelji crkva Božjih, koje su u Judeji u Kristu Isusu, jer i vi isto pretrpjeste od svojih suplemenika, kao i oni od Židova,

15 Koji ubiše i Gospodina Isusa, i proroke, i nas progoniše, i Bogu se ne mile, i svima se ljudima protive,

16 Jer nam priječe govoriti narodima, da se spase, da ispune mjeru svojih grijeha svagda; ali dođe gnjev na njih do kraja.

17 A mi, braćo, odijeljeni od vas za neko vrijeme licem, a ne srcem, osobito
nastojasmo s velikom željom da vidimo lice vaše.

18 Zato smo htjeli da dođemo k vama, a ja, Pavao, jedanput i drugi put, ali
spriječi nam sotona.

19 Jer tko je naša nada, ili radost, ili kruna slave? Nijeste li i vi pred
Gospodinom našim Isusom Kristom o njegovu dolasku?

20 Jer ste vi slava naša i radost.

1 Solunjanima 3

1 Zato ne mogosmo više podnositi i nađosmo za dobro ostati u Ateni;

2 I poslasmo Timoteja, brata svojega i slugu Božjega u evanđelju Kristovu, da
vas utvrdi i ohrabri za vjeru vašu,

3 Da se nitko ne popusti u ovim nevoljama; jer sami znate, da smo za to
određeni.

4 Jer i kad smo bili kod vas, rekli smo vam unaprijed, da ćemo podnositi
nevolje, a to se je i dogodilo, kako znate.

5 Zato i ja, jer nijesam mogao više podnositi, poslah, da upoznam vjeru vašu,
da vas nije kako zaveo u napast napastnik, i da uzalud ne bude trud naš.

6 A sad, kad dođe Timotej k nama od vas i javi nam vašu vjeru i ljubav, i da
imate dobar spomen o nama svagda, želeći nas vidjeti, kao i mi vas,

7 Zato se utješismo, braćo, zbog vas u svoj bijedi i nevolji svojoj vašom
vjerom,

8 Jer sad živimo, kad vi stojite u Gospodinu.

9 Jer kakvu zahvalu možemo uzvratiti Bogu za vas, za svu radost, kojom se
radujemo zbog vas pred Bogom svojim?

10 Noć i dan molimo se najgorljivije, da vidimo lice vaše i da ispunimo
nedostatak vjere vaše.

11 A sam Bog, i Otac naš, i Gospodin naš Isus Krist neka upravi put naš k vama!

12 A vas Gospodin neka umnoži, i neka imate izobilnu ljubav jedan k drugome, i k svima, kao i mi k vama,

13 Da bi se utvrdila srca, vaša bez prijekora u svetosti, pred Bogom i Ocem našim, kad dođe Gospodin naš Isus Krist sa svima svetima svojim, Amen.

1 Solunjanima 4

1 Uostalom dakle, braćo, molimo vas i opominjemo u Gospodinu Isusu, kao što ste naučili od nas, kako vam treba živjeti i ugađati Bogu, da tako i živite, da sve više napredujete.

2 Jer znate, kakve vam dadosmo zapovijedi po Gospodinu Isusu.

3 Jer je ovo volja Božja, svetost vaša, da se čuvate od bludnosti,

4 Da svaki vas zna čuvati svoj sud u svetosti i časti,

5 A ne u strasti požude, kao i neznabošci, koji ne poznaju Boga;

6 I da ne prestupate i zakidate u poslu brata svojega; jer je Gospodin osvetnik za sve ovo, kao što vam i prije kazasmo i posvjedočismo.

7 Jer Bog nas ne pozva na nečistoću, nego na svetost.

8 Koji dakle prezire, ne prezire čovjeka nego Boga, koji je dao svojega Duha Svetoga u vas.

9 A za ljubav bratsku ne treba da vam pišemo, jer ste sami od Boga naučeni, da se ljubite među sobom.

10 I jer to činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. A molimo vas, braćo, da još većma u tom napredujete,

11 I da nastojite da provodite miran život, i da gledate svoj posao, i da radite svojim rukama, kao što vam zapovjedismo;

12 Da se vladate pošteno prema onima, što su vani, i da ni od koga ništa ne trebate.

13 A nećemo, braćo, da vi ne znate za one, koji su usnuli, da se ne žalostite
kao i ostali, koji nemaju nade.

14 Jer ako vjerujemo, da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one, koji su
usnuli po Isusu, dovesti s njime.

15 Jer vam ovo govorimo po riječi Gospodnjoj, da mi, koji živimo, koji
ostajemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih, koji su usnuli.

16 Jer će sam Gospodin na dani znak, na glas arkanđelov, na zvuk trube Božje
sići s neba i mrtvi u Kristu uskrsnut će najprije,

17 Onda ćemo mi, koji živimo, koji smo ostali, biti zajedno s njima uzeti u
oblake, u susret Gospodinu u zraku, i tako ćemo svagda biti s Gospodinom.

18 Tješite dakle jedan drugoga ovim riječima!

1 Solunjanima 5

1 A o vremenu i času, braćo, ne treba da vam pišemo,

2 Jer sami dobro znate, da će dan Gospodnji i doći tako kao tat u noći.

3 Jer kad reknu: Mir i sigurnost! onda će iznenada napasti na njih propast,
kao bol na trudnu ženu, i neće uteći.

4 Ali vi, braćo, nijeste u tami, da vas onaj dan kao tat iznenadi.

5 Jer ste vi svi sinovi svijetla i sinovi dana; nijesmo noći niti tame.

6 Tako dakle ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i budimo trijezni!

7 Jer koji spavaju, u noći spavaju, i koji se opijaju, u noći se opijaju,

8 A mi, koji smo sinovi dana, budimo trijezni i obučeni u oklop vjere i ljubavi,
i s kacigom nade spasenja;

9 Jer nas Bog ne postavi za gnjev, nego da stečemo spasenje po Gospodinu
našem Isusu Kristu,

10 koji umrije za nas, da mi, ili bdjeli, ili spavali, zajedno s njim živimo.

11 Zato tješite jedan drugoga i potičite jedan drugoga na dobro, kao što i
činite!

12 A molimo vas, braćo, da priznajte one, koji se trude među vama, i
nastojnike svoje u Gospodinu, i koji vas opominju,

13 Da ih osobito cijenite u ljubavi zbog djela njihova; živite u miru među
sobom!

14 A opominjemo vas, braćo, poučavajte neuredne, tješite malodušne,
zauzimajte se za slabe, budite strpljivi sa svima!

15 Gledajte, da nitko ne vraća kojemu zla za zlo; nego svagda revno nastojte o
dobru i među sobom i prema svima!

16 Radujte se svagda!

17 Molite se bez prestanka!

18 Na svemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božja u Kristu Isusu od vas.

19 Duha ne gasite!

20 Proročanstva ne prezirite!

21 A sve kušajte; što je dobro, zadržite!

22 Uklanjajte se od svake vrste zla!

23 A sam Bog mira neka vas posveti u punoj mjeri; neka se vaš duh, vaša duša
i vaše tijelo posve bez prijekora sačuva za dolaska Gospodina našega Isusa
Krista!

24 Vjeran je, koji vas pozva, on će i izvršiti.

25 Braćo, molite se za nas!

26 Pozdravite svu braću cjelovom svetim!

27 Zaklinjem vas Gospodinom, da se pročita ova poslanica svoj svetoj braći.

28 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama! Amen.

2 Solunjanima Poslanica

2 Solunjanima 1

1 Pavao i Silvan i Timotej crkvi Solunjana u Bogu Ocu našemu i Gospodinu
Isusu Kristu.

2 Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista!

3 Dužni smo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kao što dolikuje, jer raste
vrlo vjera vaša, i množi se ljubav svakoga vas među vama,

4 Tako da se mi sami hvalimo vama u crkvama Božjim zbog vaše strpljivosti i
vjere u svima vašim progonima i nevoljama koje podnosite.

5 Za znak pravednoga suda Božjega, da budete dostojni kraljevstva Božjega za
koje i trpite.

6 Jer je doista pravedno u Boga, da uzvrati muku onima koji vas muče.

7 A vama koje muče, pokoj s nama, kad se objavi Gospodin Isus s neba s
anđelima sile svoje,

8 U ognju plamenim, kad će dati osvetu onima, koji ne poznaju Boga, i koji ne
slušaju evanđelja Gospodina našega Isusa Krista;

9 Koji će trpjeti kaznu, propast vječnu, odbačeni od lica Gospodnjega i od
slave sile njegove.

10 Kad dođe u onaj dan da se proslavi u svetima svojim i divan da bude u
svima, koji vjerovaste; jer se je primilo svjedočanstvo naše među vama.

11 Zato se i molimo svagda za vas, da vas Bog naš učini dostojnima zvanja, i
ispuni svaku radost dobrote i djelo vjere u sili.

12 Da se proslavi ime Gospodina našega Isusa Krista u vama i vi u njemu, po
milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

2 Solunjanima 2

1 A molimo vas, braćo, za dolazak Gospodina našega Isusa Krista i našega
skupljanja s njim,

2 Da se ne date brzo pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom, ni riječju,
ni poslanicom, tobože od nas poslanom, kao da je već blizu dan Gospodnji.

3 Da vas nitko ne prevari ni na koji način, jer treba da najprije dođe otpad, i
objavi se čovjek grijeha, sin propasti,

4 Koji se protivi i podiže više svega, što se zove Bog, ili što se štuje, tako da će
on sjesti u hramu Božjem pokazujući sebe, kao da je Bog.

5 Ne pamtite li, da sam vam ovo govorio, još kad sam bio kod vas?

6 I sad znate, što zadržava, da, se ne javi u svoje vrijeme.

7 Jer tajna bezakonja već djeluje; samo treba da se ukloni onaj, koja sad
zadržava.

8 I onda će se pojaviti bezakonik, kojega će Gospodin Isus ubiti dahom usta
svojih i uništiti sjajem dolaska svojega,

9 Kojega je dolazak po djelovanju sotoninu sa svakom silom i znacima i
lažnim čudesima,

10 I sa svakom prijevarom nepravde među onima, koji propadaju, jer ljubavi
istine ne primiše, da bi se spasili.

11 I zato će im Bog poslati silu zablude, da vjeruju laži,

12 Da se svima sudi, koji ne vjerovaše istini, nego volješe nepravdu.

13 A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubljena od
Gospodina, što vas je Bog kao prvence izabrao za spasenje posvećenjem Duha
i vjerom istine,

14 U koje vas pozva evanđeljem našim, da postignete slavu Gospodina našega
Isusa Krista.

15 Tako dakle, braćo, stojte i držite predaje, koje naučiste ili riječju ili
poslanicom našom.

16 A sam Gospodin naš Krist Isus i Bog Otac naš, koji nas je ljubio i dao utjehu
vječnu i dobru nadu u milosti,

17 Neka utješi srca vaša i utvrdi u svakom dobrom djelu i riječi!

2 Solunjanima 3

1 Uostalom, braćo, molite se za nas, da riječ Gospodnja trči i da se slavi kao i u vas;

2 I da se izbavimo od dosadnih i zlih ljudi; jer vjera nije stvar svakoga

3 A Gospodin je vjeran, on će vas utvrditi i sačuvati oda zla.

4 A uzdamo se u Gospodinu za vas, da ono, što vam zapovijedamo, i činite, i činit ćete.

5 A Gospodin neka upravi srca vaša na ljubav Božju i na strpljivost Kristovu!

6 A zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina našega Isusa Krista, da se odvojite od svakoga brata, koji živi neuredno, a ne po predaji, koju primiše od nas.

7 Jer sami znate, kako treba da se ugledate na nas, jer nijesmo živjeli neuredno među vama.

8 Niti smo zabadava kruh jeli u koga, nego smo radili u trudu i muci noć i dan, da ne budemo na teret nikome od vas.

9 Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama za uzor, da nas nasljedujete.

10 Jer kad smo bili u vas, ovo smo vam zapovijedali, da, ako tko neće da radi, neka i ne jede!

11 Jer čujemo, da neki neuredno žive među vama, ništa ne rade, nego se bave ništavim stvarima.

12 Takvima zapovijedamo i opominjemo ih u Gospodinu Isusu Kristu, da mirno radeći svoj kruh jedu.

13 A vi, braćo, ne umarajte se dobro čineći!

14 A ako tko ne posluša riječi naše u ovoj poslanici, toga zabilježite i ne drugujte s njim, da se posrami!

15 Ali ga ne držite kao neprijatelja, nego ga opominjite kao brata!

16 A sam Gospodin mira neka vam dadne mir svagda na svakom mjestu! Gospodin sa svima vama!

17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom, što je znak u svakoj poslanici. Ovako pišem.

18 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen.

1 Timoteju Poslanica

1 Timoteju 1

1 Pavao, apostol Isusa Krista, po zapovijedi Boga, Spasitelja našega i Krista
Isusa, nade naše,

2 Timoteju, pravome sinu u vjeri. Milost, milosrđe, mir od Boga Oca i Krista
Isusa, Gospodina našega!

3 Kao što sam te molio, da ostaneš u Efezu, kad sam zaputio u Makedoniju, da
zapovjediš nekima, da ne uče drukčije,

4 Niti da se bave bajkama i beskrajnim rodoslovljima, koja čine više
prepiranja, negoli gradnju Božju, što stoji na vjeri.

5 A svrha je zapovijedi ljubav iz čista srca i dobre savjesti i vjere
nelicemjerne.

6 Od toga neki zastraniše i svrnuše u prazne govore.

7 Htjeli su da budu učitelji zakona, a da ne razumiju, ni što govore, ni što
utvrđuju.

8 A znamo, da je zakon dobar, ako ga tko drži kako treba.

9 Znajući ovo, da pravedniku zakon nije postavljen, nego bezakonicima i
nepokornima, bezbožnicima i grješnicima, zločincima i nečistima, ubojicama
oca i majke, krvnicima ljudskim,

10 Bludnicima, muželožnicima, Ijudokradicama, lažljivcima, krivokletnicima,
i ako što drugo ima protivno zdravoj nauci,

11 Po evanđelju slave Blagoslovljenoga Boga, koje je meni povjereno.

12 Zahvaljujem onome, koji mi dade jakost, Kristu Isusu, Gospodinu našemu,
što me je držao za vjerna i postavio u službu,

13 A prije sun bio hulitelj, i progonitelj i nasilnik; ali sam pomilovan, jer sam
ne znajući učinio u nevjerstvu,

14 Ali je vanredno obilovala milost Gospodina našega s vjerom i ljubavi u
Kristu Isusu.

15 Pouzdana je riječ i vrijedna da bude potpuno primljena, da je Krist Isus
došao na svijet da spasi grješnike, od kojih sam prvi ja.

16 Ali sam zato bio pomilovan, da na meni prvome pokaže Isus Krist svu
strpljivost za pouku onima; koji će vjerovati u njega za život vječni.

17 A kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u
vijeke vjekova! Amen.

18 Ovu zapovijed predajem ti, sine Timoteju, po prijašnjim proročanstvima za
tebe, da biješ u njima dobar boj,

19 Imajući vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši postadoše brodolomci u
vjeri;

20 Među kojima su Himenej i Aleksandar, koje predadoh sotoni, da se nauče
ne huliti,

1 Timoteju 2

1 Molim dakle prije svega, da se čine prošnje, molitve, zagovori, i
zahvaljivanja za sve ljude,

2 Za kraljeve i sve, koji su na: vlasti, da tihi i mirni život provodimo u svakoj
pobožnosti i čestitosti,

3 Jer ovo je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom,

4 Koji hoće, da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.

5 Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Krist Isus,

6 Koji sebe dade u otkup za sve, svjedočanstvo u svoje nijeme,

7 Za koje sam postavljen ja kao propovjednik i apostol istinu govorim, ne
lažem, kao učitelj neznabožaca u vjeri i istini.

8 Hoću dakle, da se mole muževi na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez
gnjeva i svađe.

9 Tako i žene u pristojnom odijelu sa stidljivošću i bistrošću da se kite, ne
pletenicama, ni zlatom, ili biserom, ili haljinama skupocjenim,

10 Nego dobrim djelima, kao što se pristoji ženama, koje se obećavaju
pobožnosti,

11 Žena u tišini neka se uči sa svom pokornošću!

12 A ne dopuštam ženi, da ući, niti da vlada mužem, nego da bude u tišini,

13 Jer je Adam najprije bio stvoren, onda Eva;

14 I Adam nije bio zaveden, a žena zavedena počni prijestup.

15 Ali će se spasiti rađanjem djece, ako ostane u vjeri, ljubavi, u svetosti i
bistrosti.

1 Timoteju 3

1 Istinita je riječ: ako tko želi službu nadgledništva, dobru službu želi.

2 Nadglednik dakle treba da je besprijekoran, jedne žene muž, trijezan,
pametan, častan, gostoljubiv, sposoban da uči,

3 Ne odan piću, ne nasilan, nego i krotak, ne svadljivac, ne lakom;

4 Koji svojom kućom dobro upravlja i ima poslušnu djecu sa svom čestitošću.

5 A ako tko ne zna svojom kućom upravljati, kako će se starati za crkvu
Božju?

6 Ne novoobraćeni, da se ne bi naduo i pao u osudu đavolju.

7 A valja da ima i dobro svjedočanstvo od onih, koji su vani, da ne bi upao u
sramotu i u zamku đavolju.

8 Tako i poslužitelji treba da su pošteni, ne dvojezični, ne koji mnogo vina
piju, ne lakomi na dobitak okaljan,

9 Koji imaju tajnu tanu vjere u čistoj savjesti.

10 A i ovi neka se najprije iskušaju, pa onda da vrše službu poslužitelja, ako su
besprijekorni.

11 Tako i žene (njihove) treba da su poštene, ne koje kleveću, trijezne, vjerne
u svemu.

12 Poslužitelji neka su muževi jedne žene, koji dobro upravljaju djecom i
svojim kućama.

13 Jer koji dobro obavljaju službu poslužitelja, stječu sebi častan položaj i
veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu.

14 Ovo ti pišem nadajući se, da ću brzo doći k tebi.

15 Ako li se zadržim, da znaš, kako ti se treba vladati u kući Božjoj, koja je
crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine.

16 I kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: On se javio u tijelu,
opravdao se u Duhu, pokazao se anđelima, propovijedao se neznabošcima,
vjerovao se u svijetu, uznio se u slavi.

1 Timoteju 4

1 A Duh govori jasno, da će u posljednja vremena odstupiti neki od vjere,
slušajući lažne duhove i nauke zlih duhova,

2 U licemjerju lažaca, koji imaju biljeg upečen na svojoj savjesti,

3 Koji zabranjuju ženiti se, blagovati jela, koja Bog stvori, da ih vjernici i oni,
koji upoznaše istinu, uzimaju sa zahvalnošću.

4 Jer je svako stvorenje Božje dobro, i ništa nije na odmet, što se uzima sa
zahvalnošću,

5 Jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom.

6 Ako to predočiš braći, bit ćeš dobar sluga Krista Isusa, othranjen riječima
vjere i dobrom naukom, koju si primio.

7 A ludih i bapskih gatalica kloni se, a vježbaj se u pobožnosti!

8 Jer tjelesno vježbanje malo je korisno, a pobožnost je korisna za sve, jer ima
obećanje života sadašnjega i budućega.

9 Istinita je riječ i dostojna, da bude potpuno primljena.

10 Jer zato se trudimo, i podnosimo sramotu, jer se uzdamo u Boga živoga,
koji je Spasitelj svih ljudi, osobito vjernika.

11 Ovo zapovijedaj i uči!

12 Nitko neka ne prezre tvoju mladost; nego budi primjer vjernicima u riječi,
u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći!

13 Dok dođem, pripazi na čitanje, opominjanje i učenje!

14 Ne zanemaruj milosti, koja je u tebi i dana ti je po proročanstvu
polaganjem ruku svećeničkih!

15 Ovo promišljavaj, u ovom budi, da tvoj napredak bude očevidan svima!

16 Pazi na sebe i na nauku; ustraj u tome, jer ovo čineći spasit ćeš i sebe i one,
koji te slušaju.

1 Timoteju 5

1 Starijega ne karaj, nego ga upozori kao oca, mlađe kao braću;

2 Stare žene kao majke, mlađe kao sestre sa svom čistoćom!

3 Udovice poštuj, koje su zaista udovice!

4 Ako li koja udovica ima djecu ili unučad, neka se nauče najprije svoju kuću
poštovati i zajam vraćati roditeljima; jer je ovo ugodno pred Bogom.

5 A koja je zaista udovica i usamljena, uzda se u Boga i ostaje u molitvama i u
prošnjama noć i dan.

6 A ona koja je u slastima, mrtva je iako je i živa.

7 I ovo zapovijedaj, da budu besprijekorne!

8 Ako li se tko za svoje, a osobito za ukućane ne brine, odrekao se je vjere i
gori je od nevjernika.

9 Udovica neka se ne izabere mlađa od šezdeset godina, koja je bila jednome
mužu žena,

10 I koja ima svjedočanstvo u dobrim djelima, ako je djecu odgojila, ako je
gostoljubiva bila, ako je svetima noge prala, ako je nevoljnima pomagala, ako
je išla za svakim dobrim djelom.

11 A mlađe udovice odbij; jer kad postanu raskošne protiv Krista, hoće da se
udaju,

12 I navlače na se osudu, što prvu vjeru pokvariše.

13 A ujedno i besposlene uče se obilaziti po kućama, a ne samo besposlene,
nego i jezične i radoznale, pa govore, što ne treba.

14 Hoću dakle, da se mlađe udaju, djecu rađaju, da budu domaćice, a nikakve
prilike da ne daju protivniku za psovanje.

15 Jer se već neke okrenuše za sotonom.

16 Ako koji vjerni ili koja vjerna ima udovice, neka se stara za njih, i da se ne
optereti crkva, da one, koje su zaista udovice, može zadovoljiti.

17 Starješine, koji su dobri predstojnici, dostojni su dvostruke časti, osobito
koji se trude u riječi i nauci!

18 Jer Pismo govori: "Volu, koji vrše, ne zavezuj usta" , i "radnik je dostojan
svoje plaće".

19 Protiv svećenika ne primaj tužbe, osim kad imaju dva ili tri i svjedoka!

20 A koji griješe, pokaraj ih pred svima, da i drugi imaju strah!

21 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom i izabranim anđelima, da ovo
držiš bez predrasude, ne čineći ništa iz pristranosti.

22 Ruku brzo ne polaži ni na koga, niti budi dionik tuđih grijeha! Drži sebe
čista!

23 Više ne pij vode, nego pij pomalo vina zbog želuca i čestih svojih slabosti!

24 Nekih su ljudi grijehi očevidni i idu na sud pred njima, a nekih idu za
njima.

25 Tako su i dobra djela očevidna, i koja su drukčija, ne mogu se skriti.

1 Timoteju 6

1 Robovi, koji su god pod jarmom, neka smatraju svoje gospodare vrijednima
svake časti, da se ne huli na ime Božje i na nauku.

2 A koji imaju vjernike za gospodare, neka ih ne cijene manje, što su braća,
nego još bolje neka služe jer su vjernici i ljubljeni, koji nastoje da dobro čine.
Ovo uči i svojski preporuči!

3 Ako li tko drukčije uči i ne pristaje na zdrave riječi Gospodina našega Isusa
Krista i na nauku pobožnu,

4 Taj se je naduo i ne zna ništa, nego boluje od zapitkivanja i praznih
prepiranja, oda što postaje zavist, svađa, psovke, zle sumnje,

5 Neprestane razmirice ljudi, koji su u svojemu sudu pokvareni i bez istine,
koji misle, da je pobožnost sredstvo za dobitak.

6 U istinu velik je dobitak pobožnost, kad je spojena sa zadovoljstvom.

7 Jer ništa ne donesosmo na ovaj svijet; bez sumnje ne možemo ništa ni
odnijeti.

8 A kad imamo hranu i odjeću, ovim budimo zadovoljni!

9 Jer koji hoće da se obogate, upadaju u napast, zamku, i u mnoge lude i
škodljive želje, koje bacaju ljude u propast i pogibao.

10 Jer je korijen sviju zala lakomstvo, kojemu neki predavši se zalutaše od
vjere i na sebe navukoše jade mnoge.

11 A ti, o čovječe Božji, bježi od ovoga, a idi za pravdom, pobožnosti, vjerom,
ljubavi, strpljivosti, krotkosti!

12 Bori se u dobroj borbi vjere, postigni život vječni, na koji si pozvan i za
koje si dao dobro svjedočanstvo pred mnogim svjedocima.

13 Zapovijedam ti pred Bogom, koji sve oživljuje, i Kristom Isusom, koji je
položio pred Poncijem Pilatom svjedočanstvo, dobru ispovijest,

14 Da držiš ovu zapovijed neokaljanu i besprijekornu do dolaska Gospodina
našega Isusa Krista,

15 Što će ga u svoje vrijeme pokazati Blagoslovljeni i jedini vladalac, Kralj
nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima.

16 Koji jedini ima besmrtnost i prebiva u svjetlosti, kojoj se ne može
pristupiti; kojega nitko od ljudi nije vidio, a niti može vidjeti; kojemu čast i
vlast vječna! Amen.

17 Bogatima na ovome svijetu zapovijedaj, da se ne ponose, niti uzdaju u
bogatstvo nestalno, nego u Boga živoga, koji nam sve da je obilato za užitak;

18 Neka dobro čine, neka se obogate u dobrim djelima, neka budu darežljivi i
međusobno dijele.

19 Neka skupljaju sebi blago kao dobar temelj za budućnost, da postignu život
istiniti!

20 O Timoteju, sačuvaj, što ti je povjereno, kloneći se nevaljalih i ispraznih
riječi u govoru i prepiranja i lažno nazvanoga znanja,

21 Kojim neki hvaleći se otpadoše od vjere. Milost s tobom! Amen.

2 Timoteju Poslanica

2 Timoteju 1

1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj za navješćivanje života u Kristu
Isusu,

2 Timoteju, ljubljenome sinu: Milost, milosrđe, mir od Boga Oca i Krista Isusa,
Gospodina našega.

3 Zahvaljujem Bogu, kojemu služim od praotaca čistom savjesti, što bez
prestanka imam spomen za tebe u molitvama svojim noć i dan,

4 Želeći da te vidim, spominjući se suza tvojih, da se radosti ispunim,

5 Sjećajući se one vjere, koja je u tebi nelicemjerna, koja se nastani najprije u
baki tvojoj Loidi i u majki tvojoj Euniki, a uvjeren sam, da je i u tebi.

6 Zato opominjem te, da opet raspiriš milost Božju, koja je u tebi polaganjem
ruku mojih.

7 Jer nam Bog ne dade duha bojažljivosti, nego jakosti i ljubavi i razboritosti.

8 Ne stidi se dakle svjedočanstva Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova,
nego podnosi s menom za evanđelje po sili Boga,

9 Koji nas je spasio i pozvao zvanjem svetim, ne po djelima našim, nego po
svojoj odluci i milosti, koja nam je dana u Kristu Isusu prije vječnih vremena.

10 A sad se je objavila pojavom Spasitelja našega Isusa Krista, koji uništi smrt,
a obasja život i neraspadljivost evanđeljem;

11 Za koje sam ja postavljen kao propovjednik i apostol i učitelj neznabožaca.

12 Zato i ovo trpim, ali se ne stidim, jer znam, kojemu sam vjerovao, i uvjeren
sam, da je on moguć sačuvati poklad moj za dan onaj.

13 Izgled zdravih riječi, što si ih čuo od mene, drži u vjeri i ljubavi, koja je u
Kristu Isusu!

14 Lijepi poklad čuvaj Duhom Svetim, koji stanuje u nama!

15 Znaš ovo, da se odvratiše od mene svi, koji su u Aziji među kojima i Figel i Hermogen

16 A Gospodin neka dadne milost kući Oneziforovoj, jer me je često utješio, i okova se mojih nije stidio;

17 Nego došavši u Rim potražio me je brižno, i našao.

18 Neka njemu dadne Gospodin, da nađe milosrđe u Gospodina u dan onaj! I u Efezu koliko mi posluži, ti znaš najbolje.

2 Timoteju 2

1 Ti dakle, sine moj, jačaj u milosti, koja je u Kristu Isusu;

2 I što si čuo od mene po mnogim svjedocima, ono predaj vjernim ljudima, koji će biti sposobni i druge naučiti!

3 Podnosi s menom napore kao dobar vojnik Krista Isusa!

4 Ni jedan, koji se bori, ne upušta se u poslove ovoga svijeta; inače neće ugoditi vojskovođi.

5 A ako se tko i bori, ne dobije vijenca, ako se pravilno ne bori.

6 Poljodjelac, koji se trudi, najprije treba da primi od plodova.

7 Razumij, što govorim; jer Gospodin dat će ti razumijevanje u svemu.

8 Sjeti se, da je Isus Krist, koji je uskrsnuo od mrtvih, od roda Davidova, po evanđelju mojemu,

9 Za koje trpim zlo sve do okova kao zločinac; ali riječ Božja nije okovana,

10 Zato podnosim sve zbog izabranih, da i oni postignu spasenje u Kristu Isusu sa slavom vječnom.

11 Pouzdana je riječ: Ako smo s njim umrli, s njim ćemo i živjeti;

12 Ako podnosimo, s njim ćemo i kraljevati; ako ga zaniječemo, i on će nas zanijekati.

13 Ako smo nevjerni, on ostaje vjeran, jer se sam sebe ne može odredi.

14 Ovo napominji i posvjedoči pred Gospodinom! Ne upuštaj se u prepiranje
riječima, jer to ništa ne koristi, nego je na propast onima, koji slušaju.

15 Postaraj se, da se pokažeš prokušan pred Bogom kao radnik, koji se nema
što stidjeti, koji pravo upravlja riječju istine!

16 A kloni se loših i praznih razgovora, jer će još više napredovati u
bezbožnosti!

17 I riječ njihova razjedat će oko sebe kao rakrana; a među njima je Himenej i
Filet,

18 Koji odstupiše od istine govoreći, da je uskrsnuće već bilo, i ruše vjeru
nekima.

19 A čvrsto stoji temelj Božji imajući ovaj pečat: "Pozna Gospodin svoje", i
dalje: "Neka odstupi od nepravde svaki, koji zaziva ime Gospodnje!"

20 A u velikoj kući nijesu samo posude zlatne i srebrne, nego i drvene i
zemljane, i jedne su za čast, a druge za sramotu.

21 Ako dakle tko očisti sebe od ovih, bit će posuda za čast, posvećena i
korisna domaćinu, pripravljena za svako dobro djelo.

22 Od želja mladenačkih bježi, idi za pravdom, vjerom, Ijubavlju, mirom s
onima, koji zazivaju Gospodina iz čista srca!

23 A ludih i praznih zapitkivanja kloni se znajući, da rađaju svađe.

24 A sluga Gospodnji ne treba da se svađa, nego da bude blag prema svima,
sposoban da uči, spreman da podnosi zlo,

25 Da s blagošću poučava one, koji se protive istini; ne bi li im kako Bog dao,
da se pokaju i spoznaju istinu,

26 I da dođu k sebi i iskopaju se iz zamke đavola, koja ih je stjerala pod volju
njegovu.

2 Timoteju 3

1 Ali ovo znaj, da će u Posljednje dane nastati vremena teška;

2 Jer će ljudi biti samoživi, lakomi, hvališe, oholice, psovači, nepokorni
roditeljima, nezahvalni, opaki,

3 Neljubezni, nepomirljivi, klevetnici, neuzdržljivi, nemilosrdni, okrutni,

4 Izdajnici, drzoviti, naduveni, koji više mare za slasti nego za Boga,

5 Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli; i ovih se kloni!

6 Jer su među ovima oni, koji se uvlače u kuće i zarobljuju ženice, koje su
natovarene grijehima, i vode ih različne želje,

7 Koje se svagda uče, i nikad ne mogu da dođu k poznanju istine.

8 A kao što se Janes i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi protive
istini, ljudi izopačenoga uma, neutvrđeni u vjeri,

9 Ali neće dalje napredovati, jer će njihovo bezumlje postati javno svemu, kao
što i onih posta.

10 A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, namjeru, vjeru, dugotrpnost,
ljubav, strpljivost,

11 Progonstva, stradanja, kakva mi se dogodiše u Antiohiji u Ikoniju, u Listri;
kakva progonstva podnesoh, i od sviju me izbavi Gospodin!

12 A i svi, koji pobožno hoće da žive u Kristu Isusu, trpjet će progonstvo.

13 A zli ljudi i varalice napredovat će na gore, varajući i varajući se.

14 Ali ti stoj u onome, što si naučio i o čemu si se uvjerio, znajući, od kojih si
naučio;

15 I jer iz djetinjstva znaš Sveta Pisma, koja te mogu učiniti mudrim na
spasenje po vjeri, koja je u Kristu Isusu.

16 Sve je Pismo Bogom nadahnuto i korisno za učenje, za karanje, za
popravljanje, za odgajanje u pravdi,

17 Da bude savršen čovjek Božji, spreman za svako dobro djelo.

2 Timoteju 4

1 Zaklinjem te pred Bogom i Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve,
dolaskom njegovim i kraljevstvom njegovim!

2 Propovijedaj riječ, nastoj oko toga u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj,
opominji, zaprijeti sa svom strpljivošću i naukom!

3 Jer će biti vrijeme, kad zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim
željama nakupiti sebi učitelje, jer ih uši svrbe.

4 I odvratit će uši od istine, a okrenut će se k bajkama.

5 A ti budi razborit u svemu, trpi zlo, učini djelo evanđelista, službu svoju
izvrši potpuno!

6 Jer ja se već žrtvujem, i vrijeme moje smrti blizu je.

7 Dobar sam boj vojevao, trku svršio, vjeru očuvao.

8 Uostalom, meni je pripravljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospodin u
dan onaj, pravedni sudac; a ne samo meni, nego i svima, koji su ljubili
dolazak njegov,

9 Požuri se da dođeš brzo k meni!

10 Jer me Dema ostavi iz ljubavi k sadašnjemu svijetu i otide u Solun,
Crescent u Galaciju, Tito u Dalmaciju. Luka je sam kod mene.

11 Marka uzmi i dovedi sa sobom; jer mi je koristan za službu.

12 A Tihika sam poslao u Efez.

13 Kad dođeš, donesi mi kabanicu, koju sam ostavio u Troadi kod Karpa, i
knjige, a osobito pergamene!

14 Aleksandar, kovač bakra, mnogo mi je zla zadao; platit će mu Gospodin po
djelima njegovim.

15 Čuvaj se i ti njega, jer se je vrlo protivio našim riječima.

16 Za prve moje obrane nije mi nitko pomogao, nego su me svi ostavili; neka
im se to ne uračuna!

17 Ali mi je Gospodin pomogao i ojačao me, da se po meni izvrši
propovijedanje, i da čuju svi narodi, i bio sam izbavljen se od usta lavovih.

18 I Gospodin će me izbaviti od svakoga zla djela, i spasit će me u kraljevstvo
svoje nebesko. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen.

19 Pozdravi Prisku i Akvilu, i Oneziforovu kuću!

20 Erast je ostao u Korintu. A Trofima sam ostavio u Miletu bolesna.

21 Požuri se da dođeš prije zime! Pozdravljaju te Eubul i Pudencije, i Lino i
Klaudija, i braća sva.

22 Gospodin Isus Krist s duhom tvojim! Milost s vama! Amen.

Poslanica Titu

Titu 1

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista, za vjeru izabranika Božjih i za
poznanje istine, koja je po pobožnosti,

2 Za nadu u vječni život, koji obeća istiniti Bog prije vremena vječnih;

3 A javi u vremena svoja riječ Božju propovijedanjem, koje je meni povjereno
po zapovijedi Spasitelja našega, Boga,

4 Titu, pravomu sinu po zajedničkoj vjeri: milost i mir od Boga Oca i Krista
Isusa, Spasitelja i našega.

5 Zato te ostavih u Kreti, da urediš, što je nedovršeno, i da postaviš po
gradovima starješine, kao što ti ja zapovjedih.

6 Ako je tko bez prijekora, jedne žene muž, i ima vjernu djecu, koju ne treba
karati zbog raspuštenosti ili nepokornosti.

7 Jer nadglednik treba daj je bez prijekora, kao Božji upravitelj, ne
samovoljan, ne gnjevljiv, ne pijanica, ne svadljiv, ne lakom na gadan dobitak;

8 Nego gostoljubiv, dobrostiv, razborit, pravedan, svet, uzdržljiv,

9 Koji se drži pouzdane riječi, što se slaže s naukom, da bude u stanju i
opominjati sa zdravom naukom i pokarati one, koji se protive.

10 Jer ih ima mnogo neposlušnih, praznih brbljavaca i zavodnika, osobito koji
su iz obrezanja,

11 Kojima treba usta zatvoriti; koji cijele kuće prevraćaju učeći, što ne treba,
zbog gadna dobitka.

12 Reče netko od njih, njihov vlastiti prorok: "Krećani su svagda lažljivi, zle
živine, besposleni trbusi."

13 Svjedočanstvo je ovo istinito, Zato ih karaj strogo, da budu zdravi u vjeri,

14 Ne prianjajući uz židovske bajke i zapovijedi ljudi koji se odvraćaju od
istine.

15 Čistima je sve čisto; a okaljanima i nevjernicima ništa nije čisto, nego su im okaljani i um i savjest.

16 Tvrde, da poznaju Boga, a djelima ga niječu; jer su mrski i nepokorni, i ni za kakvo dobro djelo valjani.

Titu 2

1 A ti govori, što se slaže sa zdravom naukom:

2 Starci da budu trijezni, pošteni, mudri, zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti;

3 Starice isto tako da se vladaju, kako dolikuje svetima, da ne kleveću, da se ne predaju vrlo vinu, da uče dobro,

4 Da mudro upućuju mlade žene, neka ljube svoje muževe, neka ljube svoju djecu.

5 Neka budu razborite, čiste, dobre kućanice, blage, pokorne svojim muževima, da se ne psuje riječ Božja!

6 Isto tako mladiće opominji, da budu čestiti!

7 U svemu sam sebe podaj za izgled dobrih djela: u nauci cijelost, dostojanstvenost,

8 Riječ zdravu, besprijekornu, da se posrami onaj, koji se protivi, ne imajući ništa zlo govoriti o nama.

9 Sluge neka se pokoravaju svojim gospodarima, da budu ugodni u svemu, da ne odgovaraju,

10 Da ne varaju, nego u svemu da pokazuju dobru vjeru, da nauku Spasitelja našega Boga ukrašuju u svemu!

11 Jer se pokaza milost Božja koja spasava sve ljude,

12 Učeći nas, da se odreknemo bezbožnosti i svjetskih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu,

13 Čekajući blagoslovljenu nadu i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja
našega Isusa Krista,

14 Koji je dao samoga sebe za nas, da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti
sebi narod izabrani, koji je revan u dobrim djelima.

15 Ovo govori i opominji, i poučavaj sa svom odlučnošću! Nitko neka te ne
prezire!

Titu 3

1 Opominji ih, da se pokoravaju vlastima i poglavarima, da budu poslušni i
spremni na svako dobro djelo;

2 Nikoga da ne psuju, da se ne svađaju, da budu čedni i svaku krotkost da
pokazuju prema svim ljudima!

3 Jer i mi smo bili negda ludi, nepokorni, lutajući, služeći različnim željama i
slastima, u pakosti i zavisti živeći, mrski, jedan na drugoga mrzeći.

4 A kad se pokaza dobrota i čovjekoljublje Boga, Spasitelja našega,

5 Ne za djela pravde, koja mi učinismo, nego po svojemu milosrđu spasi nas
kupelju preporođenja i obnovljenja Duha Svetoga,

6 Kojega izli na nas obilato po Isusu Kristu, Spasitelju našemu,

7 Da opravdani milošću njegovom, po nadi budemo baštinici života vječnoga.

8 Pouzdana je riječ, i ovo hoću da pastojano učiš, da se oni, koji vjeruju u
Boga, trude i prednjače u vršenju dobrih djela. Ovo je dobro i korisno
ljudima.

9 A ludih zapitkivanja i rodoslovlja, i svađa i prepiranja o zakonu kloni se, jer
su beskorisna i isprazna!

10 Čovjeka krivovjerca iza prve i druge opomene kloni se,

11 Znajući, da se takav preokrenuo na gore i griješi, i sam sebe osuđuje.

12 Kad pošljem k tebi Artemu ili Tihika, požuri se da dođeš k meni u Nikopol,
jer sam namislio ondje prezimiti.

13 Zenu, pravnika, i Apola brižno opremi na put, da im ništa ne uzmanjka!

14 A i naši neka se uče prednjačiti u dobrim djelima, kada je nužda i potreba, da ne budu bez ploda!

15 Pozdravljaju te svi, koji su s menom. Pozdravi sve, koji nas ljube u vjeri! Milost neka bude sa svima vama! Amen.

Poslanica Filemonu

Filemonu 1

1 Pavao, sužanj Krista Isusa, i brat Timotej, Filemonu, ljubljenomu i suradniku
našemu,

2 I Apiji, sestri ljubljenoj, i Arhipu, suborcu našemu, i crkvi u tvojoj kući.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

4 Zahvaljujem svagda Bogu svojemu, kad te spominjem u molitvama svojim,

5 I kad čujem ljubav tvoju i vjeru, koju imaš prema Gospodinu Isusu i prema
svima svetima.

6 Neka tvoja vjera, koju imamo zajedno, bude djelotvorna, u poznavanju
svakoga dobra, koje je u nama na čast Krista Isusa!

7 Jer sam imao veliku radost i utjehu zbog ljubavi tvoje, što su po tebi, brate,
otkupljena srca svetih.

8 Zato, iako imam veliku smjelost u Kristu Isusu, da ti zapovijedam, što si
dužan učiniti,

9 Zbog ljubavi većma molim, ja, starac Pavao, a sada i sužanj Isusa Krista.

10 Molim te za svojega sina Onezima, kojega rodih u okovima svojim;

11 Koji je tebi negda bio nekoristan, a sada je tebi i meni vrlo koristan, kojega
poslah tebi natrag;

12 A ti ga, to jest, moje srce primi!

13 Ja ga htjedoh da zadržim kod sebe, da mi mjesto tebe posluži u okovima
evanđelja;

14 Ali bez tvojega odobrenja ne htjedoh ništa učiniti, da ne bi tvoje dobro bilo
kao za nevolju, nego od dobre volje.

15 Jer možda, da se zato na neko vrijeme odijeli, da ga dobiješ vječno,

16 Ne više kao roba, nego više od roba, brata ljubljenoga, osobito meni, a
kamoli većma tebi, i po tijelu i u Gospodinu.

17 Ako dakle držiš mene za druga, primi njega kao mene!

18 Ako li ti je u čemu skrivio, ili je dužan, to meni uračunaj!

19 Ja, Pavao, napisah rukom svojom: "Ja ću platiti;" da ti ne kažem, da si i samoga sebe meni dužan.

20 Da, brate, da imam korist od tebe u Gospodinu, okrijepi srce moje u Kristu!

21 Uzdajući se u tvoju Poslušnost napisah ti znajući, da ćeš još više učiniti, nego što govorim.

22 A uz to pripravi mi i stan, jer se nadam, da ću po vašim molitvama biti darovan vama.

23 Pozdravlja te Epafra, koji je s menom sužanj u Kristu Isusu, Kao i Marko, Aristarh, Dema, Luka, suradnici moji.

24 Milost Gospodina našega Isusa Krista neka bude s duhom vašim! Amen.

Poslanica Hebrejima

Hebrejima 1

1 Bog, koji je negda mnogo puta i različnim načinom govorio ocima po
prorocima, progovori nama u posljednje ove dane po Sinu,

2 Kojega postavi baštinikom svemu, po kojemu stvori i svijet;

3 Koji jer je sjajnost slave njegove i prilika bića; njegova i nosi sve riječju sile
svoje, pošto nas je očistio od grijeha, sjede s desne strane veličanstva na
visini;

4 A toliko uzvišeniji postade od anđela, koliko odličnije ime od njihova
baštini.

5 Jer kome od anđela reče kad: "Ti si Sin moj, ja te danas rodih"? I opet: "Ja
ću mu biti Otac, i on će mi biti Sin"?

6 I kad opet uvodi Prvorođenoga u svijet, govori: "I neka mu se poklone svi
anđeli Božji."

7 I anđelima govori: "Koji čini anđele svoje vjetrove i sluge svoje plamen
ognjeni."

8 A Sinu: "Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova; i žezlo pravde, žezlo
kraljevstva tvoga,

9 Ljubio si pravdu, i mrzio si na bezakonje; zato te pomaza, o Bože, Bog tvoj
uljem radosti većma nego drugove tvoje."

10 I "Ti si, Gospodine, u početku osnovao zemlju, i nebesa su djela ruku
tvojih;

11 Ona će proći, a ti ostaješ, i sva će ostarjeti kao haljina;

12 I savit ćeš ih kao kabanicu, kao haljinu, i izmijenit će se; a ti si onaj isti, i
tvojih godina neće nestati."

13 A kojemu od anđela reče kad: "Sjedi meni s desne strane, dok položim
neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.

14 Nijesu li svi službeni duhovi, koji su poslani na službu zbog onih, koji će baštiniti spasenje?

Hebrejima 2

1 Zato valja nam većma paziti na riječi, koje smo čuli, da kako ne propadnemo.

2 Jer ako je riječ, govorena po anđelima, bila čvrsta, i svaki prestupak i neposluh pravednu plaću primio;

3 Kako ćemo izbjeći, ako ne budemo marili za toliko spasenje, koje je započelo propovijedanjem Gospodinovim, a od onih, koji su čuli, utvrdilo se za nas;

4 Kad i Bog posvjedoči i znacima i čudesima i različnim silama, i dijeljenjem Duha Svetoga po svojoj volji.

5 Jer Bog ne pokori anđelima budućega svijeta, o kojem govorimo,

6 Ali netko posvjedoči negdje, govoreći: "Što je čovjek, da ga se spominješ, ili sin čovječji, da ga pohađaš?

7 Umanjio si ga nešto malo od anđela, slavom i čašću ovjenčao si ga, i postavio si ga nad djelima ruku svojih,

8 Sve si pokorio pod noge njegove." A kad mu pokori sve, ništa ne ostavi njemu nepokoreno. Ali sad još ne vidimo, da mu je sve pokoreno,

9 A Isusa, koji je bio samo malo umanjen od anđela, vidimo zbog smrti, što podnese, ovjenčana slavom i časću, da bi po milosti Božjoj za sve okusio smrt.

10 Jer je prilikovalo njemu, zbog kojega je sve, i po kojemu je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da patnjama privede k slavi početnika spasenja njihova.

11 Jer i onaj, koji posvećuje, i oni, koji se posvećuju, svi su od jednoga. Zato se ne stidi zvati ih braćom,

12 Govoreći: "Objavit ću ime tvoje braći svojoj, posred crkve hvalit ću te."

13 I opet: "Ja ću se u njega uzdati". I opet: "Evo ja i djeca, koju mi je dno Bog."

14 A jer djeca zajednički imaju tijelo i krv, i on uze dijel u tome, da smrću satre onoga, koji ima vlast nad smrću, to jest đavla;

15 I da izbavi one, koji su od straha smrti u svemu životu bili robovi.

16 Jer se nigdje ne zauzima za anđele, nego se zauzima za potomke Abrahamove.

17 Zato je trebalo, da bude u svemu sličan braći, da bude milosrdan i vjeran veliki svećenik pred Bogom, da okaje grijehe naroda.

18 Jer zato, što je sam trpio i bio iskušan, može pomoći onima, koji se iskušavaju.

Hebrejima 3

1 Zato, braćo sveta, sudionici zvanja nebeskoga, pogledajte na poslanika i velikog svećenika vjeroispovijesti naše, Isusa.

2 Koji je vjeran onome, koji ga postavi, kao i Mojsije u svoj kući njegovoj.

3 Jer je ovaj zavrijedio veću slavu od Mojsija, koliko veću od kuće ima čast onaj, koji ju je sagradio,

4 Jer svaku kuću gradi netko, a Bog je, koji je sve stvorio.

5 I Mojsije bio je doduše vjeran u svoj kući njegovoj kao sluga da posvjedoči za ono, što je trebalo da se objavi.

6 Ali je Krist kao Sin nad kućom svojom. Oval smo kuća mi, ako čvrsto do svršetka održimo pouzdanje i slavu nade.

7 Zato, kao što govori Duh Sve ti: "Danas, ako glas njegov čujete,

8 Neka ne otvrdnu srca vaša, kao za pobune u dan napasti u pustinji!

9 Gdje me iskušaše oci vaši, kušaše me, premda gledaše djela moja četrdeset godina.

10 Zato se rasrdih na taj rod, i rekoh: "Uvijek lutaju srcem, a ne poznaju putova mojih.

11 Zato se zakleh u gnjevu svojemu: "Neće ući u pokoj moj."

12 Gledajte, braćo, da ne bude kad u kojemu od vas zlo srce nevjerstva, da odstupi od Boga živoga;

13 Nego opominjite jedan drugoga svaki dan, dok se danas govori, da koji od vas ne otvrdne prijevarom grijeha.

14 Jer postasmo sudionici Kristovi, ako samo, kako smo počeli, pouzdanje svoje do svršetka tvrdo održimo,

15 Dok se govori: "Danas, ako glas njegov čujete, neka ne otvrdnu srca vaša, kao za pobune one."

16 A koji su to čuli, pa se pobunili? Zar ne svi oni, koji izađoše iz Egipta pod Mojsijem?

17 A na koje se je ljutio četrdeset godina? Nije li na one, koji sagriješiše, kojih tjelesa padoše u pustinji?

18 A kojima se je zakleo, da neće ući u pokoj njegov, nego onima, koji se ne pokoriše?

19 I vidimo, da ne mogoše ući zbog nevjerstva.

Hebrejima 4

1 Bojmo se dakle, da kako, dok je još ostavljeno obećanje, da se ulazi u pokoj njegov, ne zakasni tko od vas!

2 Jer je i nama objavljeno kao i onima; ali onima ne pomože čuvena riječ, jer je oni, koji je čuše, ne združiše s vjerom.

3 Jer mi, koji vjerovasmo, ulazimo u pokoj, kao što reče: "Tako se zakleh u gnjevu svojemu, da neće ući u pokoj moj, ako su djela i bila gotova od postanja svijeta.

4 Jer negdje reče za sedmi dan ovako: "I počinu Bog u sedmi dan od sviju djela svojih."

5 I na tom mjestu opet: "Neće ući u pokoj moj."

6 Budući dakle ostaje, da neki ulaze u njega, dok oni, kojima je najprije
javljeno, ne uđoše zbog nevjerovanja;

7 Opet određuje jedan dan "danas govoreći u Davidu iza tolikog vremena, kao
što je prije rečeno: "Danas, ako glas njegov čujete, neka ne otvrdnu srca
vaša!"

8 Jer da je Jošua one doveo u pokoj, ne bi poslije govorio za drugi dan.

9 Dakle je ostavljeno još počivanje narodu Božjemu.

10 Jer tko je ušao u pokoj njegov, i on počiva od djela svojih, kao Bog od
svojih.

11 Nastojmo dakle da uđemo u onaj pokoj, da ne upadne tko u onaj isti
primjer nevjerstva.

12 Jer je živa riječ Božja, i djelotvorna i oštrija od svakoga mača oštra s obje
strane i prodire sve do rastavljanja duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi
mislima i namjerama srca.

13 I nema stvorenja nevidljiva pred njim, nego je golo i otkriveno očima
onoga, kojemu treba da dadnemo račun.

14 Imajući dakle uzvišenoga velikog svećenika, koji je prošao nebesa, Isusa,
Sina Božjega, držimo se odlučno vjeroispovijesti!

15 Jer nemamo velikoga svećenika, koji se ne bi mogao sažaliti s naših
slaboća, nego koji je u svemu iskušan kao i mi, osim grijeha.

16 Pristupimo dakle s pouzdanjem k prijestolju milosti, da postignemo
milosrđe i nađemo milost, kad nam ustreba pomoć!

Hebrejima 5

1 Jer svaki veliki svećenik, koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na
službu Bogu, da prinosi darove i žrtve za grijehe;

2 Koji može biti blag prema onima, koji ne znaju i lutaju, jer je sam
podvrgnut slabosti;

3 I zato je dužan, kako za grijehe naroda, tako i za sebe prinositi žrtve za grijehe.

4 I nitko sam sebi ne prisvaja časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron.

5 Tako i Krist ne proslavi sam sebe, da bude veliki svećenik, nego onaj, koji mu reče: "Ti si Sin moj, ja te danas rodih."

6 Kao što i na drugom mjestu govori: "Ti si svećenik dovijeka po redu Melkizedekovu."

7 On je u dane tijela svojega prošnje i ponizne molitve k onome, koji ga je mogao izbaviti od smrti, s velikom vikom i suzama prinosio, i bio je uslišen za svoju smjernost,

8 Iako je bio Sin Božji, po muci naučio se je poslušnosti.

9 I došavši k svrši, postade svima, koji ga slušaju, uzrok spasenja vječnoga,

10 Nazvan od Boga veliki svećenik po redu Melkizedekovu.

11 O tome bismo imali mnogo govoriti, što je teško protumačiti, jer ste postali mlitavi u slušanju.

12 Jer vi, iako biste morali biti učitelji po godinama, opet trebate da se učite, koja su počela riječi Božje; i postadoste da trebate mlijeka, a ne jake hrane.

13 Jer koji se god hrani mlijekom, ne razumije riječi pravde, jer je dijete.

14 A za savršene je tvrda hrana, koji imaju osjećanja navadom izvježbana za razlikovanje dobra i zla.

Hebrejima 6

1 Zato da, ostavimo počela Kristove nauke, i da se damo na savršenstvo; da ne postavljamo opet temelja odvraćanjem od mrtvih djela, i vjerom u Boga;

2 Naukom o krštenju, i polaganju ruku, i uskrsnuću od mrtvih, i sudu vječnom.

3 I ovo ćemo učiniti, ako Bog dopusti.

4 Jer nije moguće one, koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dara nebeskoga,
i postali dionici Duha Svetoga,

5 i okusili dobru riječ Božju, i sile budućega svijeta,

6 pa su ipak otpali, opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebi nanovo propinju
i ruže Sina Božjega.

7 Jer zemlja, koja pije dažd, što često na nju pada; i koja rađa povrće korisno
onima, koji je obrađuju, prima blagoslov od Boga;

8 a koja iznosi trnje i draču, nepotrebna je i blizu je prokletstvu, i ona se
najposlije spali.

9 Ali od vas, ljubljeni, nadamo se boljemu i što je blizu spasenju, ako i
govorimo tako.

10 Jer Bog nije nepravedan, da zaboravi djelo vaše i ljubav, koju pokazaste u
ime njegovo, posluživši svetima i služeći.

11 Ali želimo, da svaki vas pokaže istu revnost, da se ispuni nada do kraja,

12 Da ne budete tromi, nego nasljedovatelji onih, koji vjerom i strpljivošću
baštine obećanja.

13 Jer kad je Bog Abrahamu obećao nemajući nikoga većega, da se njim
zakune, zakle se sam sobom,

14 Govoreći: "Zaista, obilno ću te blagosloviti i silno ću te umnožiti."

15 I tako strpljivo čekajući dobi obećanje.

16 Jer se ljudi većim kunu, i svakoj njihovoj prepirci svršetak je zakletva za
potvrđenje.

17 Zato i Bog, kad je htio baštinicima obećanja pokazati nepokolebljivost
svoje odluke, posluži se zakletvom,

18 Da bi u dvjema nepokolebljivim stvarima, u kojima Bogu nije moguće
prevariti, imali jaku utjehu mi, koji smo pribjegli, da se uhvatimo za nadu,
koja nam je dana,

19 Koju imamo kao sigurno i tvrdo sidro duše, koje ulazi u unutrašnjost iza zavjese

20 Kamo Isus uđe kao preteča za nas, postavši veliki svećenik dovijeka po redu Melkizedekovu.

Hebrejima 7

1 Jer ovaj Melkizedek, kralj Salemski, svećenik Boga svevišnjega, koji srete Abrahama, kad se vraćao nadvladavši kraljeve, i blagoslovi ga;

2 Kojemu Abraham i desetinu dade od svega. Njegovo dakle ime najprije znači kralj pravde, a potom i kralj Salemski, t. j. kralj mira;

3 Bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, nemajući ni početka danima, ni svršetka životu, a sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik dovijeka.

4 A pogledajte, koliki je ovaj, kojemu je Abraham patrijarh dao desetinu od najboljih dijelova plijena.

5 Istina, i oni od sinova Levijevih, koji primaju svećeništvo, imaju zapovijed, da uzimaju po zakonu desetinu od naroda, to jest, od braće svoje, premda su i oni izašli IZ bedara Abrahamovih.

6 A onaj, koji se ne broji od njihova roda, uze desetinu od Abrahama, i blagoslovi onoga, koji je imao obećanja.

7 A bez ikakva izgovora manje se blagosliva od većega.

8 I ovdje doduše primaju desetinu ljudi, koji umiru, a ondje onaj, za kojega se svjedoči, da živi.

9 I, rekao bih, Levije, koji prima desetinu, dao je pa Abrahamu desetinu;

10 Jer je bio još u bedrima očevim kad ga srete Melkizedek.

11 Ako je dakle savršenstvo dano po levitskom svećeništvu jer je narod pod njim primio zakon, kakva je još potreba bila, da ustane drugi svećenik po redu Melkizedekovu, a da se ne zove po redu Aronovu?

12 Jer kad se promijeni svećeništvo, potrebno je, da se i zakon promijeni.

13 Jer za koga se ovo govori, od drugoga je plemena, od kojega nitko nije
služio žrtveniku.

14 Jer je poznato, da Gospodin naš od plemena Judina izađe, za koje pleme
nije Mojsije ništa rekao o svećenicima.

15 I još je to više poznato, ako kao Melkizedek ustaje drugi svećenik,

16 Koji nije postao po zakonu tjelesne odredbe, nego po sili života vječnoga,

17 Jer svjedoči: "Ti si svećenik dovijeka po redu Melkizedekovu."

18 Tako se dokida pređašnja zapovijed, što je bila slaba i beskorisna.

19 Jer zakon nije ništa usavršio, ali je uveo bolju nadu, po kojoj se
približujemo k Bogu.

20 I koliko se to nije dogodilo bez zakletve jer dok su oni bez zakletve postali
svećenici,

21 Ovaj sa zakletvom po onome, koji mu govori: "Zakle se Gospodin, i neće se
pokajati: "Ti si svećenik dovijeka",

22 Toliko je boljega zavjeta postao jamac Isus.

23 I dok su oni mnogi bili svećenici, jer ih je smrt priječila da ostanu,

24 A ovaj, budući da ostaje dovijeka, ima vječno svećeništvo.

25 Zato i može uvijek spasiti one, koji po njemu dolaze k Bogu, kad svagda
živi, da ih zagovara.

26 Jer takav nam je trebao da bude veliki svećenik: svet, nevin, neokaljan,
odvojen od grješnika i uzvišen nad nebesa;

27 Koji ne treba svaki dan, kao veliki svećenici, najprije za svoje grijehe žrtve
prinositi, zatim za narodne; jer je ovo učinio jednom, kada je sun sebe prinio.

28 Jer zakon postavlja ljude za velike svećenike, koji imaju slabost; a riječ
zakletve, koja je poslije zakona rečena, Sina dovijeka savršena.

Hebrejima 8

1 A glavno je od toga, što govorimo: "Imamo takva velikog svećenika, koji
sjede s desne strane prijestolja veličanstva na nebesima,

2 Kao sluga svetišta i pravoga šatora, koji načini Gospodin, a ne čovjek.

3 Jer se svaki veliki svećenik postavlja, da prinosi dare i žrtve; zato je
potrebno, da i ovaj što ima, što će prinijeti.

4 Jer da je na zemlji, ne bi bio svećenik, kad jesu, koji prinose dare po
zakonu,

5 Koji služe prilici i sjeni nebeskih stvari, kao što bi rečeno Mojsiju, kad je
htio šator da načini: "Gledaj", reče, "načini sve po slici, koja ti je pokazana na
gori!"

6 A sad je dobio uzvišeniju službu, koliko je i posrednik uzvišenijeg zavjeta,
koji je utvrđen na uzvišenijim obećanjima.

7 Jer da je onaj prvi bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto.

8 Jer kudeći ih govori: "Evo dolaze dani, govori Gospodin, i načinit ću s
kućom Izraelovom i s kućom Judinom nov zavjet,

9 Ne po zavjetu, koji sam načinio s ocima njihovim u onaj dan, kad ih uzeh za
ruku, da ih izvedem iz zemlje egipatske; jer oni ne ostadoše u zavjetu mome,
i ja nijesam mario za njih, govori Gospodin.

10 Jer je ovo zavjet, koji ću načiniti s kućom Izraelovom poslije onih dana,
govori Gospodin Dat da zakone svoje u pamet njihovu, i na srcima njihovim
napisat ću ih, i bit ću im Bog, i oni će biti narod moj.

11 I nitko neće učiti Svojega sugrađanina, i nitko brata svojega govoreći:
"Poznaj Gospodina; Jer će me svi poznati od maloga do velikoga među
njima."

12 Jer ću biti milostiv nepravdama njihovim, i grijeha njihovih neću više
spominjati!

13 A kad veli novi, prvi načini starim; a što je staro i ostarjelo blizu je da
nestane.

Hebrejima 9

1 Imao je doduše i prvi zavjet propise za službu Božju i za svetište zemaljsko.

2 Bio je naime načinjen šator, prednji, u kojemu je bio svijećnjak i stol i postavljeni kruhovi, što se zove Svetinja.

3 A za drugim zavjesom bio šator, koji se zove Svetinja nad svetinjama,

4 Koja je imala zlatni kadioni žrtvenik i kovčeg zavjeta, obložen sa svih strana zlatom, u kojemu je bila zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je bio procvao, i ploče zavjeta.

5 A povrh njega bili su kerubini slave, koji su zasjenjivali pomirilište, o ćemu ne treba sad da s govori napose.

6 A kad je ovo bilo tako uređeno, ulazili su svećenici svagda u prednji šator i vršili žrtvenu službu;

7 A u drugi je ulazio jednom u godini sam veliki svećenik, ne bez krvi, koju prinosi za svoje i za narodne grijehe neznanja.

8 Ovim pokazuje Duh Sveti, da se još nije otvorio put u Svetinju nad svetinjama, dok prednji šator stoji;

9 Taj je slika za sadašnje vrijeme, po kojoj se prinose darovi i žrtve, koje ne mogu da usavrše u savjesti onoga, koji služi;

10 Jer su to zapovijedi o izvanjoj čistoći, za jela i pića i različna pranja, a postavljene su do vremena popravljenja.

11 Ali Krist se je pojavio kao r veliki svećenik budućih dobara i ušao u veći i savršeniji šator, koji nije rukom načinjen, to jest, nije od ovoga svijeta;

12 Niti je s krvlju jaraca, ni junaca, nego sa svojom krvlju ušao jednoć zauvijek u Svetinju nad svetinjama i stekao vječni otkup.

13 Jer ako krv jaraca i junaca i pepeo junice, poškropivši njom okaljane, posvećuje na izvanju čistoću;

14 Koliko će više krv Krista, koji je Duhom Svetim samoga sebe prinio neokaljana Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djela, da služimo Bogu živomu!

15 I zato je Novome Zavjetu posrednik, da po smrti, koju podnese za otkup od prestupaka u prvome zavjetu, prime pozvani obećanje vječne baštine.

16 Jer gdje je oporuka, valja da bude i smrt onoga, koji čini oporuku.

17 Jer je oporuka po smrti utvrđena, a nema nikakve snage, dok je živ onaj, koji ju je načinio.

18 Zato i prvi zavjet nije posvećen bez krvi.

19 Jer kad Mojsije izgovori sve zapovijedi po zakonu svemu narodu, uze krvi junaca i jaraca s vodom i vunom crvenom i hisopom, te poškropi i knjigu i sav narod

20 Govoreći: "Ovo je krv zavjeta, koji s vama načini Bog."

21 I šator i sve posude za službu Božju jednako poškropi krvlju.

22 I gotovo sve se krvlju čisti po zakonu, i bez proljevanja krvi nema oproštenja.

23 Tako dakle treba da se slike nebeskih stvari čiste, ali same nebeske stvari boljim žrtvama od ovih.

24 Jer Krist ne uđe u rukotvorenu Svetinju nad svetinjama, kod je slika istinita, nego u samo nebo, da se pokaže sad pred licem Božjim za nas;

25 Niti da mnogo puta prinosi samoga sebe, kao što veliki svećenik ulazi u Svetinju nad svetinjama svake godine s krvlju tuđom;

26 Inače bi on morao mnogo puta trpjeti od postanja svijeta; a sad jednom na svršetku vjekova javi se, da svojom žrtvom satre grijeh,

27 I kao što je ljudima određeno jednom umrijeti, a po tom sud;

28 Tako se i Krist jednom prinese, da oduzme grijehe mnogih; a drugi put će se javiti bez grijeha na spasenje onima, koji ga iščekuju.

Hebrejima 10

1 Jer kako zakon ima samo sjenu budućih dobara, a ne bitnu sliku stvari, to
ne može nikada usavršiti one, koji pristupaju svake godine i prinose
neprestano one iste žrtve;

2 Inače bi prestale prinositi se, kad oni, koji služe, ne bi više imali nikakve
savjesti za grijehe, kad su se jednom očistili;

3 Nego se njima svake godine čini spomen na grijehe.

4 Jer krv junaca i jaraca ne može oduzeti grijeh.

5 Zato ulazeći u svijet govori: "žrtava i darova nijesi htio, ali si mi tijelo
pripravio.

6 Paljenice i žrtve za grijeh nijesu ti bile ugodne,

7 Tada rekoh: "Evo dolazim u početku knjige pisano je za mene, da činim
volju tvoju, o Bože!"

8 Prije rekavši: "žrtava i darova i paljenica i žrtava za grijeh nijesi htio, niti su
ti bili ugodni", što se po zakonu prinose;

9 Tada reče: "Evo dolazim, da učinim o Bože volju tvoju." Dokida prvo, da
postavi drugo.

10 U ovoj smo volji posvećenu prinosom tijela Isusa Krista jedanput zauvijek.

11 I svaki svećenik svaki dan služi i iste žrtve mnogo puta prinosi, koje nikad
ne mogu oduzeti grijeha;

12 A on prinesavši jednu žrtvu za grijehe sjedi svagda s desne strane Bogu,

13 Čekajući dalje, "dok se polože neprijatelji njegovi za podnožje nogama
njegovim."

14 Jer je jednim prinosom usavršio zauvijek one, koji bivaju posvećeni.

15 A svjedoči nam i Duh Sveti, jer izakako je rekao: "

16 "Ovo je zavjet, koji ću sklopiti s njina poslije onih dana, govori Gospodin,
dat ću zakone svoje u srca njihova, i u pamet njihovu napisat ću ih;

17 I grijeha njihovih i bezakonja njihovih neću se više spominjati,"

18 A gdje je oproštenje ovih, ondje nema više prinosa za grijeh.

19 Imajući dakle, braćo, pouzdanje ulaziti u Svetinju nad svetinjama krvlju Isusovom,

20 Koji nam je otvorio pat novi i živi zavjesom, to jest, tijelom svojim,

21 I velikoga svećenika nad kućom Božjom:

22 Pristupajmo istinitim srcem u punini vjere, očišćeni u srcima od zle savjesti, i oprani po tijelu vodom čistom!

23 Držimo se tvrdo vjere u nadu jer je vjeran onaj, koji je obećao,

24 I pazimo jedan na drugoga u poticanju k ljubavi i dobrim djelima;

25 Ne ostavljajmo skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego bodrimo jedan drugoga, i toliko većma, koliko vidite, da se približuje dan.

26 Jer kad mi griješimo dragovoljno, pošto smo primili poznanje istine, nema više žrtve za grijehe;

27 Nego strašno čekanje suda i jarost ognja, koji će pojesti protivnike.

28 Tko prestupi zakon Mojsijev, bez milosrđa umire kod dva ili tri svjedoka.

29 Koliko goru, mislite, da će zaslužiti kaznu onaj, koji Sina Božjega pogazi, i krv zavjeta, kojom je bio posvećen, za nečistu drži, i Duha milosti obruži?

30 Jer znamo onoga, koji reče: "Moja je osveta, ja ću uzvratiti," i opet: "Gospodin će suditi narodu svojemu."

31 Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

32 A spominjite se prijašnjih dana, u koje prosvijetljeni mnogu borbu muka podnesoste,

33 Sami sad postavši prizor zbog sramota i nevolja, sad postavši drugovi onima, koje stiže sudbina takva.

34 Jer ste i čuvstvovali sa sužnjima, i podnijeli ste s radošću otimačinu svojih dobara, znajući, da imate bolje i trajno imanje.

35 Ne gubite dakle pouzdanja svojega, koje ima veliku plaću!

36 Jer vam je strpljivost od potrebe, da ispunivši volju Božju postignete obećanje.

37 "Jer još malo, vrlo malo, pa će doći onaj, koji treba da dođe, i neće zakasniti.

38 A pravednik moj živjet će od vjere; ako li odstupi, neće mojoj duši ugoditi."

39 A mi, braćo, nijesmo od onih, koji odstupaju na propast, nego od onih, koji vjeruju, da spase dušu.

Hebrejima 11

1 A vjera je tvrdo pouzdanje u ono, čemu se nadamo, osvjedočenje o onom, što ne vidimo.

2 Jer u njoj stari postigoše sjajno svjedočanstvo.

3 Vjerom poznajemo, da je svijet riječju Božjom zgotovljen, tako da iz nevidljiva postade vidljivo.

4 Vjerom prinese Abel Bogu bolju žetvu nego Kain, i po njoj je dobio svjedočanstvo, da je pravedan, kad Bog posvjedoči za dare njegove, i po njoj on mrtav još govori,

5 Vjerom bi Henok prenesen, da ne vidi smrti, i ne nađe se, jer ga Bog premjesti; jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo, da je ugodio Bogu.

6 A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj, koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje, da ima Bog i da plaća onima, koji ga traže,

7 Vjerom Noa primivši objavu o onome, što još ne vidje, poboja se; načini kovčeg za spasenje kuće svoje, kojom osudi sav svijet, i postade baštinik pravde po vjeri.

8 Vjerom posluša Abraham, kad bi pozvan da izađe na mjesto, koje je imao da primi u baštinu, izađe ne znajući, kamo ide.

9 Vjerom se preselio u zemlju obećanja kao u tuđu, i u šatorima je stanovao s
Izakom i Jakovom, subaštinicima istoga obećanja;

10 Jer je iščekivao grad na tvrdu temelju, kojemu je graditelj i tvorac Bog,

11 Vjerom i sama Serah primi silu, da zatrudni i unatoč poodmakloj dobi, jer
je vjerovala, da je vjeran onaj, koji je bio obećao.

12 Zato se i rodiše od jednoga, i to gotovo mrtvoga, potomci: "mnogobrojni
kao zvijezde nebeske i nebrojeni kao pijesak na obali morskoj.

13 U vjeri pomriješe svi ovi ne primivši obećanja, nego ih vidješe izdaleka i
pozdraviše i priznaše, da su tuđinci i putnici na zemlji,

14 Jer koji tako govore, pokazuju, da traže domovinu.

15 I da su mislili na onu zemlju, iz koje su izašli, imali bi vremena da se vrate.

16 Ali sad teže za boljom, to jest, nebeskom. Zato se Bog ne stidi nazivati se
Bog njihov, jer im je pripravio grad.

17 Vjerom prikaza Abraham Izaka, kad bi kušan, i jedinorođenoga je prikazao
on, koji je bio primio obećanja,

18 I kojemu bi kazano: "U Izaku nazvat će ti se potomstvo."

19 Jer je mislio, da Bog može i od mrtvih uskrsnuti; zato ga i natrag dobi, da
bude lika.

20 Vjerom blagoslovi Izak Jakova i Ezava u stvarima budućim.

21 Vjerom blagoslovi Jakov umirući svakoga sina Josipova i nagnu se duboko
nad vršak palice svoje.

22 Vjerom se spominje Josip umirući izlaska sinova Izraelovih i zapovijeda za
kosti svoje.

23 Vjerom su Mojsija, pošto se rodi, tri mjeseca skrivali roditelji njegovi, jer
vidješe krasno dijete i ne pobojaše se zapovijedi kraljeve.

24 Vjerom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sinom kćeri
Faraonove;

25 I volio je stradati s narodom Božjim, negoli imati časovit užitak grijeha,

26 Državši sramotu Kristovu za veće bogatstvo od blaga egipatskoga, jer je gledao na plaću,

27 Vjerom ostavi Egipat, ne pobojavši se srdžbe kraljeve, jer je ustrajao, kao da bi vidio Nevidljivoga.

28 Vjerom je svetkovao blagdan Pashe i škropio krvlju, da se onaj, koji je ubijao, ne dotakne njihovih prvorođenaca.

29 Vjerom prijeđoše Crveno more kao po suhoj zemlji, dok se Egipćani, kad su to pokušali, utopiše.

30 Vjerom padoše zidovi Jerihonski, kad se obilazilo oko njih sedam dana.

31 Vjerom Rahaba bludnica ne pogiba s nevjernicima, jer je bila primila uhode s mirom.

32 I što još da kažem? Jer mi ne bi dostalo vremena, kad bih stao pripovijedati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jeftahi, Davidu, Samuelu i prorocima,

33 Koji vjerom pobijediše kraljevstva, učiniše pravdu, dobiše obećanja, zatvoriše usta lavovima,

34 Ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica mača, ojačaše od slabosti, postadoše junaci u boju, rastjeraše vojske tuđe;

35 žene primiše svoje mrtve uskrsnućem a drugi su bili pobijeni ne primivši oslobođenja, da dobiju bolje uskrsnuće;

36 A drugi pogrde i udarce podnesoše, pa još okove i tamnice;

37 Bili su kamenovani mučeni, prepiljeni, posječeni od mača pomriješe; obilazili su u ovčjim kožusima, u kozjim kožama, u oskudici, u nevolji, u sramoti;

38 Kojih nije bio dostojan svijet; potucali se po pustinjama, po gorama i pučinama, i po Jamama zemaljskim.

39 I ovi svi, koji su dobili vjerom svjedočanstvo, ne primiše obećanja,

40 Jer je Bog nešto bolje za nas odredio, da ne prime bez nas savršenstva.

Hebrejima 12

1 Zato dakle i mi imajući oko sebe toliki oblak svjedoka, odbacimo svako breme i grijeh, koji je za nas prionuo, i s ustrajnošću trčimo da dobijemo na trki, koja nam je određena,

2 Gledajući na utemeljitelja i usavršitelja vjere Isusa, koji mjesto određene sebi radosti podnese križ ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestolja Božjega.

3 Promotrite njega, koji je takvo protivljenje protiv sebe od grješnika podnio, da se ne umorite i da ne klonu duše vaše!

4 Jer još se ne oprijeste do krvi boreći se protiv grijeha,

5 I zaboraviste na opomenu, koja vam govori kao sinovima: "Sine moj, ne preziri karanja Gospodinova, i nemoj klonuti duhom, kad te on pokara!

6 Jer koga ljubi Gospodin, onoga pokara, a bije svakoga sina, kojega prima."

7 Izdržite u karanju! Bog postupa s vama kao sa svojom djecom, jer gdje je sin, kojega otac ne pokara?

8 Ako li ste bez karanja, u kojemu svi dio dobiše, tada ste nezakoniti, a ne pravi sinovi.

9 Onda: "karali su nas tjelesni oci naši, i štovali smo ih; pa nećemo li se zar mnogo radije pokoravati Ocu duhova, da živimo?

10 Oni su nas karali za vrijeme od malo dana, kako im se svidjelo, a on za ono, što je spasonosno, da budemo dionici svetosti njegove.

11 Jer svako karanje ne čini se za čas, da pruža radost, nego žalost; ali poslije daje miran rod pravde onima, koji su njime izvježbani.

12 Zato ispravite oslabljene ruke i mlohava koljena;

13 I poravnajte staze nogama svojim, da nitko ne ohromi i ne zabludi, nego
još da se iscijeli!

14 Težite za mirom sa svima i za posvećenjem, bez kojega nitko neće vidjeti
Gospodina.

15 Gledajte, da tko ne ostane bez milosti Božje, da ne uzraste kakav korijen
gorčine, i ne počini štete, da se mnogi ne okaljaju!

16 Da ne bude tko bludnik ili lakouman, kao Ezav, koji je za jedno jelo prodao
prvorodstvo svoje!

17 Jer znate, da je i zatim, kad je htio baštiniti blagoslov, odbačen; jer za
pokajanje ne nađe mjesta, ako ga je i sa suzama tražio.

18 Jer ne pristupiste gori, koja se može opipati, i ognju razgorjelom, i oblačini
i tami, i oluji,

19 I zvuku trube, i glasu riječi, za koji su slušatelji molili, da im se više tako
ne govori.

20 Jer nijesu mogli da podnesu zapovijedi: "Ako se i živinče dotakne gore,
kamenovat će se."

21 I tako je strašno bilo ono, što se vidjelo, da Mojsije reče: "Uplašio sam se i
dršćem."

22 Nego pristupiste gori Sionskoj i gradu Boga živoga, Jerusalemu nebeskome,
i mnogim tisućama anđela,

23 I crkvi prvorođenaca, koji su napisani na nebesima, i Bogu, sucu svih, i
duhovima savršenih pravednika,

24 I Isusu, posredniku Novoga Zavjeta, i krvi škropljenja, koja bolje govori
negoli Abelova

25 Gledajte, da ne odbijete onoga, koji govori, jer kad oni ne utekoše, koji
odbiše onoga, koji je prorokovao na zemlji, a kamoli mi, koji se odvraćamo
od onoga, koji nam govori s nebesa!

26 Njegov glas potrese onda zemlju, a sad obeća govoreći: "Još jednom ja ću
potresti ne samo zemlju, nego i nebo."

27 A što veli: "još jednom" pokazuje, da će se promijeniti ono, što se kao
stvoreno pomiče, da ostane ono, što se ne pomiče.

28 Zato jer primamo kraljevstvo nepokolebljivo, dajmo hvalu i njom služimo
ugodno Bogu s poštovanjem i sa strahom!

29 Jer je "Bog naš oganj, koji spaljuje."

Hebrejima 13

1 Ljubav bratinska ne kao stane!

2 Gostoljubivosti ne zaboravljajte, jer njom neki ne znajući pogostiše anđele!

3 Sjećajte se sužanja, kao da ste s njima zasužnjeni; onih, koje zlostavljaju,
kao da ste i sami u tijelu!

4 Ženidbu neka drže svi u časti, i postelja ženidbena neka bude čista, jer
bludnicima i preljubočincima sudit će Bog.

5 Ne budite lakomci, budite zadovoljni s onim, što imate, jer on reče: "Neću te
ostaviti, niti ću te napustiti."

6 Zato možemo B pouzdanjem govoriti: "Gospodin je moj pomoćnik, i neću se
bojati; što će mi činiti čovjek?"

7 Sjećajte se svojih predstojnika, koji su vam govorili riječ Božju; gledajte na
svršetak njihova življenja, ugledajte se na vjeru njihovu!

8 Isus Krist je isti, jučer i danas i u vijeke.

9 Ne dajte se zavesti različnim i tuđim naukama, jer je bolje milošću
utvrđivati srce, negoli jelima, od kojih ne imadoše koristi oni, koji su živjeli u
njima.

10 Imamo žrtvenik, od kojega ne smiju jesti, koji služe šatoru.

11 Jer se tjelesa onih životinja, kojih krv za grijeh unosi velik; svećenik u
Svetinju nad svetinjama, spaljuju izvan tabora.

12 Zato je i Isus, da posveti narod krvlju svojom, trpio izvan vrata.

13 Iziđimo dakle k njemu izvan tabora, noseći njegovu sramotu!

14 Jer ovdje nemamo grada, koji će ostati, nego tražimo onaj, koji će doći.

15 Po njemu dakle prinosimo svagda Bogu žrtvu zahvalnu, to jest, plod usana, koje priznaju ime njegovo!

16 A dobro činiti i davati milostinju ne zaboravljajte, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu!

17 Slušajte predstojnike svoje i budite im podložni, jer oni bdiju nad dušama vašim kao oni, koji će dati račun, da to s radošću čine, a ne uzdišući, jer vam to ne pomaže!

18 molite se za nas, jer se uzdamo, da imamo dobru savjest, jer nastojimo da se u svemu dobro vladamo.

19 A još većma vas molim, da činite ovo, da bih se što brže vratio k vama.

20 A Bog mira, koji uskrsnu od mrtvih velikoga pastira ovaca, krvlju zavjeta vječnoga, Gospodina našega Isusa,

21 Neka vas usavrši u svakome dobru, da činite volju njegovu, čineći u vama, što je ugodno pred njim, po Isusu Kristu, kojemu slava u vijeke vjekova! Amen.

22 A molim vas, braćo, primite dobro ovu riječ opominjanja; jer sam vam ukratko pisao.

23 Znajte, da je oslobođen brat naš Timotej; s njim ću vas, ako brzo dođe, vidjeti.

24 Pozdravite sve predstojnike svoje i sve svete! Pozdravljaju vas braća iz Italije.

25 Milost sa svima vama! Amen.

Jakovljeva Poslanica

Jakovljeva 1

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorma plemena
Raseljeništva pozdrav.

2 Pravom radošæu smatrajte, braæo moja, kad upadnete u razne kušnje

3 znajuæi da prokušanost vaše vjere rađa postojanošæu.

4 Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni,
bez ikakva nedostataka.

5 Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i
bez negodovanja, i dat æe mu se.

6 Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je slièan
morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu.

7 Neka takav ne misli da æe primiti što od Gospodina -

8 èovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.

9 Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem,

10 a bogataš svojim poniženjem. Ta proæi æe kao cvijet trave:

11 sunce ogranu žarko te usahnu trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica
propade. Tako æe i bogataš na stazama svojim usahnuti.

12 Blago èovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit æe vijenac života koji je
Gospodin obeæao onima što ga ljube.

13 Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje." Ta Bog ne može biti
napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga.

14 Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlaèi i mami.

15 Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smræu.

16 Ne varajte se, braæo moja ljubljena!

17 Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od mijene.

18 Po svom naumu on nas porodi rijeèju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.

19 Znajte, braæo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu.

20 Jer srdžba èovjekova ne èini pravde Božje.

21 Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu zloæu i sa svom krotkošæu primite usađenu rijeè koja ima moæ spasiti duše vaše.

22 Budite vršitelji rijeèi, a ne samo slušatelji, zavaravajuæi sami sebe.

23 Jer ako je tko slušatelj rijeèi, a ne i izvršitelj, slièan je èovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu:

24 promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše.

25 A koji se oglÄedÄa u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen æe biti u svem djelovanju svome.

26 Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova bogoljubnost.

27 Bogoljubnost èista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, èuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

Jakovljeva 2

1 Braæo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošæu!

2 Dođe li na vaš sastanak èovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeæi, a dođe i siromah u bijednoj odjeæi

3 i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeæu te reknete: "Ti lijepo ovdje
sjedni!", a siromahu reknete: "Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja
moga!",

4 niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude?

5 Èujte, braæo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao
da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obeæao onima koji ga
ljube?

6 A vi prezreste siromaha! Ne tlaèe li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš
oni na sudove?

7 Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano?

8 Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao
sebe samoga, dobro èinite;

9 ako li ste pristrani, grijeh èinite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.

10 Ta tko sav Zakon ušèuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega.

11 Jer tko reèe: Ne èini preljuba, reèe i: Ne ubij. Ako dakle i ne èiniš preljuba,
a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona.

12 Tako govorite i tako èinite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu
slobode.

13 Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne èini milosrđa; a milosrđe likuje nad
sudom.

14 Što koristi, braæo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li
ga vjera spasiti?

15 Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje

16 pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete
im što je potrebno za tijelo, koja korist?

17 Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi.

18 Inaèe, mogao bi tko reæi: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju
vjeru bez djela, a ja æu tebi djelima pokazati svoju vjeru.

19 Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro èiniš! I ðavli vjeruju, i dršæu."

20 Hoæeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djela jalova?

21 Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na žrtvenik prinese
Izaka, sina svoga?

22 Vidiš: vjera je suraðivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila

23 te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova Abraham Bogu i uraèuna mu se u
pravednost pa prijatelj Božji posta.

24 Gledajte: èovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom.

25 Ne opravda li se slièno, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i
drugim ih putom izvede?

26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

Jakovljeva 3

1 Neka vas, braæo moja, ne bude mnogo uèitelja! Ta znate: bit æemo strože
suđeni.

2 Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je èovjek,
vrstan zauzdati i cijelo tijelo.

3 Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim
tijelom njihovim.

4 Evo i laða: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja
kamo kormilarova volja hoæe.

5 Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi. Evo: kolicna vatra
koliku šumu zapali!

6 I jezik je vatra, svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo
tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotaè života.

7 Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i
rod ih je ljudski ukrotio,

8 a jezik - zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može
ukrotiti.

9 Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku
Božju stvorene:

10 iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braæo moja, tako
događati!

11 Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorko?

12 Može li, braæo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan
izvor ne može dati slatke vode.

13 Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže
svoja djela u mudroj blagosti.

14 Ako u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv
istine!

15 Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska.

16 Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo.

17 A mudrost odozgor ponajprije èista je, zatim mirotvorna, milostiva,
pouèljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena.

18 Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

Jakovljeva 4

1 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što
vojuju u udovima vašim?

2 Žudite, a nemate; ubijate i hlepite, a ne možete postiæi; borite se i ratujete.
Nemate jer ne ištete.

3 Ištete, a ne primate jer rđavo ištete: da u pohotama svojim potratite.

4 Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema
Bogu? Tko god dakle hoæe da bude prijatelj svijeta, promeæe se u
neprijatelja Božjega.

5 Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno èezne za duhom što ga nastani
u nama?

6 A daje on i veæu milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima
daje milost.

7 Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeæi æe od vas!

8 Približite se Bogu i on æe se približiti vama! Oèistite ruke, grešnici! Oèistite
srca, dvoliènjaci!

9 Zakukajte, protužite, proplaèite! Smijeh vaš nek se u plaè obrati i radost u
žalost!

10 Ponizite se pred Gospodinom i on æe vas uzvisiti!

11 Ne ogovarajte, braæo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga,
ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac Zakona.

12 Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti
da sudiš bližnjega?

13 De sada, vi što govorite: "Danas ili sutra otiæi æemo u taj i taj grad,
provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi",

14 a ne znate što æe sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se naèas
pojavi i zatim nestane!

15 Umjesto da govorite: "Htjedne li Gospodin, živjet æemo i uèiniti ovo ili
ono",

16 vi se razmeæete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako.

17 Znati dakle dobro èiniti, a ne èiniti - grijeh je.

Jakovljeva 5

1 De sada, bogataši, proplaèite i zakukajte zbog nevolja koje æe vas zadesiti!

2 Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima,

3 zlato vam i srebro zarđa i rđa æe njihova biti svjedoèanstvo protiv vas te æe kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane!

4 Evo: plaæa kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - vièe i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama.

5 Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja!

6 Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja!

7 Strpite se dakle, braæo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar išèekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu.

8 Strpite se i vi, oèvrsnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio!

9 Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima!

10 Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braæo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje.

11 Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu èuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i milosrdan!

12 Prije svega, braæo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše "da" neka bude "da", i "ne" - "ne", da ne padnete pod sud.

13 Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve!

14 Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažuæi ga uljem u ime Gospodnje

15 pa æe molitva vjere spasiti nemoænika; Gospodin æe ga podiæi, i ako je sagriješio, oprostit æe mu se.

16 Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova.

17 Ilija bijaše èovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije
bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci.

18 Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj.

19 Braæo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati,

20 znajte: tko vrati grešnika s lutalaèkog puta njegova, spasit æe dušu njegovu
od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

1 Petrova Poslanica

1 Petrova 1

1 Petar, apostol Isusa Krista, izabranim došljacima, rasijanim po Pontu,
Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji;

2 Po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha, na pokornost i škropljenje
krvlju Isusa Krista: Milost vam i mir u punini!

3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas po velikom
milosrđu svojemu ponovo rodi za živu nadu uskrsnućem Isusa Krista od
mrtvih,

4 Za baštinu neraspadljivu i neokaljanu i neuvelu, sačuvanu na nebesima za
vas,

5 Koje čuva po vjeri sila Božja za spasenje, pripravljeno da se objavi u
posljednje vrijeme.

6 U njemu ćete se radovati, iako ste sad malo, ako je potrebno, rastuženi
različnim kušnjama,

7 Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata raspadljivoga, koje se
kuša ognjem, nađe na hvalu i slavu i čast u dan objavljenja Isusa Krista,

8 Kojega, a da ga ne vidjeste, ljubite, u kojega, iako ga ne gledate, vjerujete; a
jer vjerujete, radovat ćete se radošću neiskazanom i proslavljenom,

9 Kad postignete cilj svoje vjere, spasenje duša.

10 I to su spasenje tražili i ispitivali proroci, koji su prorokovali za vašu
milost,

11 Ispitujući, na koje ili na kakvo vrijeme pokazuje Duh Kristov u njima,
unaprijed svjedočeći za Kristove muke i za slave po tome,

12 Kojima se je objavilo, da nijesu sebi, nego vama služili ovim, što vam se je
sad javilo po onima, koji su vam propovijedali evanđelje u Duhu Svetome,
poslanom s neba, u koje anđeli žele da zagledaju.

13 Zato opasavši bedra svojega uma, budite trijezni i zacijelo se nadajte
milosti, koja vam se pruža u otkrivenju Isusa Krista.

14 Kao djeca posluha, ne vladajući se po prijašnjim željama u svojemu
neznanju,

15 Nego po primjeru Sveca, koji vas je pozvao, i sami budite sveti u svemu
življenju;

16 Jer je pisano: "Budite sveti, jer sam ja svet!"

17 I ako zovete Ocem onoga, koji, ne gledajući tko je tko, sudi svakome po
djelu, provodite vrijeme svojega življenja u stražu,

18 Znajući, da nijeste otkupljeni raspadljivim srebrom ili zlatom iz grješnoga
svojega življenja, koje vam je predano od otaca,

19 Nego skupocjenom krvlju Krista kao nedužna i neokaljana janjeta,

20 Koji je predodređen prije postanja svijeta, a javio se u posljednja vremena
zbog vas,

21 Koji po njemu vjerujete u Boga, koji ga uskrsnu od mrtvih, i dade mu
slavu, da vaša vjera i nada bude u Boga.

22 Očistite duše svoje u poslušnosti istine za bratsku ljubav bez pretvaranja,
od čista srca ljubite svesrdno jedan drugoga;

23 Jer ste ponovo rođeni ne od sjemena, koje trune, nego od onoga, koje ne
trune, riječju živoga Boga, koja ostaje dovijeka.

24 Jer je svako tijelo kao trava, svaka slava njegova kao cvijet trave; osuši se
trava, i cvijet njezin otpadne,

25 Ali riječ Gospodnja ostaje dovijeka. A ovo je riječ, što je kao evanđelje
naviještena vama.

1 Petrova 2

1 Odbacite dakle svaku zlobu i svako lukavstvo, licemjerstvo i zavist i svako
klevetanje,

2 I želite kao novorođena djeca duhovnoga, čistoga mlijeka, da po njemu
uzrastete za spasenje,

3 Jer okusiste, kako je dobrostiv Gospodin.

4 Pristupite k njemu, kamenu živome, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali je
od Boga izabran i čašćen,

5 I sami se kao živo kamenje uzidajte kao duhovni hram za svećeništvo sveto,
da prinosite žrtve duhovne, koje su ugodne Bogu po Isusu Kristu.

6 Zato stoji u Pismu: "Evo stavljam na Sionu kamen ugaoni, izabrani,
dragocjeni, i tko vjeruje u njega, neće se posramiti."

7 Vama dakle, koji vjerujete, čast je, a onima koji ne vjeruju, kamen, koji
odbaciše graditelji, koji postade kamen ugaoni, i kamen spoticanja, i stijena
opadanja,

8 Na koji se spotiču, jer ne vjeruju riječi, na što su i određeni.

9 A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, puk dobitka, da
objavite kreposti onoga, koji vas pozva iz tame k divnome svijetlu svojemu;

10 Koji nekad nijeste bili puk, a sad ste puk Božji, koji nijeste bili pomilovani,
a sad ste pomilovani.

11 Ljubljeni, opominjem vas kao došljake i putnike, da se uzdržite od tjelesnih
želja, koje vojuju na dušu,

12 Vladajući se dobro među neznabošcima, da bi za ono, što vas kleveću kao
zločince, vidjevši vaša dobra djela, slavili Boga u dan pohođenja.

13 Budite dakle pokorni svakom propisu čovječjem zbog Gospodina: bilo
kralju kao vrhovnom poglavaru,

14 Bilo namjesnicima, kao onima, koje on šalje, da kazne zločince, a pohvale
dobre;

15 Jer je tako volja Božja, da dobrim djelima ušutkate neznanje bezumnih
ljudi,

16 Kao slobodni, a ne da biste imali slobodu za pokrivač pakosti, nego kao sluge Božje.

17 Sve poštujte, braću ljubite, Boga se bojte, kralja štujte!

18 Sluge, budite pokorni sa svim strahom gospodarima, ne samo dobrima, nego i zlima!

19 Jer je ovo ugodno, ako tko iz savjesnosti prema Bogu podnosi žalosti, kad trpi nepravdu,

20 Jer kakva je slava, ako zbog prestupaka podnosite kazne? Ali ako dobro činite i pritom strpljivo trpite, to je ugodno pred Bogom.

21 Jer ste na to pozvani, jer je i Krist trpio za nas i ostavio vam primjer, da idete za stopama njegovim;

22 On, koji ne učini grijeha, i u čijim se ustima ne nađe prijevara,"

23 Koji nije vratio pogrde, kad su ga grdili, nije prijetio, kad je trpio, nego se je prepustio onome, koji ga je nepravedno osudio;

24 Koji je grijehe naše sam na tijelu svojemu ponio na drvo, da grijehima umremo i pravdi da živimo, čijim se ranama iscijeliste.

25 Jer ste bili kao izgubljene ovce, ali sad se obratiste k pastiru i Čuvaru duša svojih.

1 Petrova 3

1 Tako i žene neka budu pokorne svojim muževima, da i oni, koji možda ne vjeruju riječi, budu pridobiveni ponašanjem žena bez riječi,

2 Kad vide čisto življenje vaše sa strahom.

3 Nakit žena neka ne bude vanjski u pletenju kose ili u kićenje zlatom ili u sjajnim haljinama,

4 Nego skriveni čovjek srca u neprolaznosti tihoga i krotkoga duha, koji je pred Bogom dragocjen.

5 Jer su se tako kitile nekada i svete žene, koje su se uzdale u Boga i
pokoravale se svojim muževima.

6 Tako je slušala Serah Abrahama i zvala ga gospodarom, kojoj ste vi kćeri,
ako činite dobro i ne gubite srčanosti ni pred kakvim zastrašivanjem.

7 Tako i vi, muževi, živite u razboritost zajedno sa svojim ženama, kao sa
slabijim spolom, iskazujući im štovanje kao onima, koje su također
subaštinice milosti života, da se ne spriječe molitve vaše.

8 A najposlije budite svi složni, milostivi, bratoljubivi, milosrdni, ponizni;

9 Ne vraćajte zla za zlo, ni psovke za psovku, nego nasuprot blagoslivljajte, jer
ste na to pozvani, da baštinite blagoslov.

10 Jer tko ljubi život i hoće da vidi dane dobre, neka susteže jezik svoj od zla,
i usne svoje, da ne govore prijevare!

11 Neka se ukloni od zla i neka čini dobro; neka traži mir i neka hrli za njim!

12 Jer su oči Gospodinove upravljene na pravednike, i uši njegove slušaju
molitvu njihovu, a lice je Gospodinovo protiv onih, koji zlo čine."

13 I tko da vam naudi, ako revnujete za dobro?

14 Ali ako i trpite zbog pravde, Blagoslovljeni ste! Ne dajte se od njih
zastrašiti niti uznemiriti.

15 Držite samo Krista, Gospodina, sveto u srcima svojim! Budite uvijek
spremni na odgovor svakome, koji od vas zatraži račun o nadi, koja je u
vama;

16 Ali s krotkošću i strahom imajući dobru savjest, da se oni, koji kleveću vaše
dobro življenje u Kristu, posrame u onome, u čemu vas kude.

17 Jer je bolje, ako hoće volja Božja, da trpite zbog dobrih djela, negoli zbog
zlih.

18 Jer je i Krist jedanput za grijehe naše umro, pravedan za nepravedne, da
nas privede k Bogu, ubijen doduše tijelom, ali oživljen Duhom.

19 U njemu je sišao i propovijedao duhovima, koji su bili u tamnici,

20 Koji su nekada bili nevjerni, kad su se u dane Noine oslanjali na dugotrpnost Božju, dok se je gradio kovčeg, u kojem se malo, to jest, osam duša, spasilo vodom.

21 Slično i vas sada spasava krštenje, koje nije pranje tjelesne nečistoće, nego molitva k Bogu za dobru savjest po uskrsnuću Isusa Krista,

22 Koji je, otišavši na nebo, s desne strane Bogu, gdje mu se pokoravaju anđeli i vlasti i sile.

1 Petrova 4

1 Kad je dakle Krist trpio tijelom, i vi se naoružajte istim mišljenjem; jer koji je trpio tijelom, prestao je da griješi;

2 Da preostalo vrijeme zemaljskoga života ne živi više željama čovječjim, nego volji Božjoj.

3 Jer je dosta, da ste prošlo vrijeme činili volju neznabožaca, živeći u razuzdanosti, požudama, pijanstvu, raspuštenim gozbama, pijankama i zločinačkom idolopoklonstvu.

4 Zato se čude, što vi ne trčite s njima u iste divlje razuzdanosti, i grde vas.

5 Ali će oni dati račun onome, koji stoji spreman da sudi žive i mrtve.

6 Jer zato se i mrtvima propovijedalo evanđelje, da budu suđeni kao ljudi tijelom, a po Bogu da žive Duhom.

7 A svemu se je kraj približio Budite dakle mudri i budni u molitvama!

8 A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom, jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha!

9 Budite gostoljubivi među sobom bez mrmljanja!

10 Poslužujte jedan drugoga, svaki darom, koji je primio, kao dobri upravitelji različne milosti Božje.

11 Ako tko govori, neka govori kao riječi Božje; ako tko služi neka služi kao
po jakosti, koju Bog daje, da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, kojemu je
slava i vlast u vijeke vjekova! Amen.

12 Ljubljeni, ne čudite se vatri, koja vas stiže za kušanje vaše, kao da vam se
što neobično događa,

13 Nego se radujte, što ste dionici muka Kristovih, da biste se radovali i
veselili, kad se objavi slava njegova!

14 Ako vas grde zbog imena Kristova, blagoslovljeni ste vi, jer čast i slava i
sila Božja i Duh njegov počiva na vama!

15 A nitko od vas neka ne trpi kao krvnik ili tat dli zločinac ili kao onaj, koji
teži za tuđim dobrom!

16 Ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, nego neka slavi Boga u ovom imenu!

17 Jer je vrijeme, da počne sud od kuće Božje Ako li najprije od nas, kakav li
će biti konac onima, koji se ne pokoravaju evanđelju Božjemu?

18 I ako se pravednik jedva spasi, gdje će se bezbožnik i grješnik pokazati?

19 Zato i koji trpe po volji Božjoj, neka preporučuju vjernome Stvoritelju duše
svoje dobrim djelima!

1 Petrova 5

1 Starješine dakle, koje su među vama, opominjem, koji sam i sam starješina i
svjedok Kristovih muka, a koji sam i dionik slave, koja se ima otkriti.

2 Pasite stado Božje, koje vam je povjereno, i nadgledajte ga ne silom, nego
dragovoljno, kako Bog hoće, niti zbog niskoga dobitka, nego iz dobra srca;

3 Niti kao da gospodujete Božjim dijelom, nego kao oni, koji su ugled stadu
od srca.

4 I kad se javi vrhovni pastir, primit ćete neuveli vijenac slave.

5 Tako, vi mlađi pokoravajte se starješinama! A svi budite proniknuti
poniznošću međusobnom, jer se Bog oholima protivi, a poniznima daje
milost.

6 Ponizite se dakle pod silnu ruku Božju, da vas povisi u vrijeme pohoda!

7 I svu svoju brigu bacite na njega, jer se on brine za vas!

8 Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš, đavao, kao lav ričući obilazi i traži,
koga da proždere.

9 Njemu se oduprite tvrdi u vjeri i znajte, da iste muke podnose vaša braća u
svijetu!

10 A Bog svake milosti, koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Kristu Isusu, on
će vas, iza malo muke, usavršiti, okrijepiti, utvrditi.

11 Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen.

12 Po Silvanu, vjernom bratu, kao što mislim, napisah vam ukratko, da vas
opomenem i uvjerim, da je ovo prava milost Božja, u kojoj stojite.

13 Pozdravlja vas s vama izabrana crkva u Babilonu i Marko, sin moj.

14 Pozdravite jedan drugoga cjelovom ljubavi! Mir vam svima, koji ste u
Kristu Isusu! Amen.

2 Petrova Poslanica

2 Petrova 1

1 Simon Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima, koji su postigli s nama
jednaku dragocjenu vjeru u pravdi našega Boga i Spasitelja Isusa Krista.

2 Milost vam i mir u obilju poznavanjem Boga i Isusa, Gospodina našega!

3 Božanstvena sila njegova darovala nam je sve, što služi za život i pobožnost,
poznavanjem onoga, koji nas pozva slavom i moći.

4 Po tom nam je dao dragocjena i najveća obećanja, da po njima budete
dionici božanske naravi, jer ste utekli od pogubne požude svijeta.

5 I zato iz sve snage poradite, da pokažete u vjeri svojoj krepost, a u kreposti
poznanje,

6 A u poznanju uzdržljivost, a u uzdržljivosti strpljivost, a u strpljivosti
pobožnost,

7 A u pobožnosti ljubav bratsku, a u ljubavi bratskoj ljubav Božju.

8 Jer ako je ovo u vama i množi se, neće vas ostaviti besposlene i bez ploda za
poznanje našega Gospodina Isusa Krista.

9 Jer tko nema ovoga, slijep je i rukom pipa, i zaboravio je očišćenje od starih
svojih grijeha.

10 Zato, braćo, postarajte se još većma, da svoj poziv i izbor utvrdite dobrim
djelima; jer čineći ovo nećete pasti nikada.

11 Jer će vam se tako obilno dopustiti ulaz u vječno kraljevstvo našega
Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.

12 Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo, premda znate i utvrđeni ste u ovoj
istini,

13 Ali smatram da sam dužan, dok sam god u ovom šatoru, da vas budim
opominjanjem;

14 Znajući, da će se doskora porušiti moj šator, kao što mi javi i naš Gospodin
Isus Krist.

15 A revno ću nastojati, da se vi uvijek i poslije smrti moje sjećate toga.

16 Jer vam ne javismo sile i dolaska našega Gospodina Isusa Krista po
bajkama mudro izmišljenim, nego smo sami vidjeli slavu njegovu.

17 Jer je on primio od Boga Oca čast i slavu, kad siđe k njemu od uzvišene
slave ovaj glas: "Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji njega slušajte."

18 I ovaj smo glas mi čuli gdje siđe s neba, kad smo hili s njim na svetoj gori.

19 I tako nam je sad čvršća proročka riječ, i dobro činite, što pazite na nju kao
na svjetiljku, koja svijetli u tamome mjestu, dok dan ne osvane, i Danica se
ne pomoli u srcima vašim.

20 A ovo najprije znajte, da se nijedno proročanstvo Pisma ne smije tumačiti
na svoju ruku.

21 Jer nikad nije bilo proročanstvo javljeno po volji čovječjoj, nego su
ponukani od Duha Svetoga govorili sveti Božji ljudi.

2 Petrova 2

1 A bilo je i lažnih proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnih
učitelja, koji će unijeti pogubna krivovjerja i zatajiti Gospodina, koji ih
otkupi, i dovodit će tako sebi brzu propast.

2 I mnogi će poći za njihovom razuzdanošću, i po njima će se huliti na put
istine.

3 I u lakomstvu tražit će od vas dobitak izmišljenim riječima. Već odavno stoji
čvrsto za njih sud kazneni. Propast njihova ne drijema.

4 Jer Bog nije sačuvao ni anđela koji sagriješiše nego ih je strovalio u pakao, i
predao ih u mračnu tamnicu, da se čuvaju za sud.

5 I staroga svijeta nije sačuvao. Samo je Nou, propovjednika pravde, spasio sa
sedam još drugih, kad je naveo potop na svijet bezbožnika.

6 I gradove Sodomu i Gomoru osudio je na propast i spalio, i tako je postavio
primjer budućim bezbožnicima,

7 Samo je izbavio pravednoga Lota, koji morade teško da prepati pod
neobuzdanim življenjem bezakonika.

8 Jer pravednik, koji je stanovao među njima, gledao je i slušao bezbožna
djela, i to je dan na dan zadavalo muke pravednoj duši njegovoj.

9 Tako zna Gospodin pobožne izbaviti iz kušnje, a bezbožne, da ih kazni,
sačuvati za dan suda,

10 A osobito one, koji idu za tjelesnim željama nečistoće, i preziru veličanstvo
Gospodina, i drski su i tvrdoglavi, i ne dršću huleći na nosioce slave,

11 Dok anđeli, koji veću snagu i silu imaju, ne izgovaraju na njih pred
Gospodinom hulnoga suda.

12 A oni kao nerazumne životinje, koje su od prirode stvorene, da se hvataju i
ubijaju, hule na ono, što ne razumiju, i propast će kao one,

13 I primit će plaću nepravde. Oni misle, da je sva slast častiti se svaki dan;
oni su sramota i gnusoba, koji se hrane svojim prijevarama, kad se goste s
vama.

14 Njihove su oči pune preljubočinstva i svagda sklone na grijeh. Mame
neutvrđene duše, imaju srce naučeno lakomstvu, djeca su kletve.

15 Ostaviše pravi put, zalutaše i pođoše putem Balaama, sina Beorova, koji je
volio nepravednu plaću;

16 Ali je primio ukor za svoje bezakonje: "nijema živina progovori glasom
čovječjim i spriječi bezumlje prorokovo.

17 Ovo su izvori bez vode, tmasti oblaci, koje progoni bura, za koje se čuva
tama najdublja.

18 Jer govore ohole i prazne riječi, i mame tjelesnim željama i razuzdanošću
one ljude, koji se odskora ukloniše od onih, što žive u zabludi.

19 Obećavaju im slobodu, a sami su robovi propasti, jer koga tko nadvlada,
onaj mu i robuje.

20 Jer ako se oni, koji su odbjegli od nečistoće svijeta pozna, njem našega
Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, opet zapletu i budu nadvladani, bude im
posljednje gore od prvoga.

21 Jer im je bilo bolje, da nijesu upoznali puta pravde, negoli kad su upoznali,
da se opet odvrate od predane im svete zapovijedi.

22 Jer im se dogodi istinita poslovica: "Pas se povraća na svoju bljuvotinu" i:
"svinja, koja se okupala, opet se valja u kaljuži."

2 Petrova 3

1 Ljubljeni, ovo je već druga poslanica, što vam je pišem, da opomenama
uzbudim vaše čisto mišljenje;

2 Da se spominjete riječi, koje su unaprijed rekli sveti proroci, i zapovijedi
Gospodina i Spasitelja predanih vam od apostola vaših.

3 I ovo znajte najprije, da će u posljednje dane doći rugači s varkom, koji će
živjeti po svojim vlastitim pohotama

4 I govoriti: "Gdje je obećanje dolaska njegova? Jer otkako oci usnuše, sve
stoji tako, kako je bilo od početka stvorenja"

5 Jer naumice neće da znadu, da su nebesa bila već odavna, i da je zemlja iz
vode i po vodi postala riječju Božjom.

6 Zato tadašnji svijet bi vodom potopljen i propade.

7 A sadašnja nebesa i zemlja tom istom riječi zadržana su i čuvaju se za oganj
na dan suda i propasti bezbožnih ljudi.

8 Ali ovo, ljubljeni, da vam ne bude nepoznato, da je jedan dan pred
Gospodinom kao tisuća godina, i tisuća godina kao jedan dan.

9 Ne kasni Gospodin s obećanjem svojim, kao što neki misle, nego vas
strpljivo trpi, jer neće da se tko izgubi, nego svi da se pokaju.

10 Ali će doći dan Gospodnji kao tat, u koji će nebesa s velikom bukom proći,
a počela će se od ognja rastopiti, i zemlja i djela, što su na njoj, izgorjet će.

11 I jer će se ovo sve jedanput raspasti, kako treba da vi sveto i pobožno
živite,

12 Iščekujući i želeći dolazak dana Božjega, koji im će se nebesa spaliti i
raspasti, i počela od ognja rastopiti,

13 Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo i novu zemlju, u kojima
stanuje pravednost.

14 Zato, ljubljeni, čekajući ovo starajte se, da vas nađe čiste i neokaljane u
miru.

15 I dugotrpnost Gospodina našega držite za spasenje, kao što vam je i
ljubljeni naš brat Pavao po danoj mu mudrosti pisao;

16 Kao što i u svim poslanicama kada u njima govori o tom. U njima su neke
stvari teško razumljive, koje neuki i nestalni iskrivljuju, kao i ostala Pisma na
svoju vlastitu propast.

17 Vi dakle, ljubljeni, znajući naprijed, čuvajte se, da prijevarom bezakonika
ne budete odvučeni s njima i ne izgubite svojega tvrdog uvjerenja;

18 Nego rastite u milosti i u spoznanju našega Gospodina i Spasitelja Isusa
Krista! Njemu slava i sad i u dan vječnosti! Amen.

1 Ivanova Poslanica

1 Ivanova 1

1 što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što
razmotrismo i ruke naše opipaše o riječi života,

2 I život se javi, i vidjeli smo, i svjedočimo, i javljamo vam život vječni, koji
bijaše u Oca, i javi se nama;

3 Što smo vidjeli i čuli, javljamo i vama, da i vi s nama imate zajednicu; a
naša je zajednici s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.

4 I ovo mi vama pišemo, da se radujete i radost naša bude potpuna.

5 I ovo je navještenje, koje smo čuli od njega i javljamo vama, da je Bog
svjetlost, i tame u njemu nema nikakve.

6 Ako reknemo, da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne
činimo istine.

7 Ako li u svjetlosti hodimo, kao što je on u svijetlu, imamo zajedništvo jedan
s drugim, i krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.

8 Ako reknemo, da grijeha nema, sami sebe varamo, i istine nema u nama.

9 Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan, da nam oprosti grijehe i
očisti nas od svake nepravde.

10 Ako reknemo, da nijesmo sagriješili, gradimo ga lašcem, i riječ njegova nije
u nama.

1 Ivanova 2

1 Dječice moja, ovo vam pišem, da ne griješite. I ako tko sagriješi, imamo
zagovornika kod Oca, Isusa Krista, pravednika.

2 I on je pomirna žrtva za grijehe naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta.

3 I po tom razumijemo, da ga poznajemo, ako zapovijedi njegove držimo,

4 Tko govori: "Poznajem ga, a zapovijedi njegovih ne drži, lažac je, i u njemu
istine nema.

5 A tko drži riječ njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tom
poznajemo, da smo u njemu.

6 Tko govori, da u njemu ostaje, i taj treba tako da hodi, kao što je on hodio.

7 Ljubljeni, ne pišem vam nove zapovijedi, nego zapovijed staru, koju
imadoste od početka; stara zapovijed jest riječ, koju ste čuli.

8 Opet vam pišem novu zapovijed, koja je istinita u njemu i u vama, jer tama
prolazi, i svjetlost istinito već svijetli,

9 Tko govori, da je u svjetlosti, a mrzi na svojega brata, još je uvijek u tami.

10 Tko ljubi brata svojega, u svijetlu ostaje, i u njemu nema ništa za razlog
spoticanja.

11 A tko mrzi na svojega brata, u tami je, i u tami hodi, i ne zna jer mu tama
zaslijepi oči.

12 Pišem vam, dječice, jer su vam oprošteni grijehi zbog imena njegova.

13 Pišem vam, oci, jer upoznaste onoga, koji je od početka. Pišem vam,
mladići, jer nadvladaste onoga, koji je zao. Pisah vam, djeco, jer upoznaste
Oca.

14 Pisah vam, oci, jer upoznaste onoga, koji je od početka. Pisah vam,
mladići, jer ste jaki, i riječ Božja u vama ostaje, i nadvladaste onoga, koji je
zao.

15 Ne ljubite svijeta, ni što je u svijetu! Ako tko ljubi svijet, nema ljubavi
Očeve u njemu.

16 Jer sve, što je u svijetu požuda je tijela, požuda očiju i oholost života, nije
od Oca, nego od svijeta.

17 I svijet prolazi i požuda njegova; a tko čini volju Božju, ostaje dovijeka.

18 Dječice, posljednja je ura, i kao što ste čuli, da će doći antikrist, već sad
mnogi antikristi ustadoše; po tom poznajemo, da je posljednja.

19 Od nas izađoše, ali nijesu bili od nas; jer kad bi bili od nas, ostali bi s
nama; na njima se je imalo očitovati, da nijesu svi od nas.

20 Ali vi imate pomazanje od Svetoga, i znate sve.

21 Ne pisah vam, kao da ne znate istine, nego jer je znate, i jer nikakva laž ne
dolazi od istine.

22 Tko je inače lažljivac nego onaj, koji niječe, da je Isus Krist? Taj je
antikrist, koji niječe Oca i Sina.

23 Kojigod niječe Sina, ni Oca nema, a koji priznaje Sina, priznaje i Oca.

24 Što ste čuli od početka, neka ostane u vama! Ako u vama ostane, što ste
čuli od početka, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.

25 I ovo je obećanje, koje nam on obeća, život vječni.

26 Ovo vam pisah za one, koji vas zavode.

27 Što se vas tiče, to ostaje u vama pomazanje, koje primiste od njega, i ne
treba da vas tko uči, nego kako vas to samo pomazanje uči u svemu, i istinito
je, i nije laž, i kao što vas nauči, ostanite u njemu!

28 I sad, dječice, ostanite u njemu, da imamo pouzdanje, kad se javi, i da se
ne osramotimo pred njim o njegovu dolasku.

29 Ako znate da je pravedan, znajte, da je svaki, koji čini pravdu, od njega
rođen.

1 Ivanova 3

1 Vidite, kakvu nam je ljubav dao Otac: "Mi se zovemo djeca Božja, i jesmo.
Zato svijet ne poznaje nas, jer ne poznaje njega.

2 Ljubljeni, sad smo djeca Božja, i još se ne pokaza, što ćemo biti, Znamo, da
kad se pokaže, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti, kao što jest.

3 I svaki, koji ovu nadu ima u njega, čisti se, kao i on što je čist.

4 Svaki, koji čini grijeh, čini i bezakonje, jer je grijeh bezakonje.

5 I znate, da se on javi, da oduzme grijehe naše; i grijeha u njemu nema.

6 Svaki, koji u njemu ostaje, ne griješi, i svaki, koji griješi, nije ga vidio niti ga
upoznao.

7 Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko pravdu čini, pravedan je, kao što je
on pravedan.

8 Tko čini grijeh, od đavla je, jer đavao griješi od početka. Zato se javi Sin
Božji, da razori djela đavolja.

9 Svaki, koji je rođen od Boga, ne čini grijeha, jer njegovo sjeme ostaje u
njemu, i ne može griješiti, jer je rođen od Boga.

10 Po tom se poznaju djeca Božja i djeca đavolja: "Tko ne čini pravde, nije od
Boga; isto tako, tko ne ljubi brata svojega.

11 Jer je ovo navještenje, koje ste čuli od početka, da ljubimo jedan drugoga.

12 Ne kao Kain, koji je bio od zloga i ubio brata svojega. A zašto ga je ubio?
Jer su djela njegova bila zla, a brata mu pravedna,

13 Ne čudite se, braćo, ako svijet mrzi na vas!

14 Mi znamo, da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću; tko ne ljubi,
ostaje u smrti.

15 Svaki, koji mrzi na brata svojega, ubojica je, i znate, da ni jedan ubojica
nema u sebi vječnoga života.

16 Po tom spoznasmo ljubav Božju, što on za nas život svoj položi; tako
moramo i mi položiti život za braću.

17 Tko, ima blago svijeta i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od
njega; kako ljubav Božja ostaje u njemu.

18 Dječice, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

19 Po tom poznajemo, da smo od istine, i možemo srce svoje pred njim
umiriti.

20 Ako nas kori srce naše, Bog je veći od srca našega. On zna sve.

21 Ljubljeni, ako nas srce ne kori, imamo pouzdanje u Boga,

22 I štogod molimo, primamo od njega, jer zapovijedi njegove držimo i
činimo, što je njemu ugodno.

23 A ovo je zapovijed njegova, da vjerujemo u ime njegova Sina Isusa Krista i
da ljubimo jedan drugoga, kao što nam je dao zapovijed.

24 I tko drži zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i on u njemu; i po tom
poznajemo, da ostaje u nama, po Duhu, kojega nam je dao.

1 Ivanova 4

1 Ljubljeni, ne vjerujte svakome duhu, nego kušajte duhove, jesu li od Boga;
jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet.

2 Po ovome poznajte Duha Božjega: "Svaki duh, koji priznaje, da je Isus Krist
u tijelu došao, od Boga je;

3 I svaki duh, koji ne priznaje Isusa, nije od Boga; i ovaj je antikristov, za
kojega ste čuli da dolazi, i sad je već u svijetu.

4 Vi ste od Boga, dječice, i nadvladaste ih, jer je veći, koji je u vama, negoli
koji je u svijetu.

5 Oni su od svijeta, zato govore od svijeta, i svijet ih sluša.

6 Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga, sluša nas; tko nije od Boga, ne sluša
nas. Po ovom poznajemo Duha istine i duha zablude.

7 Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga, jer je ljubav od Boga; i svaki, koji ljubi, od
Boga je rođen i poznaje Boga.

8 Koji ne ljubi, ne poznaje Boga, jer je Bog ljubav.

9 Po tom se pokaza ljubav Božja prema nama, što Bog Sina svojega
jedinorođenoga posla na svijet, da živimo po njemu.

10 U tom je ljubav, ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i
poslao Sina svojega kao pomirnu žrtvu za grijehe naše.

11 Ljubljeni, ako nas je Bog tako ljubio, i mi moramo ljubiti jedan drugoga.

12 Boga nije nikad nitko vidio. Ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u
nama, i ljubav je njegova savršena u nama.

13 Po tom poznajemo, da u njemu ostajemo, i on u nama, što nam je dao od
Duha svojega.

14 I mi vidjesmo, i svjedočimo, da je Otac poslao Sina za Spasitelja svijeta.

15 Tkogod prizna, da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu.

16 I mi upoznasmo i vjerovasmo ljubav, koju Bog ima prema nama. Bog je
ljubav, i koji ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog ostaje u njemu.

17 U tom se ljubav Božja u nas usavršuje, da imamo pouzdanje na dan suda,
jer kao što je on, i mi smo u svijetu ovom.

18 U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah ima
muku, a tko se boji, nije savršen u ljubavi.

19 Mi dakle ljubimo Boga, jer nas je on najprije ljubio.

20 Ako tko kaže: "Ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, lažac je; jer tko ne
ljubi brata svojega, koga vidi, kako može ljubiti Boga, kojega ne vidi?

21 I ovu zapovijed imamo od njega: "Tko ljubi Boga, neka ljubi i brata
svojega!

1 Ivanova 5

1 Svaki, koji vjeruje, da je Isus Krist, od Boga je rođen; i svaki, koji ljubi
onoga, koji je rodio, ljubi i onoga, koji je rođen od njega.

2 Po tom znamo, da ljubimo djecu Božju, ako Boga ljubimo i njegove
zapovijedi držimo.

3 Jer je ovo ljubav Božja, da zapovijedi njegove držimo, i zapovijedi njegove
nijesu teške.

4 Jer sve, što je rođeno od Boga, pobjeđuje svijet, i pobjeda koja pobjeđuje
svijet, jest vjera naša.

5 Jer tko da pobijedi svijet, ako ne onaj, koji vjeruje, da je Isus Sin Božji?

6 Ovaj je, koji dođe vodom i krvlju i Duhom, Isus Krist, ne samo u vodi, nego
u vodi i krvi; i Duh je, koji svjedoči, jer je Duh istina.

7 Jer su trojica, što svjedoče u nebu: "Otac, Riječ i Duh Sveti; i ova su trojica
jedno,

8 I troje je, što svjedoči na zemlji: "Duh, i voda, i krv; i ovo je troje jedno.

9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće, jer je ovo
svjedočanstvo Boga: "On je svjedočio za Sina svojega.

10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima svjedočanstvo Božje u sebi Tko ne vjeruje
Bogu, učinio ga je lašcem; jer ne vjerova u svjedočanstvo, koje svjedoči Bog
za Sina svojega.

11 I ovo je svjedočanstva, da nam je Bog dao život vječni; i ovaj je život u
Sinu njegovu.

12 Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.

13 Ovo pišem vama, koji vjerujete u ime Sina Božjega, da znate, da imate
život vječni.

14 I ovo je pouzdanje, koje imamo prema njemu, da nas usliši, ako što molimo
po volji njegovoj.

15 I kad znamo, da nas usliši, štogod molimo, znamo, da primamo, što ga
zamolismo.

16 Ako tko vidi brata svojega, gdje čini grijeh, što ne donosi smrti, neka moli,
i dat će mu život. To vrijedi za one, koji ne čine grijeha, što donosi smrt. Ima
grijeh, što donosi smrt; za tajne govorim, da moli.

17 Svaka je nepravda grijeh; i ima grijeh, što ne donosi smrti.

18 Znamo, da ni jedan, koji je rođen od Boga, ne griješi; nego koji je rođen od
Boga, čuva se, i zli ga se ne dotiče.

19 Znamo, da smo od Boga, a sav svijet leži u zlu,

20 Znamo, da je Sin Božji došao i dao nam razum, da upoznamo Istinitoga
Boga. I mi smo u Istinitome, u Sinu njegovu Isusu Kristu. Ovaj je istiniti Bog i
život vječni.

21 Dječice, čuvajte se od idola! Amen.

2 Ivanova Poslanica

2 Ivanova 1

1 Starješina izabranoj gospođi i djeci njezinoj, koju ja ljubim u istini, i ne
samo ja, nego svi, koji poznaše istinu,

2 Zbog istine, koja ostaje u nama, i bit će s nama dovijeka.

3 Neka bude s vama milost, milosrđe, mir od Boga Oca i od Isusa Krista, Sina
Očeva, u istini i ljubavi!

4 Obradovah se vrlo, što nađoh među tvojom djecom takve, koji hode u istini,
kao što primismo zapovijed od Oca.

5 I sad molim te, gospodo, ne kao da ti novu zapovijed pišem, nego koju
imadosmo od početka, da ljubimo jedan drugoga.

6 I u tom je ljubav, da hodimo po zapovijedima njegovim. Kao što ste čuli od
početka, ovo je zapovijed njegova, da hodite po njoj.

7 Jer mnogi zavoditelji izađoše u svijet, koji ne priznaju, da je Isus Krist došao
u tijelu: ovo je zavoditelj i antikrist.

8 Čuvajte se, da ne izgubite, što ste stekli, nego da primite potpunu plaću!

9 Svaki, koji odstupi i ne ostane u nauci Kristovoj, nema Boga; a koji ostane u
nauci, ima Oca i Sina.

10 Ako tko dolazi k vama i ove nauke ne donosi, ne primajte ga u kuću i ne
pozdravljajte ga!

11 Jer tko ga pozdravlja, prima dio u njegovim zlim djelima.

12 Mnogo bih vam imao pisati, ali ne htjedoh papirom i crnilom; jer se
nadam, da ću doći k vama i iz usta u usta govoriti, da radost vaša bude
potpuna.

13 Pozdravljaju te djeca tvoje sestre izabrane.

3 Ivanova Poslanica

3 Ivanova 1

1 Starješina ljubljenome Gaju, kojega ja ljubim u istini.

2 Ljubljeni, želim, da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.

3 Obradovah se vrlo, kad dođoše braća i posvjedočiše za tvoju istinu, kako ti u istini hodiš.

4 Nemam veće radosti od ove, da čujem, moja djeca u istini da hode.

5 Ljubljeni, vjerno radiš u svemu što činiš braći, a osobito putnicima.

6 Oni posvjedočiše tvoju ljubav pred crkvom, i dobro ćeš učiniti, ako ih dalje opremaš, kako je dostojno Boga.

7 Jer zbog imena njegova izađoše, a da ne primaju ništa od neznabožaca.

8 Mi smo dakle dužni primati takve, da budemo suradnici istine.

9 Pisao sam nešto crkvi; ali Diotref, koji hoće da bude prvi među njima, ne prima nas.

10 Zato, ako dođem, spomenut ću njegova djela, kako nas sumnjiči zlim riječima. I nije mu to dosta, nego sam braće ne prima i zabranjuje onima, koji to hoće, i izgoni ih iz crkve.

11 Ljubljeni, ne ugledaj se na zlo, nego na dobro! Tko dobro čini, od Boga je; a tko zlo čini, nije vidio Boga.

12 Demetriju svjedoče svi, i sama istina; a i mi svjedočimo, i znaš, da je svjedočanstvo naše istinito.

13 Mnogo bih imao da ti pišem; ali neću crnilom i perom da ti pišem;

14 Nego se nadam, da ću te skoro vidjeti, i iz usta u usta ćemo govoriti.

15 Mir tebi! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu!

Judina Poslanica

Judina 1

1 Juda, sluga Isusa Krista, a brat Jakovljev, pozvanima, koji su ljubljeni u
Bogu Ocu i čuvani za Isusa Krista.

2 Milosrđe vam i mir i ljubav u obilju!

3 Ljubljeni! Kako mi je veoma na srcu, da vam pišem o našemu općemu
spasenju, smatrao sam potrebnim opomenuti vas pismom, da se borite za
vjeru, koja jedanput zauvijek predana svetima.

4 Jer se uvukoše neki ljudi, za koje već davno pismeno stoji ovo osuđenje:
bezbožni, koji pretvaraju milost Boga našega u raspuštenosti, i odriču se
jedinoga Gospodara i Gospodina našega Isusa Krista.

5 A napomenut ću vam samo to - jer vi već znate sve jedanput zauvijek - da je
Isus doduše izbavio narod iz zemlje egipatske, ali je potom upropastio one,
koji ne vjerovaše.

6 I anđele, koji ne održaše svojega dostojanstva, nego ostaviše svoje
prebivalište, zadržao je vječnim okovima u mraku za sud velikoga dana.

7 Kao što Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su griješili kao i oni bludom
i išli za protunaravnom nasladom, postavljaju se za primjer sa svojom
kaznom vječnoga ognja.

8 Jednako i ovi sanjači tijelo kaljaju, gospodstvo preziru i na slavu hule.

9 A Mihael arkanđeo, kad se je prepirao s đavlom i borio se za Mojsijevo
tijelo, nije se usudio izgovoriti sud pogrde, nego reče: "Gospodin neka te
kazni!"

10 A ovi pogrđuju ono, što ne znaju, a u onom, što znaju po prirodi kao
nerazumne životinje, propadaju.

11 Teško njima! Oni pođoše putom Kainovim. Oni u svojoj pohlepi za
dobitkom padoše u prijevaru Balaamovu, i u svojoj pobuni kao Korah
propadoše.

12 Ovo su oni, što onečišćuju vaše gozbe ljubavi, gosteći se bez stida, pasući
sebe same, oblaci bez vode, koje vjetrovi okolo gone, jesenska drveta bez
roda, što su dvaput izumrla, iz korijena iščupana;

13 Bijesni valovi morski, što se pjene svojim sramotama; zvijezde, koje lutaju,
za koje se čuva mrak vječite tame.

14 Ali i za ove prorokova Henok, sedmi potomak Adamov, govoreći: "Gle,
dolazi Gospodin s tisućama svojih svetih,

15 Da učini sud nad svima, i da kazni sve bezbožnike za sva njihova bezbožna
djela, koja bezbožno počiniše, i za sve drske riječi, koje bezbožni grješnici
izgovoriše protiv njega."

16 Oni mrmljaju i jadikuju nad svojom sudbinom, a žive po svojim požudama.
Usta njihova govore nadute riječi, i laskaju se ljudima zbog dobitka.

17 A vi, ljubljeni, sjećajte se riječi, koje naprijed rekoše apostoli Gospodina
našega Isusa Krista!

18 Oni vam rekoše, da će u posljednje vrijeme doći rugači, koji će hoditi po
svojim bezbožnim požudama.

19 Ovo su oni, koji čine razdore, puteni, koji Duha nemaju.

20 A vi, ljubljeni, naziđujte se svojom presvetom vjerom i molite se u Duhu
Svetome!

21 Držite sami sebe u ljubavi Božjoj i čekajte milost Gospodina našega Isusa
Krista za život vječni!

22 Upućujte one, koji se još prepiru!

23 Druge otmite ognju i spasite ih! Opet se drugima smilujte u strahu! A
čuvajte se haljine, koja je okaljana od tijela!

24 A onome, koji vas može sačuvati od pada i kod dolaska našega Gospodina
Isusa Krista postaviti vas neokaljane i u velikoj radosti pred slavu svoju.

25 Njemu, jedinome Bogu, Spasitelju našemu, po Isusu Kristu, Gospodinu
našemu, čast i slava, vlast i moć prije svakog vremena i sad i u sve vijeke!
Amen.

Otkrivenje Ivanovo – Apokalipsa

Apokalipsa 1

1 Otkrivenje Isusa Krista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojim, što
ima da se skoro zbude, i pokaza, poslavši po anđelu svojemu slugi svojemu
Ivanu,

2 Koji svjedoči riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista sve, što vidje.

3 Blagoslovljen je onaj, koji čita, i onima, koji slušaju riječi proročanstva i
drže, što je napisano u njemu, jer je vrijeme blizu!

4 Ivan na sedam crkava u Aziji. Milost vam i mir od onoga, koji jest, i koji
bijaše, i koji će doći, i od sedam duhova, koji su pred prijestoljem njegovim;

5 I od Isusa Krista, koji je svjedok vjerni, prvorođenac od mrtvih, i vladalac
nad kraljevima zemaljskim. Njemu, koji nas je ljubio i otkupio nas od grijeha
naših krvlju svojom;

6 I učinio nas kraljevstvom i svećenicima Bogu i Ocu svojemu: "Njemu slava i
vlast u vijeke vjekova! Amen,

7 Eno, dolazi na oblacima, i gledat će ga svako oko, i oni, koji ga probodoše,
naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da, Amen.

8 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, govori Gospodin Bog, koji jest, i
koji bijaše, i koji će doći, Svemoćni.

9 Ja, Ivan, brat vas i dionik u nevolji i u kraljevstvu i strpljivosti u Kristu
Isusu, bijah na otoku, koji se zove Patmos, zbog riječi Božje i zbog
svjedočanstva Isusova.

10 Tada se zanesoh u dan Gospodnji, i začuh za sobom glas veliki kao trube,

11 Kako govori: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošlji onima sedam crkava u Aziji:
"u Efez, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u
Laodiceju.

12 I okrenuh se, da vidim glas, koji mi je govorio; i okrenuvši se vidjeh sedam
svijećnjaka zlatnih,

13 I usred sedam zlatnih svijećnjaka kao Sina čovječjega, obučena u dugačku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnim.

14 A glava njegova i kosa bijela kao bijela vuna, kao snijeg; i oči njegove kao plamen ognjeni;

15 I noge njegove kao mjed, kad se rastopi u peći; i glas njegov kao šum voda mnogih;

16 I imao je u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovih izlazio mač oštar s obje strane; i lice njegovo kao što sunce sja u sili svojoj.

17 I kad Ka vidjeh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. I metnu desnicu svoju na me govoreći: "Ne boj se, ja sam prvi i posljednji,

18 I živi: i bio sam mrtav, i evo živim u vijeke vjekova, i imam ključeve od smrti i podzemlja.

19 Napiši dakle, što si vidio, i što jest, i što ima da se zbude po tom.

20 Tajnu sedam zvijezda, koje si vidio na desnici mojoj, i sedam svijećnjaka zlatnih. Sedam zvijezda jesu anđeli sedam crkava. I sedam svijećnjaka jesu sedam Crkava.

Apokalipsa 2

1 Anđelu crkve u Efezu napiši: Ovako govori onaj, koji drži sedam zvijezda u desnici svojoj, koji hodi posred sedam svijećnjaka zlatnih:

2 Znam tvoja djela i trud tvoj i strpljivost tvoju, i da ne možeš podnositi zlih, i iskušao si one, koji govore, da su apostoli, a nijesu, i našao si ih kao lašce;

3 I strpljivost imaš, i podnosio si zbog imena mojega, i nijesi sustao.

4 Ali imam protiv tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio.

5 Pomisli, s koje si visine spao, čini pokajanje i djeluj opet kao prije! Ako li ne, doći ću ti brzo, i dignut ću svijećnjak tvoj s mjesta njegova, ako se ne pokaješ.

6 Ali ovo imaš, što mrziš na djela Nikolaita, na koja i ja mrzim.

7 Tko ima uši, neka čuje, što Duh govori crkvama: Tko pobijedi, dat ću mu da
jede od drveta života, koje je u raju Boga mojega.

8 I anđelu crkve u Smirni napiši: Ovako govori prvi i posljednji, koji je bio
mrtav i oživio!

9 Znam tvoju nevolju i siromaštvo, ali ti si bogat; znam, da te pogrđuju oni,
koji se zovu Židovi, a nijesu, nego sinagoga sotonina.

10 Ništa se ne boj od muka, što te čekaju! Gle, đavao će neke od vas baciti u
tamnicu, da se iskušate i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i
dat ću ti vijenac života

11 Tko ima uši, neka čuje, što Duh govori crkvama: Tko pobijedi, neće mu
nauditi druga smrt.

12 I anđelu crkve u Pergamu napiši: Ovako govori onaj, koji ima oštar mač s
obje strane!

13 Znam, gdje stanuješ, gdje je prijestolje sotonino; i držiš ime moje, i nijesi se
odrekao vjere u mene ni u one dane, kad je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen
kod vas, gdje stanuje sotona

14 Ali imam nešto malo protiv tebe, što imaš ondje, koji drže nauku Balaama,
koji je učio Balaka zavoditi djecu Izraelovu, da učestvuju na žrtvama idolskim
i da griješe bludno.

15 Tako imaš i ti, koji jednako drže nauku Nikolaita.

16 Pokaj se dakle! Ako li ne, doći ću ti brzo i borit ću se protiv njih mačem
usta svojih.

17 Tko ima uši, neka čuje, što govori Duh crkvama: "Tko pobijedi, dat ću mu
od mane skrivene, i dat ću mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano,
koje nitko ne zna, osim onoga, koji ga prima.

18 I anđelu crkve u Tijatiri napiši: Ovako govori Sin Božji, koji ima oči svoje
kao plamen ognjeni, i noge njegove kao žarka mjed.

19 Znam tvoja djela, i ljubav i vjeru i službu i strpljivost tvoju, i tvoja
posljednja djela, kojih ima više od prvih.

20 Ali imam protiv tebe, što dopuštaš ženi Jezebeli, koja govori, da je
proročica, i uči i zavodi sluge moje, da griješe bludno i da jedu žrtve idolske.

21 I dadoh joj vrijeme, da se pokaje, ali neće da se pokaje od bludnosti svoje.

22 Evo bacam je na postelju, i one, koji čine preljubu s njom, u nevolju veliku,
ako se ne pokaju od svojih djela;

23 I djecu njezinu pobit ću na mjesto; i poznat će sve crkve, da sam ja, koji
ispitujem bubrege i srca, i dat ću vam svakome po djelima vašim.

24 A vama govorim, ostalima u Tijatiri, kojigod nemaju nauke eve, koji ne
upoznaše dubina sotoninih, kao što govore: Ne mećem na vas drugoga
bremena;

25 Ali koje imate, držite, dok dođem!

26 I tko pobijedi i održi djela moja do kraja, dat ću mu vlast nad
neznabošcima;

27 I vladat će njima gvozdenim žezlom, i razbit će se kao sudovi lončarski;
kao što sam i ja primio od Oca svojega;

28 I dat ću mu zvijezdu Danicu.

29 Tko ima uši, neka čuje, što govori Duh crkvama.

Apokalipsa 3

1 I anđelu crkve u Sardu napiši: Ovako govori onaj, koji ima sedam Duhova
Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela; imaš ime, da si živ, a mrtav si.

2 Budi budan i utvrđuj ostalo, što hoće da umre; jer ne nađoh tvojih djela
savršenih pred Bogom svojim.

3 Sjeti se dakle, kako si primio i čuo; i drži i pokaj se! Ako li ne budeš bdio,
doći ću na tebe kao tat, i nećeš znati, u koji ću čas doći na tebe.

4 Ali imaš malo imena u Sardu, koja ne oskvrniše svojih haljina, i hodit će s
menom u bijelima, jer su dostojni.

5 Tko pobijedi, on će se obući u haljine bijele, i neću izbrisati imena njegova
iz knjige života, i priznat ću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima
njegovim.

6 Tko ima uši, neka čuje, što govori Duh crkvama.

7 I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovako govori Sveti, Istiniti, koji ima ključ
Davidov, i koji otvori, i nitko ne zatvori, koji zatvori, i nitko ne otvori:

8 Znam tvoja djela; gle, postavio sam pred tobom vrata otvorena, koja nitko
ne moje zatvoriti, jer imaš malo sile; ali si držao moju riječ, i nijesi se
odrekao imena mojega.

9 Evo dajem one iz sinagoge sotonine, koji govore, da su Židovi, a nijesu,
nego lažu; evo ću ih učiniti, da dođu i da se poklone pred nogama tvojima, i
da poznadu, da te ja ljubim.

10 Jer si održao riječ strpljivosti moje, i ja ću tebe sačuvati od časa kušnje,
koji će doći na sav svijet, da iskuša one, koji stanuju na zemlji.

11 Evo dolazim brzo: drži, što imaš, da nitko ne uzme vijenca tvojega!

12 Tko pobijedi, učinit ću ga stupom u hramu Boga svojega, i više neće izaći; i
napisat ću na njemu ime Boga mojega i ime grada Boga mojega, novoga
Jerusalema, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo.

13 Tko ima uši, neka čuje, što govori Duh crkvama

14 I anđelu crkve u Laodiceji napiši: Ovako govori Amen, svjedok vjerni i
istiniti početak stvorenja Božjega:

15 Znam tvoja djela, da nijesi ni studen ni vruć, O da si studen ili vruć!

16 Ali jer si mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz usta svojih.

17 Jer govoriš: Bogat sam i obogatio sam se i ništa ne trebam; a ne znaš, da si
bijedan i nevoljan, i siromah i slijep, i gol.

18 Svjetujem te, da kupiš u mene zlata žeženoga u ognju, da se obogatiš, i
bijele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje, i masti,
da pomažeš oči svoje, da vidiš.

19 Ja kojegod ljubim, one korim i kaznim; budi revan dakle i pokaji se!

20 Evo stojim na vratima i kucam: ako tko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću
k njemu i večerat ću s njim, i on s menom.

21 Tko pobijedi, dat ću mu da sjedi s menom na prijestolju mojemu, kao i ja
što pobijedih i sjedoh s Ocem svojim na prijestolju njegovu.

22 Tko ima uši, neka čuje, što govori Duh crkvama.

Apokalipsa 4

1 Potom vidjeh: I gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi, što sam ga čuo kao
trubu gdje govori s menom, reče: "Uzađi ovamo, i pokazat ću ti, što treba da
bude za ovim."

2 Odmah se zanesoh. I gle, prijestolje je stajalo u nebu, i na prijestolju je
sjedio netko.

3 I onaj, koji je sjedio, bijaše po viđenju kao kamen jaspis i sardis; i oko
prijestolja bijaše duga po viđenju kao s smaragd.

4 I oko prijestolja bijahu dvadeset i četiri prijestolja, i na prijestoljima,
sjeđahu dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele haljine, i imahu krune
zlatne na glavama svojim.

5 I od prijestolja izlažahu munje i glasovi i gromovi, i sedam ognjenih bakalja
gorahu pred prijestoljem, koje su sedam duhova Božjih.

6 I pred prijestoljem bijaše kao stakleno more, slično kristalu; i u sredini pred
prijestoljem i oko prijestolja četiri bića, puna očiju sprijeda i straga.

7 I prvo biće bijaše slično lavu, i drugo biće slično juncu, i treće biće imaše
lice kao čovjek, i četvrto biće bijaše kao orao, kad leti.

8 I svako od četiri bića imaše po šest krila, i bijahu naokolo izvana i unutra
puna očiju, i pjevala su bez odmora dan i noć; "Svet, svet, svet Gospodin Bog
Svemoćni, koji bijaše, i koji jest, i koji će doći."

9 I kad bića dadoše slavu i čast i hvalu onome, koji sjeđaše na prijestolju, i
koji živi u vijeke vjekova,

10 Padoše dvadeset i četiri starješine pred onim, koji sjeđaše na prijestolju, i
pokloniše se onome, koji živi u vijeke vjekova, i metnuše krune svoje pred
prijestolje govoreći:

11 "Dostojan si, Gospodine i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer si ti
stvorio sve, i po volji je tvojoj bilo i stvoreno je."

Apokalipsa 5

1 I vidjeh u desnici onoga, koji sjeđaše na prijestolju, knjigu napisanu iznutra
i izvana i zapečaćenu sa sedam pečata.

2 I vidjeh silnoga anđela, koji povika glasom velikim: "Tko je dostojan da
otvori knjigu i da razlomi pečate njezine?"

3 I nitko nije mogao u nebu i na zemlji i pod zemljom da otvori knjigu i da
zagleda u nju.

4 I ja sam plakao mnogo, što se nitko ne nađe dostojan da otvori knjigu i da
zagleda u nju.

5 I jedan od starješina reče mi: "Ne plaći, evo je pobijedio lav iz plemena
Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i sedam pečat njezinih."

6 I vidjeh nasred prijestolja i četiri bića i posred starješina Janje, koje je
stajalo kao zaklano, i imalo sedam rogova i sedam očiju: "to su sedam duhova
Božjih poslanih po svemu svijetu.

7 I dođe i uze knjigu iz desnice onoga, koji sjeđaše na prijestolju.

8 I kad uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše pred
Janjetom. Svaki je imao citaru i zlatne čaše pune tamjana: "to su molitve
svetih

9 I pjevahu pjesmu novu govoreći: "Dostojan si da uzmeš knjigu i da otvoriš
pečate njezine, jer si bio zaklan i otkupio si nas Bogu krvlju svojom od
svakoga plemena i jezika i puka i naroda;

10 I učinio si ih Bogu našemu kraljevstvo i svećenike, i kraljevat će na zemlji."

11 I vidjeh i začuh glas anđela mnogih oko prijestolja i bića i starješina; i
bijaše broj njihov miri jade mirijada i tisuće tisuća,

12 Koji su govorili glasom velikim: "Dostojno je Janje, koje je zaklano, da
primi silu i bogatstvo i mudrost i jakost i čast i slavu i blagoslov."

13 I svako stvorenje, što je u nebu i na zemlji i pod zemljom i na moru i sve,
što je u njima, začuh gdje govore: "Onome, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu
blagoslov i čast i slava i vlast u vijeke vjekova."

14 I četiri bića govorahu: "Amen". I dvadeset i četiri starješine padoše i
pokloniše se onome, koji živi u vijeke vjekova.

Apokalipsa 6

1 I vidjeh, kad otvori Janje jedan od sedam pečata, i začuh jedno od četiri
bića gdje govori kao glas groma: "Dođi i vidi!"

2 I vidjeh, i gle konj bijel, i onaj, koji sjeđaše na njemu, imao je luk. I njemu
se dade vijenac, i izađe pobjeđujući i da pobijedi.

3 I kad otvori drugi pečat, začuh drugo biće gdje govori: "Dođi i vidi!"

4 I izađe drugi konj rid, i onome, koji sjeđaše na njemu, dopusti se, da uzme
mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se mač veliki.

5 I kad otvori treći pečat, začuh treće biće gdje govori: "Dođi i vidi!" I vidjeh, i
gle, konj vranac, i onaj, koji sjeđaše na njemu, imao je vagu u ruci svojoj.

6 I začuh kao glas između četiri bića gdje govori: "Oka pšenice za denar, i tri
oke ječma za denar; a ulja i vina neće ni biti!"

7 I kad otvori četvrti pečat, začuh glas četvrtoga bića gdje govori: "Dođi i
vidi!"

8 I vidjeh, i gle, konj sivac, i onome, koji sjeđaše na njemu, bio je ime smrt, i
podzemlje pratilo ga. I njemu se dade vlast nad četvrtim dijelom zemlje, da
ubija mačem i glađu i kugom i zvijerima zemaljskim.

9 I kad otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih, koji su bili
pobijeni zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su dali.

10 I povikaše glasom velikim govoreći: "Dokle, Gospodine sveti i istiniti, ne
sudiš i ne osvetiš krvi naše na onima, što stanuju na zemlji?"

11 I dane su svakome od njih haljine bijele, i rečeno im bi, neka se strpe još
malo vremena, dok se navrši broj drugova njihovih i braće njihove, koji valja
da budu pobijeni kao i oni.

12 I vidjeh, kad otvori šesti pečat, i gle, zemlja se potrese vrlo, i sunce postade
crno kao vreća od kostrijeti, i sav mjesec postade kao krv

13 I zvijezde nebeske padoše na zemlju, kao što smokva odbacuje svoje
nezrele plodove, kad je veliki vjetar zaljulja.

14 I nebo se izmače kao knjiga, kad se savije; I svaka gora i otok s mjesta, se
svojih pokrenuše.

15 I kraljevi zemaljski i knezovi i vojskovođe i bogataši i silnici i svaki rob i
slobodnjak svi se skriše po špiljama i po pećinama gorskim;

16 r govorahu gorama i pećinama: "Padnite na nas, i skrijte nas od lica onoga,
koji sjedi na prijestolju, i od gnjeva Janjeta;

17 Jer dođe veliki dan gnjeva njegova, i tko može opstati?

Apokalipsa 7

1 Potom vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje i drže četiri vjetra
zemlje, da ne puše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo.

2 I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka sunčanoga, koji je imao pečat
Boga živoga; i povika glasom velikim na četiri anđela, kojima je bilo dano, da
naškode zemlji i moru,

3 Govoreći: "Nemojte škoditi ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo
sluge Bog našega na čelima njihovim."

4 I začuh broj zapečaćenih: sto i četrdeset i četiri tisuće zapečaćenih od
svakoga plemena sinova Izraelovih:

5 Od plemena Judina dvanaest tisuća zapečaćenih: od plemena Rubenova
dvanaest tisuća; od plemena Gadova dvanaest tisuća;

6 Od plemena Ašerova dvanaest tisuća; od plemena Naftalijeva dvanaest
tisuća; od plemena Manasehova dvanaest tisuća;

7 Od plemena Simeonova dvanaest tisuća; od plemena Levijeva dvanaest
tisuća; od plemena Isakarova dvanaest tisuće;

8 Od plemena Zebulunova dvanaest tisuća; od plemena Josipova dvanaest
tisuća; od plemena Benjaminova dvanaest tisuća zapečaćenih.

9 Potom vidjeh, i gle, veliko mnoštvo, kojega nije mogao nitko izbrojiti, od
svakoga naroda i plemena i puka i jezika, gdje stoje pred prijestoljem i pred
Janjetom, obučeni u bijele haljine, i palme u rukama njihovim.

10 I vikahu glasom velikim govoreći: "Spasenje Bogu našemu, koji sjedi na
prijestolju, i Janjetu!"

11 I svi anđeli stajahu oko prijestolja i starješina četiri bića, i padoše na lice
pred prijestoljem, i pokloniše se Bogu

12 Govoreći: "Amen! Blagoslov i slava i mudrost i hvala i čast i sila i jakost
Bogu našemu u vijeke vjekova! Amen."

13 I progovori jedan od starješina i reče mi: "Tko su ovi obučeni u bijele
haljine, i odakle dođoše?"

14 I rekoh mu: "Gospodine moj, ti znaš." I reče mi: "Ovo su, koji dođoše iz
nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Janjetovoj.

15 Zato su pred prijestoljem Božjim, i služe mu dan i noć u hramu njegovu; i
onaj, koji sjedi na prijestolju, stanovat će kod njih.

16 Više neće ogladnjeti ni ožednjeti, i neće više na njih pasti sunčana žega,
niti ikakva vrućina.

17 Jer Janje, koje je nasred prijestolja, past će ih i vodit će ih na izvore žive
vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih."

Apokalipsa 8

1 I kad otvori sedmi pečat, postade tišina u nebu, jedno po sata.

2 I vidjeh sedam anđela, koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba

3 I drugi anđeo dođe, i stade pred žrtvenik imajući zlatnu kadionicu; i bijaše
mu dano mnogo tamjana, da ga prikaže s molitvama svih svetih na žrtvenik
zlatni pred prijestoljem.

4 I dim od kađenja s molitvama svetih uzađe iz ruke anđelove pred Boga.

5 I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja sa žrtvenika, i baci je na zemlju, i
nastadoše glasovi i gromovi i sijevanje munja i potres.

6 I sedam anđela, koji su imali sedam truba pripraviše se da sa trube.

7 I prvi anđeo zatrubi, i postade tuča i oganj, pomiješani s krvlju, i padoše na
zemlju, i trećina drveća izgorje, i sva zelena trava izgorje.

8 I drugi anđeo zatrubi, i kao velika gora ognjem zapaljena bačena bi u more;
i trećina mora postade krv.

9 I umrije trećina stvorenja, što živi u moru, i trećina lađa propade.

10 I treći anđeo zatrubi, i pade s neba velika zvijezda, koja je gorjela kao
baklja, i pade na trećinu rijeka i na izvore voda.

11 I ime je zvijezdi Pelin; i trećina voda postade pelin, i mnogi ljudi pomriješe
od voda, jer postadoše gorke.

12 I četvrti anđeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca, i trećina mjeseca, i
trećina zvijezda, da pomrča trećina njihova, i trećina dana da ne svijetli, tako
i noći.

13 I vidjeh, i začuh glas jednoga orla gdje leti posred neba vičući glasom velikim: "Jao, jao, jao onima, koji stanuju na zemlji, od ostalih truba trojice anđela, koji će još trubiti!"

Apokalipsa 9

1 I peti anđeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od zjala bezdana.

2 I otvori zjalo bezdana, i izađe dim iz zjala kao dim iz velike peći, i pocrnje sunce i nebo od dima iz zjala.

3 I iz dima zjala izađoše skakavci na zemlju, i dade im se vlast, kao što je imaju skorpioni zemaljski.

4 I zapovjedi im se, da ne škode travi zemaljskoj, niti ikakvoj zeleni, niti ikakvu drvetu, nego samo ljudima, koji nemaju pečata Božjega na čelima svojim.

5 I dade im se, da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet mjeseci; i mučenje njihovo bijaše kao mučenje skorpiona, kad ubode čovjeka.

6 I u one dane tražit će ljudi smrt, i neće je naći; i željet će da umru, i smrt će od njih bježati.

7 I skakavci bijahu kao konji opremljeni za boj; i na glavama njihovim kao krune od zlata; i lica njihova kao lica čovječja.

8 I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi bijahu kao u lavova;

9 I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovih bijaše kao glas kola, kad mnogi konji trče u boj ;

10 I imahu repove i žalce kao skorpioni; u repovima njihovim bijaše sila, da škode ljudima pet mjeseci;

11 I imahu nad sobom kralja anđela bezdana, kojemu je ime hebrejski Abadon, a grčki Apolion.

12 Jedno zlo prođe; evo idu još dva zla za ovim.

13 I šesti anđeo zatrubi, i začuh glas jedan od četiri roga zlatnoga žrtvenika,
koji je pred Bogom,

14 Gdje govori šestome anđelu, koji je imao trubu: "Odveži četiri anđela, koji
su svezani kod rijeke velike Eufrata!"

15 I bila su odvezana četiri anđela, koji bijahu pripravljeni na sat i dan i
mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi.

16 I broj vojske na konjima bijaše dvadeset tisuća puta deset tisuća; čuo sam
broj njihov.

17 I tako vidjeh u viđenju konje i one, što sjeđahu na njima: imali su oklope
ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja bile su kao glave lavova, i iz usta
njihovih izlazio je oganj i dim i sumpor.

18 I od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja i od dima i sumpora, što je
izlazilo iz usta njihovih,

19 Jer sila je konja u ustima njihovim i u repovima njihovim, jer su repovi
njihovi kao zmije, imaju glave, i njima čine zlo.

20 I ostali ljudi, koji nijesu bili pobijeni ovim zlima, ne pokajaše se za djela
ruku svojih, da se više ne klanjaju đavolima i idolima zlatnim i srebrnim i
mjedenim i kamenim i drvenim, koji niti mogu vidjeti, ni čuti, ni hoditi;

21 Niti se pokajaše za ubojstva svoja, ni za čaranja svoja, ni za blud svoj, ni za
krađe svoje.

Apokalipsa 10

1 I vidjeh drugoga anđela jaka gdje silazi s neba, koji bješe ogrnut u oblak, i
duga nad glavom njegovom, i lice njegovo kao sunce, i noge njegove kao
stupovi ognjeni;

2 I imaše u ruci svojoj knjižicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a
lijevu na zemlju;

3 I povika glasom velikim, kao lav kad riče; i kad on povika, ispustiše sedam
gromova glasove svoje.

4 I kad ispustiše sedam gromova glasove svoje, htjedoh ja da pišem; i začuh
glas s neba, koji je govorio: "Zapečati, što objaviše sedam gromova! I to ne
piši!"

5 I anđeo, kojega vidjeh, gdje stoji na moru i na zemlji, podiže ruku svoju
desnu prema nebu,

6 I zakle se onim, koji živi u vijeke vjekova, koji stvori nebo i što je na njemu,
i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena više neće biti,

7 Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, svršit će se tajna Božja, kao
što javi svojim slugama, prorocima.

8 I glas, koji začuh s neba, opet progovori s menom i reče: "Idi, uzmi knjigu
otvorenu u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji!"

9 I odoh k anđelu i rekoh mu, da mi dadne knjižicu. I reče mi: "Uzmi i
progutaj je! Gorka će doduše biti u tvojoj utrobi, ali u ustima bit će ti slatka
kao med."

10 I uzeh knjižicu iz ruke anđela, i progutah je; i bijaše u ustima mojim kao
med slatka, a kad je progutah, bijaše gorka u mojoj utrobi.

11 I reče mi: "Valja ti opet prorokovati o mnogim pucima i narodima i
jezicima i kraljevima."

Apokalipsa 11

1 I dade mi se trska kao palica, govoreći: "Ustani i izmjeri hram Božji i
žrtvenik i one, koji se klanjaju u njemu;

2 A trijem, što je izvan hrama, ostavi i ne mjeri ga, jer je predan
neznabošcima; oni će sveti grad gaziti četrdeset i dva mjeseca.

3 I dat ću dvojicu svojih svjedoka, i proricat će tisuću i dvjesta i šezdeset
dana, obučeni u haljine pokorničke.

4 Ovi su dvije masline i dvije svjetiljke, što stoje pred Gospodom zemlje.

5 I ako im tko hoće da naškodi, oganj izlazi iz usta njihovih i spaljuje
neprijatelje njihove; iako tko htjedne da im učini nažao, taj isto tako ima da
bude ubijen.

6 Ovi imaju vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd u dane njihova
proricanja; i imaju vlast nad vodama, da ih pretvaraju u krv, i da udare
zemlju svakom nevoljom, kadgod htjednu.

7 I kad svrše svjedočanstvo svoje, zvijer će, što izlazi iz bezdana, voditi s
njima rat, i pobijedit će ih i ubit će ih.

8 I tjelesa njihova ležat će na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove
Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov raspet.

9 l: "gledaju ljudi od pukova i plemena i jezika i naroda tijelo njihovo tri dana
i po, i ne daju, da se njihova tjelesa polože u grob.

10 I koji stanuju na zemlji, raduju se zbog njih i vesele i šalju dare jedan
drugome, jer ova dva proroka mučiše one, što stanuju na zemlji.

11 I poslije tri dana i po duh života uđe u njih od Boga; i stadoše na noge
svoje, i strah veliki obuze one, koji su ih vidjeli.

12 I čuše glas veliki s neba, koji im govorio: "Uzađite ovamo", i uzađoše na
nebo u oblaku, i vidješe ih neprijatelji njihovi.

13 I u onaj čas nastade potres veliki, i deseti dio grada pade, i potres zemlje
pobi sedam tisuća ljudi; i ostali se uplašiše i dadoše slavu Bogu nebeskome.

14 Drugo zlo prođe; evo zlo treće ide brzo.

15 I sedmi anđeo zatrubi, i postadoše veliki glasovi u nebu govoreći: "Postade
kraljevstvo svijeta Gospodina našega i Krista njegova, i kraljevat će u vijeke
vjekova."

16 I dvadeset i četiri starješine, koje sjeđahu pred Bogom na prijestoljima
svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu

17 Govoreći: "Zahvaljujemo ti, Gospodine Bože Svemoćni, koji jesi, i koji
bijaše, i koji ćeš doći, što si uzeo svoju veliku moć i zakraljevao.

18 I neznabošci se razgnjeviše, i dođe gnjev tvoj i vrijeme, da se sudi mrtvima,
i da se dadne plaća slugama tvojim, prorocima i svetima i onima, koji se boje
imena tvojega, malima i velikima, i da se pogube, koji kvare zemlju."

19 I otvori se hram Božji u nebu, i vidje se kovčeg zavjeta njegova u hramu
njegovu, i nastade sijevanje munja, i glasovi, i gromovi, i potres zemlje, i tuča
velika.

Apokalipsa 12

1 I znak veliki pokaza se na nebu: žena, obučena u sunce, i mjesec pod
nogama njezinim, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda.

2 Bijaše trudna i vikala je od bolovala i mučila se da rodi,

3 I pokaza se drugi zrak na nebu: i gle, veli, crven zmaj, imajući sedam glava i
deset rogova; i na glavama njegovim sedam kruna;

4 I rep njegov odvuče trećinu zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju, i zmaj
stajaše pred ženom, koja je imala da rodi, da joj proždere dijete, kad rodi.

5 I rodi muško, sina, koji će vladati svim narodima štapom gvozdenim; i dijete
njezino bi uzeto k Bogu i prijestolju njegovu.

6 A žena uteče u pustinju, gdje je imala mjesto pripravljeno od Boga, da se
ondje hrani tisuću i dvjesta i šezdeset dana.

7 I postade velik rat u nebu: Mihael i anđeli njegovi borili su se sa zmajem, i
zmaj se je borio, anđeli njegovi.

8 I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta u nebu.

9 I zbačen bi zmaj onaj veliki, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koji
zavodi sav svijet, zbačen bi na zemlju, i anđeli njegovi zbačeni biše s njim.

10 I začuh glas veliki u nebu, koji je govorio: "Sad dođe spasenje i sila i
kraljevstvo Boga našega, i vlast Krista njegova, jer je zbačen tužitelj braće
naše, koji ih je tužio pred Bogom našim dan i noć.

11 I oni ga pobijediše krvlju Janjeta i riječju svjedočanstva svojega, i ne
mariše za život svoj sve do smrti.

12 Zato veselite se, nebesa i vi, koji stanujete u njima! Jao zemlji i moru, jer đavao siđe k vama, imajući gnjev velik, jer zna, dan vremena malo ima."

13 I kad vidje zmaj, da zbačen bi na zemlju, progonio je ženu, koja rodi muško.

14 I ženi dana su dva hila orla velikoga, da leti u pustinju na svoje mjesto, gdje će se hraniti vrijeme i vremena i po vremena daleko od zmije.

15 I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao rijeku, da je odnese rijeka.

16 I pomože zemlja ženi, i otvori zemlja usta svoja i proguta rijeku, koju ispusti zmaj iz usta svojih.

17 I razgnjevi se zmaj na ženu, i otide da zametne borbu s ostalima od potomstva njezina, koji drže zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

Apokalipsa 13

1 I vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja je imala deset rogova i sedam glava, i na rogovima njezinim deset kruna, a na glavama ime na psovke.

2 I zvijer, koju vidjeh, bijaše kao leopard, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lavova. I dade joj zmaj silu svoju i prijestolje svoje i vlast veliku.

3 I vidjeh jednu od glava njezinih kao ranjenu na smrt, i njezina rana smrtonosna izliječi se. I sva se zemlja začudila pristajući uz zvijer. I pokloniše se zmaju, što je dao vlast zvijeri;

4 I pokloniše se zvijeri govoreći: "Tko je kao zvijer, i tko se može boriti s njom?"

5 I dana su joj usta, da govori velike riječi, i psovke, i dana joj je vlast, da čini četrdeset i dva mjeseca.

6 I otvori usta svoja, da psuje Boga, da psuje ime njegovo, i šator njegov, i one, koji stanuju u nebu.

7 I bilo joj je dano, da zametne rat sa svetima i da ih pobijedi; i dana joj je
vlast nad svakim plemenom i Pukom i jezikom i narodom.

8 I poklonit će joj se svi, koji stanuju na zemlji, kojima ime nije zapisano u
knjizi života Janjeta, koje je žrtvovano, od postanja svijeta.

9 Ako tko ima, uši, neka čuje!

10 Ako tko u ropstvo vodi, u ropstvo ide; ako tko mačem ubije, valja da bude
mačem ubijen. Ovdje je strpljivost i vjera svetih.

11 I vidjeh drugu zvijer, gdje izlazi iz zemlje, i imala je dva roga kao u janjeta,
i govorila je kao zmaj.

12 I vrši svu vlast prve zvijeri pred njim; i učini da se zemlja i koji stanuju u
njoj poklone prvoj zvijeri, kojoj se izliječila rana smrtna.

13 I čini čudesa velika, da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima.

14 I zavodi one, koji stanuju na zemlji, znacima, koji su joj dani, da čini pred
zvijeri, govoreći onima, što stanuju na zemlji, da načine sliku zvijeri, koja
imade ranu od mača i ostade živa.

15 i bi joj dano, da udahne život slici zvijerinoj, da progovori slika zvijerina, i
učini, da se poubijaju, koji se god ne poklone slici zvijerinoj.

16 I učini, da se svima, malim i velikim, i bogatim i siromašnim, i slobodnim i
neslobodnim dadne žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim;

17 I da nitko ne može ni kupiti ni prodati, osim tko ima žig: "ime zvijeri ili
broj imena njezina.

18 Ovdje je mudrost! Tko ima um, neka izračuna broj zvijeri; jer je broj
čovjeka, i broj njezin je šest stotina i šezdeset i šest.

Apokalipsa 14

1 I vidjeh, i gle, Janje stajaše na gori Sionskoj i s njim sto i četrdeset i četiri
tisuće, koji su imali ime njegovo i ime Oca njegova napisano na čelima
svojim.

2 I začuh glas s neba kao glas voda mnogih i kao glas groma velikoga; i glas,
što ga začuh, kao glas svirača, koji sviraju na citrama svojim.

3 I pjevahu kao novu pjesmu pled prijestoljem i pred četiri bića i pred
starješinama; i nitko ne mogoše naučiti pjesme, osim onih sto i četrdeset i
četiri tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje.

4 Ovo su, koji se ne okaljaše sa ženama, jer su djevci (nevini). Ovi prate Janje,
kamogod ono pođe. Ovi su otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu.

5 I u njihovima ustima ne nađe se laž, jer su bez mane pred prijestoljem
Božjim.

6 I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji je imao da propovijeda
vječno evanđelje onima, koji stanuju na zemlji, i svakome narodu i plemenu i
jeziku i puku.

7 I govoraše velikim glasom: "Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer dođe čas suda
njegova, i poklonite se onome, koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore
vodene."

8 I drugi anđeo za njim ide govoreći: "Pade, pade Babilon veliki, koji je
žestokim vinom bluda svojega napajao sve narode."

9 I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: "Ako se tko pokloni
zvijeri i slici njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju,

10 I on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiješano utočeno u čašu
gnjeva njegova, i bit će mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetim i
pred Janjetom.

11 I dim muka njihovih diže se u vijeke vjekova, i neće imati počinka dan i
noć, koji se klanjaju zvijeri i slici njezinoj, i ako tko primi žig imena njezina.

12 Ovdje je strpljivost svetih, koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.

13 I začuh glas s neba gdje mi govori: "Napiši: "Blagoslovljeni su mrtvi, koji
umiru u Gospodinu! Od sada već, govori Duh, neka počinu od trudova svojih,
jer ih prate djela njihova."

14 I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjeđaše kao Sin čovječji, i imao je na
glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar.

15 I drugi anđeo izađe iz hrama vičući velikim glasom onome, što je sjedio na
oblaku: "Zamahni srpom svojim i žanji, jer dođe čas, da se žanje, dozreo je
plod zemlje."

16 I onaj, koji sjeđaše na oblaku, baci srp svoj na zemlju, i požeta bi zemlja.

17 I drugi anđeo izađe iz hrama, što je u nebu, i imao je i on srp oštar!

18 I drugi anđeo izađe iz žrtvenika, koji je imao vlast nad Ognjem, i povika
velikim glasom onome, koji je imao srp oštar, govoreći: "Zamahni srpom
svojim oštrim i beri grožđe od trsa zemlje, jer već sazreše jagode njegove."

19 I baci anđeo srp svoj oštri na zemlju, i obra trs zemlje i metnu u veliki
tijesak gnjeva Božjega.

20 I zgažen je tijesak izvan grada, i izađe iz tijeska krv sve do uzda konjima,
tisuću i šest stotina stadija,

Apokalipsa 15

1 I vidjeh drugi znak na nebu, veliki i divni: sedam anđela, koji su imali
sedam posljednjih zala, jer se u njima izvrši gnjev Božji.

2 I vidjeh kao stakleno more, pomiješano s ognjem, i one, koji pobijediše
zvijer i sliku njezinu i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenom i
imaju citare Božje.

3 I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Janjeta, govoreći: "Velika
su i divna djela tvoja, Gospodine Bože Svemoćni! Pravedni su i istiniti putovi
tvoji, Kralju naroda!

4 Tko da te se ne boji, Gospodine, i ne slavi ime tvoje? Jer si ti jedini svet. Svi
će narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer se tvoji pravedni sudovi javiše."

5 I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvori se hram šatora svjedočanstva u nebu.

6 I izađoše sedam anđela iz hrama, koji su imali sedam zala, obučeni u čisto i
bijelo platno, i opasani oko prsiju pojasima zlatnim.

7 I jedno od četiri bića dade sedmorici anđela sedam čaša zlatnih napunjenih
gnjeva Boga, koji živi u vijeke vjekova.

8 I napuni se hram dima od slave Božje i od sile njegove; i nitko nije mogao
ući u hram, dok se ne svrši sedam zala sedmorice anđela.

Apokalipsa 16

1 I začuh glas veliki iz hrama gdje govori sedmorici anđela: "Idite i izlijte
sedam časa gnjeva Božjega na zemlju!"

2 I otide prvi i izli času svoju na zemlju; i postade zli i ljuti čir na ljudima,
koji su imali žig zvijerin, i koji su se klanjali slici njezinoj.

3 I drugi anđeo izli čašu svoju u more; i postade krv kao od mrtvaca, i svaka
duša živa umrije u moru.

4 I treći izli čašu svoju na rijeke i na izvore vodene; i postade, krv.

5 I začuh anđela voda gdje govori: "Pravedan si Gospodine, , koji jesi, i koji
bijaše, ti Sveti, što si ovako sudio!

6 Jer proliše krv svetih i proroka; zato si im krv dao da piju; to su zaslužili."

7 I začuh jednoga, gdje iz žrtvenika govori: "Da, Gospodine Bože Svemoćni,
istiniti su i pravedni sudovi tvoji."

8 I četvrti izli času svoju na sunce, i dano mu je, da pali ljude ognjem.

9 I opališe se ljudi od velike žege, i psovaše ime Boga, koji ima vlast nad
zlima ovima, i ne pokajaše se, da mu dadnu slavu.

10 I peti izli času svoju na prijestolje zvijerino; i kraljevstvo njezino postade
tamno, i grizli su jezike svoje od bola.

11 I psovali su Boga nebeskoga od bolova svojih i od čirova svojih, i ne
pokajaše se za djela svoja.

12 I šesti izli čašu svoju na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se
pripravi put kraljevima od istoka sunčanoga.

13 I vidjeh iz usta zmajevih, i iz usta zvijerinih, i iz usta lažnoga proroka tri
nečista duha kao žabe.

14 To su naime duhovi đavolski, koji čine znake, i izlaze kraljevima svega
svijeta, da ih skupe na boj za veliki dan Boga Svemoćnoga.

15 Evo idem kao tat: blagoslovljen je onaj, koji je budan i čuva haljine svoje,
da gol ne hodi, i da ne vide sramotu njegovu!

16 I skupi ih na mjesto, koje se hebrejski zove Armagedon.

17 I sedmi izli čašu svoju u zrak; i izađe glas veliki iz hrama od prijestolja
govoreći: "Svršeno je.

18 I nastadoše munje i glasovi i gromovi, i bi veliki potres zemlje, kakav nikad
ne bi, otkako su ljudi na zemlji, toliki potres, tako veliki.

19 I grad veliki razdijeli se na tri dijela, i gradovi neznabožački padoše; i
Babilon veliki spomenu se pred Bogom, da mu dadne čašu vi na ljutoga
gnjeva svojega!

20 I svi otoci iščeznuše, i gore, se ne nađoše.

21 I tuča velika kao talenti pade s neba na ljude; i ljudi su psovali Boga zbog
zla od tuče, jer je bilo izvanredno veliko.

Apokalipsa 17

1 I dođe jedan od sedam anđela, koji su imali sedam čaša, i pro E govori s
menom i reče: "Hodi, da ti pokažem sud bludnice velike, koja sjedi na
vodama mnogim;

2 S kojom su blud provodili kraljevi zemlje, i koji stanuju na zemlji, opiše se
vinom bluda njezina."

3 I odvede me u pustinju u duhu; i vidjeh ženu, gdje sjedi na zvijeri crvenoj,
punu imena psovačkih, imajući sedam glava i deset rogova.

4 I žena bijaše obučena u grimiz i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem
dragim i biserom, i imala je čašu zlatnu u ruci svojoj punu gada i nečistoće
bluda svojega.

5 I na čelu njezinu napisano ime: "Tajna! Babilon veliki, mati bludnicama i
gadovima zemlje."

6 I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. I začudih se
čudom velikim, kad je vidjeh.

7 I reče mi anđeo: "Što se čudiš? Ja ću ti reći tajnu žene i zvijeri, koja je nosi i
ima sedam glava i deset rogova.

8 Zvijer, koju si vidio, bijaše i nije, i izaći će iz bezdana, i otići će u propast; i
divit će se, koji stanuju na zemlji, kojima nije ime napisano u knjigu života
od postanja svijeta, kad vide zvijer, koja bijaše, i nije više, i opet će doći.

9 Ovdje je um, koji ima mudrost. Sedam glava, sedam su gora, na kojima žena
sjedi.

10 I sedam je kraljeva. Pet je njih palo, jedan jest, a drugi još nije došao; i kad
dođe, zamalo treba da ostane.

11 I zvijer, koja bijaše i nije, i ona je osmi, i jest od sedmorice, i u propast ide.

12 I deset rogova, koje si vidio, to su deset kraljeva, koji kraljevstva, još ne
primiše, nego vlast kao kraljevi na jednu uru primaju sa zvijeri.

13 Oni imaju jednu namjeru, i silu i vlast svoju daju zvijeri.

14 Oni će ratovati s Janjetom, i Janje će ih pobijediti, jer je Gospodar nad
gospodarima i Kralj nad kraljevima, i koji su s njim, jesu pozvani, izabrani i
vjerni."

15 I reče mi: "Vode, što si vi, dio, gdje sjedi bludnica, puci su i plemena i
narodi i jezici.

16 I deset rogova, što si vidio na zvijeri, ori će zamrziti na bludnicu, i učinit će
je pustom i golom, i meso će njezino pojesti i spalit će je ognjem.

17 Jer je Bog dao u srca njihova, da učine odluku njegovu, da dadnu vlast
svoju zvijeri, dok se izvrše riječi Božje.

18 I žena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima vlast nad kraljevima zemlje."

Apokalipsa 18

1 Iza toga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji je imao vlast veliku, i
zemlja se rasvijetli od slave njegove.

2 I povika jakim glasom govoreći: "Pade, pade Babilon veliki, i postade stan
đavolima, i tamnica svakome duhu nečistome, i tamnica svakoj ptici nečistoj i
mrskoj; jer žestokim vinom bludnosti svoje napoji sve narode;

3 I kraljevi zemlje s njom su bludno griješili, i trgovci zemlje obogatili su se
od sile raskoši njezinih."

4 I začuh glas drugi s neba, koji je govorio: "Izađite iz nje, narode moj, da ne
budete dionici grijeha njezinih, i da ne primite od zala njezinih!

5 Jer grijehi njezini dopriješe sve do neba, i Bog se opomenu nepravda
njezinih.

6 Platite joj, kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po
djelima njezinim; u čašu, u koju je lijevala, ulijte joj dvojinom onoliko!

7 Koliko se slavila i naslađivala, toliko joj podajte muke i tuge, jer govori u
srcu svojemu: 'Sjedim kao kraljica, i nijesam udovica, i tuge neću vidjeti.'

8 Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt, i tuga i glad, i spalit će se
ognjem, jer je jak Gospodin Bog, koji joj sudi.

9 I plakat će i tugovati za njom kraljevi zemlje, koji s njom blud provodiše i
raskošno živješe, kad vide dim požara njezina;

10 Izdaleka stajat će od straha pred mukama njezinim i govorit će: "Jao, jao,
grade veliki Babilone, grade jaki, jer u jedan čas dođe sud tvoj!

11 I trgovci zemlje plakat će i jadikovati za njom, što njihovih tovara nitko
više ne kupuje:

12 Tovara zlata i srebra, i kamenja dragoga i bisera, i finoga lana i grimiza, i
svile i skerleta, i svako Ka mirisnog drveta, i svakojakih sudova od slonove
kosti, i svakojakih sudova od najdragocjenijeg drveta; i mjedi i gvožđa i
mramora;

13 I cimeta i balzama, i mirisa i pomasti i tamjana, i vina i ulja, i bijela brašna
i pšenice, i velike i male marve, i konja i kola, i tjelesa i duša čovječjih.

14 I sve voće, koje je željela duša tvoja, ode od tebe, i sve dragocjeno i sjajno
propade ti, i više ga nećeš naći.

15 Trgovci ovih stvari, koji se obogatiše od njih, stajat će izdaleka od straha
pred mukom njezinom, plačući i tugujući,

16 I govoreći: "Jao, jao, grade veliki, obučeni u fini lan i grimiz i skerlet, i
nakićeni zlatom i kamenjem dragim i biserom;

17 Jer u jedan čas propade toliko bogatstvo. I svi kormilari, i svi koji plove
prema gradu, i mornari, i kojigod rade na moru, stadoše izdaleka,

18 I vikahu vidjevši dim požara njezina: "Tko je bio kao ovaj grad veliki?

19 I posuše prahom glave svoje, i vikahu plačući i tugujući: "Jao, jao, grad
onaj veliki, u kojemu se obogatiše svi, koji su imali lađe na moru, od
bogatstva njegova, opustošen je u jedan čas!

20 Veselite se nad njim nebo i sveti, i apostoli i proroci, jer Bog na njemu
izvrši sud za vas!"

21 I uze jedan jak anđeo kamen, koji je bio velik kao mlinski kamen, i baci ga
u more govoreći: "S takvom će silom biti bačen Babilon, grad onaj veliki, i
neće se više naći.

22 I glas citraša i pjevača i svirača i trubača neće se više čuti u tebi, i nikakav
umjetnik ni od koje umjetnosti neće se više naći u tebi i glas mlina neće se
više čuti u tebi;

23 I svjetlost svjetiljke neće se više svijetliti u tebi, i glas zaručnika i zaručnice
neće se više biti u tebi, jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemlje, jer tvojim
čaranjem dadoše se zaluditi svi narodi.

24 I u njemu je nađena krv proroka i svetih, i sviju, koji su pobijeni na zemlji."

Apokalipsa 19

1 Poslije ovoga začuh kao glas veliki naroda mnogoga u nebu gdje govore:
"Aleluja! Spasenje i slava i sila Bogu našemu:

2 Jer su istiniti i pravedni sudovi njegovi, što je osudio bludnicu veliku, koja
pokvari zemlja bludom svojim, i osvetio krv sluga svojih od ruke njezine."

3 I opet rekoše: "Aleluja! I dim njezin diže se u vijeke vjekova."

4 I padoše dvadeset i četiri starješine i četiri bića, i pokloniše se Bogu, koji
sjeđaše na prijestolju, i rekoše: "Amen! Aleluja!"

5 I glas izađe od prijestolja govoreći: "Hvalite Boga našega, sve sluge njegove,
i koji ga se bojite, mali i veliki!"

6 I začuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogih, i kao glas
gromova jakih, koji govore: "Aleluja, jer zakraljeva Gospodin Bog naš
Svemoćni!

7 Radujmo se i veselimo, i dajmo slavu njemu, jer dođe svadba Janjeta, i
zaručnica se je njegova pripravila.

8 I dade joj se, da se obuče u platno sjajno i bijelo, jer je platno pravednost
svetih.

9 I reče mi: "Napiši: Blagoslovljeni su oni, koji su pozvani na svadbenu gozbu
Janjetovu!" I reče mi: "Ovo su istinite riječi Božje."

10 I padoh pred noge njegove, da mu se poklonim, i reče mi: "Nemoj! Ja sam
sluga kao i ti i braća tvoja, koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se
klanjaj!" Jer je svjedočanstvo Isusovo duh proročanstva.

11 I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjeđaše na njemu, zove se
Vjerni i Istiniti, i sudi i vojuje po pravdi.

12 A oči su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, imajući
ime napisano, kojega nitko ne zna do on sam.

13 I obučen je u haljinu umočenu u krv, i ime se njegovo zove "Riječ Božja".

14 I vojske nebeske iđahu za njim na konjima bijelim, obučene u platno bijelo
i čisto.

15 I iz usta njegovih izlazi mač oštar, da njim pobije narode. I on će njima
vladati sa žezlom gvozdenim; i on gazi tijesak žestokoga vina gnjeva Boga
Svemoćnoga.

16 I ima na haljini i na bedru svojemu ime napisano: "Kralj nad kraljevima i
Gospodar nad gospodarima".

17 I vidjeh, jednoga anđela, gdje stoji na suncu; i povika glasom velikim,
govoreći svima pticama, što su letjele posred neba: "Dođite, i skupite se na
veliku gozbu Božju,

18 Da jedete mesa od kraljeva, i mesa ori vojskovođa i mesa od mogućnika i
mesa od konja i njihovih jahača, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od
malih i velikih!"

19 I vidjeh zvijer i kraljeve zemlje i vojske njihove skupljene, da zametnu rat s
onim, koji sjedi na konju, i s vojskom njegovom,

20 I hi uhvaćena zvijer, i s njom lažni prorok, koji učini pred njom znake,
kojima zavede one, koji primiše žig zvijerin, i koji se klanjaju slici njezinoj.
Živi su bili bačeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom;

21 I ostali su pobijeni mačem, koji izađe iz usta onoga, što sjedi na konju; i
sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

Apokalipsa 20

1 I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji je imao ključ od bezdana i lance
velike u ruci svojoj.

2 T uhvati zmaj, staru zmiju, koja je đavao i sotona, i sveza a na tisuću
godina;

3 I u bezdan baci ga, i zatvori, i zapečati nad njim, da više ne zavodi naroda,
dok se ne navrši tisuća godina; i potom valja da bude odvezan na malo
vremena,

4 T vidjeh prijestolja, i sjedili su na njima, i dade im se sud; i vidjeh duše
pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje; i koji se ne

pokloniše zvijeri ni slici njezinoj, i ne primiše žiga na čelu i na ruci svojoj; i
oživješe i kraljevaše s Kristom tisuću godina.

5 Ostali mrtvaci ne oživješe, dok se ne svrši tisuća godina. Ovo je prvo
uskrsnuće,

6 Blagoslovljen i svet, koji ima dio u prvom uskrsnuću; nad njima druga smrt
nema vlasti, nego će biti svećenici Božji i Kristovi, i kraljevat će s njim tisuću
godina.

7 I kad se svrši tisuća godina, odvezat će se sotona iz tamnice svoje,

8 I izaći će da zavodi narode na sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih
skupi na boj, kojih je broj kao pijesak morski.

9 I izađoše na širinu zemlje, i opkoliše tabor svetih i grad ljubljeni. I siđe
oganj s neba, i proguta ih.

10 I đavao, koji ih je zavodio, bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gdje je
zvijer i lažni prorok; i bit će mučeni dan i noć u vijeke vjekova.

11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje, i onoga, koji je sjedio na njemu, od čijega
je lica pobjegla zemlja i nebo, i mjesto im se ne nađe.

12 I vidjeh mrtvace velike i male, gdje stoje pred prijestoljem; i knjige se
otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i suđeni biše mrtvaci
po onome, što je napisano u knjigama, po djelima njihovim.

13 I more dade svoje mrtvace; i smrt i podzemlje dadoše svoje mrtvace; i svaki
bi suđen po djelima svojim.

14 I smrt i podzemlje bačeni biše u jezero ognjeno, Ovo je druga smrt, jezero
ognjeno.

15 I tko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

Apokalipsa 21

1 I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prođoše, i
mora više nema.

2 I vidjeh grad sveti, Jerusalem novi, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen
kao zaručnica, ukrašena zaručniku svojemu.

3 I začuh glas veliki s prijestolja gdje govori: "Evo šatora Božjega među
ljudima, i stanovat će s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog bit će s
njima Bog njihov.

4 I otrt će Bog svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni tuge, ni
vike, ni boli neće biti više, jer prvo prođe."

5 I reče onaj, koji je sjedio na prijestolju: "Evo sve novo činim." I reče mi:
"Napiši, jer su ove riječi vjerne i istinite."

6 I reče mi: "Svršilo se. Ja sam Alfa i Omega: "Početak i Svršetak. Ja ću
žednome dati iz izvora vode života zabadava.

7 Tko pobijedi, ovo će baštiniti, i bit ću mu Bog, i on će biti moj sin.

8 A strašljivima, i nevjernima i nečistima, i ubojicama i bludnicima, i
vračarima i idolopoklonicima i svima lašcima, njima je dio u jezeru, što gori
ognjem i sumporom. To je smrt druga.

9 I dođe jedan od sedam anđela, koji su imali sedam časa punih sedam
posljednjih zala, i reče mi s menom govoreći: "Dođi, pokazat ću ti zaručnicu,
ženu Janjetovu."

10 I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi sveti grad
Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga,

11 U krasoti Božjoj. I svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen
jaspis, što sja kao kristal.

12 I imao je zid velik i visok, što je imao dvanaestora vrata; i na vratima
dvanaest anđela, i imena napisana, i imena dvanaest plemena sinova
Izraelovih.

13 Od istoka vrata troja, i od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od
zapada vrata troja.

14 I zid gradski imao je dvanaest temelja, i na njima dvanaest imena dvanaest
apostola Janjetovih.

15 I onaj, koji je govorio s menom, imao je kao mjeru zlatnu trsku, da izmjeri
grad i vrata njegova i zidove njegove.

16 I grad na četiri ugla stoji, i dužina je njegova, kolika i širina. I izmjeri grad
trskom na dvanaest tisuća stadija. Dužina i širina i visina jednaka je.

17 I izmjeri zid njegov na sto i četrdeset i četiri lakta, po mjeri čovječjoj, koja
je anđelova.

18 I bila je grada zida njegova jaspis, i grad zlato čisto kao čisto staklo.

19 Temelji zida gradskoga bili su ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi
temelj bijaše jaspis, drugi safir, treći kalcedon, četvrti smaragd,

20 Peti sardoniks, šesti sard, sedmi krizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti
krizopras, jedanaesti hijacint, dvanaesti ametist.

21 I dvanaest vrata dvanaest bisera, svaka vrata bijahu od jednoga bisera; i
ulica gradska bijaše zlato čisto, kao staklo prozirno.

22 I hrama ne vidjeh u njemu, jer je njegov hram Gospod Bog Svemoćni, i
Janje.

23 I grad ne treba sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga je slava Božja
obasjala, i svjetiljka je njegova Janje.

24 I hodit će narodi u svijetlu njegovu, i kraljevi zemlje donijet će slavu i čast
svoju u njega.

25 I vrata njegova neće se zatvarati danju, jer ondje noći neće biti.

26 I donijet će slavu i čast naroda u njega.

27 I neće u njega ući ništa nečisto, i koji čini, što je gad i laž, nego samo, koji
su zapisani u knjizi života Janjeta.

Apokalipsa 22

1 I Pokaza mi rijeku vode života, bistru kao kristal, koja je izlazila od
prijestolja Božjega Janjetova.

2 Nasred ulice njegove i s obje strane rijeke drvo života, koje rada dvanaest
plodova, dajući svakoga mjeseca svoj plod; i lišće od drveta lijek je narodima,

3 I više neće biti nikakva prokletstva. I prijestolje Božje i Janjetovo bit će u
njemu, i sluge njegove klanjat će mu se.

4 I gledat će lice njegovo, i ime njegovo bit će na čelima njihovim.

5 I noći više neće biti, i neće trebati svijetla od svjetiljke, ni od svijetla
sunčanoga, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i kraljevat će u vijeke vjekova.

6 I reče mi: "Ove su riječi vjerne i istinite. Gospod Bog proročkih duhova
poslao je anđela svojega, da pokaje slugama svojim, što treba brzo da bude.

7 I evo, dolazim brzo. Blagoslovljen je onaj, koji drži riječi proročanstva ove
knjige!"

8 I ja, Ivan, čuo sam i vidio ovo. I kad sam bio čuo i vidio, padoh pred noge
anđelu, koji mi ovo pokaza, da mu se poklonim;

9 I reče mi: "Nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i brada tvoja proroci i oni, koji
drži riječi knjige ove. Bogu se klanjaj!"

10 I reče mi: "Ne zapečati riječi proročanstva knjige ove, jer je vrijeme blizu.

11 Tko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i tko je nečist, neka se još kalja;
i tko je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još posvećuje!

12 Evo, dolazim brzo, i plaća moja s menom, da dadnem svakome po djelima
njegovim.

13 Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak.

14 Blagoslovljeni su oni, koji peru haljine svoje u krvi Janjeta, da imadnu
pravo na drvo života, i da uđu na vrata u grad!

15 Vani su psi, i vračari i bludnici, i ubojice i idolopoklonici, i svaki, koji ljubi
i čini laž.

16 Ja, Isus, poslah anđela svojega, da vam ovo posvjedoči u crkvama, Ja sam
korijen i rod Davidov, sjajna zvijezda danica."

17 I Duh i zaručnica govore: "Dođi!" I tko čuje, neka govori: "Dođi!" A tko je
žedan, neka dođe; i tko hoće, neka uzme vodu života zabadava!"

18 Svjedočim svakome, koji čuje riječi proročanstva knjige ove: Ako tko što
dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj.

19 I ako tko oduzme od riječi knjige proročanstva ovoga, Bog će oduzeti
njegov dio od drveta života i od grada svetoga, o kojima je pisano u knjizi
ovoj.

20 Govori onaj, koji svjedoči ovo: "Da, Ja dolazim brzo." Amen. Dođi,
Gospodine Isuse!

21 Milost Gospodina Isusa Krista sa svima svetima! Amen.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira

2021, Vitória/ES - Brasil

Capa: Pôr do sol sobre o mar. Trata-se de imagem disponibilizada na internet, dentre as que não informam haver restrição ao uso.